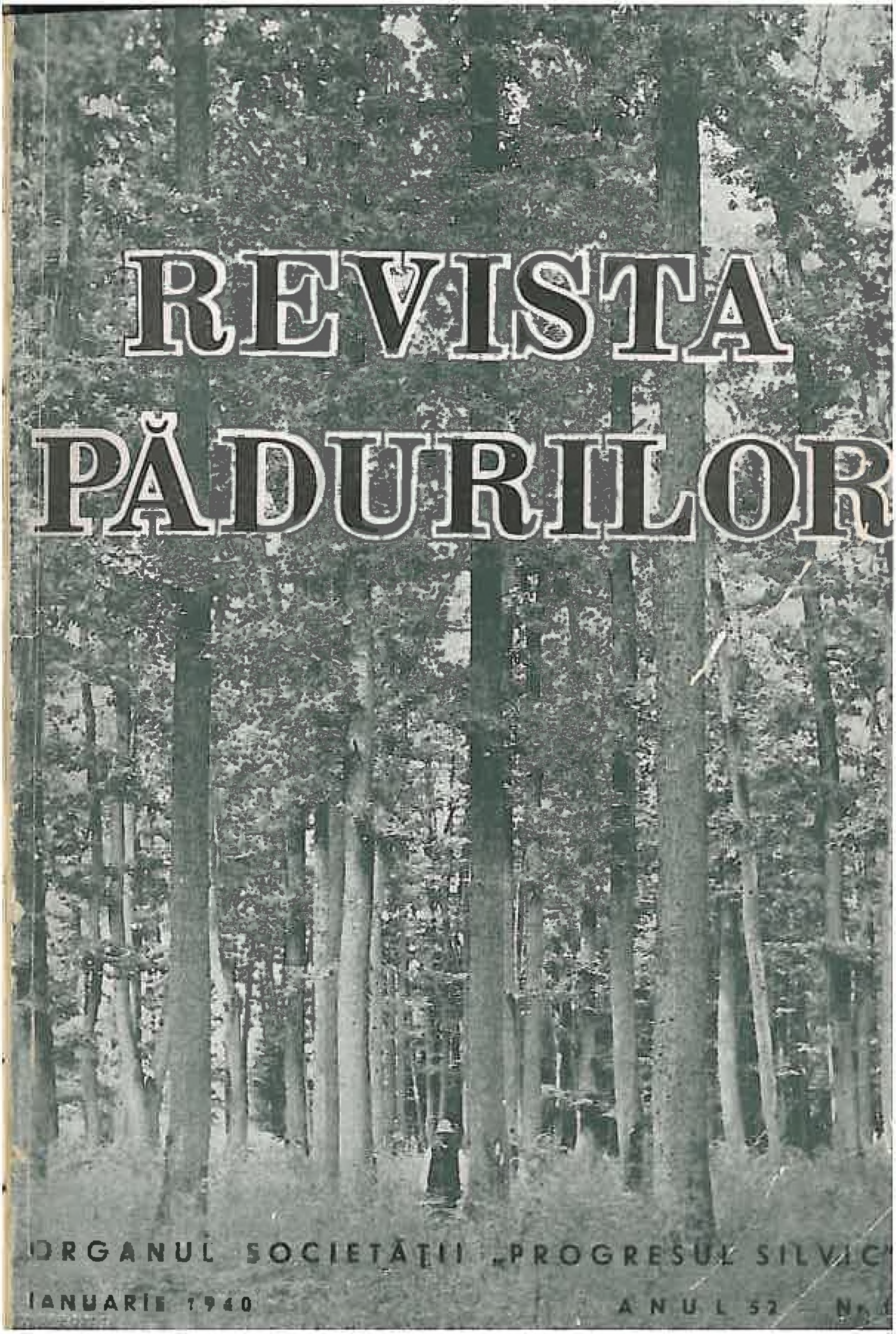

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC

IANUARIE 1940

ANUL 52 Nr. 1

REVISTA PADURILO
PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfo
S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşt
ANUL 52, Nr. 1. IANUARIE

SUMARUL:

Studii:

G. T. Toma: Despre clase de bonitate — — — — — — — — — —
At. Haralamb şi P. Creţoiu: Contribuţiuni la cunoaşterea florei fâneţelor de munte (Cheia Teleajen) — — — — — — — — — —

Comentarii — Insemnări.

M. Rădulescu: Din cultura stejarului în România (Ghinda). — — — —
Ilie C. Demetrescu: Marile administraţii forestiere şi asigurarea împotriva pagubelor — — — — — — — — — — — — — —
Horia Manole: Un avertisment — — — — — — — — — — —

Vânătoare şi piscicultură:

V. Cotta: Intre natural şi artificial — — — — — — — — — —

Cronica internă (p. 39), *Cronica externă* (p. 50), *Cronica lemnului* (55
Informaţii (p. 66), *Necrolog* (p. 69), *Publicaţii* (p. 71).

SOMMAIRE:

Études:

Sur les classes de fertilité — — — — G. T. Toma
Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne — — At. Haralamb et P. Cretzoiu

Commentaires:

Sur la culture du chêne en Roumanie — — M. Rădulescu
Les grandes administrations forestières et l'assurance contre les divers dégâts — — Ilie Demetrescu
Un avertissement — — H. Manole

Chasse et pisciculture:

Entre naturel et artificiel — — — — — V. Cotta
Chronique (intérieure, extérieure, mercuriale), *Nouvelles*, *Nécrologie*, *Publications*.

INHALT:

Abhandlungen:

Ueber Bonitäten — — G. T. To
Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen — — — — At. Hara u. P. Cr

Mitteilungen:

Die Eichenkultur in Rumänien — — — — M. Rădu
Die grossen Forstbetriebe und die Versicherung — — — — Ilie Deme
Eine Warnung — — H. Manol
Natürlich oder Künstliech — — — — V. Cotta
Chronik — *Nachrichten* — *Na*

Clişeu Babuţia

Arbore cotropit cu iederă.
Arbre envahi par une lierre.
Baum von Epheu befallen.

STUDII

DESPRE CLASE DE FERTILITATE

de Ing. G. T. TOMA

Clasa de fertilitate este o noţiune de care în amenajamentul nostru se face foarte puţin uz. Şi lucrul este explicabil, deoarece la noi nici nu s'au elaborat până acum criteriile şi mijloacele pentru stabilirea ei. Totuşi, dacă vrei să afli volumul sau creşterea unui arboret cu ajutorul tablelor de producţie, trebue să cunoşti între altele şi clasa de fertilitate din care face parte acel arboret. Aceasta se determină cu ajutorul înălţimii medii. Pentru aceeaşi vârstă, un arboret face parte dintr'o clasă de fertilitate cu atât mai bună cu cât este mai înalt. Să se remarce că după această concepţie „clasa de fertilitate" este un atribut al arboretului, nu al solului. Numirea este deci improprie şi trebue înlocuită cu termenul **bonitate** sau **clasă de producţie**. Am găsit necesar să stăruim puţin asupra terminologiei, înainte de a intra în miezul chestiunii, pentrucă nu numai în literatura noastră, dar chiar şi în cea germană, există încă confuzie în privinţa acestei noţiuni. **Schwappach**, care pentru încadrarea arboretelor în diferite clase de bonitate a folosit la alcătuirea cunoscutelor sale table de producţie (elaborate în Institutul de cercetări forestiere prusian) tot înălţimea medie, întrebuinţează cuvântul „Standortsklasse", adică „clasă de staţiune". Urmaşul său **Wiedemann** dimpotrivă întrebuinţează termenii „Höhenbonität" (bonitatea înălţimii) sau simplu „Bonität", cari desigur sunt mai nimeriţi, fiindcă se referă la arboret, nu la staţiune. Fără îndoială că însuşirile arboretului dau indirect indicaţiuni şi asupra puterii de producţie a solului. Criteriul nu este însă general valabil, deoarece, exigenţele speciilor faţă de sol fiind diferite, putem avea pe același pământ o specie care arată clasa I-a de producție și alături altă specie care arată clasa III-a de producție.

Noțiunea bonității s'a născut odată cu tablele de producție. Mijlocul pentru stabilirea ei nu a fost întotdeauna și peste tot înălțimea medie. Multă vreme s'a folosit volumul drept indicator al bonității. O astfel de tablă pentru identificarea clasei de producție cu ajutorul volumului la hectar a întocmit Pressler și a fost folosită în Saxonia până în anul 1924. In alte părți (de pildă, în Baden) s'a luat drept indicator al bonității creșterea medie în volum la exploatabilitate. Cusurul acestor criterii este că ele pot fi utilizate ușor de cel ce alcătuiește tabla de producție, mai greu însă de către cel care o folosește. Căci acesta din urmă are de obiceiu nevoie de ea, nu atât ca să știe din ce clasă de producție face parte un arboret oarecare, ci tocmai pentru a-i afla volumul sau creșterea. Cunoașterea bonității este necesară nu ca un scop în sine, ci ca mijloc pentru determinarea producției.

S'au propus de diferiți autori și alte sisteme și formule pentru determinarea bonității. Vom aminti autorii cari s'au ocupat de această problemă, fără a da însă amănunte. Schiffel folosește raportul $\frac{N}{d}$ dintre numărul arborilor și diametrul mediu, Gehrhardt produsul dintre suprafața terieră și înălțimea arborilor de probă (așa numita linie „gh"), Reinhold și Schuberg țin socoteală în același timp de suprafața terieră la hectar, înălțimea medie, numărul arborilor și diametrul mediu, iar Levacovici (Zagreb) propune o formulă destul de complicată, în care iarăși intră elementele de mai sus minus suprafața terieră dar plus vârsta și un anumit coeficient ce depinde de specie (formulă pe care Tischendorf o găsește neîntemeiată). In practică însă este foarte greu a ține socoteală de mai multe criterii deodată, din care pricină formulele propuse nu și-au găsit aplicație. De aceea nici nu vom insista asupra lor.

Inălțimea medie (singură) ca criteriu de clasificare a bonității arboretelor (și indirect a stațiunilor) a fost propusă de Baur în anul 1876. De atunci ea și-a găsit o întrebuințare din ce in ce mai largă. Trebue băgat de seamă însă că ea nu este o măsură absolută, ci una relativă. Nu putem spune, de pildă, că arboretul, care la vârsta de 80 ani a atins înălțimea medie de 27,7 m, face parte din clasa întâia de producție, oricare ar fi specia din care ar fi format. Dacă răsfoim tablele de producție ale lui **Schwappach** („Ertragstafeln der wichtigeren Holzarten", reproduse în cea mai mare parte și în „Agenda Forestieră"), vedem că numai aninul și fagul ating întâmplător în clasa I-a de producție la vârsta de 80 ani aceeași înălțime medie (27,7 m); celelalte specii prezintă cu totul alte înălțimi (mesteacănul 26 m, stejarul 24,1 m, frasinul 28 m, molidul 29,7 m, pinul 25,4 m, bradul 28,4 m). Cu ajutorul datelor din tablele de producție pomenite am desenat în fig. 1 curbele cari arată cum variază cu vârsta înălțimea medie a arboretelor din clasa I-a de producție la felurite specii. Se poate vedea, cât de deosebită este desvoltarea arboretelor dela specie la specie. Bradul, bună oară, este la vârsta de 30 ani cu 4 m mai mic decât fagul, la 50 ani îl ajunge pe fag, între 50 și 100 ani îl întrece (dar cel mult cu 1 m), pe urmă iar rămâne în urmă. Pinul și stejarul au dela vârsta de 50 ani un mers aproape paralel, cel dintâiu fiind mai înalt tot timpul cu mai bine de un metru. Vârsta de 50 ani formează un punct de întâlnire pentru patru specii: fag, brad, pin și stejar, toate atingând atunci în clasa I-a de producție

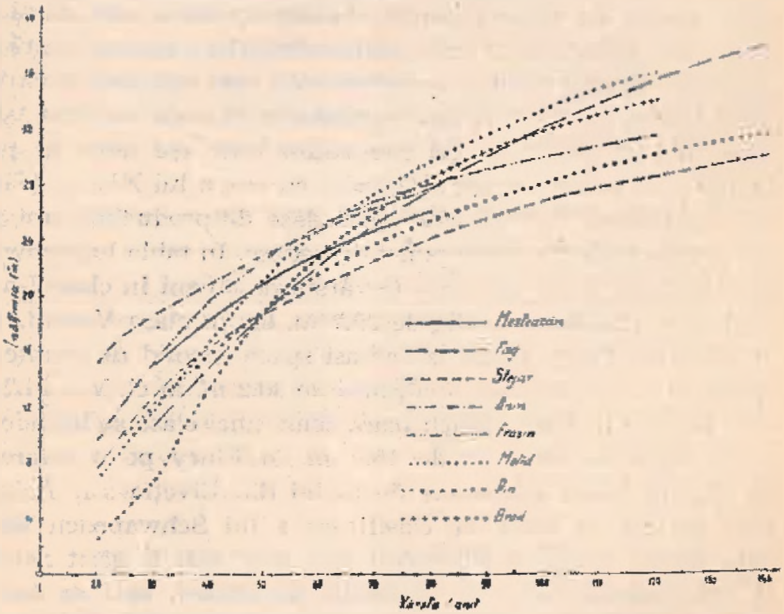

Fig. 1. — Desvotarea în înălțime a arboretelor de diferite specii din clasa I-a de producție, după tablele lui Schwappach

înălțimea de circa 19 m. Cu ajutorul tablelor de producție și folosind metoda aceasta grafică, care îngăduie compararea cu ușurință a felurite elementele între ele, se poate întreprinde un admirabil studiu comparativ al arboretelor de diferite specii. Aici am atins subiectul în treacăt pentru a arăta cu câteva exemple că înălțimea medie este numai un criteriu relativ pentru recunoașterea bonității. Cu ajutorul ei aflăm o bonitate care este valabilă numai pentru specia respectivă. Avem așa dar deaface cu o scară artificială de clasificare, nu cu una naturală. Dacă inconvenientul ar fi numai cel arătat mai sus, adică nevoia de a avea pentru fiecare specie o altă scară de clasificare, lucrul ar fi încă mulțumitor. Dar aceeași scară de clasificare pentru aceeași specie este de cele mai multe ori valabilă numai pentru țara sau regiunea în care s'a elaborat tabla respectivă de producție. Să comparăm între ele tabla de producție a lui Schwappach (Prusia) cu cea a lui **Flury** (Elveția). Amândouă cuprind câte cinci clase de producție: sunt așa dar comparabile din acest punct de vedere. In tabla lui Schwappach molidul, bună oară, are la vârsta de 80 ani în clasa I-a de producție o înălțime medie de 29,7 m, iar în clasa V-a 13,8 m; în tabla lui Flury găsim la aceeași specie (molid de munte) și vârstă în cl. I-a de prod. înălțimea de 30,2 m, în cl. V-a 14,7 m. Prin urmare la Schwappach scara celor cinci clase se întinde pe o diferență de înălțime de 15,9 m, la Flury pe o diferență de 15,5 m. Dacă arboretele de molid din Elveția s'ar fi încadrat perfect în scara de clasificare a lui Schwappach sau a altui autor, poate că Elvețienii nici n'ar mai fi găsit necesar să întocmească table de producție autohtone, cari se fac cu multă muncă și cu imensă cheltuială. Pornind însă la lucru, Flury a băgat de seamă că chiar scara de clasificație adoptată de el pentru molidul de la munte nu poate fi folosită și pentru molidul din regiunea colinelor, a cărui desvoltare se prezintă cu totul deosebit. El a fost deci nevoit să facă două table de producție a molidului din Elveția: una pentru regiunea de munte cu intervalul arătat mai sus (30,2—14,7=15,5 m) și alta pentru regiunea de deal cu intervalul 31,7—22,5=9,2 m (la 80 ani). Tot așa Feistmantel (Austria), în tablele sale pentru clasificarea bonității, face deosebire între molidul de Alpi și molidul de deal sau câmpie (acesta din urmă are înălțime mai mare la aceeași vârstă și clasă de producție).

Din cele arătate până aici rezultă că atunci când pentru stabilirea clasei de producţie folosim o clasificare relativă, nu este deajuns să spunem pur şi simplu că cutare arboret face parte din clasa a doua sau a treia de producţie, ci trebue să precizăm şi sistemul: cl. II-a de prod. Schwappach sau cl. II-a de prod. Flury, etc. Aceasta este cu atât mai necesar, cu cât unii autori, ca Feistmantel, folosesc mai mult de cinci clase de bonitate.

Fără îndoială, un sistem unitar, dacă ar exista, care să fie valabil pentru întreaga arie de vegetaţie a fiecărei specii, ar înlătura multe confuzii şi ar fi de mare folos şi pentru ştiinţă şi pentru practică. Cum era şi firesc, au fost autori (Bühler, Wobst), cari s'au gândit la realizarea unei astfel de clasificări unitare. Dar tocmai deosebirile constatate de Flury şi Feistmantel în ce priveşte desvoltarea arboretelor de molid dela munte şi a celor dela deal arată limpede că încadrarea tuturor pădurilor din aria de vegetaţie a unei specii într'un sistem unitar de clasificare ar întâmpina serioase dificultăţi.

S'au imaginat şi sisteme naturale de clasificare, întemeiate pe observarea florei, cu ajutorul căreia să se poată stabili clase de producţie absolute, adică valabile pentru toate speciile şi, dacă se poate, chiar pentru toate ţările. Cajander a propus şi aplicat un astfel de sistem în Finlanda. Acolo nu se vorbeşte de clase de producţie, ci de tipuri de arborete. Acestea se determină cu ajutorul plantelor ce cresc pe pământul din pădure. Astfel avem tipul Oxalis, tipul Myrtillus, tipul Vaccinium, tipul Cladonia, etc. Clasificarea stabileşte tipuri de arborete, se referă însă în primul rând la staţiune şi în deosebi la sol. Ea se bazează pe ipoteza că flora este un indicator sigur al însuşirilor pământului. De subliniat este că tipul Myrtillus, de pildă, nu este caracteristic numai pentru molid; îl putem afla tot aşa de bine la pin sau mesteacăn.

Cu tipurile de arborete nu s'a ocupat numai Cajander. Morosow a stabilit în Rusia tipuri de arborete după climă, sol şi subsol; în mod asemănător a procedat A. von Kruedener în Germania. Distingerea tipurilor de arborete are o importanţă recunoscută azi de toată lumea pentru silvicultură. Pentru amenajament însă şi în deosebi pentru problema clasificării bonităţii arboretelor (respectiv a staţiunilor), de care ne ocupăm, chestiunea interesează numai atât întru cât am putea găsi aici o scară sigură şi general valabilă. Dintre toate sistemele de clasificare a tipurilor de arborete, cel care s'ar potrivi mai bine pentru aceasta ar fi cel al lui Cajander, care se întemeiază pe un singur criteriu: flora. Cercetările făcute până acum în Germania însă arată că în această ţară pădurile nu se pot încadra perfect în tipurile stabilite de Cajander şi că flora singură nu este întotdeauna un indicator sigur. Rubner, bună oară, a aflat pe un tip slab de staţiune (Myrtillus) molid de clasa întâia de producţie (după înălţimea medie) iar pe un tip bun (Oxalis) o clasă mijlocie de producţie, adică tocmai pe dos de cum ar fi fost de aşteptat, şi anume din pricina profunzimii deosebite a solului. Tot aşa a stabilit Hartmann unele nepotriviri între clasele de producţie (după înălţime) şi tipurile de floră în arborete de pin, din cauza nivelului diferit al apei subterane. Prin urmare este îndoielnic că tipurile de arborete vor putea servi drept bază pentru alcătuirea tablelor de clasificare a bonităţii.

Criteriul cel mai potrivit pentru aceasta rămâne mai departe tot înălţimea medie. De altminteri acest criteriu, pe lângă cusururile pomenite mai sus, are şi o mare calitate: înălţimea medie este foarte puţin influenţată de gradul de răritură al arboretelor.

In ce priveşte noţiunea însăşi a înălţimii medii, trebuesc făcute unele precizări. Există mai multe modalităţi pentru calculul ei. După aceste modalităţi, putem distinge: înălţimea medie aritmetică, înălţimea diametrului mijlociu, înălţimea suprafeţei teriere mijlocii şi înălţimea medie calculată cu formula $H = \frac{g_1h_1 + g_2h_2 + g_3h_3 + \dots}{G}$. Să examinăm aceste înălţimi medii în lumina unui exemplu. Ne vom folosi pentru aceasta de un arboret de salcâm (din cuprinsul ocolului Calafat) de circa 1000 m^2 întindere, alcătuit din 135 arbori având diametrul terier cuprins între 5 şi 28 cm şi înălţimea între 8 şi 25 m. Toţi arborii din această suprafaţă de probă au fost doborîţi, aşa că li s'a putut măsura înălţimea cu cea mai mare precizie.

1. Inălţimea medie aritmetică (H_1) se obţine adunând înălţimea tuturor arborilor măsuraţi şi împărţind suma prin numărul lor. In arboretul în chestiune am obţinut: $H_1 =$ 18,2 m.

2. Inălţimea diametrului mijlociu (H_2). Cu ajuto-

rul celor 135 înălţimi raportate grafic într'un sistem ortogonal în funcţie de diametru, se trasează curba înălţimilor compensate. Pentru claritatea diagramei, noi am reprodus în fig. 2 numai curba (fără cele 135 puncte din cari a rezultat). Se calculează apoi diametrul mediu aritmetic adunând diametrele teriere ale tuturor arborilor şi împărţind suma prin numărul lor. In cazul de faţă se obţine d=15 cm. Pe diagramă se caută înălţimea corespunzătoare acestui diametru. Rezultă $H_2=19,6$ m.

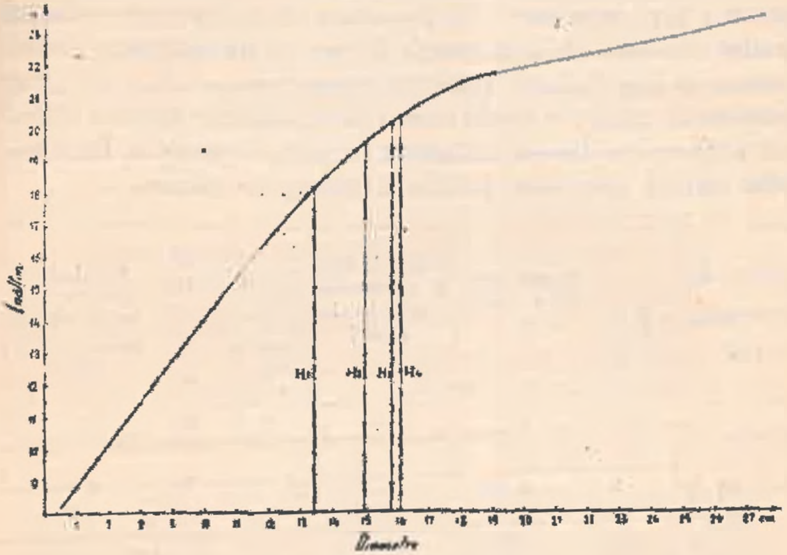

Fig. 2. — Curba înălţimilor compensate într'un arboret de salcâm de 23 ani provenit din lăstari (ocolul silvic Calafat).

3. **Inălţimea suprafeţei teriere mijlocii** (H_3) se află în modul următor. Impărţind suprafaţa terieră totală a arboretului prin numărul arborilor, se obţine suprafaţa terieră a arborelui mediu. Determinăm apoi diametrul acestuia şi căutăm pe diagramă înălţimea corespunzătoare. In arboretul nostru de salcâm suprafaţa ter. a arb. mediu este $\frac{2,649}{135}=0,0196$ m², diametrul mediu 15,8 cm, iar înălţimea $H_3=20,2$ m.

4. **Inălţimea medie calculată cu formula** $H_4=\frac{g_1h_1+g_2h_2+g_3h_3+\ldots}{G}$. In această formulă g_1, g_2, g_3... şi h_1, h_2,

h_2... sunt suprafețele teriere și înălțimile compensate ale diferitelor clase de diametre, iar G este suprafața terieră a întregului arboret. Avem de aface prin urmare tot cu o înălțime a suprafeței teriere mijlocii, cu deosebire că aici se ține socoteală în calculul mediei de suprafețele teriere (și de înălțimile corespunzătoare) ale fiecărei clase de diametre, pe când în cazul precedent se ținea socoteală numai de suprafața terieră a întregului arboret. In tabela alăturată se poate urmări în linii generale mersul calculelor pentru arboretul de salcâm.

Clase de diametre cm	Numărul arborilor	Suprafața ter. a clasei (g.)	Supraf. ter. a arborelui mediu al clasei	Diam. terier al arb. mediu cm.	Inălțimea compens. (h) m	Produsul dintre supraf. ter. și înălț. medie (gh.)
		m²				
1	2	3	4	5	6	7
Până la 5	1	0,002	0,0020	5,5	8,2	0,0164
5—10	32	0,187	0,0058	8,6	12,2	2,2814
10—15	46	0,638	0,0139	13,3	18,1	11,5478
15—20	34	0,860	0,0251	17,9	21,4	18,4040
20—25	18	0,732	0,0407	22,8	22,5	16.4700
25—30	4	0,230	0,0575	27,1	23,4	5,3820
Suma:	135	2,649				54,1016

Adunând numerele din coloana 7 se obține suma $g_1h_1 + g_2h_2 + g_3h_3 + ...$, care împărțită prin G ne dă înălțimea medie căutată. Rezultatul este $H_4 = \frac{54,1016}{2,649} = 20,4$ m.

In fig. 2 sunt desenate pe curba înălțimilor pozițiile pe cari le ocupă H_1, H_2, H_3 și H_4. Se vede limped că nu este indiferent după care din aceste patru modalități calculăm înălțimea medie a arboretului. In primul caz, cuvântul hotărîtor îl are numărul arborilor, dându-se egală importanță celor subțiri și dominați ca și celor groși și dominanți. In al doilea caz, diametrul este cel care dă greutate în calculul înălțimii medii, în al treilea și al patrulea caz suprafața terieră. Cea mai complicată modalitate de calcul este ultima, care bagă în formulă suprafețele teriere și înălțimile compensate din toate clasele de diametre. Totuşi aceasta este formula care se foloseşte în institutele de cercetări la alcătuirea tablelor de producţie. Pentru ce anume s'a adoptat tocmai această formulă? Pentru că ea dă suprafeţei teriere în calculul înălţimii medii o importanţă corespunzătoare cu rolul ce-l joacă la aflarea volumului. Quantumul cu care participă arborii groşi la volumul total al unui arboret este (în raport cu numărul arborilor) mult mai însemnat decât cel al arborilor subţiri. Şi, după cum volumul arboretului e dat mai mult de arborii groşi, tot aşa şi valoarea înălţimii medii trebue să fie dictată în primul rând de aceştia.

Când folosim tablele de producţie pentru aflarea volumului, a creşterii sau numai pentru stabilirea bonităţii, ar trebui aşa dar să folosim la calculul înălţimii medii modalitatea ultimă (H_4). Aceasta este însă complicată şi cere timp mult. De aceea Flury dă în tablele lui de producţie pentru molid şi fag, pe lângă înălţimea (H_4) calculată după formula $\frac{\Sigma gh}{G}$, şi înălţimea (H_1) calculată prin simpla medie aritmetică. Cea dintâiu are, bine înţeles, la toate vârstele valori mai mari. In tablele lui Schwappach însă şi în cele mai noui ale lui Wiedemann nu este dată decât de o singură înălţime (H_4). Din exemplul arătat mai sus se vede că modalitatea a treia de calcul, care este ceva mai simplă, dă pentru H_3 valori apropiate de H_1. Diferenţa a fost numai de 0,2 m, adică mai puţin de 1%. Chiar cu ajutorul procedeului întâiu putem obţine rezultate bune, dar cu condiţia să neglijăm arborii dominaţi. In exemplul nostru, dacă pentru determinarea lui H^1 scoatem din calcul toţi arborii mai subţiri de 10 cm, obţinem aceeaşi valoare ca şi prin procedeul al treilea, adică 20,2 m. Iată prin urmare că făcând această corecţiune putem folosi şi simpla medie aritmetică a înălţimilor măsurate.

Revenind acum la ideia claselor de producţie, ar fi important să ne dăm seama de mijloacele ce ne stau la îndemână pentru aprecierea bonităţii pădurilor noastre. Până la alcătuirea unor table de producţie româneşti, nu ne rămâne, desigur, ceva mai bun de făcut decât să folosim nişte table străine, cari să reprezinte, dacă se poate, arborete crescute în condiţiuni mai mult sau mai puţin asemănătoare cu cele dela noi. Dacă pădurile noastre s'ar putea încadra perfect în vr'una din tablele de producţie existente, care, după cum am văzut, reprezintă în acelaşi timp, pe specii, un anumit sistem de clasificare a bonităţii, nu am avea nimic de pierdut adoptând acest sistem, ba dimpotrivă ar fi un avantaj că ne putem exprima într'un limbaj, pe care-l mai folosesc şi alţii. Lucrul pare însă problematic, deşi cercetări suficiente, pe cari să putem sprijini afirmaţii categorice într'un sens sau altul, nu s'au făcut. Din materialul ce ne stă la dispoziţie la Institutul de cercetări forestiere, vom cita totuşi un exemplu oarecum edificator: piaţa de experienţă în stejar pedunculat din pădurea Cotroceanca (com. Bolintinul din Deal, jud. Ilfov). Arboretul din această piaţă avea în anul 1935 vârsta de 36 ani și o înălţime medie de 19,3 m. Consultând tablele de producţie nemţeşti ale stejarului, găsim pentru clasa întâia de producţie următoarele înălţimi medii la vârsta de 36 ani; Feistmantel 11,9 m, Schwappach 14,9 m, Gehrhardt 15,4 m. Arboretul nostru nu se încadrează în nici una din aceste table. Chiar dacă extrapolăm în tabla lui Schwappach cu distanţa (3,7 m) dintre clasa întâia şi a doua măsurată în diferenţă de înălţime şi formăm astfel deasupra clasei întâia o nouă clasă, pe care am putea-o numi „clasa zero", abia ajungem la o înălţime medie de 18,6 m (pentru vârsta de 36 ani). Arboretul acesta nu se încadrează aşa dar nici în clasa zero (inexistentă în tablă), ceea ce înseamnă că se ridică deasupra clasei întâia cu mai mult decât încă o clasă. Lucrul nu este de mirare, fiindcă stejarul este în România mai la el acasă decât în Germania. Cazuri asemănătoare putem întâlni şi la alte specii cari la noi găsesc condiţiuni deosebite de vegetaţie. Pentru a ne da seama bine de nepotrivirile ce există între desvoltarea arboretelor noastre de diferite specii şi cea a arboretelor din tablele de producţie străine, ar fi necesară înfiinţarea unor pieţe de experienţă întinse pe tot cuprinsul ţării, cari să fie tratate uniform și în cari să se urmărească mersul creşterilor în timpul unei perioade măcar de 15—20 ani. Aceasta este tot una cu alcătuirea unor table de producţie româneşti, cari să dea implicit şi un sistem de clasificare a bonităţii arboretelor. Și acesta este idealul către care năzuim.

LITERATURĂ CONSULTATĂ

Cajander, A. K.: The theory of forest types. Helsinki, 1926.
Dengler, A.: Waldbau. Berlin, 1935.
Feistmantel-Weiss: Allgemeine Waldbestandestafeln. Wien und Leipzig

Flury, Ph.: Ertragstafeln für die Fichte und Buche der Schweiz. (Mitteil. der Schweizerischen Anstalt für das Forstliche Versuchwesen, 1907).

Gehrhardt, E.: Ertragstafeln. Berlin, 1930.

Kruedener, A. von: Waldtypen. Neudamm, 1927.

Levacovici, A.: Ein neuer Begriff des Standortsweisers. (Annales pro experimentis foresticis. Zagreb, 1927).

Kubner: Bodenvegetation und Höhenbonität im Lehr- und Versuchsrevier Grafrath. (Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1929).

Schwappach: Ertragstafeln der wichtigeren Holzarten. Neudamm, 1929.

Tischendorf, W.: Ein neuer Begriff des Standortsweisers. (Forstwissenschaftliches Centralblatt, 1928).

Wiedemann, E.: Anweisung für die Aufnahme und Bearbeitung der Versuchsflächen der Preussischen Forstlichen Versuchsanstalt. Neudamm.

Wiedemann, E.: Ertragstafeln für Buche (1931), Fichte (1936), Douglasie (1937), Hannover, 1938.

Wiedemann, E.: Zuwachslehre und Ertragskunde 1939. (Curs netipărit).

Wobst: Zur Ertragstafel- und Bonitierungsfrage. (Silva, 1928).

Sur les classes de fertilité.

Über Bonitäten.

In dem vorliegenden Aufsatz werden die Möglichkeiten der Bonitierung der rumänischen Wälder besprochen. Zunächst betont man, dass die nach der Mittelhöhe festgestellte Bonität eine Eigenschaft des Bestandes und nicht des Standorts ist. Ihre richtige Benennung ist Bestandesbonität oder Ertragsklasse.

Die anderen Kriterien, die von verschiedenen Verfassern zur Bestandesbonitierung vorgeschlagen worden sind (die Masse, der Haubarbeitsdurchschnittszuwachs, die Stammzahl, der mittlere Durchmesser, dann die Bestandestypen), haben sich entweder als zu kompliziert oder als unsicher erwiesen. Die Bestandsmittelhöhe, die vom Durchforstungsgrad fast unabhängig ist, bleibt weiter das geeignetste Mittel zur Feststellung der Ertragsklassen.

Bei der Aufstellung von Ertragstafeln (die zugleich Bonitierungstafeln sind) wird die Mittelhöhe nach der Formel $H = \frac{g_1h_1 + g_2h_2 + g_3h_3 + \ldots}{G}$ berechnet. Mit dem einfachen, oft in der Praxis benutzten, arithmetischen Mittel der gemessenen Baumhöhen erzielt man zu kleine Werte. Die arithmetische Mittelhöhe kann bei der Bonitierung mit Hilfe von Ertragstafeln doch benutzt werden, aber nur unter der Bedingung, dass bei ihrer Feststellung die beherrschten Stämme nicht mitberechnet werden. Der Verfasser erläutert dies mit einem Beispiel.

Für praktische Zwecke sind wir zur Zeit auf ausländische (deutsche) Tafeln angewiesen. Ihre Anwendung aber ist nicht überall möglich. Das Beispiel eines Stieleichenbestandes (auf gutem Boden), dessen Bonität der ersten Schwappach'schen Ertragsklasse um mehr als noch eine Klasse überlegen ist, beweist dies. Die Frage der Bonitierung der rumänischen Wälder kann nur durch die Aufstellung einheimischer Ertragstafeln ganz befriedigend gelöst werden.

CONTRIBUŢIUNI LA CUNOAŞTEREA FLOREI FÂNEŢELOR DE MUNTE

(CHEIA — TELEAJEN)

de AT. HARALAMB şi P. CRETZOIU

Teleajenul, dela Ploieşti până la Mânecii-Ungureni, în valea sa largă, a oferit omului loc potrivit pentru instalarea lui. Din această pricină, pădurea a trebuit să cedeze mult din ceea ce i-a aparţinut iniţial. Satele, însoţite de fâneţe şi livezi, se ţin lanţ; uneori aproape nici nu ştii când treci dintr'unul într'altul.

Dela Mâneci, continuând să înaintezi în susul văii, aspectul se schimbă cu totul. Teleajenul se adânceşte în straturile de marnă, din care cauză şoseaua ce s'a construit a trebuit să fie trasată cu mult deasupra, pe versantul lui drept. Pădurea de fag devine de acum complet stăpână pe teren.

După vreo 11 km, când se ajunge la M-rea Suzana, valea începe să se lărgească şi şoseaua atinge nivelul apei Teleajenului. De aici înainte se merge având de o parte şi de alta frumoase fâneţe.

După alţi 10 km de drum, deodată, valea, lărgită şi mai mult, se înfundă. Munţii se înşiruie de jur împrejur, formând un fel de căldare, care prezintă o spărtură în partea de Sud, pe unde lasă să treacă şoseaua şi apa Teleajenului. Spre Vest se înalţă Boburile, Babeşul şi Muntele Cailor. La Est, creasta calcaroasă, puternic şi frumos modelată de eroziune, a Zăganului şi Gropşoarelor. Aceste aripi sunt legate spre Nord de masivul calcaros al Bratocei, Tigăilor şi Ciucaşului, ale căror creste golaşe formate din conglomerate, privite dela Sud, apar ca nişte turnuri. Pe fundul acestei imense căldări se găseşte M-rea şi satul Cheia.

Crestele muntoase din jur ating înălţimi destul de mari faţă de înălţimea generală a munţilor cuprinşi între Prahova şi Buzău: Babeşul 1488 m, Ciucaşul 1959 m, Gropşoarele 1882 m şi Zăganul 1785 m. Fundul căldării nu are însă decât 850—880

m. Acest fund este uneori aşa de şes încât prezintă porţiuni importante, din cauză că drenarea apei se face defectos.

Vegetaţia lemnoasă, care acoperă munţii ce încadrează această căldare, este compusă în partea de jos din fag în amestec cu bradul. Nu lipsesc exemplare de carpen, sorb, corn, alun, soc, anin negru şi anin alb. Ceva mai sus aflăm molidul, iar pe Gropşoarele şi Zăganul, laricele. O zonă alpină importantă şi interesantă acoperă crestele tuturor acestor munţi.

*

Materialul recoltat, care formează obiectul acestei comunicări, l-am luat din două fâneţe naturale, situate în locuri distincte şi anume:

1. Din fâneaţa aflată în curtea cantonului forestier situat la extremitatea nordică a satului, la 880 m înălţime. Terenul este fresc şi bine drenat. Prin curtea cantonului trece un pârâiaş. Materialul a fost recoltat la 21 Iunie 1936 şi aparţine Institutului de Cercetări şi experimentaţie forestieră, Secţia IV oficiul B.

2. Din fâneţele situate între şcoala primară a satului Cheia şi casele de odihnă ale Căilor Ferate Ploeşti-Mâneci. Locul, fiind slab drenat, este apătos. Altitudinea este de 850 m. Materialul s'a recoltat în Iunie 1939.

Dăm mai jos lista plantelor recoltate de noi, însemnându-le, pentru simplificare, cu: (I) pe cele dela canton şi (II) pe cele din spatele şcolii.

Fam. Ophioglossaceae	
Ophioglossum vulgare L.	I.
Fam. Graminaceae	
Festuca pratensis Huds.	I.
Festuca rubra L.	I.
Festuca arundinacea L.	I.
Anthoxanthum odoratum L.	I.
Poa pratensis L.	I.
Briza media L.	I—II.
Dactylis glomerata L.	I.
Cynosurus cristatus L.	II.
Fam. Juncaceae	
Luzula nemorosa (Poll.) Mey	I.
Fam. Liliaceae	
Colchicum autumnale L.	II.
Veratrum album L.	II.

Fam. Orchidaceae	
Listera ovata (L.) Rich.	I—II.
Orchis coriophora L.	I—II.
Orchis incarnata L.	I—II.
Orchis maculata L.	I—II.
Orchis cordigera Fr.	II.
Platanthera chlorantha Rchb.	I.
Platanthera bifolia (L.) Rchb.	II.
Gymnadenia conopea (L.) R. Br.	I—II.
Fam. Polygonaceae	
Rumex acetosa L.	II.
Rumex acetosella L.	II.
Polygonum bistorta L.	II.
Fam. Caryophyllaceae	
Lychnis flos-cuculi L.	I—II.
Fam. Ranunculaceae	
Ranunculus acris L.	I.
Trollius europaeus L.	II.
Fam. Cruciferae	
Roripa austriaca (Cr.) Bess.	I.
Fam. Rosaceae	
Alchemilla sylvestris Sch.	I.
Fam. Leguminoase	
Lotus corniculatus L.	I.
Anthyllis vulneraria L.	I.
Trifolium dubium Sibth.	I.
Trifolium pratense L.	I.
Vicia saepium L.	I.
Genista sagittalis L.	I—II.
Genista tinctoria L.	I.
Fam. Violaceae.	
Viola persicifolia Roth.	II.
Fam. Umbellaceae	
Carum carvi L.	I—II.
Fam. Ericaceae	
Bruckenthalia spiculifolia Sal.	I.
Fam. Borraginaceae	
Myosotis sylvatica Hoffm	I.
Fam. Scrophulariaceae	
Alectorolophus crista-galli (L.) M. B.	I—II.
Alectorolophus major Rchb.	II.

Fam. Plantaginaceae	
Plantago media L.	I.
Fam. Rubiaceae	
Galium verrum L.	II.
Fam. Campanulaceae	
Campanula abietina Gris et Sch.	I.
Fam. Composaceae	
Leontodon hispidus L.	I.
Crepis biennis L.	I.
Antennaria dioica (L.) Gtn.	I.
Arnica montana L.	I—II.
Cirsium rivulare (Jaq.) Lk.	II.
Hieracium pilosella L.	II.
Hieracium aurantiacum L.	II.
Hieracium auricula L.	II.

Ţinând seamă de numărul speciilor găsite, se poate face constatarea că fâneţele cercetate au o floră săracă în specii.

Fâneaţa dela canton cuprinde un număr mai mare de specii decât cea din spatele şcolii (37 faţă de 25).

Dintre furajere, cele mai numeroase specii le prezintă Gramineele şi Leguminoasele.

Acestea din urmă lipsesc aproape complect din fâneţele apătoase din spatele şcolii.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen.

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne.

On donne la liste des plantes récoltées sur deux prairies de montagne situées à Cheia (dep. Prahova) dans le haut bassin de la rivière Teleajen, affluent de la Ialomitza (en Valachie). Une de ces prairies se trouve située sur un terrain mal drainé.

COMENTARII—INSEMNĂRI

DIN CULTURA STEJARULUI ÎN ROMÂNIA

GHINDA

de Ing. MARIN RĂDULESCU

Un principiu sănătos din economia forestieră, recomandă cu toată căldura, ca tăerile în pădure să fie astfel conduse, ca regenerarea parchetelor să se facă pe cale naturală. Aceasta pentru motivul că regenerările făcute natural dau arborete amestecate, sănătoase, provenite din sămânța arborilor ce cresc de veacuri în regiunea respectivă. In afară de aceasta, ele cer totdeodată un minimum de cheltueli la înființare și păstrează neștirzită puterea de producțiune a stațiunei.

Pe de altă parte, amenajamentul impune ca în fiecare an să se extragă din pădure o cantitate de lemn anumită (posibilitatea), cu care să se îndestuleze nevoile pieței și să se trează neștirbită puterea de producțiune a stațiunei.

Examinând mai amănunțit modul cum se regenerează pădurile noastre în lumina acestor două imperative, constatăm că la multe specii, cum ar fi: bradul, fagul, carpenul, teiul, salcia, mesteacănul, plopul, gorunul, cerul etc., acest proces se realizează foarte ușor. In consecință silvicultorul n'are să-și bată capul prea mult cu așezarea și conducerea tăerilor, ca regenerarea să fie asigurată. Și aceasta mai ales în regiunile, în cari speciile se găsesc în optimum lor de vegetație.

Sunt însă și specii, la care regenerarea se face greu, fie din cauza condițiunilor de vegetație mai puțin favorabile ale stațiunei, fie din cauza tratamentului vitreg din trecut. In acest caz, silvicultorul se vede obligat să intervină cu energie, pe cale artificială prin semănături sau plantații. Altfel riscă să n'aibă pădurea regenerată și nici raportul susținut asigurat.

Cu excepţia gorunului, în această situaţie se găsesc în bună parte pădurile noastre de stejar [1]).

Intr'adevăr fiind situate în regiunile de câmpie şi deal, în apropierea aşezărilor omeneşti, pădurile de stejar au fost defrişate, păşunate, incendiate, tăeate în crâng simplu la vârste înaintate etc. Drept rezultat masivele lor s'au rărit şi poenit, porţiunile transformate în izlazuri pe coaste s'au degradat, iar luncile râurilor acoperite pe vremuri cu dumbrăvi frumoase, au devenit prundişuri fără valoare. Pe de altă parte, producând lemn bun de foc şi de construcţie, aceste păduri au fost continuu sărăcite prin extracţiuni masive de stejar. (Un exemplu ni-l oferă pădurile din nordul Dobrogei). In aceiaşi ordine de idei, menţionăm că prin tratamente greşit aplicate, stejarul a fost eliminat din pădurile de şleau şi gorunul din pădurile de fag cu gorun.

Oricare ar fi motivele pentru care multe din pădurile noastre de stejar se găsesc azi într'o situaţie nu tocmai demnă de invidiat, ele fiind uşor accesibile şi producând lemnul cel mai căutat şi mai bine plătit pe piaţă, trebuesc cât mai curând refăcute.

In acest scop, ele trebuesc ajutate:

1) Să-şi recupereze suprafeţele cedate pentru izlazuri şi pentru teren de cultură agricolă, azi degradate.

2) Să-şi recupereze luncile râurilor. transformate nu de mult în prundişuri.

3) Să-şi reia locurile pierdute în pădurile de şleau şi de fag.

4) Să se substitue cu stejar plantatiile de salcâm făcute în grabă, pe terenuri compacte, de frica exproprierilor.

5) Să se creeze păduri de stejar în regiunile de antestepă, unde concentrarea de săruri în sol nu permite salcâmului să se desvolte. (Centrul Dobrogei şi Sudul Basarabiei).

6) Să se introducă stejarul împreună cu frasinul şi plopul de Canada în pădurile de baltă, unde după experienţele existente, creşte luxuriant.

7) Să se refacă arboretele de stejar degradate.

8) Să se înobileze cu stejar pădurile de şleau şi cele de fag cu gorun.

---

[1]) Pădurile de stejar ocupă în România suprafaţa de 1.548.774 ha sau 24%. din suprafaţa totală a pădurilor sale, după statistica din 1929.

9) Să se asigure regenerarea pădurile de stejar existente.

* * *

Din cele expuse, se vede clar, că pentru aducerea la îndeplinire a acestui program, va fi nevoie de foarte multă ghindă. Ori după câte știm, stejarul este o specie care fructifică abundent numai la intervale mari de timp și ghinda nu-și poate păstra puterea de germinație, decât cel mult până în primăvara următoare culesului. In acest caz, ar însemna că refacerea pădurilor de stejar se întârzie prea mult.

Din fericire judecând lucrurile mai atent, situația nu pare să fie tocmai așa de întunecată, pentru următoarele motive:

1) Intâiu, stejarul produce ghindă destul de multă și în anii intermediari de fructificație, iar „stropelile“ de ghindă se produc aproape în fiecare an. Semănate în pepiniere ori sub masiv, aceste mici cantități de sămânță vor ajuta în largă măsură la împlinirea unei bune părți din programul de lucru.

2) Al doilea, nu se adună de obiceiu toată ghinda produsă de arboretele aflate în afara afectației în rând de regenerare.

Pentru întărirea acestor afirmațiuni, dăm mai jos un tablou de ghinda culeasă de ocoalele silvice Caps, în ultimul timp, din care rezultă, că azi când serviciul e mai bine organizat în această privință, se pot culege anual între 13.000 și 18.000 hl. cantitate, care în trecut nu se putea recolta decât în anii buni de fructificație.

Tablou de ghinda culeasă de ocoalele Caps. *în anii 1924-1939.*

1924	13.206 Hl	1932	14.416 Hl
1925	5.634 „	1933	5.381 „
1926	15.307 „	1934	42.690 „
1927	1.737 „	1935	7.483 „
1928	1.853 „	1936	3.307 „
1929	334 „	1937	5.940 „
1930	4.315 „	1938	13.850 „
1931	11.435 „	1939	18.000 „

Din același tablou se observă, că într'un „an bun“ de sămânță s'a putut recolta 42.690 hl. ghindă, iar în viitor, dată fiind desvoltarea serviciului nostru silvic și stăruința, ce se depune pentru lucrările de regenerarea și cultura pădurilor, sperăm ca ocoalele Caps. să poată recolta într'un an bun de fructificaţie o cantitate de 50.000—60.000 hl. ghindă, dacă nu şi mai bine. De sigur în acelaşi ritm vor merge şi lucrările de recoltare şi la celelalte categorii de proprietari de păduri decât Statul.

Folosind câte 5 Hl ghindă la ha pentru semănăturile directe şi 3 Hl pentru semănăturile sub masiv, putem să ne dăm seama că în anii buni de fructificaţie se pot însămânţa direct 10.000—12.000 ha respectiv 17.000—20.000 ha sub masiv, iar în anii intermediari 2.500—3.500 ha direct sau 4.000—5.000 ha sub masiv.

3) Având în vedere că în multe părţi ale ţării împădurirea poenilor la care s'au folosit mai mult semănăturile directe cu stejar va fi terminată, cantitatea de ghindă necesară pentru înobilări de masive, semănături sub masiv, substituiri de salcâm cu stejar şi refaceri de arborete degradate, va fi cu mult mai mică.

4) Pădurile de gorun, crescând în regiuni mai umede, deci în condiţiuni mai bune de vegetaţie ca ceilalţi stejari, se regenerează uşor pe cale naturală, dacă li se va da liniştea necesară. De aci, concluzia: el nu cere prea mari cantităţi de ghindă pentru asigurarea regenerării.

5) Acelaşi lucru se poate spune şi despre pădurile de cer (Quercus cerris). Intr'adevăr, din cercetările făcute în diverse părţi ale ţării, se constată că aceste păduri, deşi cresc pe terenuri uscate şi compacte, fructificând abundent şi des, se regenerează uşor pe cale naturală. Greutatea cea mare stă în faptul că arboretele de cer fiind tratate în crâng simplu, sunt tinere şi cu tulpinele obosite. De aceia n'avem de unde ne procura ghinda necesară. Ar fi totuşi o ieşire favorabilă şi aci, dacă în fiecare ocol cu păduri de cer, s'ar înfiinţa „rezervaţiuni" din arboretele cele mai bine desvoltate, pentru producerea de ghindă, sau dacă s'ar mări revoluţia la 40—45 ani când cerul fructifică şi se regenerează uşor pe cale naturală din sământă.

6) In acelaşi scop ar trebui să se înfiinţeze rezervaţiuni şi pentru stejarul brumăriu (Q. pedunculiflora) şi pentru gârniţă (Q. conferta) în regiunile respective.

7) Tot pentru asigurarea producerii de ghindă ar fi util să se oprească „rezerve" asupra „tăerii definitive de codru", timp de aproximativ un deceniu. Pe lângă ghindă, aceşti arbori ar contribui la sporirea producţiunei pădurilor de lemn de di-

mensiuni mari și ar forma o rezervă de lemn superior pentru nevoi neprevăzute.

8) In afara celor expuse, prin adoptarea „posibilității pe volum“, introdusă în timpul din urmă în pădurile Statului, exploatarea materialului lemnos se poate face „în ochiuri“ de pe întreaga suprafață a afectației în rând de regenerare. In consecință se poate ține mai bine seama de nevoile de lumină ale semințișului de stejar [1]) instalate, iar la regenerare se pot folosi toți anii de fructificație din cursul perioadei de regenerare.

9) Dacă pădurile vor avea liniștea necesară și dacă se vor face la timp degajările de semințișuri impuse de împrejurări, se va putea instala și menține în masive un procent destul de mare de stejar.

* * *

In concluzie, pădurile noastre de stejar, având mult de suferit în trecut, trebuesc ajutate serios să se regenereze și pe cale artificială.

Pentru executarea acestor lucrări trebuesc culese și semănate mari cantități de ghindă anual.

Stejarul are însă ani buni de sământă numai la intervale mari de timp. Cu toate acestea, dacă se iau măsuri serioase se pot face multe lucrări numai cu ghinda produsă în anii intermediari de fructificație.

In această ordine de idei trebue ținut seamă de faptul, că împădurirea poenilor, care consumă mai multă ghindă la ha, e pe terminate, iar unele specii de stejar cum sunt gorunul și cerul, se regenerează ușor pe cale naturală, când au liniștea necesară. Deci, n'ar mai fi nevoe peste tot locul de prea mari cantități de ghindă.

Trebuesc luate totuși măsuri ca ghinda produsă să se culeagă în întregime, cu toată grija și să se semene imediat după cules, iar semințișurile instalate să fie îngrijite și puse la timp în lumină.

---

[1]) Semințișul de stejar oricât de bine ar fi fost instalat, dacă nu e pus în lumină la timp (2 ani la pedunculat și 3—4 ani la gorun) piere

Die Eichenkultur in Rumänien.

La culture du chêne en Roumanie.

Nos forêts de chêne, qui ont beaucoup souffert dans leur passé, ont besoin d'être refaites et d'être aidées à se régénérer.

Pour y arriver, on a besoin de grandes quantités de glands. Comme le chêne fructifie abondamment à grands intervalles de temps, on pourrait croire que leur réfaction doit retarder.

Heureusement, entre les bonnes années de glandé, il y a des fructifications intermédiaires où existe pourtant la possibilité de récolter d'importantes quantités de glands.

Ainsi, chaque année, on peut planter ou semer à la démeure de grandes étendues de terrain. Il faut seulement poursuivre l'action déjà commencée avec beaucoup plus d'intensité.

MARILE ADMINISTRAŢII FORESTIERE
şi
ASIGURAREA ÎMPOTRIVA PAGUBELOR

de ILIE C. DEMETRESCU

§ I. Pe toamnă, s'a declarat „un mare foc“ la fabrica de cherestea şi parchete „Silva“ din Bucureşti (Şos. Pantelimon), gospodărită, de câţiva ani, de C.A.P.S., în regie proprie. Cu acest nenorocit prilej, a fost mistuit de flăcări un depozit de parchete. După o primă ştire de ziar, pagubele încercate de C.A.P.S. au fost preţuite la 3.000.000 lei. Depozitul respectiv de materiale fabricate nu era asigurat — după relatarea presei — încât pagubele pricinuite au trebuit să fie suportate de C.A.P.S. Intâmplarea aceasta nu este unică. Arderi de oarecare însemnătate au mai avut loc: la Fabrica de cherestea Arnota (1935), evaluată la cca. 600.000 lei; la Vişeu (1935), în jurul cifrei de 150.000 lei; la Sudrigiu (1936), în jurul cifrei de 120.000 lei; în pădurea Salătruc-Jiblea (1936), unde a fost nimicită o cantitate de 3640 steri de lemn de foc, cu o valoare de 200.000 lei [1]).

De bună seamă, atari întâmplări sunt foarte neplăcute, cu atât mai mult, cu cât o mare şi complicată gospodărie de stat, cum este Administraţia pădurilor Statului, are îndatorirea de a vărsa tezaurului public un anumit venit anual, minimal, iar refacerea instalaţiunilor distruse şi, în general, revenirea, cât mai neîntârziată, la ce-a fost, pe calea bugetară obişnuită, este legată de mari greutăţi nu numai material-financiare, dar şi formal-financiare. După cum este obiceiul la noi, multă lume era pusă numai pe învinuite. Se imputā Administraţiei, între altele, faptul că n'a asigurat fabricile sale la una sau — şi mai bine — la câteva din marile noastre societăţi de asigurare. In

---

1) Datele de mai sus le datorăm bunăvoinţei Domnului Ing. Inspector general silvic V. Ivănceanu, din Ad-ţia centrală a C.A.P.S.-ului.

acest fel, s'ar fi ocolit, cel puţin greutăţile amintite mai sus. Problema aceasta a asigurării, discutată cu aprindere trecătoare mai ales în cercurile profane, dar şi în cele de specialitate, prezintă un interes nu numai accidental şi nu dintre cele neînsemnate. Apoi, problema aceasta nu este specifică C.A.P.S.-ului, ci şi altor mari administraţiuni forestiere din Ţară, cum ar fi: Fondul religionar ort. român din Bucovina, Soc. Uzinele şi Domeniile Reşiţa, Comunitatea de avere, etc.

§ 2. Asigurarea este o instituţie economică care ia naştere în societăţile omeneşti cu organizaţie politică, economică şi mai ales juridică, relativ avansată. Această instituţie are drept scop de a face ca marile pagube întâmplătoare, care ar putea pune în cumpănă situaţia materială a unei persoane sau a unei întreprinderi, etc., să fie suportată fără turburare. Cu alte cuvinte, prin ajutorul asigurării se urmăreşte înlăturarea riscurilor materiale, ceeace este deosebit de important din punct de vedere privat-economic, naţional-economic şi social. Mai multe persoane, întreprinderi, exploataţiuni, etc. expuse unor întâmplătoare pagube materiale, care ar putea să le fie fatale, se unesc, obişnuit prin mijlocirea unei întreprinderi oarecare (societate pe acţiuni, cooperativă, etc.), spre a se despăgubi reciproc, suportând împreună eventualele pagube ale unuia sau unora dintre participanţii respectivi. Elementul asigurării sunt, după E. von Philippowich: „Probabilitatea survenirii unei strâmtorări într'o anumită măsură, faptul de a-i fi expusă o pluralitate de persoane şi nesiguranţa pe cine va izbi acea strâmtoare" [2]). Sarcina pe care asiguraţii şi-o iau asupra lor poartă denumirea de premiu de asigurare, cotă de asigurare, rată de asigurare, etc. Mărimea acesteia este egală, teoretic, cu eventuala pagubă împărţită la numărul participanţilor. Ea mai este proporţională, evident, şi cu mărimea şi probabilitatea pagubei a feluriţilor participanţi ce ar fi să se acopere, eventual, prin asigurare. In practică, la aceasta se adaugă: cheltuielile de administraţie, impozitele, dobinzile capitalurilor din întreprindere, câştigul întreprinzătorului dacă e cazul — şi care în materie de asigurare e, obişnuit, deosebit de mare — etc. Mai pe scurt: asigurarea nu este, în fond, decât schimbarea unei

---

2) Grundriss der politischen Oekonomie. I. Band. 17 Aufl. Tübingen, 1922, pag. 420.

probabile și nevoite pagube foarte mari într'o sigură și voită sarcină de mică și ușor suportabilă mărime.

§ 3. C.A.P.S.-ul are îndatorirea de a gospodări o mulțime de păduri, fabrici de cherestea, depozite de lemnărie, căi ferate forestiere, etc. Administrația aceasta poate ajunge, fără îndoială, în situațiuni oarecum grele prin nimicirea unora dintre aceste bunuri (prin arderi, atac de insecte, dărâmături de vânt, etc.), cum sunt cazurile amintite mai sus. Atari întâmplări, însă, nu pot ajunge la așa proporții încât să pună în cumpănă existența sau bunul mers al administrației respective. Bunurile sale sunt de naturi felurite, sunt independente, sunt răspândite pe întreaga suprafață a țării. Probabilitatea de a fi nimicite toate deodată sau, cel puțin, într'o măsură importantă este, practic, exclusă. Nimicirile locale, fără să poată fi excluse, rămân, față de tot, într'o proporție redusă și într'o atare frecvență, încât ele pot fi privite ca ceva oarecum constant, sub împrejurările obișnuite, ca un atribut al gospodăriei respective. Cu alte cuvinte, riscurile de nimicire ale totalității bunurilor respective se compensează reciproc; pagubele pierd caracterul de accidentalitate de mari proporții, și anume, cu atât mai mult, cu cât bunurile amenințate sunt mai numeroase și mai independente din punctul de vedere al vătămărilor eventuale. O asigurare, contra arderilor — care sunt, de altfel, cele mai obișnuite pricini de pagube — implică, însă, plata de premii de asigurare pentru toate bunurile sale. Ea n'ar putea fi justificată decât în presupunerea că suma de plată ar fi mai mică decât eventuala pagubă pe care ar încerca-o, și care se apropie de caracterul unei mărimi relativ constante și oarecum definite: probabilitatea de nimicire corespunzătoare împrejurărilor. Față de marele număr de bunuri, de natura și răspândirea lor, față de probabilitatea cu totul redusă de a încerca nimiciri care să depășească — repetăm — o anumită mărime aproape devenită constantă, suma de plată va depăși despăgubirile, cel puțin, cu cheltuielile de administrație, impozitele, etc., societății sau societăților de asigurare.

Situația unei atari mari administrații devine oarecum similară sau chiar identică cu a unei pluralități de mici proprietari și întreprinzători, cari n'ar poseda fiecare decât câte una din pădurile, din fabricile de cherestea, din căile ferate, etc. ale C.A.P.S.-ului. Să presupunem că toți aceștia ar constitui o asociație de asigurare mutuală sau ar justifica întemeierea unei societăți de asigurare pe acțiuni, prin asigurarea bunurilor respective. Lucrul ar fi cât se poate de înțelept și îndreptățit, căci fiecare în parte, trebuie să țină seamă de o eventuală nimicire a bunului său, cea ce i-ar sdruncina, poate, cu totul situația. Prima de asigurare a fiecăruia ar reprezenta o fracțiune oarecare din paguba eventuală pe care ar încerca-o totalitatea acestor asigurați, plus cheltuielile de administrație, impozite, câștigul întreprinderii de asigurare, etc.

Sub formă de formulă, lucrurile ar apărea cam astfel·

$$A = \frac{P + C}{B}$$

în care A = prima de asigurare; P = pagubele probabile; C = cheltuielile de administrație, impozite, câștigul întreprinderii; etc., B = bunurile asigurate.

Dacă în locul pluralității de proprietari ai bunurilor respective, avem un singur proprietar, asigurarea își pierde sensul, întrucât ceace ar fi să plătească el ca primă de asigurare, ar întrece ceace ar avea de primit cu plusurile, pe care le-am însemnat în formula de mai sus prin C. și cari nu sunt de loc chiar așa de mici. Pentru considerațiuni de uniformă desvoltare a mersului gospodăriei, marile administrațiuni forestiere pot să se considere pe sine ca instituții de asigurare pentru bunurile lor. In acest caz, prima de asigurare ar fi mai mică, întrucât cade factorul C din formula de mai sus. Această primă ar putea constitui un fond special, din care — la nevoie — s'ar putea acoperi imediat pagubele survenite, fără nici-o turburare pentru ordinea financiară și gospodărească a administrației. Această așa zisă auto-asigurare, pierde, în fond, caracterul de asigurare propriu zisă, întrucât nu mai poate fi, așa cum am arătat mai sus, schimbarea unei probabile și nevoite pagube foarte mari într'o sigură și voită sarcină de mică și ușor suportabilă mărime.

§ 4. O experiență interesantă, în materie, a făcut C. A. P. S.-ul în acești din urmă ani. Ca urmare a noii orientări de o mai activă comercializare, impusă și Administrației pădurilor Statului prin legea din 16 Martie 1939, pentru organizarea și adaministrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice, s'a pus și problema asigurării patrimoniului și produselor C.A.P.S.-ului.

Sub regimul Casei Pădurilor, aproape n'a existat o atare preocupare. Numai în cazul închirierii de imobile, cum ar fi fabricile de cherestea, etc., către particulari, se prevedea o clauză contractuală, potrivit căreia, chiriașul avea îndatorirea să asigure imobilul respectiv. In fond, suma de plată respectivă, o suporta tot Casa Pădurilor, deoarece chiriașul micșora suma maximă de închiriere care îi convenea sau pe care putea să o ofere, cu prima de asigurare probabilă. Aceasta cădea în sarcina chiriașului numai formal. Ceva mai mult, nefiind ceva perfect definit, chiriașul era îndemnat, din spirit de prevedere, să facă o scădere mai mare, cum se întâmplă, obișnuit, cu atari elemente nedefinite din contractele autorităților publice. Situația de sub regimul Casei Pădurilor se poate defini, așa dar, astfel: asigurare mărginită numai la imobilele închiriate, pe calea obișnuită a societăților de asigurare. Din cele arătate mai sus, reese, credem, că metoda respectivă nu este dintre cele mai bune.

După 1930, s'a pășit la asigurarea pe o scară întinsă. Temeiurile acesteia le constituie, în primul rând art. 37 și 40 din „Legea pentru administrarea pădurilor" din 25 Aprilie 1930 și „Regulamentul pentru administrarea fondului de asigurare C. A. P. S. contra incendiului" din 3 Aprilie 1931. Și anume:

Art. 37 și 40 din legea amintită tratează, între altele, și despre instituirea unui așa zis „fond de rezervă", care „va servi pentru acoperirea pierderilor în caz de forță majoră, precum și pentru acoperirea cheltuielilor necesare înlocuirii instalațiunilor tehnice, distruse înaintea termenului de amortizare sau devenite inutilizabile, ca urmare a progresului tehnic". Din redactarea, foarte cuprinzătoare și destul de vagă, se poate vedea că acesta ar putea funcționa foarte bine și ca fond de autoasigurare.

Regulamentul amintit instituie, „cu începere dela 1 Ianuarie 1931", dimpotrivă, un fond special, cu destinația precisă. Scopul acestuia este de a asigura:

a) ...„executarea lucrărilor de reparații sau reconstrucții ale imobilelor distruse de incendiu, furtună, grindină sau explozie" (Art. 4). „Se consideră asigurate la acest fond toate construcțiunile de orice fel, toate instalațiunile industriale forestiere, precum și orice fel de instalațiuni, unelte și mașini — devenite imobile prin destinație — care fac parte din patrimoniul C.A.P.S. (Art. 5);

b) Acoperirea pierderilor din distrugerea sau deprecierea „tuturor produselor lemnoase fasonate din interiorul sau dinafara pădurilor, precum şi tuturor depozitelor de lemnărie şi cherestea" (Art. 5, al. 2).

Alimentarea acestui fond se face:

a) Pe cale de prevederi bugetare anuale (calea principală). care vor „reprezenta cel puţin 1 la sută asupra valorii aproximative a imobilelor şi materialelor de asigurat";

b) Din „sumele reprezentând primele de asigurare ale imobilelor C.A.P.S., care până în prezent erau plătite de chiriaşii societăţilor de asigurare, ca obligaţie contractuală" (cale secundară şi, mai ales, trecătoare).

Până la concurenţa sumei de 10.000.000 lei, „dacă fondul de asigurare nu va putea acoperi reparaţia sau refacerea unui imobil distrus prin incendiu, sumele necesare se vor completa din fondul de rezervă" (Art. 7, al. 2). Pe de altă parte, dacă „suma capitalizată va depăşi această cifră, excedentul se va putea întrebuinţa la investiţiuni noui (construcţii de case, fabrici şi instalaţiuni industriale forestiere)" (art. 7, ala 1). Mărimea acestui fond de asigurare „contra incendiului", a fost fixată, după cum se vede la 10.000.000 lei.

Ca un fel de abatere dela ideia fundamentală de autoasigurare reprezentată prin acest regulament, aflăm un aliniat (3) la art. 5 din regulament, care glăsueşte:

„Deşi va exista acest fond, totuşi, în mod excepţional, la propunerea direcţiilor regionale, direcţia generală C.A.P.S., va putea autoriza asigurarea materialelor fasonate sau depozitelor de cherestea şi la societăţile de asigurare plătind primele de asigurare din fond, fie din prevederile bugetare afectate fondului".

In contradicţie cu această ultimă prevedere, stau cele arătate mai sus, la art. 7, al. 1. Deasemenea, poate fi socotită ca o vătămare a ideii de destinaţie anumită a fondului respectiv, ca şi bunei şi promptei sale funcţionări, prevederea art. 8: „In mod excepţional fondul de asigurare se va putea intrebuinţa ca fond de rulment pentru a acoperi cheltuielile de exploatare, în caz de lipsă temporară de disponibil el se va întregi însă din primele incasări" [3]).

---

3) Reproducem textul acesta din colecţia C. Hamangiu: Codul general al României. Vol. XIX. 1931. S'ar putea ca lipsurile de punctuaţie

Un corectiv al acestor contradicțiuni, reese din felul cum sunt redactate prevederile respective. Acei: „în mod excepțional", „va putea", pune la îndemâna unei conduceri conștiente și hotărîte îngrădirea și înlesnirea trebuitoare de adaptare după împrejurări. Ele constituie, pe de altă parte portițe periculoase pentru neprevedere sau rea voință. Știm, din multe și multe precedente, cât sunt de amenințate atari fonduri, din partea, mai ales, a Ministerului de Finanțe, atunci când ajunge la ananghie.

O foarte bună prevedere este aceia cuprinsă în art. 9: „Fondul de asigurare se administrează de consiliul de administrație al C.A.P.S. în conformitate cu art. 17 și 18 din legea pentru administrarea pădurilor". In acest fel, se păstrează o anumită promptitudine în mânuirea și funcționarea potrivită scopului a fondului respectiv.

Pe temeiul normelor arătate, a început să funcționeze, cu începere din anul financiar 1931, așa zisul „fond de asigurare contra incendiului". După opt ani de experiență, adică la încheierea anului financiar 1938/39, acest fond acumulase respectabila sumă de 13.735.127 lei, consemnați, cu excepția a ¼ milion, la Casa de Depuneri și Consemnațiuni. Asupra acestui fond mai grevează încă cei 200.000 lei, valoarea materialelor lemnoase arse din pădurea Sălătruc-Jiblea, de care amintim în introducere. De bună seamă, restul pagubelor anterioare au fost acoperite la timpul lor. Evoluția anuală a excedentelor, totdeauna pozitive, a urmat astfel [4]):

---

mai ales ale frazei de mai sus să se fi produs în această ultimă publicație, iar nu în Monitorul Oficial, pe care nu-l avem la îndemână. Chiar așa, remarcăm, totuși, în treacăt, multele lipsuri ale regulamentului amintit, în ce privește precizia termenilor, construcția frazei și dipsoziția sistematică a materiei. Ceace izbește, la prima vedere este nepotrivirea dintre titlu și conținut. In titlu nu este vorba decât de incendiu, iar în text se vorbește de distrugerile „de incendiu, furtuni, grindină și explozie". (Art. 4).

[4]) Datorăm aceste date Domnului Ing. Inspector silvic Gh. Chercea, din Administrația Centrală a C.A.P.S.-ului.

1.	1931	1.739.027 lei
2.	1932/3	1.600.775 „
3.	1933/4	2.735.888 „
4.	1934/5	2.339.909 „
5.	1935/6	1.474.187 „
6.	1936/7	1.541.873 „
7.	1937/8	799.154 „
8.	1938/9	1.522.314 „
	Total	13.753.127 lei

Pentru a ne putea da seama de valoarea sistemului de asigurare adoptat de C.A.P.S. în acești din urmă ani, amintim următorul caz de asigurare propriu zisă la o societate anumită. C.A.P.S.-ul a fost nevoit să contracteze, în 1937, un împrumut de 55.000.000 lei la Banca Națională a României, prin intermediul Băncii Centrale Cooperative. Intre altele, B. N. R. a pretins ca împrumutul să fie garantat prin materiale lemnoase în valoare de 71.460.000 lei, iar ca aceste materiale să fie asigurate pentru suma de 55.000.000 lei, plus o marjă de 30%, la o societate românească de asigurare de primul rang. Pentru primul an de asigurare, C.A.P.S.-ul a plătit unei anumite societăți („Vulturul") suma de 1.099.037 lei, iar pentru anul următor i s'a pretins 569.981 lei [5]).

Dacă comparăm cele două căi urmate, nu se poate să nu observăm marea superioritate a așa zisei auto-asigurări, privite lucrurile, întâi, numai din punct de vedere financiar. In cazul acesteia din urmă, C.A.P.S.-ul a asigurat cu cca. 2.000.000 lei anual, bunuri în valoare de 200.000.000 lei, și aceasta numai formal, întrucât atacarea fondurilor respective prin pierderi au fost minimale: pentru perioada 1935-1940, de numai cca. 800.000 lei anual, iar în perioada 1931—1935, cu mult mai mică, dacă nu chiar nule. Asigurarea la o societate particulară a unor bunuri în valoare de numai 71.000.000 lei a costat efectiv pe primul an aproape 1.100.000 lei iar pe cel de al doilea an ar fi fost 570.000 lei sau în mijlociu 835.000 lei. Lăsăm la o parte multele greutăți și străgăniri, procese, etc., care au loc, de obiceiu, când vine vremea încasării unei eventuale asigurări.

Calea auto-asigurării are o însemnătate deosebită și din

---

5) Idem Chercea.

punct de vedere național-economic. Intr'adevăr, distrugerile de bunuri asigurate la o întreprindere oarecare, nu mai reprezintă pierderi pentru fostul lor posesor, prin faptul despăgubirii. Ele rămân însă pierderi reale pentru capitalul de bunuri naționale. In cazul asigurării pe această cale, posesorul lor nu va mai fi atât de interesat la apărarea lor. Ba, uneori, se întâmplă, chiar contrariul; ca proprietarul însuși să înlesnească distrugerea lor, spre a-și însuși — comițând, evident, o incorectitudine — asigurarea mai mare decât valoarea bunului asigurat. Nu acelaș lucru se poate petrece cu auto-asigurarea, deoarece în acest caz asiguratul este și asigurător. Aceasta va lua măsuri de apărare în orice împrejurare, spre folosul său.

§ 5. Din cele de mai sus, ne socotim îndreptățiți de a însemna, aici, câteva încheieri și anume:

1. Marile administrațiuni forestiere posedă, în general, bunuri numeroase, dispuse pe mari întinderi, supuse în principiu stricăciunilor, însă individualizate din punctul de vedere al concomitenței distrugerilor;

2. Cu cât aceste bunuri sunt mai numeroase și mai individualizate, cu atât mai mult, probabilitatea de distrugere se apropie de ceva definit, constant, ca un atribut negativ al întregei averi. Intre bunurile respective se produce, cu alte cuvinte, o compensare a pierderilor accidentale, o auto-asigurare;

3. In atari împrejurări, calea asigurării la societăți particulare nu este potrivită. Ea cată a fi înlocuită prin creiarea de fonduri de rezervă, care pot îngădui un mers lin, fără sdruncinături a gospodăriei, realizând și economii de cheltuieli;

4) Administrația Pădurilor Statului a urmat o înțeleaptă cale în materie de asigurări, în perioada următoare lui 1930. Credem, însă, că prevederile bugetare pentru alimentarea așa zisului fond de asigurare sunt prea mari. Probe sunt acumulările constante dela an la an, de când a început să funcționeze sistemul respectiv.

Dacă împrejurările ar fi normale și nu ne-am putea aștepta fie la deprecieri ale monetei — cea ce ar avea drept efect o reducere a fondului — fie la distrugeri mai mari de bunuri — ca urmare a pazei mai slabe, etc. — am fi îndemnați să propunem reducerea prevederilor bugetare pentru fondul respectiv la cel mult 1.000.000 lei sau chiar la 800.000 lei. Ceva mai mult. Ținând seamă de faptul că Ad-ția face împrumuturi — cu regularitate aproape — plătind dobinzi importante, ne gândim dacă n'ar fi mai practic să se renunţe complect la fondul de asigurare, înlocuindu-l cu sistemul contractării de împrumuturi, atunci când s'ar ivi nevoia acoperirii de pagube. Este, într'adevăr, lipsit de socoteală gospodărească să faci depuneri cu 2% şi totdeodată să te împrumuţi cu 6%. Acest lucru n'ar fi adevărat decât în supoziţie că împrumutul de acoperire a pagubelor în cauză s'ar putea face cu uşurinţă, încât mersul gospodăriei să nu sufere.

Cele ce le-am discutat aicea au o valabilitate mai generală, decât cercul restrâns al gospodăriei forestiere, pentru situaţiuni similare: posesiune de bunuri numeroase, supuse distrugerilor în principiu, individualizate, însă, din punctul de vedere al concomitenţii survenirii unei eventuale distrugeri.

Die grossen Forstbetriebe und die Versicherung.

Les grandes administrations forestières et l'assurance contre les divers dégâts

L'assurance, comme institution économique, peut être définie le moyen par lequel on obtient la transformation d'un grand dégât probable et indésirable dans une seule et petite charge facilement à supporter et volontièrement acceptée. Les assurances sont faites d'ordinaire par des sociétés de commerce. Mais cette manière de les réaliser cesse d'avoir un sens dans le cas d'un propriétaire possédant de nombreux biens. Même si en principe tous ces biens sont susceptibles d'être endommagés, — étant individualisés, la probabilité d'être endommagés en même temps est très réduite. C'est le cas des grandes Administrations forestières, qui possèdent de nombreux biens, répandus sur des grandes surfaces et à des distances relativement grandes, distances qui les mettent à l'abri des pertes de grandes proportions. En ce cas, un dégât éventuel réparti sur la propriété entière, se réduit à des quotes annuelles plus ou moins constantes et en quelque sorte définies.

L'auteur discute le système d'auto-assurance adopté en 1931 par l'Administration des forêts de l'Etat. Les résultats obtenus sont bons. Pourtant, l'auteur propose quelques améliorations spéciales à y apporter.

UN AVERTISMENT

de Ing. **HORIA MANOLE**

In ultimul timp, se duce o campanie susţinută — prin presă — cu privire la „specula“ ce s'ar fi făcând la vânzarea lemnului de foc, în diferitele oraşe din ţară.

O fi şi o sămânţă de adevăr, cu privire la neastâmpărul speculanţilor, ce vor să profite de starea de „tulbureală economică“, imaginând tot felul de sisteme, întru ajungerea la scopul lor nemărturisit, dar bănuit de public.

Un fapt, totuşi, rămâne în picioare, cel puţin pentru anul care vine — 1940 — şi expunerea din timp a faptelor, cred, va contribui la o lămurire, spre a nu se învenina raporturile, dintre cele două tabere: producători-negustori pedeoparte şi consumatorii pe de alta.

Autorităţile de resort, dacă vor fi prevenite, se vor gândi din vreme, poate, la luarea de măsuri, preîntâmpinând o stare de lucruri cu totul neplăcută, dar previzibilă, cum am spus. Din pricina concentrării trupelor, în anul curent, fasonarea lemnului de foc (ca şi a lemnului de lucru, dealtfel) a fost foarte redusă, pretutindeni, în cuprinsul ţării. Era şi natural să se întâmple astfel.

Paralel, cu această stare de lucruri, consumul lemnului de foc, din stocurile formate până la Martie 1939, a fost invers proporţional cu producţia, pentrucă nevoile armatei concentrate au reclamat cantităţi mari, din asemenea combustibil.

Prin urmare: pedeoparte s'a produs puţin, iar pedealta s'a consumat cu mult mai mult, decât în anii normali. Aceasta înseamnă, că în prezent numai există stocuri de lemnărie, care să poată fi reportate, în anul 1940.

Producţia, în campania curentă, este şi ea redusă, din cauzele arătate, iar transportul din păduri, până la şosele sau gări, este, la rândul lui, agravat, din cauza lipsei vitelor de tracţiune — şi ele rechiziţionate.

Va veni, deci, o zi, când nevoile consumatorilor nu vor putea fi acoperite.

Dar, nu numai atât. Lucrătorul şi cărăuşul pretind, acum, preţuri, pentru lucrul ce prestează, cu cel puţin 60% în plus, faţă de starea din 1938.

Lipsa mânei de lucru; scumpirea progresivă a tuturor articolelor alimentare şi vestimentare, — care au provocat o urcare generală a indexului de scumpete, — au contribuit şi vor contribui, încă, la o sporire considerabilă a preţului de cost.

Intr'o singură regiune forestieră, exploatatorii, care produceau, anual, 12.000—15.000 vagoane lemne de foc, nu pot să fasoneze, în campania actuală, nici 6.000 de vagoane. Să nu se uite, că au rămas numai 3 luni de lucru, până la Aprilie şi că până în prezent nu s'au lucrat nici 2.000 de vagoane, în acea regiune, pe care o cunosc.

Aceasta fiind situaţia, nu se va putea invoca, în anul viitor, aplicaţiuni spre specuIă, din partea cuiva.

Totuşi, măsuri trebue luate, căci numai cu simple constatări, situaţia nu poate fi îndreptată. Se va profita de aceste trei luni, pentru a fasona, ceeace va fi cu putinţă, cu braţele disponibile. Evident, va fi o supralicitare de preţuri, căci cererea de lucrători va depăşi cu mult oferta, şi aceasta va antrena urcarea preţurilor de vânzare.

Fără a face proorociri, dar ţinând seama de ritmul actual al producţiei şi al consumului, nu cred că voi fi desminţit, afirmând de-acum (Decembrie 1939), că în anul 1940, lemnul de foc de fag se va vinde, încărcat în vagon, în staţia de expediere, în jurul a 6.000 lei, pentru 10 tone. Aceasta echivalează cu circa 15.000 lei vagonul, tăiate şi transportate la domiciliu, în oraşele situate la peste 150 km. de centrele de producţie.

Numai de se va putea găsi lemne şi la aceste preţuri! Ceeace rămâne de văzut.

Eine Warnung.

Un avertissement.

Après l'examen des circonstances dans lesquelles il faut travailler aujourd'hui, l'auteur arrive à la conclusion, qu'en 1940, les prix de vente des bois de chauffage seront beaucoup plus élevés qu'en 1939.

VÂNATOARE ŞI PESCUIT

INTRE NATURAL ŞI ARTIFICIAL

Ing. VASILE COTTA

S'a spus de atâtea ori şi se repetă aproape zilnic că avem o ţară blagoslovită de D-zeu, cu imense bogăţii naturale şi cu nebănuite posibilităţi de desvoltare. Chiar dacă aceste afirmaţiuni conţin câte odată exagerări, ca de exemplu în ce priveşte bogăţia în lemn şi posibilităţile de export, — adevărul că suntem o ţară bogată, rămâne totuşi în picioare.

Acest lucru este şi mai evident atunci când este vorba de vânat, mai ales dacă ne gândim nu la ceea ce avem în prezent, ci la ceeace am putea avea.

Intr'adevăr, puţine ţări au norocul de a se putea bucura de varietatea vânatului aşa cum o avem noi. Delta Dunării, acel rai al păsărilor de baltă, stârneşte admiraţia tuturor străinilor care ne vizitează. Cine urmăreşte scrisul vânătoresc, va găsi pagini măgulitoare la adresa Ţării noastre, în care autorii sunt deadreptul fermecaţi de frumuseţea fără pereche a peisagiului şi de varietatea şi mulţimea vânatului de baltă.

Stepa cu dropiile şi prepeliţele ne oferă un alt soi de vânat, pentru ca pe măsură ce înaintăm spre dealuri şi munte să găsim potârnichi, iepuri, căpriori, până când ajungem în împărăţia cerbului, acest domnitor al munţilor, şi în fine în patria ursului şi a caprei negre. Fără să mai înşirăm şi alte specii de vânat şi rămânând numai la cele mai caracteristice, ne dăm seama de frumuseţea şi chiar bogăţia cu care ne-a dăruit Creatorul care ne-a aşezat pe aceste meleaguri.

După cum, in ce priveşte pădurea, întâlnim mai multe zone de vegetaţie incepând dela speciile de climă meridională şi până la cele dela limita vegetaţiei forestiere, tot aşa şi atunci când este vorba de vânat, putem distinge aceleaşi zone.

Dar în materie de vânătoare, pe lângă varietate și cantitate, mai există încă un criteriu de apreciere, care mi se pare cel mai important: calitatea. Nici în această privință nu stăm mai pe jos. La expozițiile de vânătoare din anii trecuți, trofeele noastre de capră neagră, urs și altele, au câștigat premii mondiale. Vânătorii streini care doresc să obțină trofee excepționale de cerb și capră neagră, ne vizitează tot mai des și nu ezită să sacrifice pe lângă cheltuelile de drum, și sume, care pentru muritorii de rând, sunt pur și simplu fabuloase, pe care acești vânători le plătesc pentru un exemplar doborît din astfel de vânat.

Dacă așa stau lucrurile, atunci nimic mai firesc decât să ne întrebăm ce am făcut și mai ales ce avem de făcut de aci înainte pentru a spori această bogăție, întrebându-ne — ca și în silvicultură de altfel — în ce măsură să recurgem la intervenția omului și în ce măsură să lăsăm lucrurile în grija naturii.

Această întrebare este cu atât mai îndreptățită cu cât adeseori se discută în cercurile specialiștilor vânători chestiuni în legătură cu ocrotirea vânatului și odată cu aceasta se vorbește și despre intervențiile artificiale: distrugerea răpitoarelor, hrănirea, selecționarea etc.

Repet: în materie de vânat și mai ales când este vorba de vânatul mare, ceeace interesează în primul rând e calitatea. Vânătorii Germani au în țara lor un număr de cerbi incomparabil mai mare decât avem noi, și dacă totuși vin la noi să vâneze, cauza este că găsesc aci un cerb de calitatea care la ei acasă nu există. Trofeul este în primul rând un produs al naturii, al felului de trai al vânatului și se vede că altele sunt condițiunile de desvoltare la noi și la ei.

Oricât s'a încercat ca în parcurile de vânătoare — prin diferite preparate — să se stimuleze formarea de coarne de cerb de calitate superioară, sforțările n'au dus la rezultatele dorite. Chiar dacă s'au obținut trofee grele, ele nu au avut forma elegantă a celor din Carpații noștrii.

Apoi, câtă deosebire este între fazanul din voliere și cel crescut liber în natură. Cât de mult diferă vânatul dintr'un teren suprapopulat cu vânat, aceasta ca rezultat al unei excesive îngrijiri, de unul mijlociu, în care s'a lăsat mai liber frâul, și unde lupta dintre unele răpitoare și vânatul util a dus la o selecţiune naturală, prin eliminarea exemplarelor bolnave, sau rău conformate.

Slujbaşii pădurilor înţeleg mai bine ca ori care alţii, cât de ineficace este amestecul omului în răsturnarea legilor firii. Ştim la ce rezultate funeste a dus campania de creere a arboretelor pure în Germania în secolul trecut şi cum a urmat apoi puternica reacţiune: înapoi la natură. Omul, cu slabele lui puteri, cu greu poate să deslege tainele naturii. I se pare numai că le-a înţeles, dar în fond merge alături de calea cea dreaptă. In chestiune de vânat, lucrurile stau la fel. Unde vânatul — ca şi pădurea de altfel — va găsi condiţiuni prielnice de desvoltare, el se va înmulţi şi va prospera; unde nu, — cu toate sforţările noastre — nu vom obţine decât rezultate mediocre. Desigur, nu voi afirma că nu este necesară otrăvirea lupilor într'un teren de cerbi şi nici distrugerea răpitoarelor într'un teren ce urmează a fi populat cu fasani. Deasemenea nu este nefolositor a hrăni potârnichile sau căprioarele în ernile excesive. Acestea sunt măsuri care trebuesc aplicate în unele cazuri, pentru a scurta timpul până când vânătorul nerăbdător trebuie să aştepte pentru a culege roadele. Dar şi aci ca şi în silvicultură principiul trebue să fie: imitaţi natura. Natura aceasta pe care trebue să o imităm, dacă nu vrem să ne expunem la eşecuri, a fost foarte darnică cu noi. Ne-a dat păduri nesfârşite cu hrană bogată şi variată si cu izvoare cristaline. Avem apoi câmpii întinse şi mănoase. Vânatul găseşte aci tot ce-i trebuie, afară de linişte. Şi liniştea aceasta trebuie să i-o asigurăm cu ori ce preţ.

Inainte de a trece la discuţiuni savante prin tratate şi reviste despre influenţele asupra vânatului a diferitelor preparate sau a selecţionării cu arma, avem o altă datorie mult mai elemetnară: să asigurăm vânatului o bună pază şi implicit liniştea.

Ce s'a făcut până în prezent?

Avem o foarte bună lege a vânatului. După aproape două zeci de ani de aplicare, ne-am fi putut aştepta la această lege aşa de judicios alcătuită să aducă o simţitoare îmbunătăţire a condiţiunilor cynegetice. Or, care este realitatea? Capra neagră era acum doi ani pe cale de dispariţie şi a trebuit să se înfiinţeze organe speciale de pază, plătite cu bani grei, pentru a reface stocul. Dropiile continuau să fie măcelărite în mod barbar ca şi inainte şi a trebuit să se institue premii de 2000 lei care se plătesc imediat după dresarea actelor de constatarea contravenţiei de braconaj, fără a mai aştepta rezultatul procesului. Nu mai vorbim de îngrijorarea ce cuprinde pe mulţi vânători, care văd cum vânatul se împuţinează în anumite regiuni. Iată dar: lege bună, dar efecte rele. Cauza? Insuficienţa organelor de aplicare. Nu ajunge să ai în inima ţării biurouri cu slujbaşi, ci mai trebuesc şi organe exterioare care să lucreze efectiv pe teren, organe care să stimuleze la muncă pe cei cu dorinţa de faptă bună şi în acelaşi timp să reprimeze energic pe cei inconştienţi.

Există o ordine de urgenţă a măsurilor de îndreptare. Nu discuţii asupra efectelor pe care, anume preparate servite cervideelor, le au asupra formării coarnelor, ci stârpirea păşunatului. Nu discuţii asupra celor mai bune arme şi forma de proiectile, ci alegerea mijlocului celui mai sigur de a împieca braconajul, care şi cu arme rudimentare, cauzează pagube imense. Nu pagini întregi scrise despre cei mai buni câini de vânătoare, ci luptă dârză împotriva câinilor ciobăneşti şi a celor hoinari. Nu ponegrirea organelor silvice şi lupta de excluderea lor dela colaborarea pe teren vânătoresc, ci o armonizare a intereselor silvice cu cele vânătoreşti, fără de care, ori cât s'ar zbate oficialitatea vânătorească, nu va reuşi să clădească nimic durabil. Da, — în loc de discuţii savante, mai bine câteva măsuri elementare dar nespus de rodnice, pentru a asigura vânatului liniştea. Şi când această condiţiune va fi împlinită, vânatul singur se va aşeza pe acele locuri unde găseşte tot ce-i trebueşte pentru o desvoltare excepţională în calitate aşa cum aşteaptă vânătorii. Numai mai târziu va putea fi vorba de alte îmbunătăţiri care caracterizează o gospodărie intensivă. O clădire trebue începută dela temelie, nu dela acoperiş.

Indrăznesc să afirm, că în condiţiunile în care se găseşte azi vânatul nostru, problema cynegetică, într'o proporţie de 80% se poate rezolva numai printr'o bună pază şi o bună administraţie — şi dacă este aşa, atunci nu putem considera decât ca o regretabilă omisiune, faptul că atâta vreme s'a neglijat aportul pe care l'ar fi putut aduce cauzei vânătorești cei 10.000 slujbași ai pădurilor, de a căror servicii oficialitatea vânătorească n'a voit să profite.

Dar aceasta este o problemă aparte, care va fi tratată altă dată.

Natürlich oder Künstliech.

Entre naturel et artificiel

Notre pays offre les meilleures conditions pour la vie et le développement du gibier, dont la qualité et la variété sont bien connuées en Europe. Quant à la quantité nous en pourrions avoir d'avantage. Il faut donc tâcher d'y arriver.

Comme en ce qui concerne le gibier, c'est la qualité qui compte surtout, l'auteur croit que l'intervention de l'homme doit être réduite. Imiter la nature, un des principes de base de la sylviculture, doit être aussi respecté pour la gibier. Situé en des bonnes conditions de vie, il ne demande que de lui procurer la sûreté, qui est conditionnée par une bonne administration.

C R O N I C A

CRONICA INTERNĂ

ANUL FORESTIER 1939

de Prof. *D. A. Sburlan*

Rare ori societatea omenească a trăit un an mai plin de sbucium, mai nesigur și mai apăsător, ce nefericitul 1939!

Inceput sub impresia destinderii politice internaționale, ce a urmat după pactul de la Muenchen, el lăsa să se întrevadă putința unei colaborări rodnice între popoare și începutul unei ere noi, de pace și prosperitate. N'au trecut însă decât puține zile și nădejdile celor optimiști s'au spulberat. Lucrurile au mers într'un ritm de neînfrânat, către desnodământul atât de temut, de toate popoarele, către răsboi.

Gravele evenimente, ce s'au desfășurat în imediata apropiere a frontierelor țării noastre, n'au rămas fără urmări asupra desvoltării vieței noastre economice, sociale și culturale. Deși dorința noastră totdeauna mărturisită, de pace și bună înțelegere cu popoarele vecine sau îndepărtate, a fost spusă răspicat și de astă dată, un spirit de elementară prudență ne-a obligat, să luăm unele măsuri de siguranță.

Din aceste cauze, de la Martie și până la sfârșitul anului, am trăit multe din grelele încercări, ce s'au abătut asupra continentului nostru: concentrări, rechiziții, stare de alarmă, cu un cuvânt, stare de pace cu arma la picior. In sfârșit, de când tunul a început a acoperi glasul popoarelor, am cunoscut și mai mult îngrijorarea zilei de mâine precum și calvarul celor, cari părăsindu-și patria invadată, și-au găsit la noi scăpare și azil.

Pronia cerească și înțelepciunea conducătorilor, au cruțat țării noastre încercarea crudă a unui răsboi. Dar și fără aceasta, n'a fost inimă simțitoare, care să nu se cutremure la auzul nenorocirilor, pe care omul pașnic de ieri, le-a cauzat semenului său de dincolo de un hotar, mai mult închipuit, de cât real. Și nu există suflet drept, care să nu se revolte la gândul, că suntem și azi, la fel de neputincioși, în fața conflictelor ce isbucneau periodic între popoare, ca și acum trei secole, când cronicarul însemna pentru urmași, că: „nu sunt vremile sub om, ci bietul om sub vremi"!

Cum este și lesne de înțeles, economia generală a țării și împreună cu ea și cea forestieră, au fost adânc influențate, de toate aceste împrejurări, care au turburat viața politică a Europei.

In țară, datorită înțeleptei așezări a vieții politice, pe fundamentul puternic al „Frontului Renașterii Naționale", am cunoscut o epocă de liniște, de înălțare spirituală, de serioasă reculegere. In toate domeniile de activitate s'a înregistrat voința dârză de realizări și preocuparea tenace de ordine și pregătire, spre a face față ori căror împrejurări protivnice.

Deasupra tuturor sforțărilor și realizărilor, a stat ideea întăririi și dotării armatei și fortificarea granițelor. Ceea ce nu înseamnă însă, că în celelalte compartimente ale gospodăriei naționale am fi rămas inactivi. Toate se înlănțuesc între ele și trebuiesc conduse armonic, spre a asigura țării armătura, care să-i mărească rezistența în caz de încercare.

Osebit de influențele din afară, activitatea forestieră a avut și cauze interne, care i-au imprimat în anul expirat, o viață mai agitată. La începutul lunii Februarie, conducerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor a fost remaniată, făcând loc unei echipe de profesioniști mai tineri, în frunte cu D-nii Prof. N. Cornățeanu și M. Șerban, în posturile de miniștri și cu D-nii Prof. Săulescu și Dr. Radulovici, ca secretari generali. Nici unul din aceste înalte comandamente n'a fost încredințat ca în 1938, vre unui silvicultor, ceea ce a fost interpretat de unii camarazi ca o tendință de micșorare a importanței silviculturii, în cadrul Ministerului.

Acest lucru pare a se fi evidențiat mai lămurit, când la 6 Aprilie s'a publicat noua Lege de organizare a acestui Minister la care s'a lucrat cu înfrigurare și în oare care taină, multă vreme. In dorința de a se imprima ramurilor de activitate, atât de variate, ce alcătuiesc acest Minister al gospodăriei rurale, directive unitare și un ritm de lucru mai viu, s'au desființat vechile instituții și s'au creat 12 direcții noi, la fel încadrate cu personal, și de un nivel egal ca importanță. Din acestea, 3 direcții au legătură directă cu preocupările agricole, 2 cu cele zootehnice și numai 2 cu cele silvice, restul de 3 și o seamă de servicii având un caracter general.

Schimbările nu s'au mărginit, ca altă dată, numai la o redistribuire a serviciilor existente, ci au mers adânc în însăși structura lor, desvoltând anumite preocupări și micșorând, ca importanță, pe altele. La conducerea direcțiilor și serviciilor astfel create, au fost chemați de regulă oameni noi, mai tineri spre a se imprima și prin aceasta, o primenire, o înnoire a procedeelor de lucru.

Nu e cazul și nici locul să examinăm, în ce măsură noua întocmire și-a putut da roadele așteptate. Este dealtfel și prea puțin timp de când ea a fost pusă în aplicare și apoi desfășurarea programului de lucru stabilit a fost mult influențată de diferite evenimente din afară și din interior.

Nu vom urma, în înșirarea principalelor consecințe ale acestei importante schimbări ale organizației și conducerii Ministerului nostru, pe acela dintre camarazii noștri, cari au văzut în noua așezare a acestuia, o tendință expresă de subordonare a organelor silvice, celor agricole. E adevărat, că în dorința de a promova cât mai mult interesele agriculturii, s'a dat direcțiilor respective din Minister o preponderanță deosebită şi mijloace de acţiune mult sporite, faţă de trecut. E adevărat, de asemenea, că în alcătuirea Consiliului permanent al Agriculturii şi Domeniilor, din 36 voci, numai 5 sunt de silvicultori şi că în insuşi Comitetul de Direcţie al Direcţiei comerciale a pădurilor, din 3 membri, unul e agricultor şi numai unul silvicultor.

Aceste orânduiri au fost însă în bună parte consecinţa organizării prea schematice a Ministerului, care şi-a fixat principiul încadrării unitare a diverselor organe şi servicii; ceea ce a condus la o împingere în sus a acelor instituţii de mai mică importanţă, care în trecut figurau ca simple servicii în desfiinţatele direcţiuni, şi la o „decapitare" a marilor administraţii, cu caracter autonom, de odinioară.

Trebuie mărturisit însă, că această nouă încadrare a silviculturii în ansamblul Ministerului a suscitat în Corpul silvic vii discuţiuni şi — să o spunem drept — şi amare dezamăgiri. Societatea noastră a stat de veghe în tot timpul cât s'a lucrat la redactarea acestei legi şi — deci n'a reuşit ca altă dată, să participe efectiv la elaborarea ei — a acţionat, pe cât i-a fost cu putinţă, pentru ameliorarea dispoziţiilor cari grevau prea tare interesele sau prestigiul ei. Dacă ea n'a reuşit, într'o măsură mai mare, să învingă anumite opinii şi să convingă anumite cercuri, aceasta s'a datorat şi voinţei mai dârze a reformatorilor, dar şi unei scăderi a solidarităţii noastre, de care eram odinioară atât de mândri şi graţie căreia realizasem, pe vremuri, atât de lăudabile înfăptuiri. Au fost momente grele, când Corpul nostru silvic ajunsese a fi considerat o adevărată „cenuşăreasă" a Ministerului.

Una dintre înnoirile importante, aduse de noua Lege a Ministerului, este aceea referitoare la alcătuirea viitoare a Consiliului tehnic. Până în 1939 există în M. A. D. un singur consiliu tehnic, acela al pădurilor, instituit pe baza Codului silvic. Noua lege creiază un Consiliu tehnic general, compus din 3 ing. agronomi, 3 ing. silvici şi 3 medici veterinari, cari neputând lucra în plen cum se proiectase iniţial, au fost împărţiţi în 3 secţii. Preşedintele acestui consiliu a fost numit, de data aceasta, în persoana unui silvicultor.

O altă schimbare, mult discutată la vremea sa, a fost trecerea fostelor ocoale şi inspectorate de Regim silvic, la Camerele de Agricultură. Aceasta părea de fapt imixtiunea cea mai adâncă şi mai apăsătoare a organelor agricole în chestiunile forestiere. Până la urmă însă s'a revenit sub altă denumire, la o formă asemănătoare celei din trecut. Insăşi denumirea de Ocol, folosită până la această lege numai de administraţia silvică, a fost acum generalizată, astfel că azi avem şi ocoale agricole şi zootehnice, lucru care se pare că a produs multe confuzii la ţară.

Administrarea pădurilor particulare, înglobată iniţial în cadrul Direcţiei silvice din Minister, a fost ulterior individualizată şi trecută ca Serviciu aparte pe lângă Cabinetul Ministrului. S'au reînfiinţat, de asemenea, cu atribuţii sporite, comitetele tehnice de pe lângă ţinuturi. Cu un cuvânt, sub denumiri noi şi „micşorate în grad", vechile servicii şi direcţii, au continuat să funcţioneze şi în cadrul nouei organizări.

Odată cu modificarea întocmirilor administrative s'a produs —

după cum era și de așteptat, o schimbare printre conducătorii unităților create. La Direcția comercială a pădurilor (fostă Caps) a fost chemat D-l Petre Ioan, având ca ajutor pe D-l Rodoteatu, iar la Direcția silvică au trecut D-nii At. Nedelcovici și D. Grozescu. Unele schimbări au fost operate după aceea și în conducerea Direcțiilor regionale, Inspectoratelor și Ocoalelor silvice.

Nouilor numiți nu le-a fost acordat însă un răstimp mai îndelungat, în care să elaboreze și să desfășoare programe de lucru mai vaste. La 24 Noembrie, o nouă schimbare de guvern a readus în fruntea Ministerului pe D-l Prof. Gh. Ionescu-Sisești, iar la conducerea Casei Pădurilor pe D-l At. Nedelcovici, la Direcția silvică pe D-l Grozescu, ceilalți directori și subdirectori fiind trecuți în alte posturi. La serviciul pădurilor administrate de Stat a fost chemat D-l I. Zeicu de la Cluj, iar la Direcții și Ocoale au revenit, în parte, foștii conducători.

Și în comitetul de Direcție al Caps-ului au intervenit schimbări, în locul de Președinte, al D-lui Radian, numit Ministru al Propagandei trecând D-l Voicu Nițescu, fost ministru al Agriculturii și Domeniilor.

Dacă în cursul anului expirat administrațiile noastre silvice au avut de luptat cu destul de mari greutăți, din cauza reorganizării și reîncadrării lor, nu mai puțin importante au fost dificultățile create exploatărilor, aprovizionărilor cu lemne de foc, lucrărilor culturale, pazei, etc., de concentrări, rechiziții, etc. Alături de întreaga populație, personalul silvic a răspuns cu însuflețire la chemarea țării, mulți camarazi silvicultori rămânând la datorie, mai multe luni la șir. Prin aceasta însă, unele ocoale au rămas, în plină perioadă de lucru, fără conducători și fără pasnici și numai printr'o deosebită încordare a celor rămași la locurile lor, s'a putut face față împrejurărilor.

Legea mobilizării agricole, menite să pună producția agricolă a țării pe acelaș plan cu apărarea ei militară, va face desigur ca pe viitor și gospodăria silvică să fie cât mai puțin stânjenită în activitatea ei.

Trecând acum la examinarea altor manifestări ale vieții noastre de silvicultori, vom enumera pe scurt câteva momente din activitatea desfășurată înăuntrul și în afara Societății, în anul 1939.

Primul loc se cuvine desigur lucrărilor Societății noastre. A 53-a adunare generală s'a ținut la 1 și 2 Iulie și s'a bucurat de o participare mai restrânsă ca în alți ani, a membrilor Societății. Ea a fost onorată prin prezența D-lor Miniștri N. Cornățeanu și M. Șerban, precum și a altor personalități și demnitari ai țării. Cu această ocazie s'a desvelit și un bust al eminentului silvicultor și profesor N. R. Danielescu. Problemele discutate au fost alese din acelea în mai apropiată legătură cu actualitatea: Asistența socială a satului; Câmpul de activitate al inginerului silvic; Aspectul problemei lucrărilor de ameliorare a arboretelor în pădurea românească.

Cam la aceeaș epocă au avut loc și primele alegeri parlamentare sub egida „F. R. N.". Amintim acest lucru, pentru că după mulți ani, silvicultorii își au iarăși un reprezentant în Senat, în persoana președintelui Soc. „Progresul Silvic", D-l Prof. Drăcea, ales al Colegiului

Inginerilor. Faptul că unul din cele 2 locuri acordate acestui Colegiu a revenit prin alegere unui camarad al nostru este o dovadă şi de aleasa preţuire, de care cel ales se bucură în sânul acestui colegiu, dar şi de importanţa pe care breasla noastră o deţine în complexul acestei selecte asociaţii profesionale.

Serbarea sădirii arborelui s'a bucurat în 1939 de preţiosul concurs al puternicului aşezământ de educaţie a tineretului „Straja ţării“. Îmbrăţişând cu cald entuziasm ideea pornită, cu decenii înainte, din sânul Societăţii şi administraţiilor noastre silvice, „Straja ţării“ a înţeles să facă din ea unul din punctele de program, ale activităţii tineretului, căutând să redeştepte în sufletul acestuia, dragostea stinsă de arbore şi pădure. Participarea voioasă a Marelui Voevod Mihai de Alba-Iulia a dat serbării de anul acesta o strălucire deosebită, pilda Măriei Sale fiind tot atât de rodnică în urmări, ca şi sfaturile date străjerilor de inimoşii lor conducători.

Luna cărţii a fost de asemeni, un prilej admirabil de afirmare a silviculturii, în domeniul publicaţiilor, după cum expoziţia internaţională „Muncă şi Voie bună“ a evidenţiat câteva aspecte ale problemei muncitorilor în exploatările forestiere, atât de mult hulite şi de rău cunoscute.

In presă îşi fac din zi în zi mai mult loc articolele camarazilor noştri, ca şi ale ziariştilor de profesiune, îmbrăţişând probleme şi aspecte de actualitate ale gospodăriei noastre silvice. Publicul simte tot mai mult interes pentru ele şi înţelegerea treburilor forestiere devine din ce în ce mai familiară tuturor.

Premiul instituit de D-na Demetrescu-Vergu pentru cea mai merituoasă lucrare cu caracter silvic, a fost atribuit anul acesta de Academia Română autorilor manualului „Cartea pădurarului“ şi D-lui C. Chiriţă pentru lucrarea „Nisipurile de la Hanul Conachi“.

In toamna acestui an a apărut primul manual din seria ce şi-a propus să editeze Societatea „Progresul silvic“ şi anume „Amenajarea pădurilor“ datorit D-lui Prof. Stinghe, Decanul Facultăţii de Silvicultură. Lucrarea a fost primită cu vie satisfacţie şi cu mare interes de camarazii silvicultori, iar ideea societăţii, de a edita asemenea publicaţiuni a fost, îndelung lăudată. Sperăm că în câţiva ani seria acestor manuale va îmbogăţi literatura noastră de specialitate cu cât mai multe asemenea lucrări, absolut indispensabile desvoltării ştiinţei şi practicei silvice.

Au mai apărut deasemenea, o serie de broşuri şi cărţi, editate de „Viaţa Forestieră“, care cu menţionata „Carte a pădurarului“ a înregistrat un deosebit succes.

„Revista pădurilor“, organul Societăţii, s'a tipărit în 1939, în 10 caete lunare, cu un total de 1062 pagini, în care s'au înserat peste 100 studii şi articole de specialitate, 25 recenzii de cărţi, 50 recenzii de reviste, informaţiuni, etc. In afară de rubrica mai veche, a „problemelor zilei“, ea a început în acest an o cronică a faptelor interne, în legătură cu gospodăria noastră silvică şi o cronică externă, conţinând cele mai mai de seamă idei şi realizări forestiere, de peste hotare.

Activitatea „Cercului de Studii" a fost şi anul acesta deosebit de remarcabilă. Luându-se ca temă generală „Problema sporirii producţiei noastre forestiere" s'au făcut importante comunicări asupra acestei importante chestiuni, de către D-nii: Prof. C. Georgescu, M. Rădulescu, P. Ioan, I. Lungu, V. Dinu, Şt. Rubţov, Dr. G. Dinulescu şi V. Filip. Participarea camarazilor noştri din Capitală la acest ciclu de conferinţe a fost destul de însemnată.

Un ciclu asemănător, dar cu aspecte mai mult locale, a fost semnalat şi la colegii de la Administraţia Fondului Bisericesc din Cernăuţi, unde au participat şi silvicultori din alte servicii.

In cursul anului expirat, camarazii noştri Rucăreanu N., Toma G., Bălănică Th., Tănăsescu N., Nicolau G. şi Vintilă E., terminându-şi studiile de specializare în străinătate şi-au trecut examenele de doctorat şi s'au înapoiat în ţară, aducând patrimoniului nostru cultural preţioase cunoştinţe şi metode de cercetare.

Participarea silvicultorilor români la reuniunile cu caracter de specialitate, de peste hotare, a fost şi în 1939, destul de activă; până la isbucnirea răsboiului. La Congresul forestier german, ţinut la Berlin între 26 Iunie şi 1 Iulie au fost delegaţi D-nii: A. Nedelcovici, I. C. Demetrescu, V. Sabău şi V. Dinu; la conferinţa de Documentaţie din Zürich (10 August) D-l Tr. I.-Heroiu; la Congresul de Piscicultură fluvială din Liège (22 Iunie), D-l Haralamb; la Congresul Tehnologiei lemnului din Elveţia, D-l Prof. Drăcea, etc.

In cursul anului 1939 au trecut în viaţa veşnică doi bătrâni pionieri ai silviculturii noastre: N. Ionescu şi B. Stătescu; apoi patru camarazi în plină putere de muncă: Dem. Popescu-Coculescu, Stelian Stătescu, I. Brâncuş şi I. Toma precum şi un tânăr coleg, Gh. Preda, care abia păşise pragul carierei.

Moartea năprasnică a marelui patriot Arman Călinescu a îndoliat inimile noastre de silvicultori, printre care el număra mulţi admiratori şi foşti colaboratori şi ne-a strâns şi mai mult rândurile, în jurul celor chemaţi a păstra disciplina şi ordinea în ţară.

Incheind aceste sumare comentarii asupra principalelor fapte petrecute în anul expirat, nu mă pot opri de a constata, că dacă evenimentele nenorocite, ce s'au desfăşurat în cursul lui ne-au pricinuit multe îngrijorări şi necazuri, ele au adunat mai mult laolaltă pe fiii acestui neam, de toate vârstele şi de toate breslele, cimentând unirea noastră sfântă, într'un bloc pe veci indestructibil.

Fie ca anul 1940, anul destinului, să aducă şi înseninarea, atât de mult aşteptată, a cerului speranţelor noastre.

● Amenajări vânătorești și piscicole la Fondul bucovinean.

In anul expirat Mitropolia Bucovinei prin Administrația Fondului Bisericesc, a scos o broșură, urmărind să arate că o bună gospodărie „poate da roade nebănuit de însemnate". Este intitulată „Averile bisericești din Bucovina".

Intre alte realizări, se arată că începând din 1936 vânatul și vânătoarea s'au bucurat de o deosebită atenție atât pentru faptul că el prezintă „o sursă de venituri", cât și pentru folosirea lui ca mijloc de propagandă și scoaterea în relief „a frumuseților și bogățiilor naturale ale Fondului". Intre măsurile luate se semnalează:

1. Fixarea pe teren a unităților de vânătoare,
2. Inființarea unui serviciu aparte, care să aibă în seamă administrarea și exploatarea vânatului,
3. Exploatarea în regie a vânatului,
4. Revizuirea vechilor contracte de arendarea vânatului,
5. Intocmirea „regulamentului" pentru administrarea și exploatarea vânatului,
6. Renovarea pavilionului regal de vânătoare de la Poiana-Ițcani,
7. Inființarea unei fazanerii la Cozmeni.

Din punct de vedere piscicol, se arată că pentru repopularea apelor de munte s'a construit în anul 1938, la Argel jud. Câmpulung o păstrăvărie modernă pentru o capacitate de 500.000 icre. Construcția a costat 300.000 lei. In plus, s'a pus la punct, înzestrându-le, și clocitorile existente de la Marginea, Putna, Valea Putnei și Vatra Dornei.

Insfârșit, au fost reamenajate iazurile dela Cozmeni jud. Cernăuți. Se știe că acestea, în suprafață de 140 ha, sunt proprietatea Fondului și că sunt folosite de Școala de agricultură și piscicultură din localitate pentru practica elevilor. Producția lor se ridică azi la 50.000 kg crap pleșuv, vânzarea lui făcându-se, în detaliu, pe piața orașului Cernăuți. In anul 1938—39 s'a realizat din vânzarea acestui pește un venit de 800.000 față de 400.000 lei din anul 1934—35.

In provincia românească cu o puternică tradiție silvică și vânătorească, realizările semnalate în domeniul vânătoarei și pescuitului, trebue să constituie un îndemn și pentru restul țării.

● Exagerăm şi năpăstuim?

D-l general Mehedinţi a început să publice în ziarul „Universul" impresiile ce i-a făcut valea Bistriţei, pe care a revăzut-o după 40 de ani. Au apărut până acum (în cursul lunei Decembrie) cinci foiletoane.

Dintr'un început, autorul arată că a rămas „dureros impresionat de adânca transformare a acestui colţ de ţară". Priveliştea încântătoare de odinioară i-a apărut „numai o amintire a trecutului". Portul strămoşesc a fost părăsit de mai toată lumea. Iar indiferenţa pe care o arată lumea în faţa acestei „descompuneri a tezaurului nostru intelectual şi sufletesc" o socoteşte drept „o adevărată crimă". Şi în acest caz, ne dovedim risipitori ca şi în cazul celorlalte bunuri moştenite dela străbuni. „Nu suntem noi oare — spune d-sa — acei cari ne-am bătut joc de codrii ţării, umplând buzunarele atâtor venetici, pentru ca azi să simţim greutatea capitalului lor?"

Socotind că schimbarea portului are o profundă influenţă asupra fondului sufletesc şi intelectual al poporului, d-l general Mehedinţi crede că trebue să se ia măsuri urgente pentru stăvilirea răului.

După ce înşiră cauzele schimbării portului şi justifică necesitatea menţinerii lui, autorul arată şi măsurile ce ar trebui luate în acest scop. In calea acţiunei salvatoare ar sta însă, între altele, preţurile prea ridicate ale bumbacului şi lânei. Când este vorba de lână, d-sa precizează că „ţara noastră, cu tot întinsa ei regiune muntoasă, ar putea da posibilitate de hrană nu numai turmelor satelor dela munte, dar şi multora dela câmp. Că în felul acesta, în afară de lână, s'ar asigura familiilor şi o hrană substanţială...". Din nenorocire însă — spune tot d-l general Mehedinţi — „două cauze principale se opun acestei reali„zări şi anume: legile silvice şi societăţile pentru arendarea dreptului „de vânătoare".

In ce priveşte legiuirile silvice, acestea „nu permit păscutul vite„lor decât cu foarte mari îngrădiri, sub pretext că ar dăuna arborilor". „Nu ştim — continuă d-sa — întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna arborilor, însă oricine poate constata că pe islazurile comunale dela munte, „se înfiinţează dela sine pădurea, aşa că este nevoie din când în când a „fi curăţată. Cu alte cuvinte, cred că se exagerează mult dăunarea pădu„rilor prin păscutul vitelor".

Luând apoi în discuţie cea de a doua piedică a extinderii culturii vitelor, d-l general Mehedinţi scrie: „Societăţile de vânătoare pun dea„semeni enorme piedici păscutului vitelor. Ele impun oamenilor să-şi re„tragă turmele de la păscut la finele lunii August, sub pretext că, din „acest moment se neliniştete tihna vânatului. Aceste societăţi de vână„toare — multe cu caracter străin — merg atât de departe cu desconsi„derarea intereselor populaţiei băştinaşe, încât interzic păscutul vitelor „după sfârşitul lunei August, chiar şi pe islazurile proprii ale comunei, „dacă ele se găsesc în apropierea zonelor arendate. Iar dacă comuna ar „avea nenorocirea să posede un islaz comunal situat chiar înăuntrul tere„nului de vânătoare arendat, atunci păscutul este cu desăvârşire oprit în „tot cursul anului. Situaţia populaţiei devine şi mai desnădăjduită, când

„se vede şicanată de un personal supraveghetor străin de neam, cum de „altfel este cazul pe valea Bistriţei". Şi autorul arată în continuare, cum acest personal „din lipsă de înţelegere pentru nevoile băştinaşilor" le face tot felul de şicane pentru a le interzice păscutul: înconjoară cu gard poienile din pădurile bătrâne, barează drumurile de treçere, face plantaţii dese în marginea pădurilor.

D-l general Mehedinţi încheie acest capitol găsind explicabilă durerea exprimată de unul din băştinaşi: „au devenit timpuri grele pen-„tru ţăranii din regiunea noastră: pământ nu au, pădurile s'au terminat, „vite nu-şi pot ţine, aşa că statul trebuie să ia măsuri pentru îndreptarea „acestor abuzuri...".

Dacă suntem de acord cu d-l general Mehedinţi atunci când îl îngrijorează dispariţia portului nostru naţional şi când arată necesitatea menţinerii lui, — ne deosebim însă când se iau în considerare cauzele şi mai ales când se ia poziţie împotriva legiuirilor silvice şi vânătoreşti.

Remarcăm mai întâiu o contradicţie. Pe de o parte se arată (într'un loc) că „ne-am bătut joc de codrii noştri" şi că (într'alt loc) „pădurile s'au terminat", iar pe de altă parte ia poziţie împotriva legiuirilor silvice, cari prin măsurile ce le dictează (inclusiv interzicerea păşunatului) se tinde la protejarea şi refacerea pădurilor, spre binele populaţiei locale şi al ţării întregi.

D-l general Mehedinţi nu ştie „întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna pădurilor", faptul însă că pădurea invadează în unele locuri păşunea, îl face să creadă că în măsurile de interdicţie „se exagerează". Ce găunoase sunt uneori merele, care pe din afară ne apar de toată frumuseţea! La fel, d-le general şi cu pădurile păşunate.

Dar, în definitiv, pădurile constitue şi ele o bogăţie a ţării, ca şi agricultura, creşterea vitelor, etc. Dacă vitele îşi au azi terenul lor determinat pentru păşune şi dacă pădurea încearcă uneori să se întindă şi într'acolo (care a fost domeniul ei altădată) din care cauză este nevoie, aşa cum spune d-l general, ca din când în când „să fie curăţată", pentrucă-şi vâră nasul unde nu mai are voie, — de ce se supără lumea, că se împiedică să meargă vita într'un teritoriu care nu-i este destinat? Dacă s'a păşunat cândva în pădure, nu înseamnă că justifică continuarea unei practici dăunătoare. Şi apoi altădată era pădure multă. Azi domeniul ei s'a restrâns cu mult şi i se cere totuşi să producă mult şi bun. Cere deci să-i lase liniştea, de care are nevoie, pentru a putea să fie în plină producţiune.

In acelaşi timp, d-l general Mehedinţi se ridică şi împotriva societăţilor de vânătoare. Se înţelege că şi interesele acestei ramuri de producţie pot fi la fel de bine susţinute. Se cere oamenilor să-şi retragă vitele dela păscut la sfârşitul lunei August? Noi trebue să remarcăm însă că la munte, păşunatul pe islazuri, încetează şi fără intervenţia societăţilor de vânătoare, în primele zile ale lui Septembrie.

Cealaltă latură a problemei ridicată de d-l general Mehedinţi, aceia a trecerii în mâna străinilor dreptul de vânătoare şi paza terenurilor de vânătoare, şi noi suntem de acord că merită a fi luată în

„se vede şicanată de un personal supraveghetor străin de neam, cum de „altfel este cazul pe valea Bistriţei". Şi autorul arată în continuare, cum acest personal „din lipsă de înţelegere pentru nevoile băştinaşilor" le face tot felul de şicane pentru a le interzice păscutul: înconjoară cu gard poienile din pădurile bătrâne, barează drumurile de trecere, face plantaţii dese în marginea pădurilor.

D-l general Mehedinţi încheie acest capitol găsind explicabilă durerea exprimată de unul din băştinaşi: „au devenit timpuri grele pen„tru ţăranii din regiunea noastră: pământ nu au, pădurile s'au terminat, „vite nu-şi pot ţine, aşa că statul trebuie să ia măsuri pentru îndreptarea „acestor abuzuri...".

Dacă suntem de acord cu d-l general Mehedinţi atunci când îl îngrijorează dispariţia portului nostru naţional şi când arată necesitatea menţinerii lui, — ne deosebim însă când se iau în considerare cauzele şi mai ales când se ia poziţie împotriva legiuirilor silvice şi vânătoreşti.

Remarcăm mai întâiu o contradicţie. Pe de o parte se arată (într'un loc) că „ne-am bătut joc de codrii noştri" şi că (într'alt loc) „pădurile s'au terminat", iar pe de altă parte ia poziţie împotriva legiuirilor silvice, cari prin măsurile ce le dictează (inclusiv interzicerea păşunatului) se tinde la protejarea şi refacerea pădurilor, spre binele populaţiei locale şi al ţării întregi.

D-l general Mehedinţi nu ştie „întrucât vitele pot, în adevăr, dăuna pădurilor", faptul însă că pădurea invadează în unele locuri păşunea, îl face să creadă că în măsurile de interdicţie „se exagerează". Ce găunoase sunt uneori merele, care pe din afară ne apar de toată frumuseţea! La fel, d-le general şi cu pădurile păşunate.

Dar, în definitiv, pădurile constitue şi ele o bogăţie a ţării, ca şi agricultura, creşterea vitelor, etc. Dacă vitele îşi au azi terenul lor determinat pentru păşune şi dacă pădurea încearcă uneori să se întindă şi într'acolo (care a fost domeniul ei altădată) din care cauză este nevoie, aşa cum spune d-l general, ca din când în când „să fie curăţată", pentrucă-şi vâră nasul unde nu mai are voie, — de ce se supără lumea, că se împiedică să meargă vita într'un teritoriu care nu-i este destinat? Dacă s'a păşunat cândva în pădure, nu însemnează că justifică continuarea unei practici dăunătoare. Şi apoi altădată era pădure multă. Azi domeniul ei s'a restrâns cu mult şi i se cere totuşi să producă mult şi bun. Cere deci să-i lase liniştea, de care are nevoie, pentru a putea să fie în plină producţiune.

In acelaşi timp, d-l general Mehedinţi se ridică şi împotriva societăţilor de vânătoare. Se înţelege că şi interesele acestei ramuri de producţie pot fi la fel de bine susţinute. Se cere oamenilor să-şi retragă vitele dela păscut la sfârşitul lunei August? Noi trebue să remarcăm însă că la munte, păşunatul pe islazuri, încetează şi fără intervenţia societăţilor de vânătoare, în primele zile ale lui Septembrie.

Cealaltă latură a problemei ridicată de d-l general Mehedinţi, aceia a trecerii în mâna străinilor dreptul de vânătoare şi paza terenurilor de vânătoare, şi noi suntem de acord că merită a fi luată în considerare, şi pentru alte motive decât cele pe cari lasă să se vadă d-l general Mehedinţi.

Problema creşterii vitelor, trebuie şi poate să-şi aibă rezolvarea, potrivit cu situaţia de azi. Nu este locul să ne ocupăm aci de ea.

Pentru a încheea, impresiile (parţial apărute) ale d-lui general Mehedinţi, trebue să ne facă pe noi slujitorii pădurii şi ai vânatului, că problema trebue menţinută şi desbătută mereu în faţa opiniei publice, până se va ajunge să se vadă drept, de cât mai mulţi, aşa ca silvicultorii şi legiuirile pe cari le aplică, să nu mai apară drept exagerări şi năpăstuitori ai populaţiei.

● Din nou, introducerea gazelor naturale.

Cu fiecare iarnă, problema combustibilului şi mai ales a procurării lui cât mai ieftin se pune în discuţia opiniei publice. Cu fiecare prilej, se găseşte că lemnul ar fi prea scump şi se preconizează introducerea gazelor naturale care ar fi mai ieftine şi chiar ar prezenta şi alte avantagii.

Aflăm acum că Ministerul economiei naţionale a constituit o comisiune care are drept scop studierea posibilităţilor de introducerea gazelor naturale la Bucureşti. Traducerea în fapt, ar răspunde — după ziarul Universul din 12.I.a. c. — nu numai unui interes local, ci şi altuia general economic privind „folosirea mai raţională a surselor noastre naturale de energie". S'ar valorifica astfel gazele, care azi se pierd, şi ar creşte celelalte: petrolul, lemnul, care vor putea găsi în acest caz „o valorificare mai avantajoasă şi mai indicată în alte direcţiuni, între cari cea a exportului". In ce priveşte momentul acestei utilizări, apare drept „binevenit astăzi, întrucât rezervele noastre exploatabile, atât în ce priveşte petrolul cât şi în ce priveşte lemnul, arată de doi ani încoace semne vădite de istovire, impunând un oarecare răgaz până la descoperirea unor noi regiuni productive, la petrol, şi o campanie masivă de replantări şi regenerări, la păduri".

Problema lemnului de foc a fost desbătută în mod special şi în revista noastră în numărul pe Septembrie din anul trecut. Nu s'a scăpat din vedere atunci şi partea care vine în atingere cu introducerea gazelor naturale. Poziţiile în acest caz au fost contradictorii. In ce ne priveşte am opinat pentru păstrarea poziţiilor câştigate ale lemnului.

● Colectarea şi valorificarea nimicurilor.

Anumite informaţii venite de peste hotare, despre ceeace reprezintă „nimicurile" ce se aruncă la gunoi şi ce întrebuinţări noui li se pot da prin transformare, a făcut şi la noi să se atragă atenţia, din nou, asupra lor. Mai ales în vremurile acestea de grea cumpănă prin care trecem şi de economii crâncene, ce ni se impun, această problemă trebue să găsească o deslegare şi la noi. Zic o deslegare de ordin general, căci parţial ea era oarecum realizată.

Autorul unui articol din Universul (14.I.940), condamnând nepăsarea şi înclinarea noastră spre risipă, arată că nu numai că nu dăm nici-o atenţie lucrului vechi (cum ar fi, de pildă, fierul) dar dispreţuim uneori chiar pe cel nou. „In loc să ne facem garduri, mobilă şi unele obiecte necesare gospodăriei, din lemn, în ţara pădurilor de cele mai bune esenţe — spune autorul articolului — unele Municipalităţi ne obligă să facem împrejmuiri din fier. Apoi, sunt industrii care risipesc fierul, arama, alama şi oţelul în mobile de lux, lămpi şi ornamente în fier forjat, sau în obiecte de gospodărie care nu cer rezistenţă şi mai ales nu sunt chemate să îndeplinească rolul unui obuz, al unui tun sau al locomotivei".

Dacă desmeticirea ar fi de durată, desigur că se va putea ajunge să se agonisească — mai ales când este vorba de fier — multe stocuri. Ne gândim cu amărăciune în acest moment că după 20 ani dela marele război — unele linii de garaj ale gărilor mai de seamă, încă mai sunt înţesate de locomotive vechi şi stricate, care nu numai că încurcă locul şi rămân o bogăţie ce nu se utilizează, dar constitue, pentru lumea străină ce ne vizitează, prilej de a ne judeca rău.

In materie de economie pădurărească, avem şi noi „nimicurile" noastre. Despre o parte din ele, s'a vorbit la problemele zilei în revista pe Decembrie anul trecut. In general, se poate spune, că atât cât este cu putinţă, ele se valorifică.

Punerea problemei risipirei diferitelor materii prime, cum este fierul, trebue să ne bucure nu numai ca români şi cetăţeni, ci şi ca silvicultori. In felul acesta se îndrumează lumea spre folosirea şi mai mult a lemnului.

At. Haralamb

Economia forestieră bulgară se intensifică.

● Inzestrând pădurile cu mijloace de transport.

După cum știm, Bulgaria are un relativ ridicat procent de împădurire — cca. 25%, față de 22%, cât avem noi — şi cu toate acestea, a fost, până acuma, o țară importatoare de lemn. Pricinile acestei anomalii sunt mai multe. Una, dintre cele de frunte, a fost şi este încă inaccesibilitatea multor păduri, lipsite de cele mai elementare mijloace de transport.

Ca în multe alte câmpuri, vecinii noștrii Bulgari desfăşoară şi în această privință o potolită dar hotărîtă lucrare de îmbunătățire a stărilor trecute. Astfel, Administrația Pădurilor Statului rânduieşte în bugetul său, an de an, sume tot mai însemnate pentru înzestrarea pădurilor cu drumuri şi şosele. Pentru anul 1938, creditele respective au fost de 17.000.000 leva, pentruca în 1939 să crească la 30.000.000 leva. Efectuarea tehnică a lucrului a fost încredințată unor organe specializate: Secțiuni de Construcția drumurilor de pădure. Şi numărul acestora a încercat o creştere dela 2 la 4, din anul 1938 în 1939.

Prin atari mijloace, pe care vecinii noştrii dela miază-zi sunt hotărîți să le întrebuințeze cu îndărătnicie, dovedindu-se ca bune, se nădăjduieşte ca, în scurt timp, să se elibereze de sarcina importului de lemn străin, ba chiar să şi exporteze anumite sortimente de lemnărie proprii pădurii bulgare.

(In parte, după Z. f. W. f. w., VII, 31). (89)

● Impăduririle.

Se dezvoltă, de asemenea, cu hotărîre. In ce priveşte pădurile Statului, s'a prevăzut în bugetul anului 1939 un credit de 23.000.000 leva, față de 15.700.000 leva, cât a fost în bugetul anului precedent. Numărul aşa ziselor „Ocoale de împădurire" a fost crescut dela 14 la 16. Spre a ne da seama de mărimea reală a efortului făcut, nu trebuie să uităm că suprafața pădurilor Bulgariei atinge cca. 2.600.000 ha, din cari Statul deține numai 22%.

(In parte, după Z. f. W. f. w., VII, 31). (90)

Dela Italieni.

● Silvicultorul urmează soldatului.

Pe primăvară, s'a hotărît înființarea unei legiuni de miliție forestieră statornică, anume pentru Africa orientală italiană.

Deasemenea, s'a pășit la o serioasă organizare a miliției forestiere și în Albania, ale cărei păduri, în parte virgine, făgăduiesc bune rezultate. (A se compara și nota 93: „Pădurile Albaniei", dela Cronica forestieră externă 1939, pag. 1038). (91)

● Statistica forestieră italiană.

Arată pentru anul 1 Iulie 1938—30 Iunie 1939, o creștere a suprafeții păduroase, în Regat, de 5.694 ha, din care 3.230 ha în regiunea muntoasă. Producțiunea pădurilor respective arată o cantitate de peste 3.500.000 m^3 lemn de lucru, din care 52% rășinoase. Lemnul de foc deține peste 1.875.000 t., iar mangalul aproape 300.000 t. Față de anul precedent, cantitățile recoltate sunt ceva mai ridicate, cam cu 3—4%.

(După Z. f. W. f. w., VII, 31/32). (92)

● Lemnul în cadrul străduințelor autarchice italiene.

După cum se știe, Italia duce, de câțiva ani, o viguroasă politică de autarchie economică.

Față de extraordinarele perspective care se deschid lemnului, prin noile sale întrebuințări industriale (hârtie, mătase artificială, zahăr, alcool, nutreț de vite, etc.), însemnătatea sa în cadrul preocupărilor economice, în general, și a celor autarchice, în special, a devenit fundamentală.

In această privință, Italia nu stă deloc strălucit. Suprafața pădurilor sale este relativ redusă față de nevoile unei economii de mare consum (5.800.000 ha, adică cca. 20% din suprafața totală). Apoi, starea pădurilor este submediocră, din cauze climatice, de proprietate (fărâmițată; Statul deține abia 3%), pășunatului, etc. Aproape trei sferturi din suprafața împădurită, contează numai ca producătoare de lemn de foc și pentru mangal.

Pentru îndreptarea condițiunilor date, Italia depune sforțări extraordinare, pe mai multe planuri: plantațiuni, excluderea pășunatului din pădure, desvoltarea învățământului de specialitate, perfecționarea administrației forestiere, etc.

(După Z. f. Wfw., VII, 43). (93)

● Rășina națională din nou la ordinea zilei în Germania.

Deși extracția rășinii s'a bucurat, pe vremuri, de o puternică tradiție în Germania, soarta sa era socotită, înainte de război, ca definitiv pecetluită. Produsele străine, superioare calitativ și mai ieftine, făcuseră să se uite, aproape, de o atare practică. Blocada din timpul războiului mondial a tăiat legăturile Germaniei cu izvoarele străine de aprovizionare. Vrând-nevrând a trebuit să-și organizeze o economie autarchică. Multe erzațuri au fost date la iveală și multe practici vechi de producțiune au reînviat; printre acestea și extragerea rășinei. Odată cu încetarea ostilităților și reluarea legăturilor de schimb cu străinătatea, se renunță din nou la o atare practică, spre mulțumirea silvicultorilor.

Războiul actual și mai ales pregătirile de orientare autarchică a economiei germane, în vederea acestuia, au repus problema rășinei naționale, în Germania. Deja din 1931 s'au început studii și încercări științifice în această privință, iar în 1933 s'a trecut la exploatări practice de mari proporții. Suprafața de pădure supusă extracțiunii atinsese în 1935 o întindere de 5.000 ha, în 1937, 9.000 ha iar în 1938, 11.600 ha. Tendința de dezvoltare este cu atât mai accentuată, sub împrejurările de față.

Rășinarea se face aproape numai pe arbori vii, în picioare și anume exclusiv pe pin, având vârsta peste 80 ani. Procedeul actual, pus la punct de către Institutul de Știința Muncii din Eberswalde, face ca să se poată extrage cam 400—500 kg rășină brută pe an și ha, cu o cheltuială de 0,25 RM. (aprox. 10 lei) de kilogram. In războiul trecut, abia se putuse ajunge la o producție de cca. 60 kg pe an și ha, cu o cheltuială de 2 RM. pe kg.

Mari speranțe îndreptățește rășinarea în Austria. Aceasta posedă arborete însemnate de pin austriac (de pildă la Wiener Neustadt), și o străveche și neîntreruptă tradiție în materie. Se știe că pinul austriac are o producție de rășină cu mult mai bogată, decât pinul obișnuit din Germania.

In privința juridică, recoltarea rășinei este ușurată prin aceea că actualul regim forestier din Germania îngăduie o intervenție a Statului în pădurile tuturor categoriilor de proprietari, chiar și în privința cantității și felului recoltelor de lemn și produse accesorii.

Pilda Germaniei ar trebui să fie urmată și de noi și fără întârziere. Produsele rășinei (colofoniu, terebentina, etc.) sunt absolut trebuitoare industriei de război, iar izolarea noastră de străinătate e cu putință. Vremurile grele ar trebui să ne găsească, oricum, pregătiți.

(In parte, după Z. f. Wfw., VII/40). (94)

● Plopul în mare cinste și în U. S. A.

Rezervele de lemn în pădurile naturale ale lumii sunt pe fund. Nevoile de lemnărie, ca materie primă pentru atâtea industrii și întrebuințări și cu deosebire pentru fabricația hârtiei și a celulozei sunt în puternică urcare. Pentru preîntâmpinarea sau cel puțin domolirea aproape inevitabilei crize, cercetătorii își îndreaptă atențiunea către speciile repede-crescătoare. Dintre acestea, locul de frunte îl ocupă feluritele specii de plop și nesfârșiții lor bastarzi.

Statele-Unite americane, atât de bogate, până mai anii trecuți, în imense rezerve de lemn în păduri naturale și pe care le-au risipit cu atâta lipsă de prevedere, arată un mare interes pentru încercările cu bastarzi de plop. Rezultatele înregistrate de Institutul de Cercetări forestiere pentru Nord-Est sunt surprinzătoare. S'a ajuns la o creştere de 15 m înălţime şi 25,5 cm diametru la 1,30 m dela sol, în plantaţiuni de 10 ani. Acum se fac încercări de acest fel şi de către Institutul de Cercetări forestiere pentru ţinuturile de Nord-Vest. După o ştire din Hood River (Oregon) un cetăţean are un plop de 7 ani, provenit dintr'un butaş oarecare, cu o înălţime de 18 m şi un diametru de 25.5 cm la 1,82 m înălţimea. Este, într'adevăr, peste fire!

(In parte, după Z. f. Wfw., VII/34). (95)

● Săptămâna pădurii.

In Grecia:

Ca şi în alte părţi, (a se vedea Cronica forestieră externă 1939, pag. 1041, nota Nr. 88), s'a organizat şi în această ţară, cu atât de puţine şi degradate păduri, o aşa zisă „Săptămână verde“. Cu acest prilej, s'au efectuat, între altele, şi plantaţiuni de arbori, cu scopul, pe de-o-parte, de a împodobi unele localităţi, oraşe ,cu păduri. iar pe de-alta, de a pregăti poporul pentru ideia forestieră.

In Africa răsăriteană italiană:

S'a organizat, deasemenea o aşa zisă „Săptămână a arborelui“, de către o comisiune anumită. In legătură cu aceasta, sunt proectate lucrări însemnate de plantaţiuni de arbori, din consideraţiuni economice şi estetice. Ele urmează să fie efectuate de populaţiuni, sub conducerea Administraţiei silvice respective (Milizia forestale). In provincia Gondar, de pildă, a fost plănuită plantarea a ½ milion de puieţi, în 1939.

(După Z. f. Wfw., VII, 73 şi 82). (96)

● Preocupări forestiere în asociaţiile agricole din Franţa.

Este deosebit de interesant şi de instructiv, cu deosebire pentru noi Românii, cât de armonios şi cu bună înţelegere sunt privite chestiunile forestiere în sânul agricultorilor francezi. Astfel, în Societatea Agricultorilor Franţei, funcţionează o Secţiune forestieră, care desfăşoară o rodnică lucrare de sprijinire a culturii forestiere. In şedinţa dela 9 Mai 1939, s'au discutat mai multe probleme şi formulat deziderate de politică forestieră (drept succesoral, scutiri de taxe, etc.). Deasemenea, D-l Turpin, a vorbit despre lemn ca material gazogen, pericolele şi perspectivele folosirii sale.

(După R. des Eaux et Forêts). (97)

● Conducta hidraulică de lemn cea mai mare din Europa.

A fost instalată de curând în Norvegia (Uzina „Funna“ — Meraker — Trordheim). Are o lungime de 5 km şi un diametru interior de 1.30 m. Diferenţa de nivel dintre punctul de plecare şi sfârşit este de 70 m. Pereţii conductei au fost făcuţi din doage groase de 2,5", legaţi cu cercuri de fier din şină de 16 mm grosime. In părţile de jos, cercurile de fier se află distanţate cu 35 mm, rărindu-se către părţile superioare, adică, pe măsură ce scade presiunea apei.

Cantitatea de materiale principale folosite: 600 t. lemn şi 450 t. fier pentru cercuri. Lucrarea a fost executată de 100 lucrători in timp de 4 luni şi a costat 460.000 Kr. Se aşteaptă o producţie de 10.000 H. P.

(După Z. f. Wfw., VII/44). (98)

● Marea expoziţie agricolă a Rusiei sovietice.

A fost deschisă la 1 August 1939, în Moscova şi rămâne deschisă până la sfârşitul anului 1940. Este instalată pe o suprafaţă de 136 ha, în peste 100 de pavilioane grandioase, deosebit de grădini, culturi, plantaţiuni, etc. Cum este uşor de închipuit, manifestaţia respectivă are un foarte puternic colorit politic propagandist. Cu toate acestea, ea prezintă un deosebit interes pentru specialişti şi oameni de ştiinţă, dat fiind caracterul de experimentaţie în stil gigantic a activităţii de producţiune şi ştiinţifice din Rusia actuală.

Noţiunea de agricultură este înţeleasă de organizatorii expoziţiei intr'un sens foarte larg. Astfel, pe lângă ceeace înţelegem noi agricultură, au fost avute în vedere şi probleme generale de cultura solului, inclusiv ameliorarea pe cale de cultură forestieră, silvicultură, etc. Merită a fi amintite, în această ultimă privinţă: Cultura de specii forestiere repede crescătoare (specii de Eucaliptus, Larix, Populus); Mecanizarea lucrului în silvicultura din stepă; Cultura plantelor de cauciuc şi gută (Evonimus, Eukommia); Plante textile, medicinale, etc.; Culturi forestiere sub-tropicale, etc.

Din punct de vedere ştiinţific, prezintă un deosebit interes: 1. Probleme de geografie botanică şi sociologie vegetală (Tipuri de păduri);; 2. Impingerea agriculturii în ţinuturile de Nord; 3. Producerea de specii vegetale rezistente la ger şi uscăciune;. etc.

(După Z. f. Zfw., VII/69). (99)

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

- **Sub influenţa blocadei anglo-franceze şi a conflictului finlando-rusesc, piaţa internaţională a lemnului este avizată la lemnul românesc.**

I. *Conjunctura generală a lemnului.*

In urma crizei de subconsumaţie din 1929—1933, toate ţările exportatoare au luat măsuri pentru comprimarea producţiei lor forestiere şi adaptarea disponibilului exportabil la cererile reduse ale pieţelor importatoare, astfel încât să se evite formarea stocurilor masive de lemnărie. Această situaţie de adaptare a producţiei la capacitatea de absorbţie a pieţelor interne cât şi a ţărilor importatoare, a luat sfârşit în a doua jumătate a anului 1936, când noua economie de războiu a provocat o avalanşă bruscă de cereri mari de lemnărie. In Octombrie 1936, în timp ce fabricele de cherestea nu dispuneau decât de stocuri neînsemnate de lemnărie, cererile pieţelor interne şi externe au provocat o criză de subproducţie în industria lemnului. Preţurile, în noua conjunctură creiată de economia de războiu, au început să crească în mod vertiginos, ajungând, în intervalul Iulie 1936 — Decembrie 1937, să se dubleze.

Sub imperiul evenimentelor politice internaţionale ce se desfăşurau intr'o atmosferă de mare încordare, care ameninţau să provoace un nou războiu mondial, fiecare ţară importatoare s'a grăbit să-şi creeze rezerve suficiente de lemnărie. Sfârşitul anului 1937 a adus o desamăgire generală, deoarece importatorii s'au găsit cu stocuri mari de lemnărie, în timp ce consumatorii nu mai cumpărau nimic, căci nu se mai gândeau să investească banii lor în construcţii, de frica războiului.

In anul 1938, volumul transacţiilor a scăzut la cca. 40% faţă de cantităţile exportate în anul precedent. Dacă în a doua jumătate a anului 1938, stocurile de lemnărie au putut fi lichidate, noui cereri mai însemnate nu s'au produs din cauza atmosferei de nesiguranţă creiată prin anexarea Austriei la Germania.

Conferinţa dela 30 Septembrie 1938, ţinută la München, a provocat o înviorare a pieţii internaţionale şi volumul transacţiilor s'a mărit, preţurile devenind ferme şi atingând din nou nivelul maxim din anul precedent.

In anul 1939, piaţa lemnului a urmat în de-aproape evenimentele politice internaţionale, după cum vom vedea mai jos.

II. *Piaţa lemnului în anul 1939.*

Tendinţa de fermitate a pieţii internaţionale a lemnului, începută la sfârşitul anului 1938, s'a accentuat tot mai mult în lunile Februarie şi Martie 1939, datorită cererilor cari erau la un nivel mai mare faţă de oferte.

Cifrele exportului de lemnărie din 1938, au arătat că exportul european de lemnărie a scăzut cu 27% sub exportul efectuat în 1937 şi că exportul lemnului rusesc a încercat o reducere de 55% în raport cu exportul efectuat în anul 1934.

U. R. S. S., Finlanda şi ţările baltice au putut plasa mare parte din stocurile pentru export, la preţuri mai mari decât în anul precedent.

Incorporarea la Germania a Cehoslovaciei şi Austriei, cari reprezentau un export de cca. 5 milioane m³ lemnărie, şi al căror debuşeu principal îl forma Germania, nu a schimbat cu nimic exportul celorlalte 10 ţări exportatoare de lemnărie.

La sfârşitul lunei Martie 1939, datorită anexării Boemiei şi Moraviei, s'a produs o încetinire a afacerilor, care s'a menţinut şi în luna Aprilie 1939.

In luna Mai 1939, preţurile au încercat noui majorări, datorită în special listelor de preţuri ruseşti, care au fost majorate cu cca 32 sh/m³, în intervalul a 6—7 luni.

In lunile Iulie-August, tendinţa de urcare a preţurilor, a fost continuă şi exportaţiunile de lemnărie au fost mai active decât în 1938.

După ultimele publicaţii ale C. I. B.-ului (Comité International du bois) în intervalul 1 Ianuarie — 31 August 1939, s'au exportat 1.701.318 Stds. cherestea de brad faţă de 1.356.546 cherestea de brad exportaţi în acelaşi interval din anul 1938.

In acelaşi interval exportul de cherestea de răşinoase din România a fost de 189,246 Stds. faţă de 125.131 Stds exportaţi în 1938, adică cu 50% mai mare.

Isbucnirea războiului dintre Germania, Anglia, Franţa şi Polonia, la 1 Septembrie 1939, a modificat radical schimburile de mărfuri ce se făceau în mod obişnuit între ţările importatoare şi exportatoare de lemnărie din Europa. Blocada pe mare Anglo-Franceză şi reacţiunea Germană au făcut imposibile transporturile maritime de lemnărie din Marea Baltică pentru porturile din Anglia, Vestul Europei şi bazinul mediteranean. Ţările Baltice, Finlanda, U. R. S. S. şi Suedia, care deţin aproape 2/3 din totalul exportului european de lemnărie, au încetat aproape complectamente ori ce export de lemnărie — via mare. In lunile Octombrie-Decembrie 1939, exportul european de lemnărie a fost suprimat în bazinul mării Baltice şi a continuat într'un ritm mai viu în interiorul mării Mediterane, fiind acoperit numai de România şi Iugoslavia. Datorită situaţiei excepţionale, preţurile lemnului au înregistrat în ultimele 3 luni majorări de 25—30%.

III. *Organizarea economiei lemnului în noua atmosferă de războiu.*

Sub imperiul stării de războiu în ţările beligerante şi a atmosferei de alarmă din ţările neutre, afacerile internaţionale de lemnărie sunt caracterizate prin consideraţiuni dictate de economia de războiu şi nu de transacţiuni adevărate de lemnărie. O consecinţă a stării de războiu o formează numărul de noui organizaţii în diferite ţări, cari au drept scop de a organiza economia lemnului, de a controla, de a regula importaţiunile şi exportaţiunile şi de a distribui disponibilul. In Olanda s'a creat *Rijksbreau voor Hout*, în Anglia *Timber Control departamen* şi alte oficii în celelalte ţări. La noi s'a creiat Oficiul schimburilor cu străinătatea, înfiinţat în cadrul Ministerului Economiei Naţionale prin decretul-lege publicat în Monitorul Oficial No. 228 din 1 Octombrie 1939. Acest oficiu (O. S. S.) are în atribuţiunile sale, aplicarea normelor privitoare la exportul şi importul mărfurilor, precum şi reglementarea tuturor plăţilor cu străinătatea.

O. S. S.-ul are patru direcţii, şi anume:

— reglementării exportului.
— reglementării importului,
— plăţilor cu străinătatea,
— contabilizării şi evidenţei.

Pe lângă acest oficiu, s'a mai înfiinţat un Consiliu superior de îndrumare.

Incepând dela 19 Octombrie 1939, exporturile de lemnărie nu se mai fac decât în baza unor autorizaţii de export eliberate de Oficiul Schimburilor cu Străinătatea, valabile 30 zile. Devizele provenite din exporturile de orice fel în ţările cu devize negociabile sunt cedate în proporţie de 30% B. N. R.-ului la cursul oficial plus prima valutară de 38%, iar restul de 70% se lasă în libera dispoziţie a exportatorilor pentru a fi negociate de aceştia, prin intermediul băncilor autorizate cu credit nelimitat.

IV. *Situaţia internaţională a pieţii lemnului.*

Internationaler Holzmarkt din Decembrie 1939, descrie piaţa lemnului din Nordul Europei, ca fiind restrânsă şi lipsită de transacţii importante din cauza dificultăţilor provocate de nesiguranţa transporturilor pe apă. Când se închee un contract pentru vânzarea unor loturi de lemnărie, toată discuţia este dusă asupra posibilităţii de navlosire, a plăţii, asigurării, etc.

Situaţia pieţii lemnului ţărilor baltice este mai bună, mai ales după încheerea noului tratat de comerţ între Germania şi Estonia, prin care s'au majorat considerabil contingentele de lemnărie.

Olanda, Belgia şi Danemarca necesită cantităţi importante de lemnărie, însă se isbesc de dificultăţile transporturilor pe mare.

In general, din cauza imposibilităţii de a se efectua transporturi de lemnărie pe mare, piaţa lemnului începe să devină calmă în Europa de Vest şi Nord şi să se animeze în bazinul mediteranean.

V. *Poziția lemnului românesc.*

După cum am arătat în capitolele precedente, războiul european a suspendat aproape în întregime piața lemnului din Nordul și Vestul Europei.

Publicațiile internaționale privind importațiunile și exportațiunile de lemnărie, n'au mai apărut în ultimele luni. Serviciul de statistică al C. I. B.-ului a scos ultimul buletin al exportului de lemnărie efectuat in lunile Ianuarie—Septembrie 1939, în care sunt date exporturile efectuate în acest interval numai de Iugoslavia, România și Norvegia, dintr'un total de 10 țări exportatoare din Europa.

Dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în lunile Ianuarie—Septembrie 1939, de către România și Iugoslavia în diferite țări și exprimate în Standarzi cubici:

	România		*Iugoslavia*	
	1939	*1938*	*1939*	*1938*
Anglia	29.647	4.633	5.268	7.612
Franța	500	493	1.062	119
Germania	51.474	34.447	10.497	19.973
Ungaria	22.107	28.805	29.777	5.758
Italia	18.329	2.505	48.527	33.753
Grecia	11.020	14.895	10.703	7.502
Turcia	2.810	4.897	969	619
Egipt	20.391	13.003	9.151	2.250
Palestina	20.763	16.755	5.767	3.735
Siria și Irak	11.423	7.596	1.040	—
Algeria, Tunis	—	765	9.151	2.250
U. S. A.	5.660	6.434	—	—
Argentina	11.758	2.031	9.412	9.635
Africa de Sud, alte țări	677	—	57	29
	208.671	148.898	147.900	107.756

Din compararea cifrelor arătate mai sus, rezultă că Iugoslavia a pătruns în acest an și mai mult în țările cu debușeuri naturale ale lemnului nostru și anume, în Egipt, Siria, Palestina și Grecia.

Intr'o situație normală, această pătrundere a lemnului iugoslav pe piețele din Orientul apropiat, ar fi provocat o perturbare asupra pieții lemnului nostru. Astăzi însă, când bazinul mediteranean a rămas avizat numai la lemnul nostru și al Iugoslaviei, nu se poate vorbi de o concurență iugoslavă. După ultimele informații culese în Galați, ar reeși că prețurile lemnului iugoslav au fost urcate până la nivelul prețurilor curente ale lemnului nostru, ceea ce ne avantajează pentru a urca din nou prețurile.

Grecia, care a fost întotdeauna unul din cele mai bune debușeuri ale lemnului românesc de calitate bună, promite să reia importul lemnului nostru cu mai multă intensitate decât în 1938 şi 1939.

Cereri mari de lemnărie avem din Turcia, care, în urma cataclismului ce s'a abătut asupra unei bune părţi din teritoriul ei, necesită 40.000—50.000 m³ lemnărie de brad de calităţi inferioare (scânduri cl. VI-a, cioplitură, scurtătură, frizuri, etc.) peste cele cca. 15.000 m³ necesare în mod normal pentru Ismir şi Anatolia în comerţul de smochine şi stafide. Turcia necesită şi importante cantităţi de lemn de mină, din cari au cumpărat în lunile Noembrie şi Decembrie 1939, la bază de 1.200 lei/m. st. fob. Galaţi.

Egiptul, având o recoltă bună de bumbac, al cărui preţ a crescut dela 11 Doll/chintal. la 18 Doll/chintal, şi dispunând de stocuri mici de lemnărie, promite să importe în anul 1940 cantităţi mai mari de lemnărie decât în 1939.

Piaţa franceză are interese pentru lemnul românesc şi in special pentru lemnul de celuloză.

Deasemeni Bulgaria are interes pentru lemnul nostru de celuloză, din care a cumpărat la sfârşitul anului 1939, câteva partizi la bază de 780 lei sterul fob Galaţi.

America de Sud, Africa de Sud, U. S. A. şi Africa de Nord, necesită deasemeni cantităţi importante de lemnărie.

Italia, prin acordul comercial încheiat în Decembrie 1939, va importa deasemeni cantităţi mari de lemnărie.

Datorită cererilor mari din afară, arătate mai sus, la cari se adaugă cererile pentru Continent, preţurile lemnului de răşinoase vor încerca urcări foarte mari în cursul anului 1940.

Majorarea preţurilor lemnului de răşinoase şi foioase este provocată de reducerea fatală a tăerilor, cât şi a scumpirii cu 50—100% a manoperii materialului de uzină, transporturilor cu animalele şi a sarcinilor fiscale.

VI. *Exportul lemnului prin porturile dunărene în 1939.*

Portul Galaţi, prin poziţia sa geografică, fiind situat la punctul de convergenţă a apelor ce vin din Bucovina, Moldova şi Transilvania, a ajuns să fie cel mai mare port european pentru exportul lemnului românesc. In general, jumătate din exportul total de lemnărie al României este dirijat prin portul Galaţi. Datorită acestei situaţii, în Galaţi se găseşte bursa lemnului şi se încheie toate afacerile de lemnărie pentru întreg bazinul Mediteranei.

a) *Exportul cantitativ prin porturile dunărene.*

Pentru a urmări evoluţia exportului de lemnărie efectuat prin porturile dunărene, dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate lunar în anii 1937, 1938 şi 1939.

	1937	1938	1939
Ianuarie	590	—	5.650
Februarie	—	1.382	7.617
Martie	10.670	4.625	13.845
Aprilie	35.047	22.598	72.400
Mai	46.553	32.761	62.106
Iunie	71.151	57.058	53.391
Iulie	79.256	65.904	65.575
August	41.637	60.724	70.657
Septembrie	61.267	51.029	42.831
Octombrie	58.809	69.281	39.952
Noembrie	71.998	57.053	45.820
Decembrie	60.428	72.919	79.976
Total	537.406	495.334	446.573

Din compararea cifrelor de mai sus rezultă următoarele:

1. In lunile Ianuarie—Martie, exportul de lemnărie prin porturile dunărene este sistat sau redus la cantităţi neînsemnate. Aceasta se datoreşte îngheţului Dunării şi lipsei de spărgătoare de gheaţă care să asigure navigabilitatea Dunării şi în timpul iernii.

2. In lunile Aprilie—Decembrie, evoluţia cantităţilor de lemnărie exportate este determinată de evenimentele politice internaţionale cât şi de stocurile ţărilor exportatoare concurente.

3. Asupra cantităţilor de lemnărie ce se exportă, influenţează în mod hotărîtor şi piaţa navlului, lipsa sau abundenţa vapoarelor şi partizele pregătite pentru încărcare.

4. Cauza hotărîtoare o formează însă debuşeurile.

O influenţă hotărîtoare o are şi regimul exportului. In lunile Octombrie şi Noembrie 1939, s'au exportat cantităţile cele mai mici, din cauză că nu s'a stabilit mersul real al devizelor care a fost anunţat la un curs mai mare decât cel obţinut efectiv în luna Decembrie 1939.

b) *Exportul pe ţări de destinaţie.*

Evoluţia exportului de lemnărie, după cum s'a arătat mai sus, este determinată de debuşeurile ce se creiază pentru lemnul românesc şi care sunt variabile. Problema debuşeurilor şi evoluţia importurilor şi exporturilor de lemnărie ale ţărilor europene determină piaţa internaţională a lemnului şi deci rentabilitatea industriei lemnului.

Dăm mai jos cantităţile de lemnărie exportate prin porturile dunărene, pe ţări de destinaţie, în anii 1937, 1938 şi 1939.

	1937	*1938*	*1939*
Africa de Nord	29.464	1.750	5.426
Anglia	26.311	5.600	5.937
Austria-Germania	2.304	—	3.340
Bulgaria	2.889	21.314	2.992
Cipru	13.492	13.270	13.891
Egipt	172.092	150.138	148.681
Franța	14.024	3.883	2.721
Grecia	89.454	129.911	70.477
Italia	22.587	42.240	92.660
Olanda	2.246	2.259	876
Palestina	33.196	43.186	25.599
Spania	804	997	—
Siria	64.840	50.518	49.312
Turcia	40.840	26.913	19.016
Irak	19.927	1.322	5.638
Ungaria	2.925	2.033	—
Total	537.406	495.334	446.573

Din compararea cifrelor de mai sus, deducem următoarele caracteristice ale exportului nostru forestier pe mare:

1. Exportul în anul 1939, s'a redus cu 10% față de exportul din 1938 și cu 20% față de exportul efectuat în 1937.

2. S'a redus exportul pentru Franța, Africa de Nord, Olanda, Anglia, Turcia, Grecia, Palestina și Siria.

3. Se menține exportul în Egipt și Cipru.

4. S'a mărit foarte mult exportul în Italia, dela 22.578 m^3 în 1937, la 92.662 m^3 în 1939.

c) *Cauzele reducerii exportului de lemnărie prin porturile dunărene.*

Dacă în anul 1939, s'a exportat o cantitate mai mică de lemnărie decât în anii precedenți, aceasta se datorește următoarelor cauze:

1. Lipsa de vapoare suficiente, cari să transporte mărfurile în diferitele părți ale bazinului mediteranian, întrucât majoritatea vapoarelor au fost angajate pentru transporturi în cabotaj și pe distanțe mai mari în interiorul Mediteranei.

2. Urcarea navlurilor dela 6 Lstg. în Iunie—Iulie 1939 la 14 Lstg. în Octombrie și la 17 Lstg. în Decembrie 1939 pentru Siria, Palestina și Egipt.

3. Majorarea riscului de războiu pentru transporturile în Mediterană, care a variat după cum urmează:

La 15 Aprilie	1,250%
„ 11 Mai	0,875%
„ 13 Iunie	0,250%
„ 22 August	3,000%
„ 6 Septembrie	7,500%
„ 16 Septembrie	6,000%
„ 1 Noembrie	2,000%
„ 28 Noembrie	1,250%

Riscul de războiu a ajuns în Septembrie 1939, să fie egal cu navlul.

4. Lipsa de mărfuri la fabricele noastre de cherestea provocată de reducerea exploatărilor şi insuficienţa braţelor de muncă necesare în transporturile şi industria lemnului.

VII. *Preţurile lemnului de răşinoase exportate prin porturile dunărene.*

Sub influenţa evenimentelor internaţionale, preţurile lemnului de răşinoase vor încerca urcări foarte mari în 1940.

Ministerul Economiei Naţionale a luat dispoziţii pentru a modifica legea burselor în care scop o comisiune specială a şi început lucrările. Se urmăreşte a se centraliza la bursele oficiale toate transacţiile destinate comerţului exterior în ce privesc cerealele, lemnul, produsele petrolifere, etc. Modificarea legei burselor şi obligativitatea de a se trece operaţiile ce privesc lemnul prin bursele oficiale este de o importanţă capitală pentru economia generală a ţării şi visteria Statului. Se ştie că, pentru toate bogăţiile naturale există burse oficiale, mercuriale şi se afişează buletine oficiale asupra operaţiilor ce se inchee zilnic. Excepţie face însă lemnul, care a constituit multe decenii un monopol al societăţii internaţionale ce funcţionează în România.

Inregistrarea vânzărilor, stabilirea preţurilor, verificarea preţurilor adevărate pentru toate sortimentele de lemnărie destinată la export datează numai de câţiva ani şi au fost impuse de Asociaţia Forestieră a Industriilor din România — Secţia Forestieră U. G. I. R., — care este şi forul reprezentativ al industriei şi comerţului de lemnărie. Până acum trei-patru ani însă, chestiunea preţurilor lemnului pentru export a constituit un mare secret, pe care-l deţineau importatorii şi intermediarii. Astăzi, toţi fabricanţii de lemnărie pot cunoaşte preţurile curente ale lemnului, astfel încât se evită intr'o mare măsură specularea mărfurilor pe baza ignorării situaţiei reale a pieţii lemnului.

a) *Variaţia preţurilor.*

Pentru a ne da seama de situaţia pieţii lemnului de răşinoase exportabile dăm mai jos preţurile principalelor sortimente de lemnărie exportate prin porturile Dunărene în anii 1933—1939, calculate F. O. B. Galaţi sau Brăila — şi exprimate în lei per m³.

	Scânduri pentru Grecia		Specificație tip Egipt	Specificație tip Siria	Inguste	Morali
1933	Cl. IV lată	Cl. V lată				
Martie	950	850	900	800	750	825
Iunie	950	850	920	825	760	875
Octomb.	980	900	950	850	820	875
Decemb.	1.000	925	975	850	820	900
1934						
Martie	1.025	950	950	900	900	920
Iunie	1.050	950	1000	900	960	920
Octomb.	1.075	975	1040	930	950	950
Decemb.	1.050	950	1000	900	900	950
1935						
Martie	1.100	1.000	1.000	900	950	920
Iulie	1.100	1.000	1.020	920	970	940
Octomb.	1.125	1.025	1.020	940	980	960
Decemb.	1.150	1.050	1.040	940	980	980
1936						
Martie	1.150	1.050	1.040	950	980	950
Iulie	1.200	1.100	1.060	980	1.000	980
Octomb.	1.350	1.250	1.250	1.200	1.100	1.150
Decemb.	1.450	1.350	1.360	1.250	1.150	1.200
1937						
Martie	1.620	1.520	1.500	1.400	1.350	1.380
Iulie	1.850	1.700	1.700	1.600	1.500	1.550
Octomb.	1.850	1.760	1.700	1.600	1.500	1.550
Decemb.	1.800	1.650	1.650	1.575	1.450	1.500
1938						
Martie	1.800	1.600	1.475	1.400	1.375	1.425
Iulie	1.750	1.600	1.550	1.500	1.450	1.500
Octomb.	1.800	1.650	1.560	1.500	1.500	1.550
Decemb.	1.900	1.750	1.700	1.650	1.550	1.650
1939						
Martie	1.900	1.700	1.600	1.500	1.400	1.500
Mai	2.100	1.800	1.700	1.600	1.500	1.600
August	2.150	1.950	1.950	1.950	1.700	1.800
Sept.	2.050	1.850	1.800	1.700	1.550	1.700
Octomb.	2.250	2.050	2.000	1.900	1.800	1.900
Noemb.	2.400	2.250	2.250	2.200	2.000	2.100
Decemb.	2.550	2.400	2.350	2.300	2.150	2.300

Prețurile de mai sus sunt calculate netto cassa, fără comision sau scont.

Variația prețurilor în anii 1933—1939 ne arată oscilațiile foarte variate ale pieții internaționale a lemnului de rășinoase.

Din studiul comparativ al prețurilor date în tabloul de mai sus, rezultă că în anii 1933 şi 1939 piaţa lemnului românesc a parcurs următoarele etape:

1. In anii 1933 şi 1934, piaţa lemnului a fost instabilă şi poartă încă repercursiunile crizei mondiale din 1929—1932. In acest timp, industria lemnului lucrează fără nici un beneficiu, iar întreprinderile cari au lemn cumpărat la preţuri anterioare încearcă pierderi serioase. In aceşti doi ani s'a produs şi efectul dumpingului rusesc.

2. In anii 1935 şi 1936, preţurile au devenit mai ferme şi volumul afacerilor s'a mărit mai mult începând în jumătatea a doua a anului 1936.

3. Incepând dela sfârşitul anului 1936, preţurile au intrat într'o cursă à la hausse, datorită influenţei hotărîtoare a cererilor masive de lemnărie pentru Anglia, şi piaţa lemnului românesc, care până atunci depindea numai de cererile din bazinul mediteranian, fiind considerată ca o piaţă locală, a intrat în concernul pieţii internaţionale a lemnului. Numai în acest mod, au fost determinaţi importatorii egipteni, sirieni şi din Grecia de a accepta preţurile ce erau impuse de către fabricanţii din România.

4. La sfârşitul anului 1937, cererile engleze slăbind din cauza stocurilor mari de lemnărie formate în ultimii 2 ani, preţurile lemnului nostru au suferit scăderi de câteva puncte.

La începutul anului 1938, piaţa lemnului românesc a fost inexistentă, de oarece în intervalul Ianuarie—Aprilie 1938, nu s'a făcut decât o singură vânzare la un preţ scăzut.

In timpul anului 1938, piaţa şi-a mai revenit, însă nu s'a mai putut obţine preţurile din 1937.

5. Sezonul vânzărilor în complectare din ultimul trimestru al anului 1938, a fost mai activ şi preţurile au atins din nou nivelul maxim din anul 1937. La această revenire au contribuit în parte cererile engleze, dar mai ales scumpirea mânei de lucru şi a materialelor de uzină.

6. In anul 1939, piaţa lemnului a urmat în deaproape desfăşurarea evenimentelor politice internaţionale.

a) In primul trimestru preţurile au scăzut, datorită volumului mic al afacerilor, ce-au fost oprite de atmosfera de nesiguranţă creiată de acţiunea Germaniei care a anexat Austria şi Cehoslovacia şi a provocat ciocnirile dintre Ungaria şi noul stat Slovacia.

b) In trimestrul al doilea, s'a produs o înviorare a pieţii lemnului, iar în luna August preţurile au sărit cu 10—15% datorită lipsei de stocuri exportabile în ţările Nordice, şi a grabei importatorilor de a fi prinşi de războiul ce devenea tot mai inevitabil, cu stocuri cât mai mari de lemnărie.

c) In lunile Septembrie şi Octombrie, vânzările au fost reduse şi preţurile au cedat.

d) In ultimul trimestru din 1939, când blocada anglo-franceză a făcut imposibile transporturile de lemnărie din nordul Europei pentru bazinul mediteranian, interesul pentru lemnul românesc a devenit prea mare, astfel încât preţurile au încercat majorări de 25—30%.

VIII. *Piața lemnului de rășinoase în anul 1940.*

In situația actuală, când toate țările din bazinul mediteranian sunt avizate numai la lemnul românesc și cel iugoslav, și când Franța, Belgia și Olanda și chiar Anglia vor să se aprovizioneze tot cu lemnărie românească *prețurile tuturor sortimentelor de lemnărie vor înregistra în anul 1940 urcări ce pot ajunge și chiar depăși cu 100% prețurile obținute la sfârșitul anului 1939.*

Situația lemnului românesc este excepțional de bună, findcă marii furnizori de lemnărie, Finlanda, Suedia, U .R. S. S. și țările baltice cari dețin 75% din totalul exportațiunilor de lemnărie a Europei, au sistat transporturile de lemnărie.

In ultimele săptămâni, au început să vină cereri pentru lemnărie chiar din America de Sud, Africa de Nord și Africa de Sud.

La cererile masive din afară, ce determină urcarea prețurilor, se adaogă majorarea până la 100% a manoperii, materialelor de uzină și a cheltuelilor de transport.

Cererile din afară vor fi în cursul anului 1940, de 3-4 ori mai mari decât posibilitățile de export ale industriei lemnului din România, astfel încet pe lângă majorarea prețurilor se va produce și slăbirea sortării și modificarea specificațiilor uzuale pentru diferite țări.

Față de situația reală arătată mai sus, firmele producătoare din România trebue să procedeze cu multă atenție la noulle angajamente și să nu accepte decât comenzi mici ce pot fi executate prompt.

Galați, 13 Ianuarie 1940.

VASILE C. FILIP

Domnii membri ai Societății „Progresul-Silvic“ sunt rugați cu insistență a se pune la curent cu plata cotizațiilor și abonamentului la revistă.

INFORMAŢIUNI

Intre articolele care sunt absolut trebuincioase pentru înzestrarea şi armarea armatei se găseşte şi pielea tăbăcită. Pregătirea acesteia cere substanţele tanante care sunt derivate ale unor produse forestiere.

Pentru luminarea rolului pe care-l pot juca pădurile şi administraţiile silvice, în vederea procurării în bune condiţii tehnice şi economice a acestor substanţe tanante şi pentru precizarea ajutorului ce-l pot da aceste administraţii forestiere, revista pune coloanele sale la dispoziţia colaboratorilor cari ar voi să se ocupe de această problemă a materiilor tanante.

Articolele primite se vor publica în numărul din Martie a. c., la rubrica „problemele zilei".

— Biroul Societăţii „Progresul Silvic", pe anul în curs, a fost constituit astfel:

Preşedinte: **Prof. M. Drăcea** (ales de Adunarea Generală).

Vice-preşedinţi: **C. Alimănişteanu** şi **Prof. V. N. Stinghe**.

Secretar General: **I. Zeicu**.

Secretari: **Al. Butoi** şi **At. Haralamb**.

Casier: **Marin Rădulescu**.

— Adunarea generală a Secţiei I (Funcţionari Publici) din A. G. I. R., care a avut loc la 29 Dec. 1939, a desemnat printre cei 21 delegaţi ai săi în Consiliul general al A. G. I. R.-ului, pe următorii ingineri silvici: Dem. Grozescu, Cezar Cristea, At. Haralamb şi Valeriu Dinu.

Potrivit statutelor, mandatul dat este numai pe anul 1940.

Afară de aceştia, corpul silvic mai este reprezentat în Consiliul general şi de d-nii Andrei Ionescu şi M. Ştefănescu-Suhăţeanu, desemnaţi de Adunarea Generală a AGIR-ului, pe termen de 3 ani.

— D-l G. Luţescu inginer consilier silvic a fost numit pe data de 15.I. a. c., director al regionalei silvice CAPS dela Bacău.

D-l I. Pruteanu ing. insp. g-l silvic a fost trecut inspector de control financiar la aceiaşi direcţie.

— D-nii **Drăgan Mihail** ing. insp. g-l silvic din Dir. Comerc. a Păd. şi **Constantinescu St.** şeful Inspectoratului de regim silvic de pe lângă Ţinutul Nistru, au fost puşi în retragere din oficiu pentru a-şi aranja drepturile la pensie, pe data de 1.IV.1940 (Mon. Of. 301 din 30.XII.939).

— D-l Ing. Insp. silv. C. Netea a fost însărcinat cu conducerea Inspectoratului silvic Cluj. (Dec. Min. 15854 din 30.XII.939. Mon. Of. 8/940).

— D-l Ing. şef silvic D. Istrate din Dir. Comercială a păd., se transferă, pe data de 1.XII.939, la Direcţia silvică, fiind repartizat la Inspectoratul silvic Focşani. (Mon. Of. Nr. 9/940).

— D-l Ing. şef silvic Alex. Rusu dela Serv. păd. pers. juridice a fost detaşat, pe data de 1.XI.1939, la Fundaţia culturală „Principele Carol". (Dec. 16.026 din 30.XI.939, Mon. Of. Nr. 9/940).

— D-l Ing. E. Jangoci a fost transferat dela fabrica Bocancea în Administraţia Centrală a Dir. Comerc. a Păd. la Serv. Comercial.

D-l Ing. Gh. Dediu, dela fabrica Măcărăscu, a fost însărcinat cu girarea fabricei Bocancea.

(Dec. Min. 85.250 din 21.XII.939, Mon. Of. 2/940).

— D-l Ing. Insp. silvic Al. Bujoreanu a fost transferat pe data de 1.XII.939, la Inspectoratul silvic Focşani. (Dec. Min. 15855 din 30.XII.939 Mon. Of. 8/940).

— D-l Ing. N. Ivanov a fost numit, pe data de 1.I.1940, şef al fabricei de cherestea Cugir din Direcţia silvică Sebeş (Dec. Min. 85.252 din 22.XII.939. Mon. Of. 2/940).

— D-nii Adrian Chiriţă, C. Păunescu, A. D. Cerbulescu, Gh. Herăşescu, A. V. Greavu şi N. I. Popescu, diplomaţi ai Facultăţii silvice dela Şc. Politehnică din Bucureşti, au fost numiţi în serviciul Direcţiei Comerciale a Pădurilor, pe data de 15.XII.1939, cu gradul de ingineri silvici stagiari. (Decret Regal 4652/939, Mon. Of. 11/940).

— D-l Şt. Früstök inginer şef silvic a fost transferat din centrul direcţiei silvice Piteşti, în centrul direcţiei silvice Cluj.

— D-l prof. M. Drăcea, directorul Institutului de cercetări silvice, a ţinut în ziua de 27.XI.939, o conferinţă la postul nostru de radio-difuziune, tratând despre „Lemnul românesc".

— Din ziarul Universul cu data de 20.I.a. c., aflăm următoarele:

După ultimele date statistice, în România sunt 123 fabrici de mobile, cu un capital social de 143 milioane lei; 111 tâmplării, 37 fabrici de ambalaje, 24 fabrici de calapoade şi cue de lemn, 16 fabrici de perii şi bidinele, 29 fabrici de articole de menaj, 3 de rechizite şcolare, 7 de dopuri de plută, 3 de furnire, 5 uzine de îmbibat traverse, 4 distilerii de lemn şi 14 fabrici de hârtie şi celuloză.

La examenul inginerilor şefi silvici candidaţi pentru gradul de inginer subinspector silivc au reuşit următorii:

Cu calificativul f. bine (6):

Chibeleanu Aurel, Dan Mihai, Radu Petre, Ştefănescu Merei, Soos Eugen, Spârchez Zeno.

Cu calificativul bine (26):

Anghelescu C., Bărbulescu Al., Bulancea Al., Ceacăreanu G., Căpitanu C., Deri Varol, Diaconescu Caton, Hanner Frederic, Hehn Francisc, Conrad Iosif, Munteanu D., Munteanu Victor, Ionescu Grigore, Murgu Gh., Novac Eftimie, Obadă D., Oprişan Gh., Pană V., Paraschivescu Anibal, Roşca M. Tudor, Rotaru Corneliu, Săvulescu Al., Smighelschi Cornel, Teodorescu Th., Verșescu N., Voiculescu P.

Cu calificativul suficient (17):

Alexandrescu Andrei, Crăciun Mihai, Chiculiță C., Harnogea V., Jurcu Victor, Mățăoanu N., Nicolaescu Lucian, Năstase Ion, Ostafie Gh., Pfandles Arnold, Rădulescu V. I., Stoian M. Nicolae, Tatomir Gh., Teodorovici Gh., Tarhon C., Goldenco Gh.

— Comisia de avansări a inginerilor silvici, propozabili la avansare, pe data de 1 Ianuarie 1940, a fost constituită astfel:

a) Membri de drept.

1. Prof. M. Drăcea, director ICEF.
2. G. Năstăsescu, președintele secției silvice din Consiliul tehnic.
3. Anastase Nedelcovici, directorul Direcției comerciale a pădurilor Statului.
4. Dem. Grozescu, directorul Direcției silvice.

b) Membri numiți de minister:

5. M. Boldur, ing. consilier silvic.
6. I. Zeicu, ing. consilier silvic.
7. Gh. Pavalache, ing. insp. g-ral silvic.
8. Matei Pandrea, ing. insp. g-ral silvic.
9. C. H. Vasiliu, ing. insp. silvic.
10. V. Cotta, ing. insp. silvic.

Comisia va lucra sub președinția d-lui ministru subsecretar de Stat prof. M. Șerban.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(CICLUL VII)

Anul acesta, din cauza împrejurărilor cunoscute, conferințele Cercului de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic", vor începe la 14 Februarie.

Ele se vor ține în sala de conferințe a Societății. Ca și în anii trecuți, vor avea loc în fiecare Miercuri la ora 17,30.

Colegii noștri, care voesc să conferențieze, sunt rugați să ne comunice din vreme, fiind liberi să-și aleagă subiectele.

Conducerea acestor conferințe ar dori totuși ca, pe cât cu putință, ele să se încadreze într'un ciclu, care ar avea ca temă: „Gospodăria în marile administrații forestiere". In acest scop, am voi să putem asculta expuneri asupra administrării diverselor mari fonduri, eforii, domenii, societăți, etc.

NECROLOG

† IOAN TOMA

Inginer şef silvic

1900—1939

La 25 Octombrie 1939, odată cu stingerea naturii al cărei fanatic adorator era, a încetat din viaţă în plină tinereţe şi putere de muncă, inginerul şef silvic Ioan Toma, şef al ocolului silvic Sfântu Gheorghe judeţul Treiscaune.

Coasa nemiloasă a morţii îl seceră prea de vreme din ceata slujbaşilor pădurii şi răpeşte familiei sale dragi şi fragedelor lui odrasle — în momentele cele mai critice — grija şi ocrotirea sa părintească. Născut la 25 Septembrie anul 1900 în comuna Herman, judeţul Braşov, după absolvirea liceului Andrei Şaguna, se înscrie la Şcoala Superioară de Silvicultură (mai târziu Secţia silvică a Şcoalei Politechnice din Bucureşti) pe care o termină în anul 1926.

Intrat în serviciul Casei Pădurilor în anul 1928, inginerul Toma Ioan este repartizat la Serviciul de amenajări şi ridicări în plan din Casa Pădurilor. In anul 1929 face parte din comisia de ridicare in plan a ocolului silvic Pietroasa judeţul Bihor, mai târziu încredinţându-i-se conducerea ocoalelor silvice de regim: Boroşineul-Mare: Valea-Mureşului (Orăştie), Şercaia şi 'n urmă Sfântul Gheorghe.

Prin munca, devotamentul, conştiinciozitatea şi perseverenţa sa, inginerul Ioan Toma a fost un îndrumător, creiator de ordine şi disciplină, calităţi cari i-au adus aprecierea binemeritată a şefilor săi ierarhici, încununată în anii trecuţi prin decorarea sa, cu ordinul *„Coroana României"* drept răsplată a muncii sale neprecupeţite.

O boală ascunsă şi nemiloasă, care l'a măcinat rapid, l'a trecut pe inginerul Toma din vastul laborator verde al naturii, între spaţiul îngust şi zidurile albe ale sanatoriului unde în scurt timp şi-a dat obştescul sfârşit.

Viaţa lui a fost o linie dreaptă, caracterizată prin modestie şi tăcere. In îndeplinirea corectă a îndatoririlor de serviciu, a mers până la abnegaţia de sine. Şi-a iubit cu pasiune profesiunea, având un cult înăscut pentru pădure.

Român bun, patriot convins, a avut o frumoasă activitate naţională prin centrele minoritare prin cari a trecut.

In urma morţii sale, rămân neconsolate şi fără sprijin: soţia sa şi cele două fetiţe, cari împreună cu familiile îndoliate, deplâng pe acela, care i-a iubit sincer şi pentru cari el era aşa de devotat.

Alături de familia greu încercată, corpul silvic pierde în persoana inginerului Ioan Toma pe slujitorul neobosit al pădurilor, pe omul plin de entusiasm şi putere de muncă, iar colegii şi prietenii deplâng pe un camarad sincer, deschis şi bun.

In preajma mormântului proaspăt deschis ce acoperă viaţa lui tinerească şi plină de avânt, ne închinăm sfioşi şi cuprinşi de mâhnire în faţa destinului crud şi-i zicem, camaradului Toma, un jalnic rămas bun.

Dormi în pace!

Ing. P. RADU

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Mihai Bravul, judeţul Brăila, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 533 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 25 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Surzari, judeţul Argeş, proprietatea D. Enescu ş. a., în suprafaţă de 22 Ha. 4385 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Poiana Târgului, judeţul Alba, proprietatea Simion Deutsch şi fiu, în suprafaţă de 19 Ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Domicus ş. a., judeţul Alba, proprietatea Cornelia Gego, în suprafaţă de 19 ha. 5712 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Bănila Socoliţa, judeţul Storojineţ, proprietatea Alex. Haita, în suprafaţă de 16 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Ainar, judeţul Odorhieu, proprietatea Mathe Alexe, ş. a., în suprafaţă de 14 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Ochera, judeţul Mehedinţi, proprietatea Constantin Axinescu, în suprafaţă de 11 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban*.
No. 9986/939.

---

a) Amenajamentul **pădurii Rosetti-Volnaşi**, judeţul Ialomiţa, proprietatea Ecaterina Em. Kreţulescu, în suprafaţă de 435 ha. 8200 **mp.** Regim şi tratament crâng simplu. **Revoluţia** normală **8 ani**. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ghertea**, judeţul Sibiu, **proprietatea** Comunei Dostat, în suprafaţă de **58 ha**. 7100 **mp.** Regim şi **tratament** crâng simplu. Revoluţia normală 30 **ani**. Revizuirea după 10 **ani**.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Plosca, judeţul **Rădăuţi**, proprietatea Cureş Zaharia, în suprafaţă **de 28 ha.** 2200 **mp.** Regim şi tratament codru cu tăeri succesive**.** Revoluţia normală 90 **ani. Revizuirea** după 10 ani.

d) Regulamentul **de** exploatare al **pădurii Lapis**, judeţul Sălaj, proprietatea Dr. Simion Petri şi soţia, în suprafaţă de **27** ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revolu4ia normală **25** ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Viezuina, — Coasta — Hidişului, judeţul Alba, proprietatea Milea Vasile, ş. a., în suprafaţă de **25** ha. 6900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală **15 ani**. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul **de** exploatare **al** pădurii Zăvoiul **dela** Argeş, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Sofia Bălescu, **în** suprafaţă **de 25** ha. 6618 mp. Regim şi tratament crâng simplu. **Revoluţia** normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Amenajamentul **pădurii Vrăbiuţa**, judeţul Someş, proprietatea Telcean Andrei, **s. a., în** suprafaţă **de 18** ha. 7700 **mp.** Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală **20 ani.** Revizuirea **după** 10 **ani**.

Dată astăzi 10 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban*.
No. 9987/939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Leheceni**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Leheceni, în suprafaţă **de 138 ha.** 3200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală **80** ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Schodol-Lazuri, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului urbarial **din comuna** Sohodol-Lazuri, în suprafaţă de 135 ha. **1800 mp.** Regim **şi tratament** codru **cu** tăeri succesive. Revoluţia normală **80 ani.** Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul **de** exploatare al pădurii Tândărcasca Ciuciurul, judeţul Prahova, proprietatea Stela Nedelcovici, în suprafaţă **de** 83 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul **de** exploatare al **pădurii** Musceleanca, ş. a., judeţul Prahova, proprietatea Vasile Stănciulescu, în suprafaţă de 39 ha. 1210 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 **ani.** Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Zăvoiul** Cioroiaşu, judeţul Olt, proprietatea Stancu Păunescu, în suprafaţă **de 27** ha. 6500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală **4** ani. Revizuirea după 4 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Plopiş**, judeţul Sălaj, proprietatea Alexe Puşcaşiu, ş. a., în suprafaţă de 24 **ha.** 9300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Ghetlova**, judeţul Orhei, proprietatea moșt. Th. Sicinschi, în suprafață de 24 ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Uidești-Poiana, județul Suceava, proprietatea C. Zamfirache, ș. a., în suprafață de 20 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluțiaa normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

i) Revizuirea amenajamentului pădurii Dâmbul din Jos, ș. a., județul Someș, proprietatea Ecleziei Reformate din comuna Taga, în suprafață de 10 ha. 5800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 10506/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Sarului și Zăvoiul Oltului, județul Romanați, proprietatea Elena I. Marian, ș. a., în suprafață de 371 ha. 2900 mp. Regim și tratament 2 serii crâng simplu. Revoluția normală seria I 25 ani, seria II-a 12 ani. Revizuirea după 20 ani seria I-a și după 12 ani seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii Divici, județul Caraș, proprietatea Comunei Divici, în suprafață de 187 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare a pădurii Negrești, județul Vaslui, proprietatea David Simsinsohn, în suprafață de 20 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după

d) Regulamentul de exploatare a pădurii Fundul Negrei, județul Vaslui, proprietatea Iancu Motaș, în suprafață de 18 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Sălaj, proprietatea Alexa Benkö, în suprafață de 18 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 10507/939.

---

a) Amenajamentul pădurei Ciugheș-Sulța, județul Bacău, proprietatea Radu R. Rosetti, în suprafață de 1871 ha. 6000 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Topa de sus, județul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial al Comunei Topa de Sus, în suprafață de 60 ha. 7000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Osoie, județul Sălaj, proprietatea Nicolae Dosza, în suprafață de 57 ha 8400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Comorilor, județul Iași, proprietatea Iancu Motaș, în suprafață de 20 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 17 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 10508/939

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Siglăul-Mare, județul Gorj, proprietatea C. Dumitrescu-Negrea, ș. a., în suprafață de

874 ha. Regim și tratament codru cu tăere rasă și o zonă de protecție cu exploatabilitate fizică. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Pociului, județul Someș, proprietatea Composesoratului Urbarial Com. Buzaș, în suprafață de 105 ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul de Mijloc, județul Trei-Scaune, proprietatea Irina Fejer, căsătorită Maniaș Francisc, în suprafață de 42 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 11213/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Crețuleasca de Jos zisă Stâlp, județul Dâmbovița, proprietatea Ion Slavu, ș. a., în suprafață de 216 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii La Mai, județul Someș, proprietatea Preot Ioan Buzura, în suprafață de 109 ha. 1600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluțiaa normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pleșu, județul Sibiu, proprietatea comunei Gusu, în suprafață de 86 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Beleghet pe Seaca, lot. 183, 143, 171, 146, județul Bacău, proprietatea D-tru Corbu, în suprafață de 69 ha. 1300 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Delani, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial și a comunei Delani, în suprafață de 61 ha. 6600 mp. Regim și tratament crâng compus cu 100 rezerve. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatarea pădurii Ursulova, județul Câmpulung, proprietatea Sofron Boiciuc a lui Mihai, în suprafață de 43 ha. 8363 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Nermiș, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Com. Nermiș, în suprafață de 42 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurei Botfeiu, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Com. Botfeiu, în suprafață de 33 ha. 9700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 11214/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Făget-Poduri-Pleșa, județul Hunedoara, proprietatea Agardy Gavril, în suprafață de 125 ha. 6807 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Mânăstirii Scurtoci, județul Vaslui, proprietatea Ioana Bastachi, în suprafață de 199 ha. 3563 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii **Racovița de Jos**, județul Muscel, proprietatea Valpurga și Constanța Cristescu, în suprafață de 150 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Bagoșir și Saloș**, județul Cluj, proprietatea Eugen Dunca, ș. a., în suprafață de 40 ha. 9700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Negrești-Călugărița**, județul Neamț, proprietatea Marin Preutu, ș. a., în suprafață de 33 ha. 9600 mp. Regim și tratament codru cu tăere rasă. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 13071/939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Gladna-Română**, județul Severin, proprietatea Alexandrina Văleanu, ș. a., în suprafață de 673 ha. 1800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 13700/939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Carând**, județul Bihor, proprietatea comunei Carând, în suprafață de 532 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Meteu**, județul Dolj, proprietatea Maria Băicoianu, în suprafață de 140 ha. 4191 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Poenarii-Rali**, județul Prahova, proprietatea Dr. C. Leonte, în suprafață de 80 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 13701/939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Odvoș**, din județul Arad, proprietatea comunei Odvoș, în suprafață de 623 ha. 8200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 105 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Fașa Mare**, ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Elena I. M. Dache, ș. a., în suprafață de 71 ha. 8800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală S. I: 20 ani; S. II: 10 ani; Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Lupoaia**, ș. a., județul Alba, proprietatea comunei Drâmbor, în suprafață de 59 ha. 8400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Ciaoara**, județul Sălaj, proprietatea comunei Ciaoara, în suprafață de 28 ha. 7700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii **Budălae**, județul Someș, proprietatea Emil Sighiartău, în suprafață de 25 ha. 800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Somoiasca, judeţul Someş, proprietatea Balog Ana, ş. a., în suprafaţă de 15 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Broscoseşti, judeţul Fălciu, proprietatea comunei Lunca Banului, în suprafaţă de 14 ha. 3344 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

h) Regulamentul de exploatarea pădurii Corboaica, Plaiul Stânei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Timoftei Şerban, ş. a., în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

i) Regulamentul de exploatarea pădurii Corboaica-Valea Stânii, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Filofteia Şerbănescu, în suprafaţă de 10 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. *Şerban*.

No. 13702/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Mândra, judeţul Teleorman, proprietatea Ana Maria I. Callmachi, în suprafaţă de 714 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani cu obligaţia împăduririi poenilor. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Rogoaza judeţul Gorj, proprietatea Stan Cioroianu în suprafaţă de 65 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Căşii judeţul Alba, proprietatea comunei Tău, în suprafaţă de 40 ha. 2833 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 176, judeţul Bacău, proprietatea Iordache Burlacu ş. a. în suprafaţă de 25 Ha. 4800 mp. Rgim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 142, jud. Bacău, proprietatea Constantin Pădureanu în suprafaţă de 12 ha. 6298 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Beleghet lot 175, judeţul Bacău, proprietatea Dumitru Pădureanu, în suprafeţă de 24 ha. 8898 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii Tâncuşa judeţul Putna, proprietatea Ion Pricople Mazăre, în suprafaţă de 10 ha. 5675 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. *Şerban*.

No. 13703/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Plantaţia de Salcâm şi Zăvoiul Calafat, judeţul Dolj, proprietatea Bisericii Sf. Ilie Craiova, în suprafaţă de 178 ha. 7200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală seria I: 12 ani; seria II-a: 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bogeiu, judeţul Bihor, proprietatea comunei Bogoiu, în suprafaţă de 55 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatarea pădurii **Zvoriştea** judeţul Dorohoi, proprietatea Nicolae Manoliu Tetzcanu în suprafaţă de 40 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Valea Rediului** Manţu, judeţul Fălciu, proprietatea Niculae M. Negrea şi soţia, în suprafaţă de 33 ha. 5000 mp. Regim şi tartament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Regulamentul de exploatarea pădurii **Hereşti** judeţul Ilfov, proprietatea Olga Florescu, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea in anul 1941.

f) Amenajamentul pădurii **Seseni de Jos** II. judeţul Orhei, proprietatea Iulian Godzevici-Sălcuţeanu, în suprafaţă de 23 ha. 0123 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatarea pădurii **Măiţouia**, Judeţul Muscel, proprietatea Ecaterina Ghermănescu în suprafaţă de 16 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

h) Amenajamentul pădurii **Fundul Elanului** lot. Nr. 2. judeţul Fălciu, proprietatea Gh. Frentz în suprafaţă de 11 ha. 9654 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 20 Decembrie 1939, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 13704/939.

---

a) Amenajamentul pădurii **Valea Lungă** din judetul Someş, proprietatea Melania Dr. Dumbrăviceanu în suprafaţă de 129 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Mărgineti** din judeţul Mureş, proprietatea Iuliu Farkaş ş. a. in suprafaţă de 118 ha. 6500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 60 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Vlădeasa** din judeţul Someş, proprietatea Asociaţiei de Pădure din Căpâlnea in suprafaţă de 99 ha. 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Lilica** din judeţul Mehedinţi, proprietatea Ana Gh. Săulescui în suprafaţă de 52 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
Nr. 450/940

---

a) Amenajamentul pădurii **Comăneşti**, judeţul Dorohoi, proprietatea I. Axler ş. a. în suprafaţă de 529 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 22 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Goronet**, judeţul Sălaj, proprietatea Antal Vârnava, în suprafaţă de 28 ha. 6264 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **La Cărbunari**, judetul Someş, proprietatea Ludovic Polnitz şi soţia în suprafaţă de 13 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor. (ss) *M. Şerban.*
Nr. 451/940.

a) Amenajamentul pădurii **Beneşti**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Beneşti în suprafaţă de 103 ha. 5800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Valea Mare** din judeţul Sălaj, proprietatea comunei Turbuta, în suprafaţă de 81 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuire. după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban*.
Nr. 452/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Tăgădău**, judeţul Bihor, proprietatea comunei Tăgădău, în suprafaţă de 431 ha. 0800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 96 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Comorişte**, judeţul Caraş, proprietatea comunei Comorişte, în suprafaţă de 28 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **La Remetea-Somoşat**, judeţul Someş, proprietatea Văd. Cseh Ioan ş. a. în suprafaţă de 14 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban*.
Nr. 453/940.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii **Tartod**, judeţul Odorheiu, proprietatea Eugen Tamaş ş. a. în suprafaţă de 170 ha. 40 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Săsenii de Jos 1 şi 14**, judeţul Orhei, proprietatea Ecaterina Gudzievici Sălcuţeanu, în suprafaţă de 18 ha. 7008 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 16 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban*.
Nr. 454/940.

---

a) Amenajamentul păduri **Stoeneşti** din judeţul Bihor, proprietatea comunei Stoeneşti în suprafaţă de 210 ha. 0500 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 84 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Băleni** lotul 3 din judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Niţescu, în suprafaţă de 153 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Temeseşti** din judeţul Arad, proprietatea comunei Temeşeşti, în suprafaţă de 61 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **La Tisa** din jud. Someş, proprietatea Maior Traian Chescheş şi Consorţii în suprafaţă de 53 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Revizuirea amenajamentului pădurii **Oşand** din judeţul Bihor, proprietatea Composesoratuluo Oşand, în suprafaţă de 43 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucea Şindriliţa din judeţul Muscel, proprietatea At. St. Marinescu, în suprafaţă de 33 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ticvaniul Mare din judeţul Caraş, proprietatea comunei Ticvaniul Mare în suprafaţă de 25 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
Nr. 455/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Hilişeu-Gafencu, lot. A şi B din judeţul Dorohoi, proprietatea Al. Greceanu ş. a. în suprafaţă de 271 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gruniul Lung, judeţul Caraş, proprietatea comunei Cacova, în suprafaţă de 25 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zorlenţul Mare, judeţul Caraş, proprietatea comunei Zorlenţul Mare, în suprafaţă de 52 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sf. Niculae, judeţul Sălaj, proprietatea Patriţiu Sfura, în suprafaţă de 13 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Ruschiu, judeţul Gorj, proprietatea D-tru Munteanu, în suprafaţă de 13 ha. 8650 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea Pociului, judeţul Someş, proprietatea Bisericei greco-catolice din comuna Buzaş, în suprafaţă de 16 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 456/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Miheleu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Miheleu, în suprafaţă de 155 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 1169/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Şugura-Cotumba, judeţul Bacău, proprietatea Ioana R. Rosetti, în suprafaţă de 1160 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 anai. După 10 ani se va face revizuirea posibilităţii.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 1170/940.

mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Crucea Şindriliţa din judeţul Muscel, proprietatea At. St. Marinescu, în suprafaţă de 33 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ticvaniul Mare din judeţul Caraş, proprietatea comunei Ticvaniul Mare în suprafaţă de 25 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
Nr. 455/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Hilişeu-Gafencu**, lot. A şi B din judeţul Dorohoi, proprietatea Al. Greceanu ş. a. în suprafaţă de 271 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gruniul Lung, judeţul Caraş, proprietatea comunei Cacova, în suprafaţă de 25 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Zorlenţul** Mare, judeţul Caraş, proprietatea comunei Zorlenţul Mare, în suprafaţă de 52 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Sf. Niculae, judeţul Sălaj, proprietatea Patriţiu Sfura, în suprafaţă de 13 ha. 5800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Ruschiu, judeţul Gorj, proprietatea D-tru Munteanu, în suprafaţă de 13 ha. 8650 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Valea **Pociului**, judeţul Someş, proprietatea Bisericei greco-catolice din comuna Buzaş, în suprafaţă de 16 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Ianuarie în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 456/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Miheleu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Miheleu, în suprafaţă de 155 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 1169/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Şugura-Cotumba, judeţul Bacău, proprietatea Ioana R. Rosetti, în suprafaţă de 1160 ha. 6000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilităţii 90 anai. După 10 ani se va face revizuirea posibilităţii.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 1170/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Camânca**, județul Bacău, proprietatea Elisabeta Vârlam, în suprafață de 1466 ha. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. După 10 ani se va face revizuirea posibilității.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 1171/940.

a) Amenajamentul pădurii **Pârâul Tinos**, județul Trei Scaune, proprietatea Oprea Neguț și soția, în suprafață de 106 haa. 2300 mp. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Cuceu**, județul Sălaj, proprietatea Comunei Cuceu, în suprafață de 74 ha. 8100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dealul Comorii**, județul Iași, proprietatea Incu Motaș, în suprafață de 20 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban*.

No. 1172/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor; pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

SUBSCRIEȚI BONURI

PENTRU INZESTRAREA ARMATEI

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **I. Zeicu**

Secretari: **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Mincescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.**

Cenzori supleanţi: **Teodorescu St., Constantinescu Gh.** şi **Georgescu St.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**

D. A. SBURLAN

ARBORII și PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugaţi să dea concursul pentru ca această broşură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI şi GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINŢE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ŞI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUŢIU BUCUREŞTI

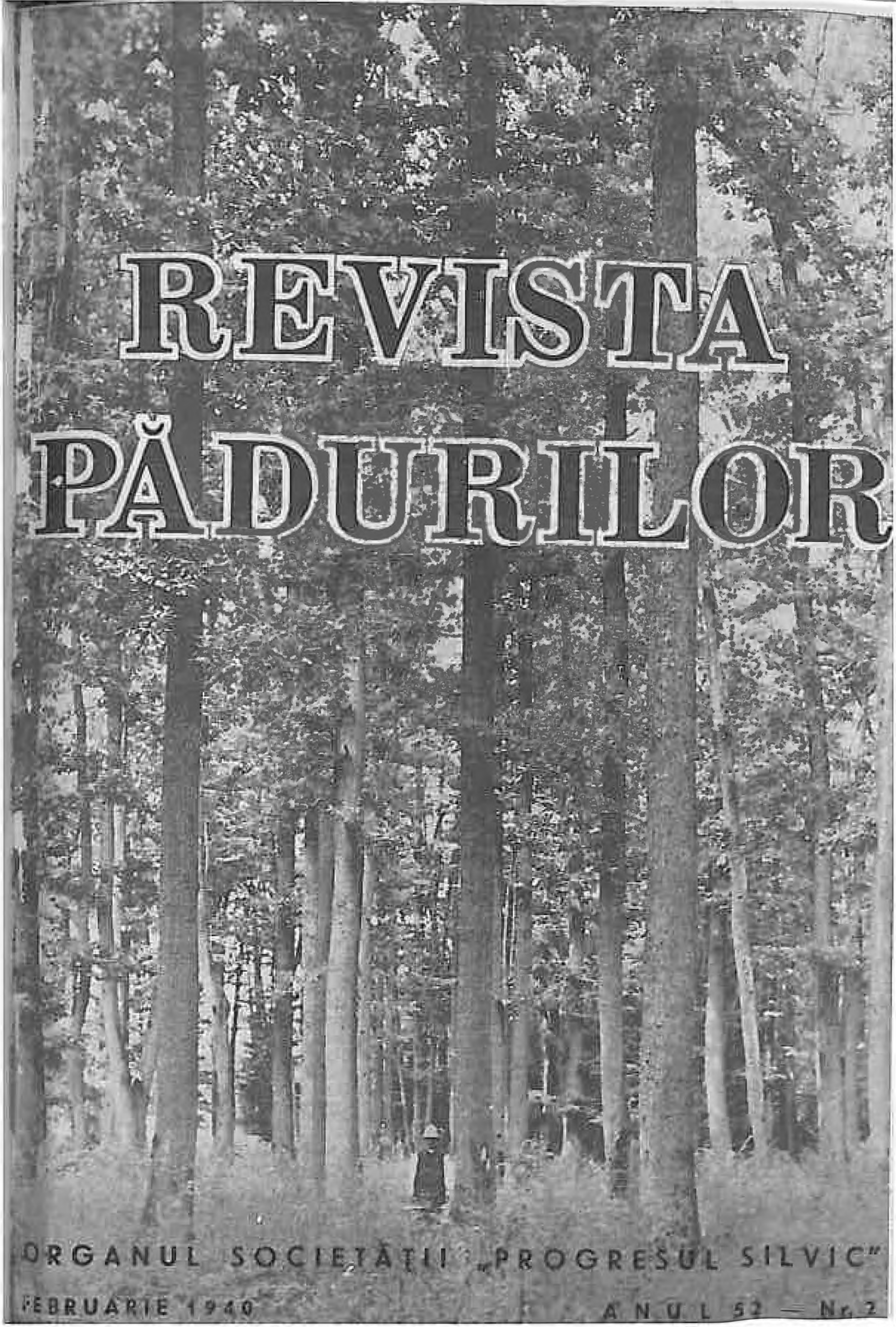

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FEBRUARIE 1940
ANUL 52 — Nr. 2

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 52, Nr. 2 FEBRUARIE 1940.

SUMARUL:

Studii:

Şt. Rubţov: Solurile zăvoaielor Buzăului şi tipurile naturale de arborete — 81

Artur Coman: Contribuţiuni la flora Maramureşului (II). — — — — 91

Comentarii — Insemnări:

Tib. Cernescu: Istoricul pădurilor composesorale din Ardeal şi dispoziţiunile legislaţiei silvice în legătură cu administrarea lor — — — — 95

I. Moldovan: Deşeuri pentru celuloză — — — — — — — — — 99

Vânătoare şi Pescuit:

V. Cotta: Invăţământul vânătoarei şi terenurile de aplicaţie — — — — 105

Cronica internă (p. 110), *Cronica externă* (p. 114), *Informaţiuni* (p. 118), *Recenzii* (p. 121), *Cercul de studii* (p. 126), *Soc. Progresul-Silvic* (p. 129), *Publicaţii* (p. 135).

SOMMAIRE:

Études:

Les sols au long de la rivière de Buzău et les types naturels du peuplements — — — Şt. Rubţov

Contributions à l'étude de la flore de Maramureş — — — — Ar. Coman

Commentaires:

Historique des forêts „compossessorales" de Transsylvanie et les dispositions legislatives concernants leur administration — — — — Tib. Cernescu

Déchets pour cellulose— I. Moldovan

Chasse et pisciculture:

L'enseignement de la chasse et les terrains d'application — — — V. Cotta

Chronique (intérieure, extérieure) — *Nouvelles — Revue des revues — Société „Progresul-Silvic" — Publications.*

INHALT:

Abhandlungen:

Auenwaldböden des Buzäuflusses und die entsprechenden Bestandestypen — — — — Şt. Rubţov

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureş-Bezirkes — — — Ar. Coman

Mitteilungen:

Geschichtliche Betrachtung der Kompossessoralwälder von Transsylvanien und die gesetzlichen Bestimmungen betrefend ihre Beförsterung — — — Tib. Cernescu

Holzabfälle als Rohmaterial für Zellstoff — I. Moldovanu

Jagd- und Fischereiwesen:

Der Jadunterricht und Lehrjagdrevire — — V. Cotta

Chronik — Nachrichten — Zeitschriftenschau — Verein „Progresul-Silvic".

Clişeu C. C. Georgescu.

Festuca valesiaca Schleich, în pădurea Cernica din ocolul silvic Brăneşti (Ilfov).

Festuca valesiaca Schleich, dans la forêt Cernica cantonnement forestier Brăneşti (Ilfov).

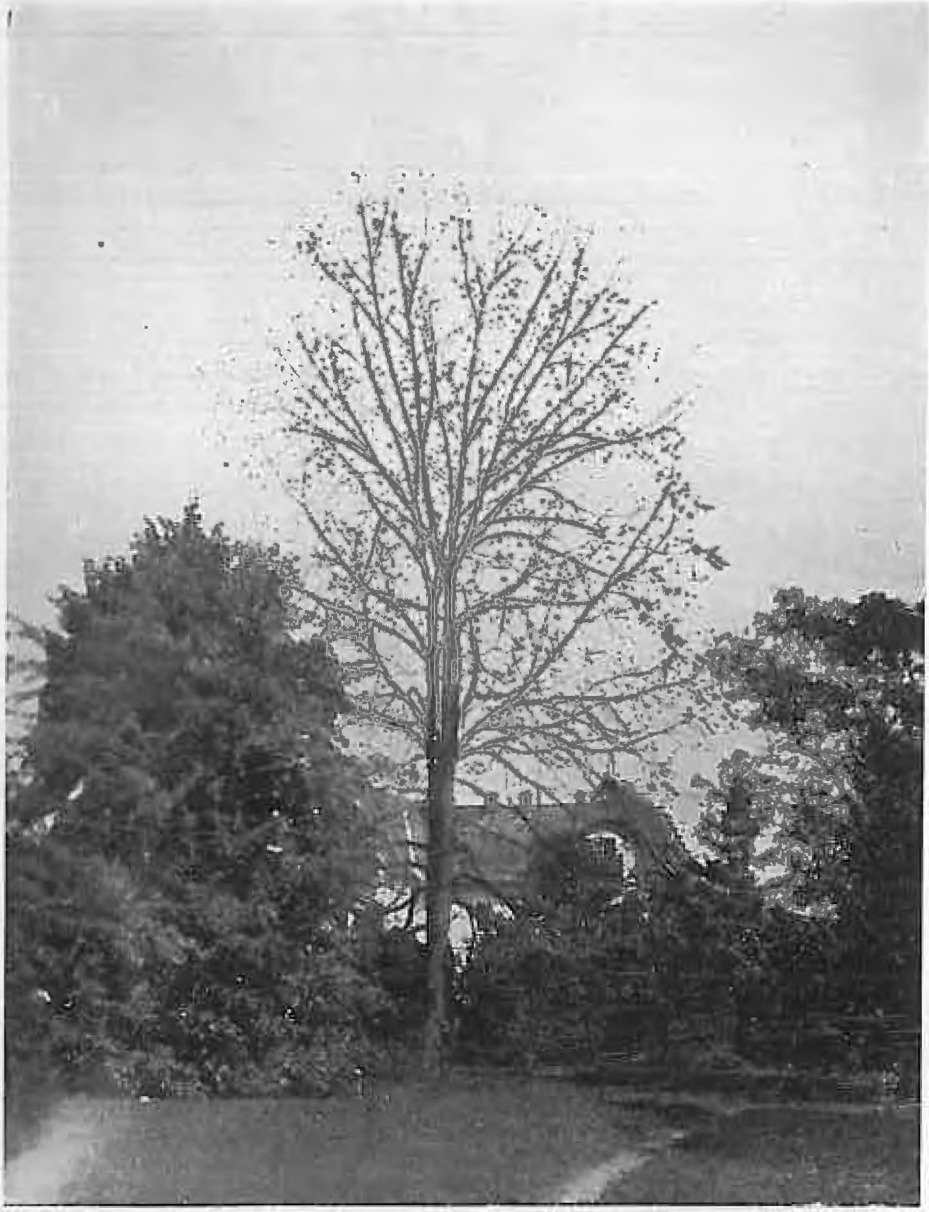

Clişeu Ing. Al. Popescu.

Nuc american (Juglans cinerea L.) în parcul şcolii de conductori silvici dela Casa-Verde (Timişoara).

Juglans cinerea L. dans le parc de l'école moyenne forestière de Casa-Verde (Timişoara).

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 2/1940

STUDII

SOLURILE ZĂVOAIELOR BUZĂULUI ŞI TIPURILE NATURALE DE ARBORETE

de ŞT. RUBŢOV
Ing. subinsp. silvic

Descrierea tipurilor de soluri.

In articolul „Zăvoaiele Bărăganului" [1]) am arătat că nicăeri poate nu găsim aşa de multe variaţii dela pas la pas, în compoziţia şi structura solului, ca în lunci şi că această deosebire de soluri condiţionează şi felul arboretelor ce cresc pe ele, precum şi regenerarea lor. S'a precizat atunci că fiecărui tip de sol îi corespunde un anumit tip de arboret şi că tipurile de arborete cele mai caracteristice sunt:

1) Tipul ulm pur (Ulmus campestris) sau cu foarte mic procent de: cătină roşie (Tamarix Palassii), păr sălbatec şi plop, iar în subarboret păducel, lemn câinesc, salbă moale şi sânger.

2) Tipul plop alb (Populus alba) pur, sau cu un foarte neînsemnat procent de: plop negru (P. nigra), salcie (Salix alba), ulm, cătină roşie, cătină albă (Hippophaë rhamnoides) şi subarboret.

3) Tipul cătină roşie pură sau cu foarte neînsemnat procent de măceşi (Rosa canina), păducei, plopi şi ulmi.

4) Tipul cătină roşie pe solurile neformate, având înălţimi mici şi consistenţa slabă.

In plus s'a mai constatat două tipuri provizorii în care plopul, ulmul şi cătina roşie sunt amestecate în diferite proporţii, datorită amestecului omului, care formaţii, cu timpul, vor reveni la tipurile normale, arătate mai sus.

*

---

[1]) Revista Pădurilor, No. 11/1939.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 2/1940

STUDII

SOLURILE ZĂVOAIELOR BUZĂULUI ŞI TIPURILE NATURALE DE ARBORETE

de ŞT. RUBŢOV
Ing. subinsp. silvic

Descrierea tipurilor de soluri.

In articolul „Zăvoaiele Bărăganului" [1]) am arătat că nicăeri poate nu găsim aşa de multe variaţii dela pas la pas, în compoziţia şi structura solului, ca în lunci şi că această deosebire de soluri condiţionează şi felul arboretelor ce cresc pe ele, precum şi regenerarea lor. S'a precizat atunci că fiecărui tip de sol îi corespunde un anumit tip de arboret şi că tipurile de arborete cele mai caracteristice sunt:

1) Tipul ulm pur (Ulmus campestris) sau cu foarte mic procent de: cătină roşie (Tamarix Palassii), păr sălbatec şi plop, iar în subarboret păducel, lemn câinesc, salbă moale şi sânger.

2) Tipul plop alb (Populus alba) pur, sau cu un foarte neînsemnat procent de: plop negru (P. nigra), salcie (Salix alba), ulm, cătină roşie, cătină albă (Hippophaë rhamnoides) şi subarboret.

3) Tipul cătină roşie pură sau cu foarte neînsemnat procent de măceşi (Rosa canina), păducei, plopi şi ulmi.

4) Tipul cătină roşie pe solurile neformate, având înălţimi mici şi consistenţa slabă.

In plus s'a mai constatat două tipuri provizorii în care plopul, ulmul şi cătina roşie sunt amestecate în diferite proporţii, datorită amestecului omului, care formaţii, cu timpul, vor reveni la tipurile normale, arătate mai sus.

*

---

1) Revista Pădurilor, No. 11/1939.

Cercetând solurile din fiecare tip de arboret în parte, am constatat cele ce urmează.

Arboretele de ulm pur şi plop pur ocupă terenurile cele mai ridicate din luncă, având la suprafaţă şi un procent mic de humus. Este vorba deci de solurile formate. In adâncime aceste soluri sunt formate din straturi de nisip şi argilă cu structura granuloasă, fertile şi destul de reavăne. (Fig. 1 şi 2).

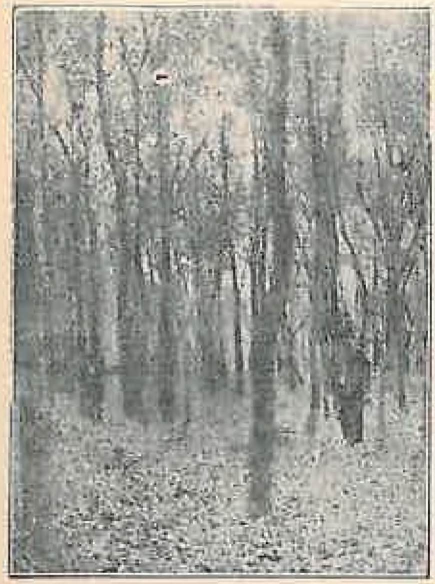

Fig. 1 a. — Tipul de arboret „ulm pur". Parchetele Nr. 5—8 din pădurea Găvăneşti-Cotul Ciorii. Teren plan destul de ridicat şi neinundabil.

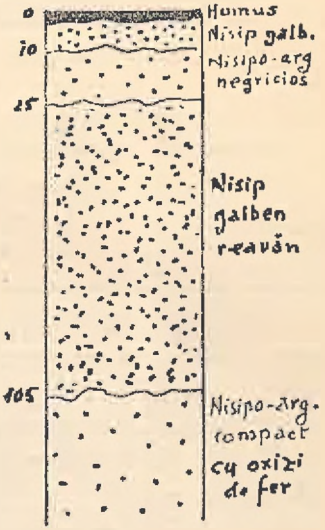

Fig. 1 b. — Profilul solului pe care se află acest arboret. Apa freatică este la 4—5 m. Efervescenţa cu H.Cl. începe dela suprafaţă, însă peste tot este slabă.

In ce priveşte vegetaţia, aceasta se prezintă în felul următor.

Tipul ulm pur. Arboretul de ulm în vârstă de 30 ani, are înălţimea medie de 13—14 m, diametre medii de 28—38 cm şi consistenţa 0,9. Subarboretul, format din păducel, salbă moale, lemn câinesc şi sânger este destul de răspândit, de multe ori de nepătruns şi împletit de Clematis vitalba (în fig. se arată arboretul în care s'a extras subarboretul). Mai rar se întâlneşte arţarul tătăresc şi socul.

Pătura erbacee este foarte slab reprezentată prin coada cocoşului (Polygonatum officinale) şi urzica moartă (Lamium). In schimb în arboretele tăiate ras, planta Erigeron canadensis L. acoperă tot solul împiedicând vegetaţia lăstarilor şi drajonilor. Se menţionează că în asemenea tipuri de arborete, păşunatul nu s'a practicat decât pe o scară redusă.

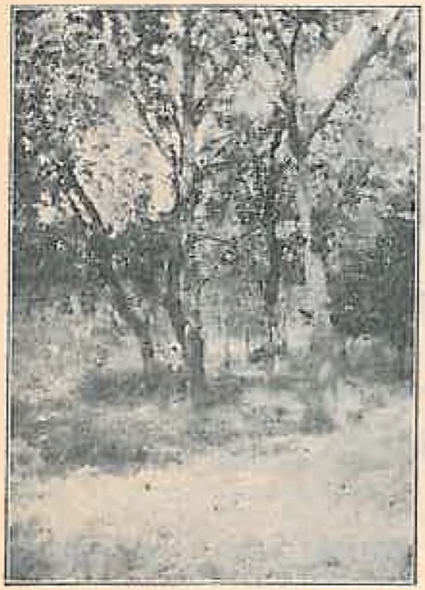

Fig. 2 a. — Tipul de arboret „plop pur".
Parchetul Nr. 4 din pădurea Găvăneşti-Cotul Ciorii. Teren plan, destul de ridicat şi neinundabil.

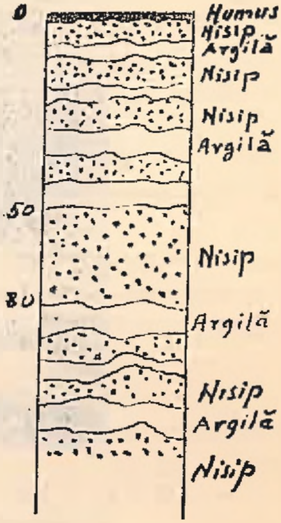

Fig. 2 b. — Profilul solului pe care se află acest arboret. Apa freatică este la 3—4 m. Efervescenţa cu HCl începe dela suprafaţă şi este peste tot locul, cu excepţia stratului de nisip între 50—80 cm

Tipul plop pur. Arboretul de plop alb are înălţimi de peste 15 m. la vârstă de 30 ani, diametrele peste 30 cm iar consistenţă plină (Fig. 2). Subarboretul, format din aceleaşi specii ca la tipul ulm pur. Prezenţa arţarului tătăresc şi a socului, nu s'a constatat. Pătura erbacee slab reprezentată.

Arboretele pure de cătină roşie, cu vegetaţie activă ocupă terenurile aşezate mai jos şi cari sunt lipsite de stratul de humus. Sunt şi mai puţin fertile ca cele din ulmişuri; în schimb sunt mult mai compacte, neavând structura granuloasă. Păşunatul s'a practicat intens în aceste porţiuni cu iarbă multă şi nu a permis ca regenerarea cu specii de valoare să se facă pe cale naturală. (Fig. 3).

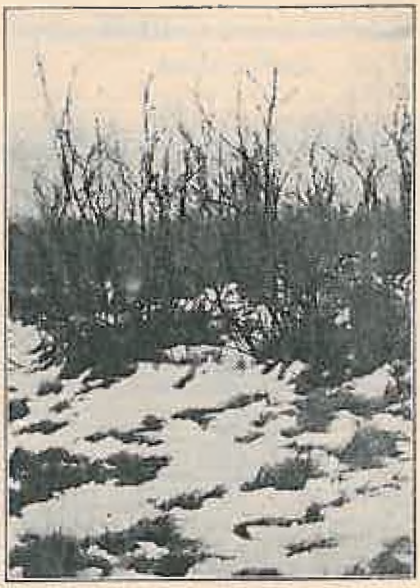

Fig. 3 a. — Tipul de arboret „cătină roşie pură".
In pădurea Găvăneşti-Cotul Ciorii.
Teren plan, periodic inundabil.

Tot în această categorie de soluri înglobăm şi terenurile ocupate de arboretele rărite de cătină roşie, cu vegetaţie mai lâncedă şi cu dimensiuni mai mici, cu deosebire că aceste terenuri sunt aşezate şi mai jos decât cele dintâi. Acestea sunt mătcile vechi ale râurilor, unde predomină nisipul de râu, în mare parte steril şi sunt cele mai noui terenuri. Vechimea lor este de cel mult 40-50 ani. In aceste soluri straturile de deasupra au cel puţin 50—60 cm. de nisip pur, aproape steril, care nu poate suporta vegetaţia forestieră.

In ce priveşte vegetaţia, aceasta se prezintă în felul următor:

a) La tipul cătină roşie pură cu vegetaţie activă, arboretul este format aproape numai din specia Tamarix Palassii, care la vârstă exploatabilă de 7—10 ani atinge înălţimi de 3—4 m, diametre între 3—7 cm. şi consistenţa 0,9. (Fig. 3).

Subarboretul lipseşte. Ici colo se află răspândit câte un păducel sau măceş. Sângerul sau salba moale nu s'a constatat decât excepţional. Cătina oferind o foarte slabă protecţie solului, razele soarelui pătrund cu uşurinţă prin frunzişul rar al cătinei. Ca rezultat al acestei stări, tot solul din cătinişuri este invadat de o pătură erbacee foarte deasă, compusă din următoarele specii mai caracteristice: Agropyron repens (Pir), Calamagrostis epigeios (Trestia de câmpuri), Andropogon ischaemum (Fâşca) şi mai rar, Festuca arundinacea (Păiuş), Convolvulus (Volbura), Setaria (mohor), Cynodon dactylon (pir gros), Clematis vitalba.

b) La tipul cătină roşie cu vegetaţie lâncedă, arboretul de cătină roşie este foarte rar şi nu atinge înălţimi peste 1,50—2 m. chiar la vârste înaintate (20 ani).

Starea de vegetaţie este foarte slabă. Pătura erbacee este compusă din Calamagrostis epigeios, dar şi această plantă nu creşte bine peste tot. Totuşi este cea mai caracteristică plantă a acestui tip de arboret.

Din cercetarea profilelor de soluri la mătcile vechi şi în cătinişurile cu vegetaţie activă, se observă o oarecare asemănare. Straturile de deasupra de circa 15 cm sunt ori argiloase

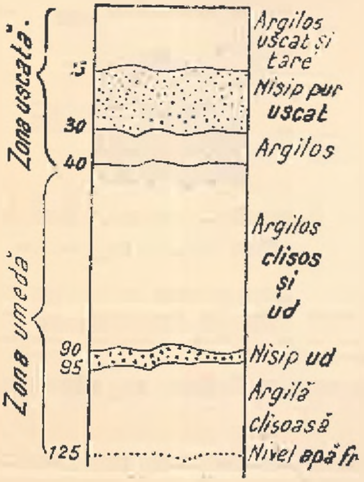
Zona uscată
Zona umedă
5
30
40
90
95
125
Argilos uscat şi tare
Nisip pur uscat
Argilos
Argilos clisos şi ud
Nisip ud
Argilă clisoasă
Nivel apă fr

Fig. 3 b. — Profilul (Nr. 1) al solului pe care se află acest tip de arboret.

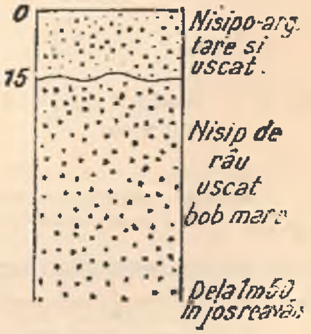
0
15
Nisipo-arg. tare si uscat.
Nisip de râu uscat bob mare
Dela 1m50 în jos reavăn

Fig. 3 c. — Profilul (Nr. 2) al solului din tipul de arboret „cătină roşie pe mătcile vechi".

compacte şi uscate, ori nisipo-argiloase tari şi uscate (proba luată la 16 Mai) şi deci nu sunt prea indicate pentru vegetaţie. Dela 15 cm în jos, la profilul No. 1, constatăm un strat de nisip pur uscat, de 12—15 cm, impropriu pentru vegetaţie, iar la profilul No. 2 un strat de peste 1 m, nisip de râu, cu bob mare, uscat, deasemenea impropriu pentru vegetaţie. Prin urmare, la primul profil, stratul impropriu vegetaţiei este de cel puţin 30 cm, după care încep straturile reavăne, însă clisoase; iar la profilul No. 2, de abia dela 1 m în jos se încep straturile reavăne şi fertile. Iată motivul pentru care în matca veche nu creşte bine nici măcar cătina, iar pe celelalte soluri mai ridicate, rezistă numai cătina, iar celelalte specii lipsesc. In orice caz, în aceste două profile nu am constatat straturi subţiri de argilă şi nisip alternându-se între ele, ca în solurile de tipul ulm pur sau plop pur. Păşunatul practicat pe o scară întinsă în aceste arborete, nu a permis instalarea altor specii secundare ca păducelul sau sângerul.

Tot în aceiaşi ordine de idei, merită a fi relevat încă un tip de sol de zăvoi (pădurea Simileasca), unde deasemenea straturile dela suprafaţă prezintă două cazuri:

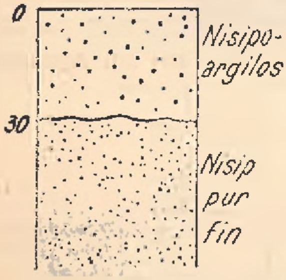

Fig. 4. — Profilul solului în teren plan.

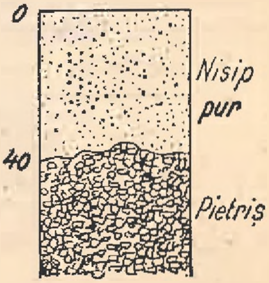

Fig. 5. — Profilul solului într'o uşoară depresiune.

primul, când acel strat de circa 30—35 cm. este nisipo-argilos, iar mai în adâncime numai nisip de râu fin, permiţând totuşi cătinei şi păduceilor a vegeta destul de bine, iar plantaţiei de salcâm o creştere potrivită,

al doilea, când stratul de deasupra este nisip pur, iar sub 40—50 cm se află pietriş. In acest al doilea caz, solul nu suportă decât vegetaţia foarte rară de Hippophaë rhamnoides, iar plantaţiile de salcâm se usucă aproape complect.

Primul caz arată solurile plane, iar al doilea depresiunile ușoare.

Dăm mai sus profilele acestor soluri (Fig. 4 și 5).

Arboretele, un amestec intim de cătină roșie cu ulm sau plop, ocupă solurile intermediare între cele descrise mai sus. Pășunatul ce se practică în aceste arborete pe o scară întinsă, nu numai că împiedică însămânțarea naturală cu plop și ulm, dar contribue la mărirea procentului cătinei roșii.

Din profilul alăturat (fig. 6) făcut în Iulie 1934, în parchetele Nr. 16 și 18 din pădurea Găvănești-Cotu-Ciorii, rezultă următoarele: arboretul e de plop alb cu consistența slabă (0,4-0,5), iar subetajul de cătină roșie deasă. Rar se găsește câte un ulm sau salcie. Este tipul de arboret numit Albo-Populetum-Tamaricetum. Subarboretul este format din cătină albă și mai rar din sânger și lemn câinesc. Solul se arată în profilul Nr. 6.

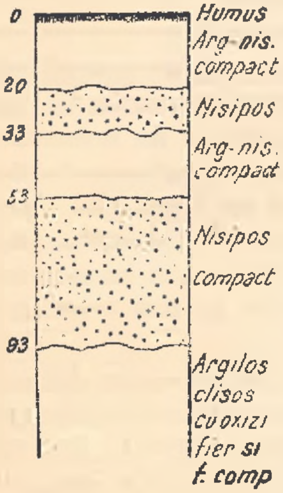
0
20
33
53
93
Humus
Arg-nis. compact
Nisipos
Arg-nis. compact
Nisipos compact
Argilos clisos cu oxizi fier si f. comp

Fig. 6. — Efervescența începe dela suprafață

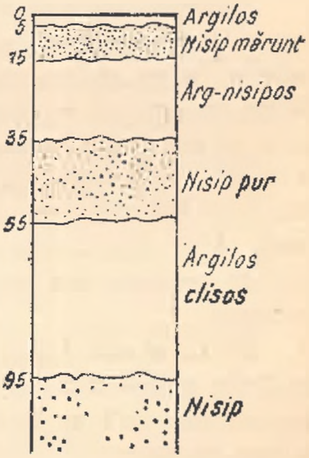
0
5
15
35
55
95
Argilos
Nisip mărunt
Arg-nisipos
Nisip pur
Argilos clisos
Nisip

Fig. 7. — Efervescența începe dela suprafață, până la 1 m.

S'a mai cercetat încă câteva profile și s'a constatat peste tot straturile de 5—8 cm de nisip și argilă alternându-se între ele până la adâncimea de circa 30 cm, iar mai jos începe numai argilă clisoasă, foarte compactă.

In pădurea Șeinească (profilul Nr. 7), la fel, s'a constatat aproape aceleași straturi. In arboretul existent de plop, ulm, cătină roşie şi peri sălbateci, vegetează şi doi stejari (Quercus pedunculata) şi un frasin (Fraxinus excelsior), ceiace constitue o raritate în toate zăvoaiele Buzăului. Ca pătură erbacee, plantele caracteristice sunt Agropyron repens, Asparagus şi Lotus.

Din cercetarea acestor două profile tragem concluzia că acolo unde stratul de argilă clisoasă este mai adânc (sub 50—60 cm) procentul plopului şi ulmului este mai mare, iar acolo unde clisa apare dela 30 cm în jos, cătina roşie este aproape unica specie ce poate rezista.

*

Schimbări în compoziţia zăvoaielor, datorită inundaţiilor şi amestecului omului.

După cum am văzut din expunerea de mai sus, fiecărui tip de sol îi corespunde un anumit tip de arboret. Tipurile de soluri arătate, precum şi tipurile de arborete descrise sumar, sunt cele caracteristice din lunca Buzăului.

Desigur repartiţia naturală a speciilor în zăvoaie este turburată de amestecul omului şi de păşunat din care cauză acolo unde ar trebui să fie numai arborete de ulm, sunt arborete de cătină. In general se observă tendinţa cătinei de a cuceri din ce în ce mai mult teren. Prezenţa ei în proporţie aşa de mare se explică prin faptul că această specie se regenerează uşor şi abundent din seminţe, a cărei fructificaţie este anuală şi abundentă. Apoi cătina este cea mai indicată specie pe aluviunile noui în formaţie, des inundabile şi cu un procent însemnat de carbonaţi.

De notat este faptul că toate aluviunile recente din lunca Buzăului conţin carbonaţi, cari apar chiar dela suprafaţă. Apele freatice sunt la 1 m 50—6 m. Imprăştierea seminţei de cătină se face de obiceiu cu ajutorul inundaţiilor parţiale. Desigur că şi seminţele de alte specii ca ulmul şi plopul sunt aduse de apele de inundaţie şi cu siguranţă că şi germinează. Insă fiind specii mai preferate de vite, sunt distruse sistematic, iar cătina roşie, ca mai puţin căutată, continuă să crească nestingherită de nimeni.

Numai acolo unde nu au putut pătrunde vitele, plopul şi ulmul au isbutit să reziste şi să vegeteze. Şi încă un fapt care merită a fi relevat: nu toate cătinişurile ce avem astăzi, au ocupat şi in trecut aceste suprafeţe. Din contră, din an în an, suprafaţa acoperită cu cătină se măreşte, datorită păşunatului intensiv şi inundaţiilor de lungă durată survenite imediat după o tăiere rasă. Aşa de pildă, în anul 1916, în urma unei inundaţii de lungă durată, apele stagnând în parchetele de plop exploatate ras, şi depunându-se un strat gros de nămol peste tulpini, lăstărirea plopului nu a mai avut loc, iar după retragerea apelor, pe terenul gol s'a instalat cătina roşie. Cele câteva fire de plop izolate au fost distruse prin păşunat. Aci condiţiunile naturale s'au schimbat şi au devenit improprii pentru creşterea plopului şi ulmului.

Acelaş fenomen s'a întâmplat şi în trupul de pădure „Cioara", acoperit în trecut numai cu ulm, iar astăzi numai cu cătină roşie şi ceva plop.

Aceste inundaţii se repetă în lunca Buzăului la un interval de circa 10 ani. Aşa de pildă, după inundaţia din 1916, au venit inundaţiile din 1926; 1938 şi 1939. Inundaţii parţiale se întâmplă la 2—3 ani, nepereclitând decât arboretele situate în depresiuni unde apa din inundaţii stagnează 10—40 zile.

Succesiunea naturală a speciilor din zăvoaie.

Solurile zăvoaielor fiind alcaline, primii pioneri ai acestor păduri sunt: cătina roşie şi cătina albă, cari suportă sărăturile. Cu timpul aceste specii îmbunătăţesc solul şi-l pregătesc pentru alte specii ca: măceşii, păduceii, şi alţi arbuşti, iar la o epocă şi mai înaintată, la adăpostul acestor specii, apar plopul şi ulmul. Aceste din urmă două specii, prin frunzişul lor abundent, ameliorează şi mai mult solul, care cu timpul devine apt pentru asociaţii forestiere mai complecte, având în compoziţia lor stejarul, acerineele, frasinul şi teiul.

Concluziuni.

Din punct de vedere al reliefului şi vechimei solului:

Depresiunile cele mai joase, cum ar fi mătcile vechi, cu solurile cele mai noui, neformate încă, sunt acoperite cu cătinişuri rare în stare lâncedă de vegetaţie; aşa numitele „cătinişuri pe solurile neformate".

Depresiunile mai ridicate, aproape plane, cu solul mai vechi, sunt ocupate de cătinişuri propriu zise, în stare bună de vegetaţie aşa numitele „cătinişuri pure" (Tamaricetum).

Terenurile mai ridicate, totuşi din când în când inundabile, sunt ocupate cu arborete amestecate de plop şi cătină roşie; aşa numitele „Albo-Populetum-Tamaricetum".

Aceleaşi terenuri, însă mai rar inundabile, deci mai avansate în procesul de solificare, sunt acoperite cu tipul „Albo-Populetum" (Plop alb).

In fine, tot terenurile mai ridicate şi foarte rar inundabile, însă şi mai vechi, sunt populate cu ulm pur (Tipul „Ulmetum") sau ulm în amestec cu plop (Tipul „Ulmetum-Albo-Populetum").

Aceasta ar fi gama succesiunei naturale a speciilor din zăvoaie. In toată lunca Buzăului nu s'a putut găsi decât câteva exemplare de arţar tătăresc şi tei de mici dimensiuni, iar în parchetul Nr. 17 din pădurea Găvăneşti s'a găsit, sub masivul de plop, şi un puet de jugastru. Deasemenea în pădurea Şeinească s'au instalat doi stejari şi un frasin.

Cătinişurile din lunca Buzăului nu se află în epoca dominaţiei cătinei. Solurile în mare parte, cu excepţia mătcii vechi, sunt destul de avansate pentru a suporta şi alte specii. Din cauza păşunatului însă şi a altor cauze arătate mai sus, instalarea plopului şi ulmului nu s'a produs decât parţial.

In comparaţie cu lunca Ialomiţei, solurile şi arboretele din lunca Buzăului sunt mai recente, din care motiv nici nu au în compoziţia lor stejarul, teiul şi frasinul.

Auenwaldböden des Buzăuflusses und die entsprechenden Bestandestypen.

Les sols au long de la rivière de Buzău et les types naturels de peuplements.

L'auteur étudie la composition des peuplements situés au long de la rivière Buzău, par rapport à la constitution des sols. Il constate:

Les sols des dépressions — ceux des anciens lit de la rivière — donc les plus jeunes, ne portent que des buissons malvenants de Tamarix Palassii.

Les dépressions plus élevées, presque horizontales, à sols plus évolués, sont occupées par la même espèce ayant une végétation active.

Les terrains encore plus élevés, quelque fois inondables, sont couverts par des peuplements de peuplier et de Tamarix.

Les mêmes terrains, mais rarement inondables (donc avancés dans le procès de transformation en sols végétal) sont couverts seulement de peuplier blanc.

Enfin, les endroits encore plus élevés (anciens) et presque non inondables, sont occupés par des peuplements d'orme et de peuplier.

CONTRIBUŢIUNI LA FLORA MARAMUREŞULUI

de ARTUR COMAN (Vişeu).

(II)

In numărul din Mai 1939 al Revistei Pădurilor am publicat o listă cu plantele mai de seamă cari cresc în Maramureş. In cele de mai jos, continuăm a semnala şi alte plante aparţinând aceleaşi regiuni.

Blechnum spicant (L.) Sm. Se găseşte în pădurile subalpine ale munţilor Maramureşului. La Preluca Şoimului din Vişeul de Sus, în pădure de molid având consistenţa 0,4, această plantă se găseşte într'un număr aşa de mare încât sufocă toate celelalte plante ierboase. Expoziţia locului este estică, iar altitudinea, în jurul a 1400 m.

Pinus rotundata Lk[1]), specie de turbării, era cunoscut numai din puţine părţi în ţara noastră. Aici l-am găsit la Tăul-Băiţei, la 1407 m altitudine, locul având expoziţia vestică. La data de 10 Iunie 1938 când l-am descoperit, nu am găsit conuri mature, din care cauză l-am determinat greşit drept Pinus montana Mill. Mai târziu, la 20 Iulie 1939, găsind (cu mare greutate) două conuri am putut face determinarea exactă.

Scheuchzeria palustris L.[1]), plantă palustră, foarte rară, am găsit-o în Tăul-Băiţei în tovărăşie cu **Carex limasa** L. o cyperacee foarte rară cunoscută din puţine locuri turboase.

Sesleria Heufleriana Schur.[1]). Am mai semnalat-o, tot în această revistă, în Nr. 10 din 1938. Ulterior am mai găsit-o în următoarele locuri:

1) La Pietrosul Mare din Borşa, în două locuri şi anume:

a) la Piciorul Masului din Sus, loc expus spre Est, având o altitudine de 1888 m;

---

[1]) Determinarea a fost revizuită la Muzeul de botanică al Universităţii din Cluj.

b) la Turnu-Roşu, expus spre Est şi cu altiudine de 1777 m.

2) La Piatra Rea, tot din Borşa, la expoziţie nordică şi 1765 m altiudine.

In ambele localităţi se găseşte pe terenuri calcaroase. Este interesant, deasemenea, de semnalat că porneşte din regiunea de coline şi ajunge până 'n plin munte.

Carex capillaris L.. Până în prezent am găsit-o în două locuri:

a) Pe Farcău (Poienile de Submunte) la expoziţie sudică şi 1900 m altitudine.

b) Pe Piatra Rea (Borşa) la expoziţie nordică şi 1765 m altitudine.

Gagea minima (L.) Ker. Se distinge uşor după bulbul florifer care este înconjurat de alţi bulbi mai mici sterili, cu frunza filiformă. Până în prezent, în Maramureş, am găsit-o numai în regiuni subalpine şi anume:

a) La Vişeul de Sus la fundul văilor Gurguiata şi Valea Rea, sub muntele Zănoaga, la diferite expoziţiuni, între 1200—1300 m altitudine.

b) Pe muntele Bocul, pe lângă drumul care merge spre Plisca, în hotarul comunei Poienile de sub munte. Se găseşte dealungul drumului în locuri mai grase, la atitudini de 1400—1500 m.

Scilla bifolia L. ssp. praecox Willd. Se găseşte în pădurile de fag din regiunile subalpine. Se întâlnesc exemplare care ating 37 cm înălţime şi cu frunze late de 3 cm. In felul acesta am întâlnit-o la Vişeul de Sus, pe Plaiu, la expoziţie estică şi 1120 m altitudine.

Fagopyrum tataricum (L.) Gaertn. De obiceiu creşte în locurile înalte arate, semănate cu orz sau ovăz şi apoi lăsate pârloagă. Un exemplar am recoltat de pe Plai la Vişeul de Sus, la 1158 m altitudine şi expoziţie sudvestică.

Sempervivum Schlechani Schott[1]. Am găsit-o la Poenile de Submunte la punctul Luhi lângă casa pădurarului întinzându-se până la pichetul de grăniceri la gura văii Socolaului. Creşte pe stânci împreună cu Trifolium arvense L., la expoziţie estică şi 617 m altitudine.

---

[1] Determinarea a fost revizuită la Muzeul de botanică al Universităţii din Cluj.

Saxifraga racemosa (Thown.) Simk. Până în prezent, din Maramureş, nu este cunoscută decât de pe Pietrosul Mare (Borşa) dela 1900 m altitudine în sus.

Trifolium spadiceum L. Intâlnită numai în păşuni alpine, în locuri umede sau în mocirle. In pădure nu am găsit-o. Nu este prea comună.

Trifolium arvense L. In mare măsură pe stânci, împreună cu Sempervivum Schlechani, la Poenile de sub munte.

Astragallus penduliflorus Lam.[1]). Plantă rară care la noi în ţară se găseşte numai în munţii Rodnei. Am aflat-o la Isvorul Cailor (Borşa) pe sub stânci calcaroase, la expoziţii estice şi la 1765 m altitudine, împreună cu: Leontopodium alpinum Cass., Saxifraga oppozitifolia L., Dianthus superbus L. ssp. speciosus Rchb., Euphrasia salisburgensis Funk., Sweertia perennis L., Helianthemum alpestre (Jacq) DC., Hypericum maculatum Cr., Bupleurum longifolium L. ssp. vapincense Will., Ranunculus montanus Willd.

Onobrychis transilvanica Simk. Până în prezent am găsit-o pe muntele Cearcan din Borşa, pe pereţi calcaroşi cu expoziţie sudică şi la alt. de 1799 m. Bogată în flori aşezate pe crengi tufoase

Cortusa Matthioli L. O plantă ornamentală cu miros tare şi plăcut. In abundenţă pe valea Vişeului. Creşte viguros pe toţi munţii unde găseşte umezeală suficientă. Deasemenea, pe roci cristaline, cum este cazul dela Muşcheta din Borşa unde se află expusă spre Nord şi la 1873 m altiudine. Aici este, până acum, punctul cel mai înalt unde am găsit-o. La punctul numit Pivniţa lui Pintea Viteazul dela Aria Zimbrului din Borşa, se află aşa de multă încât ai impresia că o altă plantă nu mai există. Am mai aflat-o pe valea Râului începând de la Noveţi în sus. Coboară în felul acesta până la 590 m şi creşte pe roci cristaline. La Poenile de sub munte, dela gura văii Socolaului (615 m) în sus, se găseşte în abundenţă pe locuri calcaroase.

Lysimachia nemorum L. O raritate aflată până în prezent numai pe muntele Obnujul din cuprinsul teritoriului comunei Repedea. Am găsit-o pe o prelucă din pădure cu expoziţie NW şi altitudinea 1018 m.

Centaurea cyanus L. Pe apa Vişeului prin holdele de lângă comună. In număr mare am întâlnit-o (unde nu mă aşteptam) pe Pietrosul Mare din Borşa în holdele de ovăz. Expoziţie N.-Est, altitudine 1295 m.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureş-Bezirkes

Contributions à l'étude de la flore de Maramureş

(II)

L'auteur continue à signaler d'autres éspèces intéressantes de la flore de Maramureş — région nordique et montagneuse de Roumanie.

COMENTARII — INSEMNĂRI

ISTORICUL PĂDURILOR COMPOSESORALE DIN ARDEAL ŞI DISPOZIŢIUNILE LEGISLAŢIEI SILVICE ÎN LEGĂTURĂ CU ADMINISTRAREA LOR.

de TIBERIU CERNESCU
Inginer Inspector Silvic (Timişoara)

Vechiul Regat neavând păduri composesorale, era natural ca legislaţia silvică antebelică să nu se ocupe de această categorie de păduri. Pădurile Vechiului-Regat asemănătoare cu aceste păduri composesorale sunt cele ale moşnenilor şi răzeşilor, de care se ocupă în mod detaliat, Codul silvic din 1910, la Cap. V, art. 29—54.

După unire, nimic nu era deci mai natural de cât să se studieze imediat şi în mod amănunţit istoricul, organizarea şi administrarea pădurilor composesorale şi să se încadreze în angrenajul firesc al economiei şi administraţiei noastre silvice. Cu toate acestea, nu ne-am prins a le privi mai deaproape. Numai în 1923 (Iunie 17), când, printr'un articol unic al legii pentru extinderea aplicaţiunii dispoziţiunilor codului silvic din 1910 (Mon. Of. Nr. 59/1923), se decretează: „Pădurile composesoratelor urbarialiştilor, foştilor nobili şi fideicomiselor din Ardeal se vor administra de Casa Pădurilor întocmai ca pădurile Statului din Vechiul-Regat, însă venitul net anual se va pune la dispoziţia proprietarilor, conform drepturilor ce au fiecare".

Pentru a înţelege mai bine situaţia acestor proprietari de păduri faţă de dispoziţiunile Legii din 1923, e necesar a arăta, în mod succint, origina acestor păduri, amintind în acelaş timp şi ceva despre origina pădurilor moşnenilor şi răzeşilor din Vechiul-Regat, cu cari s'ar putea asemăna până într'un anumit punct.

In timp ce pădurile moşnenilor şi răzeşilor, cu o suprafaţă totală de circa 450.000 ha, adică 7% din suprafaţa totală a pădurilor țării noastre, au ca origină donațiile făcute de Domnii Țărilor muntenești și moldovenești, pentru bravurile luptătorilor în războaiele interminabile, pentru apărarea gliei strămoșești, — pădurile composesorale urbariale din Ardeal, în suprafață totală de circa 656.000 ha, adică 10% din suprafața noastră păduroasă, sunt rezultatul lichidării raporturilor urbariale dintre nobili și iobagi. Cu alte cuvinte, drepturile de servitute ale iobagilor au fost răscumpărate de proprietari, prin acordarea unor porțiuni de terenuri, inclusiv păduri, în deplină proprietate. Aceasta a avut loc în Banat sub domnia reginei Maria Tereza, pe baza legii „Urbarium Banaticum", pe la anul 1767, iar în Ardeal după revoluția din 1848. Legea X din 1848 decretează, că acolo unde nu s'a defalcat porțiunea de pădure rezervată iobagilor, să se facă segregarea (separațiunea). Patenta Urbarială din 2 Martie 1853 dispune deasemenea predarea pământurilor și pădurilor folosite exclusiv de foștii iobagi, în pădurile în cari aveau drept de servitute până la 1 Ianuarie 1848, urmând să se defalce pentru iobagi o porțiune corespunzătoare servituții avute. Aceste dispozițiuni din urmă, au rămas neaplicate, deoarece nici proprietarii, nici foștii iobagi n'au înaintat cereri de segregare până la 1861, când autoritatea urbarială a fost desființată. Pentru acest motiv prin Legea LIII din 1871 s'a reglementat din nou și definitiv segregarea pădurilor urbariale.

Pe lângă aceste păduri composesorale urbariale, mai avem două feluri de păduri composesorale: cele composesorale nemeșești, adică a urbarialiștilor liberați înainte de 1848, cari și-au câștigat, prin merite excepționale, desigur de vitejie, un rang nobiliar (aceste păduri ar fi identice cu cele ale moșnenilor și răzeșilor din Muntenia și Moldova) și cele ale Comunităților de Avere din Caransebeș (fostul Regiment confiniar Nr. 13) și din Bistrița-Năsăud (fostul Regiment Nr. 2 românesc de graniță din județul Năsăud), cari constitue o formă specifică a proprietății în indiviziune și cari se deosebesc de restul composesoratelor de păduri prin originea și organizația lor.

Primele dispozițiuni în legătură cu administrarea pădurilor composesorale au fost luate prin art. 17 din Legea XXXI din 1879, iar organizarea economică a acestor păduri a fost reglementată prin Legea XIX din 1898, ca apoi Legea XXXIII din 1913 să dea dreptul adunărilor generale de a înstrăina, diviza și greva acestei păduri, însă numai cu aprobarea Ministerului de Agricultură.

Prima legiuire românească, care a pus capăt abuzurilor practicate în pădurile moşnenilor şi răzeşilor a fost Codul Silvic din 1910, prin art. 29—54. Până la 1910 societăţile forestiere finanţate de capitaluri străine au profitat în modul cel mai veros, de naivitatea moşnenilor şi răzeşilor, cumpărând pe preţuri derizorii masive virgine, de o valoare considerabilă, ajutaţi de fruntaşii acestor obştii. După ce prin art. 29—36 din Codul Silvic se prevăd dispoziţiuni pentru stabilirea drepturilor de proprietate a moşnenilor şi răzeşilor cu privire la pădurea ce o stăpânesc în devălmăşie, articolele următoare (37—54) fixează norme pentru exploatarea acestor păduri, cari în principiu se fac prin licitaţie publică, pentru materialele ce depăşesc nevoile interne ale îndreptăţiţilor, pe baza estimaţiilor făcute de agenţii silvici ai Statului. Averea se administrează după prevederile aşezământului întocmit conform dispoziţiunilor Codului silvic.

Prin legea din 17.VI.1923, după mai bine de 3 ani dela Unire, li se ia pădurilor composesorale orice libertate de administrare, deşi după expunerea de mai sus s'a putut vedea că aceste păduri au mai mult un caracter particular.

In 1924 prin Legea din 1.VII, pentru satisfacerea trebuinţelor normale în lemn de foc şi construcţie ale populaţiei rurale din Vechiul Regat, Basarabia şi Bucovina (partea III, Cap. VI, art. 14 b) găsim că şi pădurile composesorale se înşiruie în aşa zisele „păduri administrate de Stat", alăturea de pădurile comunale, bisericeşti etc. Prin aceasta se face un pas înainte, faţă de legea din 1923, fără să li se dea administraţia lor firească. Deaceea prin avizul Consiliului Avocaţilor Nr. 1080 din 11.XII. 1926 se stabileşte că: „Composesoratele urbariale, în ceiace priveşte proprietăţile lor silvice, sunt asimilate în totul moşnenilor şi răzeşilor şi ţinute a se conforma dispoziţiunilor Codului Silvic referitor la proprietatea obştiilor de moşneni (art. 29—54 din Codul Silvic). Că ele urmează potrivit dispoziţiunilor din partea III cap. VI al Legii din 1.VII.1924 şi Regulamentul acestei legi din 16.IV.1925 să se administreze în ceiace priveşte economia lor internă, după statutele ce au fiecare, aşa că reînoirea Consiliului de administraţie sau Comitetelor de conducere ale acestor composesorate urmează să se efectueze după prevederile Statutului fiecărui composesorat". Ne apropiem astfel şi mai mult de administraţia legitimă a acestor păduri.

Legea de administrare a pădurilor din 26.IV.1930, prin art. 47 înfiinţând „Direcţiunea Regimului Silvic", menţine pădurile composesorale ca „administrate de Stat", fără să adauge nimic la dispoziţiunile Legii din 1.VII.1924 şi Regulamentul acestei Legi din 16.IV.1925.

In 1935, prin legea pentru organizarea cooperaţiei din 6.IV 1935, se iau mai toate atribuţiunile Direcţiunei Regimului Silvic de către organele Casei Centrale a Cooperaţiei, pentruca prin Decretul Lege din 23.VI.1938, pentru complectarea şi modificarea Legii pentru organizarea cooperaţiei prin art. 21 să se dispună ca **atribuţiunile de control, îndrumare şi organizare la composesorate**, obştii de moşneni, răzeşi, comunităţi de avere şi asociaţii de îmbunătăţiri financiare **să se exercite de Ministerul Agriculturii şi Domenii** (recte de Direcţiunea Ameliorărilor şi Pădurilor particulare administrate de Stat, în urma scindării Direcţiunei Regimului Silvic prin Legea de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii din 2.XI.1936).

In 1939, prin legea de organizare a Ministerului de Agricultură şi Domenii din 6.IV.1939, această Direcţiune, transformându-se în Serviciu, se trece la Direcţiunea Comercială a Pădurilor (vezi art. 33 pc. 9) ca apoi, prin deciziunea Nr. 142255 din 10 Iunie 1939 să se ataşeze ca Serviciu pe lângă Cabinetul Ministerului de Agricultură şi Domenii, sub numirea de „Serviciul Ameliorărilor şi al Pădurilor Persoanelor Juridice Administrate de Stat".

Iată, câte tatonări, fără să se fi ajuns a se da forma corespunzătoare şi definitivă administraţiei pădurilor composesorale cari formează 10% din suprafaţa totală a pădurilor din ţară şi 20% din suprafaţa păduroasă a Ardealului.

Suntem convinşi însă, că ne aflăm în ajunul unei organizări generale a administraţiei pădurilor persoanelor juridice, în care îşi vor găsi, în sfârşit, locul cuvenit şi pădurile composesorale.

L'historique des forêts „compossesorales" de Transsylvanie et les dispositions légilatives concernant leur administration.

Geschichtliche Betrachtung der Kompossessoralwälder von Transsylvanien und die gesetzlichen Bestimmungen betrefend ihre Beförsterung.

L'auteur expose le chemin parcouru, à partir de 1919 jusqu'aujourd'hui, par l'administration des forêts „compossessorales" (propriétés collectives) de Transsylvanie.

En conclusion il montre le nécessité d'une nouvelles loi d'organisation concernant ces forêts.

DEŞEURI PENTRU CELULOZĂ

de Ing. I. MOLDOVAN-JUNIOR (Zărneşti)

Materia primă a devenit în ultimele decenii o problemă economică de primordială importanţă, cu deosebire de când comerţul internaţional a luat forme din ce în ce mai rigide bazate pe schimburi reciproce de mărfuri. In lumina acestor fapte, cari ne reamintesc deprinderi negustoreşti din vremuri de demult când nu erau introduse monedele de schimb, aceste materii câştigă mult în însemnătate, fiindcă ele asigură unei ţări neatârnarea politică şi economică, precum şi prosperitatea industrială. Tot atâtea îndemnuri pentru a cruţa materia primă, a o exploata raţional şi a o valoriza sub formă de produse cât mai adecvate proprietăţilor sale tecnice şi deci cât mai bine plătite.

*

Odată cu progresele realizate de omenire pe teren cultural, nevoile în hârtie, la rându-le, au crescut şi cresc necontenit reclamând noi cantităţi de material lemnos, noi sarcini impuse pădurilor, ale căror rezerve au fost aproape pretutindeni epuizate şi posibilităţile depăşite. Urmând acest curs normal evolutiv, şi fabricile de celuloză au fost silite de împrejurări a-şi găsi noi surse de aprovizionare cu materie primă având în vedere, că lemnul rotund subţire nu mai acoperă necesităţile în continuă creştere ale fabricaţiei. Astfel, înainte cu 30 de ani s'au făcut primele încercări de a întrebuinţa în fabricaţie rămăşiţă de cherestea, care reprezintă un deşeu al şipcilor (lănteţilor) produse la circularele fabricelor de cherestea. Aceste încercări nu au dat greş. Totuşi, datorită inerţiei cercurilor tecnice de fabricaţie, o reală utilizare a acestor deşeuri în cantităţi mai apreciabile s'a început abia după războiul mondial, când s'au cristalizat în decursul timpului şi proprietăţile ce trebue să le întrunească un bun deşeu de cherestea destinat celulozei, precum şi mijloacele de producţie, sortare, pregătire prealabilă, felul de ambalare şi furnizare.

*

Piesele de cherestea debitate în gatere cu sistemul tăerii pe rotund, urmează a fi tivite la circulare obţinând, prin resortări, şipci de diferite lungimi şi dimensiuni, mai mult material scurt, din care o parte este incomplect ecarisat cu o muche parţial sau complect teşită, adică conţinând „marginea" buşteanului.

Aceste şipci cu „margine" în lungimi de un metru, rezultate din resortarea pieselor de cel puţin 18 mm grosime, ne dau deşeurile de cherestea pentru celuloză, cari au de regulă 2 muchi complect ecarisate şi 3 feţe drepte. Astfel de material s'a întrebuinţat şi în trecut şi se întrebuinţează încă şi azi în unele fabrici ca lemn de foc, mai ales dacă lemnul nu este complect cojit şi provine din buşteni fasonaţi în epoca de repauz a vegetaţiei.

Deşeurile provenite din lemn fasonat în sevă sunt lipsite de liber şi coajă, de aceea constitue cel mai bun material pentru celuloză. Micile aderenţe de coajă, ce au mai rămas pe unele dintre bucăţi se pot uşor îndepărta cu un cuţitaş sau o secure salvându-le astfel pentru utilizări tecnice. Pentru curăţirea deşeurilor rezultate din „tăetură de iarnă" este nevoe de instalaţii speciale, de maşini de frezat intercalate organic în sistemul de tăere în circulare în aşa fel, ca deşeurile să treacă direct la aceste maşini încă înainte de eşirea lor din fabrică. Aici vor fi întâi sortate în deşeuri de foc compuse din piese prea subţiri, bucăţi cu noduri cu coajă, murdare sau pârlite, atacate de putrigai etc., şi deşeuri de grosimi de cel puţin 18 mm fără să fie ţăndărite sau alterate. Dungile roşii sau vinete nu constitue defect, dacă această coloraţie nu a cuprins piesa întreagă, ca un semn că procesul de putrezire este mai avansat şi că e pe cale de a micşora rezistenţa fibrelor de celuloză din lemn.

Bucăţile găsite la această clasificare ca fiind bune pentru celuloză se dau apoi la maşina de frezat pentru a fi curăţite de coajă şi liber, se aşează în şabloane simple de mănunchiuri şi când ajung la grosimea de circa 23 cm ø se leagă în apropierea ambelor capete cu câte o sfoară şi se scot din hala de sortare fiind transportate în depozite, unde de cele mai multe ori se aşează în figuri de câte 2 m înălţime cu intervale corespunzătoare pentru a se usca într'atâta, încât până la expediere, un metru cub să nu cântărească mai mult de 500 kg.

Stivuirea deasă a deşeurilor împiedecă uscarea şi provoacă mucezirea lemnului; adică deprecierea calitativă a materialului a cărui recepţie va întâmpina greutăţi, cari nu se pot lichida decât în detrimentul furnizorului din vina căruia s'au produs.

Caetele de sarcini nu prevăd greutatea unui m^3 de rămăşiţă. Ele arată numai că trebue să fie complect uscate. Viaţa practică a găsit că acest grad de uscăciune este identic cu 500 kg la m^3, adică 20 m^3 la 10 tone. Prin repetate xilometrări, s'a constatat că coeficientul de transformare al deşeurilor în m^3 este în mediu de 0,58.

*

Deşeurile sosite la destinaţie se descarcă şi se stivuesc (de astă dată) nu în figuri, fiindcă ar ocupa loc prea mare, ci în stive de circa 10 m lăţime, 15-20 m lungime şi 4-6 m înălţime. Cu ocaziunea operaţiilor de descărcare, se face de fapt şi recepţia materialului din partea destinatarului. Numai dacă s'ar constata abateri dela caetul de sarcini, se pune întreaga încărcătură deoparte şi se avizează furnizorul comunicându-i-se lipsurile constatate. In acest caz acesta este invitat să verifice la faţa locului aceste defecte şi să răspundă pentru pagubele cauzate de neatenţia sau neglijenţa organelor sale.

În fabricile de celuloză deşeurile vor fi supuse înainte de întrebuinţare unei noi resortări şi clasificări, pentru că oricâtă scrupulozitate ar depune expeditorul în pregătirea şi alegerea materialului, totuşi bucăţi cu mici ochiuri de coajă sau cu fâşii subţiri de liber roşcat tot s'au mai strecurat în figurile destinate expediţiei. Se va lua deci din nou în mână bucată cu bucată, curăţindu-se şi restul de coajă sau liber rămas pe lemn, iar uneori chiar şi periindu-se pentru a se îndepărta impurităţile aderente.

*

Cu toată suprafaţa scămoasă şi relativ mare în raport cu volumul întregului material care colectează fel de fel de impurităţi din atmosferă, cu toate că fibra lemnului este scurtată prin atâtea tăeri longitudinale, cărora sunt supuse deşeurile, ele sunt totuşi căutate şi utilizate în proporţie de 30—40% în fabricaţia celulozei pentru anumite produse curente, fără a putea servi ca materie primă calităţilor mai bune şi mai pretenţioase.

In urma sistemului inaugurat în ultimii ani de unele fabrici de cherestea de a forța cu orice preț obținerea unui randament mai bun în exploatare, deșeurile ce cad la circulare devin din ce în ce mai subțiri și au mai mult aspectul unor țăndări improprii pentru fabricația celulozei. Acest fapt, precum și micșorarea treptată a lemnului brut, ce urmează a fi debitat în gatere au provocat o diminuare a stocurilor anuale de deșeuri pentru celuloză.

Tecnica de preparare prealabilă pentru fabricație exclude posibilitatea de întrebuințare a deșeurilor prea subțiri, pe deoparte fiindcă se frâng când le introducem în mașinile de frezat, iar pe de altă parte, fiindcă nu se pretează a fi tocate în fileuri normale de mașinile de tocat, dând un procent precumpănitor de așchii și rupturi, cari constitue pierderi simțitoare în ceea ce privește calitatea produselor de celuloză.

Din punct de vedere economic, este regretabil că ferestrăitura (tărâța de ferestrău), care în marile fabrici de cherestea constitue un adevărat balast, nu-și poate găsi nici un fel de utilizare în fabricația celulozei, datorită faptului că fibra vegetală este cu mult prea îmbucătățită, prea distrusă ca să poată da o foaie cât de cât rezistentă.

*

Pe cât de ușoare și convenabile sunt condițiile de valorizare chiar și a ultimei crăci din parchetele pădurilor noastre de șes și de deal, pe atât de greu s'au putut realiza pân'acum rămășițele de exploatare în pădurile de munte și mai ales în cele de rășinoase compuse din material destul de însemnat, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ.

Cu cât o exploatare este făcută în condiții mai patriarhale și mai puțin supravegheată, cu cât condițiile de vânzare, de antrepriză sau de recepție sunt ținute mai general și mai puțin precis, cu atât vor crește și rămășițele de exploatare. Arbori pretinși „iescari" nedoborîți, vârfuri nefasonate până la grosimea de 16-17 cm 0, trunchiuri nefasonate, pentru faptul de a se zări la un capăt, o oarecare roșață tare, arbori uscați aflați în picioare sau căzuți, precum și căzături de vânt cari au oarecare vicii de calitate, dar absolut insuficiente pentru a fi abandonate, apoi prăjini verzi sub 16 sau 14 cm 0 nedoborîte, sporesc cu predilecție aceste rămășițe de exploatare ale materialelor de lucru și construcție, cari printr'o adevărată refasonare şi resortare, pot fi utilizate cu succes în industria celulozei şi hârtiei.

Cel mai bun material de celuloză şi hârtie ni-l dau prăjinile, apoi vârfurile provenite din arbori cu creştere mai activă ale căror verticile nu sunt prea apropiate una de alta (cel mult 25 cm) şi ale căror ramuri nu sunt prea groase, cum sunt ale arborilor trecuţi de vârsta exploatabilităţii, cari dau noduri prea multe şi groase puţin agreate în fabricaţie. In ordinea aptitudinilor calitative urmează apoi lemnul refuzat la recepţia buştenilor, uscăturile şi căzăturile rămase 'nparchet, a căror refasonare este indicat să se facă în steri de un metru lungime având ocaziune a aprecia după suprafaţa terieră de secţiune calitatea fiecărei bucăţi de lemn şi posibilitatea de a elimina prin crăpare părţile atinse de putregai la inimă sau la un oarecare segment periferic; maladie de care sufere în deosebi căzăturile mai vechi.

Cu ocaziunea acestor operaţiuni de resortare se va avea în vedere, că lemnul cu dungi roşii este admis şi că merge şi culoarea albăstrue a lemnului „mort", câtă vreme ea ni se înfăţişează în formă de fâşie periferică mult puţin groasă. Privit din secţiune nu merge lemnul cu pete mai mari, de roşeaţă sau altă coloratură continuă şi neîntreruptă, precum nici pete împestriţate cu diferite culori, fiindcă ambele fenomene denotă o alteraţie a structurii lemnului aflate în plin progres, care depreciază materialul.

In pădurile de răşinoase aflate în amestec cu fagul, sistemul de fasonare în steri a deşeurilor de exploatare de răşinoase este fără 'ndoială cel mai îndreptăţit având în vedere, că la cheltuelile de construire a noilor mijloace de corhănit şi transport participă şi lemnul de fag, în alte împrejurări şi mai ales când deşeurile nu reprezintă decât o cantitate redusă de material utilizabil, se impune un calcul de rentabilitate prealabil pentru a ne putea pronunţa asupra oportunităţii felului de fasonare în steri sau dacă din cauza cheltuelilor prea mari de investiţii în mijloace de transport nu suntem nevoiţi a ne servi de plăncile şi eventual scocurile de buşteni existente renunţând la steri şi fasonând şi deşeurile în buşteni.

*

Imperative de ordin economic ar trebui să oblige pe fiecare şef de fabrică de cherestea să renunţe la valorizarea uşoară şi comodă a deşeurilor sale ca lemn de foc afectând o parte din ele pentru întrebuinţările tecnice mai rentabile, iar exploatatorii îşi vor ameliora simţitor bilanţul budgetar dacă-şi vor curăţi parchetele de răşinoase de resturile anuale de exploatare.

Holzabfälle als Rohmaterial für Zellstoff.

Déchets pour cellulose.

Quelques déchets résultés dans les scieries peuvent et ont commencés à être utilisés dans les fabriques de cellulose.

De plus à l'occasion de l'exploitation des forêts, on peut réaliser des quantités importantes de bois qui d'habitude sont abandonnées, mais qui peuvent être employées aussi pour la fabrication de la cellulose. On expose la manière de manipuler ce matériel.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

ÎNVĂŢĂMÂNTUL VÂNĂTOAREI ŞI TERENURILE DE APLICAŢIE

Ing. **VASILE COTTA** (Cluj)

Intre pădure şi vânătoare este o legătură aşa de strânsă şi de firească, încât cele două ramuri de avuţie naţională sunt inseparabile. Când zici silvicultor înţelegi numaidecât şi ocrotitor al vânatului. Tocmai de aceea, aproape în toate ţările, începând dela cele cu o veche cultură şi civilizaţie cum sunt Franţa, Germania şi Elveţia şi până la acelea unde organizarea administrativă este mai puţin înaintată, — silvicultura şi vânătoarea merg mână în mână şi ambele sunt încredinţate aceleiaşi instituţii. Revista Pădurilor ne aduce vestea că până şi în Mexic s'a creiat (nu de mult) un organ de stat care să ţină în mâna sa: pădurile, vânătoarea şi pescuitul.

Dar pentru ca această instituţie să-şi poată îndeplini rolul ce i s'a încredinţat, a trebuit să-şi formeze un personal de toate gradele, dându-i atât cunoştiinţe teoretice cât şi practice. Cum, între cele trei ramuri de producţiune (silvicultură, vânat şi pescuit) rolul de căpetenie revine (fără îndoială) pădurii, Serviciul silvic a trebuit să se ocupe şi de pregătirea vânătorească a personalului de execuţie. Aşa se explică de ce şi la noi, urmând exemplul altor ţări, în învăţământul silvic de toate gradele, începând dela cel superior şi până la cel inferior, nu lipsesc catedrele de vânătoare.

Cu vre-o 10 ani în urmă, s'a înfiinţat o şcoală de brigadieri de vânătoare în Maramureş. Un om cu dragoste pentru problema vânătoarei şi condus de cele mai bune intenţiuni, a voit să dea Ţării un personal pregătit numai pentru vânătoare şi pescuit. După câţiva ani însă, şcoala a trebuit să-şi închidă porţile. Elevii absolvenţi n'au găsit plasament în ramura de activitate pentru care s'au pregătit şi au fost nevoiţi să-şi caute rosturi în altă parte, mulţi dintre ei cerând să fie angajaţi ca pădurari sau agenţi silvici la C.A.P.S. sau alte Direcţii Silvice. Acest fapt nu face decât să confirme încă odată adevărul cunoscut de toată lumea, că vânătoarea nu poate trăi prin sine însăşi, ci numai ca un produs accesoriu al pădurii. Nu te poţi împotrivi mersului firesc al lucrurilor.

Astăzi — după cât ştiu — singurul învăţământ în care se predau cursuri de vânătoare, este cel silvic. Intr'adevăr, începând cu Secţia silvică a Politechnicei, trecând apoi la şcolile de conductori, brigadieri silvici şi înfine la cele de pădurari, peste tot se fac lecţii de vânătoare şi pescuit în apele de munte, aceste cunoştinţe făcând parte din programa analitică a fiecărei şcoale.

Dar dacă acestea sunt singurele şcoli care pregătesc pe viitorii ocrotitori ai vânatului, nimic mai firesc ca aceste şcoli să se bucure de toată solicitudinea din partea tuturor acelor care urmează să profite de pe urma lor: adică Direcţiunea vânătoarei şi marea masă vânătorească.

Nu va contesta nimeni că fizica şi chimia nu se pot învăţa fără laborator; este de neconceput să poţi forma meşteri buni fără scule; este pur şi simplu o monstruozitate a încerca să înveţi pe soldat meseria armelor, desenându-i tunul şi mitraliera pe tablă, fără ca cel puţin să i le arăţi sau să-i dai ocazia să le mânuiască. Ceea ce este laboratorul pentru elev, uneltele de lucru pentru ucenic şi arma pentru soldat, — este terenul de aplicaţii pentru o catedră de vânătoare.

Pentru mulţi va părea ciudat şi aproape de necrezut că nici una din cele cinci şcoale silvice câte avem în ţară nu are teren de aplicaţie pentru vânătoare. Abia în ultimul an s'a înjghebat un mic teren de câteva sute de hectare lângă Bucureşti. Nedumerirea le va fi şi mai mare când le voi spune, că unele şcoli, care imediat după războiul cel mare aveau ceva terenuri, între timp au fost deposedate şi de acestea, cu toate protestele ridicate de cei care purtau grija acestor şcoli.

Aceasta este cruda realitate.

Unele cercuri străine de noi, adeseori îşi exprimă regretul că nu se dă o mai mare desvoltare învăţământului vânătoresc din şcolile silvice. Aceleaşi cercuri, afirmă că doresc în mod sincer o cât mai strânsă colaborare a organelor silvice cu cele vânătoreşti şi că ar vedea cu ochi buni ascensiunea slujbaşilor pădurii de toate gradele la conducerea cât mai multor posturi de vânătoare.

Iată, a venit momentul ca aceste cercuri să dovedească prin faptă aceste bune intențiuni. Cerem în mod public revistelor vânătorești să se facă ecoul acestei așa de firești dorinți a noastre de a înzestra școlile silvice cu terenuri de vânătoare pentru aplicații practice; cerem Direcției vânătoarei să sacrifice unu la mie din terenurile de vânătoare din Țară, pentru a da posibilitate să se formeze cât mai complect din punct de vedere practic, viitorii ocrotitori ai vânatului. Istoria vânătoarei românești va înregistra faptul că în anul Domnului una mie nouă sute patruzeci, specialiștii forestieri au cerut în mod public mijloace pentru formarea de buni vânători și tot așa va înregistra și atitudinea pe care vor adopta-o față de aceasta cei cari au, nu numai posibilitatea dar și datoria să-i ajute.

Este un nou sens să pretinzi școlilor silvice să-ți scoată vânători perfecți, dar în acelaș timp să nu le dai mijloacele cele mai elementare de care au nevoie.

Voiu insista acum și asupra unei alte laturi a cursurilor de vânătoare. Nu este suficient a se da elevilor numai un bagaj de cunoștințe teoretice și practice, — deoarece când este vorba de vânătoare, pe lângă acesta mai este necesară și dragostea de vânat și pasiunea vânătorească. Cunoștiințele se șterg în cursul timpului; pasiunea însă rămâne, — și cine va avea pasiune, își va complecta pregătirea și în viață. De aceea nu putem insista de ajuns asupra importanței pe care o are faptul, că profesorii de vânătoare să fie în primul rând ei înșiși pasionați vânători și apoi să caute să inoculeze această pasiune și elevilor. Fiecare dintre vânătorii formați știe că la începutul practicei sale vânătorești, oricât i s'ar fi vorbit despre vânat și vânătoare, îndemnurile îi intrau pe o ureche ca să iasă pe cealaltă, și că a început să fie vânător cu adevărat numai în momentul când ridicând arma a doborît prima piesă, fie ea chiar și numai un epure. Iată de ce, elevilor în școală trebue, în mod obligator să li se aranjeze vânători, la care — după ce ei înșiși au îngrijit vânatul, — să se poată acum bucura de roadele muncii lor, fiind și ei ridicați la rangul de vânători. Elevii vor trece astfel prin toată gama de lucrări, începând dela pază și ocrotire până la împușcarea vânatului.

Astfel educaţi, ei vor aştepta cu nerăbdare ca odată ajunşi în viaţa de profesionişti, să poată aplica ceea ce au învăţat.

Pe terenurile ce vor fi afectate şcolilor inferioare de silvicultură, toate lucrările de amenajare vânătorească vor putea fi executate chiar de elevi: adăposturi de hrană, sărării, poteci, observatoare, etc. vor face parte din lucrările practice. Pe lângă scopul didactic atins, se va ajunge în acest fel şi la amenajarea ideală a terenurilor, cu puţină sau fără de nici o cheltuială.

O catedră nu se judecă după materia mai mult sau mai puţin complectă care se predă, ci după pregătirea efectivă cu care ies elevii din şcoală, şi după roadele de care ea dă dovadă în viaţă. Iată prizma prin care vor fi privite cursurile de vânătoare.

Dar, în strânsă legătură cu vânătoarea, mai este şi pescuitul în apele de munte. Cele două materii formează obiectul aceleeaşi catedre şi trebue să se bucure de aceeaş atenţiune.

Poate vom avea fericirea să ne vedem realizat vechiul vis de a se înzestra şcolile silvice de toate gradele cu păduri, în care să se aplice pe teren deodată şi în acelaş loc atât cunoştinţele de silvicultură cât şi cele de vânătoare şi pescuit. Ar fi acesta într'adevăr un laborator ideal.

In rezumat:

— Situaţia de azi când avem şcoli silvice fără terenuri de aplicaţie pentru vânătoare şi pescuit în apele de munte, trebue să înceteze, în însuşi interesul propăşirii acestor ramuri de producţiune.

— Toate şcolile silvice, de orice grad, trebuie să ceară formal încă odată Direcţiei vânătoarei, să fie înzestrate cu terenuri de vânătoare de mare întindere şi apte pentru cultura unui vânat cât mai variat; la fel şi pentru pescuitul în apele de munte.

— In fine, Direcţiunea vânătoarei să ne dovedească prin fapte modul cum înţelege să sprijinească sforţările învăţământului silvic pentru a putea forma şi pe terenul vânătoresc un personal cât mai bine pregătit.

Acesta nu este interesul nostru, ci interesul Ţării pe care, desinteresat, căutăm să-l servim cât mai bine. Noi nu trăim prin vânătoare, ci pentru vânătoare.

Der Jagdunterricht und die Lehrjagdrevire.

L'enseignement de la chasse et les terrains d'application.

Dans les écoles forestières de Roumanie on donne aussi des connaissances sur la chasse et la piciculture dans les eaux de montagne.

Depuis cette année, la Faculté de Sylviculture de Bucureşti et l'école de brigadiers forestiers de Brăneşti (Ilfov) ont obtenu une forêt pour les applications pratiques concernant la chasse.

L'auteur demande que toutes les écoles forestières de Roumanie soient dotées avec des terrains de chasse.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● Decernarea premiului V. A. Golescu.

S'a zis adesea: nu suntem o improvizaţie. Avem trecutul nostru, de care trebuie tot mai mult să ne amintim, să ţinem seama şi să fim mândri. Această conştiinţă a unui trecut, ce insuflă tărie, trebue să ne îndemne să muncim şi cu mai multă râvnă pentru pădurea românească.

Printre figurile ce ilustrează trecutul nostru forestier, pe care-l mărturisesc şi paginile Revistei Pădurilor, este şi V. A. Golescu.

Descendent din marea şi nobila familie românească a Goleştilor, silvicultorul V. A. Golescu a crescut într'un mediu de înalt patriotism. Primele studii le-a făcut la Paris. Pasionat de natură, el urmează apoi Silvicultura la Şcoala naţională de ape şi păduri dela Nancy. Intors în ţară, este numit şef al ocolului silvic C. Lung (Muscel), în acel colţ de ţară, care i-a fost mai drag, — leagănul familiei boierilor Goleşti.

Cât a fost şef de ocol, V. A. Golescu a scris în Revista Pădurilor multe articole, din care cea mai mare parte cu caracter botanic.

De la C. Lung trece la Bucureşti unde în afară de serviciu, activează ca secretar al Societăţii „Progresul Silvic" şi al „Revistei Pădurilor".

Dimisionând din Serviciul Statului, Golescu nu întrerupe legăturile cu colegii săi silvicultori şi nici colaborarea sa la Revista Pădurilor, până în 1920 când la 19 Aprilie acest suflet blând şi nobil se sfârşeşte din viaţă, numai în vârstă de 45 ani.

Se cade să amintim aci şi durerea care poate să fi contribuit la sfârşitul aşa de timpuriu al silvicultorului V. A. Golescu, prin pierderea în războiul din 1916—1918 a celor doi fraţi ai săi Dimitrie şi Nicolae [*]).

In amintirea soţului său iubit, doamna Maria V. Golescu, a hotărît să încredinţeze Societăţii „Progresul Silvic", suma de 5.000 lei în efecte, pentru ca din venitul lor acumulat să se institue din timp în timp un premiu care să se acorde celei mai bune lucrări de botanică forestieră, prezentatorul trebuind să fie tânăr absolvent al Facultăţii noastre de Silvicultură sau numai elev al acestei Facultăţi.

La 11 Decembrie 1939, Societatea noastră a acordat primul premiu produs al „Fondului cultural V. A. Golescu". Beneficiarul este tânărul absolvent al Facultăţii noastre, d-l Alex. Beldie, pentru lucrarea intitulată „Vegetaţia lemnoasă în Munţii Bucegi". Manuscrisul cuprinde 46 pagini, 1 hartă, 3 tablouri, 25 fotografii şi 3 diagrame.

---

[*]) Datele biografice asupra lui V. A. Golescu ni-au fost procurate de D-l Ing. consilier silvic Mih. P. Florescu.

Imprejurările au făcut ca acest prim premiu să fie decernat cu întârziere. A fost poate, să se întâmple aşa, pentru ca să se plinească întru totul gândul nobilei donatoare. D-l Alex. Beldie promite mult în domeniul în care V. A. Golescu a avut preocupări aşa de accentuate. Noi dorim ca şi cei ce-i vor urma, să fie la fel de demni urmaşi.

● Congresul Agir.

Dela ultimul congres (al XIII) care s'a ţinut în toamna anului 1936 la Iaşi, n'a mai avut loc un altul, deşi potrivit obiceiului instaurat, aceste manifestări urmau să se producă la fiecare 2 ani.

Intârzierea a fost provocată de mai multe pricini, dintre care dorinţa de a se ţine în casa proprie a Agirului, este una. Şi nu din vina celor ce au avut o astfel de intenţiune nu s'a putut face mai de vreme.

Dar însfârşit, „localul" Agir s'a realizat, aşa că s'a putut fixa şi data Congresului pentru zilele de 25—27 Februarie a. c.

Prin urmare, dublă manifestare: pe deoparte inaugurarea casei Agir.-ului, iar pe de alta, ţinerea celui de al XIV-lea congres.

*

Aşa dar, în al XXII-lea an de existenţă, Agirul a isbutit să aibă casa sa. Aşa cum o spune însuşi preşedintele Asociaţiei, d-l prof. Mih. Manoilescu, „ea nu cuprinde nici risipă de spaţiu, nici semne de bogăţie". Se cuvine laudă celor cari, luând iniţiativa, au stăruit în realizarea ei şi au reuşit s'o facă.

In afară de birouri şi sălile de consiliu, Agirul are, în blocul din Str. Romană Nr. 6, şi o frumoasă sală de festivităţi.

Una din înfrumuseţările sălii o constitue o pictură murală de 20 m^2 executată de d-na Julieta Orăşeanu. Pictura cuprinde trei elemente: în fund se vede podul peste Dunăre al împăratului Traian aşezat sub un castru roman; la mijloc, podul dela Cernavodă, iar în faţă un şantier în activitate în mijlocul căruia se ridică „simbolic" un tânăr elev al fostei şcoale de poduri şi şosele.

Opuse acestei picturi s'au încrustat apoi 11 scuturi heraldice în culori de email, reprezentând, tot simbolic, cele 11 specialităţi mai de seamă ale tehnicei moderne. Dacă este îndrăsneaţă ideia de a reprezenta diferitele ramuri ale tehnicei prin scuturi heraldice, spune d-l prof. Mih. Manoilescu, „nu este fără semnificaţie de a recunoaşte astăzi diferitelor categorii de tehnicieni câte o emblemă concretă de nobleţe, asemenea acelora care consacrau altădată familiile nobiliare" adaugă D-sa.

Sala a fost dotată şi cu bustul în bronz al M. S. Regelui Carol al II-lea, realizare a colegului nostru d-l Ing. Dr. Emil G. Negulescu, directorul şcoalei de brigadieri silvici dela Gurghiu. Suveranul a fost prezentat îmbrăcat în togă de împărat roman. Despre această întruchipare în bronz a Regelui nostru, tot d-l preşedinte M. Manoilescu, scrie în volumul omagial scos cu acest prilej: „acesta Il reprezintă mai bine şi ca expresie veridică a *fizionomiei* Sale şi ca spiritualizare a întregei Sale fiinţe".

Adăugăm că la frumuseţea sălii contribue şi travertinul cu care sunt îmbrăcaţi pereţii sălii. Insfârşit, nu este lipsit de interes a face menţiune că sala este prevăzută cu instalaţie de aer condiţionat.

*

In discuţia celui de al XIV-lea Congres, s'au pus trei probleme:

1. Organizare, profesionale, învăţământ tehnic şi muncă naţională.
2. Plan naţional de lucrări publice.
3. Tehnica în serviciul organizării apărării naţionale.

S'au prezentat în total vreo 35 lucrări, din care: 3 la Secţia I, 20 la secţia II-a şi 12 la secţia III-a. Din acest total inginerii silvici au contribuit cu 16, adică cu 46% din numărul lucrărilor. Se cade să mai adăogăm că raportorii problemelor dela secţia I-a au fost d-nii: Cezar Cristea şi Valeriu Dinu.

Dacă socotite în general comunicările prezentate au fost reduse ca număr, în schimb participarea la discutarea rapoartelor a fost foarte mare.

Secţia I-a:

1. V. Dinu: Tineretul şi Colegiul.

Secţia II-a:

1. Şt. Bărbulescu: Urbanismul şi silvicultura.
2. At. Haralamb: Cadastrarea pădurilor statului.
3. Gh. Ionescu: Industria lemnului în România.
4. Andrei Mălăescu: Utilizarea apelor din basinul de recepţie al râului Nera (jud. Caraş) pentru producere de energie.
5. I. Moldovan: Industria hârtiei în România.
6. Şt. Rubţov: Contribuţii la valorificarea terenurilor degradate din jud. Mehedinţi.
7. V. Sabău: Necesitatea organizării creditului forestier.
8. D. Sburlan: Mijloace noi de transport pentru punerea în valoare a pădurilor neproductive.

Secţia III-a:

1. Şt. Bărbulescu: Lemnul în cadrul cerinţelor de apărare naţională.
2. Al. Chiriţescu: Pădurile în cadrul cerinţelor apărării ţării.
3. V. Dinu: Corpul forestier faţă de problemele apărării naţionale.
4. M. P. Florescu: Pădurile în cadrul apărării naţionale.
5. I. Lungu: Desvoltarea industriei forestiere înăuntrul planului naţional de lucrări publice şi al apărării naţionale.
6. G. Nicolau: Fotogrametria în România.
7. V. Sabău: Raţionalizarea industriei şi îndrumarea ei către noi trebuinţe.

*

Solemnitatea inaugurării localului şi a deschiderii congresului a fost onorată de prezenţa d-lor: I. Giugurtu, Ministrul Lucrărilor Publice şi Comunicaţiilor şi G. Ionescu-Şişeşti, Ministrul Agriculturii şi Domenilor. Au mai participat reprezentanții diferitelor asociații. Societatea „Progresul Silvic" a fost reprezentată de d-l președinte Prof. M. Drăcea, care a luat și cuvântul. Inginerii din toate colțurile țării au ținut să ia parte la congres într'un număr destul de mare.

In afară de lucrările din secțiuni, membrii Congresului au vizitat:

1. Centrala electrică dela Filaret a Soc. generale de gaz și electricitate.
2. Uzinele Malaxa.
3. Manufactura de tutun Belvedere.

Cu acest prilej a avut loc în seara zilei de 25 Februarie o recepție inaugurală urmată de dans și un banchet în seara zilei de 26 Februarie.

Congresul Agir s'a bucurat din partea presei din Capitală de o solicitudine deosebită, făcând ca opinia publică să ia cunoștință în mod amplu de problemele desbătute.

Incheind, se poate spune că cel de al XIV-lea Congres al Agirului s'a bucurat de un succes desăvârșit.

Congresul viitor va avea loc la Sibiu, în toamna anului 1941.

● In ritmul necesităților.

Agricultura noastră pornește pe drumuri noui.

Pe deoparte se tinde spre ceeace se chiamă raționalizarea culturilor, adică fiecare plantă să fie pusă în locul ei indicat de. condițiile naturale și să fie cultivată după toate regulile tehnicei în vederea maximului de cantitate și calitate.

Pe de altă parte se caută a se introduce noui specii sau noui rase ca să se facă agricultura cât mai rentabilă.

In ce privește prima latură enunțată mai sus, cei ce au colindat țara, au putut vedea cât de necesară apare precizarea zonelor de cultură. Dacă spre pildă cineva pătrunde adânc pe văile noastre de munte, poate face constatare că, în ciuda condițiunilor climatice defavorabile, localnicii stăruie totuși în cultivarea unora din plantele agricole care nu merg de loc sau nu merg bine. Și atunci, fără să vrea, îi încolțește în minte credința că în locul lor, mult mai potrivite ar fi culturile furajere, în aceste ținuturi unde localnicilor le place să se numească crescători de vite.

Dacă până acum, din cauza posibilităților reduse pentru circulația bunurilor, îndestularea pe loc cu de toate era o justificare, astăzi aceasta nu mai este îngăduită. Aflăm că Ministerul de Agricultură și Domenii a luat măsuri să se extindă cultura cartofului în regiunile de munte. Este, se înțelge, o măsură bună, fiind destinată să contribue la o mai bună alimentare a săteanului dela munte așa de mult simțită. Mai știm apoi că se duce o acțiune de extinderea culturilor de plante furajere, acțiune care, reușită, ar rezolva total problema hrănirii vitelor și indirect pe aceea a pășunatului în păduri. Văile de munte despre care am amintit mai sus oferă acestor culturi furajere spațiu din abundență. Laoparte, deci, cu acele culturi cari nu merg pe văile de munte. Locul să fie cedat plantelor de nutreț; ele să se cultive spre binele localnicilor, al pădurilor și al țării.

At. Haralamb

EXTERNĂ

● „Comité des Bois et des Produits forestiers".

Această nouă instituție a luat ființă în primăvara anului trecut, din inițiativa Directorului general al pădurilor din Franța, în legătură cu legea pentru organizarea națiunii în timp de războiu. Rostul Comitetului este de a-și da avizul asupra feluritelor probleme de import, export, transport, recoltare, prelucrare, întrebuințare a lemnului, etc. Comitetul constă dintr'o comisiune permanentă și din trei sub-comisiuni tehnice: 1. S-c. lemnului; 2. S-c. carburanților forestieri; 3. S-c. rășinii, coajei, plutei și altor produse forestiere accesorii. Comisiunea permanentă este pusă sub președinția Ministerului de Agricultură, iar subcomisiunile tehnice, sub aceia a Directorului general al războiului.

(După Z. f. Wfw., VII, 278). (100)

● Școală de brigadieri silvici pentru nevoi locale.

Se știe că în Franța, vânzarea lemnului din parchete se face, obișnuit, pe picior. O abatere la obișnuit o constituie tradiția vânzării pe produse fasonate din Alsacia și Lorena creiată de stăpânirea germană (1871—1918). Din această deosebire de situație, s'a simțit nevoia întemeierii unei școli, care să pregătească elemente cu cultură elementară pentru administrațiile silvice locale (forestieri, brigadieri silvici). După repetate stăruințe ale Uniunii comunelor proprietare de păduri din trei departamente ale Rinului și Moselei, Ministerul a încuviințat întemeierea unei atari școli, cu începere din 1940. Ea va funcționa pe lângă Școala de Agricultură din Rouffach (Alsacia), cheltuielile de întreținere urmând să fie suportate de comunele interesate. Pregătirea elevilor se face în vederea exploatărilor, sortării lemnului, măsurării, transportului, pazei și protecției, etc.

(După Z. f. Wfw., VII, 279). (101).

● Institutul Reichului pentru economia forestieră străină și colonială

De câțiva ani, funcționează pe lângă Școala superioară de silvicultură Tharandt (Secție a Școlii Politehnice din Dresda) un Institut de economie forestieră străină și colonială, inițiat, organizat și condus de Profesorul Franz Heske. Integrându-se în obiectivele politicii de expansiune a Germaniei național-socialiste, numitul Institut a desfășurat o lăudabilă activitate de cercetare științifică, publicistică și de documentare.

Potrivit unei dispoziţiuni a Ministerului Pădurilor şi Vânătoarei din 21.10.1939. acel Institut este trecut asupra Reichului, fixându-i-se ca sediu Hamburgul. Şeful său rămâne tot profesorul Franz Heske.

Indatoririle Institutului în noua sa situaţiune au fost hotărîte astfel:

1. Să prelucreze ştiinţific cunoştinţele asupra economiei forestiere a lumii şi problemele acesteia;
2. Să cerceteze ştiinţific temeiurile şi metodele economiei forestiere tropicale;
3. Să mijlocească instrucţiunea ştiinţific-colonială de specialitate.

Deosebit de acestea, Institutul constitue organul de avizare al Reichului pentru orişice problemă privind economia forestieră a lumei şi colonială.

(102)

● Administraţia pădurilor în Polonia ocupată.

Guvernatorul general al ţinuturilor poloneze ocupate de Germania, Dr. Franck, a emis o ordonanţă, pe ziua de 3 Noembrie 1939, privind chestiunile de păduri şi vânătoare. Spicuim punctele principale.

1. Toate chestiunile privitoare la păduri şi vânătoare din ţinuturile respective sunt de resortul Despărţământului Pădurilor de pe lângă Guvernământul general.
2. Despărţământul Pădurilor administrează pădurile Statului şi anexele lor forestiere sau neforestiere ca şi organizaţiunile lor de comercializare a lemnului (Paged). Este deasemenea îndreptăţit, pentru consideraţiuni politice şi economice, să şi ia alte gospodării forestiere cu anexele lor în administraţia de Stat;
3. Restul gospodăriilor forestiere neadministrate direct de Stat este supus supravegherii şi dreptului de a fi dirijate prin ordonanţe al Despărţământului Pădurilor. Acest drept priveşte în deosebi reglementarea tăerilor, sortarea lemnului, dirijarea vânzărilor şi a preţurilor.
4. Acelaş drept de supraveghere şi de dirijare are Despărţământul Pădurilor şi asupra întreprinderilor industriale şi comerciale de lemnărie. Dreptul respectiv priveşte în deosebi dirijarea pieţei, fixarea de sarcini şi numirea de comisari pe lângă acele întreprinderi.
5. In serviciul exterior, chestiunile privind pădurile, vânătoarea şi lemnul cad în competinţa despărţămintelor pădurilor de pe lângă oficiile districtuale, cărora le vor fi subordonate şi proectatele oficii forestiere locale.
6. Organizaţiunile existente privind pădurile şi lemnul sunt dizolvate, iar averea lor trecută în favoarea guvernatorului general.

(103).

● Cheltuielile de mutare în Administraţia forestieră germană.

Potrivit unei recente dispoziţiuni a Ministerului Pădurilor şi Vânătoarei (3.11.1939), în cazul mutărilor devenite trebuitoare din pricina funcţionarului respectiv, cheltuielile de mutare vor fi suportate de Administraţie numai în proporţie de 60%. Acoperirea lor totală din partea acesteia nu va putea fi aprobată decât în cazuri speciale, bine îndreptăţite.

Plata integrală a tuturor cheltuielilor pricinuite de o mutare în interesul serviciului este lucru dela sine înţeles.

Dacă şi la noi acest principiu ar fi aplicat cu stricteţe atât în teorie, cât şi în practică, s'ar face, cu siguranţă, mai puţin abuz cu mutările şi purtatul oamenilor pe drumuri.

(104).

● Hibrizii de plop, o mare speranţă în Canada.

In ultimii doi ani, au fost produşi peste 2.000 de hibrizi noi de plop de către diferitele staţiuni şi institute de cercetări ale Canadei. Scopul urmărit este aflarea de varietăţi repede crescătoare şi rezistente la boli, pe de-o-parte în vederea producerii de lemn pentru hârtie şi apoi pentru facerea de perdele de apărare în preriile din Canada apuseană. In această ultimă privinţă, au fost produse 1500 de varietăţi prin încrucişarea plopului tremurător cu alte felurite varietăţi de plop.

(Vezi şi cronica externă nr. 95, R. P. 1940, pag. 52/53).

(După Z. f. Wfw., VII, 284). (105)

● Şcoală de specialişti în carburanţi forestieri la Mans (Franţa).

Urmăreşte să pregătească elemente capabile de a instala, întreţine şi conduce vehicule automotoare, care să folosească carburanţi forestieri. Apoi, absolvenţii ar mai avea rostul şi îndatorirea să răspândească mai departe cunoştinţele acestea de specialitate. Elevii trebuie să fie trecuţi de 18 ani şi să aibă permis de conducere. Numărul lor este limitat, fiind preferaţi absolvenţii de şcoli tehnice superioare sau similare. Cursurile durează 4 săptămâni, încheindu-se cu un examen de absolvire. Taxele abia ating suma de 100 franci, pentru acoperirea, măcar în parte, a cheltuielilor cu aparatele şi maşinile de învăţătură.

Iată o frumoasă pildă de felul cum ştie un popor conştient să-şi pregătească elementele trebuitoare pentru războiul timpurilor noastre, care este înainte de toate un război tehnic, de maşini motorizate. Nu ca la noi, unde simpla eliberare a permisului pentru conducere de automobil este prilej de jegmăneală.

(După Z. f. Wfw., VII, 279). (106).

● † Henri Biolley.

Un nume îndeobşte cunoscut în ştiinţa şi practica forestieră, fiind legat de aşa zisa „metodă experimentală a controlului" din amenajament. După cum se ştie, fundamentele teoretice ale acestei metode au fost formulate de silvicultorul francez Gurnaud (1879). La vremea sa şi mulţi ani în urmă, lucrul a trecut neobservat. Biolley a fost acela care a dat viaţă, şi încă într'o formă strălucită, numitei metode, prin aplicaţiunile practice, mai întâi, în pădurile dela Couvet, apoi în întreg ţinutul

Val de Travers şi mai multe cantoane ale Elveţiei. Ea a găsit entuziaşti şi în ţări străine, mai ales în Germania învecinată. Rezultatele strălucite ale gospodărirei din Couvet, bazată pe metoda respectivă şi dirijată în deaproape de Biolley, au devenit pentru mulţi silvicultori un fel de Meca forestieră.

Biolley a deţinut deasemenea un loc de frunte în ierarhia forestieră a ţării sale, fiind în ultimii zece ani ai activităţii sale (1917—1927). Şef al serviciului forestier cantonal. S'a ilustrat, apoi, ca un eminent scriitor, deosebindu-se printr'un stil clar, cumpănit şi de o ţinută ştiinţifică fără cusur.

Biolley părăseşte cele lumeşti în ziua de 22 Octombrie 1939, la Couvet, frumosul ţinut al tinereţelor sale, în vârsta patriarhală de 82 de ani, cinstit de prieteni, concetăţeni, camarazi de profesie şi de biserică

O floare i se cuvine şi din partea silvicultorilor români.

(In parte după Journal f. suisse, 1939, pag. 249/51). (107)

Ilie C. Demetrescu

INFORMAŢIUNI

— In şedinţa sa dela 30 Ianuarie a. c. Consiliul de Administraţie al Soc. Progresul-Silvic a hotărît în unanimitate, ca Societatea să participe la înzestrarea armatei subscriind suma de 50.000 lei.

— Comitetul Secţiei de ştiinţe agricole a Societăţii Române de Ştiinţe, pe anul 1940 a fost constituit astfel: Preşedinte, d-l Prof. E. Apostoleanu; Vice-preşedinţi d-nii prof. M. Drăcea şi prof. I. Voicu; membri în comitet d-nii: prof. D. Contescu, prof. G. Ionescu-Şişeşti, prof. Tr. Săvulescu şi prof. V. N. Stinghe; secretar general d-l C. Sandu-Vile; casier Gr. Eliescu.

— D-l Ing. silvic Hergath Victor dela Ocolul Arpaşul de Jos, a fost transferat la Ocolul silvic Galgău pendinte de Camera agricolă Someş.

— D-l Ing. stag. silv. Defour Bartolomeu a fost transferat după cerere, pe ziua de 15.I.940, la Ocolul silvic Valea Oltului pendinte de Serv. păd. pers. juridice (Mon. Of. 30/940).

— D-l Ing. şef silvic Sârbu Stancu, şeful Ocolului silvic Valea Oltului a fost transferat, pe aceeaşi dată, la Direcţia Comercială a Pădurilor. (Mon. Of. 30/940).

— Prin decizia min. 2219 din 22.I. 940. (Mon. Of. 21/940) s'au făcut următoarele repartizări de serviciu:

D-l Adrian Chiriţă ing. stag. silv. la conducerea ocolului Vaşcău.

D-l Păunescu C. ing. stag. silv. la fabrica Scutaru şi la linia ferată Oneşti-Inţărcătoarea din Direcţia Bacău.

D-l Cerbulenco D. A. ing. stag. silv. la conducerea ocolului Dobreşti (Arad).

D-l Mracek Cornel ing. silvic la conducerea ocolului Beliu (Arad).

D-l Herăşescu Gh. ing. stag. la conducerea ocolului Câmpia-Cetăţii (Mureş), în locul d-lui Ing. silv. Miclea Lepădatu transferat la Direcţia Silvică în Minister.

D-l Popescu I. N. Ing. stag. silv. ca ajutor al centrului de exploatare C. de Argeş.

D-l Greavu V. Alex. Ing. stag. silv. în Centrala Direcţiei Comerciale a Pădurilor (Bir. ridic. în plan).

D-l Balog Desideriu Ing. şef silv. se transferă dela Ocolul Peşteana (Gorj) la Ocolul Ţugureşti (Dolj).

D-l Mihalescu Marcel Ing. şef silvic se transferă din centrala direcţiei Craiova la conducerea Ocolului Peşteana (Gorj).

D-l Teodor Dan Ing. şef silvic se transferă dela Ocolul Sebiş-Moneasa (Arad) la Ocolul Gura-Honţ (Arad), în locul d-lui Ing. şef silvic N. Imbăruş care trece la Ocolul Seviş-Moneasa.

D-l Emil Paly Ing. subinsp. silv. din centrala direcţiei Sebeş la conducerea Ocolului Gotul.

— Numirea Ocolului silvic Avrig s'a schimbat în „Valea Oltului", având sediul în oraşul Sibiu. (Mon. Of. 20/940).

— D-l Ing. şef silv. Dan Teodor se transferă din Dir. Comerc. a Păd. la Serv. păd. pers. juridice, fiind repartizat ca şef al Ocolului silvic Orşova (Severin);

D-l Ing. silv. Popescu Aurel dela Serv. pers. juridice trece la Dir. Comerc. a păd., numindu-se şef al Ocolului Gura-Honţ. (Mon. Of. 20/940).

— D-nii Ingineri silvic Alex. Ivăncianu, O. Kerschnig şi Al. V. Gravu au făcut cerere de a fi primiţi ca membri ai Soc. Progresul-Silvic.

— D-l Ing. şef silvic I. Constantin dela Ocolul Breţcu, a fost transferat la Ocolul Silvic Tg. Secuesc, pendinte de Camera agricolă Trei Scaune.

— D-l Ing. insp. g-ral silv. Andrei Boldescu a fost transferat dela Serv. protecţiei plantelor la Dir. Comercială a pădurilor. (Mon. Of. 33/940).

— D-l P. Roşescu ing. insp. g-l silv. a fost trecut ca referend la Serv. Comercial din Dir. Comerc. a Pădurilor. (Mon. Of. 33/940).

— D-l C. Dragu Ing. subinsp. silvic a fost transferat dela Direcţia Silvică la Dir. Comerc. a pădurilor (Mon. Of. 33/940).

— D-l Ing. şef silv. G. Predescu şeful Ocolului Tg. Secuesc a fost transferat la Serv. silv. judeţean Sf. Gheorghe. (Mon. Of. 33/940).

— D-l Ing. silvic N. Cârstocea a fost transferat din centrul Inspectoratului de regim silvic Bucureşti ca şef al Ocolului Breţcu (Trei Scaune). (Mon. Of. 33/940).

— D-l Nicolae Ioan Ing. insp. silvic a fost transferat din centrala Dir. Comerc. a Păd. la Direcţia Silvică cu atribuţia de inspector de control regional. (Mon. Of. 33/940).

— Se revine asupra deciziei de transferare a d-lui N. D. Chiriacescu Ing. şef silvic, care continuă să conducă Ocolul Niculiţel (Tulcea). (Mon. Of. 33/940).

— D-l Ing. I. Mateescu se transferă în mod provizoriu în Centrala Dir. Comerc. a Pădurilor. (Mon. Of. 40/940):

— Pe data de 1.II.940 s'a făcut următoarea mişcare la Direcţia Comercială a Pădurilor. (Mon. Of. Nr. 40/940:

— D-l Ing. Vasile Lazăr a fost transferat din Centrala C.A.P.S., ca şef al Ocolului silvic Vălenii de Munte.

— D-l Ing. Al. Podaru, dela Ocolul Răchitoasa la Ocolul Băiţa.

— D-l Ing. Şt. Moraru dela Ocolul-Băiţa la Ocolul Răchitoasa.

— D-l Ing. N. Verşescu se menţine la conducerea Ocolului Tazlău.

— D-l Kraft Teodor se transferă în Direcţia generală la biroul construcţiilor de C. F. S., serviciul tehnic.

— D-l Tr. Roşu dela Dir. reg. Arad la Dir. reg. Lugoj, ca inspector de control.

— Prin Decretul Regal Nr. 393 din 1940 următorii ingineri silvici au fost numiţi în Serviciul silvic al Statului, pe ziua de 1 Dec. 1939, în posturi de ingineri stagiari la Serv pădurilor persoanelor juridice: Cristescu I. Mircea, Macedon A. Constantin, Smerecinski Igor, Ştefaniu D. Aurel, Truia A. Simion, Trifănescu C. Atanasie.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

A apărut:

INSTALAŢII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE.

Partea I: Căi ferate forestiere.
Partea II: Funiculare.
de Prof. D. A. Sburlan.

304 pag. + IX, 240 fig. 3 planşe şi numeroase tabele.
Preţul este de 160 lei exemplarul broşat şi 190 lei legat în pânză.
Membrii Societăţii au reducere adresându-se direct la Societate.

RECENZII

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 9, 1 *Mai* 1939.

W. Hohenadl:

Einführung in die Bestandsberechung mit Hilfe von zwei Mittelstämmen.

Introducere în calculul volumului arboretului cu ajutorul a doi arbori medii.

Noua metodă de calcul se bazează pe calculul probabilităţilor. Se stabilesc diametrele celor doi arbori medii pornindu-se dela diametrul mediu al întregului arboret inventariat prin adăugirea şi scăderea abaterii probabile.

Cu ajutorul acestui calcul se stabileşte volumul arboretului, creşterii în volum şi creşterea în valoare.

B. J. Zachariew:

Ein bequemes Schnellkeimverfahren zur Prüfung des Samens einiger Nadelhölzer.

O metodă comodă şi rapidă pentru cercetarea seminţelor la câteva specii de răşinoase.

Noua metodă pentru stabilirea puterii de germinaţie a seminţelor constă în a se tăia sămânţa lăsându-se embrionul liber. După ce sămânţa stă astfel pregătită 3—4 zile pusă la germinat se observă embrionul dacă se colorează sau nu, deducându-se după această colorare dacă sămânţa este bună.

Caietul 10, 15 *Mai* 1939.

Prof. Dr. V. Dieterich:

Ertragskundliche und betribswirtschaftliche Grundlagen einer Waldbodenschätzung.

Principiile economice şi rentabiliceşti ale unei estimări a solului forestier.

(Articolul continuă).

Züchtung auf Wüchsigkeit.

Selecţiune bazată pe creşteri.

Pornind dela unele constatări făcute de Rohmeder şi Behrdt privitor la pueţii ce rezultă din seminţe cu bobul de diferite mărimi şi greutăţi, autorul arată că o selecţionare a arborilor de viitor este posibilă dacă luăm drept criteriu puterea de creştere. Adică, din pueţi mari vor rezulta arbori mari. (Sunt unele concluzii anterioare făcute de prof. Fabricius care arătase că chiar din pueţi slabi pot ieşi arbori frumoşi).

Caietul 11, 1 *Iunie* 1939.

Georg Priehäuser:

Bodenfrost, Bodenentwoicklung und Flachwurzeligkeit der Fichte.

Ingheţul pământului, evoluţia lui şi inrădăcinarea superficială a molifului.

(Articolul continuă).

Prof. Dr. W. Dieterich:

Ertragskundliche und betriebswirtschaftliche Grundlagen einer Waldbodenschätzung.

Principiile economice şi rentabiliceşti ale unei estimări a solului forestier.

In cele ce urmează, autorul caută să arate principiile unei noi estimări a solului forestier, ţinându-se seamă mai mult de particularităţile staţionale ale acestui sol. Este o adoptare a datelor statistice şi o folosire a lor după caracteristicile staţionale.

Caietul 12, 15 *Iunie* 1939.

O. Lidl:

Pilzwachstum, Baumwachstum und Nutzung der Pilze zur Ernährungszwecken.

Creşterea ciupercilor, creşterea arborilor şi folosirea ciupercilor ca aliment.

Punându-se de cercurile conducătoare problema folosirei cât mai mult a ciupercilor pentru hrana populaţiei, autorul se ocupă de înmulţirea pe cale artificială a ciupercilor. Numai câteva ciuperci se pot cultiva artificial, ciuperca de băligar, trufele, restul ciupercilor, spune autorul, nu se pot înmulţi. Greutăţile ce stau în cale provin din cauza micarizelor la care multe ciuperci dau naştere.

Deocamdată este de dorit sporirea cunoştinţelor despre ciuperci ca să se poată folosi acele ciuperci ce cresc încă dela D-zeu.

Hans Ostwald:

Holzbedarfdeckung und Forsteinrichtung.

Acoperirea consumului de lemn şi amenajarea pădurilor.

In anul 1938 s'a publicat „Directive provizorii pentru executarea lucrărilor de amneajarea pădurilor statului din Prusia.

Autorul face câteva observaţii în legătură cu raportul susţinut care ar trebui să se refere la valori, nu la massa lemnoasă cum se înţelege până acum.

Georg Priehäuser.

Bodenfrost, Bodenentwicklung und Flachwurzeligkeit der Fichte.

Ingheţul pământului, evoluţia lui şi înrădăcinarea superficială a moliftului.

In urma observaţiunilor făcute, autorul stabileşte următoarele:

Ingheţarea pământului nu condiţionează formarea unei rădăcini superficiale la molift, ea fiind determinată numai de starea fizică a solului. In schimb, îngheţul contribuie la o tasare a solului ceeace are drept urmare înrădăcinarea superficială.

Franz Pohl:

Über eine alljährlich blühende Waldkiefer.

Despre un pin ce înfloreşte în fiecare an.

Incă din 1895, Schröter a descris o varietate de pin care fructifică anual. I s'a dat denumirea de Pinus silvestris var. monticola. Autorul descrie un asemenea exemplar găsit de d-sa în Tirolul de Sud.

Caietul 13, 1 *Iulie* 1939.

Dr. habil. E. Rohmeder:

Die Überwindung von Keimhemmungen bei den Samen der Weihmutskiefer, Duglasie und Lärche durch Kaltnassvorbehandlung.

Inlăturarea piedicilor la germinarea seminţelor de Pinus strobus, duglas şi larice prin tratarea cu frig şi umezeală.

La pinul alb prin tratarea în prealabil cu frig şi umezeală s'a obţinut o mai bună germinaţie, ce trece în unele cazuri de 60% faţă de germinarea seminţelor netratate. La duglas diferenţele sunt mai mici. La larice diferenţa este în minus.

Antonin Nemec:
Über die Kompostdüngung der Fichte in Waldbaumschule.

Despre îngrăşarea cu compost a moliftului în pepinieră.

Din cercetări făcute cu compost, autorul ajunge la o importantă concluzie. Pentru molift nu este suficient să i se dea prin îngrăşământ numai azot, fosfor, potasiu şi calciu ci şi substanţe minerale uşor solubile între care în primul rând se află sesquioxidul de aluminiu.

Ing. Iulius Fröhlich:
Zur Eichenfrage in Siebenbürgen Rumänien.

Relativ la problema stejarului în Transilvania.

Odinioară Transilvania a fost acoperită cu păduri de stejar în amestec cu alte foioase.

Azi, stejarul s'a împuţinat în urma exploatărilor rău făcute şi locul lui l'a luat carpenul şi fagul.

Exportul de stejar este în scădere astfel că în curând ţara va duce lipsa lui.

Este necesar să se înceapă o extindere a culturei spre a câştiga locul ce l'a ocupat odată în compunerea pădurilor ardelene.

Caietul 14, 15 Iulie 1939.

Bernd Bitter şi Otto-Friederich Niklas.
Die Massenvermehrung der Kiefernbuschhornblattwespe Pteronus (Lophyrus) pini L. in Forstamt Trappen (Trappönen), Ostpreussen, 1936-1937.

Inmulţirea în masă a lui Lophyrus pini L. în Ocolul silvic Trappen, Prusia orientală. în 1936—37.

In anul 1936 a avut loc un mare atac al lui Laphyrus în pădurile ocolului Trappen.

In urma cercetărilor făcute s'a stabilit că trebuie să se facă combatere pe o suprafaţă de 170 ha. Combaterea s'a făcut cu Effusan. S'a întrebuinţat 60 kgr la ha. Rezultatele obţinute au fost foarte bune.

Kontos:
Die neue Forstpolitik Griechenlands.

Noua politică forestieră a Greciei.

(Articolul continuă).

Caietul 15, 1 August 1939.

Dr. Max Woelfle:
Windverhältnisse im Walde.

Influenţa vântului asupra pădurii.

In unele articole anterioare, autorul s'a ocupat de influenţa lizierii pădurii asupra direcţiei vântului. In acest articol se dau rezultatele observaţiunilor asupra vitezii vântului.

Aproape de marginea pădurei viteza vântului scade. Ca viteza să fie cât mai mult micşorată, trebuie ca marginea pădurei să fie cât mai închisă, mai deasă. De aici necesitatea plantării de speci de umbră.

Dr. phil. Edgar Krausen:
Studien zur Forstgeschichte geistliche Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii asupra istoriei pădurilor domeniilor mânăstireşti din Sud estul Bavariei.

(Articolul continuă).

Kontos:

Die neue Forstpolitik Griechenlands.

Noua politică forestieră a Greciei.

Iată etapele mai principale ale legiferării forestiere în Grecia. La 1862 primul cod silvic, copiat după cel france, 1893, al doilea cod.

Dela 1937 autorul este director al serviciului silvic. D-sa s'a îngrijit să facă o lege de reglementare a păşunatului în pădure, o alta de împădurire a văilor torenţiale.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1/1940.

E. A. (Londre):

Le chêne-liège (3 pag.).

Stejarul de plută.

Se dau câteva date privind zona de răspândire a acestei specii, suprafeţele pe care le ocupă în diferitele ţări, producţia anuală şi producţia la ha. Apoi, unele referinţe privind modul de recoltare şi folosire a plutei.

H. Badoux:

Les conditions forestières de la Finlande.

Condiţiile forestiere ale Finlandei. (6 pag.).

Agresiunea rusă asupra Finlandei, prilejueşte autorului articolului, ca după o introducere în care se arată simpatia pentru această mică ţară şi se condamnă gestul agresorului, — să dea câteva date privind condiţiunile forestiere ale Finlandei. Ea are un mare procent de pădure: 73,5% din suprafaţa totală. Proprietatea privată deţine 50%, statul 40%. Speciile: pinul silvestru, molidul, mesteacănul, plopul tremurător, aninul negru şi alb; ultimile trei joacă un rol secundar, în timp ce primul este cea mai de seamă.

Se dau apoi date asupra comerţului exterior, învăţământului silvic şi asupra experimentării forestiere.

E. Hess:

Le taux de boisement de la Suisse.

Procentul de împădurire al Elveţiei (8 pag.).

Procentul de împădurire al celor 3 mari regiuni naturale ale Elveţiei este: Jura 34%, platoul şi Prealpii 22% şi Alpii Inalţi 18%. Pentru o ţară cu caracter muntos, Elveţia poate fi socotită puţin împădurită. Se cere mărirea procentului.

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 12, Dec. 1939.

I. Studii.

C. Wagenknecht:

Untersuchungen über den Spiegelrindenanteil verschiedener Kiefernrassen im Zusammenhang mit der Ästigkeit.

Cercetări asupra proporţiei de ritidom la diferite rase de pin în legătură cu cantitatea de crăci.

In ocolul silvic Chorin se află o serie de pieţe de experienţă cuprinzând pin de diferite provenienţe: din Schottland, Franţa, Prusia Orientală, Belgia, Pfalz, Balten şi Mark, în vârstă de 31 ani. Autorul studiază legătura ce există între proporţia de ritidom pe de o parte şi diametru, cantitatea de crăci, provenienţă de altă parte. Concluziile principale la cari ajunge sunt următoarele:

1. Proporţia de ritidom este diferită dela rasă la rasă, şi anume este mai mare la rasele de Nord şi Răsărit.

2. Inălţimea până la care se ridică ritidomul creşte la toate rasele cu diametrul arborelui.

3. Există o strânsă legătură între cantitatea de crăci, proporţia de ritidom şi diametru. Un arbore are cu atât mai mult ritidom şi cu atât mai multe crăci cu cât este mai gros.

4. Creşterea activă a arborilor este însoţită şi de formarea unui strat mai gros de coajă.

Karl Vogt:

Der Kiefernknospentriebwickler Evetria buoliana.

Despre insecta Evetria buoliana.

Prof. Dr. Dr. h. c. Alfred Dengler: Zu Lemmel's Kritik an meiner Stellung zum Danerwaldgedanken.

Răspuns la critica lui Lemmel faţă de atitudinea luată de mine în legătură cu pădurea naturală (Dauerwald).

II. *Comunicări.*

Prof. Freckmann:

Ist die Süsslupine auch in der Forst verwendbar?

Se poate întrebuinţa Lupinus luteus şi în silvicultură?

Se recomandă cultivarea acestei plante pentru fixarea nisipurilor înainte de împădurirea lor.

III. *Recenzii.*

Prof. Dr. Hans Lemmel: Die Organismusidee in Möllers Dauerwaldgedanken. [Ideea de organism în pădurea naturală a lui Möller]. Editura Julius Springer. Berlin 1939 Preţul 6,90 RM.

Recenzent *Dr. Reinhard Strecker.*

Brandt-Eiserhardt: Fährten-und Spurenkunde. [Cunoştinţe despre semnele şi urmele vânatului]. Ediţia a 6-a, 173 pag., 110 fig. după desene de Karl Wagner. Berlin· P. Parey, 1939. Preţul leg. 4,80 RM.

Recenzent *Olberg.*

G. T. T.

Domnii membri ai Societăţii „Progresul Silvic" sunt rugaţi cu insistenţă a se pune la curent cu plata cotizaţiilor şi abonamentului la revistă.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

(Ciclul VII)

I. Ing. Ilie C. Demetrescu: Sporirea producţiunii lemnoase.

— Sensul şi limitele sale —

(14.II.1940).

Faţă de unele considerări unilaterale ale chestiunilor de ordin tehnic; faţă de spiritul de imputare ce se manifestă pentru stările din producţiunea noastră forestieră; faţă de credinţa într'o putinţă de creştere foarte mare a producţiunii noastre lemnoase; conferenţiarul îşi propune să aşeze problema aceasta a sporirii producţiunii lemnoase într'o foarte largă perspectivă teoretică.

Producţiunea, în general, are două feţe distincte: una economică şi alta tehnică. Cea economică constituie temeiul, ţelul producţiunii; cea tehnică priveşte mijloacele materiale şi energetica, cu ajutorul cărora gândul, socoteala producătorului îşi găsesc îndeplinire într'o formă mai mult sau mai puţin desăvârşită.

Stadiul producţiunii lemnoase, sub raportul cantităţii, calităţii şi accesibilităţii sale, dintr'o gospodărie forestieră şi — prin generalizare — dintr'o economie forestieră oarecare, reprezintă rezultanta normală a acţiunii a trei grupe de factori principali: ştiinţă, voinţă şi putinţă. De aceşti factori dispune, în primul rând, proprietarul de pădure, respectiv totalitatea proprietarilor de păduri dintr'o regiune sau ţară dată, iar în al doilea rând, Statul, ca factor politic. Fiecare din aceste grupe conţin o mulţime de factori de ordine descrescândă. Astfel, grupa conţine: factori staţionali naturali (sol, climă); factori subiectivi: capacitatea financiară a proprietarului şi a Statului, etc.

Stadiul unei producţiuni lemnoase este condiţionat, în primul rând, de unul dintre feluriţii factori de producţiune aflat în stare minimală, care poate fi denumit factorul piedică.

O modificare a stadiului producţiunii, în speţă, o sporire a acesteia, nu poate avea loc decât prin modificarea acţiunii factorilor amintiţi, în speţă, prin intensificarea acţiunii factorului piedică sau minimal.

Atunci când modificarea acestui factor nu mai stă în putinţa producătorului sau a Statului, se pune o limită sporirii producţiunii lemnoase. Uneori, limita aceasta este categorică, cum este cazul opoziţiei factorilor staţionali naturali (de pildă, ţinuturile de stepă faţă de cultura forestieră, în generală, etc.). Alteori, limita respectivă este mai puţin vizibilă: consideraţiuni de rentabilitate, etc. Numai atunci o sporire a producţiunii lemnoase este admisibilă, chiar dacă e cu putinţă sub raportul tehnic, dacă prin aceasta rentabilitatea capitalurilor învestite se măreşte sau rămâne, cel puţin, neschimbată, ori dacă se realizează avantagii de altă natură.

At. H.

II. Tr. Heroiu: Probleme noui în munca forestieră.

(21.II.1940).

Sub influenţa curentului pentru studiul metodic al muncii în industrie, iniţiat înainte de războiul mondial din 1914, de inginerul american Taylor, s'a început în Germania, în anul 1926, o mişcare pentru ştiinţa muncii în pădure, al cărui promotor este actualul profesor H. H. Hilf, dela Facultatea forestieră din Eberswalde-Germania.

In anul 1927, s'a înfiinţat o societate pentru promovarea muncii forestiere germane, formată din proprietari de pădure, fabricanţi de unelte forestiere, ingineri-funcţionari silvici, care la rându-i a dat naştere unui Institut pentru ştiinţa muncii forestiere.

La noi, ca şi în alte părţi, această nouă mişcare urmează să se ocupe cu:

1) Studiul timpului şi al mişcărilor fiecărei operaţii în pădure pentru a determina:

a) timpul normal pentru executarea oricărei operaţiuni în raport cu lucrătorul, unealta, specia şi mediul.

b) modul sau procedeul de lucru care conţine numai mişcările necesare, eliminându-se orice pierderi inutile de timp şi energie.

c) fişa sau instrucţiunile de lucru, la îndemâna lucrătorului sau celor cari conduc lucrările în pădure.

2) Standardizarea uneltelor, pentru a se determina care este cea mai bună unealtă pentru fiecare categorie de lucru, sub condiţiunile de: formă, greutate, material întrebuinţat, dimensiuni, ascuţişuri, etc.

Problema uneltelor de calitate (standard) ridică pe aceea a întreţinerii lor pentru a fi permanent în bună stare de funcţionare. Determinarea unor truse de scule pentru întreţinere şi examenul uneltelor înainte de începerea lucrului se impun ca măsuri foarte importante de ordin practic.

3) Tariful de muncă, pentru a se stabili pe cale de măsurători obiective, plata muncitorului pe unitate de produs sau pe zi, dedus din raportul între producţia normală de muncă şi costul pe zi al vieţii.

4) Instruirea lucrătorilor, pentru a se ajunge la un nivel mai ridicat de viaţă al lucrătorilor sub raport intelectual, moral, naţional şi social (astăzi există în Germania 22 lagăre de instrucţiune).

Această instruire va avea de efect ridicarea lucrătorului de pădure la rangul de meseriaş, urmând a face pentru aceasta şcoală, aşa cum este azi în Germania, şi să treacă prin etapele cunoscute de meseriaş: ucenic, calfă, maestru.

5) Civilizarea șantierului silvic, care este o consecință firească a ridicării nivelului muncii și muncitorului.

Intr'un astfel de șantier vom avea în viitor un tablou în care:

— va exista ordine în tot materialul produs și în locul pe unde a trecut un lucrător și o unealtă de pădure;

— se va găsi un adăpost în care lucrătorul să poată avea omenește condițiuni de hrană, odihnă și higiena corpului;

— se va vedea atenția pentru ordinea uneltelor și întreținerea lor;

— se va găsi o colecție de instrucțiuni de lucru pentru toate operațiile de muncă în pădure;

— se va dispune imediat, în caz de accidente, de o trusă medicală pentru prim ajutor;

— iar pentru ocuparea într'un mod civilizat a timpului de repaus sau a timpului când nu se poate lucra, se va putea găsi o colecție de cântece de pădure, și în sfârșit

— pentru cazurile unde avem centre aglomerate de muncitori, se vor putea găsi toate semnele civilizației: baie, dispensar, bibliotecă, teatru, cinema, radio, terenuri de sport, cantine de aprovizionare, etc.

6) Conferențiarul arată care este poziția juridică după legile astăzi în vigoare, ajungând la concluzia că nu sunt texte bine definite pentru lucrătorul de pădure, datorit poziției lui sociale, deși este supus dispozițiunilor de „asigurare obligatorie".

Deasemenea conferențiarul mai ridică o problemă, care covârșește pe toate cele enumerate: consolidarea ideologică a muncii. Toate îmbunătățirile arătate își vor găsi satisfacție numai după ce lumea conducătoare a destinelor forestiere și cu deosebire ingineriimea silvică se va ridica la un nivel superior de înțelegere a muncitorului, astăzi istovit de muncă grea, neutilat, subnutrit, copleșit de nevoi și neîncadrat într'o comuniune conștientă de muncă forestieră națională.

Toate măsurile de ameliorare a condițiunilor lucrătorului nu vor putea ieși din creer sau din texte reci de legi, ci din inimă caldă, avântată și plină de sentimentul iubirii de oameni, cu deosebire al iubirii muncitorului mizer și desconsiderat.

Se menționează realizările lăudabile ale C.A.P.S.-ului, la Curtea de Argeș și Vișeu și se arată ceea ce ar putea să facă fiecare din instituțiile forestiere pentru o mai simțitoare acțiune în chestiunea muncii și muncitorului de pădure.

In centrul acestei mișcări trebuie să stea, din punctul de vedere al laturii științifice I.C.E.F.-ul, iar din punctul de vedere al realizărilor practice, C.A.P.S.-ul. Ambele vor trebui să fie promotoare ale acestei noui mișcări cu ținta finală: lucrătorul de pădure să devină un lucrător calificat, cu școală, adică un meseriaș și un cetățean demn al țării sale, pe umerii căruia să se înalțe prosperă, o economie silvică românească.

Conferința a fost ilustrată cu proiecțiuni.

La urmă au luat cuvântul D-nii Prof. M. Drăcea și Ing. C. Dragu.

At. H.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES VERBAL No. 19.

Şedinţa de Luni 11 Decembrie 1939.

Membri prezenţi Domnii: Al. Butoi; C. M. Bunescu; N. N. Caragea; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; M. P. Florescu; C. P. Georgescu; At. Haralamb; Tr. Heroiu; Andrei Ionescu; Horia Lazăr; Gh. Lutescu; G. Mînescu; Năstăsescu; V. N. Priboianu; M. Rădulescu; D. Sburlan; V. N. Stinghe.

Şedinţa se deschide la orele 19,45 sub preşedinţia Domnului Prof. M. D. Drăcea, preşedintele Societăţii, având la ordinea de zi:

1) Virimente de fonduri bugetare.

2) Decernarea premiului V. A. Golescu.

3) Comunicări.

4) Admiteri de noui membri.

5) Diverse. — Administrative.

Consiliul ratifică lucrările Comitetului de Direcţie înscrise în procesele verbale din 7 Septembrie, 3 Noembrie, 17 Noembrie şi 11 Decembrie 1939.

Consiliul aprobă procesele verbale ale Consiliului de Administraţie Nr. 16, 17, 18 din 7 Septembrie, 27 Septembrie şi 17 Octombrie 1939.

Se intră în *ordinea de zi.*

Decernarea premiului V. A. Golescu. Ascultând raportul întocmit de Comisia de Editură a Societăţii, Consiliul hotărăşte să decerne premiul Vasile A. Golescu de 5000 lei autorului unicei lucrări prezentate şi intitulată: „Vegetaţia lemnoasă în munţii Bucegi" şi având ca motto: „Bucegi". Lucrarea întruneşte condiţiunile stabilite prin regulamentul de instituirea premiului. Deschizându-se plicul în care era cuprins numele autorului, constată că premiul se acordă D-lui Ing. silvic Alex. Beldie, care a absolvit de curând Facultatea noastră de Silvicultură.

Consiliul mai hotărăşte, în principiu, să contribue la tipărirea lucrării premiate.

*

Consiliul ia act cu mulţumiri de donaţia făcută de Soc. Coop. Negovanul pentru construcţia Sanatoriului dela Amara.

Ia deasemenea act de refuzul Soc. Regna de a contribui cu o sumă pentru acelaş sanatoriu. Se va informa Soc. Regna că personalul silvic inferior ce-i aparţine are porţile deschise la sanatoriul dela Amara pentru căutarea sănătăţii pe care şi-o ruinează pentru apărarea pădurilor.

Aprobă referatul Nr. 798/939 privind încurajarea celor cari au contribuit prin scrisul lor la popularizarea cunoştinţelor de silvicultură. Se acordă în acest scop suma de lei 30.000 care urmează să se distribue potrivit tabloului stabilit şi citit în Consiliu. Cu acest prilej, D-l Preşedinte mulţumeşte Consiliului pentrucă împărtăşeşte şi susţine ideia de propagandă.

Aprobă a se acorda de sărbătorile Crăciunului întregului personal al Societăţii (inclusiv paznicii dela vile) o gratificaţie reprezentând jumătate din salariu (jl. 818/939).

Pentru serviciile aduse Societăţii aprobă un ajutor de sărbători, de 2800 lei persoanelor trecute în referatul dela jl. 801.

Pe baza referatului dela jl. 819/939, pentru înzestrarea Conferinţei de Silvicultură dela Facultatea de Agronomie din Bucureşti se aprobă a se acorda de Societate suma de 5000 lei, publicaţiile apărute în editura Societăţii şi câte 100 exemplare din lucrările D-lui Sburlan (Arborii şi pădurile noastre), M. Drăcea (Grija de pădurile ţării, Consideraţii asupra domeniului forestier al României, La Semicentenarul Societăţii Progresul Silvic).

Aprobă mărirea subvenţiei C.A.P.I.R. dela 13.000 lei la 18.000 lei.

Faţă de cele cuprinse în referatul dela jl 796/939 al D-lui Ing. Ghica, Consiliul hotărăşte să se facă recurs.

Aprobă a primi ca membri ai Societăţii pe următorii ingineri silvici: Müller Fr.; Nicolae Imbăruş; Adalbert Spanyol; Lucian Săndulescu; Ion M. Calciu; Secărescu G. Teodor; Mracec Corneliu; Anibal Gh. Ştefănescu; Ştefan Hoffmann; Mih. C. Preda.

Consiliul autoriză pe D-l Preşedinte M. Drăcea să ia contact cu conducerea Soc. Naţionale de Agricultură pentru a lua relaţii privitoare la conferinţele ce urmează să se ţină în cadrul acelei Societăţi.

Cererea Soc. Salvamar (jl 821/939) nu poate fi aprobată întrucât în bugetul Societăţii pe 1939 nu există fonduri pentru asemenea scopuri.

Nu se aprobă cererea ziarului Curierul Silvic (jl. 794/939) de a i se acorda o subvenţie, din lipsă de fonduri.

Nu se aprobă cererea de ajutor a conductorului silvic Iosif Santo din lipsă de fonduri (jl 769/939).

Se hotărăşte a se publica calendarul silvic pe 1940 în aceleaş condiţiuni ca şi în anii precedenţi, dacă se poate executa în timp util.

*

Ascultând expunerea D-lui casier al Societăţii, M. Rădulescu, privitoare la situaţia încasărilor şi plăţilor pe anul în curs şi asupra lucrărilor şi cheltuielilor dela sanatoriul Amara, Consiliul constată că la cheltuieli s'a plătit în plus la următoarele articole: Impozite 49.824; mobilier 710; reparaţii vila Sylva 4414; chelt. de ad-ţie vila Sylva 16270; îmbunătăţiri imobil Buc. 135; îmbunătăţiri vila Sylva 5404; sanatoriu Amara 760.820; în total 837.577. Consiliul hotărăşte să se facă un viriment de 837.577 lei aşa cum prevede referatul jl 816/939, luându-se dela următoarele articole bugetare unde s'a cheltuit mai puţin decât s'a prevăzut: 10.000 Muzee silvice; 45.000 Asoc. Vânătoare; 20.000 Subvenţii presă forestieră; 10.000 ajutoare; 50.000 Revista Pădurilor; 80.000 Adunarea Generală; 50.000 premii pentru lucrări; 5000 ajutoare studii; 90.000 propagandă forestieră; 150.000 editură; 10.000 reparații imobil Buc.; 80.000 mobilier vila Sylva; 10.000 cheltueli neprevăzute; 227.577 instalații vila Sylva.

Deasemenea, Consiliul aprobă referatul D-lui casier (jl. 817/939) de a se deschide un credit de 300.000 lei la C.E.A.C.S., urmând ca suma ce eventual s'ar cheltui din acest credit în 1939 să se prevadă și să se acopere în bugetul pe 1940.

*

Comunicări. D-l Președinte M. Drăcea informează Consiliul asupra a trei proecte de lege ce sunt în studiul guvernului: breslele, statutul funcționarilor publici și armonizarea salariilor. Asupra acestor chestiuni se dau relații și de D-l Andrei Ionescu.

Președinte,
M. DRĂCEA

Secretar General,
(ss) *I. Zeicu*

PROCES VERBAL No. 1.

Ședința de Joi 18 Ianuarie 1940, orele 21.

Membri prezenți Domnii: Al. Butoi; C. M. Bunescu; C. Chiriță; M. Drăcea; I. C. Demetrescu; M. P. Florescu; C. P. Georgescu; D. Grozescu; At. Haralamb; Andrei Ionescu; George Minescu; At. Nedelcovici; V. N. Priboianu; M. Rădulescu; St. Rodoteatu; V. Sabău; D. Sburlan; Eug. Vâlceanu și Ioan Zeicu.

Ședința se deschide la orele 21, sub președinția D-lui Prof. M. M. Drăcea, președintele Societății, având următoarea ordine de zi:

1. Constituirea biroului Societății pentru anul bugetar 1940.

Se ratifică procesul verbal No. 19 din 11 Decembrie 1939 al Consiliului de administrație.

D-l Președinte M. Drăcea deschizând ședința — prima din anul 1940 — salută Consiliul urându-i spor în activitatea ce are să desfășoare în anul în curs.

Arată că, potrivit statutelor, anul trecut au ieșit din Consiliu d-nii Ing. G. Luțescu, Tr. Heroiu, N. Caragea și C. Emanoil, și ține să le mulțumească pentru munca depusă de fiecare în interesul Corpului și al Societății. In locul d-lor au fost aleși, pe o perioadă de 4 ani, d-nii: I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriță și V. Sabău cărora le urează bun venit în Consiliu, nădăjduind că munca ce vor depune va fi din cele mai rodnice.

Informează apoi Consiliul că la telegramele de felicitări trimise de Societate cu prilejul anului nou, s'au primit răspunsuri din partea: M. S. Regelui Carol II, și a d-lor: G. Ionescu-Sisești, ministrul Agriculturii și Domeniilor, T. Cudalbu, fost Min. și Adm. al Casei Pădurilor, Prof. N. Iorga, Consilier regal, C. Argetoianu, consilier regal, Prof. Simion Mehedinți, I. Mihalache, C. Garoflid și Prof. M. Șerban, Subsecretar de Stat la Domenii.

La ordinea de zi fiind alegerea biroului pe anul 1940, procedându-se la vot, au fost aleşi:

Vice preşedinţi: Prof. V. N. Stinghe şi C. Alimănişteanu.
Secretar General: I. Zeicu.
Secretari: Al. Butoi şi At. Haralamb.
Casier: Marin Rădulescu.

După ce Consiliul ia act cu satisfacţie de subvenţia de 10.000 lei acordată Societăţii de Cooperativa forestieră „Munţii Argeşului" dela Curtea de Argeş, pentru construcţia sanatoriului dela Amara, şedinţa se ridică la orele 22,30.

Preşedinte,
M. DRĂCEA.

Secretar general
(ss) *I. Zeicu*

PROCES-VERBAL No. 2.

din 30 Ianuarie 1940.

Membri prezenţi Domnii: Butoi Al., Chiriţă C., Drăcea M., Haralamb At., Lazăr H., Rădulescu M., Rodoteatu St., Sburlan D., Zeicu Ioan.

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia Domnului Prof. M. Drăcea, preşedinte.

La ordinea de zi:

1. Numirea comisiunilor şi delegaţiilor pe 1940
2. Participarea Societăţii la Inzestrarea Ţării.
3. Diverse. — Administrative.
4. Comunicări.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte M. Drăcea aduce la cunoştinţa Consiliului scrisoarea de mulţumire adresată Societăţii de D-l T. Cudalbu, fost Administrator al Casei Pădurilor şi fost Ministru, ca răspuns la felicitările ce i-au fost adresate cu prilejul anului nou.

Se aprobă procesul-verbal No. 1 din 18 Ianuarie 1940 al Consiliului de Administraţie şi se ratifică procesul-verbal din 25 Ianuarie 1940 al Comitetului de Direcţie.

A) COMPUNEREA COMISIUNILOR PE ANUL 1940.

1) Comisiunea Govora: D-nii C. P. Georgescu, Dem. Grozescu, Ilie C. Demetrescu, C. Emanoil şi N. Caragea.

2) Comisiunea Techirghiol: D-nii, Al. Butoi, At. Haralamb. şi D-l Director al Direcţiei Silvice Constanţa.

3) Comisiunea Amara: D-nii, Marin Rădulescu, Al. Butoi, C. Emanoil şi şeful Ocolului silvic Slobozia.

4) Comisiunea Capir: D-nii, M. Drăcea (supleant C. M. Bunescu), G. Năstăsescu (s. G. Minescu), D. Grozescu (s. Ilie Demetrescu), M. P. Florescu (s. V. N. Priboianu), C. H. Lazăr (s. I. Zeicu).

5) Cămin: D-l Ing. At. Haralamb.

B) COMITETUL DE REDACŢIE AL REVISTEI PADURILOR.

Redactor şef D-l Prof. V. N. Stinghe (ales de adunarea generală); Membri în Comitetul de Redacţie D-nii: P. Ioan, D. A. Sburlan, Ilie C. Demetrescu, N. Ghelmeziu.

Art. 5 Alin. f. din statute, prevăzând o eventuală împrospătare a unui membru din Comitet, trăgându-se la sorţi a ieşit D-l N. Ghelmeziu. Consiliul realege în Comitet pe D-l N. Ghelmeziu.

C) CONSTITUIREA SECŢIILOR.

1) Secţiunea I-a. Social-Culturală: Preş. Gh. Năstăsescu, Secretar C. Chiriţă, membri: M. Drăcea, V. N. Stinghe, M. Rădulescu, G. Vâlceanu, At. Haralamb.

2) Secţiunea II-a, profesională: Preşedinte: Dem. Grozescu, Secretar D. A. Sburlan, Membri: At. Nedeicovici, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, C. Bunescu, Al. Butoi, N. Priboianu.

3) Secţiunea III-a Economico-Administrativă. Preşedinte: H. Lazăr, Secretar Ilie Demetrescu, Membri: C. Alimanişteanu, C. P. Georgescu, I. Zeicu, M. P. Florescu, Mircea Manoilescu, G. Minescu, V. Sabău.

D) DIFERITE DELEGAŢII.

1) Se menţine delegaţia D-lui E. Vâlceanu de a întocmi regulamentul conducerii desbaterilor Adunării Generale a Societăţii.

2) Se menţine delegaţia dată D-lui Tr. Heroiu de a întocmi regulamentul pentru eliminarea membrilor destituiţi din funcţiile publice.

3) Se menţine delegaţia dată D-lui C. Emanoil de a întocmi regulamentul de funcţionarea Căminelor şi Vilelor. Se adaugă şi D-l Al. Butoi.

4) Se menţine delegaţia dată D-lui N. Caragea de a întocmi regulamentul pentru aplicarea statutelor.

5) Se deleagă D-l St. Rodoteatu de a studia intervenţia D-lui Dem. Drâmbă în chestiunea pensionării Inginerilor Consilieri Silvici şi a Inspectorilor Generali Silvici.

6) Se deleagă D-l Ing. I. Zeicu de a întocmi regulamentul pentru funcţionarea cercurilor regionale.

7) Se menţine delegaţia dată D-lui Ing. Andrei Ionescu de a întocmi:

a) Regulamentul pentru apărarea intereselor individuale ale inginerilor silvici:

b) Regulamentul pentru instituirea unui juriu de onoare, în vederea aplanării conflictelor dintre membrii Societăţii.

II. — Consiliul de Administraţie ţinând seama de nevoile de înarmare a Ţării, hotărăşte în unanimitate să subscrie 50.000 (cincizeci mii) lei la bonurile de înzestrare.

III. — Diverse. Se ia în discuţie memoriul înaintat de D-l Inginer Conrad Sigmund din serviciul pădurilor oraşului Sighişoara, referitor la salarizarea sa. Problema urmează să se discute în continuare după ce se vor cere anumite referințe D-lui Inginer Sigmund.

Au luat cuvântul în legătură cu problema ridicată D-nii: M. Drăcea, I. Zeicu, C. H. Lazăr, Dem. Sburlan.

Ședința se ridică la orele 23,30.

Președinte,

M. DRĂCEA.

Secretar general

(ss) *I. Zeicu*

SUBSCRIEȚI

BONURI PENTRU ÎNZESTRAREA ȚĂRII.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din **codul** silvic;

Având în vedere art. **V** din **legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul** Oficial **No. 131/920.**

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul **pădurii Vama, judeţul** Câmpulung, proprietatea Comunei Vama, **în** suprafaţă **de 400 ha.** 9200 **mp.** Regim şi **tratament codru cu tăeri rase.** Revoluţia **90 ani. Revizuirea** după 20 **ani.**

b) Amenajamentul pădurii Pietroasa, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Iacob Landes, **în suprafaţă de 165 ha. 5000 mp. Regim şi tratament codru** grădinărit. **Termenul exploatabilităţii 60 ani. Revizuirea după 20 ani.**

c) Amenajamentul pădurii Obileasca, judeţul Ilfov, proprietatea **C. B. Brâncoveanu, în suprafaţă de 26 ha.** 1000 mp. Regim **şi tratament crâng simplu.** Revoluţia **10 ani. Revizuirea** după **10 ani.**

d) Amenajamentul pădurii **Turbuta,** judeţul **Sălaj,** proprietatea **Composesoratului** Turbuta, **în suprafaţă de 16** ha. **1100 mp.** Regim **şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10** ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban*

No. 1173/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Lemnul Morii, judeţul Bihor, proprietatea** Comunei Sântandrei, în suprafaţă de **103 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng** compus. **Revoluţia** normală **40 ani. Revizuirea** după **10 ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Mitelbes, judeţul** Alba, proprietatea comunei Ohaba, judeţul Târnava **Mică, în suprafaţă** de 83 **ha. 9423** mp. Regim **şi** tratament crâng simplu. **Revoluţia** normală **30 ani. Revizuirea după 10 ani.**

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*
No. 1174/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Cernica-Căldăraru**, județul Ilfov, proprietatea Statului, dată în folosința Sf. Mânăstiri Cernica, în suprafață de 575 ha. 8700 mp., tratată în o serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fiziologică și una serie de crâng simplu cu revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

---

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Berechiu**, județul Bihor, proprietatea Comunei Berechiu, în suprafață de 46 ha. 6100 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Urlățeanca**, județul Prahova, proprietatea Filofteia I. G. Cristescu, în suprafață de 13 ha. 6800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 19 Ianuarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*
No. 1175/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Cărăsău**, județul Bihor, proprietatea Comunei Cărăsău, în suprafață de 214 ha. 5800 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 30 Ianuarie 1940 în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*
No. 207/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Răcăciuni Lunca Mare**, județul Bacău, proprietatea Leon Furnarachi, în suprafață de 191 ha. 7900 mp. Tratată în 2 serii de crâng cu revoluția 25 și 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru Seria I și în anul 1949 pentru Zăvoiu.

b) Amenajamentul pădurii **Clanița**, județul Teleorman, proprietatea Moșt. Maria Emil Petrescu, în suprafață de 126 ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani. Pentru orice exploatare Administratorul Sechestru va cere anual și aprobarea Tribunalului.

Dată astăzi 6 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*
No. 2625/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Copăcești-Urechești**, județul Putna, proprietatea Elena Em. Lahovary, în suprafață de 1247 ha. 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 30 ani.

b) Amenajamenul pădurii **Fundul Elanului**, județul Fălciu, proprietatea Moștenitorilor Mihail I. Romila, în suprafață de 69 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Pojorâta**, județul Muscel, proprietatea Paulina Apostolescu, în suprafață de 49 ha. 8900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Porțiunea in litigiu nu se va putea exploata decât după rezolvarea litigiului.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Verejeni, judeţul Soroca, proprietatea Ilarion Verdeş, în suprafaţă de 30 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 8 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 2947/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bozieni Balş, judeţul Roman, proprietatea D. şi E. Ghica, în suprafaţă de 161 ha. 6000 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluţia 30 şi 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru S. I şi 9 ani pentru Seria II-a.

b) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Tantava, judeţul Ilfov, proprietatea Maria N. N. Săveanu, în suprafaţă de 72 ha. 518 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajomentul zăvoaelor Ghineşti-Găiseni, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafaţă de 65 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revolutia 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chiraleu, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Chiraleu, în suprafaţă de 26 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cerişte, judeţul Someş, proprietatea Mauriciu Ştefan, ş. a., în suprafaţă de 14 ha. 8400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 2998/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Lunca de Jos, judeţul Ciuc, proprietatea Comunei Lunca de Jos, în suprafaţă de 1491 ha. 7300 mp. Tratată în două serii de codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani. Porţiunea în litigiu se va putea exploata numai după tranşarea litigiului.

b) Amenajamentul pădurii Coasta Pietrii, judeţul Turda, proprietatea Composesoratului din Litenii de Sus, în suprafaţă de 67 ha. 7319 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 2128/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei Rontău, proprietatea Comunei Rontău, în suprafaţă de 138 ha. 400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Popii ş. a., judeţul Năsăud, proprietatea comunei Domneşti, în suprafaţă de 94 ha. 8200 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurei Zăvoiul Potlogi Cărpeniş, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ivona N. D. Ghica Comăneşti, în suprafaţă de 62 ha. 700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

d) Amenajamentul pădurii Grind, judeţul Turda, proprietarul Fermei Statului Ceanu Grind, în suprafaţă de 40 ha. 9250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani pentru seria I şi 10 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dumbrava Chicera, ş. a., judeţul

Someș, proprietatea comunei Igrița, în suprafață de 39 ha. 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurei **Via Verde**, județul Tecuci, proprietatea Iancu M. Ilie, în suprafață de 17 ha. 9100 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Coasta Șanțului**, județul Hunedoara, proprietatea Bisericei Ortodoxe române din Teiu, în suprafață de 11 ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*
No. 3129/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei **Panca**, județul Storojineț, proprietatea Olga Lavaulx Vrecourt, în suprafață de 632 ha. 8900 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea dujă 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Zăbrani-Belotinți**, județul Timiș Torontal, proprietatea Cooperativei Plugarul, în suprafață de 32 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*
No. 3131/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Mațcani Florești Prisaca**, județul Tecuci, proprietatea Aurel Vidrașcu, în suprafață de 376 ha. 5262 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 100 ani și o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Hilișeni Gafencu**, județul Dorohoi, proprietatea I. și V. Niculescu, în suprafață de 55 ha. 8200 mp. Regim și tratament crjng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Hilișeu Gafencu**, județul Dorohoi, proprietatea N. și Eugenia Niculescu, în suprafață de 30 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*
No. 3133/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Țiclău**, județul Someș, proprietatea Composesoratului Țiclău, în suprafață de 199 ha. 8700 mp. Regim și tratament crâng simplu cu revoluția 40 ani pentru Seria I-a și Codru grădinărit cu termenul exploatabilității 80 ani pentru Seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Fundul Râpelor**, județul Someș, proprietatea Composesoratului Gostila, în suprafață de 147 ha. 6700 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Priboiu**, județul Dâmbovița, proprietatea Ion Gh. Andreescu, în suprafață de 4 ha. 8810 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Corbu**, județul Romanaţi, proprietatea V. Păunescu, în suprafaţă de 3 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Slătioara, judeţul Romanaţi, proprietatea Radu Criveanu, în suprafaţă de 2 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Sabarlaua, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Grigore A. Blean ş. a., în suprafaţă de 2 ha. 300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurei Bobeşti, judeţul Gorj, proprietatea Alex. Buse, în suprafaţă de 1 ha. 9140 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Copaciului, judeţul Romanaţi, proprietatea Mihail şi Aristică Diaconescu, în suprafaţă de 1 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Topologul, judeţul Romonaţi, proprietatea C. Măciuceanu, în suprafaţă de 1 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Podul Mădularisei, judeţul Vâlcea, proprietatea C. D. Popescu, în suprafaţă de 1 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3134/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Belioara Pădurea Rară, judeţul Someş, proprietatea Comunei Nireş, în suprafaţă de 274 ha. 9300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3135/939.

---

a) Amenajamentul pădurii Pârâul Calului ş. a., judeţul Someş, proprietatea Comunei Ciocmani, în suprafaţă de 266 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Frumosul, judeţul Câmpulung, proprietatea Comunei Frumosul, în suprafaţă de 117 ha. 7000 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Stoborăşti, judeţul Teleorman, proprietatea Maria Enaşescu, în suprafaţă de 23 ha. 6610 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*
No. 3136/940.

Revizuirea amenajamentului pădurii Buda, judeţul Dorohoi, proprietatea Federalei Dorohoi, în suprafaţă de 366 ha. 4400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Duşeşti, judeţul Bihor, proprietatea comunei Duseşti, în suprafaţă de 49 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Cureaua de 30 stânjeni ş. a., judeţul Mehedinţi, proprietatea Niţu Ispăşoiu, în suprafaţă de 14 ha. 6362 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani

d) Regulamentul de exploatarea pădurii Valea Cerului, judeţul Sălaj, proprietatea Orban Gheorghe, în suprafaţă de 14 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cerea, judeţul Sălaj, proprietatea Duca Gavrilă, în suprafaţă de 11 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 19 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3730/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Zvoriştea Lot. V. judeţul Dorohoi, proprietatea Virginia Teodorescu, în suprafaţă de 288 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani pentru Seria I şi 1 an pentru seria II-a Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Hotarului ş. a., judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Gh. Andreescu, în suprafaţă de 15 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No 3734/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Tunari, judeţul Ilfov, proprietatea Maria Calimachi, în suprafaţă de 660 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Hoia, judeţul Cluj, proprietatea Statului dată în folosinţa Facultăţii de agronomie Cluj, în suprafaţă de 87 ha. 6800 mp. Regim şi Tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cerul Mare, judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului Abraham Gheorghe ş. a., în suprafaţă de 74 ha. 6600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cremene, judeţul Cluj, proprietatea Văd. Accipe Carol ş. a., în suprafaţă de 32 ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cărbunari, judeţul Cluj, proprietatea Văd. lui Joja Samoilă ş. a., în suprafaţă de 29 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurei Pusta, judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului urbarial din Topa Mică, în suprafaţă de 22 ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Răşina, judeţul Gorj, proprietatea Maria A. Porojnicu, în suprafaţă de 21 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Amenajamentul pădurii Berca şi Poiana, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei Greco-Catolice din Habic, în suprafaţă de 14 ha. 2100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 3735/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Codrul Mare**, județul Sălaj, proprietatea Comunei Bârsăul de sus, în suprafață de 191 ha. 9300 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei **Sărături și Tăușor**, județul Târnava Mică, proprietatea Elisabeta Toldalaghi, în suprafață de 52 ha. 4400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Cuiaș**, județul Arad, proprietatea Comunei Cuiaș, în suprafață de 27 ha. 400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 3737/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Milova**, județul Arad, proprietatea Statului dată în folosința Mânăstirei Ortodoxă română Izbuc, în suprafață de 300 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive și revoluția 100 na. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 3738/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Perișorul**, județul Brăila, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 158 ha. 9250 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Greoni**, județul Caraș, proprietatea Comunei Greoni, în suprafață de 100 ha. 7100 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *M. Șerban.*

No. 3739/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor; pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

PUBLICAŢIILE INSTITUTULUI DE CERCETĂRI ŞI EXPERIMENTAŢIE FORESTIERĂ DIN ROMÂNIA

SERIA I.

Analele Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră.

Vol. I. Anul 1934

M. DRACEA Prof.: Cuvânt înainte.

C. CHIRIŢĂ Dr., T. BĂLĂNICĂ şi **R. MUNTEANU**: Contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor şi exigenţelor staţionale ale castanului bun în România. Cercetări în Oltenia, la Tismana şi Polovraci. (Extras) . . . . Lei 100

C. C. GEORGESCU Dr.: Studii phyto-geografice în bazinul inferior al Văii Cernii (Băile Herculane). (Extras) . . . . . . Lei 100

M. PETCUŢ: Cercetări în legătură cu germinaţia seminţelor, care în mod obişnuit răsar în anul al II-lea. (Extras) . . . Lei 100

Vol. II. Anul 1935—1936

GR. ELIESCU Dr.: Contribuţiuni la cunoaşterea morfologică şi botanică a lăcustei Isophya specioasa Friv. (Extras) . . . . Lei 100

C. C. GEORGESCU şi **M. BADEA**: O nouă specie de Cercospora parazită pe ace de Juniperus. (Extras) . . . . Lei 20

C. C. GEORGESCU şi **M. BADEA**: Maladia răsfrângerii conurilor de molid. Rhynchophora retroflexa. Nov. Sp. (Extras) . . Lei 40

C. C. GEORGESCU şi **V. MELANIDE**: Formaţiuni de lemn în scoarţă la Acer tataricum. (Extras) . . . . Lei 40

C. C. GEORGESCU şi **I. MOLDOVANU**: Consideraţiuni asupra culturii răşinoaselor în parcul dendrologic dela Dofteana-Bacău. (Extras) . . . . Lei 60

M. PETCUŢ şi **A RĂDULESCU**: Cercetări în legătură cu greutatea la litru şi numărul de seminţe la kg. pentru câteva specii lemnoase . . . . Lei 40

S PAŞCOVSKI: Tisă şi ienuper la Cislău (Buzău) . . . . Lei 20

S. PAŞCOVSKI: Câteva staţiuni de plante lemnoase din Ardeal Lei 20

Vol. III Anul 1937

C. D. CHIRIŢĂ Ing. Dr.: Nisipurile dela Hanul-Conachi, din punct de vedere naturalist şi forestier . . . . Lei 80

V. N. STINGHE Prof. şi **G. T. TOMA Ing.**: Tarife de cubaj şi tabele de coeficienţi de formă şi de înălţimi reduse, pentru salcâm (în special pentru cel de pe nisipurile din Oltenia) . . . . Lei 50

C. C. GEORGESCU Ing. Dr. şi **M. BADEA**: Mătura vrăjitoarei la cais (Taphrina armeniacae. Georg. et Bad). . . . . . . Lei 20

AT. HARALAMB Ing. Dr.: Trei staţiuni de Taxus baccata L. în Munţii Buzăului . . . . Lei 20

Vol. IV. Anul 1938

C. D. CHIRIŢĂ: Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborete . . . . Lei

C. D. CHIRIŢĂ: Contribuţiuni la cunoaşterea exigenţelor nucului american (Juglans nigra) faţă de sol . . . . Lei

C. D. CHIRIŢĂ: Cercetări asupra umidităţii solurilor forestiere, în regiunea de câmpie . . . . Lei

C. D. CHIRIŢĂ şi T. P. BĂLĂNICĂ: Cercetări asupra nisipurilor din Sudul Olteniei. . . . . Lei

G. T. TOMA şi A. CONSTANTINESCU Variaţia greutăţii lemnului de foc. Lei

AT. HARALAMB şiM. ENE: Monografia piscicolă a pârâului Caşoca afluent al Buzăului . . . . Lei

S. PAŞCOVSKI: Observaţiuni asupra unor esenţe exotice . . Lei

AN. V. RĂDULESCU: Observaiţuni fenologice la speciile lemnoase din Bucureşti făcute în sezonul de vegetaţie 1937 . . . . Lei

AT. HARALAMB: Câteva staţiuni noui de mojdrean . . . Lei

AT. HARALAMB: Alte două staţiuni de tisă în jud. Buzău . . Lei

SERIA II.

Referate, comunicări.

C. C. GEORGESCU Dr. şi M. BADEA: Dare de seamă asupra maladiilor criptogamice, de importanţă economică, apărute în pădurile ţării în anul 1933, 1935, 8°, pp. 43 . . . . Lei 40

D. A. SBURLAN Dr.: Intrebuinţarea lemnului în construcţia străzilor şi a şoselelor. Realizări şi curente noui. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1935, 8°, pp. 23. . . . . Lei 20

TR. HEROIU Dr.: Utilajul unui birou modern. (Extras din „Bulet. IROM"), 1935, 30/21, pp. 33 . . . . Lei 40

M. PETCUŢ şi P. CRETZOIU: Contribuţiuni la cunoaşterea florei dintre Dunăre şi Carpaţii Sudici. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 10 . . . . Lei 20

D. A. SBURLAN Dr.: Trasarea jilipurilor şi uluçelor. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . Lei 20

AT. HARALAMB Dr. şi A. RĂDULESCU Dr.: O plantaţie de pin silvestru la poalele podgoriei muntene. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . Lei 20

I. C. DEMETRESCU Dr.: Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecţie. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 41. Lei 20

I. C. DEMETRESCU Dr.: Nouile păduri şi legile noastre silvice. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 9 . . . . Lei 20

M. PETCUŢ şi C. CHIRIŢĂ: Lupta împotriva secetei, privită din punct de vedere silvic, 1937, 8°, pp. 15. . . . . Lei 20

AT. HARALAMB Dr.: Noui contribuţiuni la cunoaşterea staţiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1936, 8°, pp. 15 . . . . Lei 20

D. DRÂMBĂ Dr.: Studiul torentului Valea lui Bogdan. 1937, 8°, pp. 79 . . . . Lei 20

M. PETCUŢ: Semănături sau plantaţiuni de stejar? (Extras din „Revista Pădurilor", 1937, 8°, pp. 29 . . . . Lei 20

TR. HEROIU Dr.: Cunoştinţe de economie forestieră în şcoala românească. (Extras din „Revista G-lă a Invăţământului"), 1937, 8°, pp. 15 . . . . Lei 20

M PETCUŢ: Pădurile dela limita dintre Vlăsia, Mostiştea şi Bărăgan. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 14 . . Lei 20

AT. HARALAMB Dr. şi P. CRETZOIU: Hippophae rhamnoides L. pe litoralul românesc al Mării Negre. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 10 . . . . Lei 20

GR. ELIESCU Dr.: Lithocolletis populifoliella Tr. un fluture vătămător frunzelor de plop. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 10. Lei 20

M. PETCUȚ și C. CHIRIȚĂ: Impăduririle în sprijinul agriculturii, din Sudul Basarabiei. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 35. Lei 20

I. C. DEMETRESCU: Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere silvic. (Raport prezentat la cel de al XIII-lea Congres Agricol), 1937, 8°, pp. 21 . . . . Lei 20

I. C. DEMETRESCU: Capitalul în economia forestieră. (Referat la a 50-a Aduanre generală a Societății „Progresul Silvic", 1937, 8°, pp. 18. Lei 20

AT. HARALAMB: O stațiune de Pinus banatica Georg. et Ion. și Pinus silvestris L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 15 . . . . Lei 20

S. PAȘCOVSKI: Ciocănitorile și semințele forestiere. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 14 . . . . Lei 20

V. SABĂU Dr.: Organizarea producției lemnului în cadrul politicii forestiere naționale, 1938, 8°, pp. 102 . . . . Lei 80

V. SABĂU: Politica de amenajare a pădurilor românești în lumina statisticii, 1938, 8°, pp. 42+17 tabele . . . . Lei 60

V. DINU Dr.: Politica forestieră. Evoluția și stadiul actual al doctrinei. Problema românească. 1938, 8°, pp. 61 . . . . Lei 40

D. A. SBURLAN Dr.: Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 24. Lei 20.

I. C. DEMETRESCU: Despre sensul articolului 13 alineatul g. din Codul nostru silvic în vigoare. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1937, 8°, pp. 8. . . . . , Lei 20

ATH. HARALAMB Dr.: Experiențe în materie de ameliorațiuni alpine. (Extras din „Revista Pădurilor"), 1938, 8°, pp. 14 . . . Lei 20

S. PAȘCOVSKI Ing.: Contribuțiuni la flora Cadrilaterului. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3/938 cu o hartă a regiunii cercetată), 1938, 8°, pp. 12 . . . . Lei 20

S. PAȘCOVSKI Ing.: Hibrizi între Alnus glutinosa (L.) GAERTN și A. INCANA (L.) MNCH. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 4/938), 1938, 8°, pp. 8 . . . . , Lei 20

D DRÂMBĂ Ing. cons.: Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3—4/1938), 1938, 8°, pp. 30 . . . . Lei 20

D. A. SBURLAN Dr.: Vehicule cu roți pneumatice pentru tracțiunea animală. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 5/938), 1938, 8°, pp. 20. Lei 20.

D. A. SBURLAN Prof.: Contribuțiuni la studiul pădurilor inaccesibile din România. 1938, 8°, pp. 109 . . . . Lei 80

M PETCUȚ și GR. ELIESCU Dr.: Cauzele uscării frasinului din pădurea Comarova. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 10/938), 1938, 8°, pp. 10 . . . . , , , Lei 20

M. PETCUȚ Ing. cons.: Vitalitatea rădăcinilor de stejar. (Extras din „Revista Pădurilor Nr. 2/939), 1939, 8°, pp. 18 . . . . Lei 20

ATH. HARALAMB Ing.: Pin silvestru spontan în împrejurimile Curții de Argeș. (Extras din „Revista Pădurilor Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 10. Lei 20

I. LUPE Ing.: O stațiune de tisă în munții Gurghiului. (Extras din „Revista Pădurilor" Nr. 3/939), 1939, 8°, pp. 8 . . . . . . Lei 20

GR. ELIESCU Dr.: Contribuțiuni la cunoașterea insectelor vătămătoare pădurilor din România (I). „Revista Pădurilor" Nr. 6/939, 1939, 8°, pp. 10 . . . . Lei 20

Dare de seamă asupra activității Institutului dela 1 Aug. 1933—Dec. 1936; —1939. 8°, 72 pagini . . . . 40 Lei

Dare de seamă asupra boalelor de importanță economică în pădurile țării, în 1934—1938; —1940, 8°, ... 40 Lei

REVISTA PADURILOR

Redactor-şef : **Stinghe N. V.**

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte : **Drăcea D. M.**
Vice-Preşedinţi : **Alimăneştianu Const.**
Stinghe N. V.
Casier : **Rădulescu M.**
Secretar general : **I. Zeicu**
Secretari : **Al. Butoi**
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu şi I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu şi Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru	instituţii	500	lei
„ „ „ „	particulari	300	„
„ „ „ „	membrii Societăţii . . .	200	„
„ „ „ „	conductori şi brigadieri . .	75	„
Numărul		25	„

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei

EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**

Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI

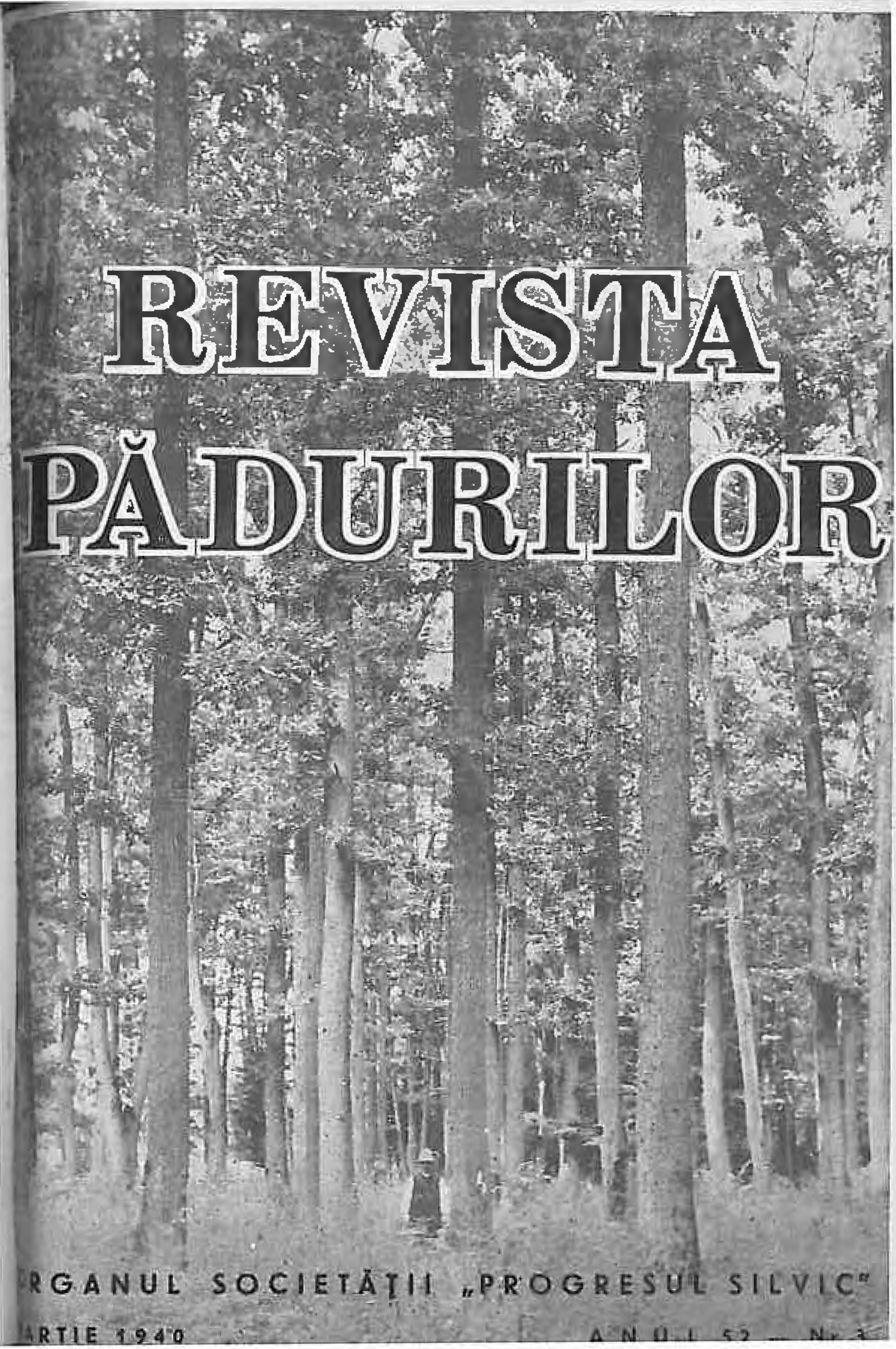

REVISTA PĂDURILOR

RGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

ARTIE 1940 ANUL 52 — Nr 3

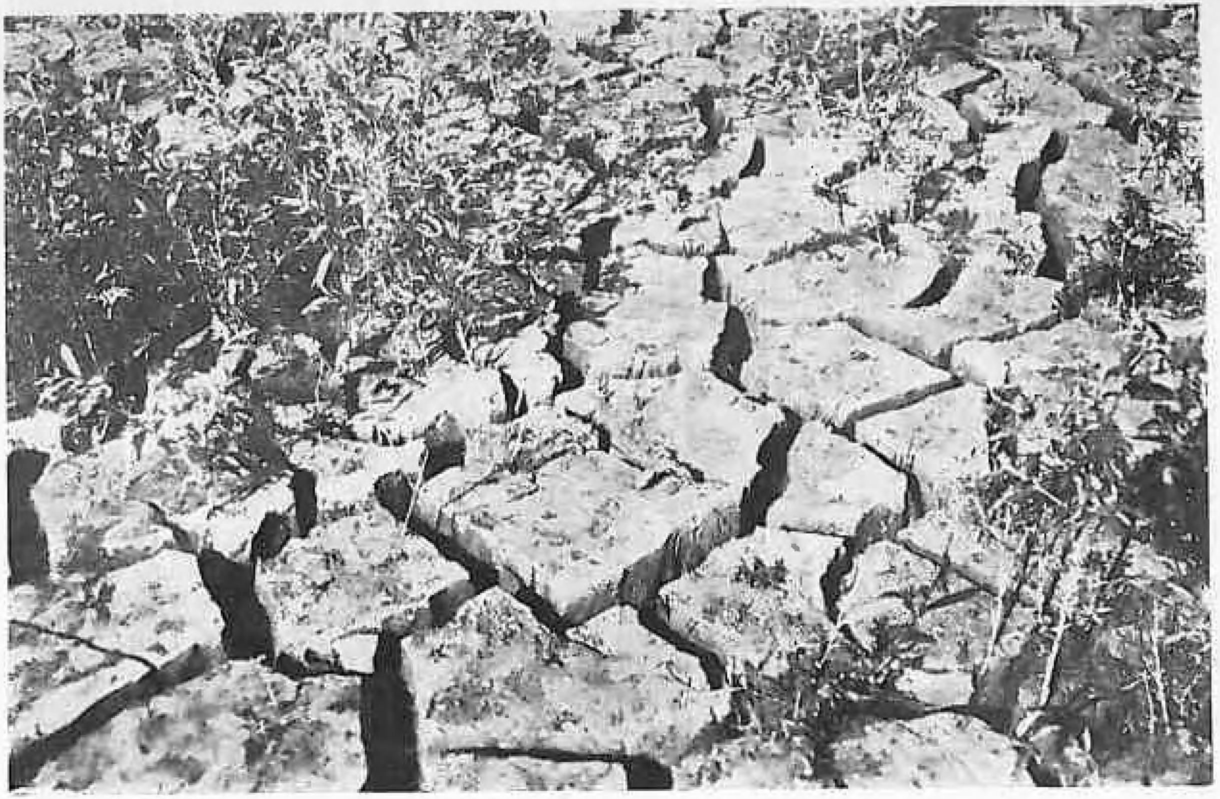

Clişeu Ing. L. Nicolaescu

După trecerea apelor de inundaţie în regiunea inundabilă a Dunării.
Après le passage des eaux dans la région inondable du Danube.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 3/1940

STUDII

TEORIA ERORILOR ŞI VERIFICAREA EI ASUPRA FENOMENELOR SILVICE

de Ing. TITUS PETRESCU (BOZOVICI)

Profitând de un exemplu dintr'un articol anterior din Revista Pădurilor „Scopul şi importanţa Statisticei" de Dr. V. Sabău, încerc a studia cazul citat de H. Vater referitor la înălţimile a 125 arbori dintr'o piaţă de experimentaţie făcută într'un arboret de pin de 9 ani.

Luând aceste 125 înălţimi din tabela Nr. 1 din articolul citat mai sus, şi grupând aceste înălţimi pe clase de 20 cm. începând cu clasa 57—77 cm., avem coloanele 1, 2 şi 3 din tabloul Nr. 1 din pagina următoare.

După această nouă grupare a înălţimilor observăm că numărul arborilor din clasele respective sunt simetric aşezate faţă de înălţimea de 177 cm care este totodată şi media celor 125 înălţimi. Diferenţele dintre înălţimile respective şi 177 cm pot fi privite ca erori accidentale provenite din cauze diverse.

Pentru a simplifica calculele vom calcula în tabloul Nr. 1 coloana 4 şi 5 înălţimile medii pe clase de înălţimi. Iar diferenţa dintre 177 cm şi înălţimile medii pe clase se trece în coloana 6 (Tabloul 1).

Aceste diferenţe pot fi privite ca erori ale clasei respective, numărul erorilor din clasă fiind egal cu numărul arborilor din aceiaşi clasă.

Bine înţeles erorile provenite din diferenţele de diametre sub 177 cm vor fi negative.

Trecând aceste rezultate în tabloul Nr. 2, vom avea:

TABLOUL Nr. 1.

1 Clase de înălţimi	2 I	3 n	4 In	5 Im	6 ε
	cm	no	cm	cm	cm
57—77	61	1	61		
	70	1	70		
		2	131	65.5	−111.5
77—97	—	—	—	87.0	90
97—117	102	1	102		
	107	1	107		
	113	1	113		
	114	1	114		
		4	436	109.0	68.0
117—137	117	1	117		
	119	1	119		
	120	1	120		
	126	2	252		
	129	2	258		
	132	1	132		
	137	1	137		
		9	1135	126.1	− 50.9
137—157	139	3	417		
	142	1	142		
	143	1	143		
	146	2	292		
	147	2	294		
	148	1	148		
	149	2	298		
	150	2	300		
	153	2	306		
	156	1	156		
	157	1	157		
		18	2653	147.4	− 29.6
157—177	158	1	158		
	159	4	632		
	162	2	324		
	164	1	164		
	166	3	498		
	167	1	167		
	169	4	676		
	170	2	340		
	171	1	171		
	172	3	516		
	173	2	346		
	175	2	350		
	176	3	528		
		29	4870	167.9	−9.1
177—197	177	2	354		
	178	1	178		
	179	1	179		
	180	2	360		
	181	3	543		
	182	1	182		
	183	1	183		
	184	2	368		
	185	1	185		
	186	1	186		
	187	1	187		
	188	2	376		
	190	1	190		
	192	2	384		
	193	1	193		
	194	3	582		
	195	3	585		
	196	1	196		
		29	5411	186.6	+9.6
197—217	197	1	197		
	198	2	396		
	200	1	200		
	201	3	603		
	202	2	404		
	203	1	203		
	204	1	204		
	206	2	412		
	209	3	627		
	214	1	214		
	216	1	216		
		18	3676	204.2	+ 27.2
217—237	219	3	657		
	221	1	221		
	222	1	222		
	223	1	223		
	227	1	227		
	233	1	233		
	234	1	234		
	236	1	236		
		10	2253	225.3	+ 48.3
237—257	237	1	237		
	246	1	246		
	247	1	247		
	254	1	254		
		4	984	246.0	+ 69.0
257—277	262	1	262		
	270	1	270		
		2	532	266.0	+ 89.0
277—296	—	—	—	287.0	+110.0

TABLOUL Nr. 2.

1		2	3	4		5	6	7	8	
Clasa de înălțimi		N	Im	ε		ε²	|εε|	Rez. din calcul	Dif.	
Față de origina veche	Față de origina nouă			+	—				+	—
		No.	cm.	m	m	m²	m²	No.	No.	No.
57— 77	(—1,2)—(—1,0)	2	65,5		1,115	1,243	2,486	0,25	1,75	
77— 97	(—1,0)—(—0,8)	0	87,0		0,900	1,810	0,000	1,25		1,25
97—117	(—0,8)—(—0,6)	4	109,0		0,680	0,462	1,848	4,25		0,25
117—137	(—0,6)—(—0,4)	9	126,1		0,509	0,259	2,331	10,65		1,65
137—157	(—0,4)—(—0,2)	16	147,4		0,296	0,083	1,584	19,60		1,60
157—177	(—0,2)—0	29	167,9		0,091	0,008	0,252	26.50	2.50	
177—197	0—0,2	29	186,6	0,096		0,009	0,261	26.50	2,50	
197—217	0,2—0,4	1[illegible]	204,2	0,272		0.074	1,332	19,60		1,60
217—237	0,4—0,6	10	225,3	0,483		0,233	2,330	10,65		0,65
237—257	0,6—0,8	4	246,0	0,690		0,476	1,904	4,25		0,25
257—277	0,8—1,0	2	266,0	0,860		0,792	1,584	1,25	0,75	
277—297	1,0—1,2	0	287,0	1,100		1,210	0,000	0,25		0,25
	Total:	125					15.912	125,00		

Din tabloul Nr. 2, col. 1, 2, 3, 4 observăm că față de origina nouă a înălțimilor avem tot atâtea erori negative cât și pozitive. Cele negative sunt în număr de 62, iar cele pozitive de 63.

Se observă că toate aceste erori sunt cuprinse între două limite fixe —1,2 și +1,2.

Și se mai observă că erorile nu sunt uniform împrăștiate în acest interval ci cele mai mici sunt cele mai numeroase.

Deci sunt îndeplinite toate condițiunile pe cari trebue să le îndeplinească erorile accidentale. Acum să rezumăm câteva cunoștințe din teoria erorilor.

Se știe că Gauss a făcut legătura între calculul erorilor și calculul probabilităților.

Probabilitatea unui eveniment este definită prin raportul dintre numărul cazurilor favorabile și numărul cazurilor posibile a producerii acelui eveniment.

In cazul nostru considerând erorile în valoare absolută și socotind raportul dintre cazurile favorabile a producerii erorilor pe intervale și numărul total al erorilor avem:

intervalul	0—0,2;	0,2—0,4;	0,4—0,6;	0,6—0,8;	0,0—1,0;	1,0—1,2
numărul erorilor	**58**	**36**	**19**	**8**	**2**	**2**
probabilitatea	$\frac{58}{125}$	$\frac{36}{125}$	$\frac{19}{125}$	$\frac{8}{125}$	$\frac{2}{125}$	$\frac{2}{125}$
sau	0,464	0,288	0,152	0,064	0,016	0,016

Deci probabilitatea prezenţei erorilor de diferite mărimi, adică în diferitele intervale urmează o anumită lege. Care este această lege?

Se poate reprezenta grafic, considerând pe linia absciselor cele 12 intervale ale erorilor şi construind dreptunghiuri pe abscisele respective cu laturi proporţionale cu jumătatea cifrelor 0,464; 0,288 — de o parte şi de alta a axei x-ilor.

Ducând curba care limitează dimpreună cu axa x-ilor toate aceste arii dreptunghiulare (porţiunile de arii mici triunghiulare cuprinse în interiorul curbei compensându-se cu ariile triunghiulare cari rămân în afară), se obţine figura de mai jos:

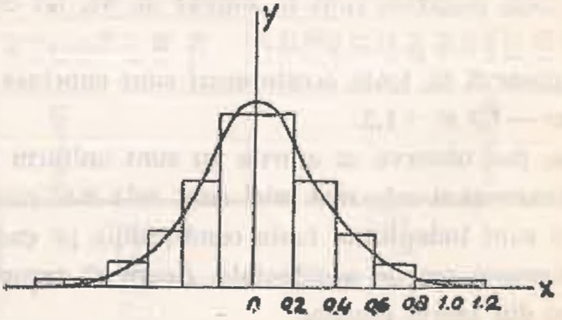

Această curbă se apropie ca formă de cele ce fac parte din familia de curbe având ca ecuaţie:

$$y=ae^{-h^2x^2}$$

Trecând în ecuaţia de mai sus două valori ale abscisei şi ordonatei a două puncte diferite depe curba de mai sus, obţinem ecuaţia următoare:

$$y=0.25\ e^{-(2.36)^2x^2}$$

Pentru a pune şi mai mult în evidenţă legea după care se repartizează rezultatele observaţiunilor de mai sus, vom aplica în cele ce urmează tabelele de probabilităţi.

Pentru aceasta trebue să reamintim câteva noţiuni întrebuinţate în teoria erorilor.

Se numeşte mijlocia erorilor valoarea expresiunii:

$$(1) \qquad \varepsilon_m = \pm \sqrt{\frac{\Sigma \mid \varepsilon\varepsilon \mid}{n-1}}$$

în care în cazul nostru $\Sigma \mid \varepsilon\varepsilon \mid$ este suma patratelor erorilor înmulţite respectiv cu numărul erorilor din acelaş interval, adică suma din coloana 6 din tabloul Nr. 2, iar n este numărul tuturor erorilor adică 125.

Se numeşte probabilitate normală valoarea expresiunii:

$$(2) \qquad p = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \int_0^{hk} e^{-t^2}\, dt = \frac{2}{\sqrt{\pi}} \left(hk - \frac{1}{1} \frac{h^3k^3}{3} + \frac{1}{1.2} \cdot \frac{h^5k^5}{5} - \ldots\ldots \right)$$

în care

$$(3) \qquad h = \frac{1}{\varepsilon_m \sqrt{2}}$$

Insemnând cu η valoarea lui k pentru care $p = \frac{1}{2}$ avem din (2) considerând numai primii doi membri ai seriei

$$(4) \qquad h\eta = 0.47694$$

Şi înlocuind pe h din (3) în expresiunea (4) avem:

$$\eta = \varepsilon_m \times 0.67449$$

Iar în expresiunea (2) înlocuindu-se

$$hk = h\eta \times \frac{k}{\eta} = 0.47694 \times \frac{k}{\eta}$$

pentru diferite valori ale raportului $\frac{k}{\eta}$ se calculează tabele pentru valoarea lui p din expresiunea (2).

Dăm mai jos un extras din aceste tabele:

TABLOUL Nr. 3.

$$p=\frac{2}{\sqrt{\pi}}\int_0^{\frac{k}{\eta}} e^{-t^2}\,dt$$

$\frac{k}{\eta}$	p	Dif	$\frac{k}{\eta}$	p	Dif
0,00	0,00000		3,31	97442	
0,01	00538	538	3,32	97486	44
0,82	41979		4,10	99453	
0,83	42440	461	4,20	99539	108
1,65	73452		4,90	99905	
1,66	73714	289	5,00	99926	21
2,48	90562		∞	1.00000	
2,49	90694	132			

Să aplicăm cele de mai sus cazului nostru.

Avem:

$$e_m=\pm\sqrt{\frac{1.5912}{125-1}}=0,3582 \text{ m sau } e_m=\pm 35.82 \text{ cm}$$

$$\eta=35.82\times 0.67449=24,13 \text{ cm.}$$

$$k=20 \text{ cm.}$$

Deci raportul $\frac{k}{\eta}=\frac{20}{24.13}=0.8288$

pentru primul interval avem deci argumentul 0.8288 pentru intervalele următoare vom avea: $2\frac{k}{\eta}$; $3\frac{k}{\eta}$ etc.

Trecând aceste date într'un tablou avem:

TABLOUL Nr. 4.

1	2	3	4	5	6	7	
k	$\frac{k}{\eta}$	p	Δp	$125\times\Delta p$	n	Dif	
						+	—
0,0	0,0000	0,00000	—	—	—	—	—
0,2	0,8288	0,42385	0,42385	53,00	58	5,00	—
0,4	1,6576	0,73672	0,31287	39,20	36	—	3,20
0,6	2,4864	0,90647	0,16975	21,30	19	—	2,30
0.8	3,3152	0,97464	0,06817	8,50	8	—	0,50
1,0	4,1440	0,99479	0,02015	2,50	2	—	0,50
1,2	4,9728	0,99920	0,00441	0,50	2	1,50	—

In acest tablou s'a trecut în coloana 1 valorile succesive ale lui k şi în coloana 2 s'a trecut valoarea argumentului $\frac{k}{n}$ corespunzător. In coloana 3 s'a calculat valoarea lui p cu ajutorul tablelor reproduse în tabloul Nr. 3 interpolându-se valorile corespunzătoare.

In coloana 4 s'au calculat diferenţele dintre valorile succesive ale lui p.

In col. 5 s'au înmulţit aceste diferenţe cu numărul total de 125 şi s'a găsit numărul de erori rezultat din calcul, care trebue să se afle în intervalul respectiv.

In coloana 6 s'a trecut numărul de erori rezultate din observaţii iar în col. 7 s'au trecut diferenţele dintre numărul erorilor rezultate din calcul şi cele rezultate din observaţie.

Observăm că cu toate că avem un număr destul de mic de observaţii (125) concordanţa dintre cele două serii de cifre este aproape perfectă, neavând nepotriviri mai mari de 4%.

Trecând aceste diferenţe din tabloul 4 în tabloul 2 coloana 8 avem diferenţele şi faţă de valorile relative ale observaţiilor.

In concluzie, putem să afirmăm că şi fenomenele silvice ca şi toate fenomenele din ştiinţele cari se bazează pe observaţii sunt supuse aceloraşi legi ale teoriei probabilităţilor.

Desigur că acest exemplu nu demonstrează afirmaţia de mai sus ci numai o confirmă în cazul acesta izolat.

Intr'un articol viitor vom încerca să demonstrăm că în afară de înălţime sunt supuse aceloraşi legi şi celelalte elemente ale unui arboret şi în general, toate fenomenele de acest gen.

La théorie des erreurs et sa vérification sur les phénomènes forestiers.

Die Fehlertheorie und ihre Anwendung an die forstlichen Phänomenen.

Verfasser unterwirft das von H. Vater in den „Mitteilungen aus der Königlich-Sächsischen forstlichen Versuchsanstalt zu Tharandt, Bd. I, S. 8—12 veröffentlichte Beispiel, einer eingehenden mathematischen Untersuchung und kommt zu dem Schluss, dass die 125 neunjährigen Stämme aus einer Kiefernversuchsfläche sich auf die verschiedenen 20 cm Höhenstufen nach der Gauss'schen Glockenkurve verteilen.

DISTRIBUȚIA GEOGRAFICĂ GENERALĂ A PLANTELOR LEMNOASE DIN ROMÂNIA

de PAUL CRETZOIU (București)

(II)

In numărul din Noembrie 1939 al Revistei Pădurilor m'am ocupat de distribuția generală a speciilor genului Acer ce cresc la noi în țară precum și a fagului oriental.

Continuând, în cele de mai jos ne vom ocupa de distribuția generală a laricelui, liliacului și iarba neagră:

5) Larix decidua Mill. Această specie e reprezentată la noi numai prin var. polonica (Rac.) Ostf. et Syr.-Larss.,

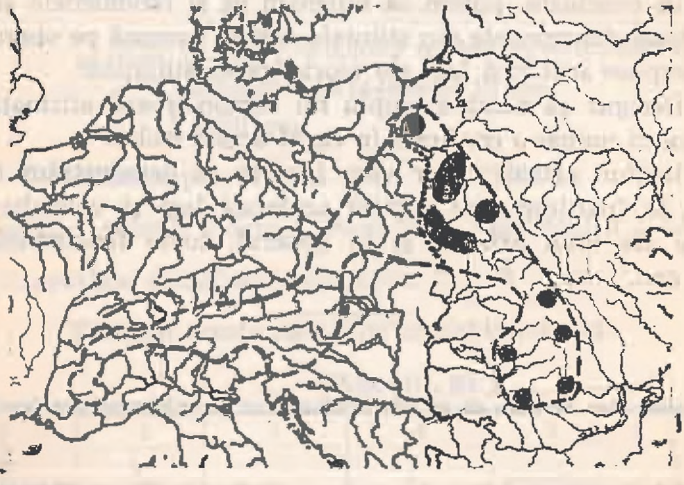

Fig. 1. Zona de răspândire a speciei Larix decidua Mill. In cuprinsul ei, răspândirea varietății polonica (Rac.) Ostf. et Syr. Larss. este indicată cu pete negre.

în Die Pflanzenareale, 2 Reihe, Heft 7, p. 63, harta 62. — Această varietate ocupă numai partea estică a arealului speciei tipice, excluzându-se cu aceasta; Larix decidua Mill. tipic se află numai până la limita vestică a var. polonica (Rac.) Ostf. et

Syr.-Larss., astfel că varietatea din munţii noştri şi ai Poloniei are cu totul caracterul unei rase geografice sau al unei subspecii.

Genul Larix Mill. este propriu emisferului boreal; în regiunile mai sudice (în Europa până la 44° lat. N., în Asia până la 27° lat. N., în America de Nord până la 39° lat. N.) speciile sunt montane sau alpine, în regiunile mai nordice scoboară în plin şes. Cele 10 specii ale genului (în România numai una) au o distribuţie foarte diferită; cele din regiunile mai meridionale au o răspândire mai mică, cele mai nordice o răspândire mai largă. Europa are o specie, Asia 6 şi America de Nord 3.

Genul Syringa L. — A. Lingelsheim, in Engler, Das Pflanzenreich, IV/243, I-II, 1920, p. 74. — Cele 30 de specii ale genului sunt repartizate cu totul inegal în Europa (cu 2 specii) şi în Asia (cu 28 specii). In Asia speciile se află repartizate în zonele temperate, începând din Caucaz, peste Persia, Afganistan, Hymalaya, Tibet, China centrală şi nordică, Mandciuria, regiunea Amur, Korea până în Japonia. Majoritatea speciilor se află în China centrală unde desigur că se află centrul de evoluţie al genului. In flora ţării noastre avem 2 specii.

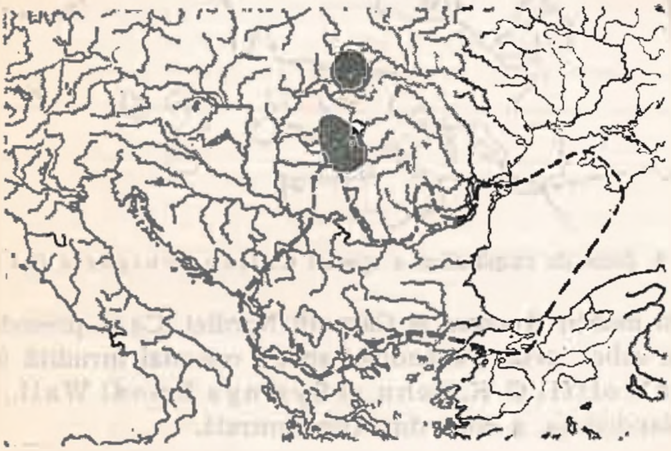

Fig. 2. Zona de răspândire a speciei Syringa vulgaris L. Petele negre arată răspândirea speciei Syringa Jozsikaea Jacq.

6) Syringa vulgaris L. — P. Cretzoiu, Die europäischen Syringa-Arten, in Hannig-Winkler, Die Pflanzenareale,

4 Reihe, Heft 6, 1938, p. 73, harta 54 a. — Specia aceasta cu distribuția geografică numai în Sudul țării, trecând de aci în Nordul peninsulei Balcanice, Bithynia și vestul Crimeii, are ruda sa cea mai apropiată în **Syringa oblata Lindl.** din Korea și China. E desigur un relict terțiar.

7. **Syringa Jozsikaea Jack.** — P. Cretzoiu, l. c. 1938, p. 73, harta 54 b. — E un endemism al țării noastre, aflat numai în munții Apuseni și Carpații Nordici. Ca și precedenta e tot un relict terțiar, avându-și specia cea mai înrudită în **Syringa Wolffii C. K. Schn.** și **Syringa Emodi Wall.**, prima din Mandciuria, a doua din Asia centrală.

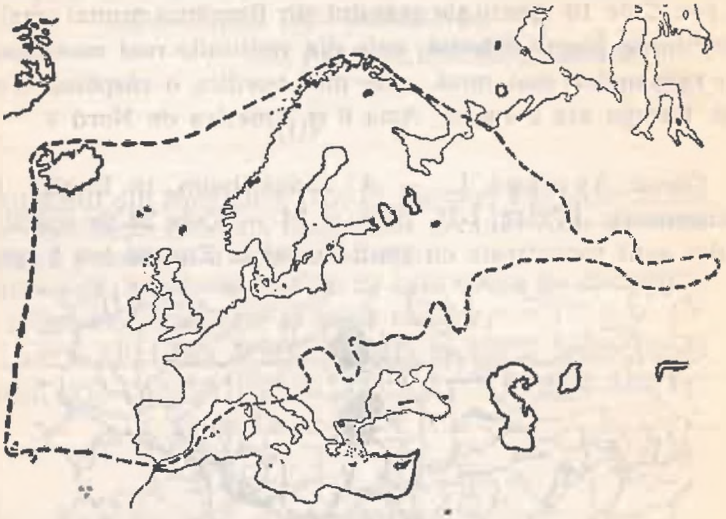

Fig. 3. Zona de răspândire a speciei **Calluna vulgaris (L.) Hull.**

8. **Calluna vulgaris (L.) Hull.** — W. Beijerinck, in Hannig & Winkles, Die Pflanzenareale, 4 Reihe, Heft 6, 1938, p. 74—77, harta 55. — **Calluna**, din familia Ericaceae, e un gen monotipic. Această singură specie e răspândită pe cea mai mare parte a Europei, afară de regiunea Est-Mediterană. In Asia pătrunde foarte puțin ca o prelungire peste Urali a arealului său european. In țara noastră, **Calluna vulgaris (L.) Hull.** e o apariție rară a Carpaților (jud. Putna, etc.). **Calluna vulgaris (L.) Hull.** este un element atlantic al zonei temperate și reci. Optimul desvoltării sale se întinde peste Anglia, Franța apuseană, Belgia, Olanda, Germania de N—W, Danemarca și Scandinavia de S—V.

La distribution géographique générale des plantes ligneuses de Roumanie (II)

Die rumänischen Holzpflanzen im Rahmen ihrer allgemeinen pflanzengeographischen Verbreitung (II).

Es werden hier die Verbreitungskarten folgender Holzgewächse gegeben: Larix decidua mit der var. polonica (Rac.) Ostf. et Syr.—Larss., Syringa vulgaris L., Syringa Jozsikaea Jàcq. und Calluna vulgaris (L.) Hull.

Din lucrările Institutului de cercetări

și experimentație forestieră

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA FLOREI FÂNEȚELOR DE MUNTE 1).

(BROASCA — BUZĂU)

de AT. HARALAMB
Inginer subinspector silvic

Râul Buzău, dela Nehoiași (locul unde primește pe Bâsca, cel mai de seamă afluent al său) străbate în partea dela Nord de aici regiunea munților ce-i poartă numele. Crestele cele mai înalte ale acestor munți ating: Tătarul-Mare 1481 m, Siriul 1668 m, Golul Tehărăului 1363 m, Poiana din Cale 1356 m, Cașoca Mică 1349 m, Penteleul 1775 m, Piciorul Caprei 1524 m, Colțul Zănoagei 1536 m.

Broasca, satul de reședință al comunei Siriu, se găsește (ca și celelalte sate componente ale acestei comune) în cuprinsul zonei muntoase, la 7,500 km la Nord de confluența Bâscei. Este situat dealungul văii Buzăului, care trece aici la circa 600 m altitudine. Deși valea este îngustă, se bucură totuși din plin de lumina și căldura soarelui întrucât este orientată N—S. Crestele din apropiere ating: Monteorul 1307, Vf. Ciungilor 1199 m, Vf. Șoimului 1115, Vf. Arșiței 1119 m, Vf. Piciorul Muntelui Caprei 1130 m.

In ce privește vegetația, gorunul pătrunde până aici pe partea stângă (expusă spre Vest) a Buzăului, ținând poalele. In partea superioară se amestecă și apoi cedează locul mesteacă-

---

Cu ocaziunea cercetării problemelor ce am avut de întreprins în cadrul lucrărilor Institutului, am putut consacra uneori un timp oarecare și culegerii vegetației care caracteriza regiunile cercetate.

Chiar dacă comunicarea de față nu ar avea o directă legătură cu problemele pur forestiere sau cu cele ce întreprindem, determinările ce prezentăm, cred că pot fi folosite de cei ce se ocupă mai de aproape cu cunoașterea fânețelor.

nului, fagului și uneori pinului silvestru. Pe la 800 m altitudine, pe fețele nordice și vestice, apare și bradul, iar spre creastă și molidul.

Materialul floristic, care formează obiectul acestei comunicări, a fost recoltat de noi dintr'o fâneață naturală situată la confluența râului Cașoca cu Buzăul, dealungul și pe stânga acestora [1]. Fâneața are o întindere de 1,500 ha. Se găsește pe o terasă nisipoasă, la circa 1,50 m deasupra nivelului scăzut al apelor Buzăului.

*

Dăm mai jos lista plantelor recoltate de noi la 23 Iunie 1936.

Fam. Equisetaceae

1. Equisetum arvense L.

Fam. Gramineae

1. Anthoxanthum odoratum L.
2. Briza media L.
3. Cynosurus cristatus L.
4. Dactylis glomerata L.
5. Festuca pratensis Huds.
6. Festuca rubra L.
7. Festuca valesiaca Schleich.

Fam. Juncaceae

1. Luzula campestris L.

Fam. Orchidaceae

1. Orchis coriophorus L.

Fam. Caryophillaceae

1. Cerastium caespitosum Gilib.
2. Silene vulgaris (Mnch.) Garcke.

Fam. Ranunculaceae

1. Ranunculus polyanthemos L.

Fam. Cruciferae

1. Bunias orientalis L.

Fam. Rosaceae

1. Filipendula hexapetala (L.) Gilib.
2. Potentilla argentea L.

Fam. Papilionaceae

---

[1] Fâneața este proprietatea d-lui Alex. Dumitrescu învățător în comună și maior invalid din războiul 1916—18.

1. Genista tinctoria L.
2. Lotus corniculatus L.
3. Onobrychis viciaefolia Scop.
4. Trifolium campestre Schreb.
5. Trifolium montanum L.
6. Trifolium pannonicum Jacq.
7. Trifolium pratense L.
8. Trifolium repens L.
9. Vicia cassubica L.

Fam. Polygalaceae

1. Polygala vulgaris L.

Fam. Cistaceae

1. Helianthemum nummularium (L.) Dun.

Fam. Umbelliferae

1. Carum carvi L.

Fam. Convolvulaceae

1. Convolvulus arvensis L.

Fam. Labiatae

1. Prunella vulgaris L.
2. Salvia nemorosa L.
3. Salvia verticillata L.
4. Thymus serpyllum L.

Fam. Scrophulariaceae

1. Alectorolophus major (Ehrh.) Rchb.
2. Euphrasia tatarica Fisch.

Fam. Plantaginaceae

1. Plantago lanceolata L.
2. Plantago media L.

Fam. Rubiaceae

1. Galium cruciata (L.)
2. Galium verrum L.

Fam. Campanulaceae

1. Campanula abietina Griseb.

Fam. Compositae

1. Achillea stricta Schleich.
2. Chrysanthemum leucanthemum L.
3. Hieracium Bauhini Schult.
4. Heracium pilosella L.
5. Hypochaeris maculata L.
6. Hypochaeris radicata L.

7. Leontodon danubialis Jacq.
8. Trimorpha acris (L.) Vierhapper.

*

S'a recoltat deci în total 48 specii, din care aproape jumătate sunt cunoscute drept plante bune furajere. Se vede că papilionaceele (9) şi gramineele (7), cele mai furajere dintre toate, sunt familiile cele mai bine reprezentate.

Fâneaţa, faţă de regiune, este socotită drept bună, producând mult, mai ales în anii ploioşi, terenul fiind nisipos. Terenul este împrejmuit, n'are mărăcini şi nici pietre. Ingrăşăminte nu a primit până acum.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Gebirgswiesen (Broasca-Buzău).

Contributions à l'étude de la flore des prairies de montagne (Broasca — Buzău).

On donne la liste des plantes récoltées dans une prairie naturelle située dans une région montagneuse des Carpathes méridionales. Cette prairie se trouve sur le territoire la commune Siriu (dép. Buzău), au bord de la rivière Buzău, à 600 m altitude.

SORBUS CRETICA (Lindl.) Fritsch ÎN BUCEGI.

de Ing. AL. BELDIE

In ziua de 24 Martie 1940, cu ocazia unei excursiuni [1]) străbătând grohotişurile ce se întind sub stâncile calcaroase de la „Sfânta Ana" (Sinaia), mi-a fost atrasă atenţia asupra lujerilor unei specii de Sorbus, care vegeta într'un singur exemplar, sub formă arbustivă. Cercetând frunzele uscate de pe jos, încă bine conservate, am constatat, nu fără surprindere, că planta noastră nu este altceva decât: Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch. Aceasta, face parte din cercul de afinitate a lui Sorbus aria; specie care nu a fost până acum citată de nicăeri din cuprinsul Bucegilor, sub nici o unitate sistematică. Prezenţa ei deasupra Sinaiei, îmbogăţeşte, astfel, cu încă o plantă lemnoasă, lista vegetaţiei din masivul Bucegilor.

Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch [=S. aria (L.) Cr. ssp. cretica (Lindl.) Soó., S. graeca (Spach) C. Koch., S. meridionalis (Guss.) Simk.], este răspândită în Europa sudică, Balcani, Croaţia, Ungaria. La noi în ţară este cunoscută din Munţii Bihorului, Banat, Ardeal. Cea mai apropiată staţiune de Bucegi este cea de pe muntele Piatra Mare, unde Sorbus cretica, a fost găsit sub var. hungarica (Bornm.) Soó (R. Soó: A Sorbus aria-csoport a Magyar Középhegység keleti felében, în „Tisia", II 1937, p. 226).

Deoarece unităţile din cercul Aria, sunt foarte polimorfe, au fost descrise pentru Sorbus cretica, mai multe varietăţi şi forme (R. Soó l. c.). Deocamdată, lipsa de material suficient şi marele polimorfism al frunzelor depe acelaş exemplar, nu ne permit a trage concluziuni precise asupra unităţilor sistematice mai mici.

---

1) Excursie organizată cu studenţii Facultăţii de silvicultură dela Politehnica din Bucureşti.

Dăm mai jos descrierea frunzelor rezultate din acelaş exemplar:

Frunze ovat-eliptice, eliptice, obovate, subrotunde, de (5,5) 6,5—8 (9) cm. lungi şi (3,5) 5—6,5 (7) cm. late, cu vârful mai mult sau mai puţin acut, cu baza trunchiată, cuneată sau uşor îngustată. Peţiolul lung de 9—13 (15) mm. Marginile frunzei spre bază întregi, spre vârf incis dublu serate, până la lobulate. Nervurile secundare în număr de 8—9 (10) perechi, distanţate de 5—9 mm. Faţa inferioară îndesuit alb-tomentoasă. Lamina groasă, pieloasă.

Unele din frunze de mărime mijlocie se aseamănă bine cu var. hungarica (Bornm) Soó şi cu forma acesteia: f. Thaiszii Soó. Altele mai mari, par a trece spre S. aria (L.) Cr. ssp. Soói Mathe (vezi R. Soó l. c.).

Sorbus cretica in Bucegigebirge.

Sorbus cretica dans le massif montagneux de Bucegi.

Sorbus cretica (Lindl.) Fritsch dont son aire géographique s'étend sur la partie méridionale de l'Europe, sur la presque 'île des Balkans, sur la Croatie et la Hongrie, chez nous n'était jusqu'à présent connu que dans l'Ouest du pays (Banat et Transylvanie).

L'auteur vient d'en trouver un exemplaire (de petite taille) dans le massif montagneux de Bucegi (Carpathes méridionales) au dessus de la Ville de Sinaia à l'endroit nommé „Les rochers de Sf. Ana“ (1130 m altitude) sur des éboulis calcaires.

OBSERVAŢIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU NOUL TARIF AL LEMNULUI ROTUND DE STEJAR

de Ing. I. M. PAVELESCU
(Mihăeşti-Muscel)

Una dintre permanentele griji şi preocupări ale conducerii unităţilor noastre forestiere (mari sau mici) trebue să fie valorificarea la vreme şi la preţuri cât mai corespunzătoare calităţii oricărui produs. Este în acest mod de a ne gospodări şi un imperativ, dar şi o dorinţă a specialistului profesionist.

Deaceea noul tarif pentru lemnul rotund de stejar, publicat în „Buletinul Oficial CAPS, Nr. 2", o nouă încercare şi o firească tendinţă către o justă apreciere a unuia dintre cele mai valoroase produse ale pădurilor noastre, nu suportă şi nu comportă ca idee nici-o discuţiune, cu atât mai mult, cu cât condiţiunile de adaptare, din mai multe puncte de vedere, ce nu mai au nevoe a se destrăma aci, ne sunt în mare parte prielnice. Dar dacă principial aşa stau lucrurile, din punct de vedere însă al realizării unui tarif cu posibilităţi practice de aplicare promptă, problema aceasta încă nu capătă o soluţie clară, pentrucă:

a) Un tarif, dacă nu este regional, ci general, trebue să fie mult mai încăpător, astfel ca încadrarea oricărui sortiment şi oricărei calităţi să fie posibilă.

b) Erarhizarea sortimentelor şi deci a preţurilor acestora, trebue făcută strict în funcţie de calitate, în primul rând şi apoi în funcţie de raritatea pieselor (dimensiuni excepţionale).

c) Tariful trebue să aibă o bază de plecare, dela care, la un centru mediu de consum, un sortiment să ajungă din diverse centre de producţie, aproximativ la acelaş preţ de cost.

In legătură cu aceste câteva simple principii sunt anunţate observaţiunile noastre din articolul de faţă. In cele ce urmează vom arăta deci constatările şi părerile noastre, schiţând considerentele de ordin practic în sprijinul acestor susţineri.

1) **Tariful actual nu este îndeajuns de cuprinzător.**

Intr'adevăr, ocupându-ne de ex. de sortimentul „construcţiuni rurale" constatăm că după tariful actual, acest sortiment trebue ales din piese cu ø < 20 cm (fără coaje), fără condiţiuni de lungime. Preţul loco pădure pe m. c. va fi de lei 500. Ori, lemnul de lucru şi construcţiuni ce realizăm, diferă calitativ în raza aceluiaş ocol sau în aceeaş pădure, după cum provine dintr'o tăere de produse principale, secundare, sau — şi mai ales — accidentale (arbori uscaţi etc.). Iată de aci nevoia unei împărţiri pe calităţi a acestui sortiment şi deci fixarea şi a altui preţ pentru această calitate. Din punct de vedere al raportului dintre un lemn de construcţii rurale de cal. I (provenit din arbori sănătoşi prin tăeri regulate) şi cel de cal. II-a, putem preciza că preţul celui din urmă trebue să fie de maximum 75% din cel de calitatea I-a.

Pe de altă parte, lemnul de construcţiuni rurale, pentru o mai dreaptă valorificare, ar fi trebuit separat în două categorii de preţuri, legate de dimensiunile: până la 4 m. lungime şi cu ø < 16 cm şi o altă categorie cu lungimi mai mari şi cu diametrele, măsurate la jumătatea piesei, până la 20 cm (fără coaje), cu condiţia ca lungimea totală a piesei să nu conducă, la capătul gros, la un diametru mai mare de 22—23 cm fără coaje. Rezultă, evident, nevoia a încă unei categorii de preţ pentru acest sortiment.

Astfel, considerând nevoia amplificării compartimentării tarifului, din alte puncte de vedere, de ex. al varietăţii de stejar: unul ar trebui să fie preţul unui lemn de pedunculat pentru doage sau pentru gater şi altul când este vorba de gorun. Necesitatea de a avea un tarif mai cuprinzător, este deci pe deplin evidenţiată.

2) **Erarhizarea sortimentelor şi deci a preţurilor într'un tarif.**

Dacă la preţurile, într'adevăr, pe alocuri mult prea mici de până acum, se puteau vinde la vreme toate sortimentele ce rezultau dintr'o exploatare, s'ar putea să nu se întâmple la fel în viitor cu anumite sortimente, mai ales pentrucă permanent se tinde la majorarea procentului lemnului de lucru şi deci implicit, calitativ, acest procent, în totalitatea lui, va fi inferior celui de până acum, în timp ce erarhizarea sortimentelor în ceeace priveşte preţurile nu este încă riguroasă.

Intr'adevăr, lemnul de furnir şi de export îşi va găsi o plasare sigură la preţurile din tarif, considerând că stejarul de gater cal. I-a şi a II-a se va putea preda fabricilor noastre la preţurile tarifului, majorate cu cheltuelile de transport dela pădure la gări, cu cheltuelile de încărcat, fracht, etc. Deasemenea, în parte s'ar putea vinde ca şi cel de dogărie loco-pădure conform aceluiaş tarif, administraţia noastră fiind singurul important posesor al acestor sortimente de valoare. Insfârşit, un alt sortiment, cum este cel al stâlpilor speciali, are o plasare sigură şi rentabilă. Nu tot la fel însă se petrec lucrurile când e vorba de restul sortimentelor: piloţi, grinzi, stâlpi normali, traverse, mină şi construcţii rurale.

Aceste ultime sortimente cu categoriile lor de diametre şi lungimi, merită o deosebită atenţiune, pentrucă:

a) Sunt inferioare calitativ sortimentelor şi calităţilor arătate de tarif la punctele 1, 2, 3, 4 şi 7 (Bulet. CAPS, Nr. 2, pag. 39).

b) Prin forţa lucrurilor, pădurile noastre dau în procent mare aceste sortimente.

c) Plasarea acestora nu este pe acelaş plan de siguranţă şi rentabilitate, ca de exemplu a lemnului de gater sau dogărie, ci de cele mai multe ori este legată de consumul local, care este limitat, de centrele de consum mai apropiate, care sunt întâmplătoare şi unele din sortimentele arătate sunt legate de anumite convenţii.

Când astfel stau lucrurile, să vedem în fiecare caz în parte locul fiecărui sortiment, în scara preţurilor unui tarif, fie el general, fie regional.

Lemnul de stejar pentru piloţi şi grinzi de **poduri** este ales dintr'un material calitativ inferior celui din care se sortează gaterul cal. II-a. Aşa este şi aşa trebue să fie. Deasemenea, judecat în raport cu lemnul de traverse la care viciile sunt cu desăvârşire excluse, în timp ce la o piesă de poduri se îngădue un nod vicios.

Este adevărat, că nu se vor sorta la traverse piese, cari prin dimensiuni — lungimi şi diametre — merg la poduri, dar oricât de mare ar fi coeficientul de majorare datorit rarităţii dimensiunilor în aceste cazuri, nu trebue neglijat că: tot ce nu se poate sorta ca lemn de gater, trece imediat la „poduri". Pentru aceste considerente, apreciem că preţurile lemnului de piloţi şi grinzi trebuesc comparate cu cele ale gaterului cal. II-a loco pădure şi în mod mai real fixate sub ale acestui sortiment cu un procent de 15%—20%, procentul de reducere cel mai mare fiind aplicabil preţurilor pieselor de diametre mari.

Lemnul pentru stâlpi de telefon, lungimi: 6, 7, 8 m şi 19 cm Ø < 21 cm, după tariful actual se taxează cu lei 1200/mc loco pădure. Acest material este într'adevăr foarte căutat (la CFR nu putem da cât ni se cere) dar în raport cu calitatea lemnului, cu dimensiunile lui şi faţă de plasarea ce-i este angajată prin convenţiile cu CFR, preţul fixat prin tarif este prea mare. O socoteală simplă confirmă cele de mai sus. Astfel se încasează dela CFR pe materialul fasonat în stâlpi franco teren gară de expediţie lei 1200/mc, lei 1100/mc, lei 1000/mc respectiv pentru stâlpii de 6 m l (8,30 buc/mc), 7 m l (6,20 buc/mc) şi 8 m l. (4,40 buc/mc), ţinând în seamă şi derogările caetelor de sarcini CFR. Cu fasonatul, carbonizatul, transportul în gări, cheltueli de recepţie, scoabe, administraţie etc., se mai cheltuesc în medie lei 450, lei 400 şi lei 350/mc fasonat în stâlpi. Rezultă deci, fără a mai lua în considerare dobânzi, beneficii, cota procentului de refuz, o valorificare nerentabilă. Noi însă credem că nu valorificarea este nerentabilă, ci că preţul fixat în tarif este prea mare. Poate că nouile convenţii să îndreptăţească mai mult preţul de 1200/mc brut loco pădure, impus mai ales de raritatea sortimentului, dar din cele arătate rezultă deocamdată această discordanţă.

Lemnul pentru traverse principale şi secundare, este taxat prin tariful de care ne ocupăm la lei 650/mc şi la 550/mc.

Când cheltuelile — dela doborît şi până la inclusiv fr. vagon — pentru o traversă normală se ridică la lei 45-50 şi pentru o traversă secundară la lei 35—40, preţurile de 650 lei/mc şi 550 lei/mc, brut loco pădure, ţinând compt de încasările ce efectiv realizăm noi pe materialul semi-industrializat în traverse, apar mari, indicând o certă nerentabilitate. In realitate, aceste preţuri nu numai că nu sunt mari fixate prin tarif, dar dacă recunoaştem că lemnul de traversă trebue să fie un lemn perfect sănătos, că trebue să fie un lemn de grosimi dela 28 cm în sus, pentru a da prin prelucrare fără alburn baza (talpa) traversei de 24—26 cm, că în tot cazul lemnul acesta este mult superior lemnului de construcţii rurale (500 lei/mc) şi superior celui de mină (900 lei/mc), nu se poate contesta subestimarea lemnului de traverse la aceste preţuri şi deci o majorare este firească, pentru o cât mai logică erarhizare a preţurilor. Natural, că şi angajamentele viitoare ar însemna să ţină compt de aceste preţuri brute pentru a se evita aceste compromisuri din conţinutul unui tarif.

Incă un amănunt, nu trebue uitat cu această ocazie: unităţile silvice care au câţiva mc din aceste sortimente (traverse) şi nu pot prelucra o cantitate prea mică în atari sorturi, sau vre'o unitate care ar dispune chiar de o însemnată cantitate dar la o distanţă şi la o poziţie care fac imposibilă semi industrializarea în traverse, ce fac cu aceste materiale? Se vând cu 650 şi 350 lei/mc, iar lemnul de galerie cu 900 lei/mc?

Iată dar, unde duce lipsa unei erarhizări a preţurilor.

Lemnul de mină, de lungimi de 1—4 m şi $12 < ø < 25$ cm, după tarif, este fixat la lei 900/mc. Lăsând la o parte posibilităţile de plasare, care sunt cu totul accidentale în valorificarea ca atare a acestui sortiment, trebue să observăm, că dacă prin tarif preţul acestuia se stabileşte la aproape dublul celui de construcţie rurală, apoi în această situaţie, amestecul de dimensiuni între aceste două feluri de materiale (până la 20 cm lemn de construcţii, dela 12 cm la 25 cm lemnul de mină), nu mai are sens.

Iată dece credem că lemnul de galerie, trebue ales din piese de $21 \text{ cm} < ø < 25$ cm şi lungimi de 1—6 m, rămânând diametrele până la 21 cm pentru construcţii rurale şi cuprinzând astfel în lungimile arătate, piesele care altfel, respectând tariful, nu s'ar putea încadra în nici o calitate sau sortiment (de ex. o piesă de 26 cm. şi de 5 m lungime?).

Cu aceste observaţiuni, locul acestui sortiment, logic se poate situa în scara preţurilor sub preţul majorat al traverselor secundare.

Lemnul de construcţii rurale cu $ø<20$ cm, conform tarifului, urmează a se vinde cu lei 500/mc loco pădure. In condiţiunile arătate anterior (punctul 1) preţurile de vânzare ale acestui sortiment ar putea fi de lei 500 şi lei 400, în funcţie de dimensiunile arătate de noi pentru calitatea I-a.

In fine pentru a conchide, vom schiţa în cele de mai jos şi considerentele care determină alegerea unui punct în raport cu care să se fixeze preţul fiecărui sortiment.

3) Tariful trebue să aibă o bază de plecare. Tariful actual prevede toate preţurile „loco pădure". Ce se întâmplă în realitate?

Dacă diferenţa de transport pe CFR dela diverse gări şi unităţi de producţie la un centru mare de consum ar putea fi considerată ca fără mare rol, în cazul expedierilor pe CFR, nu este neglijabilă diferenţa de transport cu carele la gări, când distanţa poate fi de 2 km şi poate fi de 30 km. Deasemenea, nu fără însemnătate este cheltuiala pentru un mc de stejar care se poate încărca direct din pădure de lângă tulpina din care a fost doborît şi pentru altul, care trebue tăvălit, târât şi scos la marginea pădurii, la un drum practicabil de care.

Ni s'ar putea invoca cumva vre'o lege a compensaţiilor: ce pierdem într'o parte, realizăm eventual în alta!

Dar se va mai putea întâmpla şi altceva: prin locurile mai îndepărtate, cu preţurile raportate loco pădure, independent de toate cheltuelile ce se fac până la centrul de consum, o să rămânem cu materialele în parte nevalorificate la vreme şi deci, să venim cu „revizuiri de preţuri", cari, în mod real vorbind, comportă deplasări şi justificări.

S'ar putea spune, că nu noi sau pădurea purtăm vina, ci consumatorul (fabrică sau individ) care este prea depărtat sau neconvenabil situat de o exploatare şi ca atare el să suporte preţurile loco pădure, noi urmărind o rentă fixă, ori care ar fi situaţia. Părerea noastră este următoarea în această chestiune:

a) Pentru lemnul ce nu se consumă local: furnir, export, gater, doage, stâlpi, traverse, preţul să se fixeze franco-vagon.

b) Pentru restul sortimentelor, preţul să se fixeze la marginea pădurii (drum practicabil).

Logica par'că aşa ar spune.

Natural că chestiunea aceasta, din multe alte puncte de vedere, s'ar mai putea discuta. Ne oprim însă aci, apreciind că numai observațiile schițate sunt suficiente pentru lămuririle ce am crezut necesare. Intr'un articol viitor, ne vom propune să folosim aceste observațiuni la alcătuirea unui proiect de tarif aplicabil, spre pildă, pădurilor din Direcția silvică Pitești.

Bemerkungen um den neuen Preistarif des Eichenrundholzes.

Observations concernant le nouveau tarif des prix du bois de chêne en grume.

L'auteur examine le nouveau tarif établi par l'Administration des forêts domaniales pour la vente des bois de chêne en grume. Par ce nouveau tarif on a tâché d'obtenir des prix de vente en rapport avec la plus rationnelle utilisation des pièces en fonction de leurs longueur et grosseur: bois de mine, de traverses, de scieries, de douves, pour diverses constructions rurales, de poteaux télégraphiques, de pilotis et poutres pour les ponts.

Si pour quelques unes de ces catégories de bois, l'auteur trouve que les prix sont justes, pour d'autres il les estime trop élevés ou trop bas.

ROBINIA PSEUDOACACIA VAR. RECTISSIMA Raber.

de T. BĂLĂNICĂ

Salcâmul este un „subiect“ atacat pe rând de ţărani, silvicultori, literaţi şi agronomi. Fiecare cu punctele lor de vedere, dar dovedind împreună nouă, celor de azi, cât de naţional a devenit acest exotic la noi.

Vor fi făcut vrednicile jupânese la început dulceaţă din florile lui, iar boerii şi negustorii îşi vor fi împodobit grădinile, pentruca mai târziu ţăranii să ajungă să-şi înverzească satul aproape numai cu salcâm, încât din tradiţia deja formată prin această cultură, a intrat în poezia populară şi apoi în cea cultă.

Când mai târziu nisipurile sburătoare au devenit o pacoste pentru agricultori, tot salcâmul a fost sortit să salveze câmpurile oprind dunele năvălitoare să potopească holdele. Din acest moment a devenit obiectul de studiu al silvicultorilor, continuând şi astăzi să figureze în loc de cinste în preocupările noastre, datorită însuşirilor lui forestiere şi technologice.

In patria lui de origină încă reprezintă esenţa de primă împădurire, iar în lucrările de corecţie este folosit pe scară întinsă. Pentru acest motiv e cercetat în lucrări de experimentaţie şi în laborator, căutându-se totodată specia care ar corespunde celor mai multe din calităţile necesare unui arbore cultivat în masiv. Prin investigaţiile făcute, Americanii au dat însă peste o varietate superioară salcâmului obişnuit, anume Robinia pseudoacacia var. rectissima, despre care vrem să vorbim în rândurile acestea. Nu intenţionăm să facem un studiu botanic, nici technologic. Rostul acestei note e să atragă atenţia camarazilor noştri asupra acestei varietăţi semnalând cele ce s'au scris în revista silvicultorilor americani.

In insula Long Island, nu departe de New York, fermierii deosebesc două feluri de salcâm numite: una salcâm alb (white locust) şi alta salcâm galben (yellow locust). Salcâmul alb mai are şi alte nume: salcâm moale, comun, cenuşiu, verde şi negru.

Sub această ultimă denumire de altfel e cunoscut mai ales în literatură (black locust). Celeilalte forme de salcâm (yellow locust) i se mai zice şi salcâm tare, durabil, salcâmul lui Sand, salcâm galben de Long Island. Pentru acest al doilea salcâm s'a propus, din cauza formei lui, numele de „shipmast“ (catarg de corabie). E şi motivul pentru care Dr. O. Raber, care a publicat descrierea ştiinţifică a lui, l-a numit Robinia pseudoacacia var. rectissima, aşa cum e acum definit şi cunoscut.

Cum a ajuns şi cine l-a adus în Long Island e mai puţin important deocamdată pentru noi. In literatura dată la sfârşitul articolului se găsesc indicaţii în această privinţă. Fapt e că această varietate de salcâm a trezit interesul silvicultorilor americani, care au început a se ocupa de el cam de prin anul 1920, iar de când cu lucrările uriaşe de împădurire a preriilor l-au luat serios în cercetare.

Punctul de plecare a fost constatarea că această varietate rectissima are însuşiri superioare salcâmului comun (black locust — Robinia pseudoacacia L. — pe care îl avem şi noi). In primul rând se impune prin trunchiul lui drept, cilindric, înalt, spălat de crăci şi prin longevitate mai mare. Apoi, prin durabilitate: îngropat în pământ durează 100 de ani, pe când salcâmul obişnuit numai 30—50 ani. In sfârşit, nu e atacat nici de insecte nici de ciuperci. Din rezultatele primelor studii făcute reese că Cyllene robiniae Forst. îl lasă în pace.

Partea cea mai curioasă însă — şi de aci decurge greutatea în lucrările pe scară mare — e că se înmulţeşte pe cale vegetativă, pentrucă practic vorbind nu produce seminţe. Butaşii din rădăcină şi drajonii sunt singurele posibilităţi de înmulţire. In asta e şi un avantaj, în adevăr, căci înmulţindu-se pe cale vegetativă păstrează mai credincios caracterele plantei mamă din care provine.

Ca silvicultori ne interesează evident mai ales această problemă a înmulţirii, dacă e vorba să-l folosim la împăduriri, odată ce ne-am convins de calităţile lui superioare.

Fermierii din Long Island şi-l procură în modul următor: scot drajonii dela arborii mai bătrâni şi-i plantează pe locurile unde vor să-l aibă; sau iau bucăţi de rădăcini de 30—60 cm (1—2 foot) şi le îngroapă (superficial) orizontal în pământ; alte ori rănesc cu plugul rădăcinile arborilor mai tineri, deja instalaţi, provocând drajonarea şi în felul acesta îl întind peste tot câmpul.

Ţinând seamă de aceste procedee, silvicultorii americani au pornit cercetările. Şi în 1934 din Martie până în Septembrie au recoltat material din Long Island şi l-au plantat în diferite moduri în câmpurile de experimentaţie. Au sistematizat lucrările pentru a putea stabili concluzii practice, ţinând seama de cinci variabile: vârsta şi dimensiunile materialului, timpul de plantare, modul de plantare şi solul locurilor de experimentaţie.

Materialul a provenit dela arbori de 5 şi 60 ani. Au tăiat dela arborii consideraţi bucăţi de rădăcini de lungimi variind între 7,5—12,5 cm (3—5 inches), le-au îngropat în pământ parte orizontal, parte vertical. Grosimea bucăţilor de rădăcini varia între 0,16—3,6 cm ($^1/_{16}$—1½ inches). Materialul l-au recoltat înainte şi după începerea sezonului vegetativ. Au făcut plantaţiuni de primăvară (Aprilie) şi vară (Iunie-Iulie). Locurile de experienţă au fost alese pe soluri nisipoase, lehmoase şi de tranziţie între aceste două feluri.

După un an au făcut bilanţul cercetărilor şi au stabilit că rezultatele cele mai bune (procent mare de prindere şi viabilitate) au fost obţinute pe soluri nisipoase, bine drenate, de preferinţă cu o sursă de irigare în primele săptămâni după îngropare, făcându-se plantarea în timpul primăverii, cu bucăţi de rădăcină groase de 0,6—2,5 cm îngropate vertical, provenind dela arbori tineri şi de preferinţă desvoltate cu un an înainte de folosire.

Rădăcinile îngropate orizontal dau o plantă care tinde să ia forma de tufiş. S'a mai încercat de asemeni să se trateze rădăcinile cu o soluţie de răşină şi parafină (10% răşină, 90% parafină) pentru a evita o eventuală infecţiune de ciuperci. De asemeni s'a încercat inocularea cu bacterii din nodulele rădăcinilor de salcâm pentru a se stimula creşterea. Nu s'a putut trage însă nici o concluzie din aceste încercări.

In schimb însă s'a stabilit că e recomandabil ca rădăcinile să fie tăiate în timpul repaosului vegetativ şi plantate înainte de începerea sezonului (vegetativ) şi cât mai curând după toaletare; să fie ferite de îngheţ şi uscăciune.

Când sunt plantate vertical să se ţină seama de orientare, adică să fie îngropate în aşa fel ca deasupra solului să rămână secţiunea dinspre planta mamă. De aci decurge şi grija pe care trebue s'o aibă cei care toaletează butaşii: mănunchii să-i facă aşa fel încât cei care vor planta să ştie care capăt trebue îngropat.

Evident o lucrare cu butaşi costă de 2—3 ori mai mult decât folosind seminţele. Incât nu va fi folosită această metodă de înmulţire pe cale vegetativă decât atunci când e vorba să se păstreze tipul superior realizat sau când nu e alt mijloc.

In concluzie, următoarele: dat fiind că România posedă cele mai frumoase păduri de salcâm, ar fi indicat poate să se încerce la noi şi cultura acestei varietăţi rectissima pentru a obţine un lemn şi mai preţios decât al salcâmului comun.

BIBLIOGRAFIE:

1. **Raber**, Dr. Oran: Shipmast locust — a valuable undescribed variety of Robinia pseudoacacia. U. S. Dept. Agric. Circular Nr. 372.
2. **Raber**, Dr. O.: The history of shipmast locust. Journal of Forestry, 1938, pg. 1116.
3. **Detwiler**, S. B.: The history of shipmast locust. Journal of Forestry, 1937, pag. 709.
4. **Swingle**, Charles F.: Experiments in propagating shipmast locust. Journal of Forestry, 1937, pg. 713.
5. **Hall**, Ralph C.: Growth and yield in shipmast locust on Long Island and its relative resistance to. locust borer injury. Journal of Forestry, 1937, pg. 721.
6. **Toole**, E. R.: Relative durability of black locust and shipmast locust when subjected to four wood decay fungi. Journal of Forestry, 1938, pg. 1120.
7. **Hirt**, Ray R.: A progress report on laboratory tests of the relative durability of different varieties of black locust subjected to certain wood decay fungi. Journal of Forestry 1938, pg. 53.
8. **Schenk**, C. A.: Fremländische Wald- und Parkbäume. III. Band. S. 583. Berlin, Parey, 1939.

Robinia pseudoacacia var. rectissima Raber.

Parmi les espèces utilisées dans les travaux de reboisement, une place importante est occupée par le robinier faux-acacia, qui constitue déjà en Roumanie des peuplements imposants.

Une variété de cet arbre, récemment expérimentée par les Américains, Robinia pseudoacacia var. rectissima Raber. marque des qualités supérieures à celles du robinier commun. Cette variété présente une plus

grande longévité, des fûts droits, hauts, cylindriques, élagués. En même temps, son bois est plus précieux, plus résistent aux attaques des insectes et aux maladies cryptogamiques, ce qui le recommande pour une culture plus intense.

Mais il présente aussi des inconvénients quant aux possibilités d'être employé dans les travaux de reboisement car il ne se régénère que par voie végétative.

EFECTELE IERNII GRELE DIN ANUL 1939—40

de Ing. AUR. CONSTANTINESCU
(Berlin)

Iarna grea din acest an, caracterizată prin zăpadă multă şi geruri mari, de lungă durată, nu s'a mai cunoscut în Occident de aproape 100 ani. După unele păreri, a depăşit în intensitate iarna siberiană din 1928/29. Pentru arbori, efectele sale rele

încep să se vadă, datorită gelivurilor la care a dat naştere. Ascunsă rămâne inima de ger care s'a observat pentru prima dată după iarna din 1928/29.

Semnalăm mai jos câteva cazuri de gelivură la platan.

In Germania de Nord la sfârşitul lunei Ianuarie şi începutul lui Februarie, temperatura a înregistrat scăderi neobişnuite regiunii (până la —30° C.). Din această cauză platanii de pe o alee din Eberswalde au crăpăt pe o lungime ce ajunge la 2 m. dela pământ. (A se vedea figurile de mai sus). Crăpăturile se găsesc pe partea expusă vânturilor reci dinspre N. şi NE. Este interesant de menţionat că nivelul apei freatice, în această parte a oraşului, este ridicat.

Die Nachwirkungen des strengen Winters vom Jahre 1939/40.

Les effets de l'hiver exceptionnel de 1939/40.

L'occident de l'Europe n'a pas connu depuis longtemps un hiver si dur que celui qui vient de passer: neige abondante, grandes gelées et de longue durée. Comme c'est naturel, il a eu de fâcheuses conséquences sur les arbres.

L'auteur en relève quelques cas observés par lui chez les platanes à Eberswalde près de Berlin.

PLANTE CU FLORI ALBE ÎN MOD EXCEPŢIONAL

de Ing. ARTUR COMAN
(Vişeul de Jos)

In cele de mai jos, semnalăm trei plante pe care le-am găsit în Maramureş prezentând flori albe, dar care în mod normal au flori colorate.

Polygala amara L. Recoltată de mine pe Pietrosul Mare din Borşa, în Zănoaga din jos, pe păşunea alpină. Expoziţie nordică şi altitudine 1543 m. Multe exemplare cu flori albe, având aripa lungă de 4—5 mm şi lată de 1,5—2 mm, iar capsula lungă de 2—3 mm. Solul pe care am găsit aceste plante este de natură calcaroasă, bogat în humus.

Corthusa Mathiolli L. Atunci când această plantă are flori albe, este o mare raritate. Până acum am găsit numai un exemplar în hotarul comunei Vişeul de Sus, pe Valea Novețului ceva mai sus de gura văii Boului, pe malul stâng al Novețului. Locul avea altitudinea de 598 m şi expoziţie nordică. Solul este format pe ardezie. Planta am recoltat-o dintr'un loc stâncos, unde se găsea cu multe alte exemplare care aveau flori de culoare roşie.

Campanula alpina Jacq. Am găsit câteva exemplare pe Pietrosul Mare din Borşa, la o altitudine de 2077 m şi pe expoziţie estică. Terenul este de natură granitică. In alte părţi ale Maramureşului nu am mai întâlnit exemplare din această plantă prezentând flori albe, deşi planta se întâlneşte din abundenţă în multe locuri.

Pflanzen die ausnahmsweise weisse Blumen tragen.

Plantes exceptionnellement à fleures blanches.

L'auteur a trouvé en Maramureş, région montagneuse et nordique du pays, quelques exemplaires de **Polygala amara L.**, **Corthusa Mathiolli L.** et **Campanula alpina Jacq.** qui présentaient exceptionnellement des fleures blanches.

PROBLEMELE ZILEI

MATERIILE TANANTE.

ROMÂNIA ŞI MATERIILE TANANTE

de Ing. I. RĂTAN (Cernăuţi).

Revista Pădurilor deschizând discuţia asupra materiilor tanante în ţara noastră, voind să lumineze o problemă de un interes atât de vital, va ajunge, credem, să provoace prin aceasta trecerea la realizări imediate în acest domeniu, deoarece pe zi ce trece economia naţională se circumscrie tot mai adânc resurselor noastre proprii şi cu cât anticiparea noastră este mai neîntârziată, cu atât aducem un real ajutor ţării, în cadrul căruia va trebui privită azi şi problema materiilor tanante.

*

In România, până acum, numai patru instalaţii industriale se ocupă cu procurarea extractelor tanante, dintre care numai două rămân ca fabrici speciale de acest gen:

1) Schneier Teobald — la Holboca — jud. Iaşi, cu un capital de 5.200.000 lei şi 130 C. P., producând în special tanin şi extracte tanante;

2) „Tanara" S. A. — Timişoara, cu 3.277.763 lei capital investit şi 40 C. P., producând: degras, uleiuri pentru tăbăcit, oporon, ricin, untură de peşte, etc.;

Celelalte, două:

„Dermata" din Cluj, ca şi Karres S. dela Mediaş sunt fabrici de talpă, piele, etc., cari produc şi parte din aceste substanţe tanante de cari ele au nevoie.

Faţă de această stare de lucruri, cerinţele celor cca. 100 instalaţii de tăbăcit piei (şi pe lângă acestea, nevoile crescânde şi foarte accentuate ale armatei vor impune încă noui şi multe atari instalaţii). fac ca ţara noastră să importe materii tanante. In anii 1938 şi 1939 am importat următoarele cantităţi:

1938 . . 87.048 kg cu o valoare de 142.456.000 lei
1939 (9 luni) 65.587 „ „ „ „ „ 105.233.000 „

Să se observe că importul în primele nouă luni ale anului 1939 a fost cu 4932 kg și 7.809.000 lei mai mare decât cel corespunzător anului 1938; rezultă deci o tot mai accentuată creștere a acestui import.

Cum aprovizionarea cu piei brute se poate — și se stărue — soluționa din disponibilitățile interne (exportând mai mult vite tăiate — carne), și producerea substanțelor tanante necesare tăbăcăriilor noastre va trebui soluționată în același sens și fără întârziere, fiindcă vastul domeniu forestier al României nu numai că va asigura producerea cantităților necesare industriei pielăriei, dar ar putea întrece necesitățile ei, rezervându-se disponibilități pentru export.

Cât de presentă este azi problema aceasta, e suficient să menționăm că recenta scumpire a produselor de pielărie se datorește urcării peste măsură a prețului extractelor tanante, care a crescut cu 400 la sută și fiindcă în acest sector de activitate economică, suntem mereu tributari, atât Germaniei, cât și Italiei, în timp ce materialul nostru prim, rămâne nevalorificat.

Prezentul impune deci, ca Administrația noastră forestieră cea mai mare — CAPS-ul — să obțină sprijinul necesar pentru o efectivă creiare a unei industrii de extracte tanante (așa cum relevă Revista Industrie și Comerț că era vorba din anii trecuți chiar).

*

Din punct de vedere silvic, problema materialelor tanante trebue privită atât prin prizma chimiei lemnului, cât și prin aceia a raționalizării exploatărilor, în cadrul scopului urmărit: procurarea materiilor prime pentru extractele tanante.

In Technologie des Holzes, a D-lui Dr. Kollmann F. se redă (pag. 262) pentru diferitele esențe forestiere, următorul conținut (la %) de substanțe tanante:

Coaja de molid . . .	7—18	(9)
„ „ pin	4— 8	
„ „ salcie	8—13	
„ „ stejar . . .	5—16	(9)
Lemnul de stejar . .	5—13	(38)
„ „ castan .	până la 8.	

Natural că în afară de acestea găsim mare procent de substanțe tanante şi în coaja de anin, mesteacăn, lemnul de salcâm, etc. Procentul de materii taninice variază şi el cu vârsta arborelui, cu bonitatea solului, expoziţia, etc., corespunzând un maxim la o anumită vârstă a arborelui, deosebită şi specifică fiecărei esenţe.

*

Polonia rezolvase problema importului de extracte tanante prin creearea unei mari industrii indigene de astfel de produse, utilizând pe lângă coaja de pin şi anin, o foarte mare parte de lemn mărunt de stejar, a cărui valorificare a extinsese astfel la maximum.

Cehoslovacia şi Austria utilizau în mare măsură coaja de molid, pe lângă tot restul de lemn mărunt de stejar.

La noi problema capătă un aspect accentuat prin:

— coaja de stejar a crângurilor exploatate pe o atât de întinsă suprafaţă;

— coaja de molid, rezultând din marile noastre exploatări de molid;

— lemnul mărunt de stejar, provenind din exploatările codrului de stejar,

toate până azi pierdute, în timp ce noi importăm anual de peste 150.000.000 lei materii tanante.

Cu destulă aproximaţie, putem admite că anual, din exploatările noastre obţinem:

— coaje de stejar	3.000 tone	× 9%	= 270	tone
— „ „ molid	5.000 „	× 9%	= 450	„
— lemn mărunt de stejar	1.000 „	× 10%	= 100	„
		Total materii tanante:	820	tone

adică cca 820.000 kg anual, ceiace ar întrece mult nevoile noastre imediate şi ne-ar rămâne anual în bugetul ţării cel puţin 150.000.000 lei, pe lângă ceiace ar mai aduce industria pielăriei, care naţionalizându-se, va reduce la minimum importul ei.

MATERIILE TANANTE FORESTIERE

de Ing. I. LUPE

In afară de lemn, a cărui însemnătate e recunoscută de toată lumea, pădurea mai poate aduce un serios aport, prin procurarea materiilor tanante necesare la tăbăcitul pieilor.

Se știe, că încă din timpuri foarte vechi s'a întrebuințat, pentru tăbăcitul pieilor de animale și în alte părți unde era necesar taninul, coaja copacilor ca material tanant. Chiar și astăzi se mai întrebuințează la țară în regiunea Sibiului pentru cernitul[1]) stofelor de lână pentru surtuce, pe lângă galiscă[2]), scoarță de arin care prin fierbere dă taninul necesar.

Intrebuințarea scoarței de molid pentru tăbăcitul pieilor, este cunoscută de toată lumea; de aceia nu mai găsesc necesar să mai insist asupra utilității ei, fapt pentru care a fost trecută între produsele principale ale pădurii alături de lemn[3]).

Cu toată însemnata întrebuințare a acestui al doilea produs principal al pădurii, scoarța a fost foarte mult neglijată, în special în exploatările de rășinoase, unde lemnul se cojește după tăere. Ea a fost lăsată adesea să putrezească în parchet, alături de crengi și buturugi, ori a fost folosită în foarte mică parte la acoperitul adăposturilor pentru lucrători. In foarte puține cazuri s'a strâns scoarța pentru a fi vândută tăbăcăriilor. De cele mai multe ori s'a spus că nu rentează scoaterea și transportul, fără să se facă încercări de valorificarea ei.

In acest fel s'a lăsat să se piardă un produs destul de însemnat al pădurii, iar materiile tanante necesare tăbăcitului pieilor au fost importate, trimițându-se peste graniță bani românești cari altfel ar fi putut rămâne în țară.

Extragerea scoarței de tăbăcit poate fi totuși destul de rentabilă. In acest scop dau exemplul de mai jos:

In vara anului 1936, fiind în Cehoslovacia, am văzut în Ocolul silvic Dobroč, din cuprinsul Direcției silvice Bánska Bystrica, în regiunea de munte, exploatări de rășinoase (molid) la cari se valorificau ambele produse principale: lemnul și coaja.

Coaja rezultată din exploatare, se tăia cu ocazia cojirei în bucăți de un metru lungime. Astfel tăiată se așeza la uscare chiar în parchet, în figuri în forma acoperișului de casă (a se vedea figura de mai jos) acoperindu-se coama cu rulouri de scoarță pentru a nu pătrunde apa între ele.

---

1) „a cerni" înseamnează a vopsi în negru.

2) „galiscă" substanță cristalizată, probabil o sare a acidului galic.

3) Definiția pădurii: „Pădurea e o asociație vegetală lemnoasă... având ca produs principal lemnul sau coaja".

Aşezarea în figură se făcea în aşa fel, încât la 2 m liniari să conţină un ster de scoarţă. Dupăce se usca bine se transporta în vale, la depozit, iar de aci la tăbăcărie.

Descojirea, manipularea şi transportul costa în acel an 6—7 Kč la ster, iar preţul de vânzare era de 12 Kč, de unde rezulta un venit net de 5—6 Kč la sterul de scoarţă. La o exploatare anuală de 12.000 m^3, cât era la acel ocol, rezultau 2000 steri de scoarţă, deci un venit în plus de 10—12.000 Kč.

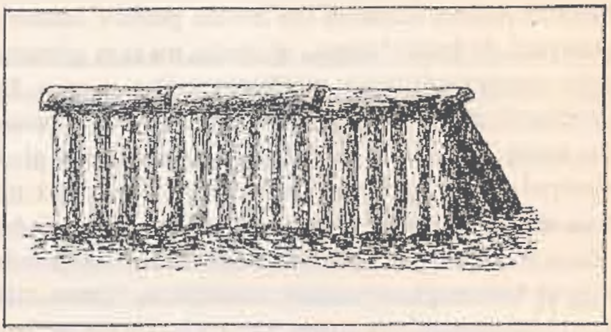

Fig. 1. Aşezarea scoarţei de molid în figuri pentru a se usca.

Din cele expuse mai sus se vede clar, că chestiunea valorificării scoarţei în explotările de răşinoase nu este lipsită de interes, ea putând mări veniturile pădurii, dând totodată de lucru şi celor mai slabi, femei şi copii, deoarece manipularea ei nu cere forţe puternice, fiind un material uşor.

Un alt fapt, care ne îndreptăţeşte să dăm mai multă atenţie acestui produs, este şi acela că în alte ţări, cum e Franţa şi Germania, sunt creiate arborete speciale pentru producerea scoarţei de tăbăcit[4]). Aceste arborete sunt supuse unor tratamente speciale de crâng simplu, cu o revoluţie anumită pentru a produce o coajă netedă cât mai bogată în tanin.

La noi nu se pune problema creierii de arborete pentru producerea scoarţei de tăbăcit, deoarece exploatările de răşinoase ar putea furniza material suficient pentru nevoile interne, dacă s'ar recolta scoarţa rezultată din aceste exploatări.

---

4) Dr. Jentsch. Die Eichenschälwälder.

In afară de aceasta s'ar mai putea obţine scoarţa de stejar, foarte bogată în tanin, cu ocazia exploatărilor de crâng simplu, în cari avem specii de stejar în elementele crângului şi în exploatările zăvoaielor cu arini a căror scoarţă este deasemeni foarte bogată în tanin.

Un alt produs tanant al pădurii, care la noi nu a fost luat în considerare până acum, îl formează gogoşile de stejari, în special cele de cer, fiind mai mari. Aceste produse accesorii ale pădurii, foarte bogate în ţanin, ar putea fi valorificate mai cu seamă în pădurile de cer din câmpie, unde ele se produc în cantităţi uneori destul de mari.

Gogoşile de cer sau colţarii — cum li se mai spune — pot fi strânse din pădure de către copii. In acest sens ar trebui instruiţi copiii în satele din apropierea pădurilor cu cer şi încurajaţi, prin creiarea posibilităţii de plasarea materialului strâns, fie luând Ocolul silvic respectiv iniţiativa, fie şcoala sau stolul străjeresc din care fac parte, care şi-ar face în acest fel şi o datorie faţă de apărarea ţării.

In concluzie: avem în tot cuprinsul ţării — la munte şi la câmpie — materii tanante, pe cari le lăsăm să se piardă fără întrebuinţare şi cari în timpul de faţă sunt foarte necesare pentru bunul mers al înzestrării armatei.

Pentru valorificarea lor se cere însă: iniţiativă, puţină muncă şi multă bunăvoinţă, calităţi pe cari nu ne îndoim că le are orice silvicultor dornic de a-şi servi ţara în momentele prin care trecem.

MATERII TANANTE DERIVATE DIN PRODUSE FORESTIERE

de I. PETŐ (Lugoj)

Mai înainte, un timp nu prea îndepărtat, materiile tanante necesare tăbăcirii pielei, le-a livrat aproape exclusiv pădurea, prin diferite produse forestiere.

In urma evoluţiei industriei chimice, aceste derivate ale pădurii au pierdut mult din importanţa lor. Ele mai sunt rar întrebuinţate, fiind înlocuite prin produse chimice mai eftine. Dar pe de altă parte şi posibilitatea de o mai bună valorizare a produselor silvice a contribuit la înlocuirea materialelor tanante derivate din pădure, prin fabricate industriale.

Având însă în vedere că materialele tanante industriale sunt fabricate în străinătate şi astfel procurarea lor în cazul unui conflict economic sau războiu, este foarte îngreunată, se naşte o problemă de mare însemnătate, ca substanţele tanante, necesare pentru tăbăcirea pielei, care este un produs de care armata are mare nevoe, să fie produse în ţară.

Această problemă este totuş foarte uşor de rezolvat, prin reîntoarcerea la întrebuinţarea materialelor tanante, care se pot dobândi din pădure, din diferitele produse forestiere, cum sunt:

a) Rămăşiţele dela exploatarea parchetelor de stejar şi gorun;

b) Coaja unor esenţe;

c) Gogoşile de ristic;

d) Frunza unor arbuşti.

Este deci datoria noastră a silvicultorilor, să punem la dispoziţia industriei indigene de tăbăcit piele şi anume atât industriei mari adică fabricelor, cum şi celei mici, adică meseriaşilor, substanţele tanante necesare prelucrării pielei, pentru consumul intern în general şi pentru consumul de care are nevoie armata în special.

In penultimul deceniu al secolului trecut, când chiar în pădurile exploatate de stejar au rămas multe rămăşiţe nevalorizate şi chiar lemne de foc de calitatea mai inferioară au fost greu de comercializat şi cu câştig foarte redus, tocmai în regiunea cea mai renumită a stejarului din Europa întreagă, în Slavonia, s'au înfiinţat mai multe fabrici pentru extragerea taninului din rămăşiţele parchetelor. Prima fabrică de acest gen a fost înfiinţată de câţiva fabricanţi de piele englezi cu denumirea: „The Oak Extrakt Company Limited". Această fabrică, după experienţe de câţiva ani, a găsit extragerea taninului din lemnele de stejar aşa de rentabilă, că a prelucrat nu numai rămăşiţele nevalorizabile ale parchetelor, dar a întrebuinţat şi lemne de foc, adică a folosit tot materialul lemnos ce a rezultat după extragerea lemnului de lucru, adică a buştenilor de cherestea. Cantitatea prelucrată anual a trecut de 80.000 steri.

Ce câştig enorm a adus acest procedeu de extragerea taninului, o dovedeşte în modul cel mai caracteristic faptul că toate investiţiile făcute cu construirea fabricei de tanin şi a tuturor instalaţiunilor cari s'au ridicat în legătură cu fabrica, au fost amortizate complect după 3 ani de funcţionare.

După ce a devenit publică rentabilitatea extraordinară a fabricației taninului din material lemnos de stejar neapt pentru lemn de lucru, s'au înființat și alte fabrici concurente. In primul rând tocmai din cauza acestei concurențe, dar și în urma urcării valorii lemnului de stejar, conjunctura favorabilă a fabricației taninului din lemn, a avut o durată foarte scurtă și chiar prima fabrică pe care am amintit-o mai sus, a sistat funcționarea ei către sfârșitul primului deceniu al secolului nostru.

Pe lângă cauzele mai sus înșirate, au mai contribuit si alte împrejurări la micșorarea rentabilității extragerii taninului din material lemnos. Semnalăm, în primul rând, faptul că în țările în cari a fost exportat taninul din Slavonia, s'a ivit un concurent puternic, tot un produs al pădurii, dar al pădurii tinere din Sud, adică mai bine zis al pădurii Argentinei și anume coaja arborelui Quebracho (Aspidosperum Quebracho blanco). Acesta prezenta în avantaj două însușiri: era foarte eftin și pe de altă parte, în timp ce diferitele surogate de tanin sunt apte numai pentru tăbăcirea pielei mai subțiri, de vițel, Quebracho este folosibil și la tăbăcirea pielei de talpă.

Ce concurență a făcut Quebracho celorlalte substanțe tanante, o arată în modul cel mai caracteristic faptul că proprietarii germani de păduri tratate în crâng cu destinația specială pentru extragerea taninului, au fost nevoiți a cere protecție vamală prohibitivă contra importului de Quebracho.

Dar pe de altă parte într'o măsură însemnată a contribuit la scăderea rentabilității fabricației taninului din lemn și desvoltarea industriei chimice; deci producerea taninului pe cale industrială.

*

Dintre produsele forestiere cu conținut de tanin, cea mai însemnată este coaja de stejar, care conține un procent destul de mare de tanin.

După Profesorul dr. Höhnel, compoziția chimică a coajei este foarte complicată și în parte încă nedescoperită. Insă, cea mai importantă substanță ce se află în coajă, aptă pentru tăbăcit, este taninul ($C_{14}H_{10}O_9$). Taninul se dizolvă ușor în apă, greu în alcool, și deloc în eter. Taninul unindu-se cu o substanță ce se află în pielea crudă, rezistă putrezirii, formând prin această unire „pielea tăbăcită".

Cantitatea procentuală a taninului la stejar depinde în primul rând de vârsta stejarului respectiv, dar este în funcțiune și de alți factori, cum sunt solul, situația pădurii și clima locală. Majorarea conținutului în tanin este favorabil influențată de bogăția solului în substanțe minerale, prin expunerea lui cât mai mult efectului soarelui și printr'o climă medie cât mai caldă. Vârsta la care conținutul taninului în coaja stejarului atinge maximul, este 16—20 ani. Cu creșterea vârstei cantitatea scade procentual.

Extragerea taninului rentează deci numai din coaja arborilor tineri. Pentru ca să răspundă și celorlalte condițiuni enumerate, cari influențează favorabil cantitatea de tanin, se înființează arborete speciale pentru obținerea coajei. Ele sunt tratate în crâng, produsul principal fiind coaja, iar cel secundar materialul lemnos.

Având însă în vedere, că suprafața împădurită cu stejar în țara noastră este foarte redusă și pe de altă parte, luând în considerare, că stejarul numai tratat în codru ne dă material valoros, ar fi o risipă prea mare să se sustragă o suprafață însemnată dela destinația ei originală și să folosească pentru crearea pădurilor speciale de obținerea taninului.

Soluționarea problemei o găsim deci în întrebuințarea materialului extras prin operațiuni culturale. Conținutul taninului în coaja arborilor astfel obținuți va fi cu ceva mai redus față de cel extras din coaja arborilor tratați în crâng special, fiindcă acești arbori, crescuți într'o consistență mai mare, nu pot beneficia de efectul avantajos al soarelui în măsura în care ar beneficia arborii tratați în crâng special.

Suntem convinși că și pe calea aceasta vom putea însă câștiga cea mai mare parte din cantitatea materialelor tanante necesară pentru industria indigenă de tăbăcit.

Pe lângă coaja stejarului și cea a molidului, se poate întrebuința pentru obținerea taninului, mai ales coaja molidului bătrân, adică a arborilor exploatați, cari conține în mediu 8% tanin. Operația apare avantajoasă căci și așa molidul doborît trebue descojit. Astfel fără nici-o cheltuială specială sau prejudiciu silvic se poate procura aceasta coaje.

Procedeul de urmat la obținerea coajei este în deobște cunoscut. Numai în privința uzanțelor comerciale amintim că conform uzanțelor bursei din Viena, coaja molidului trebue să fie: sănătoasă și uscată, la spargere să arate pe suprafața spartă o culoare albă sau galbenă, să nu fie umedă prin ploae sau din alte cauze și în fine să nu arate urme de mucegai pe partea interioară.

Dacă coaja este spartă, bucățelele trebuesc să fie după posibilitate uniform de mari; mărimea lor normală să fie de 4 cm. p., iar cea maximă de 12 cm. p.

Pe lângă coaja stejarului și a molidului, trebuesc încă luate în considerare ca materiale forestiere întrebuințate pentru tăbăcit, și gogoșile de ristic. Ele au un conținut însemnat de tanin, care procentual exprimat este de circa 60%. Aceste gogoși de ristic sunt, după dr. W. Figder, un produs patologic provocat de înțepătura unei vespi din familia Cynips, care în frunzele sau crăngile tinere depune câte un ou fructificat. Pe acest loc se produce o umflătură prin lărgirea celulelor și scurgerea sevei, care înconjoară larva eșită, alimentând totodată larva până la desvoltarea ei completă. Atât timp cât insecta se menține în gogoși, acestea sunt negricioase, tari, grele și foarte bogate în tanin. Dacă însă insecta a părăsit gogoașa, aceasta devine sur-galbenă, netedă, pufoasă, ușoară și conține mai puțin tanin.

In comerț se deosebesc 4 calități de gogoși de ristic, din cari prima calitate o formează acelea, în care insecta este încă prezentă.

Substanța valoroasă din gogoșile de ristic este taninul, care prin fierberea gogoșilor ne dă acidul galic și anume:

$$\underbrace{C_{14}H_{10}O_9}_{\text{(Tanin)}} + H_2O = 2\,\underbrace{C_7H_6O_5}_{\text{(Acid galic)}}$$

*

In fine alte produse care se pot întrebuința ca derivate tanante sunt: frunza arbustului de scumpie (Cotinus coggygria Scop. sau Rhus cotinus L.), care este indigen în Dobrogea, Basarabia și Banat, reprezentând în Ocoalele silvice Orșova și Berzasca singura vegetație pe terenurile calcaroase improductive, în afară de Syringa vulgaris.

Tăbăcarii săteni din Sudul Banatului se folosesc și azi de frunza de scumpie, pe care o adună împreună cu crengile mai subțiri și apoi le usucă în locuri acoperite, unde sunt ferite de ploaie. După uscare frunzele acestea se desfac de crengi prin batere cu bețe și apoi se păstrează în saci.

Chiar și lemnul de scumpie este folosit de tăbăcari, deoarece dă o vopsea galbenă frumoasă, care se întrebuințează pentru vopsirea pielei în culoare galbenă.

Deci din pădurile noastre putem cu ușurință, în caz de nevoie, să alimentăm industria indigenă de tăbăcit cu substanțe tanante.

EXTRACTELE TANANTE ÎNTREBUINȚATE ÎN INDUSTRIA PIELĂRIEI

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
(U. D. R. — Reșița)

I. GENERALITĂȚI

Prelucrarea pieilor brute în piei tăbăcite se face prin îmbibarea pieilor brute cu o serie întreagă de produse, numite materii tanante.

Materiile tanante întrebuințate în industria tăbăcirii pieilor pot fi:

1. Minerale, ca sarea de bucătărie, alaunul, sărurile de crom și fier etc.

2. Organice, cari la rândul lor se subîmpart în:

a) vegetale, cari se extrag din lemn, coaje, rădăcini, frunze, fructe, etc.

b) materii grase ca uleiuri de pește, seu, grăsimi de cal, etc.

c) produse de sinteză, ca despide, maclurin, etc.

d) diverse alte materiale, ca glicerina, aldehida formică, excrementele de câini și de paseri, etc.

Pe noi silvicultorii ne interesează numai substanțele tanante vegetale.

Deaceea în lucrarea de față ne vom ocupa cu industria producerii substanțelor și extractelor tanante, din lemn, coaje, gogoși, etc.

*

Tăbăcirea pieilor cu ajutorul coajei anumitor arbori, bogată în substanțe tanante, cum este la noi în Europa, de exemplu, coaja de stejar, castan, molid, este cunoscută încă din timpurile preistorice.

Tăbăcirea pieilor era cunoscută și în Egiptul din antichitate. S'au găsit în Egipt mumii din antichitate a căror încălțăminte era confecționată din piele tăbăcită. Diversele operațiuni ale industriei tăbăcitului sunt înfățișate și de tablourile de perete rămase din Egiptul antic.

Erau renumite odinioară pieile persane și cele de Babilon.

In timpul imperiului Arab exista în Africa și Spania o industrie înfloritoare de pielărie.

Arabii, la rândul lor au învățat meșteșugul tăbăcirii pieilor în decursul cuceririlor lor războinice din Asia. Deci Asia este leagănul acestei industrii.

In Europa, Francezii au fost primii, cari au aflat secretul acestei industrii și au început să fabrice ei înșiși piei tăbăcite. Ca amintire despre timpul când Arabii erau meșterii cei mai renumiți ai industriei pielăriei, și astăzi s'au mai păstrat denumirile de „piele de Cordova" sau de „Maroc" (maroquin).

*

Pieile brute înainte de tăbăcire se supun unor operațiuni preparatorii. Inainte de a se curăți de păr, pieile se moaie în apă proaspătă, pentru a le spăla de murdării, și în cazul când au fost sărate, de urmele de sare. In timpul muiatului, pieile se scot odată pe zi din apă și se bat într'o piuă cu ajutorul unor ciocane sau se lucrează cu mâna, pe niște capre formate dintr'un lemn semirotund sprijinit la un capăt pe două picioare. In acest scop se folosesc niște cuțite cu două mânere (mesdrele), având tăișul turtit. Rostul acestor prelucrări mecanice este să moaie pieile. După muiatul lor urmează curățirea de păr, care se realizează, fie cu lapte de var, fie prin încălzirea pieilor în etuve sau în camere de transpirat. Prin încălzire se produce un început de putrezire, pe care ni-l dovedește mirosul de amoniac. Prin aceasta se moaie țesutul celular al pieilor pentru a ne permite curățirea părului.

Acelaș rost îl are și tratarea cu lapte de var.

Dacă după 6—8 zile, pieile lasă să fie smuls ușor părul de pe ele; acestea se scot din baia de lapte de var cu ajutorul unor clești și prin spălare cu apă se tinde la îndepărtarea varului din ele. Complecta îndepărtare a varului din piei, însă, nu se produce decât în timpul curățirii lor de carne și al raderii părului de pe ele.

Raderea pieilor se face pe caprele amintite mai sus cu cuțitoaie ascuțite (mesdrele) având două mânere.

Resturile de var ce ar mai fi rămas în piei se îndepărtează din ele prin frecare cu cuțitoaie cu tăișul turtit, prin tratarea cu soluții de zahăr sau acizi (acid sulfuric, acid clorhidric și lactic).

Tot în acest scop (îndepărtarea varului) se face și umflarea pieilor într'o baie cu acizi diluați (de preferință acizi lactici).

Această tratare a pieilor nu numai că îndepărtează varul din ele, ci și umflă țesutul lor celular, ceeace le face mai apte pentru a absorbi cât mai multe substanțe tanante, care le conservă.

Dacă în piei mai rămân și resturi de var, atunci aceste piei devin vârtoase și fragile.

In trecut, pieile brute astfel pregătite se tratau în putini mari sau în gropi căptușite cu lemn sau zidărie, cu coaja tocată sau măcinată, fiind astfel supuse unui proces lent de tăbăcire, care dura 2—8 luni, 1½—2 ani şi chiar până la cinci ani pentru anumite produse mai valoroase.

Reducerea duratei de tăbăcire n'a putut fi realizată, decât după apariţia în comerţ a extractelor tanante.

Prin extracte tanante se înţeleg produsele cari conţin sub formă concentrată substanţe tanante, extrase din anumite părţi ale plantelor.

Cu ajutorul acestor extracte tanante s'a reuşi a se reduce durata procesului de tăbăcire la ½, ba chiar la 1/10-a parte din durata de odinioară.

Extractele tanante se prezintă în comerţ în stare lichidă şi solidă (sub formă de paste sau pulbere). Extractele în pulbere sunt cele mai răspândite şi cele mai căutate, deoarece acestea prezintă avantajul de a putea servi la prepararea imediată a zemurilor de tăbăcit, disolvându-se mai repede în apă.

*

In procesul de tăbăcire al pieilor, pe lângă substanţele tanante, mai joacă un rol foarte important şi aşa numitele substanţe „netanante", de exemplu zahărul, care trece în acid acetic, apoi substanţele netanante cari dau acizi lactici, deoarece aceşti acizi produc umflarea pieilor.

Un conţinut mai pronunţat de aciditate al zemurilor de tăbăcit provoacă o umflare mai mare a pielei şi dă un produs mai rezistent şi mai vârtos, cum este talpa şi curelele de transmisiuni.

Un conţinut mai slab de aciditate în zeama de tăbăcit are drept urmare o umflare mai neînsemnată a pielei, condiţie cerută pentru pieile de suprafaţă (Oberleder).

Substanţele tanante vegetale, cari ajung a fi întrebuinţate în technica tăbăcitului se disolvă în stare coloidală.

Pieile brute absorb din zeama de tăbăcit mai ales coloidii, cari după un timp oarecare de păstrare a pieilor brute în această zeamă, devin ireversibile, adică nu se mai pot întoarce din piele în zeamă şi astfel protejează pieile în mod constant contra putrezirii.

Diversele substanţe tanante întrebuinţate, împrumută proprietăţi diferite pieilor, mai ales în ce priveşte culoarea şi tăria lor. Astfel lemnul de Quebracho le colorează în roşu, care se poate atenua prin aceea că i se adaugă substanţa tanantă mirobolan.

*

Substanţele tanante se extrag din:

a) Lemnul de stejar, castan, quebracho (din Argentina şi Paraguay), catechu (acacia catechu din Indiile răsăritene, Bengal şi Ceylon) şi din lemnul şi rădăcina de Rhus pentaphyllum, care dă un extract numit „Tisero".

b) Coaja de lemn de stejar, molift, salcie, mesteacăn, mimoza (acacia pycnantha, decurrens, molissima din Australia, Africa de Sud şi de Est şi America de Sud), mangrove (coaja unor specii de Rhizophora din mlaştinile Mangrove ale Africei de Est).

c) Din excrescenţele datorite înţepăturilor unor viespi, numite gogoşi de ristic, produse pe ghinda, frunzele şi lujerii de stejar, rove, sodom, etc.

d) Fructele de valonea, păstăile de Caesalpinia coriaria (numite divi-divi, din America), păstăile speciilor de acacia din Chili, numite „Algarobila", fructele arborelui Terminalis Chebula din Indiile răsăritene, un fel de nuci cunoscute sub denumirea de „mirobolane".

e) Frunzele şi rămurelele tinere de Uncaria şi Nauclea din Indiile Olandeze, ale căror extracte se cunosc sub denumirea de „Gambir" sau cuburi de Katechu. Din frunzele şi lujerii speciilor de Rhus din Europa de Sud şi America, ale căror extracte sunt cunoscute sub denumirea de „Sumach".

f) Sucurile coajei de Eucalyptus occidentalis, al căror extract este cunoscut sub denumirea de „Kino de Australia" şi se foloseşte ca surogat al lemnului de quebracho.

Conţinutul în apă, substanţe tanante, substanţe netanante şi zahăr al materiilor prime întrebuinţate pentru obţinerea extractelor tanante, ni-l înfăţişează tabloul următor[1]):

Denumirea	Apă	Substanţe tanante	Substanţe netanante	Zahăr
	Conţinutul în %			
Scoarţă uscată de stejar	13,0	6—17	5,5	2,6
„ „ „ molid	14,5	7—18	7.0	5,0
„ „ „ pin	14,5	7—20	10,0	3,5
„ „ „ mesteacăn	13,0	6—14	—	2,2
„ „ „ salcie	13,0	6—13	—	3,2
Lemnul de stejar	14,5	4—7	—	—
„ „ castan	14,5	7—14	—	—
Scoarţa mimoza	14,5	22—43	9,0	4.0
„ mangrove	14,5	30—60	9,0	0,8
Valonea	14,5	16—33	12,0	3,0
Mirobolan	13,0	25—40	14,0	5,5
Divi-divi	13,5	25—50	19,5	10.0
Lemn de Quebracho	14,5	14—26	1,5	0,3
Sumach	12,0	20—33	16,0	4,5

---

1) După lucrarea: Problema materiilor prime în România, publicată de Banca Naţională a României în 1939.

Din datele acestui tablou constatăm, că materiile prime intrebuințate la obținerea extractelor tanante, produse în regiunile exotice sunt mult mai bogate în substanțe tanante, ca cele indigene (din Europa) și această împrejurare ne face să înțelegem pentru ce nu se pot lipsi, în timpuri normale, industriile de pielărie europene de substanțele tanante străine, transoceanice.

De altfel considerabila desvoltare, pe care a luat-o în ultimele decenii, industria tăbăcăriei în cele mai multe țări europene, a depășit cu mult posibilitățile de aprovizionare cu extracte tanante produse în interior. Astfel se zice, că Germania nu-și poate acoperi prin producție proprie, decât maximum 1/6-a parte din consumul său de tanante vegetale.

Valoarea extractelor tanante totale produse în lumea întreagă într'un an, se ridică la 15 miliarde lei, din care 1/3-a parte, adică 5 miliarde revine extractului de quebracho, locul al doilea ocupându-l extractul de castan, cu o valoare anuală de trei miliarde lei.

II. NECESITĂȚILE ROMÂNIEI ÎN EXTRACTE TANANTE.

In România s'a desvoltat, mai ales după războiul mondial, o industrie de pielărie înfloritoare, care este perfect utilată, putând prelucra 2000 vagoane piei brute anual, în valoare de un miliard lei. Produsele ei sunt suficiente pentru satisfacerea complectă a consumului de încălțăminte civilă și militară și de echipamente ale armatei.

Pentru prelucrarea acestei mari cantități de piei, industria de pielărie dela noi din țară necesită aproximativ 900 vagoane de extracte tanante, în valoare de circa 150 milioane lei.

Toată această enormă cantitate de extracte tanante se importă din străinătate.

Astfel în 1936 am importat, din diverse țări, 912,94 vagoane extracte tannte, în valoare de 116.247.000 lei; în 1937 am importat 850,96 vagoane, în valoare de 133.013.000 lei, iar în primele 9 luni ale anului 1939. am importat 606 vagoane, în valoare de 97,5 milioane lei.

Țările din cari importăm aceste extracte tanante, în ordinea importanței importului sunt: Anglia, Jugoslavia, Olanda, Grecia, Franța, Germania și Italia.

Cum astăzi Europa se găseşte în stare de războiu, ale cărui efecte se resimt şi asupra noastră deşi noi nu luăm parte la el, îngreunându-ne posibilităţile de import, şi cum pe de altă parte importul nu se poate face decât contra devize forte, România are tot interesul să-şi asigure industria de pielărie cu materiile prime necesare tăbăcitului pe cale autarchică, adică prelucrându-le în ţară.

Timpurile pe cari le trăim sunt foarte grele. De aceea e bine să ne pregătim pentru ca orice eveniment nedorit să nu ne surprindă nepregătiţi din nici un punct de vedere.

Şi cum industria de pielărie contribue într'o considerabilă măsură la ridicarea potenţialului economic al ţării, Ministerul Economiei Naţionale trebue să ia toate măsurile necesare din timp pentru asigurarea producerii în ţară a extractelor tanante de care are nevoe industria pielării.

Esenţele forestiere cari ar putea fi întrebuinţate la obţinerea extractelor tanante sunt: stejarul, gorunul, moliftul, laricele, mesteacănul, aninul, salcia, plopul şi castanul.

Aceste esenţe ocupă la noi în România următoarele suprafeţe [1]):

Denumirea	Vechiul Regat	Ardealul	Bucovina	Basa - rabia	Total
	Hectare				
Stejarul	371.104	176.324	5.257	92.173	636.858
Gorunul	155.319	432.563	—	5.172	593.054
Moliftul	213.747	723.153	204.814	25	1.141.739
Laricele	961	3.346	2.358	—	6.665
Mesteacănul	34.233	40.133	2.500	832	77.698
Aninul	9.194	2.986	723	117	13.020
Salcia şi **Plopul**	99.329	11.553	3.244	12.662	126.783
Castanul	54	649	—	—	703

Din acest tablou constatăm, că stejarul, gorunul şi moliftul ocupă suprafeţe considerabile. Moliftul care prezintă o creştere lemnoasă comercializabilă (lemn plin) anuală de 2 m. c. la hectar [2]), permite să exploatăm în mod normal, anual o cantitate de 1.141.739×2=2.283.478 m. c. iar după Ing. A. Hilscher[1]) un m. c. lemn de lucru de molid cu fusul de grosime mijlocie, dă la vârsta de peste optzeci ani o cantitate de 42 Kg. coajă uscată la pădure. In felul acesta cei 2.283.478 m. c. lemn de lucru de molid exploataţi anual în România ne-ar putea livra 2.283.478 m. c.×42 Kg.=95.906.076 Kg. coajă uscată la aer.

---

[1]) După lucrarea: Problema materiilor prime în România, 1939.

[2]) Dr. Ing. Vasile Sabău: Organizarea producţiei forestiere în cadrul unei politici economice naţionale 1937.

După Szécsi Zsigmond[2]) 900 Kg. coajă de molid dau 100 Kg. de extract tanant având o concentraţie de 28—30° Bé.

In cazul nostru am putea obţine 95.906.076 : 9=10656,200 Kg. sau 1065,62 vagoane extracte tanante.

Vedem deci, că, chiar şi numai exploatarea coajei de molid şi extragerea tanantelor din ea ar putea acoperi în întregime necesităţile României, iar plusul de extracte tanante ce s'ar mai putea obţine din celelalte esenţe forestiere înşirate în tabloul de mai sus ar putea fi destinat exportului, cel puţin pe timpul cât durează războiul, când am putea fi siguri de plasarea lui, având în vedere că transporturile transoceanice sunt foarte grele din cauza blocadei şi din cauza războiului submarin şi de mine.

In realitate lucrurile se petrec altfel. Extractele tanante din coaja de molid se folosesc întotdeauna în amestec cu alte extracte mai puţin bogate în substanţe netanante. Singure se folosesc numai pentru tăbăcirea pielor slabe, cum sunt cele de viţel sau pentru aşa zisa tăbăcire prealabilă a pieilor tari.

MOLIFTANUL

de Ing. I. MOLDOVAN (Zărneşti).

Multe din surogatele şi materiile sintetice, la descoperirea cărora cel dintâi impuls l'au dat războaiele moderne cu caracterul lor totalitar sau năzuinţa autarchică a unor state de a trăi numai din resurse proprii, n'au dispărut de pe scenă odată cu cauzele, cari le-au produs, ci au rămas pe primul plan al preocupărilor economice ale statelor, impunându-se ca materii utile, eftine şi indispensabile în diferite ramuri de activitate economică şi industrială.

---

1) Ing. A. Hilscher: Fichten Lohrinde. Wademekum f. die Forst- und Holzwirtschaft 1928.

2) Szécsi Zsigmond: Az erdöhasználattan kézikönyve.

Printre substanţele de acest gen sunt materiile de tăbăcit, extrase din apele reziduale ale fabricaţiei de celuloză, cari în războiul mondial şi-au găsit prima întrebuinţare practică în pielăriile Germaniei. Ele au fost puse la contribuţie maximă pentru a îndestula multiplele nevoi ale războiului. Au trecut apoi în laboratoarele şi industriile sovietice pentru a da ajutor la realizarea şi succesul diferitelor programe economice cincinale ale acestei ţări.

*

Substanţa tanantă clasică este taninul de origine vegetală. Un hydrat de carbon, care are proprietatea de a lega materiile gelatinose ale pielei şi a forma cu ele un corp solid, maleabil, impermeabil, rezistent la eforturi mecanice şi mai ales imun faţă de bacteriile de putrefacţie, cărora le cade uşor victimă pielea crudă şi nepreparată.

In timpuri normale coaja de valonea de provenienţă mediteraneană şi de Quebracho, specie de arbore din Brazilia, ambele cu un procent ridicat de tanin, au făcut nerentabilă exploatarea coajei de gorun, stejar şi molid, invadând piaţa şi cucerind cu preţul lor eftin toate debuşeurile din ţară.

In vremuri — ca cele de acum — când traficul internaţional de mărfuri suferă turburări serioase, resursele noastre indigene de orice natură trebue puse'n valoare şi afectate pregătirii noastre militare. Pădurile noastre de gorun, stejar şi molid ne vor furniza coaja de tăbăcit necesară argăsirii cu substanţele tanante vegetale, iar fabricile noastre de celuloză vor servi materia brută pentru extragerea substanţelor de tăbăcit din lignină. Aceasta din urmă este tot atât de însemnată pentru prepararea peilor ca şi taninul de provenienţă vegetală.

*

La fabricaţia celulozei, singura substanţă vegetală ce se extrage şi se valorizează este fibra de celuloză; restul materiilor componente ale lemnului, atât cele organice cât şi cele anorganice se elimină sub formă de soluţii, împreună cu apele reziduale. Astfel se pierde: lingnina, amidonul, eterurile şi oleurile, grăsimile şi răşina, hydraţii de carbon şi diferitele săruri de calciu, magneziul, siliciul, aluminiul, provenite din materia lemnoasă şi ferul, calciul, sulful, clorul, diferiţi acizi şi alcalini, a căror origine este a se căuta în leşia sulfitică, cu care este tratat lemnul în cursul procesului de fierbere şi descompunere.

Fac excepție multiplii acizi cari fac parte organică din compoziția lemnului.

Din aceste materii, fără nici o valoare economică, se extrag substanțele ce pot fi întrebuințate, cu rezultate bune, în chimia tăbăcitului. Lignina însăși și cu deosebire acidul lignosulfonic, produs accesoriu al fabricației celulozei, ar avea proprietăți tanante și însușirea de a accelera viteza de pătrundere a substanțelor naturale de argăsit în porii pielei.

Pentru dobândirea ligninei în condiții de a putea îndeplini un rol în industria pielăriei, este nevoe ca ea să fie curățită de restul materiilor ce se găsesc în leșia reziduală a celulozei și să i se dea o concentrație, în urma căreia să poată suporta un transport mai îndelungat pân'la destinație, unde să poată fi întrebuințată direct în industrie și cu cât mai puține transformări a stării sale de agregație.

Procedeele de purificare adoptate pân'acum se mărginesc aproape exclusiv la eliminarea compușilor de calciu, cari au o înrâurire dăunătoare asupra pielei pe care o fac fragilă și prea aspră. Deodată cu calciul care se găsește sub formă de Ca O, conform cu analizele făcute în laboratorul Fabricei de Celuloză Zărnești, în proporție de 6,69% se îndepărtează și magneziu din MgO, fierul din Fe_2O_3 și siliciul din SiO_2, a căror prezență este foarte redusă și se cifrează la 0,055%, 0,018% și 0,002%.

Pentru aceasta leșia reziduală se tratează mai întâiu cu sodă, adică cu Na_2SO_3, ce intră în combinație cu Ca și —l precipitează sub formă de sulfit de Ca ($Ca SO_3$) în stare solidă, care se depune la fundul vasului, de unde poate fi din când în când ridicat și îndepărtat.

In continuarea acțiunei de curățire a resturilor de calciu rămase după reacțiunea produsă de sodă aceste lichide reziduale vor fi supuse unui nou tratament cu acid sulfuric, al cărui, anion va forma, cu calciul prezent, gips, care este deasemenea un corp în stare solidă de agregație precipitat la fundul vasului.

Insemnând formula încă necunoscută a ligninei cu R, reacțiunea ce se va produce este următoarea: $RCa + H_2SO_4 = Ca SO_4$ (gips) și RH_2, care este chiar formula acidului lignosulfonic, căruia i se atribue însușiri de natură tanantă.

Cu acest din urmă procedeu nu s'a îndepărtat numai calciul, ci și toate celelalte elemente anorganice; apoi s'a păstrat caracterul de acid al extractului ce urmează a fi întrebuinţat în industria pielăriei, în lipsa căruia efectul argăsitor nu se produce sau cel puţin nu în măsura necesară nevoilor industriale.

Tot pentru promovarea procesului de argăsire trebue să rămână în extract o parte din materiile organice, ca zaharurile cari se găsesc în proporţie de 0,53%; în schimb sulful din SO_2 găsit cu o cotă de participaţie de 0,091% se va elimina în cursul concentrării lichidului ce urmează a se efectua prin vaporizare în vacuum de 80%, unde se ajunge la o îngroşare de 50%.

Deshydratarea aceasta se continuă apoi în alte sisteme de vase prevăzute în afară de vacuum şi cu un dispozitiv de braţe de amestecare, în urma cărei acţiuni se obţine o substanţă uscată pân'la gradul de 80—90% reprezentând un corp solid, care în stare caldă este încă maleabil şi se poate turna în saci destinaţi a servi drept ambalaj pentru expediţie. Mai acceptat în industria pielăriei este acest extract în stare mai puţin concentrată, adică până la 50%, fiindcă are o eficacitate mai mare. In urma stării sale de lichid şi volumului său mai mare, precum şi a ambalajului său mai scump (butoaie) nu suportă transporturi la mari distanţe.

*

Există mai multe sisteme de preparare a acestei materii argăsitoare. Noi ne-am mărginit a expune însă procedeul întrebuinţat la noi în ţară, unde „extractului acestuia de celuloză" i s'a zis: moliftan, numire românească întrebuinţată şi consacrată de mai bine de un an de zile în comerţ şi industrie.

Rar se întrebuinţează în tăbăcărie moliftanul în stare pură, cu toate că acidul lignosulfonic dintr'însul accelerează simţitor procesul de tăbăcit. Produsele obţinute însă sunt de calitate inferioară, sunt prea fragile şi nu se pot întrebuinţa decât în confecţionarea de piese interioare: brandsol, căptuşeli, etc.

Principala şi cea mai însemnată utilizare o găseşte moliftanul ca materie suplimentară în tăbăcitul cu substanţe tanante vegetale, ale căror proprietăţi le ameliorează şi drege din mai multe puncte de vedere.

Astfel se ştie, că cea mai bună şi mai fină piele se obţine prin tăbăcit la rece, procedeu la care substanţele tanante vegetale nu se pretează fără o pierdere însemnată a conţinutului lor de tanin, din care o parte se lasă la fund a colabora la procesul de argăsire. Moliftanul pune în valoare şi aceste particele dispersându-le şi disolvându-le prin acidele sale până într'atâta încât devin şi ele flotante, adică sunt puse în situaţia de a acţiona asupra pielei, asupra cărei molecule zahărul din moliftan deasemenea are o înrâurire dispersatoare înlesnind pătrunderea soluţiei şi accelerând procesul de argăsire.

Chimia tăbăcăritului ne învaţă, că pe lângă această reducere a duratei de tăbăcit a pielei, care după vechile metode şi cu vechile substanţe nu arareori ţinea şi un an şi jumătate, moliftanul are un efect îmbucurător şi asupra culorii pieilor tăbăcite pe cari le deschide dându-le diferite nuanţe după durata reacţiunei dar mai ales după concentraţia acidului lignosulfonic, care se găseşte într'însul.

Reţetele de amestec ale moliftanului constitue un apanaj al fiecărui tăbăcar care ţine foarte mult la ele şi nu le divulgă pentru că sunt un secret al fabricaţiei sale, ale cărei produse vor purta chiar prin acest fapt sigiliul individualităţii sale.

Procentul de amestec variază între 45—55% moliftan la restul de substanţe tanante vegetale. Această proporţie se impune a fi remarcată nu numai prin faptul, că întregei soluţii şi îndeosebi celei de provenienţă vegetală i se dă o eficacitate maximă, ci şi pentru motivul, că se descongestionează pădurile cu jumătate din solicitările de coajă de tăbăcărit eliberându-le pentru satisfacerea altor nevoi publice mai greu de substituit cu produse suplimentare.

*

Industria noastră indigenă de moliftan este prea tânără încă pentru a putea satisface cererile interne şi mai ales pentru a putea suprima extractele de celuloză străine, cari mai deţin încă multe din debuşeurile pieţii noastre interne, pe cari le-au cucerit încă de pe timpul când nu aveau concurenţă.

Necesităţile interne în materii tanante sunt de 8000 tone anual, dintre cari jumătate, adică 4000 tone s'ar putea substitui cu moliftan indigen, ale cărui resurse în materii prime pot fi considerate de inepuizabile, dacă vom ţinea seamă, că din ele s'ar putea extrage circa 40.000 tone pe an, adică o cantitate egală cu celuloza ce produc fabricile noastre de acest gen. Actualele instalaţii ce le avem produc numai 1500 tone anual. Cu un oarecare efort în capital şi cu o şi mai stăruitoare acţiune de cucerire a pieţei, s'ar putea uşor ajunge la o producţie egală cu trebuinţele curente ale industriei noastre de pielărie realizând şi la capitolul acesta o complectă independenţă şi desăvârşită autonomie.

Un viitor de viaţă economică şi industrială normală debarasată de tutela cămăşii de forţă a măsurilor excepţionale ar putea rezerva moliftanului, acestui derivat al celulozei şi implicit şi al lemnului, mari posibilităţi de desvoltare mai ales de afirmare ca marfă de export spre orientul lipsit de materia primă a leşiei reziduale rămasă în urma procesului de extracţie a celulozei.

SCOARŢA DE STEJAR PENTRU TANIN

de Ing. AUREL CHIBELEANU

I. Technica exploatării.

La câteva zile după desfacerea mugurilor, arborii se doboară, se curăţă de crăci, de muşchi şi se taie în bucăţi de un metru. Tăierea trebuie să se facă cu toporul din faţa pământului. Arborii se cojesc cu lingura de fier sau de lemn, în fâşii largi, în termen de câteva ceasuri dela doborîre. Scoarţa se adună şi se aşează la uscat rezemată de o prăjină orizontală, sprijinită în furci de ţăruşi, la înălţimea de 70—75 cm. dela sol. Scoarţa se aşează în „piramidă" întotdeauna cu partea internă în jos pentru a fi ferită de apa de ploaie care dizolvă taninul.

După 7 zile de uscare pierde 33% din greutatea iniţială. Atunci se leagă în legături de 25—30 kg. Legăturile se aşează în stoguri.

Dintr'un mc lemn cu scoarţă rezultă aproximativ 140 kg scoarţă verde, care prin uscare scade la 100 kg şi un metru ster lemn cojit.

Operaţiunile de doborîre, cojire, uscarea scoarţei şi clădirea lemnelor cojite, durează 6—7 ore. Cojirea nu poate întârzia peste 15 zile dela desfacerea mugurilor, fără a prejudicia lăstărirea, cu atât mai mult cu cât arboretul este mai bătrân. Un lucrător cojeşte într'un sezon în mediu 20 cmc. Tăierea făcută jos, în termenul arătat, nu prejudiciază cu nimic viitorul arboretelor sub 30 ani.

Peste această vârstă trebuie restrâns termenul de exploatare în sevă. Din punct de vedere financiar în regiunea Sălaj—Someş la revoluţia de 24—25 ani se realizează cel mai mare venit net al pădurii.

Incercările de a recolta scoarţa în timpul repausului vegetaţiei, când braţele de lucru sunt mai libere, promit rezultate bune.

Din punct de vedere comercial, scoarţa n'are criterii sigure de clasificare şi evaluare.

Exploatarea scorţei trebuie să se legifereze în vederea raţionalizării.

II. Rentabilitatea.

Prin cojire se urcă valoarea lemnelor — în mod destul de arbitrar — în unele locuri cu 30—40% deşi puterea calorică se urcă numai cu 5—10%. Valorificarea scoarţei în tăbăcării, pe preţuri relativ mari, paralel cu majorarea preţurilor lemnelor cojite, măreşte considerabil valoarea produsului iniţial.

Pe lângă un anumit raport al preţului lemnului şi scoarţei din unele regiuni, de exemplu: Sălaj şi Someş, valoarea produselor se dublează, iar procentul forestier se urcă dela 3% la 5%.

Această rentabilitate mărită, consolidează proprietatea forestieră mai ales la pădurile particulare, unde se fac cele mai multe exploatări de scoarţă. Astfel ele constituesc un element activ în politica noastră forestieră.

III. Cooperarea cu industria de piele.

Valorificarea scoarţei fiind condiţionată de existenţa şi activitatea industriilor de piele, este absolut necesară colaborarea acestora. Industria de piele trebue să se organizeze astfel încât să întrebuinţeze la maximum posibil materiile tanante indigene, iar producţia ei anuală să fie cât mai constantă pentru a avea o cerere constantă de materii tanante.

Exploatările de scoarţă trebue să se normalizeze, adaptându-se nevoilor permanente şi constante ale industriilor de piele, pentru a putea înlocui materiile tanante similare importate.

Trebuiesc studiate posibilităţile noastre de export permanent de tanin, sub formă de extracte tanante. Trebuie să se facă instalaţii pentru extracţia taninului necesar atât pentru consumul intern cât şi pentru export, cunoscând că putem majora de 15 ori producţia actuală de scoarţă de stejar, dacă o reglementăm.

IV. Problema scoarței de stejar față de apărarea națională.

In împrejurările excepționale de azi, materiile tanante se definesc tot mai clar, ca materii prime necesare pentru industria de apărare națională. Cererile pentru scoarța de stejar sunt de 4—5 ori mai mari ca în anii trecuți, iar tăbăcăriile au ajuns să ceară și scoarță recoltată iarna. Efectivele militare trebuiesc aprovizionate cu bocanci, talpă, genți, centiroane, cartușiere, tocuri de revolvere, harnașamente, etc. cari nu se pot fabrica fără tanin.

Incercările din iarna 1939/940 de a recomanda proprietarilor de păduri să-și rezerve parchetele de crânguri de stejar pentru a se exploata în sevă pentru recoltarea scoarței, au rămas fără efect și cel puțin 50% din scoarța aptă pentru tăbăcit din posibilitatea anului forestier 1939/940, s'a consumat ca material de combustiune.

Cum legea pădurilor necesare pentru apărarea națională extinsă în cele mai multe regiuni cu stejar, cu toate modificările din 1938, îngrădește posibilitatea de exploatare a pădurilor apte pentru scoarță, trebuie să oprim risipa acestei materii prime și în consecință credem că este absolut necesar să se declare scoarța de stejar — alături de alte produse — ca materie primă necesară pentru industria de apărare națională.

Pentru a putea satisface cererea de materii tanante din anul 1940 — posibilitatea de a le importa fiind foarte îngrădită — credem că până la reglementarea producției de scoarță din parchetele viitoare, vom fi siliți să atacăm în primăvara curentă, posibilitatea anului forestier 1940/41, atât în pădurile particulare cât și ale persoanelor morale sau ale Statului.

Gerbstoffe.

Les matières tannantes.

A l'enquête entreprise sur le problème des matières tannantes, notre revue a reçu une riche documentation.

Les nécessités du pays en ces matières dépassent ce qu'on en produit à présent à l'intérieur. La considération qu'il faut produire chez nous toute la quantité dont nous en avons besoin, vue la perspective

IV. Problema scoarței de stejar față de apărarea națională.

In împrejurările excepționale de azi, materiile tanante se definesc tot mai clar, ca materii prime necesare pentru industria de apărare națională. Cererile pentru scoarța de stejar sunt de 4—5 ori mai mari ca în anii trecuți, iar tăbăcăriile au ajuns să ceară și scoarță recoltată iarna. Efectivele militare trebuiesc aprovizionate cu bocanci, talpă, genți, centiroane, cartușiere, tocuri de revolvere, harnașamente, etc. cari nu se pot fabrica fără tanin.

Incercările din iarna 1939/940 de a recomanda proprietarilor de păduri să-și rezerve parchetele de crânguri de stejar pentru a se exploata în sevă pentru recoltarea scoarței, au rămas fără efect și cel puțin 50% din scoarța aptă pentru tăbăcit din posibilitatea anului forestier 1939/940, s'a consumat ca material de combustiune.

Cum legea pădurilor necesare pentru apărarea națională extinsă în cele mai multe regiuni cu stejar, cu toate modificările din 1938, îngrădește posibilitatea de exploatare a pădurilor apte pentru scoarță, trebuie să oprim risipa acestei materii prime și în consecință credem că este absolut necesar să se declare scoarța de stejar — alături de alte produse — ca materie primă necesară pentru industria de apărare națională.

Pentru a putea satisface cererea de materii tanante din anul 1940 — posibilitatea de a le importa fiind foarte îngrădită — credem că până la reglementarea producției de scoarță din parchetele viitoare, vom fi siliți să atacăm în primăvara curentă, posibilitatea anului forestier 1940/41, atât în pădurile particulare cât și ale persoanelor morale sau ale Statului.

Gerbstoffe.

Les matières tannantes.

A l'enquête entreprise sur le problème des matières tannantes, notre revue a reçu une riche documentation.

Les nécessités du pays en ces matières dépassent ce qu'on en produit à présent à l'intérieur. La considération qu'il faut produire chez nous toute la quantité dont nous en avons besoin, vue la perspective

— à cause du conflit actuel international — de ne pouvoir pas couvrir par importation le déficit, nous obligent de chercher des solutions. Cela d'autant plus que la possibilité d'y aboutir est du domaine de la réalisation. On trouve chez nous: écorce de chêne et d'épicéa en quantités suffisantes, puis des noix de galle et des feuilles de Cotinus coggygria Scop.

Des considérations d'ordre général ou spéciales, ne manquent pas dans les reponses de nos collaborateurs.

Mr. Mălăescu montre l'utilisation des matières tannantes dans les temps passés, ainsi que les méthodes employées pour obtenir le cuir.

Mr. Petö donne quelques renseignements concernant l'expérience faite en Slavonie avec l'exploitation de l'écorce à tannin. En plus, il montre la manière dont il faut présenter dans le commerce l'écorce des arbres et surtout celle d'épicéa.

Mr. Lupe expose la méthode utilisée en Tchécoslovaquie de mettre en valeur l'écorce d'épicéa résultée dans les exploitations forestières. Il montre que l'opération apporte de bons revenus.

Mr. Chibeleanu s'attache à la téchnique de l'exploitation de l'écorce de chêne chez nous. Il donne aussi quelques chiffres sur le revenu en argent.

Enfin, Mr. Moldovan attaque le problème des matières tannantes contenues dans les eaux résiduelles de la fabrication de la cellulose. Il expose le procédé employé par nos fabriques de cellulose de séparer ces matières tannantes. L'extrait obtenu est dénommé en roumain: molif:an. L'auteur croit qu'avec un effort financier on pourra produire toute la quantité nécessaire pour satisfaire les besoins de l'intérieur.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

ECOURI

A. V. I. S. — ARAD

de VLAD MACEDONEANUL

In toate colţurile Ţării, inginerii silvici grupaţi în Societăţi de vânătoare A. V. I. S. desvoltă o rodnică activitate pe ogorul aşa de înţelenit al vânătoarei corecte. Modeşti şi tăcuţi, nu s'au gândit nici odată să-şi afişeze succesele, aşa încât uneori nici nu se ştie nimic despre existenţa acestor organizaţii. Dacă modestia — care caracterizează însăşi branşa căreia şi-au dedicat întreaga activitate, — putea fi îngăduită altădată, — astăzi când criticile nedrepte se înmulţesc, socotim că trebuesc scoase la iveală aceste înfăptuiri rodnice, pentru ca să fie cunoscute atât de noi, cât şi de cei din afară de cercul nostru.

Incepem cu o societate puţin cunoscută — A. V. I. S. — Arad. Lăsăm să vorbească „Darea de seamă a maeştrilor de vânătoare, asupra activităţii din anul vânătoresc 1938—39".

Societatea A. V. I. S.-Arad, credincioasă scopului ce a stat la baza înfiinţării sale, şi-a continuat cu succes în anul expirat munca sa constructivă pe cele trei planuri principale:

a) Ocrotirea vânatului şi vânătoarea propriu zisă.

b) Cultivarea şi desvoltarea gustului pentru vânătoare şi formarea de vânători corecţi.

c) Strângerea legăturilor de camaraderie şi crearea de prietenii în afară.

Tradiţia vânătorească la inginerii silvici din regiunea Aradului este veche. Lăsând la o parte perioada dinainte de 1918, ştim că inginerii silvici dela fosta Regiune silvică Lipova şi apoi dela actuala Direcţiune silvică Arad, nefiind constituiţi în Societate de vânătoare, aveau totuş terenuri arendate individual sau rezervate pe seama personalului silvic, unde vânau în comun și unde activitatea cynegetică era complectată cu întrunirile vesele camaraderești. Încă de pe atunci, vânătorii streini de corp căutau insistent să li se alăture și să guste plăcerile unei vânători în tovărășia inginerilor silvici.

Prin constituirea în Societate de vânătoare, care a avut loc în anul 1931 sub numele de „Cocorul", nu s'a făcut altceva decât s'a încadrat în forme, o stare de fapt. Sub acest aspect, Societatea este — credem — cea mai veche organizație vânătorească de ingineri silvici din Țară.

In cursul sezonului de vânătoare expirat, nu mai puțin de 34 oaspeți (din afara corpului nostru) ne-au făcut plăcerea de a vâna împreună cu noi pe terenurile Societății. Unii din ei s'au dovedit a ne fi prieteni statornici, luând parte în acest sezon la 3—4 vânători. Am primit și vizita, la una din vânători, a colegilor dela Direcția Lugoj, de la Inspectoratul silvic Timișoara și de la Școala de Conductori silvici dela Casa Verde, — fapt care ne-a dat prilejul să lărgim cercul camaraderesc. Am avut apoi, deosebita cinste de a avea în mijlocul nostru pe un Domn Ministru în activitate, care — după cum suntem informați, — într'un cerc străin de noi, a avut față de Societatea noastră cuvinte cât se poate de măgulitoare: „A fost o vânătoare organizată cu adevărat inginerește" s'a exprimat Domnia Sa. Deci, pe terenul întăririi legăturilor de camaraderie și a creerii de relațiuni cu vânătorii din fară, Societatea noastră a făcut în cursul anului expirat, încă un pas înainte.

In direcția ocrotirii vânatului, Societatea înregistrează progrese deosebite. Continuând hrănirea vânatului în timpul iernii, s'a pășit și la alte realizări, care — în treacăt amintim — au pus la grea încercare puterile noastre financiare și numai gestul înțelegător al Societății „Progresul Silvic" ne-a ajutat să le ducem la bun sfârșit.

S'au construit în pădurea Glogovăț 5 voliere pentru înmulțirea fasanului pe cale artificială și pentru a repara astfel pagubele pe care inundația Mureșului ni le face an de an. S'au semănat apoi pe liniile somiere diferite plante: meiu, mohor, tătarcă, porumb etc. destinate a rămâne nerecoltate și astfel a constitui o hrană naturală în timpul iernii pe seama vânatului liber. S'au arendat terenuri pentru producerea de hrană destinată fasanilor din voliere și pentru alimentarea adăposturilor de hrană. Sunt în curs de construire mai multe observatoare pentru împuşcarea de căpriori în pădurile dela câmpie.

In fine, în direcţia distrugerii răpitoarelor, prin premiile acordate paznicilor, s'au cules 203 ouă de păsări răpitoare, în special de coţofene şi s'au distrus 54 prin împuşcare sau otrăvire. In ziua de 29 Mai, câţiva membri ai Societăţii, în cadrul campaniei de stârpire a ciorilor cenuşii, au împuşcat 11 răpitoare de diferite specii.

Dacă evenimentele din primăvara anului 1939 n'ar fi chemat la datorie, în altă parte, pe mulţi dintre noi, şi aceasta tocmai în perioada când lucrările de ocrotire trebuiau să se execute din plin, — bilanţul actvităţii ar fi fost mult mai bogat.

*

Vânatul împuşcat constitue unul din fructele străduinţelor noastre: Este recolta pe care şi-o ia gospodarul. In ce priveşte vânatul mare, deşi am avut autorizaţie de a împuşca 15 ţapi roşii, totuş multiplele îndatoriri de serviciu ale membrilor, nu le-a dat răgazul de a se fosolsi de această plăcere, căci se ştie că vânătoarea de ţapi puternici reclamă timp, iar timp n'am avut. S'a împuşcat abia un exemplar, deşi acest fel de vânat abundă în pădurile Societăţii noastre.

Terenuri de cerbi, mistreţi şi urşi încă nu avem. Este însă şi acesta un obiectiv pe care sperăm să-l atingem în anul ce urmează. In schimb recolta de vânat mic a fost destul de bogată. Lăsând la o parte vânătorile individuale şi rezumând numai rezultatul celor 8 vânători cu bătăiaşi, constatăm că Societatea noastră a împuşcat.

565	epuri
54	fasani
3	sitari
3	potârnichi
3	vulpi
Total 628	piese.

Faţă de anul precedent, cifra vânatului împuşcat nu diferă mult. Rezultatul ar fi fost şi mai bun, dacă timpul defavorabil nu ne-ar fi redus randamentul la 3 din vânătorile cu mult vânat şi în care am pus cele mai mari speranţe. Dar nu cifra vânatului doborît încântă pe adevăratul vânător.

Societatea noastră de vânătoare urmăreşte numai rezultate materiale, şi nu caută să impresioneze prin numărul vânatului împuşcat. Activând pe linia pe care se mişcă întregul corpul silvic, Societatea noastră are drept ţel să propage dragostea de vânat şi de natură, să formeze vânători corecţi şi să servească drept exemplu altor societăţi. Cine nu ştie câţi tineri din cercurile prietenilor noştri, n'au doborît primul epure la vânătorile noastre şi câte prilejuri am avut de a administra, cu tot ceremonialul cuvenit, botezul de vânători acestor viitori adepţi ai lui Hubertus! Vor rămâne neşterse amintirile acestora despre căldura cu care au fost primiţi în cercul nostru şi despre primele noţiuni de vânătoare corectă pe care le-au primit dela noi.

In alte părţi ale Ţării, rezultatele obţinute de noi ar putea fi socotite excelente. Aci însă, în regiunea de Vest, unde Societăţi bine organizate şi proprietari de terenuri cu importante resurse materiale abundă, trebueşte să muncim mult pentru a ne evidenţia. Deoarece mijloacele noastre materiale sunt modeste, nu ne rămâne decât să compensăm prin munca fiecăruia dintre noi acest neajuns.

V. v. i. s. — Arad.

On fait l'historique de la Société de chasse des ingénieurs forestiers appartenant à la Direction forestière de Arad (dans l'Ouest de la Roumanie).

Puis on expose l'activité de cette société pendant l'année cynégétique de 1939/40.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● Adunarea generală anuală a Asociaţiei medicilor veterinari din România.

S'a ţinut la Institutul naţional zootehnic în zilele de 24—25 Februarie a. c. La şedinţa de deschidere au asistat şi d-nii Prof. G. Ionescu-Şişeşti ministrul agriculturii şi domeniilor, Prof. Mih. Şerban subsecretar de Stat, Prof. Iuliu Radulovici secretar general la acelaşi departament, precum şi delegaţi ai diferitelor asociaţiuni de profesionişti. Din partea Societăţii „Progresul Silvic" a participat preşedintele său, d-l prof. M. Drăcea. D-sa a avut, în acelaşi timp, delegaţia să reprezinte şi Confederaţia profesioniştilor intelectuali (Capir.).

In cuvântarea ţinută de d-l prof. G. Ionescu-Brăila preşedintele asociaţiei s'a accentuat asupra nevoii de desvoltare a stocului nostru de animale şi asupra măririi suprafeţelor semănate cu plante de nutreţ care să asigure hrana necesară vitelor. A mai arătat necesitatea restrângerii consumului în ce priveşte carnea de vită şi a reglementării rechiziţiilor, pentru a se putea asigura lucrul în muncile agricole.

In răspunsul său, d-l ministru G. Ionescu-Şişeşti a făcut apel la colaborarea dintre cele trei corpuri de specialişti ale ministerului, cărora le cere să depună toată energia pentru ridicarea producţiei agricole.

In partea din cuvântare care priveşte reprezentarea corpului silvic, d-l Drăcea a arătat că inginerii silvici se simt totdeauna bine în mijlocul medicilor veterinari. Deşi în fond „s'ar putea uşor strecura sămânţa de conflict" spune d-sa, „nu se cunoaşte în istoria specialităţilor şi a societăţilor noastre nici un moment în care să se fi strecurat o umbră măcar de neînţelegere... Aceasta dovedeşte, odată mai mult, că „cele mai contradictorii năzuinţe pot fi totuşi împăcate, când există bună înţelegere între oameni".

Cu gândul la necesitatea continuării colaborării între cele două corpuri, pusă pe temelia înţelegerii reciproce, d-sa arată că fiecare dintre ele trebue să caute să cunoască cât mai mult pe cealaltă, pentru a-i înţelege „rosturile, firea, aspiraţiile legitime şi doleanţele specialităţii surorei ei vecine. Această indiscreţie este azi nu numai precisă, dar chiar obligatorie".

Cu prilejul acestei adunări, pe lângă chestiunile cari privesc gospodăria asociaţiei, medicii veterinari au avut a se ocupa şi de o serie de probleme ştiinţifice zootehnice cu caracter de multă actualitate.

● Imitația nu are valoare.

Apropierea epocei de plantări din primăvară prilejuește d-lui Adrian Maniu, în colțul său din ziarul „Universul" (6.III.1940), interesante observațiuni în legătură cu parcurile-peluză, pe cari încearcă să le introducă la noi, cei ce ignorează climatul nostru, potrivnic unor asemenea genuri de parcuri. D-l Maniu are dreptate atunci când scrie că „din arșița verilor noastre, așa zisele peluze de gazon se prăjesc, chiar când cu multă cheltuială sunt udate zilnic". Și adaogă: „pajiștele smălțuite nu cresc oriunde".

Sunt se înțelege indicate aceste parcuri în atmosfera nordică. Climatul le îngăduie și lumea, care nu are a se ascunde de dogoarea puternică a soarelui, le preferă. Dar la noi, unde, așa cum prea bine spune d-l Adrian Maniu, aceste pajiști sunt prăjite de soare, ele nu sunt indicate și pentru motivul că lumea caută și are nevoie de umbra răcoroasa a arborilor.

Potrivit pentru climatul nostru, continuă d-l Adrian Maniu și pe bună dreptate, „ar fi să avem parcuri în chip de pădure, și grădini publice cu pomi fructiferi. Parcul dumbravă ar cere mai puține cheltuieli și ar putea fi însuflețit cu zone de ocrotire a vânatului".

In ce privește grădinile publice de pomi fructiferi, d-sa arată că aceștia ar împodobi „mai carcteristic și mai folositor orașele noastre". Obiecțiunilor ce s'ar face, că grădinile pomifere ar fi devastate, d-sa le opune sancțiunile. Dealtfel existența plantațiilor de meri și peri dealungul șoselelor din Ardeal, este o dovadă încurajatoare că lumea poate și respectă astfel de realizări.

Noi subscriem în totul cele susținute de d-l Adrian Maniu în această privință.

● Munca de folos obștesc în 1939.

In acțiunea de organizare a tineretului nostru, premilităria este o verigă, iar în programul de activitate al tinerilor ce se încadrează în această organizație este și munca prestată în folosul obștiei.

Inspectoratul general al muncii de folos obștesc ne pune la îndemână o broșură *), în care se pot vedea realizările din acest domeniu, în 1939, al treilea an de existență și aplicare a programului de lucru al acestei instituții. De data aceasta, programul a fost „modelat după experiența anilor trecuți", dând rezultate neașteptat de frumoase.

Munca a fost împărțită pe trei sezoane: de primăvară, de vară și de toamnă.

In etapa de primăvară s-a lucrat mai ales la însămânțări, creieri de pepiniere și plantațiuni, având următorul scop:

a) să se creieze pepinierele necesare pentru producerea puieților ceruți de lucrările de împădurire;

---

*) Munca de folos obștesc — 1939; 117 pagini, o hartă și un grafic

b) să se îndrepte stricăciunile aduse pădurilor prin tăeri nesăbuite, ca să se evite astfel degradările şi alunecările de teren.

Ministerul de agricultură şi domenii a pus la dispoziţia premilitarilor mii de puieţi pentru lucrările dela punctul b.

S'au creiat: 460 ha de pepiniere şi s'au plantat 21.000.000 puieţi pentru reîmpăduriri şi 480.000 pomi fructiferi.

In această etapă s'a lucrat în special în comunele de origină ale premilitarilor.

In ce priveşte lucrările cu caracter forestier, ele au fost conduse şi supraveghiate de organele tehnice silvice ale Ministerului de agricultură şi domenii. Materialele şi uneltele au fost date şi de organele silvice. La lucrările făcute în primăvară pentru Ministerul de agricultură, cheltuielile necesitate pentru hrănirea premilitarilor şi alocaţiunile personalului de conducere, supraveghere şi control au fost suportate de Minister. S'au plătit astfel: 15 lei pentru hrana unui premilitar, 35 lei pentru instructori, 100 lei pentru comandanţii de tabere, 150 lei pentru medic (în zilele de vizită) şi 300 lei pentru subinspectorii P. P. (în cele 2 zile hotărîte pentru inspecţia taberilor din judeţ).

Ca efective, în primăvară s'au folosit în total 2144 ofiţeri, 4786 instructori şi 186.420 premilitari, din care pentru Ministerul de Agricultură şi Domenii s'au repartizat 501 ofiţeri, 929 instructori şi 29.969 premilitari.

Lucrările executate se detaliază astfel:

a) Lucrări în contul Ministerului de agricultură şi domenii. S'au plantat 9.336.804 puieţi forestieri şi 34.531 pomi fructiferi. S'au scos din pepinieră 3.141.719 puieţi. S'au curăţit 5500. S'au plivit 80 ha. S'au repicat 1.470.920 puieţi. S'au executat 111.797 gropi. S'au altoit 480 pomi fructiferi. S'au plantat dealungul drumurilor arbori pe o lungime de 193 Km. S'au defrişat 1½ ha pădure.

b) Lucrări executate în satele premilitarilor. Suprafeţe plantate 294 ha. Puieţi plantaţi 11.236.601. Puieţi repicaţi 90.620. Pomi fructiferi plantaţi 447.623. Altoiri de pomi fructiferi 554 bucăţi. Curăţiri de pomi 297.156. Puieţi scoşi din pepinieră 1.289.307. Pliviri 1507 ha. Gropi pentru plantare 749.926. Plantaţii executate dealungul drumurilor 819 Km.

In etapa de vară s'au făcut pe tot cuprinsul ţării 200 tabere de lucru, număr triplat faţă de anii trecuţi. Pentru fiecare ţinut s'a ales într'un judeţ, o plasă model, în interiorul căreia s'a lucrat în mai multe comune; numărul lor a variat între 7 şi 20 comune. In celelalte judeţe s'a lucrat în 1—2 comune.

Pentru munca din vară au fost chemaţi elevii şi studenţii, în două serii: dela 9—29 Iunie şi dela 3—23 August. In seria II a fost repartizaţi şi elevii dela şcolile de brigadieri silvici.

Ca efective au fost: 132 ofiţeri activi, 275 ofiţeri de rezervă, 331 instructori şi 18437 premilitari.

Programul acestor lucrări s'a întocmit de Căminele culturale şi a avut de scop ridicarea satelor. Conducerea tehnică trebuia s'o aibă organele tehnice puse la dispoziţie de către judeţele unde se lucra. Lipsa acestora s'a simţit. Uneltele au fost procurate de către Inspectoratul pregătirii premilitare. Materialele au fost puse la dispoziţie de către comunele în cauză.

Dintre lucrările socotite drept silvice s'au executat:

Plantarea a 1624 puieţi de pomi fructiferi. S'au curăţat 27.937 pomi. S'au plivit 3 ha. S'au făcut 64.249 gropi pentru pomi. S'au altoit 34.512 bucăţi.

Experienţa făcută cu organizarea taberilor de vară în plăşile model este socotită că n'a dat roadele dorite. Se arată cauzele şi se preconizează remedii.

In etapa de toamnă muncile s'au făcut la lucrările cerute de apărarea naţională şi pentru ajutorarea familiilor celor concentraţi.

Lucrările din toamnă s'au făcut cu premilitarii rurali, dela 15 Septembrie la 30 Octombrie, în serii de câte 10 zile. Cu acest prilej au fost concentraţi 56.000 premilitari.

● Cursuri de piscicultură.

Continuând o acţiune începută acum câţiva ani, Institutul naţional zootehnic organizează şi în primăvara anului acesta al zecelea curs de piscicultură cu aplicaţii practice de creşterea peştilor în apele de munte şi în eleştee.

După obiceiu, regiunea în care se ţin aceste lecţiuni diferă de la an la an. Aşa, de pildă, s'a ţinut la Braşov, la Oradia, la Sibiu, la Făgăraş, la Cernăuţi. Se înţelege că locul se alege în funcţie de existenţa în apropiere a instalaţiilor de piscicultură. Pentru anul acesta s'a ales Timişoara, în regiunea căreia există asemenea instalaţiuni.

Cursurile acestea, deosebit de cele organizate la Chişinău de către Facultatea de Agronomie în unire cu Parid-ul vizând eleşteele, se ţin în combinaţie cu Administraţia pădurilor Statului şi cu Direcţia vânătoarei şi pisciculturii în apele de munte, cele două instituţii interesate în chestiunile de piscicultură din apele de munte.

Vor avea loc în zilele de 26—30 Martie a. c., demonstraţiile practice făcându-se la eleşteele de crapi ale Domeniilor Banloc şi la păstrăvăria Domeniilor Reşiţa dela Oraviţa.

Am arătat cu alt prilej utilitatea lor, aşa că nu mai este nevoie să stăruim asupra acestei chestiuni. Demn de subliniat este continuarea colaborării celor trei Instituţii la organizarea acestor cursuri. Noi am dori, şi nu ne îndoim, că vor lua parte la aceste lucrări câţi mai mulţi forestieri din partea locului. Suntem siguri că nu vor avea decât de câştigat.

● Expoziţia de sculptură Ing. C. Niţescu.

Colegul nostru d-l Ing. silvic C. Niţescu a deschis, în saloanele Soc. „Progresul Silvic" în cursul lunii Decembrie anul expirat, o expoziţie de statuete şi caricaturi din pământ ars colorat, precum şi măşti din carton presat, reprezentând mai ales personalităţi din lumea artistică şi politică.

Expoziţia prin lucrările expuse a oferit cu adevărat la noi un gen nou, care a suscitat deosebit interes. Colegul nostru s'a dovedit a fi un abil modelator, dând lutului, printr'o combinaţie de forme, ţinute şi colorit, viaţă şi caracterul subiectelor ce reprezintă. In afară de personalităţile politice şi artistice, au prezentat egal interes, statuetele reprezentând ţinute şi costume din ţara Oltului şi alte regiuni.

Ne bucurăm de talentul şi realizările colegului Niţescu ş-i dorim deplin succes în genul de lucrări ce execută.

● Mesajul Tronului şi problemele economice.

Corpurile legiuitoare s'au redeschis cu solemnitatea obişnuită. Cum era şi natural, Mesajul Regal pune în prima linie pregătirea militară a ţării. Imediat însă se situiază problemele economice.

Dealtfel, acestea au constituit preocupări continui pentru toate guvernele care s'au perindat la cârma ţării dela răsboiul 1914—18. Dar noile rosturi nu au apucat să intre bine pe făgaşurile croite, căci răsboiul deslănţuit de curând, vine să ridice alte piedici în cale. Alte probleme deci se pun şi ca atare noui transformări şi adaptări se vor impune. Nu este de mirare deci că Mesajul dă acestor probleme o însemnătate deosebită imediat după cele militare.

Aşa dar se cere: stimularea tuturor ramurilor de producţie, raţionalizare şi creiare de noui isvoare. Toate cu unicul ţel: de a face faţă nevoilor armatei şi ale populaţiei civile.

Noi silvicultorii suntem pătrunşi de însemnătatea zilelor prin care trecem; deaceea, atât cât vom fi menţinuţi şi cu cât vom fi menţinuţi mai mult, în locurile în care ne găsim, vom şti să ne facem datoria şi să răspundem îndatoririlor noastre.

At. Haralamb

Cultura pădurilor preocupă în deaproape și administrațiile coloniale.

In trecut, coloniile, dimpreună cu locuitorii lor, erau privite drept ținuturi de exploatare, într'o formă mai mult sau mai puțin „colonială". Concepția aceasta trebue socotită, astăzi, ca aparținând istoriei. Țările deținătoare de teritorii coloniale sunt silite să treacă, fără întârziere, la metode de punere în valoare de o formă superioară, dacă vor să păstreze stăpânirea și avantagiile ei. In locul exploatării pur și simple, trece, astăzi, fecundarea binefăcătoare a muncii, capitalului și științei. Toate domeniile vieții social-economice sunt supuse, astăzi, grijei de mai bine a metropolelor.

In materie de păduri, asistăm la o mișcare de îndreptare, care poate constitui îndemn și prilej de rușinare pentru unele țări mai tinere, chiar și din Europa.

In Franța, chestiunea a fost pregătită, mai întâi, din punctul de vedere al ideilor. Se citează astfel, între altele, un interesant studiu al D-lui R. H. Lecointe: „La politique impériale forestière", în care problema este tratată sub mai multe aspecte. In ultima vreme, s'a trecut și la aplicarea administrativă în acest câmp. Deputatul R. Sérot a depus în parlament o propunere de rezoluție pentru întocmirea unui inventar general al teritoriilor din toate coloniile sau țările sub mandat al Franței, în scopul de a delimita și reglementa acele teritorii după cum sunt apte pentru cultura agricolă, pastorală sau forestieră.

Olanda a luat de asemenea o întreagă serie de măsuri de cultură forestieră, în coloniile sale. Rezultatele, în ce privește Java, cel puțin, sunt socotite drept excelente.

In Anglia, problema este privită cu atâta seriozitate, încât Secretarul de Stat al Coloniilor a găsit de trebuință să cuprindă în raportul său din 1939 către Parlament, referitor la dezvoltarea coloniilor, și o comunicare asupra chestiunilor de cultură forestieră. Spre a ne putea da seama de spiritul în care sunt privite acolo lucrurile, merită a fi reproduse câteva pasagii din expozeul respectiv:

„In chip obișnuit se crede că silvicultura se ocupă în primul rând cu producțiunea lemnului; în partea colonială a Imperiului, acest termen privește activități cu mult mai întinse. După cum a dovedit-o „ancheta africană" a Lordului Hailey interesul care derivă dintr'un regim de silvicultură în Africa nu se mărginește numai la desvoltarea ce poate fi dată exploatării lemnului pentru consumul interior sau pentru export:

în numeroase cazuri, însemnătatea pădurii rezultă în chip hotărîtor din protecţia nemijlocită pe care o exercită în materie de aprovizionarea cu apă şi de bună condiţionare a împrejurărilor climatice, două lucruri de interes vital pentru chipul de vieţuire al colectivităţilor africane.

Pe mari întinderi, în Africa şi aiurea, păstrarea pădurii sau a oricărei alte forme de pătură vegetală constituie singurul mijloc economic şi practic pentru împiedicarea roaderii pământului şi pentru păstrarea fertilităţii acestuia. Folosirea organizată a vegetaţiei pentru atari apărări este o funcţiune a despărţământului silviculturii care se desvoltă considerabil.

Inrâurirea pe care o săvârşeşte pădurea asupra climei locurilor învecinate apărându-le de vânturile uscate şi păstrându-le umezeala din pământ şi atmosferă este de o mare însemnătate pentru anumite culturi „economice". Este lucru statornicit, de pildă, că vigoarea şi producţiunea plantaţiunilor de cacao din Africa occidentală depind în mare parte de păstrarea lor în condiţiuni de vecinătate sensibil asemănătoare cu acele ale pădurilor tropicale întotdeauna verzi şi că defrişarea masivă a pădurii, săvârşită sub cuvânt de a întinde cultura de cacao, riscă să vatăme serios producţiunea plantaţiunilor existente. Problema face de trebuinţă o anchetă mai stăruitoare din partea experţilor în climatologie şi ecologia plantelor; în acest sens au fost luate măsuri pentru a se răspunde la nevoie.

Anchetele săvârşite de Despărţământul Pădurilor au dovedit însemnătatea cercetărilor denumite „surveys" ale vegetaţiei pentru hotărârea folosirii pământului. Vegetaţia naturală este obişnuit un bun semn al fertilităţii pământului; uşurinţa şi repeziciunea cu care feluritele tipuri de vegetaţie pot fi mărginite pe plan sunt de un interes deosebit pentru întocmirea de planuri rurale. Folosul metodei va creşte mult odată cu dezvoltarea ridicărilor făcute cu ajutorul avionului; iar până atunci este de folos ca feluritele tipuri de vegetaţie să fie studiate şi răspândite de pe pământ, în vederea identificării lor cu ajutorul avionului".

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939/880). (108)

● Dela Centrul internaţional de Silvicultură (C. I. S.).

Intr'o notă a cronicei noastre externe am scris despre întemeierea acestei promiţătoare instituţiuni de politică forestieră cu caracter internaţional (Revista Pădurilor 1939, pag. 557/8, nr. 47). Soarta a voit ca o veche şi fierbinte dorinţă a silvicultorimei de pretutindeni, cu stăruinţă înfăţişată în mai multe congrese forestiere internaţionale, să vadă lumina zilei în foarte turburi şi grele împrejurări de politică internaţională. Unele dintre ţările fruntaşe care au luat parte la zămislirea sa (Congresul internaţional de Silvicultură dela Budapesta din 1936) sau la întemeierea sa formală (11 Mai 1939) au dispărut de pe harta Europei s'au se află în tabere adverse cu arma în mână (Austria, Cehoslovacia, Polonia, Germania, Franţa, Anglia, Finlanda), fără a mai vorbi de starea de suspiciune ce domneşte între atâtea ţări, în aparenţă mai mult sau mai puţin în raporturi corecte. Cu toate acestea, C. I. S.-ul lucrează hotărît pentru organizarea şi menţinerea sa în viaţă.

După prima sa sesiune, de întemeiere, care a avut loc în ziua de 11 Mai 1939, la Berlin, sediul C. I. S.-ului, a ţinut a doua sesiune în zilele de 9 şi 10 Octombrie 1939, la Roma, în palatul Institutului internaţional de Silvicultură, în cadrul căruia funcţionează de altfel.

Au fost reprezentate la reuniune: Elveţia, Finlanda, Germania, Institutul internaţional de Agricultură, Italia, Olanda, România şi Ungaria. Au cerut iertare pentru neparticipare Danemarca, Jugoslavia şi Lituania. S'a remarcat, între altele, lipsa Franţei ca una dintre cele mai de frunte ţări atât în materie forestieră, cât şi de politică internaţională.

Obiectul sesiunei acesteia, le-au format o mulţime de probleme de organizare şi funcţionare a instituţiei: aderarea de diverse ţări, buget, recrutarea personalului, chipul de plată al cotizaţiunilor, publicaţiuni, bibliotecă, etc.

România a fost reprezentată prin delegatul său permanent D-l prof. M. Drăcea, care a susţinut punctul de vedere al ţării sale. Intre altele, D-sa a susţinut constituirea în fiecare ţară a câte unui mic Centru de Silvicultură, chemat a susţine acţiunea C. I. S.-ului dela Berlin, ideia la care se raliază şi Directorul C. I. S.-ului (D-l Prof. J. Köstler), dorind ca această sugestie să fie aplicată.

(109)

● Elveţia îşi pregăteşte economia de războiu.

Departamentul federal al economiei publice a fost autorizat, printr'un jurnal al Consiliului federal, să decreteze întemeierea de sindicate în vederea economiei de războiu.

Organizarea acestora se face, obişnuit, sub forma asociaţiunilor şi trebuie să ţină seama de interesele economiei de războiu şi de politica comercială exterioară. Departamentul economiei publice poate face ca vânzarea mărfurilor, importate sau produse în ţară, să depindă după cum aparţine sau nu de un sindicat pentru economia de războiu. Sindicatele pot fi însărcinate să se ocupe cu felurite chestiuni privitoare la economia de războiu, de pildă, de import, de export, de producţie, de stocaj şi de repartiţia mărfurilor. Sindicatele stau sub supravegherea Departamentului de economie publică, adică a Oficiului economiei de războiu competent.

Ca urmare a fost creiat, pe lângă altele, la sfârşitul lui Decembrie 1940, „Sindicatul elveţian al lemnului". Constituirea sa a fost prezidată de către Secţia lemnului din Oficiul de războiu al muncii şi industriei. La aceasta au participat o serie de instituţiuni forestiere: Societatea pentru industria bunului, Asociaţia dulgherilor, Asociaţia tâmplarilor, Verband der Hobelwerke, Asociaţia comercianţilor de lemn şi a antreprenorilor şi în cele din urmă, ca observatoare numai, şi Asociaţia elveţiană de economie forestieră.

Rostul acestui sindicat, după statute, se referă la: împlinirea oricăror îndatoriri cerute de către Departamentul economiei publice, privitoare la import, export, stocaj, fasonare şi transport al oricărui fel de lemn de lucru, în afară de cel pentru pastă mecanică. Cu deosebire, organizarea şi realizarea exportului de lemn şi de construcţii de lemn ar intra în preocupările de căpetenie ale Sindicatului. Organele executive sunt: Consiliul de administraţie format din şapte membri cel puţin, care alege un preşedinte şi un secretar şi adunarea generală. Fiecare membru trebuie să accepte numărul de părţi sociale pe care îl fixează Consiliul de administraţie şi să plătească o cotizaţie anuală. Membrii au dreptul la un vot de fiecare parte socială.

Asociaţia de economie forestieră (a proprietarilor de păduri) s'a abţinut de a intra în sindicat, dat fiind locul modest ce i-ar reveni potrivit cu statutele. Reprezentanţii săi au făgăduit, altfel, întregul concurs al acestei puternice asociaţiuni, ceea ce corespunde şi cu dorinţa generală.

In aceste condiţiuni, se crede că lucrarea sindicatului se va mărgini la exportul lemnului prelucrat.

(După Journal forestier suisse, 1940/60—61). (110)

● Dispozitive pentru prezervarea lemnului de foc în Elveţia.

Lemnul de foc expus intemperiilor suferă vătămări mai mult sau mai puţin adânci în puterea sa de încălzire. La noi, lucrul, mai întâi, nu e cunoscut în adevărata sa mărime, apoi nici nu prea ne sinchisim noi de atari pierderi.

In Elveţia, unde spiritul de economisire stăpâneşte actele oamenilor într'o măsură nebănuită la noi, cea ce constituie puterea economică a poporului elveţian, lumea s'a sesizat şi a căutat măsuri de apărare. Foarte în deaproape s'a ocupat de acest lucru inspectorul forestier E. Aubert, cre a propus acum 3 ani înmagazinarea lemnului în magazii şi hangare anumite, pentru apărarea sa de intemperii până la uscare şi vânzare. Calea aceasta a fost găsită într'adevăr prea costisitoare, mai cu seamă din pricina marilor cheltuieli de încărcare, în vehicule, tranport dela pădure la magazie, descărcare, aşezare, etc. S'a recurs, atunci, la un alt sistem: al panourilor de tablă ondulată sau de scânduri gelluite pe o faţă, uşor portabile, care se aşează de-a-dreptul pe figurile de lemn de foc la locul tăerii. Amănunte asupra acestor panouri, imaginate tot de Aubert, se pot afla în „Journal forestier suisse", 1940, pag. 42. (111)

Ilie C. Demetrescu

RECENZII

CĂRŢI

SCHENCK, Dr. C. A.: *Fremdländische Walde- und Parkbäume.*
Arbori exotici de pădure şi parcuri.
3 volume, format 20/27, 1900 pagini. 472 fotografii şi 3 hărţi. 1939. Editura Paul Parey. Berlin.

A fost un timp când cultura exoticelor s'a bucurat de mare atenţie, stârnind aproape un adevărat entuziasm printre silvicultori şi proprietarii de pădure. Acest entuziasm a fost curând urmat de o decepţie în urma rezultatelor obţinute care nu erau deloc mulţumitoare. Datorită acestei decepţii, cultura exoticelor a fost în multe ţări părăsită iar în altele, mai înapoiate, nu a fost de loc îmbrăţişată.

Dacă căutăm mai deaproape cauzele cărora li se atribue nereuşita culturei exoticelor vom afla că, mult, chiar foarte mult se datoreşte lipsei de cunoştinţe despre speciile ce s'au încercat a se cultiva. Fără să se ţină seamă de exigenţele climatice şi edafice s'a încercat a se introduce specii de climat cald in staţiuni cu climatul temperat şi continental. De sigur, în asemenea condiţii nu se putea să nu ducă la un eşec. La noi, dacă nu mă înşel, s'a încercat să se cultive Pinus maritima, specia cunoscută de climat mediteranian. Gerurile din anii următori au distrus aproape toate exemplarele. Asemenea exemple se găsesc multe în istoria culturii exoticelor în Europa.

In alte cazuri, dacă din punctul de vedere al climei, există o asemănare, în schimb solul nu corespundea cerinţelor speciilor. Din acest motiv arborii n'au fost în situaţie să-şi desvolte satisfăcător toate calităţile ce li se atribuia. Nucul american în soluri grele, compacte, uscate va creşte mai prost decât pe soluri afânate, reavene cum îi place.

O altă greşeală s'a mai făcut şi prin faptul că s'au încercat specii care nici la ele acasă nu se remarcau printre cele mai de valoare, fie în privinţa creşterii, fie în privinţa calităţilor lemnului.

Lucrarea de faţă, despre exotice, vine tocmai să repare multe din greşelile de cultură făcute până acum cu exoticele. De aici mai departe cultura exoticelor este pusă pe baza adevărată, baza ecologică

Cu această lucrare, C. A. Schenck îşi încununează în mod strălucit, activitatea sa în domeniul dendrologiei. Ea cuprinde viaţa unui om închinată arborilor şi pădurilor din alte lumi. Aproape 20 ani, autorul a trăit în America, unde a ocupat funcţiunea de şef al administraţiei pădurilor şi industriei de cherestea Vanderbilt. In acelaş timp a fost docent pentru silvicultură, protecţia pădurilor şi exploatarea pădurilor la Şcoala de silvicultură din Biltmore. Lucrul acesta i-a folosit autorului foarte mult pentru cunoaşterea speciilor lemnoase americane, specii, care pentru Europa au mai multă importanţă, datorită climatului asemănător, în mare parte.

Cele 1900 pagini cât cuprinde lucrarea se împart aproape în mod egal la cele 3 volume. Primul volum însumează 336 pagini text şi 269 pagini fotografii. Textul acestui volum se ocupă cu analiza climatului. Factorul climă este cel care în primul rând trebue să fie cunoscut in cultura exoticelor. Noi trebue să cunoaştem exact care este climatul speciei în ţara de origină şi acel al staţiunei unde voim s'o cultivăm. In această privinţă, autorul a dat o deosebită atenţiune climei.

Ca să ne înfăţişeze, mai amănunţit, condiţiile climatice de vegetaţie ale speciilor în ţările de origină, autorul a divizat aceste ţări în secţiuni climatice. Astfel, America de Nord este divizată în 120 secţiuni. In această privinţă condiţiunile din America sunt prezentate în mod amănunţit; lucru foarte important pentru noi. Asia este divizată în aproape 20 secţiuni. Pentru întinderea continentului asiatic găsim că numărul secţiunilor este prea mic. Probabil numărul redus se datoreşte lipsei de date climatologice.

Ţările Europei considerate în mare parte ca ţări în care se vor cultiva exoticele, sunt grupate în 40 secţiuni, din care, 24 sunt numai în Germania.

Să vedem acum, pe scurt, cum a înţeles autorul să înfăţişeze datele climatologice mai importante din punctul de vedere forestier. Trebue să accentuez, caracterul întregei lucrări este forestier, este pentru silvicultori scrisă.

La fiecare secţiune climatică se dă un tablou cu staţiuni climatologice mai de seamă, alese aşa fel ca să dea cât mai exact caracteristicile secţiunei. Staţiunile climatologice sunt indicate prin situaţia geografică: latitudina, longitudine şi înălţimea deasupra mării. Numărul staţiunilor la unele secţiuni ajunge până la 20, mai ales pentru secţiunile mari. La toate staţiunile se dă temperaturile medii lunare şi anuale la care se adaugă cantitatea de precipitaţiuni anuale şi repartizarea pe luni.

După aceste tablouri ale staţiunilor, urmează o enumerare a pădurilor din secţiune, arătându-se suprafaţa pe care se întinde. Mai departe urmează o descriere generală oro-hidrografică a teritoriului cuprins în secţiune în care se scoate în evidenţă particularităţile mai însemnate, cum sunt: înălţimea munţilor, lacuri... etc.

Tot în acest capitol se aminteşte care este ocupaţiunea de căpetenie a populaţiei: agricultură, pescuit, vânătoare, minierit. Dacă populaţia se ocupă cu agricultura se arată plantele cele mai cultivate. Cunoaşterea acestor plante este o bună indicaţie pentru caracterizarea climatului.

Un alt capitol se consacră, pe scurt, gerurilor, vânturilor, curenţilor marini... etc...

La sfârşitul secţiunei găsim enumerate sub titlul „cele mai importante specii lemnoase" speciile ce se întâlnesc şi cum sunt ele răspândite.

Volumul întâi se închee cu o colecţie de fotografii, în total 472. Despre aceste fotografii nu credem că este suficient dacă spunem că sunt excelente din toate punctele de vedere. Cele mai variate aspecte de arbori și de păduri virgine din America și Asia se înfățișează ochiului.

Volumele celelalte sunt consacrate monografiei speciilor. Volumul al doilea cuprinde speciile rășinoase, iar cel ultim foioasele La fiecare specie descrierea monografică se compune din opt capitole ce poartă următoarele titluri:

I. Sinonimele, II. Descrierea botanică, III. Varietățile, IV. Răspândirea, V. Silvicultura, VI. Protecția pădurilor, VII. Exploatarea pădurilor (calitățile și întrebuințările lemnului), VIII. Dacă merită a fi cultivată.

Aceste monografii sunt mai mari sau mai mici după importanța lor forestieră: despre Pseudotsuga Douglasii găsim 60 pagini, pe când la alte specii nu trece de o pagină.

Ordinea speciilor nu este cea sistematică ci cea alfabetică; în multe privinți este mai bună pentrucă orientarea este mai ușoară ne mai fiind nevoie de folosirea indexului alfabetic dela finele volumului al 3-lea.

Meritul lucrării este cât se poate de mare, am putea spune, încalculabil pentru cunoașterea speciilor exotice. Marele său merit mai constă și în aceea că se bazează pe realități, nu pe teorie, cum spune autorul.

Dacă este adevărat că unele cărți nu se scriu decât la o anumită vârstă pentru ca să fie bune, atunci cartea de față ne confirmă cu prisosință acest lucru; autorul, la apariția ei, a trecut de 70 ani.

Anton V. Rădulescu

WOELFLE, Regierungs-forstrat Dr. Max.: *Waldbau und Forstmeteorologie.*

(Silvicultură și meteorologie forestieră).

1939, Neumann, Neudamm und Berlin, S. 75.

La München, Institutul de Cercetări Forestiere al Bavariei are 7 secțiuni, între care una de meteorologie forestieră. La această secțiune, condusă de profesorul de meteorologie dela Secția silvică a Universității, s'a organizat începând din 1924 o serie de cercetări cu privire la relațiile dintre pădure și temperatură, lumină, precipitațiuni, umiditatea aerului, vânt, evaporațiune. Rezultatele acestor cercetări au fost publicate în mare parte la vremea lor în revistele accesibile autorilor iar acum sunt prezentate într'un singur volum unitar, având ca idee conducătoare în discutarea lor interesul gospodăriei silvice pentru acest gen de investigațiuni. In adevăr, la finele fiecărui capitol dedicat elementelor meteorologice menționate apare ca un refren răspunsul la întrebarea ce trebue să facă silvicultorul dacă însfârșit este cunoscut modul în care suferă o pădure de ex. din cauza gerului, ori luminii, ori vântului, etc.

Autorul face întâi o scurtă descriere a evoluției meteorologiei forestiere, arată stadiul actual al acestei discipline subliniind importanța ei pentru silvicultură și-și fixează astfel cadrul lucrării. Intră apoi în subiect începând cu studiul temperaturii, continuând pe rând cu celelalte elemente meteorologice, din p. d. v. al stațiunii și structurii arboretului și insistând mai mult asupra factorului vânt, asupra căruia cercetările sale personale s'au oprit îndeosebi.

Nu vrem să reptăm ceeace scrie autorul. Broşura e mică, limba folosită e relativ uşoară, încât recomandăm călduros lucrarea să fie cetită cu curaj; cu atât mai mult cu cât e adresată silvicultorului dela ocol. Pe de altă parte, lectura e înlesnită de faptul că nici nu pretinde cunoştinţe avansate de meteorologie, nici nu e încărcat textul cu formule care să sperie. Cartea e scrisă de un silvicultor, pentru silvicultori şi închide în ea o experienţă de 15 ani, care merită a fi luată în seamă, cu atât mai mult cu cât e făcută, la un institut organizat, de personalităţi cu nume cunoscut în literatura de specialitate (Schmauss, Geiger, Amann, Woelfle).

Relevăm cu acest prilej chestiunile de ordin principial pe care şi autorul de subliniază în concluziile sale. Anume: colaborarea între diferitele secţiuni ale Institutului de Cercetări forestiere pentru probleme comune, colaborare între silvicultorii din serviciul exterior şi cei cari conduc investigaţiunile pe teren, însfârşit atitudinea critică pe care trebue s'o ia silvicultorii din serviciul exterior faţă de concluziile cercetărilor. Realizate aceste deziderate, ele conduc la stabilirea unei doctrine cunoscute, valabilă şi fertilă în bune rezultate. Se va putea pune probleme în cercetare conform necesităţilor economiei forestiere ale ţării, se va putea verifica şi adopta învăţăminte care decurg din aceste cercetări. Însfârşit, lucrarea D-lui Woelfle este încă o dovadă că pentru cercetările de această natură, dacă este necesar să se aibă cunoştinţe temeinice de fizică, apoi indispensabil este să ai o cultură de forestier pentru a putea gândi biologic, întrucât greutatea mare pe teren e să ştii cum să pui problema şi cum să valorifici rezultatele, ceeace n'ar putea face decât un silvicultor. Deasemeni colaborarea între silvicultor şi fizician s'a dovedit a fi fructuoasă.

Ca încheere, relevăm spiritul critic care domină în toată lucrarea atât în ceeace priveşte metoda şi aparatura utilizată în cercetări cât şi concluziile la fiecare capitol. Acestea din urmă nefiind considerate valabile decât numai pentru regiunea în care s'a lucrat şi cele asemenea din p. d. v. al staţiunii. Generalizarea oricum ar putea conduce la greşeli în gospodărie şi deci la neîncrederea în posibilităţile ştiinţei aplicate de a contribui la rezolvarea problemelor de economie forestieră.

T. Bălănici

*

VALERIU DINU: Dr. oec. publ., Dr. phil., Ing. silvic: *Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirtschaft.*

Pădurea ca ramură a economiei naţionale româneşti.

(Art. în Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. Bd. VI, pag. 787—789).

Domnul Dinu are meritul de a fi ajuns să-şi publice acest studiu cuprinzător într'o revistă atât de răspândită şi cu atâta autoritate în lume. In acest fel, se ţine treaz interesul cercurilor forestiere şi economice străine pentru stările economiei noastre pădurăreşti.

De fapt, studii asupra economiei noastre forestiere, bazate, în general, pe acelaş material statistic, s'au mai publicat în limba germană şi apoi şi în cea franceză de D-nii:

Sburlan și Gh. Ionescu 1), Sburlan 2), Dinu 3), Sabău 4), spre a nu mai vorbi de cele în limba română.

De aceia nici nu vom afla ceva prea deosebit noi, specialiștii români, in acest studiu. Apoi materialul respectiv a fost publicat, cu repetire, de autor, nu numai ca idei, dar chiar și ca text identic (fără însă a se menționa undeva acest lucru). Amintim, astfel, că acelaș text, însă în românește a fost prezentat ca lucrare pentru examenul de inginer subinspector silvic, sub titlul: „Pădurea în economia românească". Deasemenea, articolul: „Les forêts en Roumanie" din „Roumanie, Guide economique" este cuprins textual, în cea mai mare parte (cca 80%), în lucrările amintite, de care se deosebește numai prin limbă și oarecari adaosuri de fraze.

Să facem o scurtă analiză a lucrării de față.

După o mică introducere, sunt înfățișate atributele mai însemnate ale economiei forestiere românești. Păstrând ordinea și calificarea dată de autor acestora, aflăm:

1. **Elemente statistice:**

a) **Distribuția pădurilor** (?). Se vorbește despre locul pădurilor între celelalte chipuri de folosire a pământului Țării, despre procentul de împădurire, despre cota de pădure pe cap de locuitor, făcându-se comparație cu situația din principalele țări europene. In chip deosebit, stăruie autorul asupra procesului de despădurire desfășurat în anii postbelici, mai cu seamă ca urmare a reformei agrare;

b. **Schimbări în structura domeniilor forestiere.** „La constituirea României fiecare provincie istorică avea o structură proprie a proprietății forestiere, care a încercat schimbări radicale prin aplicarea reformei agrare și a legilor de natură socială". Spre a arăta acest lucru, autorul se ocupă cu evoluția proprietății forestiere de Stat în cele patru provincii istorice. Câteva cuvinte sunt rezervate proprietății forestiere particulare;

c) **Condițiunile de proprietate.** Arată categoriile de proprietăți forestiere, după provincii, folosind datele și grupările statisticei din 1929.

d) **Speciile forestiere ale pădurii românești;**

e) **Clasele de vârste;**

f) **Regime;**

g) **Situația pădurii românești.** Se tratează despre chipul cum au decurs exploatările în perioada postbelică, cât și despre gradul de exploatare în general a pădurilor noastre;

h) **Productivitatea pădurilor românești.** Pe temeiul unei presupuse creșteri medii de 2,6 m^3 pe an și ha, se fac comparații cu cifra respectivă privitoare la alte țări;

i) **Consumul intern de lemn.** Este apreciat, fără niciun fel de justificare, de altfel, la 0,9 m^3 pe an și pe cap de locuitor. Ținând seama și de produsele lemnoase datorită pomilor și arborilor din afara păduri-

---

1) Les conditions forestières de la Roumanie. Bucarest, 1932.

2) Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien. Bukarest, 1932.

3) Der rumänische Wald, Stellung und Bedeutung im Rahmen der Volkswirtschaft. București, 1933.

4) a) Die Grundlagen der rumänischen Forstwirtschaft und ihre Bedeutung für den internationalen Holzverkehr. București, 1934.

b) Statistisches über die rumänischen Wälder. (Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. Bd. IV, pag. 238).

lor, D-l Dinu crede că România ar dispune — după situaţia din 1938 — de un surplus anual de cca. 1 milion m³ de lemn pentru export.

2. Elementele naturale ale economiei româneşti:

a) Zonele de vegetaţie;

b) Pădurea de răşinoase;

c) Pădurea de fag;

d) Pădurea de stejar.

e) Formaţiuni accesorii (secundare): Pădurile de luncă şi cele de salcâm.

3. Industria lemnului în cadrul industriei naţionale:

a) Evoluţia până la războiul mondial. Un foarte scurt istoric al industriei respective în V. Regat, Transilvania şi Bucovina.

b) Epoca postbelică. In mare parte distrusă de război, industria lemnului s'a desvoltat vertiginos în anii imediat următori păcii, datorită, în deosebi, la două împrejurări favorabile: cerere stăruitoare de mărfuri şi ofertă bogată de material lemnos, rezultat, între altele, şi din defrişerile reformei agrare. După mai multe oscilaţiuni în sus şi în jos, industria respectivă se caracterizează printr'o excesiv de ridicată capacitate de fabricaţiune, faţă de capacitatea de producţiune a pădurilor ţării. Altfel, avem o industrie pe o treaptă relativ inferioară de fabricaţie; industria cherestelei este aceia care dă nota particulară a întregei industrii a lemnului, valoarea producţiunii sale reprezentând 90% din total. Câteva faze sunt rezervate celorlalte ramuri ale industriei lemnului: i. hârtiei şi celulozei; i. chibriturilor; i. distileriei de lemn.

4. Lemnul în comerţul exterior al României:

a) Până la războiul mondial. Scurtă schiţare istorică;

b) După războiul mondial. Ca şi industria lemnului, comerţul nostru exterior a cunoscut în primii cinci ani următori încheierii păcii o creştere extraordinară, datorită cererilor deosebit de stăruitoare, lipsei de concurenţe serioase (dispariţia Rusiei şi a Austro-Ungariei de pe piaţa europeană), tăeri excepţionale. După maximul din 1924 a urmat o continuă restrângere, moderată în cei 5 ani următori, mai rapidă în anii de crize, până la minimul extraordinar din 1933; curba se îndreaptă din nou în sus, rămânând relativ constant cam în jurul cantităţii de 1000 tone anual pentru perioada 1935—1939. Mai departe, autorul examinează natura mărfurilor, ţările cumpărătoare, importul nostru de lemnărie, preţuri, pentru a încheia cu câteva consideraţiuni asupra legăturilor cu Germania în materie.

c) Viitorul comerţului românesc de lemnărie. „Faţă de putinţele normale ale pădurilor noastre, totalitatea exportului nostru de lemnărie n'ar trebui să depăşească cca. 450.000 m³ lemn de construţie de răşinoase şi părţi de lăzi...". „Nepotrivirea dintre export şi putinţele normale nu poate fi datorită decât incapacităţii conducerii economice faţă de industria cherestelei atât de puternică în România". Presupunând că, astăzi se va impune relativ peste tot principiul continuităţii în cultura şi exploatarea tuturor pădurilor, „nu ştim dacă vom putea menţine exportul nostru total în jurul cifrei de 1.800.000 m³ anual". Intr'un viitor nu prea îndepărtat lemnul va ocupa un loc mai modest în comerţul nostru exterior, cedând actuala situaţie altor mărfuri, cum sunt animalele, fructele, etc.

5. Pădurea — avere naţională. Plecând dela valoarea pădu-

rilor Statului, estimată în 1931 la 17 miliarde lei stabilizați, — singura acceptabilă față de celelalte estimațiuni — autorul ajunge la o valoare de 60 miliarde lei pentru toate pădurile Țării. Și totuși această valoare este minimală dacă se compară cu aceia de 25 miliarde RM. a celor 14¼ milioane ha păduri din Vechea Germanie.

6. **Pădurea — prilej de muncă națională.** Autorul apreciază numărul lucrătorilor în exploatarea, transportul, industrializarea și comercializarea produselor și al personalului din administrațiile silvice la 750.000, ceace ar face 10% din totalul persoanelor active în producțiunea țării (40% din totalul populațiunii).

7. **Legislația — Organizarea administrativă.** Câteva cuvinte despre codul silvic din 1910, completat ulterior printr'o serie de legi speciale. La ordinea zilei este crearea unui „cod al pădurilor" care să unifice, pe alte baze, actualele legi în vigoare.

In ce privește administrația silvică, insistă asupra transformărilor pe care le-a încercat după 1930. Cu toate reorganizările repetate din acești ultimi ani, pare că se cristalizează din ce în ce mai clară dorința cercurilor forestiere de separare a silviculturii de agricultură, prin crearea unui subsecretariat al pădurilor, care să grupeze toate instituțiile forestiere.

Câteva concluziuni. Se enumără, în câteva fraze, problemele cele mai actuale ale economiei forestiere românești. Ultimul cuvânt exprimă speranța unei mai active participațiuni a Germaniei la comerțul nostru de lemnărie, ceace ar permite și o ridicare a economiei forestiere românești.

O primă observațiune pe care ne-o prilejuește simpla înșirare a subtitlurilor lucrării este distribuția defectuoasă a materiei. Astfel, între altele, nu pricepem de ce grupa de titluri: „Elemente naturale ale economiei forestiere românești" n'a fost pusă în capul lucrării, imediat după introducere. Este o lipsă elementară.

O a doua lipsă, foarte serioasă, este nepotrivirea dintre titluri și conținut. In general, titlurile enunță mult mai mult decât e în realitate. Astfel, citind titlul lucrării: „Pădurea ca ramură a economiei naționale românești", te-ai aștepta la o stabilire de raporturi dintre economia forestieră și celelalte ramuri ale economiei naționale, la o situare a părții față de tot. In realitate, nu e decât o simplă considerare a economiei forestieră, după cum se poate vedea, de-altfel, și din rezumarea de mai sus. Acelaș lucru și în ce privește titlurile: „Industria lemnului în cadrul industriei naționale", apoi „Lemnul în comerțul exterior al României", care — după conținut ar trebui să sune pur și simplu: „Industria lemnului"; Comerțul exterior de lemnărie", etc. Lăsăm cititorului să judece întrucât se potrivește titlul, numerotat de noi cu 1-a,: „Distribuția pădurilor" cu conținutul.

Altfel, stilul este vioi, curgător, animat, cam în genul jurnalist; prezintă însă foarte multe lipsuri sub raportul exactității științifice, cu deosebire a termenilor folosiți. Apoi, o anumită frecventă formă de exprimare eliptică, licențioasă într'un grad deosebit, nu poate decât să contribuie la nașterea confuziei. Trebuie să cunoști chestiunea pentru a putea înțelege despre ce e vorba. Astfel, primele două fraze ale subtitlului 1 h: „Intocmirea unei statistici asupra tăerilor de lemn (Holzeinschlag) este la noi încă în formaţiune, încât este greu să dăm date precise. Pentru aceia trebuie să ne mulţumim a adopta ca „produs unitar anual" [(„jährlichen Einheitsertrag" (?)] în mijlociu 2,6 m³ de hectar, ceace revine la o creştere normală la 16,8 m³ pentru întreaga suprafaţa păduroasă a ţării". Cetitorul va observa singur lipsa de legătură dintre aceste lucruri. Deasemenea, prima frază a subtitlului 1 i: „Faţă de condiţiunile economice ale ţării noastre credem că se poate admite un consum mediu [„durchschnittlichen Verbrauch" (?)] de 0,9 m³ pe cap de locuitor, ceace ar corespunde cel mai bine realităţii". Apoi, prima frază a susbtitlului 4 c: „Faţă de putinţele normale ale pădurilor noastre, totalitatea exportului nostru de lemnărie n'ar trebui să depăşească cca. 450.000 m³ lemn de construcţie şi răşinoase şi părţi de lăzi, deoarece — să nu uităm — pădurile româneşti constau din 25% răşinoase şi 75% foioase". In realitate, D-l Dinu a vrut să spună: ...„totalitatea exportului nostru de lemn de construcţie de răşinoase şi părţi de lăzi n'ar trebui să depăşească cca."..., ceeace este cu totul altceva. Spaţiul Revistei nu ne îngăduie să înmulţim exemplele de acest fel şi mai ales să stăruim asupra unor nepotriviri de cifre dela capitol la capitol.

O descoperire interesantă, pe care ne-o prilejueşte acest articol: D-l Dinu publică fotografii, indicându-se pe D-sa ca autor: „Aufnahmen Dr. V. Dinu". Numai că aceleaşi fotografii se află şi în altă parte, şi anume: 5 din 7, în albumul Casei Pădurilor întocmit de fotograful Fuchs. O a 6-a fotografie este, după ştiinţa noastră, făcută de d-l Petrache dela Laboratorul de Fotografie al Facultăţii de Silvicultură; iar cea de a 7-a aparţine unui fotograf, după toate semnele, dela Cluj sau Turda. Insuşirea bunului altuia credem că ridică aceiaş problemă şi în materie de fotografie ştiinţifică, ca şi în materie de text străin.

Ilie C. Demetrescu

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

Teodor Bălănică:

Beiträge zu einer Meteorologie des Bodens: Bodentemperaturregistrierungen in München-Feldmoching

(Contribuţiuni la o meteorologie a solului: Inregistrări de temperatura solului la München-Feldmoching).

119 pagini cu 15 figuri şi multe tablouri în text;
. Tipografia Bucovina, Bucureşti, 1940.

REVISTE

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 1. Ianuary 1938.

Editorial:
Un capitol s'a terminat, altul începe.

Comentarii pe marginea evenimentelor din ultimii patru ani, care au arătat între altele cât de necesar este a avea un „spirit de corp". De unde, datoria morală a conducătorilor societăţii silvicultorilor, de a face să se desvolte acest spirit de corp.

L. J. Markwardt and G. E. Heck:
Termeni standard pentru descrierea lemnului.

E vorba de o standardizare a termenilor pentru descrierea proprietăţilor fizice şi mecanice a lemnului, care să permită în ultimă analiză o comparaţie între diferite esenţe.

Cedric H. Guise:
Statistica învăţământului silvic pe anul 1937: diplome acordate şi înscrieri.

Lucruri care interesează pe profesorii şi studenţii silvici din St. Unite. Noi reţinem faptul că numărul studenţilor e în creştere şi că oglindeşte în variaţia lui (în ultimii ani) situaţia industriei forestiere.

Albert G. Snow Jr.:
Raport asupra stadiului actual al pieţelor de experienţă pentru rărituri stabilite în 1906 în arborete de brad, în parcul Corbin, N. H.

S'au făcut rărituri în 1906, 1915 şi 1935 şi măsurători la intervale periodice. Rezultatele sunt foarte interesante pentru proprietari, pentruca prin rărituri se măreşte venitul anual, descreşte mortalitatea, stabileşte condiţiuni favorabile pentru fructificare.

F. C. Craighead and R. A. St. George:
Experimentări în combaterea insectelor prin introducerea de chemicale în seva arborilor.

W. D. Bedard:
Combaterea lui Dendroctonus monticolae Hopk. Cu ajutorul chemicalelor.

Articolul precedent tratează chestiunea în general şi principial, al doilea un caz particular.

Henry I. Baldwin:
Forma de bandă adoptată la pieţele de experienţă permanente.

Sunt discutate diferite forme ale pieţelor de experienţă. din p. d. v. al timpului şi costului. — Bogată literatură în materie, la finele articolului.

C. E. Ostrom:
Tăierea rasă în arborete tinere de foioase din Nord.

Un studiu în legătură cu excesul comis de proprietari, care găsind o piaţă favorabilă în industria chimică şi a celulozei au nesocotit viitorul pădurilor.

R. A. Chapman:
Erorile comise la determinarea volumului arborilor cu ajutorul metodei planimetrice.

Ray R. Hirt:
Referat asupra încercărilor de laborator făcute pentru determinarea durabilităţii diferitelor varietăţi de salcâm, supuse la diferite boli criptogamice.

Concluzia acestor studii este că duramenul dela varietatea rectissima este mai rezistent decât al salcâmului comun (Robinia pseudoacacia L.).

R. Clifford Hall:
Impozitele îngheţate şi cele plătite cu anticipaţie.

Albert A. Downs:
Pagubele cauzate de polei în pădurile de tipul mesteacăn, fag, paltin, Tsuga din Pennsylvania şi New-York.

LA RECENZII:

Waldo S. Glock: **Principles and Methods of Treering analysis.** Carnegie Institution of Washington Pub. 486. VIII+100 pag. +44 fig., 1937.

Clarence F. Korstian: **Perpetuation of spruce on cut-over and burned lands in the higher southern Appalachian Mountains.** Ecological Mongraphs 7 : 125—167. 20 Fig. 1937.

Cressy Morisson: **Man in a chemical World. The service of chemikal Industry.** XI+290 pp. Scriber's Sons, New York and London, 1937.

Richard D. Stevens: **Farm timber Crop in Arkansans.** Univ. Ark. Coll. Agric. Ext. Circ. 396. 30 pp. 789. 1937.

Hans Meyer-Wegelin: **Das Aufästen der Waldbäume.** M. & H. Schaper, Hanover, 1937.

Ralph C. Hawley: **The practice of silviculture.** IV. Ed. XIV+252 pp. John Wiley & S. New York 1937.

H. W. Eckardt: **Accounting in the Lumber Industry.** Harper & Bros. New York and London, 1939, pag. 291.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 2. February 1938.
Editorial:
Societatea îşi face bilanţul.

Congresul ţinut în Decembrie 1937, oglindeşte în lucrările prezentate şi discuţiile avute, profesiunea în acţiunea şi aspiraţiile ei. Concluzia cronicarului dela Editorial este că anul 1937 a fost un an cu câştiguri pentru Societatea silvicultorilor americani, care s'a dovedit vrednică de idealul, scopul şi speranţa fondatorilor ei, fiind viabilă şi în continuu progres. Societatea a dovedit că este formată din oameni serioşi, nelipsiţi însă de simţul humorului, având un scop comun: să facă pădurea americană (circa 300 mil. ha.) să contribue la buna starea şi sănătatea poporului american. Şi-a dovedit seriozitatea ţelurilor şi acţiunii, nu a arătat nici o abandonare sau micşorare a idealurilor şi principiilor de vieaţă, a dovedit dimpotrivă o maturitate intelectuală, curaj, libertatea în gândire, o fortificare a idealurilor profesionale. Societatea s'a dovedit vrednică de continuul sprijin al membrilor ei.

Al 37-lea Congres anual al societăţii silvicultorilor americani. 16-17-18 Dec. 1937.

Numărul pe Februarie al Revistei conţine lucrările congresului anual al Societăţii.

Cronicarul notează cu satisfacţie că programul a fost variat şi interesant dela început până la sfârşit; subiectele şi vorbitorii au fost bine aleşi. Prima zi de congres a fost dedicată „Consideraţiunilor asupra problemelor şi scopurilor silviculturii" şi „recentelor progrese în silvicultură"; a doua zi: „chestiunilor de Societate" şi „Economiei forestiere particulare"; a treia zi: „Cooperativei forestiere".

In timpul congresului au fost organizate şi trei excursii pentru a se vizita: o facultate silvică (Universitatea din Syracuse), o staţiune de experimentaţie a facultăţii din New York, şi lucrări de plantaţie, etc.

Pentru reuşita Congresului s'a ocupat un comitet special ales. Cu titlul de detaliu e de notat că organizatorii Congresului au avut grija de întrebuinţarea inteligentă a timpului şi pentru doamnele silvicultorilor, precum şi de banchetul anual.

In cele ce urmează dăm programul Congresului.

Şedinţa din 16 Dec. 1937.

H. H. Chapman:

Calea progresului.

E adresa preşedinţială cu care a fost deschis Congresul.

S'a trecut apoi la ordinea de zi; subiectul în discuţie: „Probleme şi tendinţe în silvicultură".

William G. Howard:

Problemele de utilizarea terenului în Statul New-York.

P. L. Buttrick:

Programul de utilizarea terenului al Administraţiei de Colonizare a St. Unite în N. E.

F. W. Besley:

Dreptul de proprietatea forestieră şi limitele în care poate fi exercitat.

Şedinţa de după amiază din 16 Dec. 1937. Subiect: Progrese recente în silvicultură.

Roy Headly:

Noui proiecte şi idei în combaterea incendiilor forestiere.

A. G. Simson:

Progrese recente în folosirea radioului în silvicultură.

R. J. Riebold:

Perfecţionarea profesională pentru silvicultori.

H. L. Shantz:

Progrese recente în amenajarea vânatului.

Arthur Koehler:

Folosirea defectelor de creştere repede la Pinus australis.

Şedinţa din 17 Dec. 1937. Subiect: Chestiuni de Societate.

F. W. Besley, Ch. A. Gillet, A. B. Hastings, H. Schmitz, J. S. Illick.
Raportul comitetului asupra organizării serviciului silvic de Stat.

H. I. Baldwin, R. Moore, E. W. Littlefield:
Raport asupra certificării seminţelor.

R. W. Hayes, R. P. Holdsworth, E. R. Martell, W. R. Mattoon, R. H. Westveld:
Raport asupra învăţământului silvic fermier în şcolile de agricultură.

C. G. Bates, C. K. Coopenider, C. R. Hursh, C. J. Kraebel, E. N. Munns, G. R. Phillips, J. Kittredge Jr.:
Influenţa pădurii asupra regimului apelor.

Şedinţa de după amiază din 17 *Dec.* 1937. Subiect: Economia forestieră particulară.

E. A. Sterling:
Relaţiuni economice între silvicultură şi industrie.

W. P. Good:
Programul forestier al industriei hârtiei din Sud.

C. S. Chapman:
Probleme industriale ale practicei forestiere în N. W.

Forrest H. Colby:
Evoluţia industrială şi practica forestieră în N. E.

Şedinţa din 18 *Dec.* 1937. Subiect: Eforturile cooperative în silvicultură.

Frank Aaltonen, C. S. Herr, K. E. Barraclough:
Vânzarea cooperativă a produselor forestiere.

Parker Anderson:
Silvicultura fermieră în programul de conservaţiune agricolă.

F. G. Wilson:
Pădurile judeţene — o întreprindere cooperativă.

Şedinţa de după amiază din 15 *Dec.* 1937. Subiect: Invăţământul silvic.

Henry S. Graves:
Perspective în învăţământul silvic..

Cedric H. Guise:
Noui probleme în învăţământul silvic.

T. C. Spaulding:
Câteva reflecţii asupra unei prelungiri a duratei învăţământului silvic.

S. T. Dana:
Locul „specialistului" în societate.

R. S. Hosmer:
Câteva observaţiuni asupra minimului de cerinţe în învăţământul silvic cu specială referire la durata învăţământului de specializare.

D .S. Jeffers, E. R. Martell:
Un consiliu al şcolilor forestiere.

C. F. Korstian:
Referat asupra gradelor academice în silvicultură.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 3, March 1938.

Editorial:
„Un program din trei puncte".

E. Fritz:
O pledoarie pentru o justă apreciere a reorganizării serviciului silvic federal.

S. T. Dana:
Comentarii.
In legătură cu articolul precedent al prof. E. Fritz.

Walter Mulford:
Ministerul nostru de conservaţiune: Agricultura.

H. H. Chapman:
Principii democratice de administraţie.

I. T. Bode:
Silvicultorul din serviciul de informaţii (şi propagandă) şi amenajarea vânatului.

Joseph S. Illick:
Silvicultura în construcţiunile noastre.

Katherine Markwell:
Legi recente ale Statelor în materie de silvicultură.

Julian S. Ducan:
Factori instituţionali în comparaţie cu cei technologici în consumul lemnului.

J. W. Kimmey:
Susceptibilitatea genului Ribes faţă de Cronartium ribicola în West.

T. S. Buchanan:
Pagubele cauzate de Cronartium ribicola în arboretele exploatabile de Pinus strobus.

Secţiunea din New York a Soc. Silv. americ.
Plantaţiunile forestiere sub imperiul legii lui Hewitt.

Recenzii:
W. M. Harlow and E. S. Harrar:
Textbook of Dendrology.
Mc Graus-Hill Book, N. Y. and London, 1937, pp. 527.

J. W. Toumey, C. F. Korstian:
Foundations of silviculture upon an ecological basis.
New York, 1937, I. Wiley & Sons, pg. 456.

G. Houtzagers:
The genus Populus and its Significance in silviculture.
Wageningen, 1937, H. Veenman & Zonin, 266 pg.

Millard F. Blair:
Practical Tree Surgery.
Boston, 1937, The Christopher Publishing House, 1937.

George W. Snedecor:
Statistical Methods applied to experiments in agriculture and biology.
Ames, Iowa, Collegiate Press, 1937, XIII+337 pg.

W. C. Brown:
The small saw-mill in New-York.
N. Y. State Coll. of Forestry Tech. Bull. P., 126 pg. 51 fig. 1937.

R. C. Hawley:
Forest Protection.
New York.
John Wiley. 1927. 262 pg.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 4, April 1938.

Editorial:
Industria lemnului privește la silvicultură.

Syposium despre radio comunicații.
In genul „Problemelor zilei" din Revista Pădurilor, silvicultorii americani discută în acest symposium despre problema radio-comunicațiilor în Serviciul silvic american, unde este deja în uz.

A. G. Simson:
Radio ca un instrument de protecție a pădurilor naționale.
Se arată tipurile de radio cele mai nimerite pentru Serv. Silvic.

Walter J. Quick, Jr.
Utilizarea radioului de către o organizație de stat pentru protecția pădurilor.

H. J. Malsberger:
Radio în combaterea incendiilor forestiere în județe.

William M. Oetmeier:
Radiocomunicația adaptată la protecția în contra focului pe proprietățile particulare.

Emanuel Fritz:
Reducerea deteriorării lemnului la doborîrea lui Sequoia sempervirens.

H. G. Meginnis :
Adâncimea la care trebue semănat salcâmul.

Autorul a ajuns la concluzia că procentul de germinare este funcție și de adâncimea la care e semănată sământa. Pentru salcâm ajunge la concluzia că e recomandabil să se samene la 0,6—1,2 cm.

Harvey Erickson:
Mișcarea lichidelor prin canalele resinifere radiale.

Recenzii:

Lewis Meriam: **Personnel Administration in the Federal Government.**
The Brookings Institution, Washington, D. C. 1937, pg. 62.

Paul B. Sears: **This is our world.** Norman, Oklahoma, Univ. of Oklahoma Press, 292 pg. 1937.

L. A. Hauch: **The Beech in Denmark.** Copenhagen, 1937, Gyldendal.

C. R. Townsend: **The motor truck in woods operations.** Woodlands Section, Canadian Pulp and Paper Association, Montreal, 1937, pg. 80.

F. Heske und R. Torunsky: **Waldbreitungskarte Deutschlands** Neumann, Neudamm und Berlin, 1937.

H. J. Lutz, J. B. Ely Jr., S. Little Jr.: **The influence of Soil Profile Horizons on root distribution of white pine.** Yale Univ. School of Forestry Bull. 44, 1937, pg. 74.

F. Yates: **The design and analysis of factorial Experiments.** Imperial Bureau of Soil Science (Harpendon, England). Technical communication, 1937, p. 90.

M. Westveld: Increasing growth and yield of young spruce Pulpwood stands by girdling Hardwoods. U. S. Dept. Agric. Circ. 431, 19 pg. 1937.

S. Kamesan: Wood is is good. Forest research Institute, Dehra Dun. U. P. India 1936—37.

D. W. Baxter, B. Labaree, W. Hildebrand: On and off Alaskan Trails. The Ann. Arbor Press, Ann Arbor, Michigan, 1937.

L. J. Pessin: The effects of vegetation on the growth of longleaf pine seedlings. Ecological monographis 8 : 115—149, 1938.

Lars Tirén: Forest-historical studies in the Degerfors district of the province of Västerbotten. Meddelanden fran St. Skogsförsöksanstalt 30 : 67—322. 140 fig. 1937.

W. M. Harlow: Twig Key to the decidous woody plants of Eastern North America. New-York State College of Forestry, Syracuse, N. Y. 1937.

* : Forest conditions in Hamilton County, Tennessee. Forestry Bull. IV+71 pg. 1937.

JOURNAL OF FORESTRY.
Nr. 5, *May* 1938.

Editorial:
Un document silvic important.

Comentarii în legătură cu mesagiul din 14 Martie 1938 al preşed. Roosvelt.

Ralph T. King:
Baza unui ocol de vânătoare.

A. L. Mac Kinney and C. F. Korstian:
Imprăştierea seminţelor de Pinus taeda.

H. H. Chapman:
Parcuri naţionale, păduri naţionale şi suprafeţe sălbatece.

Emanuel Fritz:
Responsabilitatea pentru atitudinea publică faţă de Ec. forest. particulară.

Frank Heyward:
Temperatura în sol în timpul incendiilor în pădurile de Pinus palustris.

L. W. Smith:
Clasificarea lemnului.

*
* *

Utilizarea lemnului în planul german pe patru ani.

I. V. Anderson:
Producţia lemnului în regiunea nordică a Munţilor Stâncoşi.

G. J. Ikenberry, H. D. Bruce, J. R. Curry:
Experimentări cu chemicale pentru înlăturarea vegetaţiei pe suprafeţele golite prin incendii.

*

Recenzii:
G. Pinchot: The training of a Forester. Philadelphia, 1937. Lippincott.

G. M. Peterson: Diminishing returns and planned economy. R. Press, New York 1937.

G. H. Collingwood: Knowing your trees. American Forest. Assoc. Washington 1937.

C. P. Ackers: Practical British Forestry. Oxford Univ. Press., New York 1938.

E. Gäumann: Über eine neue Erkrankung der Tanne und der Fichte. Phytopathologische Zeitschr. 10 : 1—16, 1937.

O. Raber: Water utilization by trees, with special reference to the economic forest species of the north temperate zone. Washington 1937. U. S. Dept. Agric. Mesc. Pub. 257.

A. R. Thompson: Safety for tree workers. Washington 1937, U. S. Dept. Interior, National Park Service, Tree preservation Bull. 8.

T. B.

*

JOURNAL FORESTIER SUISSE. *Nr.* 2/1940:

Et. Bauer:

Les conditions forestières de la Pologne.

Condiţiile forestiere ale Poloniei. (6 pag.).

Voyage d'études forestières, du 3 au 8 Juillet 1939.

Călătoria de studii forestiere dela 3—8 Iulie 1939.

Scopul călătoriei a fost studiul tratamentului de aplicat pădurilor de munte şi înainte de toate restaurarea acestor păduri. Prin această restaurare trebuie să se înţeleagă „ansamblul măsurilor destinate de a dota solul cu vegetaţie şi de a-l apăra contra eroziunilor şi a menţine intactă această vegetaţie. Deci nu numai măsuri forestiere ci şi lucrări de geniu rural.

Dintre aceste lucrări cele mai multe sunt împotriva avalanşelor.

Cât despre barajele contra torenţilor se semnalează o particularitate a unui proiect: baraje de gabioane metalice. Acest sistem este socotit că aduce mari servicii acolo unde lipseşte piatra bună pentru lucrări de zidărie şi unde lemnul nu poate fi utilizat (pentru faptul că torentul nu are apă tot timpul, din care cauză lemnul este expus putrezirei). In cazul gabioanelor se recomandă: să se zidească pietrele din margine pentru a opune mai multă rezistenţă; să se protejeze gabioanele contra uzurii, printr'un coronament de zidărie sau de lemn; să nu se utilizeze acest sistem decât în torenţii cari nu transportă pietre de prea mare dimensiune.

In afară de aceasta se dă şi trei tipuri de canale din lemn pentru drenarea terenurilor mlăştinoase.

At. Har.

*

REVUE DES EAUX ET FORÊTS. *Nr.* 10/1939.

J. Ruban:

Le traitement en futaie du chêne rouvre mélangé au hêtre, méthodes appliquées, résultats obtenus.

Tratamentul în codru al gorunului amestecat cu fagul; metodele aplicate; rezultatele obţinute. (8 pag.).

Păduri frumoase de acest fel există în Franţa în Nordul Loarei într'o parte importantă din Vestul Franţei. Cele mai de seamă masive se găsesc grupate în regiunile Maine şi Perche. In Bretania deasemenea se găsesc (Lanvaux şi Cranou). Acestea sunt socotite drept cele mai frumoase păduri de acest gen în Franţa. Remarcabile prin înălţimea lor care atinge 24—28 m. sub coronament, precum şi prin calitatea lemnului.

J. Demorlaine:

La rénovation du tourisme. Son influence sur la forêt.

Renovări în turism. Influenţa lor asupra pădurii (2 pag.).

Se ocupă de publicaţiile ce apar cu scopul de a se pune la dispoziţia turiştilor cunoştinţe, de aşa manieră date, ca să facă să se cunoască mai bine pădurea, ajutând-o atunci când va avea nevoie.

Turc:

Les aménagements des bois de la maîtrise de Moulins (1670—1793).

Amenajamentele pădurilor dela Moulins. (20 pag.).

At. Har.

◆

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Caietul 1/2, *Ianuarie—Februarie* 1940.

Dengler:

Zum 80. *Geburtstag von Geheimrat Dr. Dr. h. c. Lorenz Wappes.*

La a 80-a aniversare a consilierului Dr. Dr. h. c. Lorenz Wappes.

I. *Studii.*

Dr. Erhard Hausendorff: Frostschäden an Eichen.

Vătămări cauzate de ger stejarului.

Folosind o serie de documente din trecutul ocolului Grimnitz, autorul studiază stricăciunile pricinuite stejarului de ger în cursul vremii, dând amănunte atât în privinţa vătămărilor suferite de sămânţă în pământ cât şi a celor suferite de puieţi sau exemplare mature.

Prof. Dr. Werner Schmidt:

Die Bedeutung der Keimschnelligkeit für den Aussaatwert des Samens.

Importanţa iuţelii germinative pentru valoarea seminţelor.

Calitatea seminţelor se judecă de obiceiu după puterea lor germinativă, adică după procentul exemplarelor cari au încolţit în timpul duratei de germinaţie. S'a dovedit însă că, pe lângă aceasta, o mare importanţă are şi iuţeala încolţirii, care ne dă indicaţii asupra energiei germinative a seminţei. Sămânţa care încolţeşte repede (în primele zile) are mai mulţi sorţi de isbândă în semănăturile făcute în câmp liber decât sămânţa care încolţeşte târziu, deoarece aceasta din urmă este mai multă vreme expusă schimbărilor de umezeală şi temperatură, cari pot depăşi la un moment dat limita inferioară necesară germinaţiei.

Prof. Dr. A. Dengler:

Über die Befruchtungsfähigkeit der weiblichen Kiefernblüte.

Despre capacitatea de fructificare a florilor femele de pin.

II. *Comunicări.*

Erdmann:

Gedanken eines alten Kiefernwirtschaftlers über Schädlingsbekämpfung.

Gândurile unui bătrân administrator de pin asupra combaterii insectelor.

Fr. Schweighäuser:

Der Land-und Forstwirtschaftsbetrieb in der Arbeitslosenversicherung.

Intreprinderea agricolă şi forestieră în combaterea şomajului.

G. T. T.

*

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band VI, Heft 11/12 (*August—Sept.* 1939).

Valeriu Dinu, Dr. oec. publ., Dr. phil., Ing. silvic:

Der Wald als Glied der rumänischen Volkswirtschaft.

Pădurea ca ramură a economiei naţionale româneşti.

Insemnătatea deosebită pe care o prezintă acest articol pentru noi, ne-a îndemnat să stăruim mai mult decât de obiceiu asupra sa, la despărţământul „Recenzii" al Revistei noastre (a se vedea pag. 217).

Internationaler forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră externă.

Ne împărtăşeşte multe date despre stările şi faptele forestiere din diferite ţinuturi şi ţări ale lumii.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft. 1 (*Oktober* 1939).

Amerigo Hofmann, Prof., Dr., Ing.:

Beiträge zur Kenntnis der Hartkiefer (Pinus Brutia Ten.).

Contribuţiuni la cunoaşterea lui Pinus Brutia Ten.

Avem deaface cu un studiu monografic al acestei specii de pin. Aria sa de vegetaţie se întinde în părţile orientale ale Bazinului mediteranian, având ca centru Anatolia sud-vestică. Autorul, sprijinindu-se, bine înţeles, pe întreaga literatură existentă, studiază propriu zis exemplarele şi arboretele din Rodos, unde a avut prilejul să profeseze mai mulţi ani.

Atât din punct de vedere forestier, cât mai ales botanic, are o mare asemănare cu Pinus halepensis. După o introducere asupra literaturii, sunt tratate — într'o formă restrânsă —: Răspândirea şi caractere generale; Insuşiri climatice ale ţinutului de răspândire; Comportarea faţă de sol; Vântul ca factor ecologic determinant; Focul, factor de răspândire al speciei; Influenţe vătămătoare; Lemnul; Aspecte de arborete naturale; Creşteri şi tabele de producţiune locale, etc.

Internationaler forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ni se dă o bună orientare asupra stărilor şi faptelor forestiere din lume.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

Timpurile excepţionale prin care trecem ne obligă să ne pregătim cu intensitate pentru toate evenimentele. Pentru această pregătire trebue să cunoaştem şi să folosim tot ce solul bogat al ţării noastre ne pune la îndemână.

Economia românească trebue să devină cât mai independentă, îndestulându-se pentru toate nevoile de pace — sau de răsboi — cu materiile prime din ţară.

Una din aceste materii prime de care are nevoie nu numai industria de răsboiu ci şi alte diverse industrii pentru fabricarea unor produse de întrebuinţare curentă, este răşina.

Socotim de un interes mare şi urgent cunoaşterea calităţii şi cantităţii de răşină, ce se poate produce în pădurile noastre, greutăţile sau înlesnirile recoltării şi o mulţime de alte detalii care pot să stabilească însemnătatea industrială a acestui produs forestier.

Revista îşi propune să lumineze aceste chestiuni, cu concursul colegilor noştri. Răspunsurile se vor publica în numărul din Mai al revistei.

— In cursul primei jumătăţi a lunei Martie a. c., a avut loc la Berna reuniunea Comitetului Internaţional de silvicultură, care-şi are sediul la Berlin. Din partea României a luat parte d-l prof. M. Drăcea, delegat permanent în acest Comitet.

— D-l Ing. Mih. Ştefănescu şeful ocolului silvic Lăpuşna (Jud. Mureş) din Dir. Comerc. a Păd. a fost transferat după cerere ca subdirector al Şcoalei de brigadieri silvici dela Gurghiu (Mureş).

D-l Ing. Popovici Pavel din Direcţia Silvică a fost transferat la Direcţia Comercială a Pădurilor.

(Dec. Min. 3692/1940, Mon. Of. Nr. 46/940).

— D-l Ing. şef silvic Nahlik Alfred a fost detaşat dela ocolul silvic Jiblea, pe lângă Arhiepiscopia Bucureşti, pentru conducerea administraţiei şi exploatarea pădurilor cu care au fost înzestrate mănăstirile din cuprinsul acestei Arhiepiscopii, din ocoalele silvice Mărgineni şi Verbila, în suprafaţă de 5773 ha.

— D-l Ing. silvic Dorin Stănciulescu a fost transferat din Administraţia centrală a Direcţiei comerciale a pădurilor statului, la conducerea ocolului silvic Jiblea (Mon. Of. Nr. 64 bis/1940).

— Din lista inginerilor şefi silvici reuşiţi la examenul ţinut în iarna trecută, pentru gradul de subinspector silvic, publicat în Nr. 1/1940 al revistei noastre, din eroare a fost omis d-l Ing. Iosif Marcu, deasemenea reuşit.

Următorii ingineri silvici, au fost primiţi în corpul tehnic silvic (Mon. Of. 60/940):

1. Pârvulescu Gr. Const.
2. Iancov C. Nic.
3. Bobei C. Mih.
4. Chiriţă I. Adrian.
5. Bărdeanu I. Mih.
6. Nemeş E. Dorul.

Toţi din Serviciul Direcţiei comerciale a Pădurilor.

7. Smerecinski V. Igor.
8. Ştefaniu D. Aurel.
9. Trifănescu C. Atanasie.
10. Truia M. Simion.
11. Cristescu I. Mircea.
12. Beldie C. Alexandru.

Din Serviciul Direcţiei Silvice.

— Pe viitor ocolul silvic Căscioarele din jud. Vlaşca se va numi ocolul silvic Bolintin (Mon. Of. Nr. 43/940).

— Termenul pentru vânătoarea raţelor şi gâştelor sălbatice, toate speciile, pentru primăvara anului în curs, a fost prelungit până la 31 Martie a. c.

— Prin decizia ministerială Nr. 5.500 din 8 Martie 1940, *relativ la fixarea epocilor de vânătoare a anumitor specii de vânat, pe anul 1940—1941*.

Consiliul permanent de vânătoare avizează următoarele:

1. Cerbii masculi, dela 15 August—30 Noemvrie inclusiv.
2. Căpriori masculi, dela 1 Mai—31 Octomvrie inclusiv.
3. Ciutele dela 1 Noemvrie—15 Februarie inclusiv.
4. Capra neagră, masculi şi femele, dela 1 Septemvrie—30 Noemvrie inclusiv.
5. Capra neagră iezi prohibiţi complet.
6. Iezii de căprioară, cu autorizaţie specială.
7. Viţei de cerbi, cu autorizaţie specială.
8. Ursul la fel ca anul trecut.
9. Mistreţul, prohibit dela 15 Martie—31 Mai inclusiv.
10. Epurii, dela 1 Octomvrie—15 Ianuarie inclusiv.
11. Potârnichea, la fel ca anul trecut.
12. Prepeliţele, etc., dela 15 August inclusiv—31 Decemvrie, inclusiv.
13. Fazanii, ca şi anul trecut.
14. Dropiile, ca în anul trecut.
15. Spurcaci, dela 15 Septemvrie—31 Octomvrie.
16. Cocoşi de munte, ca în anul trecut.
17. Cocoşi de mesteacăn, ca în anul trecut.
18. Ierunci, ca în anul trecut.
19. Sitarii, ca în anul trecut.
20. Becaţine-Dublu, ca în anul trecut.
31. Raţe mari şi gâşte cenuşii, ca în anul trecut.
22. Celelalte specii de raţe, gâşte şi vânat de baltă, ca în anul trecut.
23. Cocorul dela 15 Septemvrie—15 Mai.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII

III. ING. I. ZEICU: *Soarta pădurilor de interes local.*

28 Februarie 1940.

Conferenţiarul înţelege prin „păduri de interes local" pădurile aparţinând: comunelor, composesoratelor, obştiilor de răzeşi şi moşneni, episcopiilor, bisericilor, şcolilor şi altor instituţiuni de interes public. Până acum noi le-am mai cunoscut şi sub numele de „păduri administrate de Stat".

Numirea de „interes local" este justificată prin rostul lor, de a servi direct ca isvor de venituri în folosul anumitor aşezări omeneşti. Aceasta în contrast cu primul mare proprietar de păduri: Statul şi cu a 3-a mare categorie de proprietari: particularii, cari au scopuri diferite: Statul de a da în primul rând venituri pentru nevoile generale ale ţării, — iar particularii de a aglomera un cât mai mare capital bănesc, pe care de regulă îl deplasează, spre alte centre, fără a contribui prea mult la progresul cultural al localităţilor din jurul pădurilor respective.

S'a înfăţişat evoluţia acestor trei grupări de păduri, datele corespunzând anului 1922 (când s'a făcut prima statistică a pădurilor).

Faţă cu totalul de 7.248.985 ha, s'a găsit că Statul avea 2.078.833 ha, particularii: 2.433.833 ha, iar restul de 2.736.652 ha reprezentau pădurile de interes local (poeni şi goluri).

Prin reforma agrară legiferată în anul următor (1923) s'a produs o esenţială transferare de proprietate în gruparea acestor 3 categorii de păduri. In prima linie a pierdut întreg domeniul silvic (adică toate cele 3 grupe) până în anul 1937, în total 512.374 ha, păduri care au fost defrişate şi date ca păşuni comunale; în al 2-lea rând, au pierdut pădurile Statului şi pădurile particulare 537.798 ha, cari prin reforma agrară au fost transferate asupra comunelor din Ardeal.

Pădurile acestor trei categorii de proprietari, se prezintau în 1937 astfel: Statul 1.875.690 ha, particularii 2.133.793 ha şi pădurile de interes local 2.727.128 ha.

Comparând această nouă situaţie cu cea din 1922, vedem că pădurile de interes local n'au înregistrat prin reforma agrară decât o pierdere de 9.524 ha, faţă de Stat care a pierdut 202.810 ha şi faţă de particularii cari au pierdut 300.040 ha Statul ar fi pierdut mai mult, dacă nu ar fi redobândit, în parte, pădurile expropriate dela absenteişti. Evident a scăzut şi procentul de împădurire pe ţară de la 23,1 la 21,4%.

Procentul de pierdere ar fi fost mult mai mare, dacă nu s'ar fi început din anul 1924 o puternică acţiune de împădurire prin care patrimoniul silvic a redobândit: 265.460 ha prin împădurirea poenilor şi a golurilor, 5.780 ha prin plantare de perdele de protecţie şi 32.335 ha prin plantaţiuni făcute pe terenuri degradate.

Aşa s'a ajuns, prin munca conştientă a Corpului Silvic, la redobândirea a 303.575 ha pentru patrimoniul silvic.

La cele 2.727.128 ha păduri de interes local, trebue să se mai adaoge 486.763 ha păşuni împădurite şi zone de protecţie; 98.000 ha terenuri degradate proprietatea persoanelor juridice, încât domeniul silvic de interes local se cifrează la respectabila cifră de 3.311.991 ha. Repartizate pe provincii, ele se găsesc: 72% în Transilvania şi Bucovina şi numai 28% în Vechiul Regat şi Basarabia. În acestea din urmă nu există de loc păduri comunale.

Codul Silvic din 1910, extins în anul 1923 asupra teritoriilor alipite, n'a putut să satisfacă total cerinţele de drept administrativ ale pădurilor de interes local din Ardeal şi Bucovina, tocmai pentrucă în Vechiul Regat nu existau decât prea puţine păduri de acest fel (Obştii) cari aveau un regim mai de favoare. S'a greşit când s'a crezut că pădurile de aceiaşi origină din Transilvania pot fi administrate la fel cu pădurile Statului.

S'a încercat o reparaţie adăogând la legea „pentru satisfacerea trebuinţelor normale în lemn a populaţiei rurale din Vechiul Regat, Bucovina şi Basarabia" art. 14 privitor la administraţia silvico-technică a pădurilor de interes local din Ardeal şi Bucovina. Acest articol nici pe departe nu putea suplini legiuirile vechi din Ardeal şi Bucovina. De aceea, insuficienţa acestui articol, s'a încercat a fi suplinită prin regulamentul acestei legi care, adus în 1925, a detaliat mult obligaţiunile proprietarilor şi îndatoririle de serviciu ale personalului silvic.

Totuşi Serviciul silvic, pentru faptul că se găsea aglomerat de multe şi diverse lucrări, n'a putut să satisfacă total cerinţele specifice ale pădurilor de interes local din Ardeal şi Bucovina.

In anul 1930, când s'a venit, în fine, cu scindarea administraţiei silvice în două mari compartimente: de o parte pădurile Statului cu o Casă autonomă pentru comercializarea produselor Statului (C. A. P. S.), iar de altă parte Direcţia Regimului Silvic (Statul poliţist), cu controlul aplicării legilor silvice, care a mai fost încărcată şi cu administraţia (din punct de vedere technic) a pădurilor de interes local. Acestea au ajuns astfel a-şi vedea refăcută, cel puţin în parte, vechea situaţie pe care au avut-o altădată.

Direcţia Regimului Silvic însă, treptat cu desvoltarea altor cerinţe pe cari a trebuit să le satisfacă pădurile, a trebuit să se ocupe şi cu ameliorarea terenurilor degradate, cu pădurile de interes pentru apărarea naţională, cu exigenţele turismului. De aceea s'a simţit nevoia unei scindări a acestei direcţiuni, creindu-se, în anul 1936, o nouă Direcţie „a ameliorării terenurilor degradate şi a pădurilor administrate de Stat".

Pe cât de bună a părut această scindare pentru nevoile şi interesele pădurilor persoanelor juridice, cu toate că li s'a ataşat şi ameliorarea terenurilor degradate pentru toată ţara, cari nu aveau ce căuta la aceste păduri extrem de vaste ca cerinţe administrative, pe atât de puţin indicată s'a dovedit măsura luată prin legea din 1939 a organizării Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care desfiinţează pur şi simplu această Direcţie trecând-o la Direcţia Comercială a Pădurilor Statului. Neputând rămâne acolo, Ministerul a fost nevoit a reveni, după un timp, recunoscând importanţa şi specificul pădurilor de interes local, creind un Serviciu special ataşat pe lângă Cabinetul Ministerial.

Evident, aceasta nu poate fi decât o măsură de tranziţie, care trebue să fie înlăturată cât mai neîntârziat printr'o nouă aşezare administrativă şi legislativă, care să dea acestor păduri de interes local, cari reprezintă aproape ½ din suprafaţă totală a pădurilor ţării, o nouă aşezare de echilibru juridic în cadrul vieţii de Stat. Modul diferit cum sunt privite azi pădurile de aceiaşi origină din diferite provincii (Obştiile din Vechiul Regat şi Basarabia, apoi Composesoratele în Transilvania şi Bucovina), dau naştere la mari dificultăţi şi daune. Din lipsa unor prevederi legale precise unele păduri cu administraţii silvice proprii au ajuns să fie conduse de către nespecialişti, tocmai astăzi în era de înflorirea breslelor (cazul Fondului Religionar din Bucovina, condus de un minier).

Această ocrotire legală şi de jertfe ce trebue să le aducă Statul, se impune cu atât mai mult, cu cât noi ca Stat agricol care ar trebui să avem un procent de minimum 25% păduri, ne găsim azi la abea 21,4%, iar pe cap de locuitor avem numai 0,30 ha pădure faţă cu 0,35—0,42 ha cât ne-ar trebui, dacă am avea un popor cu un standard de viaţă mai ridicat.

Urmărită de un număr mare de ascultători, conferinţa a prezentat un deosebit interes, iar conferenţiarul, documentat, s'a dovedit un perfect cunoscător al problemei şi al nevoilor de viitor ale acestor păduri.

La discuţii au luat parte d-nii: Ing. Cons. Silvici I. Comaniciu şi M. Petcuţ.

T. H. Cr.

CĂRŢI NOI APĂRUTE:

Ing. Anton V. Rădulescu:

PLOPUL — FOLOASELE ŞI CULTURA LUI

Publicaţie Icef., Seria IV (Broşuri de îndrumări silvice), Nr. 2.
33 pagini cu 6 figuri în text; 10 lei.

NECROLOG

† GHEORGHE ROŞESCU
Inginer Inspector Silvic
Director Regional Arad
27.III.1893—14.II.1940

In seara zilei de 14 Februarie 1940 s'a stins pe neaşteptate din viaţă directorul regionalei silvice Arad, Ing. Inspector Silvic Gheorghe Roşescu.

Fiu de preot din comuna Măstăcani (Jud. Neamţ) şi-a făcut şcoala primară în comuna sa natală. Studiile liceale le-a făcut la Liceul Petru Rareş din Piatra Neamţ.

Născut şi crescut într'o regiune cu păduri, freamătul codrului i-a îndreptat paşii către Şcoala superioară de silvicultură dela Brăneşti. Războiul din 1916—1918 i-a întrerupt firul studiilor, pe care le-a continuat după războiu, în 1918—1919, la Bucureşti.

Tânărul inginer Gheorghe Roşescu fiind mare naţionalist, a cerut să fie numit în Ardeal, unde îşi începe cariera la 23.I.1920, în serviciul central al Consiliului Dirigent din Cluj. După scurt timp s'a evidenţiat prin calităţile sale de bun technician şi i s'a încredinţat (la 2.IV.1920) conducerea herăstrăului din Şibot pendinte de Regiunea silvică din Haţeg, unde a prestat muncă fără preget, care i-a adus din partea superiorilor ordine de mulţumire. In Ianuarie 1921 i s'a încredinţat conducerea herăstrăului din Ierbuş şi a căii ferate forestiere de pe Valea Gurghiului.

Fiind o energie neobosită, căuta un cerc mai larg de activitate, ceeace l-a făcut să demisioneze dela Stat (în Iulie 1921) şi să treacă în Administraţia Domeniilor Reşiţa. A fost numit (în Decembrie 1921) ajutor al Ocolului Văliug, apoi şef al aceluiaş ocol şi mai târziu în Centrala Administraţiei U. D. R. unde a desfăşurat o activitate rodnică în domeniul technicei forestiere aplicate.

Insuşirile sale de mare naţionalist şi năzuinţele spre conducere l-au făcut să demisioneze dela U. D. R. pentru ca (în Octombrie 1932) să revie din nou în Administraţia Statului, încredinţându-i-se conducerea fabricei de cherestea dela Filiaşi, pentru a o pune la punct. De acolo la 1 Mai 1933 este transferat după cerere în Centrala Direcţiei Silvice Arad.

In această Direcţie, mai întâiu ca ajutor şi apoi ca şef al Serviciului Comercial şi al Serviciului Technic a introdus vederile sale în lucrările CAPS-ului, isvorîte dintr'o lungă experienţă desăvârşită la U. D. R.

Element de o singură linie, conştiincios, spirit pătrunzător şi clar văzător al noui ordine în Stat, nu i-a fost greu să ia în 9 Mai 1939 conducerea Direcţiei Arad. Era tocmai când norii grei învolburau zarea şi zăngănit de arme se îndrepta spre hotare, el însuşi fiind de curând desconcentrat cu gradul de căpitan.

Concentrările în personalul superior şi lipsa de titulari la unele Ocoale din Direcţie îi descomplectează cadrele, ceea ce cereau pentru cei rămaşi eforturi peste puteri. In această situaţie s'a găsit noul director, chemat să răspundă, în vremuri aşa de grele, tuturor cerinţelor serviciului.

Spirit de iniţiativă şi de reforme concomitente cu stările reale, căuta să se convingă personal de contribuţia subalternilor săi, deplasându-se cât de des pe teren.

Simţea că toate aceste preocupări sunt în detrimentul sănătăţii sale, dar cu toate acestea nu s'a cruţat. Grija serviciului l'a măcinat în ascuns, deşi exteriorul nu trăda aceasta.

Aşa îşi trăeşte ultimele clipe din viaţă Directorul Gheorghe Roşescu.

Ca ostaş, în timpul războiului mondial, sublocotenentul Roşescu Gh. a fost primul ofiţer care a deschis focul contra duşmanului la Turtucaia. Foarte iubit de soldaţi, le-a câştigat pe deplin încrederea făcând zid în jurul lui, jertfindu-se aproape tot efectivul companiei al cărei comandant a fost (el căzând grav rănit). In luptele de pe Valea Jiului la Sterianul a făcut bravuri fiind propus la decorare cu „Coroana României". De asemenea, în luptele dela Răzoare-Mărăşeşti a dat aceiaşi dovadă că ştie să-şi apere ţara.

Prin trecerea la cele veşnice, Aradul pierde şi un bun credincios cu calităţi creştineşti alese, fiind dela naştere crescut şi educat în dragostea şi frica lui Dumnezeu.

Prin căsătorie s'a legat şi mai mult de Ardeal, închinându-i toată rodnicia muncii sale din fragedа-i tinereţe până la matura conducere.

Lasă în urma sa o soţie istovită de durere şi o fică.

Inmormântarea a avut loc, în ziua de 16.II.a. c. la Arad, în faţa unei asistenţe numeroase, a reprezentanţilor autorităţilor, a prietenilor, a colegilor şi a personalului subaltern, cari au ţinut să dea ultimul salut defunctului. Slujba religioasă s'a săvârşit de un sobor de preoţi, răspunsurile fiind date de corul Academiei Teologice din Arad.

A luat cuvântul cucernicul preot Viorel Mihuţi arătând calităţile lui de bun ortodox.

Din partea Soc. U D. R. a venit să dea ultimul salut fostului lor colaborator, o delegaţie în frunte cu D-l Ing. Mihălcescu directorul silvic, prieten bun al celui plecat dintre noi, care a elogiat activitatea desfăşurată de el la U. D. R., scoţând în evidenţă personalitatea sa de technician desăvârşit, corect, conştiincios şi drept.

Din partea A. G. I. R.-ului (despărţământul Arad) a luat cuvântul D-l Ing. Vladimir Ieşanu directorul fabricei de tutun Arad, care a arătat golul ce se produce între conducătorii instituţiilor locale, unde ing. G. Roşescu era foarte apreciat şi bine cunoscut.

D-l Ing. Inspector General Vasile Petrescu a vorbit în numele Soc. „Progresul Silvic", al Insp. silvic Timisoara şi al Şcoalei de conductori silvici dela Casa Verde.

La mormânt a vorbit, în numele Direcţiei Comerciale a Pădurilor Statului, al Ing. din Direcţia Arad şi al tuturor funcţionarilor săi, D-l Ing. Inspector General Victor Georgescu subdirectorul Regionalei silvice Arad.

Găsească mângâere şi alinare mult îndurerata sa soţie, fică şi întreaga familie, din partea colegilor lui şi a tuturor cari l-au petrecut cu gândul şi cu pasul până la mormânt spre drumul către Eternitate.

Fie-i ţărâna uşoară şi în veci pomenirea lui.

Ing. I. Diaconescu

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

A APĂRUT:

Instalaţiuni de transport pentru exploatări forestiere

Partea I: Căi ferate forestiere
Partea II: Funiculare.

de **Prof. D. A. Sburlan**

304 pag. + IX, 240 fig., 3 planşe şi numeroase tabele.

C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „CEACS" sunt convocaţi în Adunare generală ordinară pentru ziua de 31 Martie 1940, orele 10, în localul Societăţii „Progresul Silvic" din Bucureşti, B-dul Take Ionescu No. 31

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii pe anul 1939.
2. Raportul Cenzorilor.
3. Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere, precum şi repartizarea beneficiului.
4. Aprobarea Bugetului pe 1940.
5. A hotărî asupra Fondului de rezervă.
6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administraţie în locul d-lor: P. Ioan, Al. Ştefanopol şi V. Sabău al căror mandat a expirat.
7. Alegerea a trei Cenzori în locul d-lor: G. Chercea, Gh. I. Ionescu şi Gr. Vasilescu al căror mandat a expirat precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.

Membrii al căror mandat a expirat precum şi Cenzorii pot fi realeşi.

Membrii Consiliului aleşi trebue să posede 30 acţiuni iar Cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 şi 82 din statute.

8. Modificarea statutelor:

a) Admiterea ca membri acţionari a conductorilor silvici;

b) Mărirea capitalului dela 4 milioane la 7 milioane prin emiterea a 6000 noui acţiuni a 500 lei bucata;

c) Numirea ca membri de drept în Consiliul de Administraţie CEACS a:

1. Directorului general Caps.;
2. Directorul Direcţiei Silvice din M. A. Dom.;
3. Şeful Serviciului pădurilor administrate de Stat;
4. Preşedintele Consiliului technic al pădurilor;
5. Directorul I. C. E. F.;
6. Reprezentantul Societăţii conductorilor silvici „Codru" cu delegaţie anuală.

Potrivit art. 76 din statute, dacă în ziua de 31 Martie nu se va întruni numărul de acţionari cerut de statute, Adunarea se amână pentru ziua de 7 Aprilie 1940 în acelaş local şi la aceeaşi oră fără nici o altă convocare sau publicaţie, când se va ţine cu orice număr de membri.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurei **Dosul cel Mare**, judeţul Someş, proprietatea comunei Jichişul de Sus, în suprafaţă de 80 ha. 1800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei **Ciungi**, judeţul Cluj, proprietatea Bisericei greco catolice din Almaş, în suprafaţă de 68 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei **Bercioiu**, judeţul Argeş, proprietatea C. C. Opriţescu ş. a., în suprafaţă de 50 ha. 1250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 23 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurei **Siad**, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Siad, în suprafaţă de 37 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Laho**, judeţul Trei Scaune, proprietatea Bajko Sigismund, în suprafaţă de 35 ha. 0700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 3729/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Ardusat**, judeţul Satu-Mare, proprietatea Maximilian Degenfeld, în suprafaţă de 198 ha. 8600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani pentru S. I.

și codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică pentru S. II-a. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Popești la Față, județul Buzău, proprietatea Iancu S. Mihai, în suprafață de 32 ha. 8700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 3731/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dosul ș. a., județul Târnava Mare, proprietatea Comunei Ungra, în suprafață de 1068 ha. 4500 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 120 ani și una serie de crâng cu revoluția 30 ani. Revizuirea în anul 1940.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tărcătoarea, județul Argeș, proprietatea Ch. N. M. Florea, în suprafață de 2522 mp. Regim și tratament codru cu tăeri sucesive. Revoluția 98 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) M. Șerban.

No. 3732/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Diocheți, județul Covurlui, proprietatea Cooperativei Forestiere N. Cincu, în suprafață de 663 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii In Țarina Ciciorii, județul Hunedioara, proprietatea Petrilean Ionaș ș. a., în suprafață de 15 ha. 6073 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Retevoiasca, județul Muscel, proprietatea Vasile Gh. Cârstoiu, în suprafață de 5 ha. 3112 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Motnău, județul R.-Sărat, proprietatea Paraschiva Anton Bălălău, în suprafață de 4 ha. 5450 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Păducelui, județul Târnava Mică, proprietatea Școalei Primare de Stat din Valea Lungă, în suprafață de 2 ha. 3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluțai 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Scărlătoaia, județul Muscel, proprietatea D. A. Zamfirescu, în suprafață de 1 ha. 2945 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Drumul Aninoasei, județul Vâlcea, proprietatea Ilie Ionescu, în suprafață de 1 ha. 1650 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Lupoaia Mică și Lențica, județul Muscel, proprietatea Marin G. Enache, în suprafață de 3246 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Pietrii ș. a. județul Muscel, proprietatea Ion Badea Ene, în suprafață de 5385 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Felterețu, județul Gorj, proprietatea Ion Bobocioiu, în suprafață de 6400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 3733/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Pietrosul şi Coasta Titireagului, judeţul Someş, proprietatea Comunei Gârbou, în suprafaţă de 396 ha. 6400 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluţia 30 ani şi una serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cucorani lotul III, judeţul Botoşani, proprietatea Cristea Goilav, în suprafaţă de 87 ha. 9800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Hinteşti, judeţul Argeş, proprietatea Ilie Berechet, în suprafaţă de 16 ha. 7983 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Leşile, judeţul Argeş, proprietatea Şerban Iordache, în suprafaţă de 12 ha. 2750 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 14 ani. Revizuirea după 14 ani.

Dată astăzi 15 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 3736/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Vineşti, judeţul Arad, proprietatea Comunei Vineşti, în suprafaţă de 92 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Lazuri de Beiuş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Lazuri de Beiuş, în suprafaţă de 66 ha. 1600 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sipotele, judeţul Cluj, proprietatea Beata Iosika Bethlen, în suprafaţă de 57 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chişlaca, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Chişlaca, în suprafaţă de 53 ha. 1200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Brezon, judeţul Caraş, proprietatea Comunei Brezon, în suprafaţă de 40 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Iuda, judeţul Muscel, proprietatea Ion N. Blejan, în suprafaţă de 30 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosul Pietroasei ş. a., judeţul Muscel, proprietatea Ştefan P. Ibric, în suprafaţă de 13 ha. 5714 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 4508/940.

---

a) Amenajamentul pădurii La Cetate, judeţul Cluj, proprietatea Ecaterina T. Barcsay, în suprafaţă de 110 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Boereasca, judeţul Muscel, proprietatea Elisabeta Pr. Tomescu, în suprafaţă de 12 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 4509/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bârzava, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial Bârzava, în suprafaţă de 191 ha. 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Rădvani, judeţul Bihor, proprietatea minorilor Coloman, Iolanda şi Iosif Tisa, în suprafaţă de 186 ha. 1177 mp., tratată în o serie de codru în perioada de aşteptare şi o serie de crâng cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dealul Tomii, judeţul Hunedioara, proprietatea Ioan Hollaky, în suprafaţă de 189 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Gavrileştilor ş. a., judeţul Mureş, proprietatea Societăţii în nume colectiv „Broştean et Co.", în suprafaţă de 176 ha. 6700 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi una serie de codru cu tăeri rase, ambele cu revoluţia 60 ani. Revizuirea după 10 an..

e) Amenajamentul pădurii Urviş de Beliu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial din Urviş de Beliu, în suprafaţă de 26 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 4510/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Ascuţitul, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului din Bonţeşti, în suprafaţă de 100 ha. 4600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Purcăreţ ş. a., judeţul Someş, proprietatea Comunei Nuşeni, în suprafaţă de 84 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii de pe islazul comunal, judeţul Gorj, proprietatea comunei Valea cu Apă, în suprafaţă de 10 ha. 4400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 4511/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Sanaiea, judeţul Bihor, proprietatea comunei Sanaieu, în suprafaţă de 122 ha. 5900 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Mocioni, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbarial din Mocioni, în suprafaţă de 73 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 4512/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dumbrăviţa-Mânăstirea, Osoiu, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei greco-catolice din Caşva, în suprafaţă de 143 ha. 7612 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 105 ani şi una serie de crâng cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Budeasa Pănciuleasca**, judeţul Argeş, proprietatea Elena Al. Dumitrescu, în suprafaţă de 62 ha. 3160 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.

No. 4513/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Strâmba** Seria III-a, judeţul Gorj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 912 ha. 2200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul **Zăvoaelor Bujorescu, Mircea** şi **Fulga**, Seria IX-a, judeţul Teleorman, proprietatea Statului, în suprafaţă de 397 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.

No. 4514/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Drumul Bârsăului Codru**, judeţul Sălaj, proprietatea Gheorghe Kaizler, în suprafaţă de 121 ha. 2200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei **Ceica**, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Ceica, în suprafaţă de 66 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.

No. 4515/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei **Sanieu**, judeţul Bihor, proprietatea Capitlului rom. cat. din Oradia, în suprafaţă de 610 ha. 7000 mp. Regim şi tratamenet crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Cocârta ş. a.**, judeţul Tecuci, proprietatea Neculai şi Sultana Beldie, în suprafaţă de 57 ha. 9692 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.

No. 5113/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurei **Baboştia**, judeţul Bihor, proprietatea Capitlului Rom. Cat. din Oradea, în suprafaţă de 828 ha. 1300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Utviniş**, judeţul Arad, proprietatea Robert Zelensky, în suprafaţă de 65 ha. 3300 mp., tratată în o serie de codru grădinărit cu exploatabilitate fizică şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.

No. 5115/940.

a) Amenajamentul pădurei Fetei Plăeşu ş. a., judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Presaca Sibiului, în suprafaţă de 146 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bahna Hrăbuşna, judeţul Rădăuţi, proprietatea Melania Hlaciuc, în suprafaţă de 13 ha. 8400 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 5116/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Ciocani şi Bogdăniţa, judeţul Tutova, proprietatea Epitropiei Spitalului Bârlad şi Elena Beldiman, în suprafaţă de 355 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Capul Viilor, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei reformate din Beica de Jos, în suprafaţă de 37 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 5117/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Diţeşti-Roşioara, judeţul Prahova, proprietatea N. Gh. Cantacuzino, în suprafaţă de 817 ha. 7750 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Cărpiniş Huci, judeţul Mureş, proprietatea Iuliu Farkas junior, în suprafaţă de 25 ha. 3200 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 5118/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Fighes-Purna Intunecoasă ş. a., judeţul Ciuc, proprietatea Fabricei de Hârtie Letea-Bacău, în suprafaţă de 1869 ha. 2047 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 60 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Aluniş, judeţul Odorhei, proprietatea Sekely Sigismund, în suprafaţă de 10 ha. 6200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 29 Februarie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 5119/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Şipoteni-Tarniţa trupul Piciorul Popii, judeţul Bacău, proprietatea Alina Al. Krupensky, în suprafaţă de 203 ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) M. Şerban.
No. 5704/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor **Petroşani-Arsache**, **judeţul Vlaşca, proprietatea** coasociaţilor din Asociaţiunea de Amelioraţiuni **funciare** Petroşani Arsache, în suprafaţă **de** 628 ha. **4700 mp.** Regim şi **tratament crâng simplu** şi revoluţia **4 ani** pentru **ambele serii.** Revizuirea **după 4 ani.**

b) Regulamentul de exploatare **al pădurii Negoeşti** lot. 1 **şi** parte **din 6,** judeţul Dolj, proprietatea **V.** M. **Popescu, în** suprafaţă de 224 **ha.** 3900 **mp.** Regim şi **tratament** crâng **simplu.** Revoluţia 20 **ani. Revizuirea în anul** 1952. Aprobarea **se** dă **numai din** punct **de vedere tehnic** silvic, ea **nu** confirmă **şi nu atribue din partea** Ministerului **nici un** drept de proprietate.

Dată astăzi **7** Martie 1940, **în** Cabinetul **nostru.**

Ministrul Agriculturii **şi** Domeniilor, **(ss) M. Şerban.**

No. 5793/940.

---

a) **Amenajamentul** pădurii **Juliţa**, judeţul **Arad,** proprietatea **Comunei** Juliţa, **în** suprafaţă de 153 **ha.** 800 **mp. Regim** şi **tratament crâng** simplu. Revoluţia 40 **ani.** Revizuirea **după** 10 **ani.**

b) Amenajamentul pădurii **Pandelea,** judeţul Dâmboviţa, **proprietatea C.** Sapatino, în suprafaţă de 78 **ha. 247 mp.** Regim şi tratament crâng **simplu.** Revoluţia 20 ani. **Revizuirea după** 20 **ani.**

c) Amenajamentul pădurii **Lupeşti**, judeţul **Arad,** proprietatea **Comunei** Lupeşti, **în suprafaţă de** 46 **ha.** 400 **mp.** Regim şi **tratament codru** cu tăeri succesive. Revoluţia 80 **ani. Revizuirea** după **10 ani.**

Dată astăzi **7** Martie **1940, în** Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii **şi** Domeniilor, **(ss) M. Şerban.**

No. 5796/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Fata Harlagiei**, judeţul Mureş, **proprietatea** Comunei Bilbor, **în** suprafaţă **de 910 ha.** 200 mp. Regim şi **tratament** codru **cu tăeri rase.** Revoluţia 100 **ani.** Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul **de exploatare al** pădurii **Jigoru-Drugu**, **judeţul** Hunedoara, proprietatea **Ion** Crivedeanu **ş. a., în** suprafaţă **de** 160 **ha. 5200 mp.** Regim şi **tratament codru cu** tăeri **rase.** Revoluţia **80 ani. Revizuirea** după **10 ani.**

c) Amenajamentul pădurii **Tărcaia**, **judeţul** Bihor, **proprietatea Composesoratului** din Tărcaia, în suprafaţă **de 103 ha.** 9300 **mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia** 40 **ani. Revizuirea după 20 ani.**

d) Regulamentul de exploatare **al pădurii Recea**, judeţul **Tutova,** proprietatea Natalia Al. Căpăţână, **în** suprafaţă de **58** ha. **1400 mp. Regim şi** tratament crâng **cu rezerve.** Revoluţia **20** ani. Revizuirea **după 20 ani.**

Dată **astăzi 7 Martie 1940, în** Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii **şi Domeniilor,** (ss) **M. Şerban.**

No. 5797/940.

Art. II. — **Revizuirea** amenajamentelor **şi** regulamentelor **de exploatare mai sus** menţionate **se va face la epoca** arătată **în dreptul fiecăruia.** Dacă **vreuna** din păduri **în total sau în parte,** intră **în dispoziţiunile** legilor; pentru protecţia **monumentelor naturei,** pădurilor **necesare** apărării naţionale, pădurilor **de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de** acest **termen.**

Art. III. — **Aceste** regulamente **de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din** punct **de vedere tehnic silvic, luându-se drept** definitivă **situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.**

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

SUBSCRIEŢI

BONURI PENTRU ÎNZESTRAREA ŢĂRII.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: Drăcea D. M.

Vice-Preşedinţi: Alimăneştianu Const.
Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: I. Zeicu

Secretari: Al. Butoi
Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rcdoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeţ, Vencu Georgescu şi I. Paladian.

Cenzori supleanţi: St. Georgescu, Şt. Predescu şi Gr. Vasilescu.

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE
D. A. SBURLAN
ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE
78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — INDRUMĂRI:
Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU
TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)
166 pagini, 60 lei
EPUIZAT

III. — SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Prof. V. N. STINGHE
AMENAJAREA PĂDURILOR
UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN
INSTALAȚII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE
UN VOLUM DE 301 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCURESTI

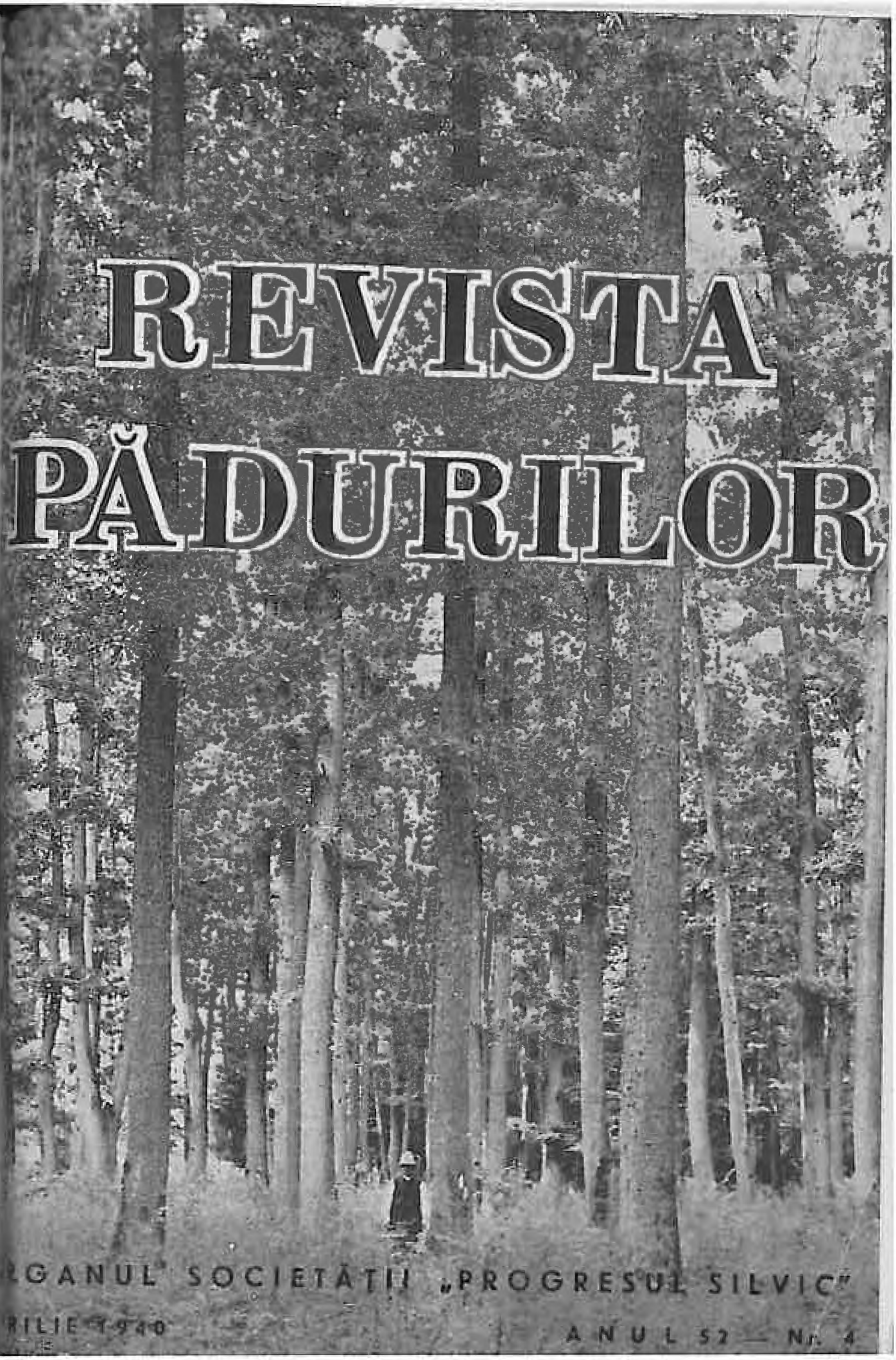

REVISTA PĂDURILOR

RGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

RILIE 1940 ANUL 52 — Nr. 4

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 52, Nr. 4 APRILIE 1940.

SUMARUL:

Studii:

Chibeleanu Aur.: Scoarţa de stejar — — — — — — — — — — 249
Beldie Al.: Contribuţiuni la flora munţilor Bucegi — — — — — — — 260

Comentarii — Insemnări:

Mălăescu Andrei: Fabricarea extractelor tanante din lemn — — — 267
Popescu C. V.: Micşorarea patrimoniului forestier al Statului — — — 273
Vasiliu V. V.: Cantoane de locuit pentru personalul de pază — — — 277
Manole Horia: Economia naţională şi războiul — — — — — — — — 279
Ghelmeziu N.: Pentru lămurirea unor chestiuni din domeniul tehnologiei lemnului — — — — — — — — — — — — — — — — — 282

Cronica internă (p. 291), *Cronica externă* (p. 294), *Cronica lemnului* (p. 297), *Cărţi* (p 300), *Reviste* (p. 305), *Informaţiuni* (p 323), *Cercul de studii forestiere* (p. 324), *Societatea „Progresul Silvic"* (p 329), *Publicaţii* (p 331)

SOMMAIRE:

Études:

L'écorce de chêne — — A. Chibeleanu
Contributions à l'étude de la flore des montagnes Bucegi — — Al. Beldie

Commentaires:

La fabriaction des extraits contenus dans le bois — — — — An. Mălăescu
La diminution du domaine forestier de l'Etat — — — — C. Popescu
Maisons forestières pour les brigadiers et les préposés — — — V. Vasiliu
L'économie nationale et la guerre — — — H. Manole
Pour clarifier quelques questions du domaine de la technologie du bois — — — — N. Ghelmeziu

Chronique (intérieure, extérieure, mércuriale) — ***Les livres*** — ***Revue des revues*** — ***Nouvelles*** — ***Soc. „Progresul Silvic".***

INHALT:

Abhandlungen:

Eichenschälrinde — — A. Chibeleanu
Beiträge zur Kenntnis der Flora der Bucegigebirge — — — — Al. Beldie

Mitteilungen:

Gewinnung von Gerbstoffe aus Holz — — An. Mălăescu
Verminderung des Staatswaldbesitzes — — C. Popescu
Dienstwohnung des Forstschutz personals V. Vasiliu
Die Nationaloeconomie und der Krieg — — H. Manole
Zur Klärung einiger holztechnologischen Fragen — — — — N. Ghelmeziu

Chronik — Bücherschau — Zeitschriftenschau — ***Nachrichten*** — *Verein* ***„Progresul-Silvic".***

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 4/1940

STUDII

SCOARȚA DE STEJAR

de Ing. AUREL CHIBELEANU
(Zalău-Sălaj)

Tăbăcăriile din țară întrebuințează pentru tăbăcirea pieilor, diverse materii tanante, de natură vegetală, extrase din molid, stejar, mesteacăn, salcie, castan, ristic, quebracho, mimosa, vallonea, mirabolan, mangowe, nucă galică, etc., cari au proprietatea de a transforma pielea brută în piele tăbăcită, rezistentă și durabilă.

Când 80% din producție este piele grea și 20% piele fină, taninul de stejar se întrebuințează în proporție de 60—70% din totalul materiilor tanante vegetale.

Astăzi când producția de piele grea este în continuă creștere, se înțelege că și proporția taninului de stejar crește. Din acest motiv taninul de stejar are o importanță covârșitoare față de celelalte materii similare indigene și astfel se situiază pe primul plan al problemei materiilor tanante din țară.

In lucrarea noastră: „Exploatarea scoarței de gorun" prezentată la examenul de subinspector din anul 1939, am studiat scoarța și pădurile de scoarță precum și situația lor față de politica noastră forestieră.

Dăm în cele de mai jos un foarte scurt extras din acest studiu.

Credem că scoarța și taninul fiind produse ale pădurii, estimația lor cade în atribuția inginerului silvic. Tot așa credem că în primăvara curentă, acesta va fi chemat în foarte multe cazuri să facă acte de estimație pentru punerea în valoare a arboretelor apte pentru scoarță de tăbăcit. Astfel pentru practicianul silvic cunoașterea scoarței și a metodelor de cubarea ei și a estimației taninului, constitue o chestiune de primă urgență în ansamblul problemei materiilor tanante. Iată pentru ce vom insista mai mult asupra unor formule de cubare şi estimaţie, menite să înlocuiască empirismul de până acum.

Menţionăm că asupra tuturor celor de mai jos avem în curs noi cercetări.

I. Cubarea scoarţei.

Scoarţa şi calităţile ei se studiază pe secţiunea transversală a arborelui. In scoarţă deosebim o zonă internă (a) de culoare mai deschisă numită scoarţă vie şi alta de culoare brun roşcată (r) scoarţa moartă numită ritidom. In lemn cunoaştem alburnul A, şi duramentul R. Dacă notăm cu D diametrul arborelui cu scoarţă şi cu d diametrul fără scoarţă, avem:

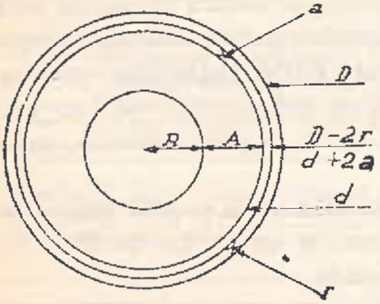

$$d=2\ (A+R)$$

$$D=2\ (A+R+a+r)\ \text{şi}$$

$$d+2\ a=D-2\ r.$$

Studiul de mai jos se bazează pe următoarele observaţiuni:

1) Creşterea scoarţei este proporţională cu creşterea lemnului şi raportul liniar între scoarţă şi lemn are o valoare medie egală cu 0,1. Raportul mediu de volum este 0,19.

2) La arborii crescuţi în aceleaşi condiţiuni staţionale în porţiunile cu ritidom, scoarţa vie are o grosime medie constantă, indiferent de vârstă.

3) Intre duramenificare şi formarea ritidomului este o analogie perfectă, în care scoarţa vie corespunde alburnului, iar ritidomul corespunde duramenului.

4) Ritidomul se produce prin activitatea felogenului secundar şi de ordin superior. Activitatea lui este periodică, având o periodicitate prea puţin studiată, de regulă de câţiva ani, spre deosebire de duramenificare, a cărei activitate este anuală.

5) In anii când se formează un nou felogen, numărul inelelor din scoarţa vie este egal cu numărul inelelor lemnoase din alburn, iar cel din ritidom egal cu numărul inelelor din duramen. In aceşti ani (în linii mari) avem următorul raport de dimensiuni:

$$\frac{a}{A} = \frac{r}{R} \text{ sau } \frac{a}{r} = \frac{A}{R}.$$

6) Scoarţa vie creşte şi, invers, ritidomul scade periodic cu o periodicitate de câţiva ani, precum se vede în figura alăturată între extremele a_1—a_2 având valoarea medie $a=\frac{a_1+a_2}{2}$ unde a_1 este grosimea scoarţei vii la începutul anului în care se formează noul felogen şi a_2 este grosimea la sfârşitul anului care precede formarea felogenului.

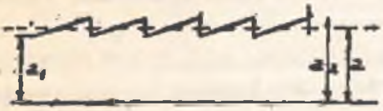

7) Conţinutul de tanin din scoarţa vie rămâne constant la arborii cari cresc în aceleaşi condiţiuni staţionale.

8) Taninul din ritidom este neglijabil din punct de vedere industrial.

9) Cantitatea de tanin la m³ lemn cu scoarţă scade, în măsura în care scade proporţia scoarţei vii faţă de volumul lemnului.

Cifrele din tablou (pag. 258) s'au calculat pentru arboretele, la care ritidomul apare la 12 ani şi pentru cazul când felogenul apare anual, deci ritidomizarea merge paralel cu duramenificarea.

Din această cauză valoarea lui a este mai mică decât se arată la punctul 6 şi deci şi valorile din tablou. Diferenţele însă sunt mici.

*

Relaţiunea dintre scoarţă şi lemn, se exprimă prin raportul $\frac{d}{D}$.

Pe acelaş arbore, valoarea lui la diferite înălţimi este sensibil aceeaşi, dar diferă dela arbore la arbore şi denotă un caracter individual. Media măsurătorilor făcute este 0,899 sau rotund 0,90.

Relaţiunea între scoarţă şi lemn se mai poate exprima şi prin

$$f = \frac{D-d}{D} = 1 - \frac{d}{D} \qquad (1)$$

media acestei valori este 1—0,90
adică f=0,10.
de unde rezultă că grosimea scoarţei de stejar este în mediu de 10 ori mai mică decât grosimea arborelui.

Proporția scoarței față de lemnul cu scoarță se exprimă prin:

$$P = 1 - \frac{d^2}{D^2} \qquad (2)$$

$$P = 2\,f - f^2 \qquad (3)$$

Expresiile (2) și (3) au valoarea medie constantă egală cu 0,19.

*

Proporția scoarței vii față de lemnul cu scoarță este:

$$P_a = \frac{4\,a\,(d+a)}{D^2} \qquad (4)$$

In expresia de mai sus d și D sunt variabile.

Valoarea ei scade cu vârsta, cu atât mai repede cu cât apare mai de vreme ritidomul. Reprezentată grafic dă o curbă concavă.

Pe acelaș arbore valoarea ei scade dela vârf spre bază.

Cifrele din coloana 2 din tablou arată valoarea acestei expresii în funcție de vârstă, când ritidomizarea începe la 12 ani.

*

Suprafața inelului de scoarță vie este:

$$S = \pi a\,(d+a).$$

în care d este variabil, a constant și în consecință S variază liniar după forma unei drepte cu coeficientul unghiular egal cu πa

*

Volumul v al scoarței este $v = V.P = V\left(1 - \frac{d^2}{D^2}\right)$ (5)

în care V este volumul arborelui cu coaje. P fiind constant, rezultă că volumul scoarței unui arbore este direct proporțional cu volumul lui. V cuprinde volumul arborelui peste 5 cm. grosime în diametru, deoarece lemnul mai subțire se cojește greu.

Volumul scoarței la un m^3 lemn cu coaje este: $v = 1 - \frac{d^2}{D^2}$ exprimat în m^3.

*

Volumul v_a al scoarței vii este:

$$v_a = V.P._a = V\frac{4\,a\,(d+a)}{D^2} = 1_{\pi} a\,(d+a) \qquad (6)$$

Se vede de aici că valoarea lui (6) scade cu vârsta, deci dela vârf spre bază, exact în aceeaș măsură în care scade valoarea lui (4).

Volumul v al scoarţei se poate determina foarte simplu prin 2 cubări succesive ale arborelui, odată cu scoarţă şi odată fără scoarţă. Volumul căutat este diferenţa între cele două volume $v = V_1 - V_2$.

Deoarece însă ritidomul din scoarţă nu conţine decât cantităţi neglijabile de tanin, ne interesează în special volumul scoarţei vii. Aceasta se cubează cu ajutorul formulei (6) precum urmează:

Trunchiul arborelui doborît se curăţă de crăci până la grosimea de 5 cm. şi se împarte în cilindri de un metru, începând dela bază. Măsurarea lui D, d şi a se face cu ruleta, pe secţiunea transversală dela mijlocul cilindrilor. In acest scop se secţionează trunchiul la distanţă de 0,5 m. dela bază şi pe urmă din metru în metru.

D şi d se măsoară în cm. pe două direcţiuni perpendiculare cu o aproximaţie de 1 mm. La fel se măsoară (a) cu zecimi de mm. Volumul lemnului cu scoarţă va fi pentru fiecare cilindru în parte:

$$V = 100 \frac{\pi D^2}{4} \text{ exprimat în } cm^3$$

iar volumul scoarţei vii va fi:

$$v_a = V.P_a = 100 \frac{\pi D^2}{4} \cdot \frac{4a(d+a)}{D^2} = 100 \pi a (d+a) \text{ exprimat în } cm^3$$

Ultima expresie reprezintă exact volumul manşonului de scoarţă vie.

Adunând volumul cilindrilor avem volumul trunchiului întreg atât pentru lemnul cu scoarţă ΣV, cât şi pentru scoarţa vie Σv_a. Ţinând seamă că dimensiunea lui a este constantă la arborele crescut în aceleaşi condiţiuni staţionale, avem pentru volumul total al scoarţei vii

$$\Sigma v_a = 100 \pi a (n a + d_1 + d_2 + d_3 + \ldots + d_n) \; cm^3$$

Impărţind rezultatul cu un milion avem volumul în m³.

Proporţia medie de scoarţă vie pentru trunchiul întreg este dată de raportul:

$$\frac{\Sigma v_a}{\Sigma V} = P_{am}$$

Cifrele din coloana 3 din tabloul de mai jos arată valoarea acestei expresii pentru arborii de vârsta 11—30 ani.

*

Cubarea scoarţei unui arboret se reduce la cubarea unui arbore, deoarece prin una din metodele date de dendrometrie — e preferabilă metoda lui Hartig — se determină dimensiunile arborelui mediu şi volumul acestuia se înmulţeşte cu numărul arborilor din arboret.

Pentru a compensa diferenţa de scoarţă, datorită caracterelor individuale, se doboară mai mulţi arbori de probă ca în cubajele obişnuite şi se face media rezultatelor. Impărţirea arboretelor în parcele de studiu se va face cu deosebită grije, în raport cu toţi factorii staţionali cari influenţează creşterea în volum, inclusiv consistenţa, expoziţia, înclinaţia, etc. cari determină conţinutul de tanin din scoarţa vie.

Comentând relaţiunile ce există între D, d şi a, constatăm următoarele:

Referitor la scoarţa în general:

1) Pe acelaş arbore, grosimea scoarţei scade de jos în sus.

2) La diametre egale, scoarţa arborilor are aceeaş grosime, indiferent de vârstă.

3) La aceeaş etate, scoarţa cea mai groasă o are arborele cu diametrul cel mai mare.

4) La aceleaşi creşteri în diametru, scoarţa cea mai groasă o are arborele cel mai bătrân.

Referitor la scoarţa vie, când ritidomul apare în acelaş an, iar felogenul cu aceeaş periodicitate:

5) Pe trunchiul cu ritidom, scoarţa vie are aceeaş grosime, pe toată lungimea cu ritidom.

6) La diametre egale, scoarţa vie este mai groasă la trunchiurile tinere.

7) La aceeaş vârstă, scoarţa vie cea mai groasă o are arborele cu diametrul cel mai mare.

8) La aceleaşi creşteri în diametru, grosimea scoarţei vii rămâne aceeaş, indiferent de vârstă sau diametrul arborelui.

Cele arătate la punctul 5—8 rămân valabile, dacă în loc de scoarţă vie şi ritidom, vorbim de alburn şi duramen.

II. Estimaţia taninului.

Taninul de stejar studiat de Freudenberg şi Vollbrecht, este un glucosid al acidului quercic, de care acidul elagic este legat sub formă depsidică. Se găseşte în scoarţa de stejar în proporţie medie de 10% de unde se extrage prin dizolvarea lui cu apă fierbinte de 80°—90° C. Este o pulbere amorfă, galbenroșietică, solubilă în apă, alcool și acetonă, insolubilă în eter și ester acetic. Este puternic acidă iar în soluție alcoolică diluată cu Cl_3 Fe dă o colorație albastră.

Cantitatea de tanin (p) se exprimă de regulă în procente din greutatea scoarței uscată la aer care mai conține încă 15% apă.

In cele de mai jos noi îl vom exprima în proporții subunitare.

t=G. p, unde G este greutatea scoarței.

G=v. g, unde g este greutatea specifică a scoarței și variază între 0,70—0,80.

deci t=v.g.p.

Conținutul de tanin din ritidom (p_2) este neglijabil iar cel din scoarța vie (p_1) variază foarte puțin la arborii crescuți în aceleași condițiuni de vegetație. Procentul mediu de tanin în scoarța cu ritidom, dacă neglijăm valoarea lui p_2 și diferența între greutatea specifică a scoarței vii și ritidomului este:

$$p = \frac{a}{a+r} p_1 \qquad (7)$$

în care r este grosimea ritidomului.

Din această expresie, care face inutilă o serie întreagă de analize de laborator, se vede că procentul de tanin din scoarță, scade cu îngroșarea ritidomului, deci cu vârsta.

Se vede de aici că (p) este maxim când (r) este nul, deci înainte de apariția ritidomului. In mod obișnuit la crângurile noastre ritidomul apare la 8—14 ani, în majoritatea cazurilor la 12 ani.

Stațiunea optimă pentru creșterea gorunului, este optimă și pentru procentul de tanin, deci căldura, lumina, expoziția sudică sau sudvestică, solul adânc și fertil, consistența redusă, măresc procentul de tanin. In general conținutul de tanin este proporțional cu creșterea materiei lemnoase.

Taninul la un metru cub lemn cu coaje este:

$$t = 1000 \text{ g.p. } \left(1 - \frac{d^2}{D^2}\right) \text{ kg} \qquad (8)$$

Valoarea lui t pentru arborii de 11—30 ani s'a trecut în coloana 4 din tabloul de mai jos.

Taninul la ha este egal cu taniul la mc înmulțit cu volumul la ha.

$$T = 1000 \text{ g.p. } V \left(1 - \frac{d^2}{D^2}\right) \qquad (9)$$

Formulele (8) și (9) sunt generale, utilizabile atât pentru scoarța fără ritidom cât și pentru scoarța cu ritidom. In ultimul caz se introduc în formulă valorile lui g și p, calculate pentru scoarța cu ritidom.

Expresiunile (8) și (9) se mai pot scrie:

$$t=1000 \text{ g.p. } (2 f-f^2) \qquad (10)$$

$$T=1000 \text{ g.p. } V (2 f-f^2) \qquad (11)$$

Când utilizăm valorile medii ale lui $\frac{d}{D}$ și f avem

$$t=190 \text{ g.p. kg}$$

$$T=190 \text{ g.p.V kg.}$$

Când ne servim de volumul scoarței vii, avem:

$$t=4000 \text{ a.g. } p\frac{d+a}{D^2} \qquad (12)$$

$$T=4000 \text{ a.g.p.}V\frac{d+a}{D^2} \qquad (13)$$

In aceste formule însă g și p reprezintă greutatea specifică și proporția de tanin din scoarța vie.

Greutatea specifică se determină după cum urmează:

Se iau mai multe bucăți de scoarță vie curățite de ritidom, sub formă de inele dela diferite înălțimi ale arborelui și după ce se usucă la aer vreo 5 zile, se cântăresc cu o balanță sensibilă.

Greutatea scoarței să fie 100—150 grame.

Se stabilește exact volumul cu ajutorul a doi cilindri gradați de 250 cm^3, din care ultimul se umple cu 250 cm^3 sământă măruntă (mac sau rapiță), în al doilea se pune scoarța. Se toarnă peste ea sământă până la gradația de 250 cm^3.

Sământa rămasă în primul cilindru arată volumul scoarței.

In toate cazurile, înainte de cetirea gradațiilor se scutură cilindrul pentru ca sământa să se taseze la fel.

Din aceste date avem:

$$g=\frac{G}{v}.$$

Procentul de tanin din scoarța vie nu se poate determina decât în laborator prin una din cele două metode întrebuințate: metoda directă a lui Schroeder, care dă cele mai exacte rezultate, sau prin metoda indirectă, întrebuințată foarte mult în industria de piele.

După ce se recoltează vre-o 500 grame depe fiecare arbore, în modul arătat pentru determinarea lui g, scoarţa vie destinată pentru analiză, se macină cât mai mărunt posibil, — în lipsă de mori mici speciale pentru scoarţă — într'o morişcă de cafea şi astfel se prezintă la laborator.

Analiza este foarte anevoioasă şi durează vreo 7 zile.

Laboratoarele fabricilor de piele, în mod normal nu execută analize străine de fabrică, iar laboratoarele instituţiilor publice de chimie, în general nu sunt amenajate pentru analize de tanin.

Astfel determinarea lui p în laborator, pentru fiecare caz în parte, în prezent este foarte dificilă.

Când analizele se pot face cu uşurinţă, stabilirea cantităţii de tanin pentru arborete se face în modul următor:

Se cubează exact volumul mai multor arbori-probă, cu scoarţă cu tot. Fie volumul acesta V_1.

Se cojeşte de pe arbore toată scoarţa. Cojirea se face cu ajutorul mezdrelei, deoarece lucrările de estimaţie se fac înainte de a începe circulaţia sevei. După vreo 10 zile de svântare, se cântăreşte şi se macină toată scoarţa. Fie, G, această greutate.

Se stabileşte conţinutul, p, de tanin pentru gradul de umiditate real al scoarţei.

Taninul T_1 pentru volumul V_1 lemn cu scoarţă este:

$$T_1 = G.p.$$

Taninul pentru un m^3 lemn cu scoarţă este:

$$t = \frac{T_1}{V_1}$$

Prin arborii de probă găsim şi volumul total V al arboretului, iar cantitatea totală de tanin T al arboretului este: $T = t.V$ deoarece valoarea lui t este aplicabilă pentru întreg arboretul.

Se lucrează însă cu suficientă aproximaţie pentru nevoile comerciale, dacă în cazul arboretelor apte pentru scoarţă, de pe soluri bune, expoziţie sudică şi consistenţă normală, în expresiile (12) şi (13) luăm: $g.p = 0,10$.

Intr'adevăr în astfel de arborete valoarea medie a lui g este 0,75 iar procentul de tanin din scoarţa vie este 13—14%.

In această ipoteză am calculat cantitatea de tanin raportată la un m^3 lemn cu scoarţă, în funcţie de vârstă, în intervalul 11—30 ani, aşa cum se arată în rublica 4 din tabloul de mai jos.

Variaţia valorii taninului în funcţie de vârsta arborilor.

Preţul unui kg de tanin dintr'un arbore cu ritidom, are valoare mai mică decât taninul din arborele fără ritidom, deoarece extracţia lui trebue să se facă din mai multă scoarţă, deci cu mai multe cheltueli.

1.	2	3	4	5	6
Vârsta.	Proporţia de scoarţă vie pe secţiuni de vârsta n.	Proporţia medie de scoarţă vie pentru arbori de vârsta n.	Cantitatea reală de tanin la un mc lemn cu scoarţă în kg	Factorul reductor al preţului taninului.	Cantitatea redusă de tanin la un mc lemn cu scoarţă în kg
11	0,190	0,190	19,00	1,000	19,00
12	0,190	0,190	19,00	1,000	19,00
13	0,174	0,187	18,70	0,984	18,40
14	0,161	0,184	18,40	0,968	17,81
15	0,150	0,179	17,90	0,942	16,86
16	0,140	0,175	17,50	0,921	16,11
17	0,132	0,171	17,10	0,900	15,39
18	0,124	0,167	16,70	0,878	14,66
19	0,117	0,163	16,30	0,857	13,96
20	0,111	0,159	15,90	0,838	13,24
21	0,106	0,155	15,50	0,815	12,63
22	0,101	0,151	15,10	0,794	11,98
23	0,096	0,148	14,80	0.778	11,51
24	0,092	0,145	14,50	0,763	11,06
25	0,088	0,141	14,10	0.742	10,46
26	0,085	0,138	13,80	0,726	10,01
27	0,081	0,136	13,60	0,715	9,72
28	0,078	0,133	13,30	0,700	9,31
29	0,076	0,130	13,00	0,684	8,89
30	0,073	0,128	12,80	0,673	8,61

Presupunând că acestea sunt proporţionale cu plusul de ritidom, valoarea taninului scade exact în măsura în care scade cu vârsta, proporţia de scoarţă vie a arborilor.

Cifrele din coloana 5 arată valoarea acestui factor reductor. Se ia ca bază preţul taninului din scoarţa arborilor pe care încă nu s'a format ritidom, de regulă din arborii sub 12 ani.

Pentru a evita calculul de reducerea preţului, am redus cu acelaş factor cantitatea de tanin la mc., urmând ca la stabilirea valorii taninului, să se introducă în formulă preţul de bază din arborii fără ritidom. Cifrele din coloana 6 arată cantităţile reduse de tanin la m^3 lemn cu coajă. Astfel valoarea taninului la ha este:

$$K = L.T = L.V.t \qquad (14)$$

In mod normal în arboretele optime pentru scoarţă, t are valorile din coloana 6. Valoarea lui L, preţul unui kg de tanin loco pădure în scoarţa arborilor, liber de orice impozit, depinde de situaţia pădurei, de conjunctura pieţei, şi se calculează prin analize de preţuri, luându-se ca bază preţul dela fabrică. In anul 1939 în pădurile din jurul Zalăului, L a fost egal cu 7 lei, iar în anul 1940 valoarea probabilă va fi 12—14 lei. Volumul V la ha se determină prin inventarieri şi cubaje exacte pentru fiecare arboret în parte.

Eichenschälrinde.

L'écorce de chêne.

Appuyé sur des observations très intéressantes en ce qui concernent les relations entre l'écorce et le bois, chez les arbres de chêne, on établit les formules de calcule du volume de l'écorce, d'abord pour l'arbre considéré individuellement; puis on passe à la production de l'hectare de forêt, en utilisant l'arbre moyen.

La seconde partie de l'étude s'occupe à déterminer la quantité du tannin contenue dans l'écorce et les variations de celle-ci avec l'âge.

Din lucrările Laboratorului Botanic

al Şcoalei Politechnice

CONTRIBUŢIUNI LA FLORA MUNŢILOR BUCEGI

de Ing. AL. BELDIE

(Bucureşti)

I.

Semnalarea de staţiuni pentru oricare specie de plante din cuprinsul unui teritoriu al ţării cu vegetaţie remarcabilă, aduce o lumină nouă la cunoaşterea ariilor lor de vegetaţie, încă nedeajuns lămurite.

Urmărind vegetaţia atât de bogată şi interesantă a munţilor Bucegi, se întâlnesc o serie de specii care nu sunt pomenite în lucrările speciale floristice dedicate acestei regiuni. Deasemenea se găsesc specii mai rare sau îndoelnice cari, deşi citate din unul sau puţine puncte ale masivului sau din regiunile învecinate, asupra lor este util să se revină cu indicaţiuni mai precise asupra existenţei şi locurilor lor de creştere.

O parte din plantele interesante din aceste puncte de vedere sunt arătate în lista de mai jos în care se insistă asupra unor genuri critice, în scopul de a contribui la cunoaşterea unităţilor sub care aceste genuri se prezintă în Bucegi *).

In afară de materialul recoltat în urma cercetărilor pe teren, o bună parte din date le-am obţinut cercetând:

1) Herbarul laboratorului de botanică al Facultăţei de Farmacie din Bucureşti (prescurtat Herb. Fac. Farm.), unde am gă-

---

*) Prima noastră contribuţie de acest fel, cuprinzând specii noui pentru flora Bucegilor ca: **Ligularia glauca** (L.) Hoffm., **Papaver radicatum** Rottb., **Linaria alpina** (L.) Mill., **Iris sibirica** L., **Iris hungarica** W. K. etc., este lucrarea: „Câteva plante interesante din flora munţilor Bucegi şi Piatra Craiului" de P. Cretzoiu şi Al. Beldie, in „Acta pro Fauna et Flora universale" Seria II. Vol. II, No. 14—16 din 1937.

sit un preţios material recoltat cu îngrijire de către regretatul Prof. Marcel Brândză şi de către D-nii Prof. Th. Solacolu şi Conf. Dr. Radu Zitti.

2) Herbarul laboratorului de Botanică al Facultăţei de Silvicultură dela Politechnica „Regele Carol II" din Bucureşti, unde se găsesc multe plante din Bucegi recoltate de: Prof. N. Iacobescu, Prof. C. C. Georgescu, M. Badea, P. Cretzoiu şi S. Paşcovschi, precum şi plante din herbarul J. Wolff. (prescurtat: Herb. Pol. Buc.).

*

Cystopteris fragilis (L.) Bernh. f. dentata (Sm. Hook.

Valea Izvorul Dorului, pe stânci la 1290 m. alt.

f. cynapifolia (Hoffm.) Koch.

Valea Jepilor, malul drept, pe stânci în pădure, la 1100 m. alt.

Alisma plantago L.

Valea Isvorul Dorului, în pădure la locuri mlăştinoase. 950 m. alt.

Bromus barcensis Simk.

Această frumoasă graminee a fost descoperită şi citată în literatură, pe muntele Tâmpa de lângă Braşov.

In Bucegi, am găsit-o în două staţiuni şi anume: Pe Brâna Mare a Jepilor, în dreptul văii Urlătoarea Mică, la 1710 m. alt. şi în partea superioară a văii Jepilor, pe faţa Caraimanului, la 2020 m. alt.

Calamagrostis villosa (Chaix) Mutel.

Piatra Arsă (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.); Valea Ialomiţei, lângă „Casa Peştera".

Deschampsia flexuosa (L.) Trin. var. montana (L.) Richt.

Furnica, spre Vârful cu Dor, în păşuni, 1550—1600 m. alt.; Vârful cu Dor, Peleşel, Peştera, Obârşia (leg. Marcel Brândză in Herb. Fac. Farm.).

Festuca apennina De Not.

Vârful cu Dor, Piatra Arsă (leg. M. Brândză in Herb. Fac. Farm.).

Trisetum fuscum (Kit.) R. et Sch.

Valea Cerbului (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Carex contigua Hoppe.

Furnica, pădure (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.).

Carex canescens L.

Valea Peleşului (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.); Valea Ialomiţei, între Padina şi Bolboci (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).

Carex distans L.

Valea Ialomiţei, pe muntele Nucet (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Carex divulsa Good.

Pădurea Colţii lui Barbeş, 1200 m. alt.

Carex hirta L.

Valea Ialomiţei, între Padina şi Bolboci (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).

Carex pilosa Scop.

Pădurea Colţii lui Barbeş, la „Captări" 1150 m. alt.

Carex stellulata Good.

Valea Peleşului (leg. Th. Solacolu in Herb. Fac. Farm.).

Streptopus amplexifolius (L.) D. C.

Valea Ialomiţei, în Cheile Zănoagei.

Thalictrum alpinum L.

Piatra Arsă, 1500—1550 m. alt. (leg. R. Zitti in Herb. Fac. Farm.).

Arabis sudetica Tausch.

Această plantă a fost citată cu precizitune din Carpaţii de Nord şi munţii Marmaţiei şi Rodnei (J. Prodan).

In Bucegi, am găsit-o într'o singură staţiune, la Colţii lui Barbeş, pe brâne la altitudinea de cca 1700 m., în apropiere de staţiunea de Ligularia glauca.

Potentilla thuringiaca Bernh. var. Nestleriana (Tratt.) Schinz et Kell.

Furnica, în poeni pe drumul către poiana „Sfârşitul Lumii" 1350 m. alt.; Sinaia; pădurea de sub „Stâna Regală", în poeni; Valea Babei.

f. parviflora (Gaud.) Focke — Sinaia: pădurea de sub „Stâna Regală", în poeni.

Prunus avium L. Sinaia: sub stâncile „S-ta Ana", un exemplar.

Astragalus australis (L.) Lam. var. Bucsecsii Jav.

Vârful Omul (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).

Lathyrus venetus (Mill.) Rouy.

Sinaia: pe „Calea Codrului" în pădure.

Vicia sepium L. var. montana (Fröhl.) Koch.

Pădurea „Colţii lui Barbeş" la 1210 m. alt.

Geranium Caroli — Principis Panţu.

Această remarcabilă plantă, a fost descoperită pentru prima oară în Bucegi şi cunoscută din Caraiman, Valea Jepilor şi Valea Cerbului. (Panţu: Geraniaceele din România pp. 50—51). Am mai găsit-o în Valea Priponului la 1700 m. alt. precum şi pe brânele depe versantul sudic al muntelui Morarul la 1920 m. alt.; totdeauna vegetând în tovărăşie cu specia următoare ca şi în staţiunea clasică de pe Caraiman (Panţu: Contribuţiuni la Flora Bucegilor).

Geranium coerulatum Schur.

Coştila: Valea Priponului la 1700 m. alt.; Morarul: versantul sudic, pe brâne la 1900 m. alt.

Evonymus latifolius (L.) Mill.

Furnica: la „Chioşcul Davilla" (leg. S. Paşcovschi in Herb. Pol. Buc.); Jepii Mici, în Valea Urlătoarea Mică la 1350 m. alt.

Viola ambigua W. K.

Intre Sinaia şi Poiana Ţapului (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Viola, cyanea Čel.

Intre Sinaia şi Poiana Ţapului (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Viola lutea Huds. ssp. sudetica (Willd.) W. Becker.

Sinaia (leg. N. Iacobescu in Herb. Pol. Buc.).

Daphne mezerum L. var. alba Ait.

Această frumoasă varietate cu flori albe, am găsit-o pe Brâna Mare a Jepilor, pe versantul nordic al Jepilor Mici la 1730 m. alt.

Bupleurum ranunculoides L.

Coştila: Brâna de mijloc, deasupra Văii Ţapului, la 2300 m. alt.

Thymus chamaedrys Fr. f. adscendens Wimm et Gr.

Piatra Arsă, în poiana „Stâna Regală".

f. silvestris Schreb.

Valea Jepilor, la 1350 m. alt.

Thymus parviflorus Opiz.

Furnica, în păşuni, la 1600 m. alt.

Thymus pulcherrimus Schur f. oreades Lyka.

Jepii Mici: în Valea Urlătoarea Mică, la 1670 m. alt.

Thymus carpaticus Čel.

Vârful Piatra Arsă, la 1980 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.); Valea Cerbului, la 1800 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.);

Melittis melissophyllum L.

Valea Jepilor, la 1350 m. alt.

Fraxinus excelsior L. Sinaia: la stâncile „S-ta Ana"; pădurea de sub „Stâna Regală" la 950—1000 m. alt.

Lonicera coerulea L.

Cheile Zănoagei, pe faţa muntelui Dichiu (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.);

Am mai găsit acest arbust, rar în Bucegi, pe versantul nordic al Morarului, în Valea Râpa Zăpezii la altitudinea de cca 2080 m. unde vegetează izolat printre pâlcurile de Rhododendron şi jnepeni.

Aster amellus L.

Muntele Colţii lui Barbeş, pe coaste stâncoase deasupra Vânturişului, la 1500 m. alt.

Este remarcabilă această staţiune înaltă a plantei care vegetează în mod obişnuit, tocmai jos în Valea Prahovei (între Sinaia şi Valea Largă), lipsind în celelalte regiuni din cuprinsul Bucegilor.

Hieracium alpinum L. ssp. gymnogenum Zahn.

Babele, pe stânci, 2200 m. alt. (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium aurantiacum L. ssp. typicum Zahn.

Jepii Mici (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. carpathicola N. P.

Valea Jepilor, la 2120 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. chrysophorum N. P. Valea Jepilor. La 2120 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

ssp. subaurantiacum N. P.

Piatra Arsă (leg. C. Georgescu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium bifidum Kit. ssp. pseudocardiobasis Zahn.

Sinaia: Stâncile „S-ta Ana".

Hieracium brachyatum Bert. (Bauhini < pilosella).

Pădurea Colţii lui Barbeş, în poeni, la 1100 m. alt.

Hieracium dacicum Uechtr. (sparsum > prenanthoides).

Jepii Mici, în Valea Urlătoarea Mică.

Hieracium caesium Fr.

Sinaia: Stâncile „S-ta Ana".

Hieracium Fritzei F. Schultz. (alpinum > prenanthoides).

Jepii Mici, pe Brâna Mare a Jepilor la 1750 m. alt.

Hieracium Morissianum Rchb. f. ssp. villosifolium N. P.

Valea Cerbului, la 1700 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium nigrescens Willd. (alpinum > murorum).

Jepii Mici: Sub cantonul funicularului „Schiel", la 1950 m. Pe Brâna Mare a Jepilor, la 1750 m. alt.

ssp. brachytrichellum Zahn.

Valea Mălăeşti (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium Pavichii Heuff.

Valea Joiţei, deasupra comunei Predeal (leg. M. Badea in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium pietrosenze Deg. et Zahn (alpinum—bifidum) ssp. crassifolium Prodan.

Jepii Mici: Sub cantonul funicularului „Schiel", la 1950 m. alt.

Hieracium praecurrens Vuk.

Sinaia, pe „Calea Codrului", 1050 m. alt.; Valea Jepilor, 1060 m. alt.; Valea Joiţei, deasupra comunei Predeal, 1050 m. klt. (leg. M. Badea in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium pseudobifidum Schur ssp. pseudobifidum (Schur) Zahn.

Coştila: pădurea Munticelu, la 1350 m. alt.

ssp. pelesiforme Prod.

Sinaia: Calea Codrului, la 1020 m. alt.

Hieracium prenanthoides Vill. ssp. lanceolatum Vill.

Jepii Mici, pe drumul „Schiel", la 1460 m. alt.

Hieracium Rostanii N. P. (villosum-alpinum).

Valea Jepilor, 1250 m. alt.; Valea Cerbului, 1660 m. alt. (leg. P. Cretzoiu in Herb. Pol. Buc.).

Hieracium stoloniflorum W. K. ssp. **eustoloniflorum** W. K.

Valea Mălăeşti (leg. J. Wolff in Herb. Pol. Buc.).

In ce priveşte materialul de Hieracium, m'am bucurat de preţioasele determinări şi revizuiri a D-lor Prof. J. Prodan şi Prof. E. J. Nyarady dela Universitatea din Cluj, cărora le aduc, pe această cale omagiile şi mulţumirile mele.

Beiträge zur Kenntnis der Flora der Bucegigebirge.

Contributions à l'étude de la flore des montagnes Bucegi.

La flore du massif montagneux Bucegi est bien connue; elle est riche et intéressante.

Toutefois les investigations minutieuses arrivent souvent d'y découvrir de nouvelles espèces quelque fois rares.

L'auteur donne une liste de plantes qui n'ont pas été signalées dans les travaux consacrés à cette région. Il a trouvé aussi utile d'insister sur quelques unes dont la présence était mise en doute. Puis il attache une importance spéciale pour quelques genres critiques.

En dehors du matériel récolté a l'occasion des diverses tournées faites dans la région, l'auteur a utilisé aussi les plantes des herbiers appartenant aux laboratoires des Facultés de Sylviculture et de Farmacie de Bucureşti.

COMENTARII – INSEMNĂRI

FABRICAREA EXTRACTELOR TANANTE DIN LEMN

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU (Oravița)

Dintre speciile forestiere europene, numai lemnul stejarului, gorunului și al castanului are un conținut mai important în substanțe tanante pentru a putea servi ca materie primă la obținerea extractelor tanante din lemn.

Astfel lemnul de stejar și gorun conține în duramentul lemnului de peste 90 ani 4,6 până 7,8%, iar în alburn 1% substanțe tanante. După alți autori lemnul arborelui de stejar între 8—20 ani conține 1,5% substanțe tanante, cel de 100 ani 6,6%, iar cel de 120 ani 9%.

Cantitatea de substanțe tanante dintr'un arbore scade dela bază spre vârf, rădăcina fiind cea mai bogată în asemenea substanțe.

Stejarul din Slavonia conține în medie 5,6% substanțe tanante.

In general lemnul care conține sub 3% substanțe tanante numai poate face obiectul unei extracții, aceasta ne mai fiind rentabilă.

Lemnul de castan nobil este ceva mai bogat decât cel de stejar în substanțe tanante, ajungând la arborii bătrâni până la un conținut de 8—16%. Conținutul rădăcinilor de castan în substanțe tanante se urcă până la 17,5%.

Dintre speciile exotice lemnul de Quebracho, importat din Argentina și Paraguay este cel mai întrebuințat ca materie primă în industria extractelor tanante. Duramenul acestui lemn conține 19—23% substanțe tanante, putând fi întrebuințat după mărunțire în stare brută, ca materie tanantă, iar dacă se supune operațiunii extractive, se pot scoate extracte cu un conținut dela 55% în sus. Astăzi tăbăcirea numai cu extracte de Quebracho nu se mai întâlneşte aproape deloc, ci numai în amestec cu alte extracte, de ex.: cu extrasul din coaja de molid.

Se mai prepară extracte tanante şi din lemnul de Acacia catechu din Indiile Răsăritene, Bengal şi Ceylon, din al cărui durament se pot prepara extracte tanante cu un conţinut de 30—50% substanţe tanante. Aceste extracte tanante se aduc în comerţ în blocuri mari şi sunt cunoscute sub denumirea de: „Terajaponica".

In fine lemnul şi rădăcina de Rhus pentaphyllum dă un extras asemănător celui de Quebracho, sub denumirea de „Tisero".

*

In România extractele tanante din lemn s'ar putea produce numai din lemnul de stejar, gorun şi castan.

Lemnul de stejar, însă fiind valoros ca lemn de lucru, nu poate fi întrebuinţat în întregime în industria extractelor tanante. In acest scop se pot întrebuinţa numai deşeurile, lemnele defectuoase şi lemnul de rădăcină. Atunci când lemnul ar trebui transportat dela distanţe mari până la instalaţia de prelucrare în extracte tanante, se obicinueşte a se înlătura alburnul, căci am văzut că conţine numai 1% substanţe tanante; deci alburnul nu rentează a se supune operaţiunii de extragere.

Să vedem care ar putea fi posibilităţile de extracţie a substanţelor tanante din lemnul de stejar, pentru România.

Am văzut[1]) că stejarul ocupă în România o suprafaţă de 636.858 ha., iar gorunul 593.054 ha. deci în total 1.229.912 ha. Pe de altă parte ştim despre creşterile lemnoase comercializabile anuale ale stejarului că sunt de 2,6 m^3 pe hectar[2]), de unde urmează că lemnul ce putem exploata anual se ridică la cantitatea de 1.229.912 ha.×2,6 m^3=3.197.771 m^3 din care 25% adică 799.413 m^3 este lemn de lucru. Din această cantitate de lemn de lucru obţinem 44% marfă debitată şi 56% deşeuri.

Din cele 56% deşeuri 18% revine rumeguşului, iar 38% reprezintă scurtături, lăturoaie, margini, etc.

Dacă admitem că rumeguşul şi încă 18% din cele 38% scurtături, lăturoaie etc. se ard în cazanele fabricilor de che-

---

1) Andrei Mălăescu: Extractele tanante întrebuinţate în industria pielăriei. Rev. Păd. Nr. 3/1940 pag. 186.

2) Ing. Dr. Vasile Sabău: Problema materiilor prime în România. 1939.

restea respective şi că numai 20 din cele 56% deşeuri rămase dela prelucrarea lemnului de lucru ne-ar sta la dispoziţie pentru fabricarea extractelor tanante din lemnul de stejar, această cantitate de[1]: 127.906.400 Kg ne-ar putea da o cantitate de 18.272.343 Kg sau 1827 vagoane extracte tanante cu o concentraţie de 20—25° Bé. Ţinând seama că fabrica de extracte tanante din lemn de stejar din Jupanie (Slavonia)[2] consumă în acest scop anual 80.000 steri deşeuri de stejar, din care produce 6000—7000 tone extracte tanante, deducem — socotind un ster = 0,7 m^3 à 800 Kg — că 7 Kg lemn ne dă 1 Kg extract tanant.

Deci numai din această cantitate infimă de deşeuri ale lemnului de lucru de stejar am putea să producem o cantitate dublă de extracte tanante, faţă de nevoile noastre interne.

Dar în afară de deşeurile fabricilor de cherestea, s'ar mai putea prelucra cu folos şi lemnul de buturugă de stejar care după cum am mai amintit este mai bogat în substanţe tanante, decât lemnul de trunchiu şi de crăci.

La un volum aerian de 3.197.771 m^3 lemn de stejar cât se exploatează anual, corespunde după Burckhardt şi Schindler o cantitate de 18% lemn de buturugă fără rădăcini, adică $3.197.771 \times 0{,}18 = 575.599\ m^3$. Dacă am admite că din această cantitate s'ar extrage numai 20% (din locurile mai accesibile şi cu o situaţie mai favorabilă) am ajunge la o cantitate de $575.599 \times 0{,}2 = 115.120\ m^3$ materie primă pentru industria extractelor tanante din lemnul de stejar, din care s'ar putea extrage $\frac{115.120\ m^3 \times 800\ \text{Kg.}}{7} = 13.156.571$ Kg. = 1315 vagoane extracte tanante anual.

Castanul nobil ocupă suprafeţe mici la noi în ţară şi anume: 54 de hectare în Sub Carpaţii Olteniei şi 649 ha. în Transilvania, deci în total 703 ha. Aceasta nu poate intra deci în considerare la noi.

OPERAŢIUNEA EXTRAGERII TANANTELOR DIN LEMN

Lemnul din deşeurile fabricilor de cherestea, rămăşiţele din parchete de 0.5—1 m lungime, lemnul de buturugă, de rădăcină şi cel din crăcile strâmbe de 15—30 cm grosime, se curăţă de coajă şi de album, se mărunţeşte în foi sau ţăndări subţiri de 2—4 mm cu ajutorul unor maşini rotative cu cuţitele montate pe periferia unui disc, care se roteşte cu mare viteză. Aceste cuţite taie lemnul în cap, adică perpendicular pe direcţia fibrelor. Un dispozitiv cu şurub fără sfârşit mişcat automat împinge lemnul asupra cuţitelor cari, mişcându-se foarte repede, taie aşchii de 2—4 mm grosime, după calitatea lemnului.

---

[1] $790413\ m^3 \times 0{,}2 = 159.883\ m^3$, care socotiţi a 800 Kg m^3 = 127906400 Kg.

[2] Széçsi Zsigmond: Az erdőhasználattan kézikönyve.

Figura de mai jos reprezintă o asemenea maşină:

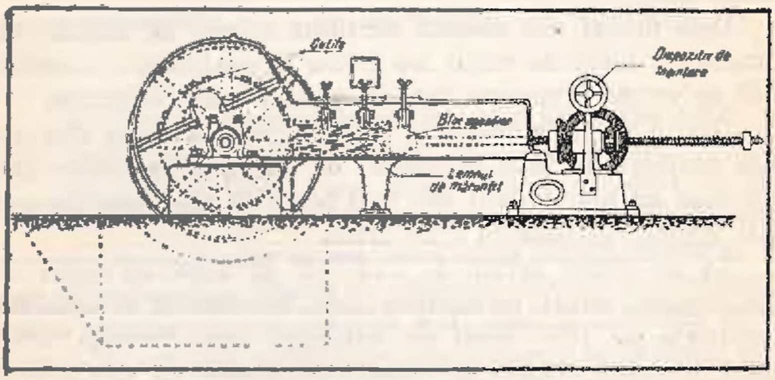

(Desen I. Ungureanu).

Maşină pentru mărunţirea lemnului (Holzraspelmaschine). După Dr. Georg Thenius: Das Holz und seine Destillations=Produkte.

Dispozitivul de punere în mişcare a discului cu cuţitele este situat lateral. După ce s'a terminat de tăiat bucata de lemn fixată în maşină, dispozitivul de împingere a lemnelor se aduce cu ajutorul unei piese de întrerupere a mişcării lui, repede în poziţia iniţială, se fixează altă bucată de lemn în maşină şi operaţiunea de mărunţire reîncepe. Aşchiile se prind pe sub discul cuţitelor şi se conduc cu ajutorul unui transportor mecanic (bandă transportoare sau un pater noster) direct la instalaţia de extracţie.

Prin această mărunţire a lemnului fascicolele de fibre ale acestuia se desfac uşor în fibre elementare cea ce facilitează pătrunderea în fibre a soluţiei de extracţie întrebuinţată.

Extracţia este bazată pe principiul difuziunii. (Dacă despărţim două soluţii printr'o membrană permeabilă cele două soluţii trec reciproc una într'alta prin peretele membranos. In cazul extraselor din lemn, peretele membranos este format de pereţii fibrelor lemnoase).

Ca soluţie de extracţie a substanţelor tanante se foloseşte exclusiv apa lipsită de calcar.

Pentru a reduce din tăria apei datorită eventualului ei conţinut de calcar, se obicinueşte a i se adăuga puţin acid sulfuric, bisulfit, acid oxalic etc.

Aşchiile fine de lemn se aşează în căzi largi de lemn sau aramă deschise sau închise la gură, iar în timpurile mai noui se folosesc în acest scop căzi din beton armat.

Cinci până la 9 asemenea căzi formează o baterie.

Se lasă să se scurgă deasupra aşchiilor de lemn apă caldă de 30—40°, prin stropire. Cu apa care a trecut prin cadă, se repetă — după ce s'a încălzit în prealabil la aceeaş temperatură — din nou udarea aşchiilor încă de vreo 5 ori. De fiecare dată udatul acesta durează câte 12 ore pentru a obţine, în felul acesta, cât mai multe substanţe tanante.

In procedeele mai moderne se întrebuinţează câte o baterie de căzi, compusă din 5—9 sau chiar 10—12 bucăţi. Căzile au fund dublu, cel de deasupra fiind găurit (ciuruit) şi sunt prevăzute la gură cu capace de aramă prin care străbat două ţevi. Printr'una se scurge apă rece, iar prin cealalta, aburi calzi dela un cazan

Căzile bateriei sunt aranjate, fie în scară, pentru ca leşia să se poată scurge dela sine dintr'o cadă într'alta, fie unele lângă altele, în acelaş plan, când este nevoe să se pompeze lichidul dintr'o cadă într'alta.

Tratarea aşchiilor de lemn se face în felul următor:

După ce întregul şir de căzi s'au umplut cu aşchii de lemn, se umple prima cadă cu apă, care se încălzeşte cu ajutorul vaporilor introduşi, pe ţeava a doua, în cadă. Apa caldă disolvă substanţele tanante din lemn, bine înţeles împreună cu alte substanţe netanante solubile în apă şi se îmbibă cu o anumită cantitate din acestea, formând un fel de zeamă (leşie). Zeama formată în prima cadă se introduce sau se pompează în cada următoare, prima cadă umplându-se din nou cu apă curată încălzită cu vapori. Şi în felul acesta se continuă muiatul şi spălarea aşchiilor de lemn, până când fiecare cadă a trecut prin 10—12 asemenea spălări. Zeama scursă din ultima cadă se adună într'un vas colector, unde se produce clarificarea ei, prin decantare. Urmează după aceea încă o curăţire chimică. Zeama se pompează într'o căldare, i-se adaugă sânge şi cca 300 grame acid sulfuric, apoi se încălzeşte succesiv până la 60—70°, până când sub acţiunea acestei temperaturi sângele se coagulează şi precipitând albumina, antrenează cu sine materiile în suspensiune, substanţele colorante şi o parte din substanţele tanante. După decantarea zemei clarificate, precipitatul este presat în filtre-prese şi spălat apoi pentru recuperarea părţilor tanante.

Decolorarea zemurilor se mai poate face şi cu ajutorul unor produse chimice ca: bisulfitul de sodiu, bioxidul de sulf, ferocianura de potasiu, acetatul de plumb, cărbunele decolorant etc.

Zemurile astfel purificate şi decolorate au o concentraţie slabă, de 2—3° Bé; deaceea mai trebuesc supuse înainte de aducerea lor în comerţ, unei operaţiuni de concentrare, până la 24° Bé.

Aceasta se face în vase închise şi sub vid, în cari zeama se încălzeşte la 50—60°, cu ajutorul a 8 ţevi şerpuitoare parcurse de vapori fierbinţi aduşi dela un cazan. Deci vaporii de încălzire n'au contact direct cu zeama ; când părăsesc vasul închis, ajungând în contact cu aerul — ies sub formă lichidă din cele opt ţevi.

Vidul din vas ajută evaporarea apei din zemuri la o temperatură mai joasă (50—60°), decât este temperatura normală de fierbere a apei, care ar provoca descompunerea substanţelor tanante extrase. Vaporii formaţi în vasul închis se îndepărtează prin pompare.

Când zeama a atins consistenţa siropului, conţinutul ei în substanţe tanante este de 23—40%.

Prin fierbere mai departe, se obţin produse, cari, după răcire, se întăresc într'un fel de pastă de consistenţa smoalei, care se împachetează în saci de iută sau în butoaie de fag căptuşite cu hârtie şi se dau în comerţ sub denumirea de extracte solide.

In timpurile mai noui concentrarea extractelor se continuă şi mai departe, tratând pasta mişcată pe benzi transportoare formate din împletitură de sârmă, cu un contra curent de aer cald, până când produsul, datorită fragilităţii lui, se pulverizează.

Pulberizarea se mai poate face şi sub vid, când se formează la o temperatură mult mai mică o pulbere fină, care trebue să conţină sub 10% umiditate.

Aceste extracte uscate conţin 45—68% substanţe tanante.

Extractul din lemn de stejar şi castan se foloseşte în special la pregătirea tălpii şi a curelelor de transmisiune.

Aşchiile de lemn epuizate după eşirea dela difuzoare, se întrebuinţează ca combustibil la încălzirea instalaţiei.

Gewinnung von Gerbstoffe aus Holz.

La fabrication des extraits tannantes contenus dans le bois.

Tout d'abord on montre l'importance de diverses espèces forestières au point de vue du contenu en tannin. Puis, pour clarifier la question, on apprécie les possibilités des forêts de la Roumanie en bois contenant des substances tannantes.

En deuxième rang on décrie en détail la méthode employée dans les usines pour obtenir le tannin des bois.

MICŞORAREA PATRIMONIULUI FORESTIER AL STATULUI

de CONST. V. POPESCU
Ing. inspector silvic (Bucureşti)

In cursul ultimilor două decenii, patrimoniul forestier al Statului a avut mult de suferit nu numai prin exploatări intense în vederea producerii de venituri necesare refacerii diferitelor lucrări de utilitate publică, dar mai cu seamă prin micşorarea suprafeţelor datorită aplicării legii de reformă agrară, când s'a luat din proprietăţile Statului o mare suprafaţă de pădure şi s'a destinat ca păduri şi păşuni comunale. A urmat apoi exploatarea pentru transformarea lor în păşune, păşuni cari nici astăzi nu pot fi folosite aşa după cum s'a intenţionat de legiuitor, pentrucă s'a urmărit în primul rând exploatarea lor fără ca proprietarii respectivi să se îngrijească de curăţirea lor. Azi suprafeţe întinse, cari au fost păduri în trecut, au rămas locuri goale, acoperite doar de cioate, resturi rămase în urma exploatărilor, îmburuenite, ne mai fiind nici păduri, dar nici păşuni. Scopul urmărit de legiuitor nu s'a putut realiza, iar consecinţele se văd.

Credeam că s'a terminat cu micşorarea domeniului forestier al Statului şi că puţinele păduri rămase vor avea în sfârşit odihna necesară pentru ca printr'o administraţie bună să se poată reface cele exploatate intens şi eventual să se mărească patrimoniul, forestier al Statului, prin cumpărare de păduri particulare. Am observat însă că din cauza lipsei de fonduri nu s'a putut realiza acest scop, nu s'au făcut cumpărări şi domeniul forestier al Statului nu s'a putut mări; din contră s'a micşorat, şi se micşorează din zi în zi. Astfel prin legea de înzestrarea unor mânăstiri ort. din ţară cu întinderi de păduri, şi alte terenuri agricole, lege publicată în M. Of. No. 74 Martie 1938, s'a atribuit din proprietatea Statului, în perpetuă şi deplină folosinţă o suprafaţă de 18.800 ha. de pădure pentru înzestrarea a 87 mânăstiri ort., cu scopul ca din veniturile ce se vor realiza prin exploatarea pădurilor, să se restaureze diferite monumente istorice şi să se construiască ateliere, tipografii, etc., pe lângă mânăstiri.

Aceste păduri s'au şi predat, în folosinţa mânăstirilor, de către C. A. P. S. din cele mai frumoase rezerve ale sale.

Acum se pune din nou această problemă şi se urmăreşte să se mai dea, tot din pădurile Statului, încă o suprafaţă de 8.000 ha pentru înzestrarea altor mânăstiri, cari n'au fost prevăzute în legea din 1938. Dacă scopul înzestrării mânăstirilor a fost ca ele să poată avea fonduri necesare pentru nevoile arătate mai sus, cred că ar fi fost cu mult mai bine dacă se proceda altfel, adică pădurile să fi rămas tot în administraţia Statului care este cel mai bun administrator şi în contul lor să se fi plătit o rentă anuală echivalentă cu venitul ce ar fi rezultat din exploatarea posibilităţii normale [1]).

Cum s'a procedat? Din cauza unei lacune a legii, care n'a precizat felul cum trebue făcută această înzestrare, s'a lăsat la bunul plac al mânăstirilor alegerea pădurilor.

Neapărat că fiecare reprezentant al mânăstirilor a căutat să-şi aleagă din proprietatea Statului cea mai frumoasă pădure, fără să ţină seama de alte considerente de interes general naţional. Prin aceasta s'a produs o întreagă revoluţie în administrarea lor, prin scindări de păduri, prin anulări de amenajamente, prin desfiinţări de ocoale silvice, schimbarea personalului de pază, etc. In zadar C. A. P. S. a protestat în nenumărate rânduri, căci totul a fost de prisos, legea din 1938 fiind făcută prin surprindere, trebuia aplicată şi nimeni nu i se putea opune, organul superior fiind Eforia Mânăstirilor înzestrate. N'a trecut mult dela predarea pădurilor în folosinţa mânăstirilor că imediat au început nemulţumirile. Unii din reprezentaţii mânăstirilor observând că porţiunile de pădure ce li s'au atribuit nu sunt din cele mai frumoase, au cerut schimbarea lor şi aceste schimbări s'au făcut, provocând din nou o serie întreagă de corespondentă între C. A. P. S. şi Eforia Mânăstirilor înzestrate. Nici astăzi nu este complet clarificată predarea definitivă a pădurilor atribuite mânăstirilor. Şi astăzi sunt în curs noui cereri de schimbări de păduri pentru aceleaşi motive, unele că nu sunt rentabile, atele pentru a fi comasate şi aşa mai departe. O experienţă din trecut, ne arată că starea în care au ajuns pădurile atribuite (sesiile) Episcopiilor imediat după 1920, se prezintă astăzi foarte rău, fiind exploatate intens şi ne mai aducând azi nici un venit din care cauză au şi început cereri de schimb pe motiv de nerentabilitate. Prevăd că se va întâmpla la fel şi cu cele 18.800 ha. cedate mânăstirilor pe baza legii din 1938.

---

[1] Nota Red.: A se vedea şi „Memoriul cu privire la proiectul înzestrării cu păduri a mânăstirilor" întocmit de Societatea Progresul Silvic şi înmânat la timpul lui (în 1937) forurilor competente. — Tip. „Bucovina", 7 pagini, 1937.

Vom ajunge un timp când după ce se vor face exploatări intense, şi în acestea să se ceară C.A.P.S.-ului înlocuirea lor cu altele mai rentabile.

Acum când se pregăteşte o nouă lege pentru înzestrarea altor mânăstiri, când se urmăreşte luarea din patrimoniul forestier al Statului încă 8.000 ha. pădure, credem că a sosit momentul să se susţie cu tărie interesele Statului, pentru păstrarea acestui patrimoniu forestier, atât de redus din cauza legii Reformei Agrare. Noua lege să aibă avizul C. A. P. S.-ului şi dacă prin legea din 1938 s'au strecurat erori de neientat, acestea trebuesc reparate prin legea nouă aşa fel că pădurile Statului să fie scutite de această suferinţă. In acest scop propun două soluţii: prima ar fi ca toate pădurile atribuite mânăstirilor pe baza legii din 1938 precum şi cele ce urmează a se da prin noua lege ce este în proect, să rămână nu numai în proprietatea Statului, dar şi în administraţia lui, fiind singurul organ care poate executa o administraţie judicioasă. Să se calculeze venitul anual şi acest venit să fie predat Eforiei Mânăstirilor înzestrate, care la rându-i să-l distribue mânăstirilor proporţional cu necesităţile fiecăreia.

A doua soluţie ar fi comasarea tuturor pădurilor atribuite mânăstirilor înzestrate într'un singur loc, adică numai în raza unei Direcţii sau Ocol Silvic, care să conducă toate lucrările administrative, să întocmească un amenajament comun pantru întreaga suprafaţă, să execute toate lucrările technice silvice şi anual să predea venitul ce va rezulta din exploatarea parchetelor după ce în prealabil se va reţine cheltuelile de administraţie şi cultura pădurilor.

Acest ocol silvic să fie considerat ca un ocol de regim silvic şi întreaga administraţie să se facă prin Direcţia Regimului Silvic la fel ca la pădurile persoanelor juridice.

Menţionăm că astăzi se urmăreşte ca aceste păduri să fie considerate ca păduri particulare în care Ministerul Agriculturii şi Domeniilor să aibă numai un rol de control general al aplicării Codului Silvic, iar exploatarea şi valorificarea lor să se facă direct de mânăstiri. Dacă reuşeşte această idee şi legea nouă se va definitiva în felul cum s'a proectat, sunt convins că nu va trece mult timp şi aceste păduri vor fi adevărate ruini.

Se impune începerea unei acţiuni în acest sens pentru convingerea celor mari, căci va fi nu numai în interesul menţinerii pădurilor ci şi spre binele mânăstirilor înzestrate.

Verminderung des Staatswaldbesitzes.

La diminution du domaine forestier de l'Etat.

En 1938, plus de 18.000 ha des forêts de l'Etat ont été affectés, en toute propriété, aux diverses monastères orthodoxes du pays. Cela dans le but de leur créer des revenus nécessaires à l'entretien des bâtiments, pour des réparations, ainsi que pour les oeuvres culturales poursuivies par elles.

Il parait que la surface indiquée ci-dessus sera augmentée avec d'autres 8000 ha.

L'auteur de l'article reprend l'idée déjà exprimée qu'au lieu de donner des forêts aux monastères, il y aurait été mieux — de tous les point de vue — de leur destiner une quote annuelle du revenu total des forêts de l'Etat.

Si aujourd'hui il n'y a plus la possibilité de revenir sur les résolutions déjà prises, l'auteur propose que toutes les surfaces affectées, en divers points du pays, soient rassemblées et aménagées ensemble. Enfin leur administration et exploitation doit être mise dans les mains du service forestier de l'Etat, les monastères ne recevant que le revenu de ces forêts.

CANTOANE DE LOCUIT PENTRU PERSONALUL DE PAZĂ.

de Ing. V. V. VASILIU (Cernăuţi)

Am mai arătat odată în coloanele acestei reviste condiţiunile vitrege în cari sunt puşi uneori să facă serviciul funcţionarii noştri subalterni, în special funcţionarii de cancelarie, subliniind urmările dezastroase pe cari le au asupra sănătăţii lor aceste condiţiuni de lucru.

Cu ocazia vizitării unor instituţii particulare, am putut să văd locuinţele construite de acestea pentru funcţionarii inferiori şi pentru lucrători, locuinţe îndeplinind toate exigenţele de confort şi higienă.

La expoziţia „Muncă şi Voe bună" din anul trecut, orcine a putut vedea că pentru toate întreprinderile particulare cât şi pentru cele de Stat, constitue o preocupare de căpetenie şi o obligaţie legală, crearea de condiţiuni de viaţă confortabilă, higienică şi plăcută pentru salariaţi, multe întreprinderi făcând adevărate sacrificii în acest scop.

La noi se cunoaşte starea deplorabilă în care se află multe reşedinţe de ocol şi cancelarii. In fiecare an se fac devize, planuri, proecte de construcţiuni pentru ca regulat apoi — pentru economii — să fie suprimate cu ocazia întocmirei bugetului. De abia se pot strecura mici sume necesare unor cârpeli cari, dacă facem bine socotelile, sunt mult mai costisitoare.

Acum însă în mod special mă refer la locuinţele pentru personalul inferior, la acele cantoane în cari sunt obligaţi să locuiască pădurarii şi brigadierii noştri.

Prin meseria lor, aceşti funcţionari sunt scoşi din comunitatea satelor şi obligaţi să trăiască izolat în mijlocul sau la marginea pădurei, acolo unde a fost ales locul pentru canton.

Sunt ocoale în cari aceste cantoane sunt construcţiuni într'adevăr bine întreţinute şi, dacă nu sunt confortabile —

suntem mult prea departe de a avea aşa ceva chiar la reşedinţele inginerilor —, sunt totuşi locuibile. Aceasta se găseşte aproape peste tot, unde gospodăria forestieră a Statului are o oarecare vechime. In Basarabia însă, unde Statul a ajuns proprietarul pădurilor în urma aplicărei legei de reformă agrară, pădurile, aproape peste tot, nu erau înzestrate cu cantoane de pădurar.

Simple colibe au fost primite şi luate de noi sub numele pretenţios de cantoane. Obligând pe funcţionarii noştri să locuiască în ele, în 20 ani nu am reuşit să facem ceea ce trebuia pentru ameliorarea acestei situaţii.

Izolate încercări de bună gospodărie, făcute prin aşa numitele „artificii", menite să suplinească lipsa de fonduri bugetare, au denaturat; şi în loc să dea rezultatele aşteptate, au ajuns să fie mai costisitoare decât lucrările ce s'ar fi făcut din nou, iar cheltuelile astfel mascate, pot lua caracterul de abuzuri, resfrângându-se pe nedrept asupra unui întreg corp.

Situaţia funcţionarului, pădurar sau brigadier care, după ce e silit să locuiască izolat, trebue să locuiască în astfel de „cantoane" este uşor de înţeles; ajunge să-şi urască locuinţa şi, ori îşi petrece timpul aiurea, ori — aşa cum am găsit câteva cazuri — părăseşte complet casa din pădure, luându-şi locuinţă în sat şi lăsând cantonul părăsit. In acest din urmă caz, în cea mai bună situaţie, introduce în el câte un vagabond sau câte un locuitor sărac — pentru care acest „canton" are aparenţă de palat — care face în schimb serviciul de „ajutor de pădurar". Practica este mai mult decât condamnabilă, având drept urmare că îndepărtează pe pădurar dela rostul lui şi se vâră în pădure intruşi cari se dedau la tot soiul de abuzuri. Astfel, o economie rău înţeleasă, are drept rezultat menţinerea unei situaţii care influenţează puternic asupra bunei stări morale şi materiale a personalului nostru, iar pe de altă parte se răsfrânge asupra bunei gospodării forestiere.

Dienstwohnung des Forstschutzpersonals.

Maisons forestières pour les brigadiers et les préposés.

Il ne faut pas cesser — même dans ces temps d'économie — de bâtir des maisons forestières à l'usage des brigadiers et des préposés forestiers.

ECONOMIA NAŢIONALĂ ŞI RĂZBOIUL

de Ing. HORIA MANOLE

Noul budget al statului, pentru 1940/41 s'a desbătut şi comentat în toate aspectele lui. Inglobându-se şi regiile autonome s'a ajuns — în cifră rotundă — la suma de 103 miliarde lei.

Să încercăm a desprinde, cu cifrele în faţă, unele concluziuni.

La o populaţie de 20 milioane suflete, înseamnă o repartiţie de 5150 lei pe cap de om. Dându-ne înapoi cu 28 de ani, vedem că la 1912, budgetul ţării era de 600 milioane lei-aur. Considerând populaţia de atunci la 7½ milioane suflete, revenia o contribuţie de lei 80 pe cap de om. Aşa dar, coeficientul de sarcină, azi, faţă de 1912, este de 64,4.

Este prima concluzie, la care ne vom opri, şi în legătură cu ea — vom desprinde fireasca întrebare: economia generală a preţurilor se găseşte, sau nu, adaptată la acest coeficient?

Categoric, nu! In primul rând, salariile sunt departe de acest coeficient. Apoi, multe din produsele de import se pot socoti cu coeficientul 200, actualmente.

Pentru ca să nu existe o prăpastie, între diferiţii factori ai economiei preţurilor, normal ar fi să se adapteze la coeficientul arătat (64,4) tot ce răspunde la valori de schimb.

A doua concluzie, are o aplicaţiune asupra materiei ce interesează breasla noastră (e vorba de lemn):

Dacă la 1912 se negocia cheresteaua de brad, pentru export (tip Alexandria) cu lei 40 pro m. c. în staţia de încărcare, înseamnă — pe baza celor de mai sus — să se comercializeze, azi, acest sort de marfă, prin multiplicarea lui 40 cu 64,4 şi deci să se trateze la preţul de 2576 lei m. c. pro vagon staţia de încărcare.

Obiecţiunea care s'ar aduce, şi anume că la 1912 nu erau tarifele pe c. f. r. aşa de ridicate, ca azi, s'ar anihila prin citarea legii cererei şi ofertei. In speţă, marfa fiind foarte puţină şi cererea foarte mare, preţul arătat mai sus ar trebui să fie depăşit, fapt care dacă nu se întâmplă, compensează obiecţiunea. Lista preţurilor U. G. I. R.-ului, pentru marfa specificaţie Alexandria, este cu vre-o 25% mai mică, decât aceea ce ar trebui să fie. O corectare grabnică a acestei liste trebue negreşit să intervină.

Lemnul de foc, articol care se consumă în interiorul ţării, se vindea cu 120—130 lei-aur, vagonul de 10 tone ab staţia de încărcare. Luând, pentru calcul, 120 şi rotunjind cifrele, găsim că valoarea lui — azi — ar trebui să fie 7700 lei, încărcat în staţia de expediţie, fiind vorba despre lemne de fag de foc. Or, la preţul de lei 6000, cât se negociază, în prezent, coeficientul este de numai 50, în loc de 64,4.

Ce se va întâmpla, în acest caz? In baza principiului vaselor comunicante, care în economie are o largă aplicaţiune, nu va trece mult timp şi vom vedea că preţul mai tuturor produselor va depăşi coeficientul de 64,4, cu atât mai vârtos cu cât oferta va fi sensibil mai mică, decât cererea.

O justificare a acestei „preziceri" o avem deja, analizând preţul câtorva produse fie agricole, fie de altă natură.

	1912	1940 (Martie)	Coeficient
	Lei-aur	Lei-hârtie	
1. Grâul	1.200	60.000	50
2. Porumbul (uscat)	900	45.000	50
3. Inul	1.800	300.000	166
4. Fasolea	1.800	180.000	100
5. Slănina	1,80 kgr.	90 kgr.	50
6. Brânza albă	0,60 „	60 „	100
7. Untdelemenul (importat)	0,90 litrul	90 litrul	100
8. Cafeaua	4 kgr.	400 kgr.	100
9. Orezul	0,40 „	42 „	105
10. Lâna	1 „	100 „	100
11. Cuiele	0,40 „	36 „	90
12. Sarea	0,10 „	3,50 kgr.	35

Făcând media generală a acestor coeficienţi, vedem că ea reprezintă — rotund — 87, deci cu mult peste acela stabilit mai sus (64,4).

Am luat această serie de articole, ca unele ce sunt cași indispensabile, în viața oamenilor dela sate și orașe.

Dacă, însă, s'ar face o analiză la o serie mai mare de articole, nu cred că rezultatul ar putea diferi cu mult, fie în sus, fie în jos.

In orice caz, coeficientul de 64,4 este — fără nici o discuție — baza oricărui calcul ce s'ar face, atunci când ar fi vorba să se stabilească scumpirea, în raport cu 1912.

Care este, atunci, motivul, pentru care lemnul, adică materia atât de prețuită — azi — pentru nevoile omenirii, în timp de război, se negociază — încă — la un coeficient cu mult mai mic decât acela stabilit în felul arătat mai sus?

Pe măsură ce trece timpul — și verificarea o avem din Septembrie trecut și până azi — toate produsele se scumpesc. Oprirea acestui fenomen nu s'ar putea produce, căci el nu este funcție de voința noastră. Conjunctura de război dictează prețurile, absolut în toate țările. Raporturile economice, care se găsiau în ființă la începutul lui 1939, sunt fundamental răsturnate. Stăpânirea prețurilor, în împrejurări cu totul anormale, nu apare ca posibilă.

Apoi, nu trebue să uităm un fapt care este de copleșitoare însemnătate: cum va fi recolta agricolă în 1940?

Iată, dar, că adevăratele mari probleme, de resort economic, în legătură cu războiul (război de lungă durată, după toate aparențele) se pun abea de-acum înainte.

Până în prezent, au fost numai tentative, tatonări, încercări, etc.

Faza economică va începe, acum, odată cu venirea primăverei.

Die Nationaloeconomie und der Krieg.

L'économie nationale et la guerre.

On tâche à démontrer que les prix actuels de vente du bois, soit de sclerie, soit de chauffage, recalculés en or, sont trop bas si on les compare avec les prix de l'année 1912.

Etant donnée la conjoncture actuelle favorable, on peut demander — d'ailleur dans l'intérêt de l'économie nationale entière — une réelle adaptation des prix du bois.

PENTRU LĂMURIREA UNOR CHESTIUNI DIN DOMENIUL TEHNOLOGIEI LEMNULUI

Pe marginea articolului „Revoluţia tehnică în domeniul lemnului" de d-l Ing. Dr. Val. Dinu

de Dr.-Ing. N. GHELMEZIU

Lemnul şi-a consolidat poziţia sa importantă printre materiile prime de mare necesitate, în urma găsirii procedeelor tehnice de îmbunătăţire a însuşirilor, care îl făceau înainte greu de întrebuinţat, cu deosebire în lucrări fine. A fost o evoluţie târzie, care s'a început abia după ce a existat o aprofundată cunoaştere a acestui material, pentru ca apoi să meargă foarte repede, spre poziţia de azi. Condiţiunile economice specifice ale unor ţări au dat un puls şi mai viu valorificării industriale a noilor cunoştinţe despre lemn. O susţinută propagandă a răspândit aceste cunoştinţe în cercuri largi şi a sporit încrederea în întrebuinţarea lemnului şi a materialelor obţinute acum din el.

La noi în ţară, progresul ce s'a făcut în cunoaşterea lemnului este puţin cunoscut. O acţiune pentru răspândirea acestor cunoştinţe, o mişcare în favoarea întrebuinţării cât mai extinsă a lemnului sunt absolut necesare. Pentru reuşita lor credem că este nevoe ca ele să fie dublate de o cât mai exactă cunoaştere a lemnului românesc, cunoaştere care până acum e foarte redusă, fiindcă nu am avut laboratoare utilate, în care să se studieze lemnul şi pentru că a lipsit chiar interesul pentru asemenea studii.

Până la încheerea acestor studii, care nu mai pot fi improvizaţii şi deci vor cere timp, răspândirea cunoştinţelor despre lemn se poate face şi pe baza literaturii, a rezultatelor din străinătate. In felul acesta se sporeşte chiar interesul şi înţelegerea pentru cercetarea lemnului nostru. Nu trebue însă să se difuzeze decât un material fără erori, cules dela surse verificate ca bune. Cei ce încep la noi răspândirea cunoştinţelor din acest domeniu au marele avantaj de a găsi înainte un câmp aproape gol, dar foarte avid pentru asemenea noutăţi. Noi nu avem răspândite până acum, decât un număr redus de idei greşite. Avem, e drept,o seamă de prejudecăţi populare, care nu sunt greşite decât dacă sunt generalizate, în fond ele ascunzând o fărâmă de observaţie locală.

De aceea, acum când s'a ajuns la un însemnat progres în domeniul lemnului, nu mai trebuesc răspândite decât cunoştinţe riguros verificate şi perfect prezentate. Aceasta, bine înţeles, dacă nu vrem ca noi înşine să semănăm greutăţi şi neîncredere în calea acţiunii de cunoaştere a lemnului.

Articolul domnului Ing. Dr. Valeriu Dinu „Revoluţia tehnică în domeniul lemnului", publicat în Buletinul A.G.I.R., anul 21 (1939), Nr. 5 (Mai), pag. 141... 150, cuprinde un variat material informativ pentru cei ce vor să cunoască stadiul în care se găsesc, actualmente, ştiinţa şi tehnica în domeniul lemnului. Sunt însă, în acest articol, o seamă de erori importante, pe care voim să le rectificăm pentru a nu fi însuşite dela început de cetitorul, care vrea să se iniţieze în asemenea chestiuni, mai ales că articolul, prin redarea lui întreagă sau parţială în mai multe publicaţiuni *), este răspândit în cercuri destul de largi.

In cap. 1 autorul scrie că „analiza sumară a constituţiei lemnului indică următoarele părţi distincte: celula lignificată, fibra lemnoasă, lignina şi seva". Din felul cum sunt adunate aci aceste părţi ale lemnului, nu ne putem face o idee justă despre constituţia lui, pe de o parte fiindcă lipseşte un punct unitar de vedere în analizarea constituţiei lemnului, iar pe de alta, pentru că de fapt componentele indicate de autor nu sunt părţi distincte. Astfel fibra lemnoasă este şi o celulă lignificată iar lignina intră în constituţia atât a celulei lignificate cât şi a fibrei lemnoase.

Constituţia lemnului se poate analiza din punct de vedere chimic, morfologic sau fiziologic. Astfel se va spune despre

---

*) Articolul „Lemnul în construcţie" apărut în ziarul „Excelsior" din 18 Mai 1935 cuprinde în parte cap. 7 cu acelaş titlu din lucrarea publicată în Buletinul A.G.I.R. In cap. VII „Ecourile revoluţiei tehnice în domeniul lemnului" din cartea „Elemente de politică şi administraţie forestieră", 1939, Ed. „Viaţa Forestieră", pag. 125—153, este redat în total articolul din Bul. A.G.I.R., cu o mică modificare şi două complectări.

lemn că este compus din corpii simpli: carbon, oxigen, hidrogen, etc., dacă analiza chimică a avut ca scop aflarea elementelor constitutive, sau este compus din: celuloză, hemiceluloze, lignină, răşini, etc., în cazul când analiza chimică s'a oprit la substanţe complexe. Morfologic lemnul este format din vase, fibre si celule de parenchim sau fiziologic din ţesuturi conducătoare, de rezistenţă, cu rezerve, de cicatrizare, etc.

E drept că în cartea „Elemente de politică şi administraţie forestieră" (pag. 126) autorul se corectează, oarecum, dând pentru constituţia lemnului următoarele elemente: vase, fibre lemnoase şi celule de parenchim, însă explicaţiile care urmează aci privesc tot celula lignificată, fibra lemnoasă, lignina şi seva.

Despre lignină autorul spune că este o materie colorată. Este, credem, cea mai neînsemnată dintre însuşirile ce caracterizează lignina, chiar într'o expunere sumară, unde, deobiceiu, se caută să se dea tocmai esenţialul.

Datele relative la variaţia cantităţii de apă din lemn, aşa cum sunt prezentate de d-l V. Dinu, nu arată nici ele ceva precis. Ceeace se vrea să se spună aci, este despre lemnul din arborele în picioare sau absolut imediat după tăiere. La acest lemn cantitatea de apă variază, e drept, cu esenţa, vârsta şi condiţiunile de vegetaţie. Asupra influenţei anotimpului, cercetările mai noi [*]) arată că „variaţiile greutăţii lemnului proaspăt tăiat, după anotimpuri, nu sunt importante şi pot fi acoperite prin influenţa stării meteorologice imediat dinaintea tăierii, cât şi prin diferenţe individuale dela arbore la arbore". Diferenţe de umiditate, uneori foarte mari, se găsesc între alburn şi duramen. Deaceea o umiditate medie, fără alte precizări, nu spune nimic. Pentru a evita confuziuni se precizează, în literatura mai nouă, când se dau cifre de umiditate a lemnului, locul din arbore de unde s'a luat piesa (alburn, duramen, înălţimea) şi modul de calculare a procentului de umiditate (faţă de greutatea uscată sau greutatea cu apă, $u\% = \frac{G-g}{g} . 100$ sau $u\% = \frac{G-g}{G} . 100$). Diferenţa este foarte mare. Astfel umiditatea de

---

*) H. Knuchel: Untersuchungen **über den Einfluss der Fällzeit auf die Eigenschaften** des Fichten-und **Tannenholzes. Z. Schweiz.** Forstver. Beih. Nr. 5, Bern 1930, citat în Technologie **des Holzes de F.** Kollmann la pag. 388.

25%, calculată relativ la greutatea cu apă, corespunde cu cca. 33% față de greutatea uscată, iar la 50% corespunde respectiv 100%. Acum, în mod curent, se calculează procentul de umiditate relativ la greutatea uscată. In literatura mai veche, aproape totdeauna umiditatea a fost calculată față de greutatea lemnului neuscat. Așa se explică cifrele mult mai mici pe care le găsim în astfel de lucrări.

Cifra de 25% umiditate a lemnului de molift, între 80... 100 ani, dată de d-l V. Dinu, este probabil calculată relativ la greutatea cu apă, fiindcă cea mai redusă umiditate a lemnului de molift din arborele în picioare nu scade sub aceea a saturației fibrei, 28...32% calculată față de greutatea uscată și respectiv 22...25% față de greutatea cu apă. Deasemenea cifrele date de autor se referă la duramen *), fiindcă alburnul este mult mai bogat în apă.

După ce lemnul prin uscare a pierdut apa liberă din celule și mai departe a ajuns sub punctul de saturație al fibrei, umiditatea lui rămâne, dacă este ferit de precipitațiuni, funcție numai de umiditatea relativă și temperatura aerului. Precipitațiunile nu au decât o influență redusă, la suprafață și de durată scurtă, apa liberă din lemn pierzându-se foarte repede din cauza deficitului de saturație al aerului înconjurător.

Aceste sunt fapte de o deosebită importanță, de care trebue să se țină seama când se face o descriere tehnologică a lemnului, lucru ce nu a avut în vedere d-l V. Dinu.

La cap. 2, „technica în domeniul producției, transportului și valorificării“ d-l V. Dinu întrebuințează termenul „o activitate în domeniul producției pure“ și probabil înțelege numai recoltarea produselor, operație din care relevă doar „fasonarea lemnului de foc în metri steri și figurile de material secundar (crăci, resturi, etc.)“. Noi suntem obișnuiți să vedem în activitatea de producție și tot ceeace privește creșterea arboretelor (pregătirea solului, semănat, plantat, etc.). De aceea nu apreciem distincția unei „producțiuni pure“. Dar chiar dacă ar fi să admitem denumirea aceasta, în tot cazul am fi așteptat să se vorbească și de doborîrea arborilor, descojit, fasonat, de

---

*) „inneres älteres Holz ohne Rinde“ scrie Wilh. Graf zu Leiningen-Westerburg în „Forstlich-Chemische Technologie“ din Handbuch der Forstwissenschaft, Vol. II, pag. 701, după care d-l V. Dinu a luat datele.

transportul în interiorul parchetului, pentru care, în adevăr, tehnica a creat maşini, unelte şi procedee de înaintată perfecţiune.

Odată cu introducerea uneltelor şi maşinilor noi, s'au modificat şi metodele de lucru şi s'a căutat să se perfecţioneze prin instruire lucrătorul forestier.

Ultimii ani au adus foarte mari îmbunătăţiri în acest domeniu de activitate, pe care nu le putem vedea din exemplele relevate de autor.

Cifrele relative la consumul de lemn de diferite umidităţi pentru diverse temperaturi de ardere sunt greşite şi n'au înţeles. Ele trebuesc să fie 77, nu 0,77%, la consumul de lemn perfect uscat (u=0%) şi 220, nu 2,20, la consumul lemnului cu 50% umiditate, dacă se consideră consumul de lemn cu 20% umiditate egal cu 100, aşa cum scrie d-l V. Dinu.

Datele cu privire la compoziţia brichetelor de mangal (cap. 4, „cărbunele de lemn") se găsesc în literatura de specialitate numai pentru bricheta „Licalit", la care acel „1% corpuri străine" sunt precis părţi volatile (flüchtige Bestandteile), iar rezistenţa de 60—120 kg/cm² trebue indicată ca fiind la compresiune, nu „presiune".

Cap. 5, „lemnul producător de forţă motrice: „gazul pădurilor", prezintă un foarte bogat material documentar pentru a se vedea importanţa noului carburant: gazul din lemn. Această chestiune are o deosebită importanţă chiar pentru ţara noastră, bogată în petrol.

Autorul vorbeşte însă de gazogen ca fiind gazul din lemn *). Este absolut greşit. Gazogenul este generatorul de gaz

---

*) „Franţa aduce chiar în timpul războiului surpriza gazogenului (gazului din lemn) utilizat ca forţă motrice", „între generatoarele de gazogen", „Franţa, lipsită de petrol, a recunoscut dela început gazogenul ca un carburant naţional", scrie d-l V. Dinu în articolul din Bul. A.G.I.R., la pag. 144... 145.

Deasemenea: „pentru perfecţionarea acestor motoare cu gazogen (gaz de lemn) şi cărbuni de lemn", „înlocuirea benzinei cu gazogen şi cu alţi carburanţi având drept bază lemnul", în articolul „Lemnul, ca înlocuitor al benzinei" din ziarul „Excelsior", 5 Oct. 1935.

Confuzia aceasta este însuşită şi de d-l ing. I. Rătan în recenzia publicată în rev. „Viaţa Forestieră", 1940, Nr. 1, pag. 30, când zice: „generatoarele de gazogen", „problema utilizării deşeurilor şi lemnului inferior pentru producerea gazogenului".

din lemn. E drept că în limba franceză şi italiană se zice „vehicule à gazogène" şi „autoveicoli a gassogeno", dar aceasta înseamnă că vehiculele au generator de gaz din lemn sau cărbuni de lemn. „Gassogeno" ca şi „gazogène" sunt prescurtări pentru „gassogeno a carbone di legna" sau „a legno", respectiv „gazogène à charbon de bois" sau „gazogène à bois".

Aşa dar este profund greşit a numi gazogen, care e generatorul de gaz, chiar gazul însuşi.

Datele relative la cantitatea de benzină pe care o înlocueşte gazul din lemnul de pin şi de fag se referă la 1 m^3 (fm=Festmeter) nu la 1 ster cum scrie d-l V. Dinu.

Impărtăşim entuziasmul autorului în faţa realizărilor din acest domeniu, dar nu putem sacrifica exactitatea cifrelor.

Astfel automobilul cu gazogen, fabricat Alfa-Romeo, care a concurat prima oară la o probă de viteză, a realizat parţial peste 100 km/oră, nu în mediu*), cum scrie autorul.

In cap. 6, „lemnul ca materie primă chimică", sunt făcute trei afirmaţii eronate de o deosebită gravitate:

obţinerea nitrogenului pe cale chimică din zahărul de lemn,

lignina serveşte ca materie primă pentru obţinerea fibrelor textile şi

lignina se poate transforma în traverse de cale ferată.

Din zahăr, materie ternară compusă doar din C, H şi O, nu se poate obţine azot pe nici o cale. Nu ştiu cum a putut ajunge d-l V. Dinu la o asemenea convingere.

E drept că zahărul — zahărul din lemn în special, fiindcă e mai ieftin — este întrebuinţat pentru creşterea unor drojdii, cu deosebire din genul Torula**), care au însuşirea de a fi bogate în substanţe albuminoide, deci care conţin azot. Aceste drojdii servesc pentru hrana animalelor şi au o ridicată valoare nutritivă. Pentru creşterea continuă şi în masă, a acestor drojdii, se adaogă zahărului de lemn săruri amoniacale.

---

*) „Teilweise wurde mit diesem Wagen eine Geschwindigkeit von über 100 km. erreicht", în Mittl. d. Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft, Heft 5, 1933, pag. 227 (după care a luat date d-l V. Dinu) sau „l'Alfa-Romeo... eseguiva... l'intero percorso... alla velocità media di km. 64,376, raggiungendo in alcuni tratti velocità molto superiori (80 km. di media da Brescia a Bologna, e 97 da Viterbo a Roma, con punte di 121 km.)", în rev. l'Alpe, anul XX (1933), Nr. 7, pag. 251.

**) după Richard Lechner: Die Entwicklung der Holzhefeherstellung în rev. „Holz als Roh-und Werkstoff, anul 1 (1938), caetul 15 (Dec.), pag. 603.

R. Herzner *) scrie că zahărul de lemn, în prezenţa azotului din amoniac şi anume 2,3...2,8 kg NH_3 la 100 kg substanţă lemnoasă uscată, serveşte la obţinerea drojdiilor bogate în substanţe albuminoide. D-l V. Dinu spune însă cu totul altceva: „o nouă facultate a zahărului din lemn, asupra căreia se insistă în ultimii ani, este aceea de a putea fi utilizat la obţinerea pe cale chimică a nitrogenului atât de necesar fabricării îngrăşămintelor (din 100 kg materie lemnoasă se obţin deocamdată 2,3—2,8 kg NH^3)".

Cea de a doua afirmaţie, că lignina oferă posibilitatea de a fi utilizată ca „materie primă pentru obţinerea fibrelor textile", este deasemenea profund greşită.

Lignina nu serveşte la fabricarea fibrelor textile. Ea nu poate, prin natura ei **), folosi la obţinerea lor. In industria fibrelor textile din lemn se caută să se elimine complect lignina din celuloză, fiindcă strică fabricaţiei.

Lignina, datorită constituţiei ei fenolice, poate folosi pentru fabricarea unor materii artificiale care înlocuesc răşinile artificiale curate.

R. A. Herzner indică următoarele posibilităţi pentru o mai bună întrebuinţare a ligninei decât ca material combustibil: „seine Verwertung als Ausgangstoff für Kunstmassen, seine durch Sulfonierung mögliche Veredelung zu Gerblösungen (Lignosulfosäuren), als Ersatz für Holzkohle, als Treibstoff in Explosionsmotoren und schliesslich seine Verschwelung" (folosirea sa ca material de la care se pleacă la prepararea materiilor artificiale, înobilarea sa posibilă prin sulfonare ca soluţii tanante (acizi lignosulfonici), ca surogat pentru cărbunele de lemn, carburant în motoarele cu explozie şi în sfârşit prin distilarea sa). Aceste „Kunstmassen" sunt materiile artificiale de care am vorbit mai sus, nu fibre textile, cum scrie d-l V. Dinu.

---

*) „Endlich wäre noch die Eignung des Holzzuckers zu erwähnen, bei Gegenwart von Ammoniakstickstoff (2,3 bis 2,8 kg NH_3 je 100 kg Holztrockenstoff), den man bekantlich aus der Luft gewinnt, zu eiweissreichen Hefen vergoren zu werden und dadurch als Ersatz der im Inland nicht in genügenden Mengen herstellbaren Kraftfutter zu dienen". In R. A. Herzner: Wandlungen der chemischen Holzverwertung im letzten Jahrzehnt. Rev. „Centralblatt für das gesamte Forstwesen", anul 64 (1938), caetul 1 (Ian.), pag. 155.

**) „Das Lignin hat nach allen Erfahrungen einen ganz anderen Bau als die faserförmigen hochpolymeren Naturstoffe.

Man wird also eine technische Entwicklung in der Richtung solcher Kunststoffe als aussichtslos bezeichnen müssen. Es wird im Gegenteil eine Beimengung von Lignin bei solchen Verfahren, bei denen die wertvollen Eigenschaften der Faserstoffe (Zellulose) voll zur Geltung kommen sollen, störend wirken. Daraus ergibt sich die Notwendigkeit, in solchen Fällen das Lignin unter möglichst weitgehender Schonung der Zellulose zu entfernen (Aufschlussverfahren)". Din „Der heutige Stand der Chemie des Lignins" de A. v. Wacek în rev. „Holz als Roh- und Werkstoff", Anul 1 (1938), Caetul 14 (Noemb.), pag. 547.

Acest citat ne dă şi singura explicaţie a afirmaţiei d-lui V. Dinu că din lignină se pot face traverse de cale ferată şi anume prin traducerea greşită a cuvântului „Verschwelung" care nu înseamnă fabricarea traverselor, ci distilare uscată la temperaturi joase, deobiceiu fără aer. Deosebirea este enormă. Dealtfel chiar R. H. Herzner scrie că prin acest procedeu se recuperează cu deosebire acetonă şi uleiuri, iar cocsul ce rămâne se arde pentru producerea vaporilor.

Deasemenea este exagerată afirmaţia că substanţele tanante, obţinute printr'o extracţie preliminară transformării lemnului de stejar în zahăr, „înlocuesc cu perfect succes taninul de Quebracho, Mangrove, Mimosa". In adevăr aceste substanţe pot înlocui în mare măsură materiile tanante din Quebracho, dar pe celelalte numai parţial *).

Tot în acest capitol autorul enumără între materiile textile ce se obţin din lemn şi pot înlocui bumbacul, „lâna din lemn". Sub această denumire se înţelege cu totul alt material decât acela de care vrea să vorbească autorul. Lâna din lemn se obţine prin tăierea lemnului în şuviţe subţiri şi înguste. Ea serveşte la ambalaj şi acum în urmă, amestecată cu diferiţi lianţi, la fabricarea unor plăci uşoare de construcţie (Holzwolleplatten).

Zellwolle, de care vrea să vorbească d-l V. Dinu, materia textilă fabricată din celuloză, s'a tradus în româneşte cu lâna vegetală. De fapt, mai exact, credem că ar trebui tradusă cu lâna artificială, fiindcă sub numele de Zellwolle se cuprinde şi lâna făcută din cazeină („Lanital") sau aceea din materiile

---

*) „die übrigen Gerbstoffe, wie Mangrove, Mimosa usw. werden sich dagegen nur zu einem gewissen Teil durch Eichengerbstoff ersetzen lassen können" in Mittl. d. Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft, 1933, caetul V (Aug.), pag. 262.

albuminoide din peşte („Fischzellwolle"). Se poate păstra însă în cadrul noţiunei de lână artificială şi aceea de lână vegetală, prin aceasta precizându-se materia primă care a servit la fabricaţie.

Subliniem apoi că glucoza pură este greşit să se spună că se obţine „prin repetate modificări a cristalizării", ci prin recristalizări repetate. Şi mai sunt câteva exprimări false. Nu se spune „acid clorhidric supraconcentrat", ci doar concentrat, sau „acizi uşori" în loc de acizi diluaţi şi nici „fermentare chimică".

In cap. 7, „lemnul în construcţie", găsim deasemenea câţiva termeni nepreciși. Remarcăm doar că „rezistenţa la rupere" nu spune ceva clar decât dacă se arată şi prin ce fel de solicitare (compresiune, încovoere, etc.) s'a produs ruptura. Acesta este cazul cu cifra de 280 kg/cm² „rezistenţa la ruptură", pe care o dă d-l V. Dinu pentru lignostone, care cifră e de fapt rezistenţa la forfecare.

Lemnul impregnat pentru pavaje capătă nu „o rezistenţă pe care Deidesheimer o apreciază la 25 ani", ci o durabilitate (sau trăinicie) de 25 ani.

Aceste câteva observaţiuni, pe care le-am făcut şi la care ne limităm, întăresc mai mult ceeace am spus la începutul acestui articol, că cele ce se scriu despre lemn trebue să fie riguros exacte, cu grije controlate. Altfel se formează noţiuni cu totul greşite, dăunătoare acţiunii pentru câştigarea încrederii, la noi, în materialele ce se obţin din lemn. Acum avem şi posibilitatea de a vorbi cu destule preciziuni despre lemn, în urma studiilor ce s'au făcut.

Am considerat o datorie să facem aceste precizări, pentru a nu se răspândi, dela început, ideile greşite pe care le-am discutat.

Zür Klärung einiger holztechnologischen Fragen.

*Pour clarifier **quelques questions du domaine de la technologie du bois.***

Une mise au point de quelques affirmations non correspondantes, faites par Mr. le Dr. Valeriu Dinu dans le Bulletin de l'Association générale des ingénieurs de Roumanie (Bull. Agir) Nr. 5/1939, sur „La révolution technique dans le domaine du bois".

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● Serbarea arborilor.

Incetăţenită la noi prin truda noastră a forestierilor, şi înscrisă apoi în programul de activitate al Străjii Ţării, serbarea arborelui s'a desfăşurat şi în anul acesta odată cu sosirea primăverii.

Pe toate meleagurile ţării va fi purces tineretul să planteze mai ales pe locuri unde nesăuinţa înaintaşilor lor a început să arate ceea ce ei nu trebuie să mai facă. Desigur restrânse sunt aceste lucrări dar importante, căci ele le atrage atenţia asupra unei stări de lucruri care nu mai poate să dăinuiască.

Multe din aceste manifestări s'au bucurat de atenţia câtorva articole prin ziare, dar şi mai numeroase sunt acelea despre care nu s'a făcut vreo amintire.

Serbarea străjerilor din Bucureşti a avut loc, în ziua de 6 Aprilie, ca şi în anii trecuţi la pădurea statului Pusnicul din ocolul silvic Brăneşti. Încă de pe acum, străjerii din Bucureşti au putinţa să constate cum s'a prins de pământ şi cum creşte ceea ce cu mâinile lor au pus an de an în pământ.

Serbarea a fost onorată de Inalta prezenţă a Măriei Sale, Mihai Marele Voevod de Alba-Iulia şi a d-lor G. Ionescu-Şişeşti ministrul Agriculturii şi Domeniilor, Petre Andrei ministrul Educaţiei Naţionale, V. Ţoni subsecretar de Stat la acelaşi departament, Teofil Sidorovici Comandantul Străjii Ţării şi numeroase personalităţi oficiale din Capitală. Corpul silvic a fost prezent printr'un impozant grup în frunte cu d-l prof. M. Drăcea preşedintele Societăţii „Progresul Silvic".

Cu acest prilej au rostit cuvântări D-nii Prof. M. Drăcea din partea Societăţii „Progresul Silvic", G. Ionescu-Şişeşti Ministrul agriculturii şi domeniilor, P. Andrei ministrul educaţiei naţionale şi Teofil Sidorovici Comandantul Străjii Ţării.

Ziarele au acordat acestei serbări o deosebită atenţie. Se cade să semnalăm în această privinţă, articolul „In pădurea Pusnicul" publicat de d-l Pamfil Şeicaru în ziarul Curentul cu data de 13.4.1940. „Dincolo de simbolul cuprins în simplul act al sădirii unui pom — spune d-sa — Marele Voevod Mihai va desprinde şi sensul politicii naţionale pe care monarhia o duce: să conserve, să repare, să refacă bogăţiile irosite, să apere generaţiile viitoare". D-sa mai cere ca Straja Ţării să facă din serbarea arborelui un punct de educarea tineretului. De asemenea, se mai cade să menţionăm şi o notiţă publicată de D-l D. Smeu în Universul cu data de 7.4.1940 unde se omagiază corpul silvic, care a iniţiat la noi serbarea sădirii arborilor.

Câteva zile mai târziu o serbare asemănătoare a fost organizată, tot în ocolul Brăneşti, de către studenţii Facultăţii de Silvicultură. Timpul nefavorabil a împiedecat însă să se desăvârşească programul stabilit.

● **Inundaţii.**

Primăvara aceasta inundaţiile au depăşit pe multe din cele trecute.

Iarna ce abia s'a îndurat să se ducă a fost socotită de mulţi drept „grea". Zăpadă căzută a trebuit să se topească începând cu primele razele calde ale primăverii şi ca atare să se scurgă şi să mărească debitul râurilor; a fost însă multă. De reţinut că primăvara nu a venit prea brusc; altfel dezastrul ce s'ar fi produs ar fi fost neînchipuit mai mare.

Dar n'a fost deajuns apa rezultată din topirea zăpezii, căci la ea a venit să se adauge apa ploilor sosite şi ele pe meleagurile noastre odată cu primăvara.

Am obişnuit, dela un timp, să semnalăm unde s'au produs astfel de manifestări nedorite, şi pe cât cu putinţă să arătăm întinderea răului. De data aceasta nu o vom mai face, căci a înşira aci pe cele întâmplate în primăvara acestui an, ar însemna să umplem pagini întregi. Ne vom mărgini doar să notăm că de la 15 Martie şi până la sfârşitul lui Aprilie (când scrim rândurile de faţă) n'a fost zi când ziarele să nu fi semnalat inundaţii produse în nu ştiu ce colţ de ţară. Ar fi, se înţelege, de mare preţ să cunoaştem întinderea lor şi pagubele produse. Lucrul este însă greu. In ce priveşte circulaţia pe căile ferate, ea a fost în mai multe locuri şi uneori pe mult timp întreruptă. Din această pricină, ziarele au obişnuit să dea aproape zilnic „situaţia liniilor ferate".

Veni-va oare ziua când să înscrim aici că în ţara, în urma măsurilor luate, inundaţiile sunt din ce în ce mai puţin numeroase şi cu pagube cât mai neînsemnate?

● **Alunecări de terenuri.**

La pagubele provocate de inundaţii mai trebuie adăogate şi acelea ale alunecărilor de teren. Apele de infiltraţie au produs asemenea alunecări în mai multe locuri din ţară, mai toate în regiuni locuite, din care cauză pagubele provocate şi pericolul continuu pe care-l prezintă sunt de reţinut.

Din ceea ce ne relatează ziarele, aflăm că în judeţul Buzău de unde ne-au venit numeroase asemenea veşti, la Nehoiu a început să alunece o porţiune de teren de vreo 20 ha, având pe ea livezi, fâneţe şi câteva locuinţe. In plus, a stricat calea ferată între Nehoiu şi Nehoiaşi întrerupându-se circulaţia, antrenând cu ea şi o porţiune din şoseaua naţională Buzău—Braşov.

In Prahova, în Comuna Telega punctul Colibaşi s'au distrus două case şi alte trei sunt ameninţate. La Buştenari o alunecare a barat şoseaua comunală şi a dărâmat trei case.

In Dâmboviţa, în satul Strâmbu pendinte de comuna Vârfuri alunecă o porţiune de circa 10 ha, distrugând 4 case şi ameninţând alte 20.

In satul Giubilani a pornit o suprafaţă de vreo 70 pogoane cu pruni şi 3 case. La punctul Casorlea a fost barată şoseaua Cărlăneşti-Urseiu. La Bezdead, 6 case sunt pe punctul de a fi dărâmate, iar şoseau care duce dela Bezdead la Pucioasa, la ieşirea din satul Minculeşti a fost distrusă pe o lungime de 150 m. In comuna Zărăfoaia satul Maluri au alunecat 5 ha în mijlocul satului, dărâmând 9 case. Şoseaua Zărăfoaia-Valea Lungă Ştiubei s'a crăpat pe o lungime de 300 m.

In Fălciu, surpându-se un mal pe calea ferată între staţiile Dobrina şi Creţeşti, circulaţia a fost întreruptă, distrugând în acelaşi timp şi un podeţ.

At. Haralamb

● Serbarea sădirii arborilor la Lugoj.

Serbarea sădirii arborilor s'a ţinut în acest an în ziua de 13 Aprilie, dată de sigur destul de târzie şi neobişnuită pentru asemenea lucrări pe meleagurile din jurul Lugojului. Reuşita plantaţiilor în anul acesta va fi credem asigurată pe deplin, dată fiind umezala din primăvară faţă de trecut, când cu toată grija ce se punea cu ocazia plantărilor, doar o mică parte din pueţi s'au uscat din cauza secetei — specific regiunei — de regulă primăvara.

Dimineaţa unităţile de străjeri ale lic. Coriolan Brediceanu, lic. Comercial, Şcoalei Normale, lic. german, lic. de fete, precum şi ale Cursului supra-primar s'au îndreptat spre locul numit „Cotul Mic" proprietatea oraşului Lugoj, spre a efectua plantarea. Au luat astfel parte aproape 1400 elevi în frunte cu comandante şi comandanţi.

Programul serbării a fost întocmit de către Direcţia Silvică din localitate (Serv. tehnic) împreună cu Straja Ţării.

La faţa locului, serbarea a început cu ceremonialul străjeresc executat sub conducerea D-rei prof. Iancu. După aceea s'a oficiat un serviciu religios de către confesorul Străjii, păr. N. Sintescu, care la sfârşit a ţinut şi o însufleţită cuvântare arătând legătura dintre biserică, natură şi pădure, cu citate din Sf. Scriptură şi din Istoria Mănăstirilor noastre.

A mai luat cuvântul D-l ing. subinspector silvic V. Magdaş Şeful biroului culturii pădurilor din Direcţia Silvică arătând printr'o amplă şi documentată expunere rostul pădurilor, scopul atâtor munci depuse pentru plantarea terenurilor sterile îndemnând asistenţa la iubirea şi ocrotirea arborilor.

D-l Colonel Panait Boitan Prefectul Judeţului, un mare iubitor al naturii şi prieten al pădurilor, a încheiat seria cuvântărilor adresând străjerilor cuvinte înflăcărate de iubire de patrie şi tron.

S'a trecut apoi la sădirea propriu zisă, în gropile făcute de către premilitari, care şi acum, ca şi în toţi anii au luat parte activă la Serbarea sădirii arborilor. S'au sădit 4000 pueţi de salcâm, 300 de tei, 200 de nuci americani şi 100 de goruni. Unităţile de străjeri au mai sădit, cu câteva zile înainte şi în alt loc, alţi 1000 de tei, 500 de plopi de Canada şi 100 de goruni.

L. Nagy

CRONICA EXTERNĂ

● Dela Centrul internaţional de Silvicultură (C. I. S.) — Berlin.

Urmărind cu tenacitate împlinirea scopurilor sale propuse (a se vedea nota cu nr. 47 din R. P. 1939, pag. 557/8), C. I. S.-ul a ţinut, între 5—7 Martie 1940, cea de a treia sa sesiune obişnuită la Berna, urmând celei de a doua dela Roma (a se vedea nota cu nr. 109 din R .P. 1940, pag. 211/2). S'au înfăţişat, din partea Institutului internaţional de Agricultură, dela Roma, D-nii: Baronul G. Acerbo, preşedintele Institutului, Papi, secretar general, Weber, membru în Comitetul permanent, delegat al Germaniei şi Dr. G. Golay, consilier, apoi D-nii: Prof. Dr. J. Köstler, director al C. I. S.-ului, Krarup, directorul general al Pădurilor (Danemarka); M. Petitmermet, C. Albisetti şi E. Müller (Elveţia); Alpers, Eberts şi Raab (Germania); Prof. Dr. A. Agostini, comandantul Miliţiei naţionale forestiere, Dr. L. Moser (Italia); Dr. Z. Miletic, Subsecretar de Stat al Pădurilor şi minelor (Jugoslavia); H. Upitis, subdirectorul Pădurilor (Letonia); A. Rukniza (Lituania); Dr. J. A. Van Steijn, directorul Pădurilor (Olanda); Prof. Dr. M. Drăcea (România); Ing. Bednarcik (Slovacia); Baronul K. Waldbott, preşedintele C. I. S.-ului (Ungaria) şi Dr. H. Burger (Uniunea internaţ. a Instit. de Cercet. forest.).

Şedinţa s'a deschis, în palatul Parlamentului, sub preşedinţia Baronului Waldbott. D-l Consilier federal M. Etter a rostit cuvântul de binevenire din partea guvernului federal elveţian.

Discuţiunile au avut drept obiect întocmirea statului personalului C. I. S.-ului, a bugetului, publicarea unei reviste, chestiuni de personal şi alte probleme de organizare şi funcţionare a C. I. S.-ului.

După şedinţele respective (7 Martie), participanţii au făcut o excursiune în pădurile din împrejurimile oraşului Berna, ca invitaţi ai administraţiilor forestiere respective.

Sesiunea următoare a C. I. S.-ului (cea de a 4-a) este plănuită a se ţine către sfârşitul anului, la Budapesta.

In treacăt, adăugăm că şi Spania a aderat la C. I. S., pe ziua de 19 Martie 1940, încât numărul statelor-membre se urcă la 16.

(După diverse comunicări). (112)

● Lorenz Wappes.

Lumea forestieră germană a sărbătorit, la începutul acestui an, împlinirea patriarhalei vârste de 80 ani a D-lui Ministerialdirektor, Dr.-Ing. Lorenz Wappes, o personalitate de mâna întâia în viaţa profesională a silvicultorilor germani din ultimile 4—5 decenii.

Remarcat, dela începutul carierii sale, ca un element excepţional de înzestrat în toate privinţele, Wappes a urcat repede scara funcţiunilor în administraţia forestieră germană până la cele mai înalte posturi. Pregătirea sa profesională temeinică, vederile sale largi, unite cu un tact deosebit l-au impus în conducerea mai tuturor organizaţiunilor forestiere germane din timpul războiului şi după acela. Merite deosebite şi-a câştigat Wappe prin conducerea fructuoasă a Uniunii silvicultorilor germani (Deutscher Forstverein) timp de mulţi ani. După venirea la putere a regimului naţional-socialist, în 1933, i s'a acordat înaltul titlu de „Ehrenkurator" al Uniunii, drept recunoaştere a marilor servicii aduse. Deasemenea a fost numit senator al Academiei germane de Ştiinţe silvice, înfiinţată pe vară (A se vedea nota cu nr. 62, Cronica externă, R. P. 1939, pag. 689).

O frumoasă şi largă activitate a desfăşurat sărbătoritul şi în câmpul literaturii de specialitate, care s'a desvoltat paralel cu feluritele funcţiuni îndeplinite. A scris, astfel, interesante articole în materie de silvicultură (remarcabile sunt studiile sale asupra lui Pinus strobus), amenajament, politică şi administraţie forestieră, technică forestieră, enciclopedie forestieră, etc. Pentru cercurile străine, Wappes este mai cunoscut pentru articolul său: Grundlegung, Gliederung und Methode der Forstwissenschaft din Handbuch der Forstwissenschaft (ed. a 3-a din 1912 şi a 4-a din 1924) şi pentru enciclopedia: Wald und Holz (1931—1935) la a cărei întocmire au participat atât de multe personalităţi ale ştiinţei forestiere germane, sub conducerea sărbătoritului.

In timpul ocupaţiunii franceze din Germania apuseană (Rheinland), Wappes a îndeplinit funcţiunea de comisar al guvernului pentru Palatinat (Pfalzkommissar), apărând cu tact şi demnitate interesele ţării sale.

Wappes constituie şi pentru noi, silvicultorii Români, una dintre cele mai frumoase pilde de muncă fructuasă şi devotament neabătut în slujba profesiunii şi a Ţării. Pentru tot ce a creiat în materie de ştiinţă forestieră i se cuvine o recunoscătoare cinstire şi din partea silvicultorilor români.

(După Der Deutsche Forstwirt 1940, pg. 17). (113)

● Se amână congresele forestiere.

După cum s'a arătat în cadrul Cronicei externe (a se vedea nota nr. 65, R. P. 1939, pag. 755/7), cel de al III-lea Congres Internaţional de Silvicultură era sorocit pentru 1—5 Iulie 1940 la Helsinki (Finlanda), cu predarea unei serii de excursiuni între 26—30 Iunie. Cu acel prilej urma să se ţină şi cea de a 10 Adunare generală a Uniunii internaţionale a institutelor de cercetări forestiere.

Din pricina împrejurărilor grele ce trăim, comisia de organizare a numitului congres, ca şi Preşedintele Uniunii fac cunoscut că acele manifestaţiuni se amână sine die.

(114)

● Tăerea nucului reglementată şi în Elveţia.

Faţă de însemnătatea mare a lemnului de nuc pentru fabricaţia armelor, tăerea nucului nu poate fi îngăduită pe întreg teritoriul Elveției decât pe temeiul unei aprobări din partea autorităților. Obișnuit pentru fiecare nuc tăiat se pune îndatorirea sădirii a doi pueți de nuc. Dispoziția respectivă poate fi extinsă și asupra altor arbori foioși.

(După „Der Deutsche Forstwirt 1940, pag. 131). (115)

● **Cartele și pentru lemn în Germania.**

Economia de războiu adoptată de Germania în vederea atingerii țelurilor politice la ordinea zilei a impus o cârmuire centrală foarte întinsă a întregei producțiuni și distribuțiuni a bunurilor.

Astfel, în materie de lemn, sunt cu de-amănuntul reglementate atât tăerile cât și vânzările și prețurile. Lemnul rotund de foioase, de pildă, nu poate fi vândut la consumatorii și micile stabilimente industriale locale decât în limita cantității de 5 m^3 anual, oricare ar fi numărul proprietarilor de păduri. Nevoile anuale ce depășesc această cantitate nu pot fi împlinite decât pe temeiul unei cartele. Nu se eliberează atari cartele decât membrilor Oficiului central al lemnului (Reichsstelle für Holz sau fostei Marktvereinigung der deutschen Forst- und Holzwirtschaft). Mai trebuie apoi, ca Oficiile exterioare ale lemnului să posede date asupra consumului de lemn al solicitatorului interesat pe anii 1933—1939, din cari să rezulte că acel consum a depășit cu oarecare regularitate cantitatea de 5 m^3 lemn rotund de foioase. Sunt aceste două condițiuni împlinite, se eliberează cartela cerută, dacă nu se opune vreo considerațiune privind ordonarea pieței.

(După „Der Deutsche Forstwirt", 1940, pag. 83). (116)

Ilie C. Demetrescu

CRONICA LEMNULUI

BLOCADA ANGLO-FRANCEZĂ ȘI EXPORTUL LEMNULUI.

Situația exportului european de lemnărie.

Exportul european de lemnărie, cifrat anual la cca. 38—40 milioane m^3 lemnărie de diferite sortimente, a fost deținut până în anul 1938 de 12 țări exportatoare cari, potrivit situației lor geografice și a debușeurilor naturale, au avut următoarele cote de export:

1. Norvegia	cca.	0,9%	țările nordice	39,6%
2. Suedia	„	13,0 „		
3. Finlanda	„	25,7 „		
4. Estonia	„	0,8 „	țările baltice	6,8%
5. Letonia	„	4,8 „		
6. Lituania	„	1,2 „		
7. U. R. S. S.	„	19,9 „		19,9%
8. Polonia	„	10,7 „		10,7%
9. Cehoslovacia	„	7,6 „	Europa Centrală	11,7%
10. Austria	„	4,1 „		
11. Jugoslavia	„	5,2 „	țările sudice	11,3%
12. România	„	6,1 „		
		100,0%		100,0%

Mai mult de trei sferturi din exportul total de lemnărie, deținut de țările nordice, U. R. S. S.-ul, Polonia și țările baltice erau plasate pe piețele importatoare din Vestul Europei și din bazinul Mediteranei.

Cehoslovacia, Austria, Iugoslavia și România își plasa deasemeni produsele lor forestiere în bazinul mediteranean, iar o mică parte în țările din Vestul Europei.

Incorporarea Austriei și Cehoslovaciei la Germania în Septembrie 1938 și Martie 1939, a redus exportul total de lemnărie din Europa cu cca. 12%, fără a produce perturbări în structura celorlalte țări exportatoare de lemnărie, deoarece:

a) Atât Austria, cât și Cehoslovacia își plasau în mod normal majoritatea lemnăriei disponibile în Germania;

b) încorporarea Austriei și Cehoslovaciei nu au diminuat cererile Germaniei care, găsindu-se în faza înarmării rapide, și-a mărit și mai mult importul de lemnărie din celelalte țări.

c) cererile crescânde de lemnărie din majoritatea țărilor importatoare au determinat chiar o majorare a exportului de lemnărie.

Isbucnirea războiului european din Septembrie 1939, a modificat completamente structura exportului european de lemnărie.

Blocada Anglo-Franceză a împiedecat, încă din primele săptămâni dela declararea războiului, ca țările exportatoare din bazinul Balticei să poată trimite mărfurile angajate cu vapoarele lor în țările din Vestul Europei și mai ales în bazinul Mediteranei.

Războiul Ruso-Finlandez a făcut ca și puținele transporturi de lemnărie, ce mai erau posibile, să fie evitate completamente.

S'au putut face în lunile Decembrie—Martie a. c., oarecari transporturi din Suedia și țările baltice pentru Germania, în măsura în care s'au putut efectua transporturile pe Marea Baltică, care a înghețat aproape în întregime.

In situația creiată de ostilitățile dintre Franța, Anglia și Germania, comerțul european de lemnărie s'a transformat în aprovizionări locale în bazinul Mării Baltice și bazinul mediteranean.

De această situație beneficiază Canada și U. S. A. care își vor mări considerabil transporturile de lemnărie pentru Anglia, Franța și Belgia.

Perspective bune are și lemnul din Congo belgian care va găsi plasamente rentabile pe piețele țărilor industriale din Vestul Europei.

Pacea Ruso-Finlandeză și economia lemnului.

Prin încheierea păcii din Martie 1940 cu Uniunea Sovietică, Finlanda are posibilitatea de a relua din nou locul său în fruntea țărilor exportatoare de lemnărie. Inăsprirea blocadei și pericolul minelor din Marea Nordului vor limita însă transporturile de lemnărie din Finlanda numai până în Olanda și Belgia. Reluarea exportului de lemn finlandez, chiar numai până în Belgia și Olanda va fi posibilă numai după ce se va reorganiza industria cherestelei și se vor reface căile de comunicație dela fabrici la porturile de încărcare din Baltică.

Atâta timp cât se va duce războiul pe mare, Finlanda și țările nordice nu vor putea exporta lemnul lor în țările din Vestul Europei și cu atât mai puțin în țările din bazinul mediteranean. In acest interval, țările din bazinul mediteranean vor supralicita lemnul românesc și iugoslav, pe care-l vor plăti la prețurile ce se vor cere de exportatori și în calitățile și specificațiile ce le vor impune fabricanții de cherestea.

Urcarea prețurilor lemnului de construcție.

Evenimentele din ultimile zile, provocate de Germania, prin ocuparea Danemarcei și a unei părți din Norvegia, au grăbit închiderea definitivă a Mării Baltice și a Mării Nordului pentru ori ce trafic de mărfuri, deci și pentru transporturile de lemnărie.

Finlanda și Suedia, preocupate să-și organizeze apărarea națională și ne mai având debușeuri pentru mărfurile lor, au luat măsuri ca fabricele de cherestea să-și reducă producția până la clarificarea situației internaționale. Puțina producție de lemnărie este grevată de cheltueli foarte mari, astfel încât prețurile de vânzare sunt mai mari.

Ţările industriale din Vestul Europei, avizate numai la lemnul canadian, au fost nevoite să desvolte exploatările indigene şi să urce preţurile materialelor ce rezultă prin debitarea în fabrici.

In această situaţie, urcarea preţurilor lemnului de construcţie apare ca o consecinţă firească a urcării cheltuelilor de exploatare, transport şi achiziţionare şi este amplificată de legea cererii şi a ofertei.

Piaţa Română—Jugoslavă a rămas singura piaţă pentru comerţul lemnului european.

Inainte de isbucnirea conflictului armat germano-anglo-englez, existau în Europa două pieţe pentru comerţul lemnului european.

a) piaţa baltică, formată din ţările Baltice, Suedia, U. R. S. S., Finlanda, Norvegia şi Polonia care deţinea 75% din comerţul total de lemnărie din Europa;

b) piaţa su-estică, formată din România, Jugoslavia, Austria şi Cehoslovacia, care deţinea restul de 25% din comerţul de lemnărie al Europei.

Preţurile lemnului din România şi Jugoslavia au fost determinate de cotaţiunile lemnului din Nord.

Astăzi însă, când nu există decât piaţa româno-jugoslavă preţurile lemnului de construcţie sunt dictate de către fabricanţii de lemnărie iar caietele de sarcini sunt impuse de către exportatori.

Preţurile lemnului sunt ferme şi au tendinţe de a încerca majorări continue, deoarece lemnul este un articol de războiu, pe care nu-l mai poate furniza decât România şi Jugoslavia.

Exportatorii de lemnărie trebue să se convingă deci de această realitate şi să nu se grăbească de a angaja comenzi mari şi cu termene lungi de livrare, pentru a putea beneficia realmente de majorările de preţuri ce vor surveni.

V. C. Filip.

RECENZII

CĂRŢI

Dr. Ing. G. NICOLAU-BÂRLAD: *Die Photogrammetrie im Forstwesen* dargestellt an der Waldwirtschaft der Karpathen- und Balkanländer. (Fotogrametria în silvicultură cu aplicaţie la economia forestieră a ţărilor carpatine şi balcanice). Berlin-Grunewald, Herbert Wichmann, 1938, 109 pag. Sammlung Wichmann Nr. 9.

După aproape 100 de ani de încercări, fotogrametria a realizat, odată cu desvoltarea aviaţiei, într'un timp relativ scurt, progrese atât de însemnate, încât astăzi metodele sale de ridicare prezintă faţă de cele „clasice" de topografie, avantaje simţitoare. Acestea constau într'o mai mare rapiditate de ridicare şi în economie de personal şi de cheltueli, pentru condiţiuni egale de exactitate.

Micşorarea cheltuelilor de orice natură este o preocupare permanentă a oricărei gospodării forestiere. Rapiditatea în execuţie este însă un factor, pe care nu-l va putea neglija mai ales ţările în care lucrările cartografice lipsesc sau sunt incomplecte, printre care se pot număra şi România şi ţările balcanice. D-l Ing. Nicolau-Bârlad, făcând studii speciale asupra fotogrametriei şi voind să arate importanţa acesteia pentru măsurători în general şi pentru silvicultură în special, a ales spre exemplificare ţările amintite.

Lucrarea a fost prezentată ca teză de doctorat la Politehnica din Dresda. Publicarea ei într'o editură germană constitue o dovadă de aprecierea deosebită de care s'a bucurat.

Se compune din 2 părţi: Prima conţine o scurtă privire asupra fotogrametriei şi asupra evoluţiei ei dela început până în zilele noastre. Autorul arată întâi care este stadiul actual al fotogrametriei. Trecând apoi la evoluţia ei, distinge cinci epoci. Cea dintâi, pe care o numeşte epoca realizării ideii de aplicare a fotografiei în topografie, începe pe la 1839; ea corespunde cu începuturile fotografiei. Incercările întreprinse până în preajma războiului mondial, pentru a pune fotografia în slujba ridicărilor topografice, au dus la concluzia, că fotogrametria, mai precis geofotogrametria, nu poate avea decât un domeniu de aplicare restrâns. Dar odată cu întrebuinţarea avionului şi a fotografiei aeriene fotogrametria ia un avânt nebănuit, ajungând în relativ scurtă vreme să-şi formeze metode proprii, cari îi permit să se afirme ca disciplină aparte.

Prin cifre şi diagrame reprezentând suprafeţele măsurate pe cale fotogrametrică în diferite epoci, D-l Nicolau dă o imagină precisă a evoluţiei acestei discipline până în ultimul timp.

Câteva consideraţiuni asupra preciziunii şi rentabilităţii măsurătorilor fotogrametrice încheie prima parte a lucrării.

A doua parte este intitulată „Fotogrametria în serviciul economiei forestiere şi tehnicei corecţiunii torenţilor din ţările carpatine şi balcanice". De fapt, partea de expunere care se referă special la condiţiunile forestiere ale acestor ţări (România, Iugoslavia, Grecia, Bulgaria şi Albania) este relativ redusă. Mai întâi sunt expuse pe scurt, adesea sub formă tabelară, diferite chestiuni privitoare la caracterul economic şi la lucrările de cartografie din ţările amintite, după care se trece la fondul lucrării, aplicarea fotogrametriei în silvicultură.

Fotogrametria, — după definiţia dată de autor — nu este decât o ramură a tehnicei măsurătorilor, care desvoltă şi stăpâneşte principiile teoretice şi practice ale acesteia prin întrebuinţarea fotografiei, a matematicei şi a mecanicei de precizie, îşi are domeniul principal de aplicare în măsurătorile de teren. Silvicultura îi oferă deci posibilităţi de aplicare ori unde este nevoie de ridicări: lucrări de amenajament, construcţii de drumuri şi instalaţii de transport, etc. Dar în acelaş timp fotografiile aeriene permit să se determine cu destulă precizie elementele caracteristice ale pădurii şi arboretelor: structură, amestec de esenţe, număr de arbori, înălţimea arborilor, etc., dela care se ajunge la determinarea volumului materialului lemnos şi a creşterilor. In acest fel fotogrametria poate fi pusă şi în serviciul estimaţiunilor, al statisticei, administraţiei şi chiar al ştiinţei silvice.

Dela aceste consideraţiuni, D-l Nicolau trece, după o privire retrospectivă asupra cercetărilor şi rezultatelor realizate de fotogrametrie pe teren forestier, la România şi ţările balcanice. Arătând pe scurt caracterul forestier al acestora, precum şi starea amenajării pădurilor şi a mijloacelor de transport, relevă întinsele suprafeţe neamenajate şi lipsite de drumuri pentru a scoate astfel în evidenţă câmpul deschis fotogrametriei.

Ultimul capitol se referă la aplicarea fotogrametriei în operaţiunile de corecţiuni de torenţi. Se arată întinderea terenurilor degradate din România şi Balcani, cauzele de degradare precum şi măsurile de ameliorare ce trebuesc luate. Aplicarea fotogrametriei este indicată aici nu numai pentru avantajele ce le prezintă la ridicarea planurilor şi determinarea suprafeţelor, dar şi pentrucă fotografiile aeriene permit o cunoaştere mai precisă a condiţiunilor terenului şi în general a caracterului regiunii, factori hotărîtori asupra măsurilor de corecţiune ce se vor lua.

Lucrarea este frumos prezentată iar expunerea clară şi însoţită de numeroase tablouri şi fotografii. Cititorul ar putea rămâne totuşi cu impresia că anumite lucruri, în interesul unităţii expunerii, ar fi putut fi omise. Vina este poate numai a stilului, prea enumerativ.

N. Rucăreanu

*

IJJASZ, Dipl.-Ing. E. L.:
Grundwasser und Baumvegetation unter besonderer Berücksichtigung der Verhältnisse in der Ungarischen Tiefebene.
(Apa freatică şi vegetaţia arborescentă, considerând în special condiţiile din câmpia ungară).
1938, Sopron, Tip. Röttig-Romwalter, pg. 217.

Este teza de doctorat a autorului, lucrată sub conducerea Prof. G. Kraus (catedra de soluri şi ecologie forestieră) şi susţinută la Universitatea din München în semestrul de iarnă 1937/38.

Bazată în primul rând pe materialul de observaţii pe care serviciile silvic şi hidrologic din Ungaria i-l puteau oferi precum şi pe investigaţiuni personale, având ca punct de plecare ideea de a contribui la rezolvarea problemelor forestiere impuse Ungariei de situaţia creată după războiul cel mare din 1914—1918, lucrarea D-lui Ijjász poate fi considerată — datorită cercetării sârguincioase a literaturii în această materie — şi ca o monografie a problemelor pe care le ridică studiul apei freatice. Frecventele citate din cuprinsul cărţii şi bogata bibliografie indicată sunt o mărturie a imensului material consultat.

Cadrul lucrării e delimitat de patru categorii de chestiuni mari, care înseamnă tot atâtea capitole ale cărţii: apa freatică şi clima, apa freatică şi substratul geologic, apa freatică şi solul, şi în sfârşit influenţele reciproce dintre apa freatică şi vegetaţia arborescentă.

Inăuntrul acestor capitole sunt în detaliu tratate elementele componente ale factorilor consideraţi. Astfel, la cap. I (35 pag.) discută relaţiile dintre apa freatică şi presiunea aerului, vântul, temperatura şi umiditatea atmosferică, precipitaţii. In cap. II (6 pag.) se arată condiţiile geohidrologice ale câmpiei ungare. Capitolul III (50 pag.) ne face cunoscute proprietăţile fizice ale solului din Alföld, compoziţia mecanică a lui, higroscopicitatea şi capacitatea pentru căldură, capilaritatea, capacitatea pentru apă a solului, proprietăţile chimice ale apei freatice. In sfârşit, în al IV cap. (86 pag.) cu cele două subîmpărţiri: influenţa vegetaţiei forestiere asupra apei freatice şi influenţa apei freatice asupra vegetaţiei forestiere, e vorba despre pierderile de apă datorite coronamentului arborilor, litierei, consumului de apă al arborilor, importanţa pădurilor dela munte pentru regimul apelor freatice, cercetările întreprinse în Ungaria şi în alte ţări pentru a se constata gradul de influenţă al vegetaţiei arborescente asupra apei freatice, creşterea rădăcinilor în legătură cu apa freatică, influenţele favorabile şi nefavorabile ale acesteia

E firesc ca cercetarea atâtor complexe probleme să conducă la unele concluzii practice, pe care silvicultorii unguri, în una din preocupările lor de căpetenie: împădurirea Alföldului, sunt ţinuţi să le ia în consideraţiune. E de altfel marele merit al lucrării: autorul a vrut să-şi servească ţara şi în nevoile ei imediate, nu numai ştiinţa în general.

Pentru ceea ce ne priveşte, lăsând la o parte chestiunile de pură pedologie, reţinem o parte din concluziile care, credem că, interesează pe mai mulţi. Mai întâi cu titlul de informaţie, un amănunt: Apa freatică în câmpia ungară poate fi considerată ca fiind nu prea departe de suprafaţă: între Dunăre şi Tisa, nivelul ei se află la circa 2—3 m dela suprafaţa solului; dincolo de Tisa, la 4—6 m. O deosebire trebue făcută în legătură cu importanţa pădurilor asupra regimului apelor freatice, între pădurea de câmpie şi pădurea de munte. Ultima are o acţiune de regulare, de evitare a extremelor. Influenţa ei principală constă în micşorarea scurgerilor şi a pericolului inundaţiilor precum şi în alimentarea apei freatice. De unde necesitatea de a îngriji de păstrarea pădurilor în aceste regiuni şi pentru motivul pomenit. Pădurea de câmpie poate influenţa apa freatică pozitiv sau negativ, după condiţiile geologice, de sol, hidrologice, climatologice, etc. ale diferitelor staţiuni în care se află.

Din cercetările întreprinse în Rusia, Franţa, India, Ungaria, s'a văzut că nivelul apei freatice e mai coborît şi că varietăţile acesteia sunt mai mici sub pădure decât în terenul liber; de asemeni, coborîrea nivelului apei freatice este mai pronunţată sub arboretele bătrâne decât sub cele tinere. Natura speciilor din care e compus arboretul se face şi ea remarcată în influenţa asupra nivelului apei freatice.

E de observat însă că acţiunea uneia şi aceleaşi păduri poate varia în cursul timpului, în sensul că în unii ani sau în anumite anotimpuri, această acţiune poate fi pozitivă, alteori negativă.

Observaţiile din Ungaria au permis să se constate mai departe că liniile de nivel ale apei freatice (aşa numitele isophreate) oglindesc forma arboretelor însăşi şi raza de influenţă a pădurilor asupra nivelului apei freatice.

Săpăturile la rădăcina arborilor au arătat că adâncimea până la care merg rădăcinile este funcţie de condiţiile staţionale (sol, climă) şi că în cazul când în straturile superioare nu există o umiditate în măsura necesară, rădăcinile tind să ajungă apa freatică, ceace în anumite condiţiuni se şi întâmplă. Cu acest prilej s'a văzut că însuşi pinul negru şi salcâmul, esenţe cunoscute ca suportând uscăciunea nu fac excepţie în această privinţă. S'a mai văzut de asemeni în aceste lucrări că rădăcinile adânci ale pinului silvestru, pinului negru, aninului, stejarului, plopului alb şi salcâmului erau pur şi simplu inundate în timpul nivelului ridicat al apei freatice fără ca prin aceasta esenţele menţionate să sufere. Această inundaţie chiar în timpul sezonului de vegetaţie n'a provocat nici o pagubă dacă a fost de scurtă durată.

Concluzia generală e că apa freatică în cazul când e la un nivel mai ridicat furnizează arborilor apă şi substanţe nutritive şi deci înlesneşte creşterea.

O influenţă păgubitoare a apei freatice se constată atunci când aceasta are însuşiri chimice nepotrivite pentru plante sau când inundarea e de mai lungă durată, pentrucă în felul acesta planta e lipsită de oxigen, iar pe de altă parte provoacă temperaturi joase.

Convingerea pe care şi-a făcut-o autorul în urma susţinutelor şi amănunţitelor cercetări întreprinse este că în lucrările de împădurire din Alföld, apa freatică este un factor staţional care trebue totdeauna luat în consideraţie. De asemeni, atenţie trebue să se dea variaţiei anuale şi pe perioade mai lungi chiar, însuşirilor chimice şi nu mai puţin nivelului limitei copilarităţii în raport cu regiunea rădăcinilor. Când limita capilarităţii se află aproape de suprafaţa solului, se recomandă în lucrările de împădurire utilizarea speciilor potrivite scopului gospodăriei silvice în acea regiune şi evident celorlalte condiţiuni staţionale. Dacă însă această limită a capilarităţii se află la mai mare adâncime dela suprafaţa solului, atunci în lucrările de împăduriri se va da preferinţă la început speciilor mai puţin pretenţioase, resistente la secetă, specii de primă împădurire, la adăpostul cărora pot fi mai târziu introduse speciile preţioase reclamate de interesul gospodăriei silvice în acea parte a ţării.

De sigur, natura şi numărul problemelor de amănunt discutate, în cadrul subiectului avut, de autor, cu competenţa experienţei omului pregătit, care a lucrat pe teren atent şi metodic, care a ştiut ce vrea şi cum trebue să afle adevărul, competenţă recunoscută de Universitatea din München prin conferirea gradului academic de doctor, ne-ar îndemna să înfăţişăm mai pe larg subiectul tratat. Ne mărginim la cele arătate până aci, întrucât socotim că rostul acestor însemnări e mai ales să facă atenţi pe cei preocupaţi de probleme asemănătoare asupra unei cărţi utile prin informaţiile bibliografice şi propriile observaţiuni de pe teren. Dacă am avea să regretăm ceva ar fi în legătură cu technica însăşi a organizării măsurătorilor, care, dată în carte cu mai multe detalii, ar fi slujit mai mult poate comparaţia cu alte investigaţii de acelaşi gen. Aceasta însă nu scade valoarea cărţii, care poate fi citită cu folos de oricine vrea să se documenteze asupra problemei apei freatice. Lucrarea aceasta onorează pe autor.

T. Bălănică.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC".

A APĂRUT:

Instalaţiuni de transport pentru exploatări forestiere

Partea I: Căi ferate forestiere
Partea II: Funiculare

de **Prof. D. A. Sburlan**

304 pag. + IX, 240 fig., 3 planşe şi numeroase tabele.

REVISTE

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 16, 15 August 1939.

Puster:

Alte und neue Verfahren der Maikeferbekämpfung im Wirtschaftwald.

Metode vechi şi noi de combatere a cărăbuşului în pădurea cultivată.

Intr'un articol apărut în Decembrie 1931, Thiem arată că pentru combaterea cărăbuşului este bine să se folosească prăfuirea cu Dinitrocresol. Autorul este adeptul metodei de combatere ce constă în prinderea gândacilor. In acest articol ne arată avantajele uneia din metode faţă de cealaltă.

Dr. habl. E. Rohmeder:

Die Keimung des Hirschholunder (Sambucus racemosa).

Germinarea seminţelor socului de munte.

Seminţele dacă se usucă şi se păstrează în casă nu răsar în primăvară, ci în al doilea an. Semănate imediat ce au fost culese germinează în cea mai mare parte.

Seminţele curăţate de carne germinează mai bine decât cele cu carne.

M. Krammer:

Aus der Praxis der Tannenverjüngung.

Din practica regenerării bradului.

Bradului trebuie să i se acorde mai multă atenţie de silvicultor.

Autorul ne arată câteva observaţiuni în legătură cu regenerarea naturală.

K. Weinkauff:

Über die Vermeidung verlustreicher Anwuchsstockungen bei Fichten, Kiefern-und Buchenkulturen.

Despre evitarea unor însemnate pierderi de creştere la culturile de molift, pin şi fag.

Se observă că plantaţiile făcute în tăerile rase, unde solul este mai bogat în argilă, tânjesc câţiva ani în tinereţe.

Această tânjire se datoreşte stratului de argilă care împiedică pătrunderea rădăcinilor. Ca să se înlăture această lâncezire se recomandă să se recurgă la îngrăşăminte începând dela 5—10 ani şi până la 40 ani.

Caietul 17, 1 Septembrie 1939.

Prof. E. Münch:

Die Ursachen des Korbwuchses des Junglärchen.

Cauzele creşterii în cuib de barză a laricelor tinere.

Foarte adesea se observă la culturile de larice creşterea în cuib de barză, din care cauză plantele rămân mici şi nu se pot întrebuinţa. Cauzele acestei creşteri ar fi gerul, fie târziu, timpuriu sau de iarnă

Se mai constată că există şi o anumită dispoziţie la unele provenienţe. Astfel laricea din Alpi este mai predispusă la această pipernicire decât cea din Sudeţi.

Dr. h. c. Leopold Hufnagl:

Die Waldschätzung bei der Enteigung.

Estimarea pădurilor la expropriere.

Foarte adesea în ultima vreme s'a expropriat păduri pentru construcţii de căi ferate, autostrăzi, canaluri... etc. Autorul caută să ne arate cum ar trebui făcută estimarea acestor păduri.

Fritz P. Müller:

Nachwirkung des Berührungstäubemittels „Lipan" auf die bei der Begiftung überlebenden Kiefernspanner.

Acţiunea ulterioară a „Lipanului" asupra exemplarelor de Bufalus piniarius L. care supravieţuesc otrăvirei.

In anii 1937—38 s'a făcut combaterea lui Bupalus, în Mecklenburg, pe întindere de 2600 ha., cu Lipan, un produs al Casei Ruberoid din Hamburg.

Urmărindu-se indivizii care au supravieţuit otrăvirii, autorul arată că larvele provenite din aceştia sunt mult mai vioaie şi se deplasează mai departe pentru căutarea hranei.

Dr. phil. Edgar Krausen:

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii asupra istoriei forestiere a bunurilor mânăstireşti din Sud-estul Bavariei.

Pădurile mânăstirilor Gars şi Au au fost până la trecerea în posesia statului, la anul 1803, exploatate fără nici un plan, nu s'a ţinut seamă de raportul susţinut. Din pădure s'a scos, după cum era nevoie, lemn de foc, de lucru, litieră...

Caietul 18, 1 Octombrie 1939.

Crug:

Geh.-Rat. Dr. Dr. h. c. Karl Rebel †.

Consilier Dr. Dr. h. c. Karl Rebel †.

Rebel s'a născut la 15 Noembrie 1863, în Augsburg. Silitor la învăţătură în tinereţe şi un bun practician la maturitate, ajunge să ocupe funcţiuni importante în Administraţia pădurilor Bavariei, până în anul 1930, când iese la pensie. Aproape 50 publicaţii în domeniul silviculturei cuprinde lumea de gânduri a decedatului. Lucrarea cea mai cunoscută şi de mai mare valoare este: „Waldbauliches aus Bayern", în 2 volume.

Rebel moare la 4 Iulie 1939 în vârstă de 75 ani.

K. Thielmann:

Beiträge zur Maikäferbekämpfung des Bienwaldes (Pfalz).

Contribuţiuni la combaterea cărăbuşului în pădure având mai ales în considerare condiţiunile din Bienwald (Palatinat). (Articolul continuă).

Caietul 19—21, 1 Noembrie 1939.

A. Frank:

Der Maikäferflug 1939 im Bienwald.

Anul 1939 a fost un an de cărăbuşi.

Autorul a făcut o serie de observaţiuni meteorologice asupra biologiei cărăbuşului. Din acestea rezultă:

Gândacul iese din pământ când temperatura minimă a solului la 15—25 cm. adâncime nu trece de 12 C., iar la 8 cm nu trece de 11° C.

Roirea începe zilnic la apusul soarelui.

Depunera oulelor depinde de zilele călduroase.

Temperatura medie zilnică între orele 5 şi 21 trebuie să fie peste 13° C.

Prinderea gândacilor este în funcţie de vremea de căldură, în zilele călduroase s'au prins mai mult şi invers.

K. Thielmann:

Beiträge zur Maikäferbekämpfung im Walde unter besonderer Berücksichtigung des Bienwaldes (Pfalz).

Contribuţii la combaterea cărăbuşului în pădure, având mai ales în considerare condiţiunile din Bienwald (Palatinat).

Pentru combaterea cărăbuşului în pădurile din Bienwald s'a folosit mai multe metode.

Metoda prinderii, metoda prăfuirii cu diferite substanţe otrăvitoare. Rezultate mai bune la prăfuire a dat folosirea unei cantităţi de 75—80 kg la ha, substanţe otrăvitoare.

Prăfuirea făcută în orele de dimineaţă este mai eficace decât mai târziu. Temperatura aerului în timpul prăfuirei nu are influenţă. Este dăunătoare, după prăfuire, ploaia.

Caietul 22—24 Decembrie 1939.

Dr. Cristoph Hofmann şi Dr. Karl Daubershut:

Freilandverruche mit einem neuen Berührungsgift gegen die Nenne (Limautria monacha L.).

Incercări cu o nouă otravă. de contact în contra călugăriţei.

Pentru combaterea călugăriţei s'a folosit preparatul 2172 al Casei I. G. Farbenindustrie. Faţă de Dinitr-o-Kresol care este un preparat mai cunoscut în combatere are mai multe avantaje.

In primul rând este mai puţin periculos pentru persoanele care umblă cu el. In al doilea rând, acest preparat se descompune mai încet, ceea ce face ca să fie activ mai multă vreme.

K. Eck:

Standortstypen.

Tipuri de staţiuni.

După autor, tipul de staţiune ar cuprinde toate staţiunile care au între ele asemănări. Luând două exemple din practică, autorul ne arată cum înţelege aceste tipuri de staţiuni.

Ant. V. Răd.

*

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul II (1939), Caetul 9 (Sept.).

H. Staudinger şi F. Reinecke:

Über makromolekulare Verbindungen. Über den Polymerisationsgrad verschiedener Zellstoffe.

Despre combinaţii macromoleculare. Despre gradul depolimerizare al diverselor celuloze.

In tehnică se caracterizează celulozele prin măsurarea vâscozităţii.

Metoda măsurării vâscozităţii nu arată totdeauna gradul de polimerizare al celulozei, de care depinde rezistenţa fibrelor. Deaceea sunt necesare şi alte determinări şi anume: indicele de cupru şi indicele α. Gradul de polimerizare al celulozei scade prin prelucrare în fibre artificiale. Poliozele cu grad de polimerizare sub 200 (xylane şi manane) nu sunt bune pentru transformarea în fibre, deci trebuesc separate de celuloza cu grad mare de polimerizare.

E. Thiele:

Unfallschutz an Holzbearbeitungsmaschinen.

Apărarea contra accidentelor la maşinile de prelucrat lemnul.

Foarte interesant articol. Se arată care sunt accidentele posibile la diferitele maşini de prelucrat lemnul (ferăstrae circulare, ferăstrae cu panglică, gatere, maşini de rândeluit şi geluit, maşini de frezat, etc.) şi dispozitivele de apărare contra lor. Autorul susţine că toate aceste dispozitive, care marchează un important progres în fabricarea maşinilor, rămân fără o prea mare valoare, dacă nu se dublează cu o perfectă instruire a lucrătorului.

Mici comunicări:

Măsuri economice de răsboi în economia forestieră şi a lemnului.

Lăţimea admisibilă a tăieturii pânzelor la gatere.

Secţia lemnului la expoziţia elveţiană din Zürich (1939).

Producţia de hârtie şi celuloză în protectoratul Boemiei şi Moraviei.

Industria chibriturilor în Uniunea Sovietelor.

Determinarea rezistenţei la spălare a substanţelor prezervative ale lemnului.

Revista patentelor (aprobate şi anunţate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 39 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul lemnului.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), *Caetul* 10 *(Oct.).*

E. Vintilă:

Untersuchungen über Raumgewicht und Schwindmass von Früh- und Spätholz bei Nadelhölzern.

Incercări asupra greutăţii specifice şi contragerii lemnului timpuriu şi târziu la lemnul de răşinoase.

Se arată mai întâi procedeul de luare a probelor şi aparatura întrebuinţată pentru determinarea cât mai exactă a greutăţii specifice şi a contragerii lemnului timpuriu şi târziu.

Se stabilesc: valorile greutăţii specifice, ale contragerii în sens longitudinal, radial şi tangenţial pentru lemnul timpuriu şi târziu la pin, larice, duglas şi brad.

Deasemenea se arată relaţiile dintre greutatea specifică şi procentul de lemn târziu, între contragerea lemnului târziu şi timpuriu şi greutatea specifică respectivă, între contragerea lemnului timpuriu şi târziu şi a piesei întregi, cantitatea de umiditate a lemnului târziu şi timpuriu şi raportul umidităţii cu greutatea specifică şi volumul porilor.

Heinz Frank:

Hartmetallwerkzeuge zur Bearbeitung von Holz, Sperrholz, Schichtholz und Kunstholz (mit besonderer Berücksichtigung des Nachschleifens).

Unelte din metal dur pentru prelucrarea lemnului, a contraplacajelor, a lemnului lamelat şi a lemnului artificial (cu deosebită considerare a ascuţirii).

Intrebuinţarea metalelor dure pentru confecţionarea uneltelor a deschis posibilităţi noi de prelucrat lemnul şi materialele obţinute din el. Articolul cuprinde foarte interesante consideraţiuni asupra uneltelor din metale dure, a modului de lucru cu ele şi în special asupra condiţiunilor în care trebue să se facă o bună ascuţire a lor.

Mici comunicări:

Impărţirea pe clase de vârstă a arboretelor Germaniei.

Materiile prime ale fabricării spirtului în Germania.

Economia forestieră şi a lemnului în Estonia.

Oficiul de cercetări tehnice al grupei economice a industriei cherestelei.

Norme noi.

Automobile cu gaz din cărbune de lemn în Australia.

Panglici pentru maşini de scris din mătase artificială.

Un aparat simplu pentru măsurat lăţimea tăieturii pânzei.

Semnele de recunoaştere ale uneltelor din metal dur.

Congresul secţiunei lemnului din V D I şi D F V.

Revista patentelor (aprobate şi anunţate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 28 referate asupra celei mai noi literaturi din tehnologia lemnului.

Recenzii:

R. Trendelenburg: Das Holz als Rohstoff.

H. v. Renesse: Werkstoffratgeber.

P. Jaccard: Widerstandsfähigkeit und mikroskopische Struktur des Holzes.

W. W. Barkas: Recent work on moisture in wood in relation to strength and shrinkage.

H. Ebinghaus und *M. Fritsche:* Das Zimmerhandwerk. Ein Lehrbuch und Nachschlagewerk für Studium und Praxis.

O tablă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de mesteacăn.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), *Caetul* 11 *(Nov.).*

G. Jayme şi *R. Heininger:*

Neue Verfahren zur Bestimmung von Gefügeunterschieden in Hölzern.

Procedee noi pentru determinarea diferenţelor de structură a lemnelor.

Se descriu două aparate noi pentru măsurarea volumului lemnului şi a porilor din el şi metodele de lucru cu aceste aparate. Rezultatele primelor lucrări la plop.

H. Wicht şi *Bruno Schulze:*

Untersuchungen über das Osmose-Holzschutzverfahren unter Benutzung des Scheibenverfahrens.

Cercetări asupra procedeului de impregnare prin osmoză cu întrebuinţarea procedeului cu rondele.

Articolul cuprinde interesante referinţe asupra încercărilor făcute cu procedeul rapid cu rondele, pentru determinarea celor mai bune paste de impregnat şi a timpului celui mai scurt necesar pentru impregnare.

E. Doffiné:

Bauart, Wirkungsweise und Verwendung von hydraulischen Pressen für Holzindustrie.

Felul construcţiei, acţionării şi întrebuinţării preselor hidraulice pentru industria lemnului.

Sunt trei tipuri de prese: cu plăci calde aşezate între coloane, între plăci de tablă sau în rame. Sisteme mai simple de prese sunt construite pentru încleirea la rece. Acţionarea acestor prese şi felul de manipulare al lemnului se descriu pe scurt în acest articol.

H. Gläser:

Der Holzgaserzeuger in der Holzindustrie.

Generatorul de gaz în industria lemnului.

Scurtă privire asupra progreselor realizate în întrebuinţarea generatorului de gaz pentru industriile lemnului.

H. List şi J. Franzl:

Versuchsbericht über den Sägespänegenerator von Damman & Westerkamp.

Dare de seamă asupra încercărilor făcute cu generatorul de gaz din rumeguş, fabricat Damman & Westerkamp.

Descrierea generatorului, funcţionarea, consumul, producţia, compoziţia gazului şi puterea lui calorică.

Mici comunicări:

Al 8-lea congres al lemnului.

Institut pentru cercetarea lemnului la Belgrad.

Instrucţiuni pentru repartizarea lemnului de cofraje şi schele.

Uleiul de terebentină carburant.

Carburantul lemn pentru automobile în Finlanda.

Mesteacănul ca materie primă a industriei placajelor în Finlanda.

Lemnul de mină şi susţinătorii de fier în minele ruseşti.

Industria ungurească de mosoare.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 59 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

V D I: Verfahrenstechnik. Schriftenfolge für Chemie-Ingenieure, Apparatebauer und verwandte Berufe.

A. Detering: Die Bedeutung der Eiche seit der Vorzeit.

J. D. Studley: Die Zellstoff-und Papierindustrie der Vereinigten. Staaten.

A. Thum şi *H.-R. Jacobi:* Mechanische Festigkeit von Phenol-Formaldehyd-Kunststoffen.

H. G. Bodenbender: Zellwolle. Ed. III.

V D I şi D F V: Erläuterungen zum Merkblatt über baulichen Holzschutz gegen Fäulnis.

Tabelă cu însuşirile şi întrebuinţările lemnului de molift.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 2 (1939), *Caetul* 12 *(Dec.)*.

O Kratky, K. Kainz und R. Teer:
Ein Beitrag zur Micellarstruktur der nativen Zellulose.
O contribuţie la studiul structurii micelare a celulozelor naturale.

Privire generală asupra desvoltării ideilor fundamentale ale noii teorii micelare. Cu ajutorul îmbibării fibrelor cu săruri metalice şi a examenului cu raze Röntgen se măsoară spaţiile goale intermicelare. Se arată importanţa acestor spaţii intermicelare la solicitările mecanice ale fibrelor.

N. Pallay:
Ergänzende Angaben zum Holzhärte-Prüfverfahren nach Krippel.
Date în complectare la procedeul de încercare a durităţii lemnului după Krippel.

Se descrie din nou procedeul de încercare după Krippel, care se pare că îmbunătăţeşte sistemul Brinell şi se dau rezultatele încercărilor comparative făcute de autor. Se propune normalizarea acestui procedeu de încercare a lemnului.

Heinrich Wienhaus:
Flüchtige Stoffe aus Nadelhölzern.
Materii volatile din lemnele de răşinoase.

Noţiunea, provenienţa, compoziţia şi importanţa economică a uleiurilor eterice. Uleiurile terpenice din lemnul esenţelor din familiile: Podocarpaceae, Pinaceae, Taxodiaceae şi Cupressaceae.

Wilhelm Burger:
Das Schleifen des Holzes in den Reichsbahn - Ausbesserungswerken und- werkstätten.
Şlefuirea lemnului în fabricile şi atelierele de reparaţii ale căilor ferate germane.

Şlefuirea a căpătat o deosebită importanţă în toate atelierele de prelucrarea lemnului. In atelierele căilor ferate germane, prin specializarea lor în diferite lucrări şi prin standardizarea pieselor, s'a ajuns la o foarte desvoltată întrebuinţare a şlefuirii pentru prelucrarea lemnului. Se arată maşinile întrebuinţate şi condiţiunile unei bune şlefuiri a lemnului.

Mici comunicări:

Dare de seamă asupra celui de al 8-lea Congres al lemnului (1 Dec. 1939).

Şomajul în industria engleză a lemnului.

Norme noi.

Economia forestieră şi a lemnului în Slovacia.

Cea mai mare conductă de lemn din Europa.

Revista patentelor (aprobate şi anunţate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 71 referate asupra celei mai noi literaturi apărută în tehnologia lemnului.

Recenzii:

Robert Kahlert: Erfinder-Taschenbuch.

S. Gayer: Die Holzarten und ihre Verwendung in der Technik.

R. Houwink: Elastizität und Struktur der Materie.

H. Staudinger: Über die makromolekulare Chemie.

F. Kollmann, E. Mörath und *W. Zeller:* Holzhaltige Leichbauplatten.

L. Metz: Holzchutz gegen Feuer und seine Bedeutung im Luftschutz.

N. Ghelmeziu

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 3 (1940), Caetul 1 (Ian.).

F. Kollmann:
Lorenz Wappes zum 80. Geburtstag.
La a 80-a aniversare a zilei de naştere a lui Lorenz Wappes.

G. Jayme şi E. Kerler:
Über die Eigenschaften faseriger Holozellulosen aus Buchenholz.
Asupra însuşirilor holocelulozelor fibroase din lemnul de fag.

Procedeul de preparare al holocelulozelor, înălbirea lor, încercările rezistenţei şi rezultatele lor, studiul optic şi chimic al holocelulozelor sunt cuprinse în acest foarte interesant articol. Holocelulozele fibroase din lemnul de fag dau foi foarte bune pentru fabricarea hârtiei.

H. Egner:
Neuere Untersuchungen zur natürlichen Holztrocknung (Schaukeltrocknung).
Noi cercetări asupra uscării naturale a lemnului. (Uscarea în leagăn).

De curând (30.III.1939) a fost patentat un nou procedeu de uscare naturală. Lemnele se aşează pe un leagăn piramidal, care se balansează continuu, făcând astfel în jurul lui un curent de aer. Prin aceasta se face uscarea mai repede. Această accelerare se manifestă numai deasupra punctului de saturaţie al fibrei. Rezultatele încercărilor de până acum nu spun încă precis dacă se crapă mai mult sau mai puţin scândurile uscate cu acest procedeu, decât atunci când sunt uscate în stive.

W. Sahlberg:
Träger aus Bongossiholz.
Grinzi de lemn de Bongossi.

Cu lemnul de Bongossi combinat cu placaj de fag s'au construit grinzi în dublu T. Anterior construirii s'au făcut încercări asupra rezistenţelor acestui material. Rezultatele acestor încercări sunt redate de autor în diagrame şi tablouri. Se arată şi felul de construcţie.

H. Opitz şi H. Reese.
Über die Eignung des Schichtholzes für die Herstellung von Zahnrädern.
Asupra proprietăţii lemnului lamelat pentru confecţionarea roţilor dinţate.

Foarte interesant articol. Cuprinde date asupra influenţei umidităţii şi uleiului asupra materiilor artificiale, asupra rezistenţei acestor materiale ca roţi dinţate, precum şi relativ la influenţa ungerii.

Mici comunicări:
Economia placajului în Europa.
Pometurile în Germania.
Norme noi.
Inlocuirea oţelului cu lemn în construcţii.
Semnul de calitate pentru placaj.
Bărci de salvare din lemn de balsa.

Revista patentelor (anunţate şi aprobate).

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 47 referate asupra literaturii noi apărute în tehnologia lemnului.

Recenzii:

v. H. Dubbel: Taschenbuch für den Maschinenbau.

Brit. Standard Inst.: British standard method of test for the toxicity of wood preservatives to fungi.

J. Krahl-Urban: Untersuchungen über den Jahrringbau der Eichen im Preussichen Forstamt Freienwalde.

N. Ghelmeziu

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 6, June 1938.

Editorial:

In legătură cu benzile de protecţie în prerii

W. E. Bond:

Integrarea industriilor forestiere în economia statelor din S. E.

N. D. Canterbury:

Desvoltarea industriei lemnului de celuloză în Sud.

G. H. Lenz:

Situaţia fermierului în legătură cu problema lemnului de celuloză în Sud.

Matt Rue:

Industria de celuloză şi hârtie în legătură cu fermele forestiere în Sud.

J. F. McGowin:

Punctul de vedere al industriaşului asupra problemei forestiere în Sud.

E. E. Curran:

Relaţiuni între caracteristicile de creştere ale lui Pinus palustris şi utilizarea lui în industria celulozei.

Albert G. Snow, Jr.

Folosirea acidului „indolebutyric" pentru stimularea formării de rădăcini la butaşi de Populus grandidentată Michaux şi P. Tremuloides Michaux.

V. M. Mollenhauer, Jr.:

Instrumente şi metode folosite la un elagaj experimental la Pinus Strobus.

W. A. Duerr:

Comentarii în legătură cu aplicarea formulei lui Gehrhardt privitoare la realizarea stării normale.

Recenzii:

F. Heske: German Forestry. New Haven, Yale Univ. Press. 1938.

J. D. B.: Harrison: Economic aspects of the forests and forest industries of Canada. Canada Dept. of Mines and Resources; Lands, Parks and Forets Branch Bull. 92. — 1938.

F. D. Mulholland: The forest resources of British Columbia. Dept. of Lands, British Columbia Forest Service. Victoria, B. C. 1937.

Educational Division of the Conservation Comission: West Virginia's renewable natural resources and the public School Student. Charleston, W. Va. 1937.

Sven Petrini: Forest mensuration and forest economics. Stockholm, 1937, Lars Hökerbergs.

O. Lindblad: Forest economics. Skogen 24 : 458 : 461. 1937.

Committee on Forest Conservation and Pacific NW Loggers' Assoc.: Forest Practice Handbook. Wash. 1937.

W. E. Bond, W. G. Wahlenberg, B. P. Kirkland: Profitable management of shortleaf and loblolly pine for sustained yield. — S. Forest. Exp. Sta. Occasional Paper 70. — 1937.

*

Nr. 7, July. 1938.

Editorial:
Comentarii în legătură cu legea de reorganizare.

E. C. M. Richards:
Viitorul economiei forestiere în Valea Tennessee.

H. H. Chapman:
Câteva tendinţe interesante în economia forestieră din St. Unite.

John B. Ratcher:
Recrutarea tinerilor silvicultori în Serviciul forestier.

Siegfried von Ciriacy-Wantrup:
Folosirea multiplă şi optimă a terenurilor virgine în diferite condiţiuni economice.

John D. Guthrie:
Serviciul muncii în Austria.

William A. Sylvester:
Comparaţiune între două metode de construirea tablelor de producţie.

Nelson C. Brown:
Pădurile de interes local: un capitol neglijat în economia forestieră americană.

J. L. Mielke:
Extinderea lui Cronartium ribicola Fisch. la pădurile de Pinus Lambertiana Dougl. în Oregon şi California.

C. F. Olsen:
Technica pentru evaluarea vigoarei la puieţii plantaţi de Pinus Caribaea Morelet şi P. palustris Mill.

Ray R. Hirt and E. J. Eliason:
Desvoltarea maladiei în arborii vii inoculaţi cu Fomes pinicola.

Recenzii:

St. H. Holbrock: Holy Old Machinaw. A Natural History of the American Lumberjack. Macmillian C. New York 1938.

Water Resources Comittee: Drainage Basin Problems and programs. Washington, 1937, U. S. Govt. Printing Office.

F. P. Keen: Insect enemies of western forests. U. S. Dept. Agric. Misc. Publ. 273, 1928.

Walter Ammon: Das Plenterprinzip in der Schweizerischen Forstwirtschaft. Bern, 1937, Buchdruckerei Büchler.

N. T. Mirov, C. J. Kraebel: Collecting and Handling of the seeds of California Wild Plants. Calif. Berkelew, 1937.

H. M. Walker: The C.C.C. through the eyes of 272 boys. Ohio, 1938, Western University Press.

W. A. Eliot, G. B. McLean: Forest trees of the Pacific Coast. New York, 1938, G. P. Putnam's Sons.

R.Coke: Howto make forestry pay. Cambridge, 1938. W. Heffer & Sons.

T. T. Munger, W. G. Morris: Growth of douglas fir trees of known Seed sources. U. S. Dept. Agric. Tech. Bull. 537, 1936.

*

Nr. 8, August, 1938.

Editorial:
Centenarul preservării lemnului în St. Unite.

G. G. Hahn:
Studii asupra susceptibilităţii lui Cronartium ribicola Fishla.

E. C. Hirst:
Casele de economie şi economia forestieră.

N. C. Brown:
Desvoltări recente în învățământul silvic din Europa.

H. I. Baldwin:
Experimentări în materie de plantațiuni în NE.

R. F. Chandler, Jr.:
Influența aplicării de fertilizatori cu azot asupra producției de semințe la diferite specii foioase.

T. F. Luther:
Incurajarea economiei forestiere particulare în Statul New York.

J. Kittredge, Jr.:
Influența vegetației asupra regimului apelor.

G. A. Pearson:
Tăieri mai forte și producție mai ridicată în arboretele de Pinus ponderosa.

M. T. Bunger, H. J. Thomson:
Desvoltarea rădăcinilor ca factor determinant în succesul sau eșecul arborilor din perdele de protecție în contra vântului în regiunea câmpiilor inalte din S.

Recenzii:

G. M. Hunt, G. A. Gerratt: Wood preservation. McGraw-Hill Book Companq New York, 1938.

H. Prescott: Municipal or community forests. Their importance as a source of future timber supply, for the Conservation of Wildlife and for recreational use. Conservation Dept. Albany, N. Y. 1938.

F. B. Trenk: The County forests of Wisconsin. Wisconsin conservation Dept. Madison 1938.

* * * : *Milizia Forestale al V al XV E. F.* Officino dell'Instituto Italiano d'Arti Grafiche. Bergamo 1937.

F. A. Nikirk: Roads, Canals and Equipnent, Peoria, Ill.

J. A. von Monroy: Deutschlands Holzwirtschaft: Der Vierjahresplan 2 : 10—18. 1937.

*

Nr. 9, Septenber 1938.

Editorial:
O privire retrospectivă și o scrutare a viitorului.

La baza serviciului de cercetări forestiere din St. Unite stau două legi: una din 3 Martie 1891, prin care președintele St. Unite este autorizat a constitui rezervațiuni din domeniul forestier al Statului, a doua din 22 Mai 1928 numită legea McSweeny-McNary (după numele celor doi raportori-susținători ai ei în Parlament) prin care se organizează și se coordonează tot ceeace înseamnă cercetare și experimentație forestieră.

Cei zece ani care au trecut dela sancționarea legei din 1928 oferă redactorului editorialului prilejul unei treceri în revistă a rezultatelor obținute dela intrarea în vigoare a legei McSweeny-McNary. Se constată astfel că în acest timp s'au constituit în toate regiunile importante forestiere din U. S. A. stațiuni de experimentație, încadrate cu personalul technic-științific specializat, s'a întocmit un inventar de cultura pădurilor, s'a determinat multe din aspectele sociale și economice ale economii forestiere, s'a căutat să se înlăture metode false din practica silvică. In rezumat vorbind, s'a pus bazele științifice pentru o silvicultură americană în acești zece ani.

Articolele cari sunt publicate în acest număr al revistei arată ceeace s'a putut realiza în diversele domenii de activitate ale Serviciului de Cercetări.

Comemorarea acestui prim deceniu prilejucşte însă şi o scrutare a viitorului. Evident o profeţire a hazardată, dar din obstacolele întâmpinate până aci se pot trage unele concluzii utile. In primul rând merită consideraţie raportul dintre administraţie şi cercetări. O administraţie e necesară pentru bunul mers al lucrurilor. Dar excesul e păgubitor cercetorilor, indiferent dacă excesul provine din interiorul Serviciului de cercetări sau din exterior. Numai o libertate de acţiune şi gândire înlesneşte o muncă eficientă. In al doilea rând trebue îndreptată atenţia către şcoală. Căci dacă e permisă se ceară ceva astăzi şcoalei e tocmai formarea unei discipline ştiinţifice şi a unor elevi temeinic pregătiţi. De aci derivă însă obligaţia echivalentă pentru Serviciul de Cercetări de a înrola în armata lui pe cei mai bine pregătiţi elevi ai şcoalei. In sfârşit, colaborarea cu Instituţii care ar avea preocupări de acelaşi gen constitue de asemeni un obiectiv pentru o activitate viitoare. Pentrucă Serviciul de Cercetări forestiere nu are monopolul lucrărilor; şcolile silvice superioare, unele facultăţi dela Universităţi, grădinile botanice, etc., urmăresc şi ele probleme care mai mult sau mai puţin au contigenţă ca şt. forestiere. Colaborarea nu poate decât folosi scopului superior al activităţii lor: mai binele Naţiunii.

In concluzie, redactorul declară că silvicultorii din întreaga ţară sunt mândri de activitatea desfăşurată de Serviciul de Cercetări, îi felicită şi le doreşte succes în viitor.

Charles L. McNary şi *John Mc-Sweeny* susţinătorii legii din 1928 semnează şi ei rânduri comemorative.

Earle H. Clapp:
Un deceniu de existenţă a legii Mc Sweeny-Mc Nary.

Se arată în amănunt etapele de organizare ale Serviciului de Cercetări forestiere şi cuprinsul legii Mc Sweeny-Mc Nary, menţionându-se unele lipsuri şi completările necesare în legislaţia silvică pentruca activitatea Serviciului să fie şi mai rodnică.

Thornton T. Munger şi Leonard I. Barrett:
Marşul silviculturii.

Un scurt istoric al practicei silvice în St. Unite, al muncii pionerilor în domeniul economiei şi experimentaţiei forestiere, al adaptării activităţii silvicultorilor la necesităţile actuale ale Naţiunii.

⁂

Ştiinţa în combaterea incendiilor din păduri.

Focul este un fenomen forestier, dacă putem exprima aşa, în St. Unite. In combaterea acestui flagel, Americanii au inovat şi o ştiinţă şi o technică, pe care nu le-au putut moşteni sau însuşi dela Europeni. In articolul de faţă, R .D. Forbes dela Staţiunea de experimentare forestieră din Allegheny, rezumă după mai multe articole cu ce s'a progresat în acest domeniu datorită legii Mc Sweeny-Mc Nary.

C. G. Bates şi Paul O. Rudolf:
Crearea de noui păduri.

Plantaţiunile, operă creatoare a silviculturii, evidentă pentru toată lumea, s'au desvoltat într'un ritm accelerat în ultimii zece ani. In mediu, se planta până în 1929 circa 18.000 acres anual. In 1936 se ajunsese la cifra de 400.000 acres anual. Acest progres s'a datorat mai ales condiţiilor favorabile create şi de legea Mc Sweeny-Mc Nary, care a înlesnit cercetările şi pe acest domeniu.

F. X. Schumacher:
Idei noui în dendrometrie.

Ultimii zece ani de activitate sunt o mărturie pentru progresul realizat şi în domeniul dendrometriei.

W. R. Chapline şi R. S. Campbell:
Amenajarea resurselor ocoalelor.

Se insistă în special asupra necesităţii de a armoniza necesităţile păşunatului cu producţia lemnoasă, protecţia necesară pentru regimul apelor, conservarea vânatului, organizarea turistică şi alte folosinţe ale pădurilor.

George Stewart:
Readucerea unui covor vegetal în terenurile pustiite de mâna omului.

Sunt arătate străduinţele depuse pentru a înverzi terenurile pustiite de practica iraţională din trecut precum şi succesele obţinute în ultimii zece ani.

W. A. Dayton:
Invăţămintele obţinute în ultimii zece ani în materie de refacerea păşunilor.

C. J. Kraebel şi L. F. Kellogg:
Pădurea, păstrătoare a regimului apelor.

In ultimii zece ani cercetări judicioase au confirmat convingerea că opera de combatere a inundaţiilor trebue să înceapă cu menţinerea pădurilor şi cu împăduririle în basinele de recepţie ale fluviilor.

George W. Craddock:
Fixarea solului în terenurile necultivate.

Contribuţii la studiul combaterii torenţilor.

C. R. Hursh şi C. A. Connaughton:
Influenţa pădurilor asupra climatului local.

Fără a contesta influenţa modificatoare a pădurii asupra climatului regiunii înconjurătoare, autorul arată că trebue să se vorbească în generalizări cu oarecare rezervă atâta timp cât nu se posedă date din toate regiunile. O pledoarie în favoarea pădurilor are sorţi de isbândă şi fără argumente meteorologice.

Arthur Kehler:
Calitatea lemnului — o reflecţie a factorilor de staţională.

J. A. Newlin şi L. J. Markwardt:
Lemnul — material de construcţie acum şi în viitor.

C. W. Sweet:
O mai bună recoltare şi folosire a creşterii curente a lemnului.

Rolf Thelen:
Uscarea lemnului şi combaterea umidităţii.

C. E. Curran:
Mărirea posibilităţilor de aprovizionare cu pastă de lemn a Americei.

E. C. Sherrard:
Explorând labirintul celulozei şi ligninei.

George M. Hunt:
Tratarea lemnului pentru protejare şi serviciu.

Raymond D. Garver:
Inventarierea domeniului forestier.

B. P. Kirkland:
Avantajele economice şi sociale ale amenajamentului.

W. N. Sparhawk:
Reîncadrarea teritoriului forestier în proprietatea publică.

H. B. Steer:
Statistica forestieră în cercetările economice.

R. Clifford Hall:
Ajustarea impunerilor la realitate.

F. C. Craighead:
Cercetare ştiinţifică relevă calea pentru combaterea insectelor.

Carl Hartley:
Un deceniu de cercetări în domeniul patologiei forestiere.

Leo K. Couch:
Relaţiuni între pădure şi vânat: ce s'a realizat prin cercetări.

Leland T. Pierce:
Progresul în ultimul deceniu în serviciul meteorologic pentru prevederea incendiilor.

C. L. Forsling:
O scrutare a viitorului.

După cum arată şi titlul e vorba de problemele care ar fi să fixeze obiective viitoare în activitatea Serviciului de Cercetări forestiere. Rezultatele bune de până acum nu înseamnă o epuizare a subiectelor.

*

Nr. 10, October 1938.

Editorial:
Două căi: acelaşi obiectiv.

In vara 1938 (27 Iunie—1 Iulie) în Canada s'au întrunit în Congres comun Secţiunea forestieră a asociaţiei Canadiene pentru industria hârtiei, Societatea Inginerilor silvici Canadieni, Societatea inginerilor silvici din provincia Quebec şi Societatea Silvicultorilor Americani, în legătură cu al 102-lea Congres al Soc. americane pentru progresul ştiinţei.

Acest congres comun al Americanilor din St. Unite şi al Canadienilor prilejueşte redactorului schiţarea paralelismului desvoltării economiei forestiere în St. Unite şi în Canada.

Numărul pe Octombrie cuprinde referatele prezentate la acest congres comun.

Avila Bédard şi Boutin:
Administraţia Domeniilor Coroanei în Quebec.

Se arată clasificarea terenurilor, inventarul avuţiei forestiere, protecţia forestieră, lucrările de exploatare, legile şi regulamentele în vigoare, aspectele sociale.

E. C. Manning:
Administraţia Domeniilor Coroanei în Columbia Britanică.

Marinus Westveld:
Tratamentul aplicat pădurilor de molift din N.E. St. Unite.

A. Koroleff:
Silvicultura şi exploatarea pădurilor.

Harold C. Belyer şi T. Robert Sheldon:
Câteva anomalii în determinarea volumului buştenilor.

Henri Roy:
Cubarea buştenilor în Quebec.

R. A. Gibson:
Cooperarea în silvicultură.

J. J. De Gryse:
Cooperarea în studiul insectelor în legătură cu protecţia pădurilor.

J. F. Martin:
Câteva aspecte economice în combaterea lui Cronartium ribicola.

A.W. McCallum:
Câteva observaţiuni asupra lui Cronartium ribicola în Ontario.

Samuel A. Graham:
Relaţiuni între insecte şi pădurile de altădată şi acum.

R. B. Friend:
Relaţiuni între insecte şi protecţia fermelor împădurite.

N. D. Wygant:
Relaţiuni între insecte şi plantaţiunile benzilor de protecţie în câmpii.

T. A. McElhanney:
Cercetările în domeniul producţiei forestiere în legătură cu economia generală canadiană.

R. M. Evans:
Amenajamentul forestier cu folosințe multiple.

H. E. Seely:
Fotografia aeriană folosită în serviciul forestier al Dominionului.

F. R. Wilcox:
Folosirea aerofotogrametriei în lucrările forestiere.

Irving T. Haig:
Focul în amenajamentul modern.

Hoyes Lloyd:
Incendiile din păduri şi vânatul.

W. E. Halliday:
O clasificare a pădurilor pentru Canada.

T. S. Coile:
Clasificarea pădurilor: clasificarea staţiunilor forestiere cu specială referinţă asupra vegetaţiei ierbacee.

F. H. Eyre:
Poate fi pinul regenerat fără foc?

C. G. Bates:
Reîmpăduririle şi combaterea inundaţiilor.

D. Roy Cameron:
Staţiunile de experimentaţie forestieră ale Dominionului.

J. G. Wright:
Progresul cercetărilor în domeniul incendiilor în păduri.

*

Nr. 11, Nov. 1938.

Editorial:
Cooperarea în materie de protecţia pădurilor: poate avea o reuşită?

Reflecţii în jurul unui discurs ţinut la a 63-a adunare a Asociaţii Americane pentru silvicultură de F. A. Silcox, şeful serviciului silvic federal din St. Unite.

Paul A. Herbet:
Planificarea comunităţii rurale.

W. T. Cox:
Epurele e folositor în lucrările de rărituri.

Consideraţiuni asupra felului de vieaţă a epurilor în arboretele cu consistenţa prea mare.

Howard Hopkins:
Recentele desvoltări de colaborare între serviciile silvice federale şi de Stat.

Oran Raber:
Contribuţii istorice la stabilirea staţiunii originare a salcâmului varietatea rectissima.

E. Richard Toole:
Comparaţie între durabilitatea salcâmului comun şi a varietăţii rectissima în raport cu patru maladii criptogamice.

A. L. MacKinney şi W. E. McQuilkin.
Metode pentru stratificarea seminţelor de Pinus taeda.

V. L. Harper şi T. A. Liefeld:
O zi nouă în exploatările de răşină.

Autorul cere metode mai raţionale pentru extragerea răşinei, pentruca venitul să crească şi arboretele să nu se epuizeze prea repede.

C. H. Diebold:
Influenţa vegetaţiunei asupra stratului de zăpadă şi pătrunderii gerului în timpul inundaţiilor din Martie 1936.

A. Lumberman:
Raportul susţinut în comparaţie cu tăerea rasă.

J. H. Stoeckeler:
Adaptabilitatea la sol a lui Picea glauca.

A. L. McComb:
Relaţiuni între mycorrhizae şi desvoltarea şi absorbţia substanţelor nutritive la pueţii de pin în pepinierele din prerii.

*

Nr. 12, Decembrie 1938.

Editorial:
Să vină ce va putea.

Comentarii în legătură cu ultimile legiuri.

Robert T. Clapp:
Influenţa uraganului asupra pădurilor din New England.

In Septembrie 21, 1938 un uragan a pustiit Coastele din New England şi a provocat 4 bilioane de picioare cubice doborâturi în pădurile acestui stat. In prezentul articol, autorul discută metodele cele mai indicate pentru valerificarea materialului accidentat.

Edward C. Crafts:
Quantumul furajelor în păşuni.

Se discută o metodă de a aprecia volumul furajelor în funcţie de înălţimea vegetaţiei.

James D. Curtis:
Silvicultură peisagistă.

E. W. Littlefield şi E. J. Eliason.
Observaţiuni asupra unei plantaţiuni din New York cu un hibrid de larice.

E vorba de hibridul numit Dunkeld (Larix eurolepis, Henry), rezultat din Larix Kaempferi, Sary și Larix decidua Mill, care într'o plantație din Anglia și-a dovedit calitățile forestiere. Incercat și în St. Unite a început a fi întrebuințat în ultimii ani pe o scară mare. Pentru acest motiv se arată rezultatele obținute în plantațiunile efectuate.

George H. Hepting și A. D. Chapman:

Pierderile cauzate de inima roșie în două arborete de Pinus echinata și P. taeda.

E. B. Moore și A. F. Waldron:

O inventariere a regenerării foioaselor în regiunea de munte din New Jersey.

George S. Meagher:

Pădurea întârzie topirea zăpezii.

R. K. LeBarron, Gordon Fox și R. H. Blythe, Jr.:

Influența anotimpului de plantare și a altor factori asupra speciilor precoce din plantațiuni.

Silas Little, Jr.:

Relațiuni între vigoarea de lăstărire și intensitatea tăierilor în arboretele de crâng.

William A. Duerr și Charles H. Stoddard, Jr.:

Rezultatele unei aplicațiuni de grădinărit în arboretele de foioase și Tsuga din Nord.

A. F. Verrall:

Mecanismul probabil al acțiunii protectoare a rășinii în rănile provocate de incendii la Pinus resinosa.

John B. Cuno:

Burghiul de creșteri și technica manipulării.

Recenzii:

Hugh M. Raup: Botanical Studies in the Black Rock Forest, 1938, Black Rock Forest Bull., 161 pp.

Ernst Antevs: Rainfall and tree growth in the Great Basin, 1938, 97 pp., Carnegie Institution of Washington Pub. 469 and American Geographical Society of New York Pub. 21.

Shirley W. Allen: An introduction to American Forestry, 1938, New York, Mc Graw Hill Book Co. 402 pp. Ill.

Willian Atherton DuPuy: The Nations Forests, 264 pp. Illo, The Mc Milliam Co. New York, 1938.

T. B.

*

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. VII, Heft 2 (November 1939).

Chi-Yün Chen:

Über die forstlichen Verhältnisse in der mittelchinesischen Provinz Anhni.

Despre împrejurările forestiere din provincia Anhni a Chinei centrale.

Autorul se ocupă, pe scurt, cu câteva specii forestiere, dintre cele mai însemnate din punct de vedere economic, în privința culturii și folosinții lor. Și anume, este vorba despre: Cunninghamia lanceolata, Aburitio fordii (A. montana), Phyllostachys edulio, Sapium sebiferum, Thea obifera, Rhus vernicifera și Cinnamomum Camphora.

Unele date asupra condițiunilor staționale ale ținuturilor respective şi probleme ale tinerei silviculturi chineze încheeie expunerea, dându-ne o oarecare ideie despre preocupările confraţilor noştrii din marele Imperiu al Cerului.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Conţine multe şi foarte interesante ştiri şi date asupra stărilor şi faptelor forestiere din toată lumea.

*

Bd. VII, Heft 3 (Dezember, 1939).

Sonderheft: Ungarn.

Număr închinat Ungariei.

Diferite personalităţi ale vieţei publice ungare şi mai ales mulţi specialişti unguri şi excepţional, unul german, tratează câte una din feţele economiei şi ştiinţei forestiere a vecinilor noştrii dela soare apune. Astfel:

1. Contele Mihály Teleki: Introducere;

2. Gábor Molcsány: Economia Ungariei de azi;

3. Baronul Clemens Waldbott: Asociaţia generală silvică în serviciul vieţii spirituale forestiere a Ungariei;

4. Károly Kaán: Protecţia naturii;

5. Z. Fekete: Istoricul şi starea de azi a Amenajamentului în Ungaria;

6. Z. Fekete: Tabelele de producţiune ungare;

7. Gyula Roth: Vânătoarea în Ungaria;

8. Gyula Roth: Cercetarea forestieră în Ungaria;

9. Ferenc Lesenyi: Orientare istorică;

10. Tibor Földes: Descrierea proprietăţi pădurăreşti de stat;

11. Wilhelm Schmidt-Colinet: Despre pădurile restituite Ungariei;

12. Ödön v. Pászthory: Impăduririle în Ungaria;

13. P. Magyar: Despre aspectele de sociologie ale silviculturii ungare;

14. Z. Mihályi: Invăţământul forestier în Ungaria;

15. Sándor von Ajtai: Despre administraţia forestieră a Ungariei.

Lucrarea conţine foarte interesante date. Este echilibrată, atât în totul său, cât şi în ce priveşte părţile componente, încât ar putea, în unele privinţe, servi chiar ca model. Din păcate, însă, oftările după ce-a fost — şi nu va mai fi — ideia revizionistă, constituie şi de astă dată fundul gândirei ungare. „Ungaria ciuntită“. ...„Diktatul dela Trianon“... „nemapomenita, nemiloasa ciopârţire“... „ţara răpită“... ş. a., sunt expresii ce revin ca un fel de leit-motiv comandat, dealungul tuturor studiilor. Făcând abstracţie de substratul politic şi de momentul publicării, lucrarea merită a fi cercetată cu toată luarea aminte.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internaţională.

Ni se dau o mulţime de ştiri despre stări şi fapte de ordin forestier din toată lumea.

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

— D-l Dr. Ilie C. Demetrescu inginer inspector silvic la Institutul de cercetări silvice, a fost numit conferenţiar definitiv la Conferinţa de „administraţie şi politică forestieră" dela Facultatea de Silvicultură a Şcoalei Politehnice din Bucureşti, pe baza concursului ţinut. Numirea s'a făcut, prin Decret regal Nr. 821 pe data de 10 Martie a. c.

— Ciclul de conferinţe din anul acesta al Cercului de Studii forestiere de pe lângă Societatea „Progresul-Silvic" s'a încheiat.

S'au tratat următoarele subiecte:

1) D-l Ilie C. Demetrescu: Sporirea producţiei lemnoase. Sensul şi limitele sale (14.II.1940).

2) D-l Tr. Heroiu: Probleme noi în munca forestieră. (21.II.1940).

3) D-l I. Zeicu: Soarta pădurilor de interes local (28.II.1940).

4) D-l C. C. Georgescu: Despre arboretum (6.III.1940).

5) D-l Marin Rădulescu: Delta Dunării din punct de vedere silvic. (13.III.1940).

6) D-l V. Cota: Vânatul şi vânătoarea în păd. statului. (20.III:1940).

7) D-l D. Teodorescu: Pădurile Eforiei spitalelor civile din Bucureşti şi administrarea lor. (27.III. 1940).

8) D-l Andrei Mălăescu: Pădurile U. D. R. şi administrarea lor. (10.IV. 1940).

— Au fost primiţi în Corpul tehnic silvic cu gradul de ingineri silvici stagiari, următorii ingineri silvici:

1) Găvănescu C. Corneliu din Serviciul Direcţiei Comerciale a Pădurilor;

2) Băluţă M. Ştefan dela Dir. Comerc. a Pădurilor;

3) Palade C. Gh. dela Direcţia Silvică din Minister, numit în post bugetar vacant la Inspectoratul Focşani;

4) Kerschnig Ottmar dela Dir. Silvică;

5) Liscovschi A .Dumitru dela Dir. Comercială a Pădurilor;

6) Rusu D. Ion dela Dir. Silvică.

7) Marcu G .Ion dela Dir. Comercială a Pădurilor.

— D-nii Doru Nemeş şi George-Victor I. Stăncescu, ingineri silvici, au solicitat să fie acceptaţi ca membri ai Societăţii „Progresul Silvic".

— Au fost numiţi ingineri silvici stagiari la Direcţia Silvică în posturi bugetare, d-nii: Alex. Beldie, I. Şt. Constantinescu, Marcel I. Ionescu şi G. G. Simplăceanu. (Mon. Of. 85 din 9/4/1940.

— Rectificare: In articolul d-lui Tiberiu Cernescu: Istoricul pădurilor composesorale... publicat în Nr. 1/1940 al acestei reviste, la pag. 96. rândul 11, anul 1767 se va înlocui cu 1780.

Societatea «Progresul Silvic»

CERCUL DE STUDII

(Conferințe)

IV. Prof. C. C. GEORGESCU: *Despre Arboretum.*

— 6 Martie 1940 —

Se înțelege prin arboretum un Institut de Cercetări științifice, care se ocupă cu studiul plantelor lemnoase din punct de vedere general și special. Un asemenea Institut cuprinde laboratorii, bibliotecă, colecțiuni, erbare, pepiniere de aclimatizațiune și grădini dendrologice. In mod obișnuit însă, se denumește arboretum o grădină dendrologică, în care se colectează un număr cât mai mare de plante lemnoase, ce pot suporta cultura în aer liber, în condițiunile date climaterice ale stațiunei. Este bine ca arboretumul să se distingă de pometumul, ultimul cuprinzând numai arbori și arbuști roditori, a căror cultură în grădini se face după altă technică decât a plantelor obișnuite.

Problema fundamentală a grădinei dendrologice este ordonarea în spațiu a culturilor. Pe primul plan va predomina ordinea sistematică, după care se alătură familiile, genurile sau speciile, unele lângă altele, astfel ca indiferent de locul lor de origină să se poată compara între ele. Alcătuirea de grupe geografico-sistematice și oecologice este deasemenea de folos pentru a se arăta relațiuni apropiate teritoriale între sippe înrudite, precum și aspectul câtorva asociațiuni caracteristice de pe glob. Nu mai puțin important este și scopul horticol și estetic, care se realizează prin cultura individuală sau în grupe a speciilor și prin reuniunea de grupe de specii, ce dau efecte armonioase peisagistice.

Arboretumul organizat în modul cel mai desăvârșit îl aflăm în apropiere de Boston cunoscut sub numele de Arnold-Arboretum. Acest Institut dispune de un personal numeros, mijloace largi, materiale și științifice pentru a întreprinde, în toate părțile lumei, cercetări asupra plantelor lemnoase. El a devenit astăzi centrul cel mai important de dendrologie. In Anglia există o mare și veche Instituțiune pentru studiul plantelor lemnoase la Kew Garden lângă Londra. Din punct de vedere forestier au importanță arboretumurile de la Barres (Franța) și Mustila (Finlanda), care sunt opera în bună parte a silvicultorilor. In Germania, fără a exista un arboretum propriu zis, totuși, mișcarea dendrologică este foarte înaintată, astfel că în parcuri și păduri există foarte bogate colecțiuni de plante.

Mișcarea pentru crearea unui arboretum trebue să pornească și la noi. In acest scop ICEF a întreprins o anchetă asupra parcurilor din

România şi speciilor exotice, ca să servească ca un prim călăuzitor. In acelaş timp a achiziţionat prin intermediul Administraţiunei un parc dendrologic la Bazoş (Banat) şi a înfiinţat o grădină dendrologică în pădurea Tâncăbeşti-Ciolpani, unde se fac introduceri de exotice încă din anul 1933.

V. Ing. MARIN RĂDULESCU: *Delta Dunării din punct de vedere silvic.*

— 13 Martie 1940 —

O regiune de mare însemnătate pentru ţara noastră, care a preocupat din timpuri străvechi popoarele din Centrul şi Sudestul Europei, precum şi pe cele din Asia Mică şi care nici azi n'a pierdut din covârşitoarea ei importanţă, o constituesc Gurile Dunării.

In această regiune Grecii cei vechi îşi făuriseră cetăţi puternice cu şeapte secole înainte de Christos, de unde îşi exercitau negoţul cu Sciţii şi Dacii; pe aci au trecut cu oştile lor numeroase, Darius regele Perşilor şi Alexandru Machedon; aci s'a stabilit pentru prima dată puterea romană prin părţile noastre; către Gurile Dunării năzueau domnitorii români: Ştefan cel Mare şi Mircea cel Bătrân; aci îşi exercitau negoţul corăbierii veneţieni şi genovezi şi tot pentru această regiune se luptau între ei Ruşii şi Turcii şi se amestecau din când în când şi Austriacii.

De la 1856, după răsboiul Crimeei, Gurile Dunării trec sub conducerea Comisiunei europene a Dunării, iar din primăvara anului 1939 administrarea lor e lăsată complet în mâinile României.

Explicaţia marilor interese, ce au avut să poarte atâtea popoare pentru acest colţ de ţară ne-o dă faptul că Dunărea străbate Europa pe o lungime de 2900 km. şi udă un basin de 817.000 km², cu ţări bogate în produse agricole, minerale şi industriale, care oferă condiţiuni uşoare de trai celor ce le stăpânesc.

Administrarea gurilor Dunării trecând în mâinile noastre, se impune ca de acum înainte, să ne afirmăm cum s'o putea mai bine în această regiune şi să lucrăm cât mai stăruitor pentru punerea ei în valoare din toate punctele de vedere. Deci şi din punct de vedere silvic.

Dacă examinăm mai atent Delta Dunării, vom constata că e un teren nou de aluviune, care se formează prin depunerile aduse de fluviu chiar sub ochii noştri.

Ea începe mai jos de Isaccea dela Furca Ismailului, unde se desparte în două braţe: Chilia şi Sf. Gheorghe. Primul transportă 63%, iar al doilea 37% din apele fluviului. Mai jos de Murighiol, braţul Sf. Gheorghe desparte un nou braţ spre sud: Dunăvăţul, care alimentează lacul Razelm cu apă dulce.

Suprafaţa Deltei atinge 430.000 ha, din care numai 1/31 sau aproximativ 14.000 ha rămâne afară din apă pe timpul celor mai mari viituri, cum a fost cea din 1897. Pe timpul apelor celor mai scăzute, uscatul ocupă 1/6 din întinderea sa, sau 71.000 ha. Restul de 5/6 e acoperit de apă şi stuf. Bălţile au aproximativ 1,50—2 m. adâncime sub nivelul Mării Negre.

Uscatul e format din grinduri fluviale longitudinale şi grinduri din nisipuri marine.

Cele mai importante sunt grindurile Letea şi Caraorman. Grindul Chilia, numit în antichitate şi Peuce e de origine loessoidă şi nu-i decât o prelungire a pământului din câmpia Bugeacului, care a fost străpuns de apele fluviului.

Deşi suntem lângă mare, clima e secetoasă.

In ce priveşte vegetaţia forestieră, grindurile fluviale sunt acoperite cu păduri de salcie şi plop, iar cele marine (Letea şi Caraorman) sunt formate din fâşii de pădure numite în localitate hasmacuri şi dune de nisipuri marine îngrămădite sub formă de dune.

Hasmacurile sunt formate din Quercus peduncuiliflora, Populus alba, P. nigra şi P. tremula, Fraxinus holotrica, şi Fr. oxifilla, Sălcii, Alnus glutinosa, Pinus communis, Malus silvatica şi Corylus avellana.

Dintre arbuşti se găsesc Cornus mas, C. sanguinaea, Rhamnus cathartica, R. frangula, Rosa canina, Viburnum oppulus şi Hyppophaë rhamnoides.

Caracteristica pentru aceste păduri sunt lianele: Vitis silvestris, Clematis vitalba, Humulus lupulus şi Hedera helix, care le dau un aspect tropical.

*

Pe lângă pădurile de mai sus, Delta Dunării cuprinde suprafeţe întinse de nisipuri, care ar putea fi puse în valoare prin împădurire.

Asemenea lucrări s'au început în stil mare în timpul din urmă. Cele mai reuşite sunt plantaţiunile de pe grindurile fluviale, făcute cu plop de Canada, stejar pedunculat, frasin şi Acer negundo, ce cresc uimitor de repede cu aproape 2 m în înălţime pe an şi suportă destul de bine inundaţiile.

Plantaţiunile de pe grindurile marine, s'au început mai de mult. Au fost făcute însă cu pin maritim şi cu salcâm şi n'au reuşit, primele din cauza rigorii climatului nostru de iarnă şi cele din urmă din cauza compoziţiei nefavorabile a nisipului marin pentru salcâm (origină calcară).

Acum pe grindurile marine se fac lucrări de fixarea dunelor prin gărduleţe de trestie şi înerbare pe cale naturală, cu speciile ce cresc autohton în aceste ţinuturi. In acelaşi timp se plantează cu plop de Canada şi se provoacă drajonarea plopului negru şi a celui tremurător prin rănirea rădăcinilor cu plugul.

Lucrând astfel se speră ca în scurt timp pădurilor din Delta Dunării să li se adauge suprafeţe importante, mai ales că ele aparţin statului, că se alocă fonduri importante în buget pentru lucrările de împădurire şi că în timpul din urmă lemnul a început să fie din ce în ce mai căutat pe piaţă în această regiune.

Curând se vor începe şi exploatările în pădurile nou înfiinţate în Deltă. Ca uşurare, populaţia de aci, pe lângă pescuit şi creşterea vitelor, va găsi un isvor nou de câştig din munca în pădure; cu timpul la adăpostul pădurii s'ar putea clădi așezări noui în regiuni cari până acum sunt nepopulate.

E o operă națională, ce se cere în cât mai scurt timp înfăptuită și pe care e sigur că serviciul nostru silvic o va aduce curând la îndeplinire.

VI. Ing. VASILE COTTA: *Vânatul și vânătoarea în pădurile Statului.*

— 20 Martie 1940 —

Problema a fost tratată sub latura ei practică.

După ce constată că vânătoarea este un sport numai pentru vânător, pentru un cetățean oarecare, — conferențiarul scoate în evidență că pentru proprietarul fondului ea trebue să fie în primul rând un izvor de venit. Statul ca proprietar al unei suprafețe de aproape 2 milioane hectare pădure, nu poate rămâne indiferent față de suma pe care o reprezintă arenzile dreptului de vânătoare. In prezent arenzile sunt insuficiente, mai ales în comparație cu alte țări, deci o revizuire a lor se impune.

In strânsă legătură cu posibilitățile de înfăptuire ale corpului silvic pe teren vânătoresc, sunt atribuțiile ce i se acordă de legi în prezent acestui corp. In această privință conferențiarul constată că înainte de 1925:

a) Atât în Țara liberă cât și în provinciile alipite, vânatul se valorifică de Administrația Silvică, după cum era și firesc, vânatul fiind un produs al pădurii. Excepție dela această regulă face România, unde din 1925, fără nici un motiv, s'a luat administrației silvice această atribuție. Acest „Cui al lui Pepelea" este păgubitor atât pădurii, cât și prosperării vânatului, dar mai ales strică arendașului dreptul de vânătoare. Dacă nu folosește nimănui, atunci de ce se mai menține acest sistem? Mai relevă apoi incompatibilitatea ce se constată azi, când Direcțiunea vânătoarei cumulează funcțiunile de gestiune și de control. Ea arendează și tot ea și controlează.

b) Membrii corpului silvic de toate gradele aveau în Transilvania, în fiecare ocol silvic, o porțiune rezervată pentru vânătoare, în care puteau vâna fără să plătească vre-o arendă, ba — în raza Ocolului — nu plăteau nici taxele de permis de vânătoare. Elevii școlilor silvice — în scop didactic — putea vâna fără de nici un permis. Azi, personalul silvic nu are în toată țara nici un teren, iar elevii școlilor silvice trebue să plătească taxele pe jumătate, măsură de altfel inutilă din moment ce școlile silvice nu au terenuri de aplicații vânătorești.

Față de atâtea despoieri de drepturi și încălcări de atribuțiuni, nu este de mirare dacă uneori se ivesc conflicte între organele Caps și arendași. Aceasta nu este o scuză, ci numai o explicație a unei stări de lucruri.

In ce privește valorificarea propriu zisă, conferențiarul dovedește că arendarea este cea mai extensivă formă de punere în valoare și cea mai păgubitoare pentru proprietar. In loc de această formă se propune regia, adică vânatul să fie ocrotit de Caps., iar recolta să fie valorificată prin împuşcarea cu bucata. In schimbul unei sume de 1000—1500 lei oricare cetăţean ar putea să împuşte un ţap sau un mistreţ, fără să fie obligat a întreţine un teren care-l costă zeci dacă nu sute de mii de lei. Numărul vânătorilor ar creşte şi implicit şi veniturile statului. Acest sistem se practică în alte ţări şi chiar la noi la Fondul Religionar din Bucovina. Mai mult, unii arendaşi de terenuri bune, nu ezită să primească oaspeţi din ţări streine, cari plătesc 50—100.000 lei pentru un cerb carpatin de bună calitate.

Dar, fiind că a începe regia pe suprafeţe mari deodată, ar însemna să se facă prea mari investiţii, deocamdată conferenţiarul propune numai 10% din suprafaţă, şi anume la fiecare Direcţiune silvică, câte un teren de cca. 10.000 Ha la munte şi unul de 2—3000 Ha la câmpie sau dealuri alegându-se pădurile nearendate. Contractele existente cu arendaşii conştincioşi trebuesc respectate, iar arendaşii să fie trataţi cu toată bunăvoinţa ca unii ce nu poartă nici o vină pentru situaţia de azi a corpului silvic.

In concluzie, autorul propune:

1. Şeful biuroului vânătoarei dela Caps să nu fie încărcat şi cu alte atribuţii decât cele vânătoreşti. Să i se dea posibilitatea de a putea fi într'adevăr creerul şi nervul întregei acţiuni.

2. In termen de trei luni să nu mai fie Direcţie silvică fără Societate de vânătoare A. V. I. S.

3. Până la începutul anului şcolar viitor, toate şcoalele silvice de orice grad să fie înzestrate cu terenuri de aplicaţie. Nu crede că s'ar putea găsi în Ţara Românească cinvea care să refuze satisfacerea acestei cereri.

4. In şase luni să fie examinat fiecare contract de arendare a dreptului de vânătoare şi în caz de neexecutarea obligaţiunilor, să se facă propuneri de reziliere.

5. Tot în şase luni, Caps. să se fixeze asupra terenurilor pe care urmează a le amenaja şi exploata în regie. Felul cum Direcţia vânătoarei şi Consiliul Permanent vor soluţiona doleanţele dela punctele 3 şi 5 va fi un indiciu de modul cum acestea poartă la inimă prosperarea situaţiei cinegetice.

*

La sfârşitul conferinţei, au luat cuvântul d-nii Romeo Stănescu, C. Ceauşu şi Prof. M. Drăcea.

T. H. Cr.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 3

Şedinţa din 13 Februarie 1940

Prezenţi Domnii: C. Alimănişteanu, Al. Butoi, Const. Chiriţă, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, H. Lazăr, M. Manoilescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, V. Stinghe, I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la orele 21, sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

D-l Preşedinte Prof. M. Drăcea deschizând şedinţa anunţă încetarea din viaţă a inginerului silvic Ion Ciupală, unul din cei mai distinşi camarazi din Şcoala dela Brăneşti. Destinul l-a lovit crud în ultimul timp. In amintirea memoriei lui, Consiliul păstrează un minut de reculegere.

Se citesc procesele verbale: al Consiliului din 30.I.1940 şi al Comitetului din 6 Februarie 1940. Consiliul aprobă şi ratifică.

Ordinea de zi.

Bugetul Societăţii pe anul 1940.

D-l preşedinte M. Drăcea arată că s'a întocmit un proiect de buget mai restrâns decât anul trecut, atât la cheltueli, cât şi la venituri. Cotizaţiile şi abonamentele se încasează incomplect şi cu greutate. Impozitele s'au mărit considerabil. Cu toate acestea Societatea trebue să facă faţă unor obligaţii luate, cum este cazul Sanatorului de la Amara. Cifra bugetului la venituri şi cheltueli s'a fixat la suma de Lei: 3.500.000, deci cu 800.000 lei mai puţin ca anul trecut.

D-l Mircea Manoilescu arată că ar fi fost de dorit ca membrii Consiliului să fi primit din timp anteproectul de buget pentru a-l putea studia.

După explicaţiile date de D-l preşedinte, Consiliul procedează la cercetarea veniturilor şi cheltuelilor pe articole.

La bugetul extraordinar de venituri, după explicaţiile date de D-l Al. Butoi, Consiliul hotărăşte să se anuleze suma de 209.715 lei înscrisă la art. 33 „Fondul CAPS. Techirghiol".

Cu modificarea semnalată proectul de buget se aprobă în forma prezentată, însumând 3.500.000 lei la venituri şi aceiaşi sumă la cheltueli ordinare. Bugetul extraordinar cuprinde 584.102 lei la venituri şi cheltueli, iar bugetul fondurilor culturale 45.300 la venituri şi cheltueli.

Diverse — Administrative.

— *Cererea Jr. No. 19/940 a Societății conductorilor silvici de a li se acorda o subvenție pentru ridicarea unei case de sănătate la Predeal:*

D-l Președinte M. Drăcea arată că în principiu Societatea Progresul Silvic susține asemenea inițiative. Deocamdată suntem însă angajați cu Sanatoriul de la Amara destinat brigadierilor și pădurarilor. Va trebui să ne concentrăm eforturile asupra acestuia.

Consiliul aprobă punctul de vedere expus de D-l președinte.

— *Cererea unui grup de membri ai Societății de a se acorda un ajutor lunar D-lui Ing. Th. Spirescu pensionar.*

D-l Președinte Drăcea și Prof. V. Stinghe arată că Societatea acordă anual ajutoare, în special văduvelor inginerilor silvici. Nu s'a dat însă niciodată ajutoare permanente. Dacă s'ar urma sugestia colegilor semnatari ai cererii s'ar creia un precedent nedorit.

Consiliul adoptă punctul de vedere exprimat mai sus. Aprobă D-lui Spirescu un ajutor, odată pentru totdeauna, de 4.000 (patru mii) lei.

Ședința se închide la orele 23.30.

Președinte, Secretar General,
M. Drăcea *I. Zeicu*

PROCES-VERBAL Nr. 4.

Ședința din 20.II.1940.

Prezenți: M. Drăcea, M. P. Florescu, I. Zeicu, St. Rodoteatu, C. Chiriță, V. Sabău, At. Haralamb.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, ședința se suspendă.

Președinte, Secretar General,
M. Drăcea *I. Zeicu*

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii **Drăguş**, judeţul Făgăraş, proprietatea Comunei Drăguş, în suprafaţă de 566 Ha. 7000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii **Leş**, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Leş, în suprafaţă de 57 Ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru codru. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Februarie 1939, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 1174/940.

---

a) Amenajamentul pădurei **Vărădia de Mureş**, judeţul Arad, proprietatea Comunei Vărădia de Mureş, în suprafaţă de 229 Ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Monoroştia**, judeţul Arad, proprietatea Comunei Monoroştia, în suprafaţă de 167 Ha. 4600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Mocioni**, judeţul Arad, proprietatea Comunei Mocioni, în suprafaţă de 122 Ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Stejar**, judeţul Arad, proprietatea Comunei Stejar, în suprafaţă de 65 Ha. 800 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Finta**, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Gh. Niţescu, în suprafaţă de 48 Ha. 5200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Zăvoiul Slătioara**, judeţul Romanaţi, proprietatea Nicolae St. Nicolae, în suprafaţă de 22 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Dată astăzi 7 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *M. Şerban.*

No. 5795/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurei **Ţaga**, judeţul Făgăraş, proprietatea Familiilor Fulicea şi Bârsan, în suprafaţă de 313 Ha. 600 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Intre Vii-Flinta**, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Miercurea, în suprafaţă de 223 Ha. 6900 mp., tratată în 2 serii de crâng cu revoluţia 40 şi 6 ani. Revizuirea în anul 1945.

c) Amenajamentul pădurii **Girişul Negru**, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Girişul Negru în suprafaţă de 214 Ha. 1700 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 40 ani pentru crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurii **Fondul Laday**, judeţul Târnava Mică, proprietatea Fundaţiei August Laday şi soţia Ana Beunyei, în suprafaţă de 80 Ha. 8500 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Mărgineni** lot. 4, judeţul Neamţ, proprietatea Gh. Penciulescu ş. a., în suprafaţă de 78 Ha. 8177 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Feneriş**, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Feneriş, în suprafaţă de 70 Ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Plantaţia de Salcâmi Ghizdăveşti**, judeţul Romanaţi, proprietatea Ion şi Melania Popescu, în suprafaţă de 12 Ha. 7700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 18 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7052/940.

---

a) Amenajamentul pădurei **Bucşani Rătoaia**, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Moşten. M. Capuţineanu, în suprafaţă de 116 Ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Zăvoiul Cricov**, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Margareta P. Antonescu, în suprafaţă de 19 Ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 3 ani, revizuirea în anul 1940.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7896 din 23 Martie 1940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Paraoaia**, judeţul Ilfov, proprietatea Azilului Elena Oteteleşanu, în suprafaţă de 83 Ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Luţu Comarniciu**, judeţul Alba, proprietatea Elena Prie născută Nestor, în suprafaţă de

82 Ha. 9300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ceret, judeţul Cluj, proprietatea Gh. Horvat Condor ş. a., în suprafaţă de 57 Ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurei Pădurea Satului ş. a., judeţul Cluj, proprietatea Văd. Petrichevici Horvat Coloman ş. a., în suprafaţă de 55 Ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurei Grebănoasa, judeţul R. Sărat, proprietatea Al. A. Mihail, în suprafaţă de 55 Ha. 4136 mp., tratată în o serie de crâng cu rezerve şi revoluţia 24 ani şi una serie de crâng grădinărit cu revoluţia 8 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Lată, judeţul Cluj, proprietatea Gh. Gall, în suprafaţă de 31 Ha. 7900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Calomfirescu, judeţul Ilfov, proprietatea Margareta şi Radu Calomfirescu, în suprafaţă de 28 Ha. 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7892/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Doftănetul, judeţul Prahova, proprietatea Elena Gr. Georgescu, în suprafaţă de 140 Ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Catanele Catargioaica, judeţul Dâmboviţa, proprietatea D-tru Murnu, în suprafaţă de 59 Ha. 8100 mp. Regim si tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii si Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No 7893/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bârzava şi Dumbrăviţa Groşi, judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 11297 Ha. 5700 mp., tratată în 6 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Dorgoş Pătârş şi Zăbolţ Labaşinţ, judeţul Timiş şi Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 4915 Ha. 4400 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 105 ani şi una serie crâng simplu cu revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurilor Ciala şi Glogovăţ Mândruloc din ocolul silvic Iuliu Moldovan, judeţul Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2722 Ha. 1000 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea în anul 1966.

d) Amenajamentul pădurilor Petricani Târpeşti ş. a., judeţul Neamţ, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2490 Ha. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 105 ani. Revizuirea în anul 1947.

e) Amenajamentul pădurilor Piatra Găvana ş. a. S. I-a, judeţul Prahova, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1770 Ha. 1900 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Deli Insuflar S. VII, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 758 Ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7894/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Valea Carului, judeţul Iaşi, proprietatea Statului dată în uzufruct Sf. Mitropolii a Moldovei, în suprafaţă de 110 Ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Fătuleasca ş. a., judeţul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Frâncu Vizireanu, în suprafaţă de 21 Ha. 6440 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7895/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Faţa Băbiului, judeţul Cluj, proprietatea Bisericei reformate din Almaş, în suprafaţă de 109 Ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Miceasca Pauleasca, judeţul Muscel, proprietatea Aurelia Gh. Marinescu, în suprafaţă de 20 Ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 16 ani. Revizuirea după 16 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7897/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Nenciuleasca şi Brânzeasca, judeţul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Dănescu ş. a., în suprafaţă de 130 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii Corţa, judeţul Cluj, proprietatea comunei Miluani, în suprafaţă de 76 Ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7898 din 23 Martie 1940.

---

a) Amenajamentul pădurii Clăbucet, judeţul Braşov, proprietatea Comunei Moeciul de Sus, în suprafaţă de 149 Ha. 3880 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Brânzeasca, judeţul Buzău, proprietatea Gh. Gh. Dănescu ş. a., în suprafaţă de 57 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7899/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Bâcleş, judeţul Mehedinţi, proprietatea Horaţiu Lazăr, în suprafaţă de 284 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Putila, judeţul Rădăuţi, proprietatea Dumitru Henţar, in suprafaţă de 26 ha. 9450 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia 90 ani. Revizuirea după 15 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7900/940.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Cetariu, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial din Cetariu, în suprafaţă de 106 Ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Valea Macrii, judeţul Buzău, proprietatea Obştei de Cumpărare M. Ralescu, în suprafaţă de 40 Ha. 7772 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7901/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Creţuleasca Vintileasca Lot. I şi II, judeţul Dâmboviţa, proprietatea N. şi C. Ivănescu în suprafaţă de 154 Ha. 5270 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Herciu, judeţul Mehedinţi, proprietatea Ovidiu Niculescu, în suprafaţă de 28 Ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*

Nr. 4902/940.

---

a) Amenajamentul pădurei Vităneşti, judeţul Putna, proprietatea Th. A. Cincu şi N. Cristescu, în suprafaţă de 200 Ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani, exploatările începând din anul 1945/46. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Drâncea, judeţul Mehedinţi, proprietatea Marin Duţulescu, în suprafaţă de 11 Ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 7903/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dosul Galeşului ş. a. judeţul Cluj, proprietatea Comunei Bercea, în suprafaţă de 267 Ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Basarabi, judeţul Baia, proprietatea Ioana Călinescu, în suprafaţă de 81 Ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Banca, judeţul Tutova, proprietatea George Radu, în suprafaţă de 58 Ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Ulea, judeţul Tutova, proprietatea Elena D. Borş, în suprafaţă de 58 Ha. 1400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7904/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Valea Lupului** și altele, județul Cluj, proprietatea Văd. Ferenți Ludovic ș. a. în suprafață de 115 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ghiliceni**, județul Bălți, proprietatea Statului date în uzufruct Schitului Bocancea, în suprafață de 16 Ha. 3900 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7905 din 23 Martie 1940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Hârpășești**, județul Iași, proprietatea C. și Gh. Rusovici, în suprafață de 258 Ha. 400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 23 Martie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 7907 din 32 Martie 1940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor; pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

CĂRȚI NOI:

Ing. Anton V. Rădulescu:

PLOPUL. FOLOASELE ȘI CULTURA LUI.

Publicație Icef., Seria IV (Broșuri de îndrumări silvice), Nr. 2.

33 pagini cu 6 figuri în text; 10 lei.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-şef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacţie:

P. Ioan
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: **Drăcea D. M.**
Vice-Preşedinţi: **Alimăneştianu Const.**, **Stinghe N. V.**
Casier: **Rădulescu M.**
Secretar general: **I. Zeicu**
Secretari: **Al. Butoi**, **Haralamb At.**

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: **N. Burculeţ, Vencu Georgescu** şi **I. Paladian.**

Cenzori supleanţi: **St. Georgescu, Şt. Predescu** şi **Gr. Vasilescu.**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societăţii	200 „
„ „ „ „ conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — **BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:**
D. A. SBURLAN

ARBORII ŞI PĂDURILE NOASTRE
78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**
Z. PRZEMETSCHI şi GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR
(SEMINŢE, PEPINIERE, IMPADURIRI)
166 pagini, 60 lei
EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ŞI MANUALE:**
Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR
UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE
UN VOLUM DE 301 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUŢIU BUCUREŞTI

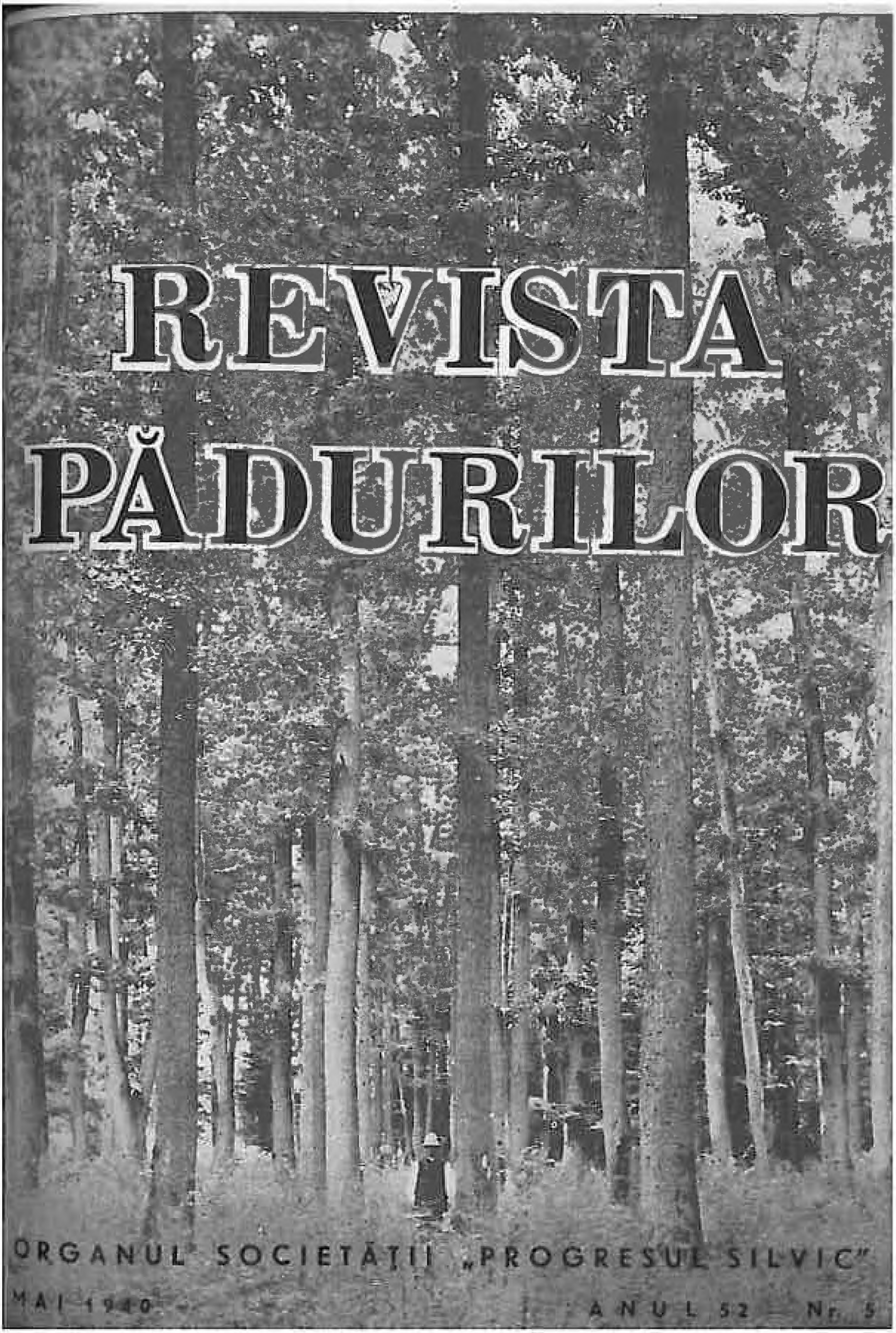

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

MAI 1940 ANUL 52 Nr. 5

REVISTA PĂDURILOR
PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC“
Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938.
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 52, Nr. 5. MAI 1940.

SUMARUL:

Studii:

C. Fedorovici: Doborîrea şi secţionarea arborilor în pădure cu fierăstrăul cu motor portativ — — — — — — — — — — — — — 337
Artur Coman: Contribuţiuni la flora Maramureşului — — — — — 345

Comentarii — Insemnări:

Mih. Prodan: Inventarierea lemnului rotund în practică — — — — — 348
V. Pană: Tăierea de jos la răşinoase — — — — — — — — — 357
H. Manole: Al doilea avertisment — — — — — — — — — — 360
T. Bălănică: Isvor artificial — — — — — — — — — — — — 362

Problemele zilei:

Răşina.

D. Sburlan: Organizarea producţiei de răşini naturale în ţară — — — 364
I. Petö: Producerea răşinei — — — — — — — — — — — — 367
M. Ene: Prevederi şi în acţiunea de răşinare — — — — — — — — 371
M. Ghelmeziu: Posibilităţile de recoltarea răşinei din pădurile noastre — 372

Vânătoare — Pescuit:

Vlad Macedoneanul: Un fapt caracteristic — — — — — — — — — 381
Cronica internă (p. 385), *Cronica externă* (p. 386), *Cronica lemnului* (p. 394), *Cărţi* (p. 399), *Reviste* (p. 401), *Informaţii* (p. 410), *Societatea „Progresul Silvic“* (p. 413), *Necrologie* (p. 423).

SOMMAIRE:

Études:
L'abatage et le sectionnement des arbres par la scie à moteur portatif — C. Fedorovici
Contributions à l'étude de la flore de Maramureş — — Ar. Coman
Commentaires:
La pratique du cubage des bois en grumes — — — — M. Prodan
La coupe basse des arbres résineux — V. Pană
Second avertissment H. Manole
Source artificielle — T. Bălănică
Problèmes à l'ordre du jour:
Le gemmage.
Chasse et pisciculture:
Un faix caractéristique V. Macedoneanul
Chronique (intérieure, extérieure, mercurialle) — *Les livres* — *Revue des revues* — *Nouvelles* — *Nécrologie* — *Société „Progresul Silvic“*.

INHALT:

Abhandlungen:
Baumfällung und Ablängung von liegenden Stämmen mittels der Sägemaschine mit tragbarem Verbrennungsmotor — C. Fedorovici
Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramures-Bezirkes Ar. Coman
Mitteilungen:
Buhung der gefällten Bäume in der Praxis M. Prodan
Die Baumfällung bei Nadelholzarten — V. Pană
Zweite Warnung — H. Manole
Künstliche Quelle — T. Bălănică
Tagesfragen:
Die Harzgewinnung.
Jagdwirtschaft — Fischerei:
Eine bezeichnende Tatsache — — — V. Macedoneanul
Chronik — *Bücherschau* — *Zeitschriftenschau* — *Nachrichten* — *Nachruf* — *Verein „Progresul Silvic“*.

REVISTA PĂDURILOR ANUL 52 — Nr. 5/940

STUDII

DOBORÎREA ŞI SECŢIONAREA ARBORILOR ÎN PĂDURE CU FERĂSTRĂUL CU MOTOR PORTATIV

de Ing. C. FEDOROVICI
Curtea de Argeş

Astăzi când lipsa braţelor se resimte atât de mult şi când nu se mai găsesc lucrători de pădure în număr suficient, pentruca exploatările la câmpie, deal şi munte să nu sufere, este de dorit să se înmulţească şi la noi întrebuinţarea ferăstrăului cu motor portativ.

1. Descrierea ferăstrăului cu motor.

După cum se vede din fotografia de mai jos, ferăstrăul e alcătuit dintr'o pânză şi un motoraş care funcţionează cu benzină.

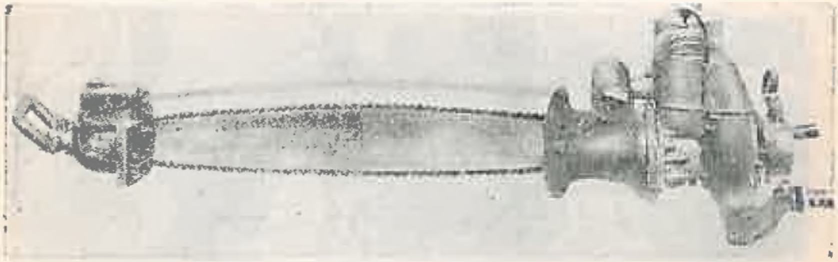

No 1.

Pânza e înconjurată de lanţ fără sfârsit care se înfăşoară pe două roţi şi e prevăzut cu dinţi tăietori articulaţi.

Ferăstrăul din fig. 1, model 1940 este construit în 6 tipuri, pentru diferitele diametre ale arborilor de tăiat şi anume, până la grosimea de 50 cm, 65 cm, 80 cm, 100 cm, 125 cm şi 150 cm.

Greutatea acestor ferăstraie variază dela 39 la 46 kg; ele sunt deci mai ușor de transportat decât celelalte sisteme vechi, care nu se puteau întrebuința, decât pe terenuri șese.

Puterea motorului este aceiași pentru toate tipurile și anume 8 HP.

Motorul consumă benzină amestecată cu ulei, iar ungerea motorului se face în mod autcmat și consumă 1½ l de benzină și ½ kg. ulei pe oră.

2. Modul de întrebuințare.

Acest ferăstrău se poate întrebuința la câmpie, dealuri ca și la munte la doborîrea și retezarea arborilor, pentru lemne de foc si lemnul de lucru, la esențe tari ca și la cele moi, exceptând doborârea arborilor din pădurile de crâng unde tăetura trebue să rămâie netedă la tulpină, ca să nu putrezească.

Se mai poate întrebuința la despicatul poligoanelor de traverse în pădure, unde poligonul care rămâne în poziția orizontală pe pământ este tăiat longitudinal în două.

La doborîrea arborilor.

In figura No. 2, se arată cum se doboară un fag, în diam. de 80 cm cu un ferăstrău motor, tip 80 cm.

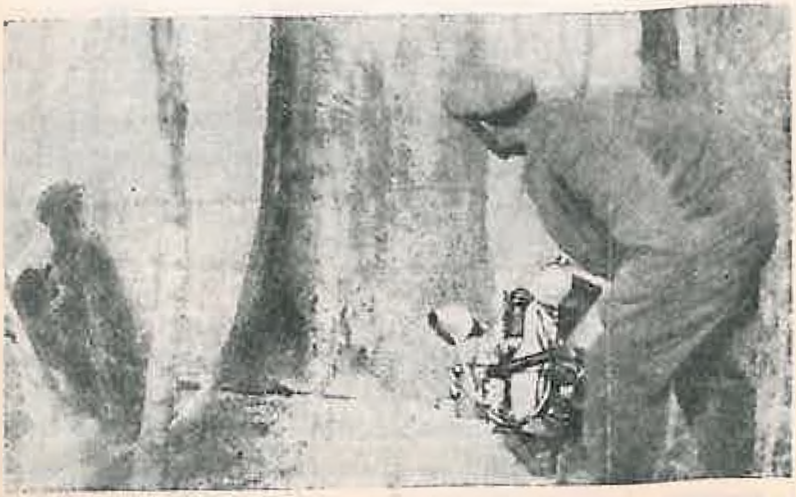

No. 2.

In partea opusă a fagului din figură, s'au executat două tăeri până la $^2/_3$ din grosimea arborelui şi anume: o tăere orizontală şi a doua oblică (tapa), scoţând o pană de lemn, iar a treia tăere definitivă se face (de cealaltă parte), până în dreptul primelor două tăeturi, astfel încât în momentul când arborele începe să cadă în partea opusă, nu poate să apuce ferăstrăul.

No. 3.

In fig. 3 se vede cum se doboară un stejar, tăiat de la faţa pământului.

No. 4.

La secționarea trunchilor.

Se procedează la fel ca și cu joagărul obișnuit (vezi fig. No. 4), unde se secționează fagul destinat pentru lemne de foc cu tip 125 cm.

No. 5.

In fig. No. 5 se arată modul cum se secționează un trunchiu pentru a fi fasonat în lemn de lucru, cu fierăstrăul de tipul 50 cm și cu un singur om.

No. 6.

Ferăstrăul motor cu benzină se poate întrebuința și în depozitele de bușteni ale fabricilor, dând un bun randament, fiindcă buștenii se pot reteza ori unde, ne mai fiind nevoe să fie aduși la un curmător mecanic (coada de vulpe etc.), operație care necesită personal mai mult și manoperă în plus cu transportarea buștenilor (vezi fig. No. 6).

La fabricile unde există curent electric, se pot folosi două modele de ferăstrae electrice de mână; unul din ele se vede în fig. 7.

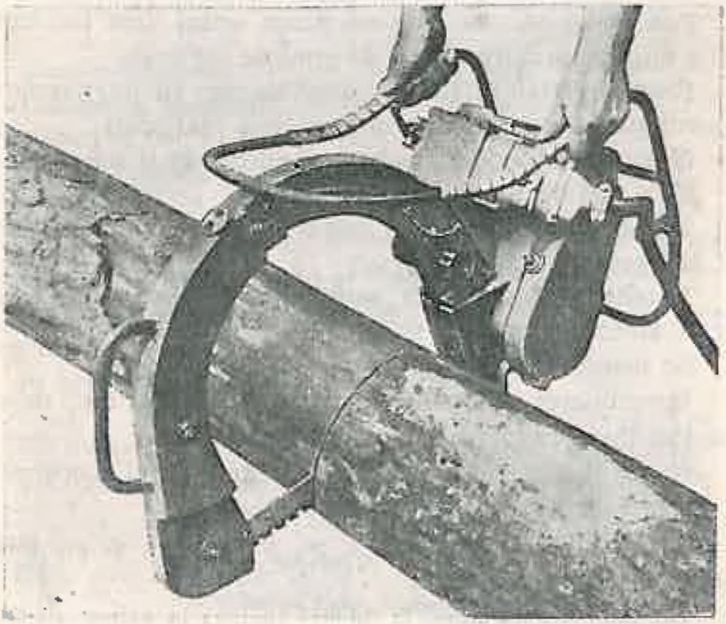

No. 7.

Acestea au însă desavantajul că prin cablul electric împiedică puțin o manipulare mai rapidă.

3. Inconvenientele și avantajele.

Inconveniente.

Intrebuințarea acestor ferăstrae prezintă desavantajul că trebue să aibă la fiecare echipă un lucrător format pentru manipularea lui. Mai joacă un rol, eventuala lipsă de piese de schimb (lanțul) care însă se poate soluționa prin procurarea lor la timp.

Principalul motiv pentru care introducerea ferăstrăului cu motor nu s'a putut face, a fost problema plasamentului lucrătorilor, cărora dacă li s'ar lua o parte din munca lor, ar urma să rămâie fără de lucru.

Un alt inconvenient ar fi eventuala greutate de transport pe terenurile prea accidentate și oboseala, pe care motorul, cu trepidațiile lui o cauzează lucrătorilor ce țin mașina pe brațe.

Avantajele.

Ferăstrăul cu motor ar compensa astăzi lipsa lucrătorilor care a ajuns o problemă atât de greu de rezolvat.

Prin rapiditatea tăerilor, exploatările, cu un număr mai redus de brațe, s'ar termina într'un timp mai scurt.

Greutate mică, deci ușor de transportat și de manipulat.

Dă o tăetură netedă și dreaptă.

Motorul fiind complect acoperit, nu se poate strica prin ploi sau praf și e foarte robust.

Intinderea automată a lanțului fierăstrău, ungerea automată a lanțului ferăstrău și a roților de angrenaj.

Se manipulează fără oboseală.

Intreruperea automată a mersului ferăstrăului, în cazul când s'ar înțepeni lanțul tăetor.

Nu se defectează decât rare ori în timpul lucrului.

Reglarea automată a vitezei motorului.

Ascuțitul dinților lanțului se poate face și cu pila de mână.

Un lanț rezistă până la 40.000 tăeturi la arbori de esență tare, ca fagul, cu un diametru mediu de 50 cm.

4. Randamentul ferăstrăului motor.

In comparație cu joagărul de mână, ferăstrăul motor taie:

Diametrul arborelui	Cu ferestrăul motor	Cu joagărul de mână
50 cm.	cca 18 secunde	2 minute 15 sec.
65 cm.	cca 46 secunde	8 minute
80 cm.	cca 1 minut 5 sec.	20 minute
100 cm.	cca 1 minut 35 sec.	35 minute
150 cm.	cca 4 minute	cca 2 ore

Făcând un calcul de rentabilitate, aplicat la un parchet care s'a tăiat cu joagărul de mână, se pune întrebarea cât ar fi costat aceiaşi manipulaţie inclusiv crăpatul şi stivuitul metrilor la par, dacă s'ar fi întrebuinţat ferăstrăul cu motor de benzină.

Din parchetul I_2 Brădet al Centrului Argeş, exploatat ras în 1939 în suprafaţă de 13 ha 9500 mp, cu esenţă fag, altitudinea 650—780 m, panta 10—20% consistenţa 0,8, a rezultat pe lângă lemnul de lucru şi 12.120 st. lemne de foc.

Arborele mediu a avut următoarele caracteristice:

Diametrul terier . . . = 52 cm
Lungimea trunchiului . = 24 m
Vârsta . . . . . . = 100 ani
Cubajul trunchiului . . = 2,270 m³.

Timpul necesar pentru doborîrea şi secţionarea lui a fost după cum se vede în tabloul şi diagrama de mai jos.

In tablou, s'a calculat şi timpul maxim necesar pentru tăerea lui cu ferăstrăul motor.

In total timpul efectiv întrebuinţat:

Cu mâna = 1 oră 14 minute 15 secunde
Cu motorul = 8 minute 5 secunde.

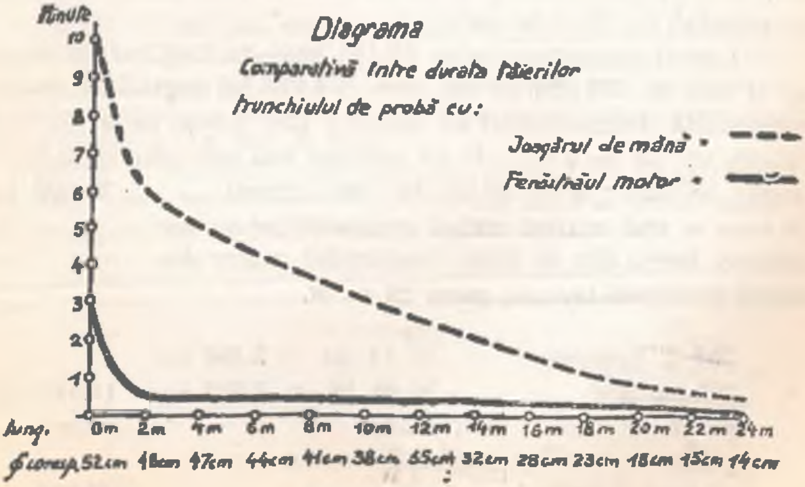

Intervalul de timp între două tăeri fiind acelaş în amândouă cazurile, rezultă că doborârea şi secţionarea arborelui cu motorul se poate face de nouă ori mai repede.

La lungimea trunchiului		Timpul necesar de tăere				La lungimea trunchiului		Timpul necesar de tăere			
La lungimea	Diametrul corespunzător	Cu joagărul		Cu ferăstrăul cu motor		La lungimea	Diametrul corespunzător	Cu joagărul de mână		Cu ferăstrăul cu motor	
m.	cm.	min.	sec.	min.	sec.	m.	cm.	min.	sec.	min	sec.
0	52	10	—	2	40	13	34	2	30		12
1	49	6	—		20	14	32	2	15		11
2	48	5	45		20	15	29	1	45		10
3	47	5	30		20	16	28	1	45		10
4	47	5	30		20	17	27	1	15		8
5	46	5	15		20	18	23	1	—		8
6	44	4	15		18	19	20	1	—		7
7	43	4	—		17	20	18		45		7
8	41	3	30		17	21	16		45		6
9	40	3	30		16	22	15		45		6
10	38	3	15		16	23	14		30		5
11	37	3	—		14	24	14		30		5
12	35	2	45		13						

Fasonatul unui metru ster se plăteşte astăzi cu 36 lei, din care 16 lei retezatul şi 20 lei curăţitul de crăci, crăpatul, şi aşezatul în figuri la par.

Costul fasonatului celor 12.120 steri cu joagărul de mână ar fi fost de 436.320 lei din care 193.920 lei reprezintă costul retezatului. Presupunând că motorul taie numai de 4 ori mai repede (în loc de 9 ori, cât s'a calculat mai sus) manopera ar fi costat 193.920 : 4 = 48.480 lei, sau rotund . . 50.000 lei la care se mai adaugă costul combustibilului loco pădure. Intr'o oră de lucru, fierăstrăul motor doboară şi retează trunchi peste 25 m. st.

360 l. benzină	× 14 lei = 5.040 lei	
120 kg ulei	× 80 lei = 9.600 lei	14.640 lei
piese de schimb		10.000 „
plata lucrătorului conducător al motorului 12 luni × 5.000 lei		60.000 „

costul ferăstrăului motor, tip 100 cm, cca .	90.000 lei
neprevăzute	5.360 „
	180.000 lei

Ar mai fi rămas deci un beneficiu de 13.920 lei şi costul motorului amortizat complect.

Pentru acelaş timp de exploatare, s'ar fi putut reduce şi 30% din numărul lucrătorilor necesari de obiceiu.

Având în vedere că ferestrăul motor poate să dureze până la 40.000 de tăeturi, la secţiuni de 50 cm, sau 78.000 de tăeturi la secţiuni de 32 cm în diametru, rezultă că poate să reteze arbori pentru 13.000 steri. După aceea trebuie schimbate aproape toate piesele, iar cilindrul dat la alezaj. După asemenea reparaţii, maşina nu mai poate dura mult.

In rezumat, trebuie să menţionăm, că deşi beneficiul arătat mai sus n'ar fi tocmai convingător, în vremuri excepţionale ca acelea pe care le trăim azi, trebue să urmărim introducerea oricăror procedee la exploatările de păduri, astfel încât cu lucrători mai puţini, să se poată accelera fasonarea materialului lemnos în pădure şi să se asigure satisfacerea trebuinţelor naţiunii.

L'abatage et le sectionnement des arbres par la scie à monteur portatif.

Partant du fait que les temps difficiles, et nous en parcouront bien aujourd'hui, le manque de la main d'oeuvre commence à se faire sentir dans les exploitations forestières, l'auteur croit qui'l soit indiqué à chercher d'utiliser la scie à moteur portatif, pour l'abatage et le sectionnement des arbres dans la forêt.

On fait la description d'une telle scie, en montrant les avantages et en même temps desavantages et le rendement. Enfin un calcul comparatif concernant les résultats financiers est fait.

CONTRIBUŢIUNI LA FLORA MARAMUREŞULUI

de Ing. ARTUR COMAN
Vişeul de Jos (Maramureş)

(III)

In cele de mai jos, dau câteva date geobotanice privind teritoriul comunei Poienile de sub munte (Maramureş).

Pinus pumilio Hänke, jep, cunoscut în Maramureş şi sub numele de durzău, se găseşte în Maramureş din abundenţă începând dela Ţibleş şi mergând spre Pietrosul Mare, Ceremos, Koman, Farcău, până la Pop Ivan. Ca fenomen interesant este raritatea lui din valea Lutoasei spre Copilaş până la Farcău. Eu nu am dat peste el în această parte[1]).

Impreună cu durzăul (Jep, Jneapăn), mai se întâlneşte şi rododendronul (Rhododendron Kotschyi Simk.), cu deosebirea că este mai rar. Pe Farcău se întâlnesc numai câteva exemplare pe lângă pădurea Obnujului până la 1865 m altitudine, pe expoziţii sudice.

Juniperus nana Willd., ienuper, în Maramureş şneapen. Foarte mult pe Baniţa. Dela Peciata spre Nord către Copilaş—Corbul—Farcău se răreşte considerabil. Rar se întâlneşte în păşunea alpină. In lucrarea lor, Fekete-Blattny dau maximum la Toroiaga (1930 m) şi la Pop Ivan (1939 m). L'am găsit în vârful Farcăului (1961m) la 3 paşi de punctul geodetic.

Alnus viridis (Chaix) Lam. et D. C., arin de munte, în Maramureş liliac. Am găsit mai multe exemplare pe Farcău la 1947 m altitudine şi expoziţie estică. Această specie este rară pe teritoriul comunei mai sus amintită. Mai multe exemplare am întâlnit în valea Lutoasa. Punctul cel mai de jos unde l-am întâlnit aici a fost 785 m, expoziţia N—W.

---

1) Nici Fekete-Blattny în tratatul lor „Erdéseti Zelentosen...", nu dau vreo staţiune din această regiune.

Am găsit câteva exemplare și la gura văii Copilaș la 1002 m altitudine; erau însă degerate. Expoziția văii este Sud—West. Am găsit cinci tufe pe muntele Bocul la 1516 m altitudine la expoziție estică.

Cotoneaster integerrima Medic. Am întâlnit o tufă pe Farcău la 1923 m altitudine și pe expoziție nordică.

Ribes alpinum L. In lucrarea lor, Fekete și Blattny nu amintesc nimic de prezența în Maramureș a acestei specii. Se găsește totuși. La Poenile de sub munte stațiunea cea mai joasă se află la Stăvilarul Vechi dela gura văii Boșotescu (773 m altitudine). Expoziția este sudică. Se întâlnesc aici vreo 8—10 tufe mari, bogat ramificate. L-am mai întâlnit la îmbucătura pârâului Tarnița pe plaiul care urcă la munte. Au fost aici multe exemplare, dar au fost stricate de vite. Altitudinea locului este de 947 m și expoziția sud-sudestică.

In determinatorul Prodan, speciile de Ribes se numesc agriși; în Maramureș, Ribes grossularia L. se numește cocăzar, iar celelalte specii, păltinele. Tufele la rândul lor se numesc cocăzari și păltinei.

Câteva corcituri de tufe de Viburnum opulus L. am întâlnit la 1246 m altitudine și expoziție estică pe toate aceste locuri, cu Ribes, printre bolovani.

Beiträge zur Kenntnis der Flora des Maramureș-Bezirkes.

Contributions à l'étude de la flore de Maramureș.

Quelques données sur la flore du territoire de la commune Poienile de sub munte, située en Maramureș, région nordique et montagneuse de la Roumanie.

COMENTARII—INSEMNARI

INVENTARIEREA IN PRACTICĂ A LEMNULUI ROTUND

de Ing. **MIHAI PRODAN**
Stulpicani (Bucovina)

1. Introducere.

Nu toate metodele date de Dendrometrie pentru determinarea lemnului rotund de lucru s'au generalizat în practică.

Formulele cele mai simple, a căror aplicare e comodă şi nu necesită un personal specialist s'au consacrat în întrebuinţarea practică în diferite transacţiuni comerciale, chiar dacă exactitatea lor lasă de dorit.

După regiuni şi după timp, aplicarea acestor formule a diferit; cu cât lemnul câştiga în valoare, cu atâta încercările pentru a mări exactitatea formulelor aplicate se înmulţeau, tinzând să se aducă diverse corecţiuni formulelor a căror aplicare e încă în uz.

Cea mai răspândită formulă, în practică, este formula simplă a lui Huber:

$$v = s. l. \quad (1)$$

unde l este lungimea lemnului rotund, iar s este suprafaţa secţiunii dela jumătatea lungimii piesei.

Deşi întrebuinţarea acestei formule s'a generalizat, totuşi rezultatele obţinute prin aplicarea ei nu corespund volumului real, putând avea loc şi diferenţe apreciabile. Cercetările diferiţilor autori au dus la concluzia că modul cum se aplică această formulă e una din cauzele erorilor, faţă de altă cauză care e constituită de însăşi structura acestei formule.

In regiunile unde valorificarea lemnului a ajuns aproape de limita posibilităţii de întrebuinţare, date de ultimele progrese ale tehnicei (de ex., în Germania), corecțiunile propuse de diferiți cercetători au început să-și facă drum și în practica comercială.

In cele ce urmează voiu trece în revistă diferitele moduri de aplicare a acestei formule în practică, arătând apoi cari sunt rezultatele la cari au ajuns diferiți cercetători.

2. Aplicarea formulei lui Huber în practică.

a) Măsurarea lungimii. Formula simplă a lui Huber nu necesită decât măsurarea suprafeței unei singure secțiuni oricare ar fi lungimea buşteanului, sau mai bine zis astfel se aplică ea în majoritatea cazurilor în practică.

Instrucțiunile germane prevăd totuşi împărțirea întregii lungimi a buştenilor valoroşi în secțiuni după categorii de valoare şi determinarea volumului, separat pentru fiecare parte din buştean după aceiaşi formulă (mai ales în cazul foioaselor tari).

In pădurile de răşinoase ale Fondului Bisericesc din Bucovina, buştenii se fasonează astfel ca pe toată lungimea să corespundă aceleiaşi clase de calitate, din porțiunile de lemn inferior fasonându-se separat buşteni de altă categorie de valoare, astfel că împărțirea în secțiuni se face chiar cu ferăstrăul.

In ceeace priveşte măsurarea lungimii buştenilor, aceasta se face la noi, în afară de spronț, neglijându-se în unele regiuni porțiunile mai mici de 0.5 m.; în alte regiuni (Bucovina), măsurarea se face din 10 în 10 cm, cu anumite supralungimi fixe, conform uzanțelor comerciale în vigoare, după lungimea totală în metri a buşteanului.

Instrucțiunile germane prevăd măsurarea lungimii din 10 în 10 cm, începând dela jumătatea spronțului (partea olărită), deasemenea se prevăd supralungimi până la 1% din lungime, fără a trece de 10 cm în total (Bestimmungen über die Ausformung, Messung und Sortenbildung des Holzes in den deutschen Forsten. Berlin 1936. pag. 6 [1]).

---

[1] „Bei der Längenmessung ist ein „Übermass bis 1 v. H., jedoch im ganzen nicht mehr als 10 cm zu geben;...". „...Bei Stämme mit Fallkerb beginnt die Längenmessung von der Mitte des Fallkerbes an...".

La buştenii fasonaţi pentru fabricile de cherestea se face prin aceste rotunjiri în minus o eroare şi anume:

a) la neglijarea lungimilor sub 0.5 m o eroare de 1—3% din volum (după cum fasonarea lemnului e mai mult sau mai puţin îngrijită).

b) la măsurarea din 10 în 10 cm, în afară de spronţ, o eroare de 0.5—1% din volum.

c) prin acordarea supralungimilor potrivit uzanţelor comerciale, o eroare de 1—1.5% din volum.

Vedem că, supralungimile acordându-se întotdeauna din partea producătorului (aceste supralungimi fiind de 10 cm pentru lungimi până la 7 m, de 15 cm pentru 8 şi 9 m şi de 20 cm pentru lungimile peste 9 m), rezultă o pierdere pentru acesta de 1,5—4,5% din volumul total al cantităţii vândute. In caz că măsurătoarea lungimii s'ar face dela jumătatea spronţului şi supralungimea s'ar micşora la minimul admisibil, eroarea făcută în detrimentul producătorului ar scădea sub 1%, ceace ar putea fi suportat de acesta, în loc de 2—3% cât putem conta în împrejurările curente (cifra de 1.5% dată mai sus fiind o limită minimă rareori atinsă).

Fără îndoială că zicala: ‚pădurea nu-i farmacie" trebue să o avem întotdeauna în vedere pentru a nu forţa prea mult uzanţele comerciale cari, în ţara noastră cel puţin, au deocamdată multe puncte prea oneroase pentru producătorul de lemn. Totuşi nu e mai puţin adevărat că e folositor să avem oglindite în cifre toate supramăsurile şi aproximaţiile cu cari lucrăm, ca să fim lămuriţi ce reprezintă ele pentru bugetul unităţii pentru care lucrăm şi să putem micşora aceste pierderi ce nu apar nicăieri în registre dar cari se petrec totuşi sub ochii noştri.

Acţiunea pentru ridicarea randamentului financiar se petrece în limite tot mai strânse şi dacă reuşim să micşorăm cu un singur procent pierderile, încă putem fi mulţumiţi. La o cantitate de 15.000 mc. lemn moale de lucru, posibilitate obişnuită la un ocol de munte, 1% din volum face cca. 45.000 lei adică putinţa de a angaja anual încă doi paznici sau funcţionari pentru lucrările în regie.

b) Măsurarea diametrelor secţiunii mediane. Uzanţele comerciale de pretutindeni prevăd măsurarea diametrelor din cm în cm cu rotunjiri în jos, adică neglijând fracţiunile de cm şi anume:

Instrucțiunile germane din 1936 prevăd măsurarea unui singur diametru la buștenii sub 20 cm grosime; la buștenii peste 20 cm grosime se măsoară doi diametri încrucișați pe cât posibil cel mai mare și cel mai mic [1]).

Dacă mjlocul bușteanului cade pe un verticil sau pe un nod atunci sunt a se măsura grosimile simetrice de o parte și de alta a acestui loc, astfel că se măsoară 2 diametre de o parte și 2 de alta făcându-se media două câte două.

In pădurile Fondului Bisericesc, uzanțele prevăd acelaș lucru, numai că dacă secțiunea mediană cade pe un nod atunci se măsoară imediat alături, luându-se numai 2 diametri în total (o singură secțiune).

Inainte cu mai mulți ani, în pădurile Fondului se măsurau buștenii din 2 în 2 cm cu rotunjiri în plus și în minus (și în minus pentru medie), ceiace nu dădea rezultate acceptabile pentru producător decât pentru un mare număr de arbori.

In fine L. Hufnagl [2]) amintește că instrucțiunile din pădurile statului din Thuringia prevăd o rotunjire a fiecărui diametru în sus sau în jos, iar media în jos.

3. Erorile provenite la determinarea suprafeței secțiunii mediane.

Considerând structura formulei

$$v = s. l$$

vedem că această formulă ar fi exactă pentru cazul unui cilindru, e însă aproximativă pentru celelalte corpuri de rotație de a căror formă se apropie forma morfologică a buștenilor.

Cum în elementele acestei formule nu intră decât o singură secțiune și anume: cea dela mijloc, fără ca ea să fie legată printr'o relație oarecare de lungimea bușteanului, e evident că această formulă nu poate cuprinde variația formei buștenilor și atunci precizia rezultatelor obținute variază după forma arborilor.

---

1) Op. cit.: „Der Mittendurchmesser wird bei Stücken bis 20 cm durch einmaliges Kluppen, wie der Stamm im Walde liegt (waagerechter S.), ermittelt, bei stärkeren dagegen durch zwei zueinander senkrecht stehende Messungen (möglichst der schmalsten und der breitesten Seite)". „...Bei den Einzelmessungen und dem Mittel bleiben überschiessende Bruchteile eines Zentimeters unberücksichtigt".

2) L. Haufnagl: Handbuch der Kaufmännischen Holzverwertung und des Holzhandels. Berlin 1939.

Structura simplă a formulei comportă deci o serie de erori; altă cauză de erori este aplicarea aproximativă a formulei, adică tocmai rotunjirile de cari am vorbit mai sus.

Mai mulţi cercetători s'au ocupat cu determinarea erorilor comise în practică făcând o serie de măsurători directe asupra buştenilor.

Dăm mai jos rezultatele obţinute de Institutul de cercetări pentru producţia lemnului din Brünn, după studiul D-lui F. Korsun: „Cubage des grumes au moyen du produit de la longueur par la surface de la section mediane (Methode d'Huber)", în care autorul are în vedere şi rezultatele obţinute de cercetătorii dinaintea lui ca: F. Judeich, Dr. Schwappach, Ph. Flury, A. Schiffel, Dr. M. Kunze, Dr. Th. Glaser, Dr. E. Bozala, Dr. Busse, ş. a.

Pe baza măsurării a peste 5300 buşteni doborâţi, în pădurea Adamov, afectată şcolii de silvicultură dela Brünn, precum şi pe baza cercetărilor autorilor mai suscitaţi, ale căror studii se referă în total la un număr de peste 70.000 buşteni, s'a stabilit că:

a) Diferenţa între cubajul exact (cu secţiuni din 2 în 2 m şi diametrul măsurat în mm) şi între cubajul făcut prin formula simplă a lui Huber (cu măsurarea diametrelor în mm) este egală cu —1,6% din volumul total în cazul studiului amintit.

Această diferenţă care depinde de forma arborilor este mai mare putând ajunge la —5% pentru buştenii dela rădăcină; pe când la buştenii fasonaţi din vârfuri volumul calculat exact este uneori cu 5% mai mic decât volumul calculat aproximativ, deci eroarea schimbă de semn.

b) Eroarea făcută prin rotunjirea în minus a celor 2 diametre măsurate la secţiunea mediană cât şi a mediei lor, adică neglijarea fracţiunilor de cm, ajunge la 5% din volumul total.

Se constată deci că eroarea totală este de 6.6% din volumul total şi cea mai mare parte a acestei erori se datoreşte nu structurii formulei ci modului de aplicare a ei (rotunjirile făcute).

Ţinând seamă că studiul amintit se referă la buşteni al căror diametru mediu e cuprins între 20—30 cm (diametrul mediu corespunzător fiecărei esenţe), vom discuta valabilitatea acestor rezultate pentru buştenii din parchetele noastre la finele acestui articol.

4. Incercări de corecțiuni aduse formulei simple a lui Huber.

Unii din autorii amintiți mai sus au căutat să aducă diferite îmbunătățiri acestei formule fără să aducă un prejudiciu ușurinței cu care se aplică această formulă în practică.

Astfel, unii (Glaser și Bazala) au propus deplasarea locului unde se măsoară diametrele; această deplasare variază între 0,1—0,5 m dela secțiunea mediană în partea mai groasă. O soluție unică nu există, mărimea deplasării variind după forma buștenilor.

In privința rotunjirii diametrelor există patru feluri de rotunjiri.

a) Diametrele măsurate în cruciș; fracțiunile de cm neglijate (rotunjire în minus); media rotunjită în jos la cm întregi. Eroarea medie comisă este de: e_1 = —0,7 cm

b) Diametrele măsurate ca mai sus, rotunjite în minus, media luată cu jumătăți de cm. Eroarea este e_2 = —0.45 cm

c) Diametrele ca mai sus, rotunjite în jos și în sus, media rotunjită în jos. Eroarea: e_3 = —0.3 cm

d) Diametrele ca mai sus, rotunjite în sus și în jos, media luată cu jumătăți de cm: e_4 = 0,05 cm.

Prof. Dr. Busse a făcut cel dintâi propunerea în 1927 de a rotunji în plus și în minus, alcătuind și niște tabele pentru diametre din 0,5 cm în 0,5 cm.

Numai la o privire superficială s'ar părea că aplicarea ultimului fel de rotunjire, care dă cea mai mică eroare (practic eroarea de rotunjire tinde către 0), dă naștere la greutăți; la aplicarea ei se vede că lucrătorii cu clupa lucrează la fel de ușor și cu acest sistem.

In privința cubării carnetelor ce conțin diametrele din 0,5 cm în 0,5 cm, surplusul de muncă prin introducerea acestor categorii de diametre în plus este neînsemnat.

5. Aplicabilitatea rezultatelor și concluziuni.

Din studiul luat în considerare rezultă că eroarea în diametru, făcută după primul fel de rotunjire, dă naștere la o diferență în volum de 5%, pe când eroarea datorită structurii formulei este de numai 1,6%.

Aceasta, e adevărat, numai pentru masa buștenilor relativ subțiri, din care a fost compus lotul asupra căruia s'au făcut măsurătorile (diametrul mediu al întregii mase este în jurul lui 25 cm).

Pentru arbori subţiri eroarea datorită structurii formulei este mai mică din cauză că arborii de dimensiuni mai mici nu prezintă diferenţele de volum aşa de mari după calculele cu formula simplă sau cea exactă.

In parchetele tăiate ras (sau după o tăiere definitivă), în regiunile de munte de la noi, primul buştean dela rădăcină reprezintă cca 40—65% din volumul întreg al massei lemnoase recoltate (aceste date variază în limite foarte largi atât după starea arboretului cât şi după modul cum este condusă exploatarea).

La această cantitate procentul datorit structurii formulei creşte şi poate ajunge în mediu până la 3—4% din cauză că aceşti buşteni au partea dinspre rădăcină foarte îngroşată.

La buştenii din tulpină (cel de al doilea buştean) eroarea este mai mică şi se poate neglija practic.

Buştenii fasonaţi din vârfuri, cari nu ajung decât la cel mult 5—8% din volumul total, eroarea poate schimba în cazul cel mai favorabil de semn ajungând la + 1—2%, aşa că în total această eroare ajunge până la 2,5—3% din volum în dauna producătorului.

In privinţa erorii ce se face cu rotunjirea, procentul erorii scade cu diametrul mediu.

Considerând eroarea:

$$e_1 = 0{,}7 \text{ cm} \qquad (1)$$

avem în mediu diametrul exact în funcţie de diametrul rotunjit:

$$d_1 = d + 0{,}7 \text{ cm} \qquad (2)$$

în care d este diametrul rotunjit. Notând cu S şi S_1 suprafeţele secţiunilor corespunzătoare vom vedea că procentul erorii este:

$$p = \frac{S_1 - S}{S} \cdot 100 \qquad (3)$$

Procentul erorii în volum (din volumul aflat cu ajutorul diametrelor rotunjite) este dat deasemenea de expresia (3) întrucât lungimile rămân aceleaşi.

Dăm un tablou cu aceste procente și un grafic reprezentând variația procentului în funcție de diametrul mediu rotunjit în minus.

Din studiul acestora se vede că procentul erorii comise scade cu diametrul.

d	d_1	S_1	S	dS	E. vol.	Observ.
cm	cm	cm²	cm²	cm²	%	
25,0	25,7	518,74	490,87	23,87	5,57	
30,0	30,7	740,23	706,86	33,37	4,76	
35,0	35,7	1000,98	962,11	38,87	4,04	
40,0	40,7	1301,00	1256,64	44,36	3,51	
45,0	45,5	1640,30	1590,43	49,87	3,13	
50,0	50,7	2018,86	1963,50	55,36	2,82	
55,0	55,7	2436,69	2375,83	60,86	2,56	
60,0	60,7	2893,79	2827,43	66,36	2,34	
65,0	65,7	3390,16	3318,31	71,85	2,16	
70,0	70,7	3925,80	3848,45	77,35	2,01	
75,0	75,7	4500,72	4417,86	82,86,	1,87	
80,0	80,7	5114,90	5026,55	88,35	1,75	
85,0	85,7	5768,35	5674,50	93 85	1,65	
90,0	90,7	6461,07	6361,73	99,34	1,56	

Considerând o tăiere rasă sau definitivă în pădurile noastre de la munte ajunse la exploatabilitate, diametrul mediu al unui astfel de parchet este de 35—40 cm. Eroarea variază între 3,5—4%, iar în cazul unor arborete foarte bătrâne, cum sunt multe din arboretele ce se exploatează astăzi, eroarea medie ar fi cuprinsă între 2—3% din volum, în dauna producătorului.

In pădurile Fondului Bisericesc, inventarierea se face la cioată, cumpărătorul având deci a suporta pierderile prin corhănirea lemnului.

Considerând acest lucru, un cumpărător conștient cu greu ar consimți la o măsurare care să-i scadă 2—3% din cantitatea totală a lemnului cumpărat, dat fiind că prin corhănire se poate calcula cu aceiași pierdere 1—3%. Totuși unde există căi de transport suficiente, în afară de plutit și plutărit și unde nu e necesar să se facă lungi drumuri de alunecare, unde, adică scoaterea lemnului se poate face în mod mai economic, procentul de pierdere la corhănire nu trece de 1—1,5%.

Având în vedere toate pierderile:

a) Pierderi la lungime cca 1—2%

b) pierderi datorită structurii formulei lui Huber cca 2-3%

c) pierderi datorită rotunjiri în minus 3—4%
cari se ridică în total până la 6—9% din volumul total, trebue să-l facem pe acest cumpărător conştient de pierderile pe cari le suferim ca producători din toate aproximaţiile arătate mai sus.

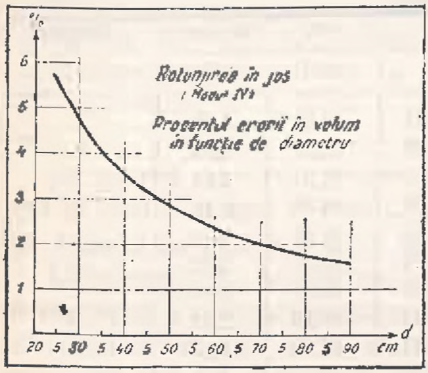

Am putea acorda supralungimile amintite mai sus ca o compensaţie pentru pierderile suferite la corhănire, ar trebui însă se introducă ultimul fel de rotunjire arătat mai sus, mai ales că nici acesta nu anulează pierderile provenite din cauza structurii formulei cari am văzut că se ridică în mediu până la 3%, sau cel puţin al treilea fel de rotunjire, în care caz pierderile prin rotunjire se reduc la jumătate.

Structura parchetelor noastre nu a fost studiată încă şi cum aceste studii nu au o valoare regională, rămâne ca în măsura posibilităţii să complectez aceste date privind parchetele din regiunea de munte a pădurilor Fond. Bisericesc, ocoalele din aceste regiuni oferind prilejuri de acest fel de cercetări.

La pratique du cubage des bois en grumes.

Dans l'article présent, l'auteur traite les différents moyens d'application dans la pratique de la formule de cubage; il prend en considération les divers corrections proposées, pour arriver à des chiffres approchés, autant que possible, du volume réel, de l'arbre mésuré.

De même, on montre les résultats atteints, à cet égard par des nombreux spécialistes.

TĂIEREA DE JOS LA RĂŞINOASE

de Ing. **VASILE PANĂ**
Cluj

Ocoalele silvice din regiunea de munte se pregătesc pentru tăierea de vară la răşinoase. Deoarece în prezent organele de execuţie se găsesc în faţa instrucţiunilor date de Serviciul comercial din centrala Caps. (Buletinul oficial No. 1/1939) cu privire la exploatarea pădurilor şi întrucât aceste instrucţiuni — în ce priveşte exploatarea răşinoaselor — prevăd ca „tăerea, indiferent de regiune şi lăbărţarea la bază a trunchiului, să se facă din faţa pământului", în cele de mai jos voi căuta să discut puţin această dispoziţie.

Aceiaşi dispoziţie de tăiere „de jos" la răşinoase s'a dat şi de Administraţia Centrală a Fondului Bisericesc din Cernăuţi în anul 1937. Ca urmare a aplicării „întocmai" a acestei dispoziţiuni, fabricile Fondului au primit buşteni de răşinoase tăiaţi dela baza trunchiului (huserul) având lăbărţări pe o lungime ce varia între 0,50—1,50 m. Se ştie însă că primul şi al II-lea buştean din trunchiu dau cheresteaua de calitatea cea mai bună, calitate care exclude lemnul crescut sălbatec, cu fibre neparalele, lemn mort şi putregăios conţinut de partea de lăbărţătură a buşteanului. Din această cauză a trebuit: fie să se lase scândurile rezultate din debitarea acestor buşteni cu partea de lemn sălbatec neretezată, declasându-le în acest caz cu 1—2 clase, ceia ce aducea o scădere de preţ de 500—800 lei la m^3, fie să se scurteze partea defectuoasă obţinând scurtătură, în loc de scânduri normale.

Se scurtaseră deci trunchii în pădure, la doborîre, în lungimile cherestelei normale, sau multiplii, fără a se ţine seamă de partea lăbărţată, neaptă a fi debitată în cherestea.

Faţă cu cele de mai sus, să analizăm cari sunt avantajele şi dezavantajele tăierei de jos la răşinoase.

Desigur, măsura luată de Caps. a fost dictată în primul rând de grija de a recolta pe cât posibil tot materialul lemnos din parchet, inclusiv materialul ce rămânea în cioate; în al doilea rând, s'a avut cred în vedere că cioatele înalte sunt, în special, locaşul de desvoltare al larvelor de Hilobius cari prăpădesc plantaţiile de molift.

Să discutăm însă şi desavantajele acestei practici. Mai întâi se deosebesc două cazuri la exploatarea de răşinoase, după natura mijloacelor de transport ce stau la dispoziţie.

a) Când trunchii se scurtează chiar în parchet, în buşteni de fabrică de lungimile obişnuite ale cherestelei sau în multipli ai acestor lungimi şi apoi se corhănesc, se dau pe canale până în răcaş, se transportă, etc. Acest lucru se petrece mai ales atunci când transportul la fabrică se face cu calea ferată forestieră care, din cauza curbelor, nu permite transportul de trunchi întregi, aceştia din urmă atingând uneori şi 35 metri.

b) Când trunchii nu se scurtează în buşteni decât la depozitul fabricei. Cazul este frequent la exploatările mai accesibile din punct de vedere al reliefului terenului şi când transportul trunchilor se face prin plutire.

Pentru cazul vând trunchii nu se scurtează în buşteni în pădure, corhănitul lor în parchet şi datul pe uluc întâmpină nespus de mari greutăţi din cauza lăbărţării care, în viteza trunchiului, scormoneşte pământul impiedecând alunecarea, distruge ulucurile, etc.

In cazul tăierii de jos cheltuelile de doborît sunt mai mari, întrucât tăetorii cer cu 5—10 lei de m^3 mai mult, căci sunt obligaţi să taie în lăbărţătură.

Dar, tăerea din faţa pământului la răşinoase în parchetele cu relief accidentat înseamnă doborîrea cu vârful la vale aproape fără excepţie; deci trunchiuri rupte până la 40% şi nenumărate crăpături interne, defect care apare la debitarea în scânduri.

Pentru a se evita deprecierea cherestelei, partea de lăbărţătură trebuie neapărat să fie scurtată înainte de a se începe scurtarea în buşteni de fabrică, urmând a fi valorificată, în majoritatea cazurilor, ca lemn de foc moale. In acest caz este de văzut însă dacă valoarea obţinută de acest material compensează desavantajele arătate până aici.

In ce priveşte desvoltarea lui Hilobius abietis în scoarţa cioatelor, aceasta se poate diminua prin cojirea acestor cioate. Exploatarea de răşinoase lasă pe teren însă atât material din crengi, putregaiuri, iescari, etc., încât desvoltarea lui Hilobius este aproape de neîmpiedecat. Singurul mijloc de a scăpa de atacul lui în plantaţii, este de a micşora suprafaţa parchetelor şi de a le împrăştia în diferitele părţi ale pădurii.

Dar, tăierea din faţa pământului în parchetele accidentate de răşinoase mai are şi desavantajul că lipseşte suprafaţa exploatată, de obiceiu ras, de obstacolele pe care le formează buturugile contra avalanşelor de zăpadă ce se formează în timpul iernilor, avalanşe cari târăsc cu ele în vale pueţii cu pământ cu tot.

Concluzia celor mai sus expuse este că, tăierea din faţa pământului la răşinoase nu poate fi practicată decât cel mult în terenurile puţin accidentate unde nu influenţează direcţia de doborîre a trunchilor, şi numai dacă materialul rezultat prin retezarea părţei lăbărţate se poate valorifica rentabil în parchet, unde ea trebuie să se reteze. In toate celelalte cazuri tăietura la răşinoase trebuie să se facă astfel ca lăbărţătura să rămână în ciotă. Astfel pe lângă faptul că nu poate fi valorificată rentabil, dar ne scuteşte de toată seria de desavantaje arătate mai sus şi, în plus, prin putrezire, contribue şi la ameliorarea solurilor de răşinoase, în general sărăcite de materiile organice.

La coupe basse des arbres résineux.

L'administration forestière roumaine a pris des mésures, pour que dans les forêts de résineux le sectionnement en vue de l'abatage des arbres soit pratiqué aussi bas que possible, tout proche du sol, sans abandonner donc la partie difformée de l'arbre.

L'auteur de l'article, analise les avantages et les désavantages qui en résultent. En conclusion, il croit, que la mésure ne puisse être appliquée, que, tout au plus, dans les terrains peu accidentés, où il n'y a pas question de tenir compte de la direction de la chute de l'arbre; et cela, seulement, si le matériel qui en résulte peut être mis en valeur sur place.

AL DOILEA AVERTISMENT!

de Ing. HORIA MANOLE

In numărul din Ianuarie al Revistei Pădurilor arătam sub titlul: „Un avertisment", situaţia lemnului de foc, pe baza investigaţiilor întreprinse, în lunile Noembrie—Decembrie 1939.

După 6 luni văd, că „prevestirile" mele au fost cu mult depăşite, şi numai sunt decât 3—4 luni până la venirea toamnei, care nu se ştie cum va fi. Se zice, că numai Capitala singură consumă anual cam 100.000 vagoane lemne de foc, ceeace reprezintă vre-o două milioane de metri steri. In acest caz mă întreb: „există — în prezent — în cuprinsul ţării, fasonată această cantitate?".

Dar, în afară de nevoile Capitalei, oare, nu mai sunt şi alte oraşe consumatoare? La cât se evaluiază consumul lor anual? Se găseşte, pe undeva, vre-o statistică?

Apoi: în ipoteza, că trebuinţele oraşelor s'ar putea satisface, cu ceeace este tăiat, mă întreb — iarăşi —: în cât timp, acest lemn, se va putea scoate, din păduri, la gările de încărcare? Căci să nu se uite un singur moment, că lumea rurală iese la câmp şi nu mai poate fi întrebuinţată la căratul lemnelor din păduri.

In fine, încă o întrebare se ridică: dela staţiile de expediţie şi până la cele de destinaţie, cât timp este necesar, pentru transportul pe c. f. r. a unei cantităţi de 2—3—400.000 vagoane?

Să nu se scape din vedere, că suntem în Mai şi că la Septembrie se va începe căratul de sfeclă, când vagoanele c. f. r, sunt supraaglomerate, cu aceste transporturi.

Prin urmare: în următoarele 3 luni, nu se poate face transport de lemne de foc, pe c. f. r., nefiind marfă la gări.

Atunci: când se vor căra sutele de mii de vagoane — în ipoteza că s'ar găsi în staţiuni, asemenea marfă, la Septembrie. Octombrie, a. c.?

Este nevoe să trag concluziuni, sau ele pot fi uşor întrevăzute de oricare cetitor?

După informaţiunile ce posed (şi ele nu m'au păcălit, până acum, niciodată) stocurile de lemne de foc existente sunt neînsemnate.

Şi — totuşi — măsuri trebue luate. Mă tem însă, că este cu mult prea târziu. In orice caz, blocarea, nu ştiu dacă constitue o soluţie. Personal, nu cred aceasta, deoarece efectul blocării nu poate stimula producţia, care — şi aşa — este cum ştim toţi, că este. Peste trei luni, nădăjduim, chestia aceasta se va discuta prin alte prisme, mai apropiate „Crivăţului" aducător de —20°.

Zweite Warnung

Second avertissement

Les conditions exceptionnelles d'aujourd'hui ont empêché jusqu'à présent l'exploitation et le transport du bois de chauffage sur le marché.

Afin de prévenir une crise pendant l'hiver prochain, c'est le temps suprême de prendre les mesures nécessaires.

ISVOR ARTIFICIAL

de T. BĂLANICA

O notiţă iscălită Ing. H. Ribitsch şi publicată în „Der Deutsche Forstwirt" din 12 April 1940, semnalează un procedeu utilizat pe vremuri de Genovezi — într'una din coloniile lor în regiunea din Crimea pe unde se află astăzi oraşul Teodosia — pentru a obţine apă din aer. Cum chestiunea prezintă o importanţă netăgăduită pentru pepinierele din regiunile aride, merită, credem, a i se acorda atenţia necesară. Până vom reuşi să experimentăm personal acest procedeu, ne-ar interesa să ştim, dacă este la noi undeva, deja aplicat. Adresăm deci pe această cale camarazilor rugămintea de a ne informa în acest sens.

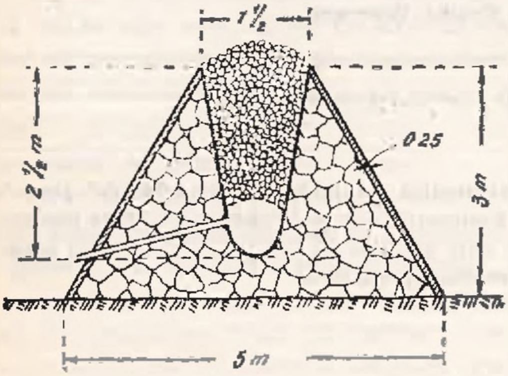

In ce constă procedeul.

Pe un teren plan se face o movilă de prundiş sau piatră fărâmată — după posibilităţile de aprovizionare — în formă de trunchiu de con. Dimensiunile variază după debitele care urmează să fie obţinute. De ex.: diametrul bazei mari 5 m, diametrul bazei mici 1½ m, înălţimea 3 m. Prundişul va fi cât mai tasat posibil. Suprafaţa laterală va fi acoperită cu un strat de pământ bine îndesat, de 25 cm grosime; de preferinţă, să se lase o „pâlnie" (sau „escavaţiune", cum vrem s'o numim). In fundul pâlniei se aşează o cupă de argilă sau ciment, o strachină mare la rigoare, de circa 30 cm diametru. Deasupra acestei cupe se instalează un grătar de bare de fer, convenabil de groase pentru a putea suporta ce se va pune peste ele. Intre grătar şi cupă se practică o deschizătură care permite comunicarea cu exteriorul printr'un tub pentru scurgerea apei adunată în cupă. Deasupra grătarului se pune iarăşi pietriş, mai mărunt decât materialul din care a fost construită movila. Inălţimea pâlniei, circa 2½ m, pentru cazul dimensiunilor date mai sus. Peste pietriş, la gura pâlniei, nu se mai pune pământ ci tot pietriş vârfuindu-se în chip de moviliţă. Odată construită această „fântână aeriană" se toarnă câteva găleţi de apă peste petrişul din pâlnie pentru a spăla de pământ eventualele canale înfundate din pâlnie, unde — încăodată — materialul nu trebue îndesat.

Explicaţia obţinerii apei, prin acest procedeu, e simplă. Se realizează în primul rând o diferenţă de temperatură în interiorul pâlniei — şi mai ales la nivelul cupei din fundul ei, — în raport cu mediul înconjurător (exterior). La această temperatură mai coborîtă, o parte din vaporii de apă se condensează; apa precipitată scurgându-se afară se naşte o diferenţă de presiune, care are ca efect formarea unui circuit continuu: aerul atmosferic pătrunde prin pietrişul din pâlnie, vaporii se condensează în pâlnie, apa se scurge prin tub, ş. a. m. d.

Nu există indicaţii asupra debitului obţinut. Cu oarecare aproximaţie s'ar putea calcula. Deocamdată însă ne mărginim a semnala acest sistem de „fântână aeriană" (sau „isvor artificial") şi încă odată repetăm rugămintea de a ni se comunica, dacă există aplicat undeva la noi în ţară.

Künstliche Quelle

Source artificielle

On décrit le procédé utilisé autrefois par les Genovais pour capter l'eau de l'air atmosphérique dans les régions arides de Crimée.

PROBLEMELE ZILEI

RĂŞINA

ORGANIZAREA PRODUCŢIEI DE RĂŞINI NATURALE IN ŢARĂ

de Prof. D. A. SBURLAN

Banca Naţională a României a luat lăudabila iniţiativă, de a delega anumite comisiuni de specialişti, care să studieze variatele aspecte ale problemei aprovizionării ţării, cu materii prime necesare industriilor sale.

Rezultatul acestor investigaţii a fost publicat în mai multe volume tratând despre: lemn, petrol, materiale de construcţie, metale, minereuri etc.

In volumul al II-lea al acestei serii de publicaţii se găseşte înserat şi un raport al comisiunii a VI, privitor la masele plastice şi răşinile naturale, raport prezentat de D-nii Prof. N. Dănăilă (preşedinte), M. Gr. Romaşcanu (secretar) şi C. Fostiropol (referent).

Din acest raport şi din alte lucrări de specialitate am extras câteva date statistice, care ne dau posibilitatea de a stabili importanţa acestei probleme pentru gospodăria silvică a României.

Se ştie, că răşina naturală este o secreţiune normală şi de cicatrizare a unor specii lemnoase (mai ales dintre conifere). Răşina proaspătă e limpede (balsam) şi conţine cantităţi mai mari de ulei de terebentină. In aer liber, aşa cum se recoltează de obiceiu, ea se întăreşte şi prezintă aspectul amorf, de coloraţie diferită, pe care îl cunoaştem. In această stare, răşina de pini cedru, etc. se foloseşte pentru cult (tămâie).

Prin destilare, răşina dă aprox. 30—50% uleiu de terbentină; restul este colofoniul (sacâzul).

Uleiul de terebentină e folosit în farmacie, în spălătorii, in industria culorilor, lacurilor, cerei etc., la regenerarea cauciucului ş. a. S'a reuşit să se prepare din acest ulei, isopren, care se ştie că e materia primă a cauciucului sintetic.

Colofoniul e utilizat în industria vopselelor, a săpunului, în industria textilă, a hârtiei, a unsorilor consistente, a insecticidelor, în construcția drumurilor (amestecat în asfalt îi sporește rezistența la uzură), în industria explozibililor etc..

Producția mondială de colofoniu și terebentină era evaluată în 1936 la aprox. 1 milion tone colofoniu și 215.000 tone terebentină, din care jumătate produs de St. Unite ale Americei și 110.000 tone colofoniu respectiv 25.000 tone terebentină, de Franța.

Alte țări, ca Grecia, Spania, Germania, Polonia, își acoperă nevoile consumului intern din producția proprie.

Franța își bazează producția, în mare parte pe plantațiile făcute în Landes cu pin maritim, specia europeană cu cea mai mare producție de rășină. In scopul de a perfecționa producția și prelucrarea acestui articol, care alimentează industria indigenă și comerțul cu străinătatea, ea a creat la Bordeaux un institut al pinului, iar universitatea din Toulouse are și ea laboratorii speciale în acest scop.

Țara noastră își acoperă necesitățile de rășini și derivate ale industriilor amintite, exclusiv prin import din Franța, Grecia, Spania.

Acest import a fost, în 1935 de 3800 tone în valoare de 35 mil. lei; în 1936 de 3500 tone în val. de 52 mil. lei și în 1937 de 4600 tone în val. de 54 mil. lei. După cum se vede, e vorba de cifre modeste, ceea ce și explică faptul, că n'a existat până acum, la noi, preocuparea de a iniția o producție indigenă a rășinei și derivatelor sale.

In timpuri normale, e adesea indicat, ca în locul unor industrii susținute prin tot soiul de avantaje din partea Statului, să se stimuleze schimbul cu alte țări, de unde anumite produse, pot fi aduse la prețuri mai avantajoase, câștigând în schimb acolo, debușeuri pentru mărfuri proprii.

In vremuri ca acelea pe care le trăim azi, aprovizionarea cu materii, altă dată din abundență oferite pe piețele internaționale, se lovește de multe greutăți și riscuri. Dacă aceste materii sunt cerute în mai mare cantitate, pentru industriile de răsboi ale țărilor producătoare, ele nu pot fi procurate în nici un fel; iar populația țărilor avizate în trecut la import este condamnată să sufere lipsuri, sau să caute a-și rezolva în pripă, problema aprovizionării ce-o preocupă.

Acesta este oarecum cazul țării noastre. Colofoniul atât de necesar industriilor de răsboi (explozibili), fabricării săpunului, hârtiei etc., ca și uleiul de terebentină cerut în fabricile de vopsele etc., ne lipsesc și nu le putem aduce de peste graniță, de cât în mici cantități.

Cum putem organiza deci producerea rășinilor în țară?

Știm, că dintre speciile ce cresc la noi, se pot rășina numai pinul silvestru și molíftul. Păduri de pin avem numai 15.000 ha și sunt situate în locuri greu accesibile. Adesea pinul se găsește numai diseminat prin păduri, așa încât de o exploatare normală a rășinii, în asemenea cazuri, nu poate fi vorba.

Presupunând totuși, că nevoile consumului intern și în special acelea ale apărării naționale ne-ar impune să producem rășina în țară, ori care ar fi cheltuelile, credem că s'ar putea găsi câteva regiuni mai bogate în pin, unde această producție să poată fi organizată rațional.

Dintr'un studiu recent al D-lui Prof. Georgescu rezultă, că asemenea regiuni ar fi: Valea Buzăului și a Bâscei și ținutul Vrancei. In aceste două regiuni se găsesc 5—6 mii hectare de pin, ce-ar putea fi organizate în vederea producerii rășinei.

In literatură se spune că un trunchiu matur de pin silvestru, rășinat 4 ani înainte de doborîre, după un procedeu american perfecționat de Kienitz între 1915 și 1919, dă anual până la 4 kg. balsam (rășină nealterată); în mediu se poate conta pe 3 kg la pinul negru și pe 2 kg la pinul silvestru.

Socotind că din întinderea pădurilor de pin silvestru amintite mai sus, s'ar propune spre rășinare numai 20%, spre a face față nevoilor actuale, rășinarea s'ar putea extinde pe circa 1000 ha, sau la aprox. 500.000 arbori. Aceștia ar da așa dar o producție de circa 1000 tone rășină, până în toamna acestui an.

Trunchiurile și cioatele pinilor rășinați ar putea fi supuse unui procedeu simplu de extracție, din care rezultă între 20 și 50 kg rășină la m^3. Cele 500.000 cioate rezultate anual, începând de la încetarea rășinării (peste 4—5 ani) ar da: 500.000× 0,3=150.000 m^3 lemn sau circa 4.500 tone rășină.

In sfârșit, prin recuperarea rășinilor din leșiile cu care se tratează lemnul de molift în fabricile de celuloză (aprox. 250 mii m^3 anual) s'ar putea produce încă 1,5—2 mii tone rășină, care ar acoperi consumul de colofoniu al acestor fabrici și al celor de hârtie.

In orice caz, cifrele de mai sus ne arată, că chiar dacă am recurge la metodele cele mai energice, de a scoate din pădurile ţării răşina de care avem nevoie, n'am putea avea în primul an mai mult de 2.000—3.000 tone, adică abia ½ din consumul normal al industriilor de pace. Restul n'ar putea fi împlinit, decât aducând răşini de pe pieţele ce-au mai rămas disponibile.

Pe viitor, asemenea momente critice ale aprovizionării de peste hotare ar putea fi uşor trecute, organizând din vreme producerea răşinii, prin cultura speciilor apte a ne-o da: pin austriac şi silvestru, pe suprafeţe cât mai mari. Terenuri potrivite în acest scop avem din belşug, în zona dealurilor şi munţilor mici. Rămâne să se găsească metodele cele mai potrivite de cultură a acestor specii şi de exploatare a răşinii, care să asigure şi o rentabilitate convenabilă şi un oare care grad de siguranţă gospodăriei forestiere respective.

Literatură: G. Fabricius: Forstbenutzung; Hägglund: Holzchemie; Schmied: Harznutzung; B.N.R. Contribuţiuni la problema materiilor prime, Vol. II; V. N. Stinghe şi D. A. Sburlan: Agenda forestieră.

PRODUCEREA RĂŞINEI

de Ing. IOAN PETÖ, Lugoj

Dintre materiile prime întrebuinţate nu numai de economia de pace, dar mai ales de industriile de războiu, este una de mare importanţă: răşina. Producerea ei cade în sarcina economiei silvice în cantitatea, de care va avea nevoie industria indigenă, care o reclamă, între altele, la fabricaţia obuzelor.

Pinus nigra şi silvestris, ar fi între esenţele indigene cele care furnizează răşina în cantitate mai mare şi de calitate mai bună; deci aceste esenţe ar fi de întrebuinţat în primul rând la obţinerea răşinei. Dar tocmai ele nu formează la noi în ţară masive mai însemnate, ci se găsesc numai sporadic, pe când bradul şi molidul, cari dau răşină în cantităţi reduse sunt esenţele de cari dispunem în masive întinse.

Ar trebui deci să folosim în primul rând diferitele genuri de pin de cari dispunem şi anume pin negru şi silvestris, cum şi montana în măsura disponibilă. Numai întrucât din acestea nu am putea acoperi cantitatea necesară de rășină, să recurgem la producerea ei din molid.

Bradul nu cred că ar fi indicat, deoarece dă rășină foarte puțină.

In ceea ce privește pinul negru și silvestris, aceștia se întâlnesc și spontan, dar sunt introduși în pădurile noastre și pe cale artificială, prin plantațiuni, în cele mai multe cazuri numai din motive culturale, pentru a popula terenuri, pe care alte esențe n'ar rezista, sau pentru a ameliora solul. Formarea arboretelor pure sau amestecate cu cele două esențe de pin s'a făcut din scopul cultural și nu pentru a introduce o specie cu material lemnos valoros. Așadar, prin folosirea pinului negru și silvestris la producerea rășinei, nu se cauzează nici un prejudiciu, din punct de vedere al valorificării acestor două esențe, ci din contră, ne dă ocazie să obținem un venit mult mai favorabil decât acela ce l'am realiza prin simpla vânzare a materialului lemnos.

Rășina se poate obține, pe de o parte din arborii în picioare, ca urmare a însușirei ce au rășinoasele, de a lăsa să se scurgă rășina, dacă coaja a fost zdrelită sau tăiată. Această scurgere se poate activa prin noui răniri ale coajei. Procedeul se aplică în general, pe arbori, înainte de exploatarea lor, începând cu circa 20 ani. Pe de altă parte, se poate procura rășina din tulpinile rămase în parchete, prin defrișarea lor și prin extragerea rășinei pe cale industrială. Procedeul merită cu atât mai mult atențiunea, cu cât buturugile nu se pot valorifica altfel. Se știe că partea arborilor cea mai bogată în rășină este tocmai buturuga.

Dealtfel conținutul rășinei la aceste esențe este influențat de următorii factori:

a) Vârsta. Cu ea crește paralel și conținutul rășinei;

b) Clima. Cu cât e mai uscată regiunea, cu atât mai multă rășină produc arborii;

c) Expoziția. Cantitatea maximă de rășină se găsește pe expoziții sudice. La fel, când este vorba de arbori, pe aceștia cea mai mare cantitate se află în partea lor expusă spre sud.

Procedeele prin care se scoate rășina din arborii în picioare se pot împărți în două grupe, după modalitatea colectării rășinei, care se poate face sau în scobituri făcute chiar pe arbori, sau în vase speciale.

La fiecare din aceste modalități sunt cunoscute diferite sisteme, după modul de aplicare al inciziunii în coajă și după felul cum se face reînoirea acesteia. Ele sunt apoi denumite după țara în care se aplică; altfel cunoaștem sistemul francez, german, austriac și american.

La fel și în modalitatea cealaltă, adică la colectarea rășinei în vase, se deosebesc mai multe sisteme, după forma canalelor de adunare și a vaselor aplicate, cum și după materialul vaselor întrebuințate.

Vasele pot fi confecționate cu gura mare sau mică, primele având desavantajul că uleiurile volatile din rășină se evaporează în cantitate mai mare; au însă avantajul că se pot goli mai ușor. Pentru a evita desavantajele indicate mai sus, se construesc vase cu gura lată, însă acoperită. La fel și materialul din care sunt făcute vasele, are influență asupra calității rășinei obținute. Anume vasele din lut nu se încălzesc atât ca acelea din tablă, din care cauză nu activează evaporarea uleiurilor volatile, nici nu ruginesc, ceea ce constitue un alt avantaj al lor.

Intre colectarea rășinei în scobituri făcute pe arbori sau aceea în vase, cea din urmă este de preferat. Aceasta pentrucă la prima modalitate rășina, din an în an, trebue să parcurgă un drum mai lung până când ajunge în scobitura de colectare, întrucât scobitura rămâne pe loc, iar inciziunea anuală se face tot mai sus. Dar cu cât mai lung este acest drum, cu atât mai multe uleiuri volatile se evaporează; ori, acestea sunt tocmai substanțele cele mai valoroase din rășină.

La modalitatea prin folosirea vaselor, acestea se pot muta anual, pe măsura prelungirii inciziunilor pe trunchiul arborilor și astfel drumul ce face rășina rămâne neschimbat, deci evaporarea uleiurilor volatile este mai restrânsă și rășina obținută pe această cale conține cu 10% mai multă terebentină.

Dar pe lângă aceasta, modalitatea din urmă oferă și avantajul că grație ei se câstigă cu circa 20% mai multă rășină rămasă lichidă, decât la modalitatea cu colectarea rășinei în scobituri, la care rășina solidificată reprezintă o cantitate de circa 20% mai mare.

Insă rășina colectată în starea lichidă, este mult mai valoroasă decât cea adunată solificat, din motivele următoare:

a) Rășina lichidă conține o cantitate mai mare de uleiuri volatile al căror conținut determină tocmai valoarea rășinei.

b) Răşina solidificată fiind adunată prin radere, conţine şi aşchii. Pe de altă parte are o culoare mai închisă, ceeace micşorează valoarea, având în vedere că răşina în comerţ este clasificată tocmai după culoare.

II Procedeul al doilea de obţinerea răşinei este extragerea ei pe cale industrială din tulpini. In timpul războiului mondial am avut ocaziunea să vizitez o fabrică de extragerea răşinei din tulpini, funcţionând în comuna Malaţca (Slovacia), pe domeniul forestier al prinţului Pàlffy, fiind înfiinţată şi condusă de Consilierul silvic Bittner. Din acest domeniu forestier, circa 20.000 ha sunt formate din pin silvestru, posibilitatea anuală fiind circa 200 ha., depe care suprafaţă s'a obţinut prin defrişare anual circa 300 vagoane de tulpini. Fabrica a fost astfel dimensionată, ca să fie tot anul aprovizionată prin buturugile disponibile şi deci continuu în funcţiune.

Buturile înainte de întrebuinţare erau despicate şi mărunţite, pe cale mecanică, în bucăţi de maximum 20 cm. lungi şi 5 cm. groase. Aceste bucăţi erau apoi mărunţite mai departe într'o moară, în aşchii de maximum 4 cm. lungi şi 0,2 cm. groase. Aceste dimensiuni au fost adoptate din motivul, că se puteau valorifica în acest fel şi aşchiile după extragerea răşinei pentru fabricaţia hârtiei, ca lemn de celuloză.

Aşchiile corespunzătoare mărunţite, erau apoi introduse într'un aparat, unde prin aburire se făcea extragerea prealabilă a terebentinei.

Cum pe această cale nu se poate face o extragere perfectă a uleiurilor de terebentină, masa supusă acţiunii aburilor, era reintrodusă într'un alt aparat, în care era tratată cu vapori de benzol, prin care procedeu se scotea aproape toată terebentina existentă.

Răşina obţinută era introdusă în cazane de evaporare prin vacuum, prin care erau extrase şi ultimele urme ale terebentinei, rămânând ca rezidium: colofoniul (sacâz), în starea lichidă. Colofoniul astfel obţinut reprezintă circa 5% din materialul lemnos brut folosit la extragere, iar 25% din el este celuloză, deasemenea valorizabilă.

Luând deci în considerare faptul că nu dispunem de păduri întinse de pin pentru obţinerea întregii cantităţi de răşină cerută de industriile indigene, va fi necesar să recurgem şi la întrebuinţarea molidului. Ar fi deci recomandabilă facerea unor experienţe pentru a constata întru cât ar fi cazul să folosim şi în acest caz tulpini de molid, pentru extragerea răşinei pe cale industrială în modul descris mai sus.

PREVEDERI ŞI IN ACŢIUNEA DE RĂŞINARE

de Ing. M. ENE

Se simte şi de data aceasta nevoia unei stabilite terminologii silvice în limba română. Dacă se va începe şi la noi să se facă „rezinaj", apoi bine ar fi să zicem, acestei operaţiuni, de acum în colo „răşinare". Termenul a fost deja întrebuinţat de cei competenţi dar poate cu timiditate.

La noi s'au făcut răşinări până acum, în mică măsură, de către sătenii dela munte, care venind la oraş, vindeau cupele mici din scoarţă de molid, pline cu răşină, pentru „parfumat" sau „afumat" în locuinţe iarna. Pentru scopuri ştiinţifice lucrurile stau la fel. Făcându-se fără nici o regulă dar în mică măsură, nu s'a putut vedea, dacă această operaţiune, a avut urmări rele (şi mai ales în ce măsură) asupra exemplarelor răşinate.

Fiindcă noi avem acest produs natural, atât de necesar multor întrebuinţări, e păcat să-l mai cumpărăm dela vecini pe bani grei. O răşinare trebuie să se facă şi la noi, dar o răşinare organizată. Când nevoia cere, trebuie făcute sacrificii; numai că din păcate aceste sacrificii cad iarăş în spinarea pădurii. Dar chiar când se fac sacrificii trebuie să se ţină seama de anumite reguli, aşa fel ca sacrificiile să fie minime şi mai ales să nu dea naştere altor sacrificii, adică ceea ce urmează să nu constitue pierderi de valori. Prevederea trebuie să însoţească totdeauna planul unei noi acţiuni.

Răşina îndeplineşte anumite funcţiuni în economia internă a arborelui. Ea este totodată şi leacul de vindecarea rănilor suferite de arbore (pe acest fapt se şi sprijină răşinarea) şi deci mijloc de apărare. In anii cu sboruri de „muşte" — Ipidae — mulţimea gândacilor atacă chiar exemplarele sănătoase (normal sunt atacate cele plăpânde). Arborele răspunde ofensivei prin înecarea cu răşină a primului val de gândaci. Prin aceasta slăbeşte, şi al doilea val de gândaci îl găseşte apt pentru instalare.

Dacă existența rășinei este o necesitate pentru arbore, invers lipsa ei este o pierdere. Technica rășinării are desigur anumite procedee de a obișnui arborele, treptat, cu producerea unui plus de rășină. Totuș pierderea unei anumite cantități de rășină se traduce printr'un anumit grad de debilitate pentru arbore.

In operațiile de rășinare va fi nevoie deci să se țină seamă de o serie de măsuri preventive, de natură protecționistă, printre care și următoarele:

— Nu se va face rășinare în arboretele în care se află focare de Ipidae și cât mai departe de acestea deoarece mirosul de rășină atrage gândacii.

— In arboretele unde nu sunt insecte se vor face totuș tatonări în privința fostelor atacuri (cercetarea exemplarelor suspecte, informațiuni, date din amenajament, etc.).

— In arboretele care se rășinează se vor face în permanență observațiuni asupra eventualei apariții a insectei.

Rășinarea deci, ca orice acțiune accidentală în viața normală a pădurii, naște, pe lângă alte probleme și probleme de protecție.

De aceea operațiunile de rășinare nu trebuiesc lăsate pe mâna oricui, iar alcătuirea planului acestei acțiuni trebuie făcut cu discernământ și ținându-se seamă de părerile celor cunoscători în materie.

POSIBILITĂȚILE DE RECOLTARE A RĂȘINII IN PĂDURILE NOASTRE

de Dr. Ing. N. GHELMEZIU

Multiplele întrebuințări ale rășinii — în industria lacurilor, vopselelor, pielăriei, hârtiei, săpunurilor, parfumurilor, medicamentelor, etc., dar mai ales în industria de războiu — fac din acest produs al pădurii o materie primă de o deosebită importanță. Războiul, atât prin consumul ridicat de asemenea materii, cât și prin amenințarea de a nu le mai putea aduce din străinătate, pune, în toate țările, pe primul plan al preocupărilor, problema producerii rășinii din propriile păduri.

[illegible]

La noi, încă de când regimul devizelor a îngreunat aducerea produselor rășinoase din străinătate, s'a pus întrebarea dacă putem să procurăm rășina de care avem nevoe din pădurile noastre. De atunci au apărut cereri din partea diferitelor firme, de a li se permite recoltarea rășinii din pădurile de rășinoase. Comun tuturor acestor firme este caracterul lor pur comercial. In general, din cele ce se cer azi în această chestiune, se vede lipsa de orientare asupra posibilităților pădurilor noastre de a produce rășină. Faptul că avem păduri de esențe rășinoase nu este suficient pentru a crede că putem recolta, în mod rentabil, din ele rășina de care avem nevoe și că numai lipsa de interes a făcut ca până acum să nu avem exploatări de rășină.

In cele ce urmează vom încerca, foarte pe scurt, să vedem pe ce realități putem să bazăm exploatarea rășinii în țara noastră și care sunt problemele pe care ea le pune.

Rășina brută se poate recolta fie din arborele viu, în picioare, prin rănire continuă, fie din lemnul mort, prin diferite procedee de distilare, extracție, etc.

1. Să urmărim mai întâi exploatarea rășinii din arborele în picioare.

Dintre factorii naturali, căldura în primul rând și apoi solul influentează producerea și scurgerea rășinii. Situația pădurilor noastre de rășinoase mai mult la munte, cu căldură puțină, ne spune, dela început, că nu ne putem aștepta la o producție comparabilă cu aceea din țările sudice și nici chiar din acelea, care la un climat general la fel cu cel dela noi, au pădurile de rășinoase așezate la ses. In regiunile mai calde, producția de rășină este atât de mare (4—10 kg anual de arbore la Pinus maritima în Franța), încât valoarea lemnului devine secundară. Din această cauză acolo nici nu s'a dat prea mare importanță faptului că lemnul se depreciază prin rășinare și nu s'a făcut din perfecționarea sistemului de rășinare în vederea menajării lemnului, o condițiune de existență a exploatărilor de rășină. Metodele de lucru din aceste țări nu pot fi întrebuințate fără modificări la noi. Deoarece climatul și situația pădurilor noastre ne arată că nu putem avea producție mare de rășină, și cum majoritatea lemnului nostru are însușiri foarte bune, constituind o valoare ce nu va fi depășită de aceea a rășinii, metodele de rășinare la noi, în general, trebue să nu aducă prejudicii lemnului. Aceasta impune ca timpul în care se rășinează un arbore să se reducă doar la câțiva ani înainte de tăierea arborelui, exploatarea devenind o operațiune fină, cu lucrători instruiţi, unelte speciale şi reguli foarte stricte. Este de văzut dacă în aceste condiţiuni exploatarea răşinii este rentabilă la noi în vremuri obişnuite sau rămâne doar necesară în timp de războiu, când nu se mai pune condiţiunea rentabilităţii.

Dintre conifere, pinii produc cel mai mult prin răşinare. Urmează apoi molifţii, laricii şi brazii. Deasemenea, nu toţi pinii sunt la fel de productivi. In ordinea descrescândă a productivităţii se înscriu: Pinus maritima Poiret, P. palustris Mill, P. laricio Poiret, P. halepensis Mill. şi printre acei cu producţie mai mică, Pinus silvestris.

In ţara noastră avem arborete de pin negru şi pin comun, dar valoarea lor pentru exploatarea răşinii trebue socotită şi după suprafaţa pe care o ocupă, ca şi după repartiţia şi situaţia acesteia, în afară de faptul mai sus amintit, că se găsesc în general la munte, unde este mai puţină căldură.

Arborete naturale de pin negru avem puţine (pe Valea Cernei şi la Şviniţa, care în total, după câte ştim, nu trec de 300—400 ha), adică suprafeţe extrem de mici, situate pe terenuri foarte accidentate. Aceste arborete nu pot constitui o sursă de răşină. Dealtfel parte din arboretul de pe Valea Cernei este declarat monument natural.

Arborete naturale de pin comun avem mai multe decât de pin negru, şi anume în munţii Coziei, ai Buzăului, Vrancei, etc. (împreună cu arboretele rezultate din plantaţii cca 15.000 ha), dar şi aceste arborete sunt împrăştiate pe suprafeţe reduse, aşezate pe terenuri accidentate, încât nu ne putem baza pe ele pentru procurarea continuă a cantităţii de răşină necesară anual.

Plantaţii de pin negru sunt puţine, pe suprafeţe mici, mai mult pentru corecţiuni de torenţi. Plantaţii de pin comun avem pe suprafeţe mai mari. La aceste plantaţii trebuesc făcute încercări pentru a se vedea ce cantitate de răşină dau arborii, care ca structură se deosebesc de acei naturali, datorită creşterii lor rapide. Deasemenea trebue văzut dacă aceşti arbori se pot răşina încă de tineri, deci dacă s'ar putea recolta răşina pe timp mai îndelungat, decât câţiva ani înainte de exploatare.

Pentru ziua de azi arboretele de pin negru şi comun nu ne pot oferi pentru răşinare decât micile parchete care ar veni în rând de exploatare, în care s'ar putea lucra doar câţiva ani înainte de tăiere, fiindcă lemnul este de bună calitate și nu trebue sacrificat.

Arboretele rezultate din plantații nu știm să fi ajuns încă la exploatabilitate, astfel că deocamdată nu pot fi luate în considerație.

Exemplarele crescute rău, al căror lemn nu ar avea valoare și s'ar putea destina recoltării rășinii, sunt, în general, situate pe locuri accidentate, unde rolul lor este de protecție, iar lucrările de rășinare foarte grele și deci de rentabilitate îndoelnică.

Se vede deci nevoia de a se găsi metoda de rășinare și modul de organizare a lucrului, care să facă posibilă exploatarea rășinii în arborete mici, dispersate, situate în general la munte, unde condițiunile de muncă sunt mai grele ca la șes. Deasemenea să se adapteze la producția mică și dispersată de rășină aparatura și instalația necesară unei prime prelucrări a rășinii brute în esență de terebentină și colofoniu. Aceste instalațiuni nu trebue să fie primitive, din cauza proporției lor reduse, ci astfel ca să dea produse de calitate superioară. Credem că în special calitatea produselor obținute, va avea cea mai mare influență asupra rentabilității acestor mici exploatări.

Pentru viitor, cum baza producției de rășină o constitue pinul, va trebui să ne creem arborete de pin, de va fi posibil chiar introducând vre-o specie nouă mai productivă. Ținând seamă că în condițiunile țării noastre este foarte puțin probabil să putem avea o producție de rășină care să depășească valoarea lemnului, speciile alese și modul de cultură trebue să asigure și un lemn de calitate sau cel puțin atât cât să satisfacă nevoile rurale mereu crescânde pe măsura ridicării satelor. Evident, excepție pot face culturile de pe unele terenuri degradate, unde, dacă se va putea recolta rășină, va fi un câștig în plus, chiar dacă lemnul nu va fi de calitate, din cauza condițiunilor de creștere.

In țara noastră se mai găsesc și alte specii de pin: Pinus cembra L. și Pinus montana Mill. Pinus cembra avem extrem de puțin (câteva zeci sau sute de exemplare) așa că de o rășinare a lui nici nu poate fi vorba. Pinus montana se găsește pe suprafețe mari în munții noștri. El nu se poate rășina, dar din acele lui, prin distilare, se obțin materii rășinoase. Producția este foarte redusă și întrebuințările acestor materiale se rezumă doar în farmaceutică.

Bradul produce rășină în coajă. Ea se adună în bășici mici pe coaja arborilor la care nu s'a format ritidomul. Rășina este un balsam de foarte bună calitate, dar cu întrebuințări mai mult farmaceutice. Ea se recoltează cu o muncă foarte grea prin spargerea bășicilor de pe coaje cu ajutorul unui vas cu cioc, în care se colectează balsamul. Producția foarte redusă, munca foarte grea și prejudiciile aduse arborilor (prin înțeparea coajei cu vasul de colectat și cu cârligele de fier cu ajutorul cărora se urcă lucrătorul pe arbore) au făcut ca să se renunțe la recoltarea rășinii de brad, chiar în țările în care ea constituia o specialitate. Nu vedem ce ar putea justifica introducerea acestei exploatări la noi.

Larice avem foarte puțin (cca. 3.800 ha) și cu lemn de bună calitate. De o rășinare a lui nu poate fi vorba. Puținul pe care-l avem trebue păstrat ca un monument natural (arboretul de pe Ceahlău și vre-un arboret de pe valea Lotrului). Dealtfel chiar în țările în care se practică rășinarea laricelui, datorită producției mici, a întrebuințărilor reduse ale rășinii, și mai ales din cauza prejudiciilor pe care le aduce lemnului procedeul de rășinare, s'a renunțat aproape total la această exploatare.

Ex. util
[illegible] la
[illegible]

Molidul este dintre rășinoase specia cea mai răspândită în țara noastră. Cu toate acestea, din cauzele pe care le vom vedea mai jos, cel puțin deocamdată, nu ne putem baza recoltarea rășinii de care avem nevoe pe producția de rășină a pădurilor de molift.

Caracteristic acestei specii din punct de vedere al rășinării sunt următoarele:

1 — scurgerea rășinii este foarte mică, din cauza redusei sale fluidități,

2 — însușirile rășinii și derivatelor sale sunt diferite și inferioare acelora de pin,

3 — prelucrarea rășinii de molift în esență de terebentină si colofoniu este mult mai grea decât a aceleia de pin.

4 — arborele este foarte sensibil la rănire și lâncezește, din care cauză, pentru arboret, pericolul atacurilor de insecte este cu deosebire accentuat, mai ales când pădurile sunt pure de molift,

5 — lemnul suferă deprecieri fie din cauza uscării lui în apropierea rănii, fie din cauza atacului ciupercilor, bacteriilor sau insectelor.

In timpul războiului 1914—1918, în Germania și Austria s'au făcut exploatări de rășină din molift. Producția a fost foarte mică iar urmările au făcut ca rășinarea moliftului să fie complect oprită. Nici în războiul de azi nu știm să se fi reluat exploatarea rășinii de molift. Nu-i vorbă că acum în Germania, care are foarte întinse păduri de pin la șes, rășinarea acestuia este perfect organizată, încât, fără a prejudicia lemnul, se recoltează o foarte bună parte din rășina de care au nevoe și nu s'a recurs la molift.

E drept că nerășinarea moliftului este o pierdere pentru economia generală, date fiind marile suprafețe pe care le ocupă. Deaceea s'au făcut, în Germania, cercetări pentru găsirea unei metode de rășinare, prin care să nu se aducă nici un prejudiciu lemnului și vieții arboretelor și să se stimuleze scurgerea rășinii. La un rezultat mulțumitor nu cunoaștem să se fi ajuns încă. Noi trebue să facem încercări pentru găsirea metodei cu rezultate satisfăcătoare, deoarece, ca suprafață, doar pădurile de molift ar putea constitui acum o sursă bogată pentru producerea rășinii în țară. In general se poate vedea că moliftul nu ar suporta rășinarea mai mult decât un an înainte de tăiere, fără să se deprecieze lemnul.

Rășinarea moliftului este o operație și mai pretențioasă de cât la pin. La noi, unde avem întinse păduri de molift, cu lemn de foarte bună calitate, o greșală în exploatarea rășinii, ar putea cauza pierderi imense, aproape cu nimic compensate, prin producția rășinii. Deaceea trebue să ne convingem că operația rășinării este o lucrare pretențioasă, că necesită multă prudență și deosebită supraveghere. Cunoscând moravurile din jurul pădurilor, să ne gândim la ce pericol de incediu prezintă o pădure, fără o supraveghere serioasă, dar care are la rădăcina fiecărui arbore o ulcică plină cu rășină, iar trunchii pe o bună porțiune bine unși cu acest material. Chiar dacă vom cunoaște tehnica rășinării, înainte de a se permite astfel de exploatări, trebue să ne asigurăm o seamă de măsuri eficace contra acelora ce ar vedea in aceste operațiuni doar un mijloc imediat de câștig.

Astăzi se adună de pe molifți rășina care s'a scurs din rănile produse în mod natural. Recoltarea o fac copiii cu traista, mai mult „în delict", fapt care asigură rentabilitatea acestei recoltări și atrage pe mulți comercianți. E o practică ce s'a intensificat in ultimul timp. Ea trebue interzisă, deoarece culegătorii nu se opresc la adunarea rășinii din rănile naturale.

ci sunt stimulaţi de cumpărătorii interesaţi să facă răni noi spre a-şi asigura o recoltă mai mare în viitor. Cei ce azi profită de pe urma acestei recoltări clandestine, nu au altă preocupare decât câştigul lor în aceste vremuri turburi.

Ceva mai mult, această răşină este singurul material pe care l-am putea aduna imediat, într'un caz când nu am mai putea aduce produse răşinoase din alte ţări.

2. Să vedem acum care sunt posibilităţile de a obţine răşină din lemnul mort.

Materialul care este în primul rând vizat îl constituesc cioatele şi rădăcinile rămase după exploatare. Acest material se scoate fie cu aparate speciale, fie prin dinamitare, operaţii grele şi destul de costisitoare. Şi aci, cel mai bogat material îl furnizează pinul. După Austerweil și Roth, cea mai mică fabrică de prelucrat asemenea material, pentru a lucra rentabil, are nevoe de cca. 1 vag. pe zi de cioate şi rădăcini. Dintr'un ha se scot cam 2 vagoane, deci pe an ar fi nevoe de produsul a cca 180 ha iar pentru o perioadă de 50 ani, de aproximativ 9000 ha. concentrate cât mai mult, fiindcă materialul prim nu suportă un transport la distanţă prea mare. La noi nu vedem posibilă o astfel de întreprindere, cu material de pin. Numai mici instalaţii ar putea avea materialul necesar. Trebue să accentuăm şi aici că aceste instalaţii, deşi mici, trebue să fie în măsură a da produse de calitate. Să nu introducem la noi ceeace alţii părăsesc ca înapoiat.

Cioatele de molift şi brad sunt mult mai sărace decât cele de pin, deaceea, până acum, nici nu se folosesc ca material prim pentru extras răşina. Totuşi o experimentare în acest sens trebue făcută spre a vedea dacă este sau nu rentabilă la noi extragerea răşinii din cioatele şi rădăcinile de molift.

O altă posibilitate de a obţine materii răşinoase este aceea de a le extrage din leşiile întrebuințate la fabricarea celulozei. Nu ştiu dacă se vor fi făcut astfel de extracțiuni până acum în fabricile noastre.

In general extracţia răşinii din lemn (deşeuri, rumeguş, etc.) nu este rentabilă decât în asociație cu vre-o prelucrare a restului masei lemnoase.

Pădurile noastre de rășinoase fiind în marea lor majoritate la munte, pe terenuri cu pante mari, scoaterea cioatelor şi rădăcinelor mobilizează foarte mult solul şi poate fi foarte uşor cărat de ape, constituind astfel un mare pericol de degradare a solului. Nu credem că ne putem gândi la o astfel de exploatare când este foarte probabil un asemenea pericol.

Mai trebue să ne întrebăm iarăși dacă exploatarea aceasta nu ar sărăci prea mult solul, sărăcire pe care cel puțin în condițiunile de azi și probabil încă mult în viitor, nu o putem atenua cu îngrășăminte artificiale.

Un material puțin costisitor pentru extracția unor materii rășinoase, cu întrebuințări în special farmaceutice, cred că îl poate constitui la noi lemnul de ienupăr. Foarte multe terenuri sunt invadate de tufe de ienupăr, care nu se pot distruge ușor. Operațiunea curățirii va deveni probabil chiar rentabilă, dacă se va reuși ca din lemnul rezultat (mai mult crăci) să se obțină un produs de valoare. Pentru extracția acestor materii rășinoase va trebui construit un aparat simplu și ușor portabil.

In concluzie:

Pădurile noastre de rășinoase, prin esențele ce le compun și climatul în care se situiază, nu pot produce decât puțină rășină. In special suprafața redusă a pădurilor de pin accentuiază această situație. Exploatările de rășină nu ar fi posibile decât ca subordonate exploatării lemnului. Nici prelucrarea lemnului mort nu poate da decât o cantitate foarte redusă de materii rășinoase.

In cazul unei situații în care nu ar mai fi posibilă aducerea materiilor rășinoase din străinătate, singura noastră rezervă imediată o formează rășina ce se adună prin scurgerea din rănile naturale ale arborilor. Cantitatea este redusă și greu de recoltat. Totuși ea trebue păstrată prin interzicerea culegerii sale.

Posibilitățile actuale ale pădurilor noastre fiind mici, este nevoe să ne facem depozite mari și permanente de materii rășinoase din străinătate, încă din timp.

Pentru viitor trebuesc studiate:

— metodele de rășinare care să facă rentabilă recoltarea rășinii în condițiunile noastre, cu arborete pe suprafețe mici, dispersate, la munte, etc. fără a aduce vre-un prejudiciu lemnului și adaptate producției noastre viitoare de rășină,

— instalațiile și aparatura, de proporții mici, cu ajutorul căruia să se obțină produse de calitate superioară,

— până se va ajunge la o tehnică perfecționată în lucru și se vor preciza normele în acest sens, să nu se autorize nici o firmă să facă exploatări, decât cu metodele experimentate deja în străinătate și găsite că nu aduc prejudicii însușirilor lemnului. Expolatările vor trebui făcute la început pe suprafețe mici spre a se vedea rezultatul și cu rezerva de a le putea opri imediat ce se va observa că aceste operațiuni pun în pericol viața pădurii,

— să se creeze păduri de pin, care să dea totuși și lemn bun, după ce se va vedea ce producție au plantațiile existente.

Exploatările de rășină făcute rațional, cu metode perfecționate, oameni instruiți și supraveghere continuă, credem că vor da rezultate satisfăcătoare.

Neîndeplinirea acestor condițiuni nu poate aduce decât rău pădurii. Deaceea o experimentație prealabilă oricărui fel de exploatare de acest gen este o prudență absolut necesară.

Die Harzgewinnung.

Le gemmage.

Dans les articles ci-dessus, l'on soumet à un très sérieux examen les possibilités de notre pays de procurer sur son territoire même, la résine ainsi que ses dérivés.

L'on sait, que de ce point de vue, le pin est l'espèce qui doit être prise, en premier lieu, en considération. Mais, cette espèce n'occupe chez nous d'avantage qu'à peu près 15.000 hectares, et cela, se trouve dans la plus grande partie, en peuplements petits et disséminés.

Notre climat n'est point de nature à permettre aux pins de produire une grande production de résine; en conséquence, la valeur de la résine obtenue ne peut point dépasser celle du bois, qui chez nous est d'une bonne qualité.

Donc, il faut trouver une méthode de gemmage, qui ne devrait pas nuire au bois; pour cette raison l'opération de gemmage ne peut commencer, au plus, qu'un an avant l'exploitation du bois.

Par suite, cette opération nécessitera des ouvriers instruits, des instruments spéciaux et des règles qui devraient être strictement suivies.

Parmi les autres espèces, le Juniperus demanderait une attentation à part et il faudrait entreprendre des recherches à cette egard.

VÂNĂTOARE ŞI PESCUIT

UN FAPT CARACTERISTIC

de VLAD MACEDONEANUL

Am în faţa mea bilanţul pe anul 1939 şi proiectul de buget pe anul 1940 ale Societăţii de vânătoare „Lunca" din Bucureşti. Nu cunosc de aproape această înjghebare vânătorească, dar am auzit vorbindu-se despre dânsa în termeni elogioşi: model de organizare, disciplină, terenuri multe şi bine organizate, membri aleşi, etc. In fine. se spune că este o Societate care ar putea servi de model. De altfel, bugetul său care an de an se cifrează la aproximativ 400.000 lei, precum şi personalităţile marcante ca poziţie socială cari o constituesc sunt indicii sigure că avem de a face cu o puternică Societate de vânătoare, posedând o bună conducere şi suficiente resurse materiale.

Cer iertare Societăţii „Lunca" pentru că mă folosesc aci de bugetul său pentru a scoate în evidenţă o stare de lucruri pe care o găsesc profund păgubitoare pentru cauza vânătorească. Voiu examina bugetul său nu din plăcerea de a critica, ci numai dintr'o sinceră dorinţă de îndreptare a unui rău. Mă leg de bilanţul şi de bugetul său numai din motivul că tocmai acestea mi-au căzut în mână şi nu acelea ale unei alte Societăţi. Prin urmare, este o simplă întâmplare că mă ocup de Societatea „Lunca".

*

Bilanţul este oglinda activităţii gospodăreşti a unei întreprinderi pentru un timp expirat. Bugetul este programul său de viitor. Aceasta din urmă se întocmeşte după o amănunţită examinare a nevoilor gospodăriei şi după luarea în considerare a resurselor sale băneşti şi pe baza acestor două elemente se dă expresiune — prin buget — concepţiei gospodarului în ce priveşte programul său de pe anul ce urmează. Atât bilanţul cât şi bugetul ne vorbesc în termeni limpezi şi ne caracterizează pe gospodarul care le-a întocmit. Când în bugetul armatei se prevăd sume numai pentru solde şi hrană, neglijându-se dotarea oştirii cu material, când un spital are numai medici, dar îi lipsesc instrumentele medicale necesare, avem de a face cu o organizaţie criticabilă.

Acelaş lucru se poate spune şi despre o Societate de vânătoare. Aceasta nu este (cel puţin, n'ar trebui să fie) numai o organizaţie cu scopul de a înlesni doborîrea unui cât mai mare număr de sălbăticiuni, — ci şi un mijloc de a ocroti şi înnobila specia. Greşit se crede de către majoritatea laicilor, că vânătorul este un om crud din fire, căruia îi face plăcere să vadă sânge, şi care nu urmăreşte altceva decât să ucidă. Vânătorul cu cât se apropie mai mult de ceea ce se cheamă adevărat vânător, cu atât îndrăgeşte mai mult făpturile lui D-zeu, — găseşte mai multă plăcere în a le ocroti, studia felul de trai, obiceiurile şi a le feri de suferinţe, iar împuşcarea nu este altceva decât recolta pe care şi-o ia în calitate de gospodar, aşa cum în înţelepciunea sa, a rânduit Creatorul. D-l Scherping, şeful vânătoarei germane scria nu de mult într'o revistă, că în calitatea pe care o are, este invitat în atâtea părţi la vânătoare, încât n'ar mai avea nevoe de teren de vânătoare propriu. Cu toate acestea, are, nu unul, ci mai multe astfel de terenuri, pentru că simte nevoia de a se ocupa şi de ocrotirea vânatului, în care, numai, îşi găseşte adevărata plăcere. Iată prin urmare adevăratul suflet de vânător.

Prin prisma ideilor înşirate mai sus, să examinăm acum bilanţul şi bugetul Societăţii de vânătoare „Lunca". La o cifră totală de 414.264 lei cheltueli pe anul 1939, — s'a întrebuinţat pentru hrana vânatului suma de 2500 lei, iar pentru distrugerea răpitoarelor 2950 lei, — total 5450 lei pe anul întreg. In proiectul de buget pe anul 1940 sumele cu această destinaţie nu diferă mult de cele din anul 1939.

Se ştie cât suferă vânatul în iernile grele când pământul este îngheţat, zăpada acopere ultimul fir de iarbă sau bob de sământă. Bietele animale, rupte de foame şi slăbite de frig, pier în massă. In această privinţă, iarna 1939—40 ne-a oferit aspecte jalnice în cele mai multe părţi ale Ţării. Cu toate acestea Societatea „Lunca", (după cum rezultă din bilanţul său) n'a jertfit decât cca o jumătate de procent din cheltuelile totale, pentru hrana vietăţilor care în sezonul următor de vânătoare urmau să facă plăcere membrilor săi.

S'au găsit 70.000 lei pentru controlul pădurilor (desigur din punct de vedere al felului cum paznicii îşi fac datoria), pentru contracte, procese, bacşişuri, cheltueli de cancelarie şi de reprezentare; s'a găsit şi o sumă de 50.000 lei pentru a se acorda remize la încasări şi a se plăti „transporturi efectuate cu plăţile" şi chiar 9.024 lei pentru telefonul dela sediul Societăţii, dar pentru hrănirea vânatului şi distrugerea răpitoarelor n'a mai rămas decât 5.450 lei. Iată un fapt care caracterizează mentalitatea vânătorimei din zilele noastre şi care ne lămureşte de ce avem puţin vânat. Societatea „Lunca" să nu caute explicaţie pentru împuţinarea vânatului numai în braconajul care „a atins culmea. S'a observat fraternizarea braconierilor cu pădurarii Statului" cum afirmă în darea de seamă, ci şi în insuficienţa propriei sale gospodării.

Dar cazul Societăţii „Lunca" nu este unic. Din nenorocire, avem atâtea alte societăţi şi arendaşi care nu fac nici atâta. Desigur sunt ani când iarna este uşoară şi vânatul găseşte hrană suficientă şi fără intervenţia omului. Dar nu este mai puţin adevărat, că Societăţile şi arendaşii trebue să fie pregătiţi pentru a preîntâmpina calamităţile naturale şi a nu se expune la pagube ca acelea pe care au avut să le suporte în iarna trecută.

Se pune acum întrebarea: Ce valoare mai poate avea garanţia morală pe care se sprijină Direcţiunea vânătoarei atunci când arendează terenuri prin bună învoială, pentru ca astfel ele să ajungă „în mâini solide, încercate" în ce priveşte corectitudinea vânătorească şi ocrotirea vânatului? Ce valoare mai poate avea această garanţie oferită de atâtea Societăţi de vânătoare sau arendaşi particulari, când o organizaţie de talia Soc. „Lunca", se dovedeşte a fi aşa de streină de preocupările nobile vânătoreşti?

Hotărît lucru: Sistemul este defectuos. In locul garanţiei „morale", trebue să punem o garanţie materială corespunzătoare, apoi clauze categorice în contractul de arendare, iar în caz de neexecutare, contractul să se rezilieze şi garanţia să se confişte. Nu se poate spune că nu avem şi azi contracte destul de bine redactate, dar ceea ce ne-a lipsit totdeauna şi ne lipseşte şi azi este controlul executării lor.

Aş merge şi mai departe şi aş obliga fiecare Societate de vânătoare să-şi întocmească un buget, şi apoi acesta să fie supus aprobării organelor de Stat.

Aceste salvatoare măsuri însă nu se vor putea pune în aplicare în actuala organizare (cu inspectori de vânătoare onorifici), ci numai prin cadre statornice, compuse din funcţionari ai Statului, cărora să le poţi da ordine şi să le poţi pretinde executarea. Pentru acest serviciu, cele mai indicate organe sunt cele silvice, atât prin pregătirea, cât şi prin organizaţia administrativă.

Eine bezeichnende Tatsache.

Un fait caractéristique

On critique le budget d'une des grandes sociétés de chasse, où l'on constate que les sommes inscrites pour la protection du gibier sont insignifiantes, comparées à celles réservées pour d'autres buts de la société.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● Excursia studenţilor Facultăţii de silvicultură din Bucureşti.

Excursia de studii din anul acesta a anului IV al Facultăţii de Silvicultură din Politechnica „Regele Carol II", s'a făcut în intervalul de timp dela 3—12 Maiu, pe un traseu care a oferit excursioniştilor multe şi variate posibilităţi de complectarea cunoştinţelor de specialitate.

Excursia a început Vineri 3 Mai la Turnu-Severin unde s'au văzut minunatele parcuri ale oraşului şi interesantele monumente istorice. Trecând apoi în comuna Şişeşti din judeţul Mehedinţi, s'a cercetat efectele dezastroase ale torenţilor din acea regiune, cauzele acestei situaţii deplorabile şi mijloacele întrebuinţate de localnici pentru stăvilirea răului. Mergând pe Valea lui Bărlan şi apoi pe Valea lui Târlan s'a putut constata caracteristica geologică (nisipuri sarmatice), climaterică şi floristică a acestei regiuni, cum şi succesul lucrărilor de corecţie (făcute din iniţiativa şi cu concursul D-lui Ministru Gh. Ionescu-Şişeşti). S'au văzut apoi lucrările de stingerea torenţilor din Valea Dunării (între Tr. Severin şi Gura-Văii). Cele mai intersante par cele din faţa insulei Banului, unde văile au fost corectate şi coastele consolidate prin cleionaje şi plantaţii cu cărpiniţă, mojdrean, oţetar, pin austriac, etc..

A doua zi, excursioniştii au trecut către Orşova, prin Porţile de fer.

Pe parcurs s'a pătruns pe valea Slătinicului, unde s'a studiat flora caracteristică şisturilor sedimentare din cretacic. Pitoreasca insulă Ada-Kaleh s'a vizitat în drum către Orşova.

Cazanele cu bogata-i şi interesanta floră au oferit alesele peisagii ale defileului şi grota Veteranilor (Pirimbaba).

La înapoere s'a străbătut Valea Mraconiei pentru a vedea exploatările şi instalaţiile de transport (c. f. f., decauville, jilip, etc.).

Duminică 5 Maiu, excursioniştii au urcat pe muntele Domogled, care prin numărul mare şi variat al speciilor, cât şi prin raritatea câtorva dintre ele, a fost declarat în parte ca monument al naturii. Coborîrea s'a făcut prin magnificile văi Arsenea şi Pecinişca. La gura ultimei văi s'a arătat cum lucrează fabrica de var „Moraru" cu două mari cuptoare care ard fără întrerupere.

A patra zi, s'a mers dela Băile Herculane la Mehadia şi de aci, cu trenul forestier până la gura ulucului cu apă depe Valea Sfârdinului şi apoi dealungul lui, parcurgându-se pe jos 6 km. S'au putut astfel vedea variatele lucrări de construcţie ale acestor instalaţii de transport, făcute pe un traseu unde au trebuit să fie învinse multe greutăţi naturale.

Incântătorul drum dela Mehadia la Caransebeş, a fost din când în când întrerupt, fie de apariţia vreunui torent, fie de trista imagină a arborilor crescuţi chinuiţi — în urma anualei ciuntiri pentru facerea frunzarelor. Deosebit de urâţi apăreau aceşti arbori — destul de numeroşi — acum când frunza nu acoperea îndeajuns trunchiurile diforme

Pe ravena Sfinea-Mare, s'au văzut numeroasele lucrări de corectare, pentru înlăturarea pericolului de distrugere a locurilor cultivate, a drumurilor şi a căii ferate. Interesantă a fost lucrarea de supraînălţare a unui baraj, făcută din piatră în reţea de sârmă.

De aici s'a mers pe Valea Hidegului, de o frumuseţe rară din punct de vedere turistic şi forestier, către pepiniera Isvorul-Şest. Această pepinieră ne-a rămas în minte ca model pentru viitorul carierii noastre — prin îngrijirea şi frumuseţea puieţilor de molid, repicaţi la 2 ani şi a celor de frasin —; prin felul cum este concepută, este un adevărat generator de viaţă forestieră.

Ziua cincea (Marţi, 7 Mai) o putem numi ziua industriei lemnului. S'a vizitat fabrica „Mundus şi Borlova-Armeniş" care ne-a oferit întreaga gamă a industrializării lemnului. Aici s'a putut vedea lemnul trecut prin toate fazele — dela buştean până la mobila ce satisface exigenţele pariziene, londoneze şi americane.

Cărbunăria Glimboca a prezentat o serie de bocşe, în diverse stadii — lemnele aşezate în grămadă, bocşa acoperită şi cu 6 coşuri, bocşa în curs de ardere şi în sfârşit transformată în cărbune.

Fabrica de mosoare dela Zăvoiu, a firmei Guidi, ne-a arătat o foarte rentabilă valorificare a lemnului de mesteacăn şi a celui de anin.

Situată în imediată apropiere, fabrica de cherestea a firmei „Lomaş" este şi ea un exemplu de construcţie şi instalaţii din cele mai moderne. Ca anexă a fabricii există şi o instalaţie de aburit lemnul.

Dimineaţa zilei de 8 Mai a fost destinată vizitării Parcului „Ocskay" din Simeria. Aici 150 ani de muncă, technică şi artă botanică, ne-au putut prezenta multe, variate şi frumoase specii exotice şi indigene.

După amiază s'a vizitat fabrica de hârtie dela Petreni unde s'a văzut un alt aspect al industriei lemnului cu fazele de prelucrare dela lemnul brut până la hârtia cea mai fină.

S'a trecut apoi la Fabrica de cherestea a Statului din Sebeş, unde s'au cercetat toate instalaţiile pendinte (instalaţii de scoaterea buştenilor aduşi prin plutit, expediere, organizare, etc.).

Ziua următoare (9 Mai a fost rezervată Văii Sebeşului care a prezentat un mare interes prin frumuseţile ei naturale şi lucrările technice. Pe un parcurs de 64 Km. s'a putut vedea sălbăticia stâncilor tăiate de şerpuitoare pârâuri, goliciunea parchetelor tăiate ras, frumuseţea arboretelor de molid, admirabile lucrări de plantaţie, toată gama instalaţiilor de transport pe apă, corectări şi întărituri de maluri şi o mare instalaţie hidraulică: opustul Oaşa.

10 Maiu, zi de înălţătoare simţire românească, a fost petrecută în Sibiu, oraşul de care ne leagă amintiri înscrise în istoria naţională.

Aici Cooperativa „Negovanul" a prezentat un film care a arătat marea contribuţie a cooperaţiei judeţului Sibiu, cu 80% Români. Foarte bine au fost filmate toate fazele de prelucrare a lemnului, începând dela doborîrea arborilor până la transformarea în cherestea.

S'au mai vizitat: muzeul „Bruckenthal" şi minunatul parc „Dumbrava".

Ultima zi (a noua), a fost rezervată vizitării cursului inferior al râului Lotrul (regiunea Brezoiului). De dimineaţă s'a văzut Fabrica de cherestea a Societăţii „Carpatina" şi instalaţiile anexe: canalele de plutire a lemnelor, depozitele de buşteni cu instalaţiile de transport automat al buştenilor la retezat, turbina de apă, presa pentru brichete de rumeguş, etc.

După masă, s'a mers cu trenul forestier până la interesanta staţie de funicular „Păscoaia". Pe parcurs s'au văzut greble, opritori şi lucrări de corecţia malurilor.

Pentru complectarea cunoştinţelor generale indispensabile pregătirii unui viitor inginer, au mai fost vizitate şi alte întreprinderi industriale.

Această excursie a arătat participanţilor cât de vast este câmpul de activitate al inginerului silvic şi ni-a convins asupra greutăţii, dar şi nobleţei acestei meserii. S'a văzut mai ales cât spaţiu de realizări prezintă industrializarea lemnului pentru munca şi priceperea românească.

Realizarea şi reuşita excursii se datoreşte concursului dat de „Comunitatea de avere" din Caransebeş, Direcţiunile şi Inspectoratele silvice prin care am trecut, precum şi de instituţiile industriale particulare pe care le-am vizitat. De aceea şi pe această cale, mulţumim încă odată călduros celor care ne-au sprijinit excursia.

Am sfârşit aceste zile, bogate în rezultate, cu profundul sentiment că vom face parte dintr'un corp cu tradiţie de lucru şi cu admirabil spirit de camaraderie.

Gh. Constantinescu
Student

CRONICA EXTERNĂ

● Profesorul Viktor Dieterich a păşit pragul vârstei de 60 de ani.

Intâmplarea a făcut ca să aflu, abia acuma, cu surprindere, că Profesorul V. Dieterich, deţinătorul vrednic al Catedrei de Politică, Exploataţiuni şi Administraţie forestieră dela Universitatea din München, a implinit la 26 August 1939, frumoasa vârstă de 60 ani.

Insemnătorul acestor rânduri a avut într'o anumită privinţă, fericitul prilej de a cunoaşte în deaproape, ca elev, pe Profesorul Max Endres, care îşi incheia cariera didactică acum 10 ani şi apoi, pe Profesorul V. Dieterich, urmaşul său, care îşi începea cariera dăscălească, de pe aceiaş catedră. Primul, reprezentant strălucit al unei anumite concepţii mai ales în materie de Exploataţiuni forestiere, concepţie sprijinită pe metoda deductivă, celălalt, luptător convins pentru o direcţie sprijinită pe datele certe ale realităţii. Dar nu despre aceste lucruri aşi dori să vorbesc acuma.

Imprejurarea mă îndeamnă, mai curând, să evoc cunoştinţa cu Profesorul Dieterich, pentru a schiţa în două-trei linii caracterul unei personalităţi de elită.

Ca doctorand într'o ţară străină, dezorientat oarecum de schimbarea titularului catedrei în cadrul căreia aveam să lucrez (Prof. Endres), m'am prezentat noului Profesor sub stăpânirea unui puternic sentiment de sfială. Ajuns în faţa unui domn relativ tânăr, cu silueta sveltă, — dacă nu chiar slăbuţă — cu faţa deschisă şi prietenoasă, dar hotărîtă, cu îmbrăcămintea modestă a omului preocupat numai de muncă, am încercat dintr'o dată, o totală uşurare. Obiectul întâlnirei a fost imediat abordat şi problema soluţionată, pe cât îngăduia o primă luare de contact, după puţine cuvinte. A doua parte a discuţiunii au format-o stările din economia forestieră românească. Ceeace m'a impresionat mai puternic din legăturile ulterioare cu Profesorul Dieterich, atât ca şcolar cât şi ca invitat în casa sa, au fost setea sa de a cunoaşte, interesul şi respectul pentru munca elevilor săi, buna sa dispoziţie de a le fi îndrumător, simţul său desvoltat de datorie. La cursurile, lucrările, excursiunile, ca şi în casa sa, nu s'a făcut deosebire între elevii săi germani sau străini. Ba chiar, manifesta un mai viu interes şi mai multă atenţie faţă de străini. Pe câţi dintre noi, abia bâiguind în nemţeşte, nu ne-a împins cu de-a-sila să ţinem referate în cadrul lucrărilor de seminar! Chiar şi după încheierea studiilor şi venirea în Ţară, am fost îndeaproape urmăriţi de interesul şi sfatul Profesorului Dieterich, în cea ce mă priveşte, împotriva firii mele retrase şi sfioase. La o pagină de scrisoare mi se răspunde cu 2 sau 3. Cel ce rămâne dator cu răspunsul am fost și sunt întotdeauna eu.

Profesorul Dieterich a fost chemat, așa dar, în 1930, să fie urmaș al marelui Endres, la vârsta de 50 de ani. Până atunci, D-sa parcursese deja, o strălucită carieră: a) în administrația silvică, ca referent în materie de prețuire de drepturi pădurărești și în materie comercială, apoi ca inspector, pe lângă Administrația Pădurilor de Stat din Württemberg, etc.; b) în cercetarea științifică, ca specialist în materie de Dendrometrie și Creșteri pe lângă Institutul de Cercetări forestiere württemberghez, al cărui președinte a fost câtva timp; c) ca scriitor, fiind, între altele, redactor-șef (Herausgeber) timp îndelungat al revistei „Forstliche Wochenschrift Silva". Chiar și în învățământul superior Profesorul Dieterich a activat trecător în Freiburg și Tübingen. Ceeace constituie caracteristica carierii de până în 1930, este o puțin obișnuită varietate de ocupațiuni. In acest fel, a putut câștiga o mai justă orientare asupra lucrurilor.

Cu toate că în activitatea sa scriitoricească și de cercetător a cuprins domenii și discipline variate, ceeace a pasionat în deosebi spiritul său au fost problemele de economie și exploatațiuni forestiere. Lucrarea sa de doctorat: „Die Elemente der Wertsmehrung in der Forstwirtschaft" (Elementele de creștere a valorii în economia forestieră) atacă o foarte interesantă și originală problemă asupra condiționării și desvoltării valorii și prețului în producțiunea forestieră.

Fire nemulțumită cu ceeace oferea doctrina și știința, chinuit de întrebări fără răspuns, Dieterich și-a aflat, abia după chemarea sa ca profesor la München, condițiunile cele mai potrivite pentru cristalizarea gândurilor și pentru strângerea și completarea studiilor sale din câmpul Exploatațiunilor forestiere într'un sistem cuprinzător și bine închegat. Odată cu jubileul său de 60 de ani, ne-a dăruit primul volum din marea sa lucrare: „Forstliche Betriebswirtschaftslehre" (A se vedea recenzia într'unul din caetele viitoare ale Revistei).

Este de bună seamă pripit să facem bilanțul activității Profesorului Dieterich. Domnia-sa se află în plină și tinerească creiație. Poate că abia acuma a început sintetizarea unor îndelungate preocupări științifice. Totuși, să ne fie îngăduit a nota aicea câteva din lucrările sale, care ne stau momentan la îndemână, ca un modest omagiu adus unei impresionante și jertfelnice munci, închinate științei și datoriei.

1) Die Elemente der Wertsmehrung in der Forstwirtschaft. Diss. Tübingen, 1911.

2) Die Nachhaltigkeit in der Forstwirtschaft. F. Wochenschrift Silva, 1921, Nr. 26.

3) Freheit und Unfreiheit im waldbaulichen Planen und Handeln. F. W. Silva, 1926. Nr. 25.

4) Forstbenutzung:

Die Hauptnutzungen;

Die Nebennutzungen. Art. in Handbuch der Forstwissenschaft. Ed. IV. 1927. Vol. II, pag. 460—551 și 553—617.

5) Untersuchungen in Mischwaldbeständen. Mitteil. der Württemb. Forstl. Versuchsanstalt, 1928, pag. 1.

6) Versuch einer Systematik forstwirtschaftlicher Betriebe. Silva, 1931. Nr. 25.

7) Zielsetzung in der Forstwirtschaft. Silva, 1931. Nr. 36—38.

8) Vereinheitlichung in der forstlichen Betriebsstatistik. Mitteil. des Reichsforstrates. Berlin, 1931. Heft 31.

9) Grundfragen der Waldwertschätzung. Silva, 1932. Nr. 7—9.

10) Die Auswertung der Reichsstatistik zur Kennzeichung der forstlichen Verhältnisse Deutschland. Silva, 1932. Nr. 34, 35, 38, 39, 41, 42, 44—46.

11) Das Ganzheitstreben in der Forstwirtschaft. Silva, 1933, pag. 225.

12) Forstarbeit und Forsteinkommen in der Wirtschaftskrise. Silva, 1933, pag. 89, 97, 113.

13) Statistische Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde. Silva, 1933, pag. 137, 153, 169, 185, 193, 257, 273, 297, 305; apoi 1934, pag. 177, 185, 241, 250; 1935, pag. 97, 177, 193; 1936 pag. 109.

14) Wissenschaftliche Ziele der forstlichen Hochschulstätten. Silva, 1935, pag. 137.

15) Die forstliche Betriebswirtschaftslehre als Wissenschaft und als Rüstung der forstlichen Betriebsleitung. Silva, 1935. Nr. 45—47.

16) Ein Beitrag zur wirtschaftlichen Standortskunde der Forstwissenschaft. Beispiel: Der Bayerische Wald. Silva, 1936, pag. 1, 9, 17 şi 25.
Wald-Forstwirtschaft-Landesplanung. Silva, 1936, pag. 257, 273.

17) Wichtigste Kennziffern der europäischen Wirtschaftsgeographie. Silva, 1937, pag. 261.

18) Zulänglichkeit der Weltholzerzeugung zur nachhaltigen Deckung des Holzschliff-und Zellstoffbearfs. Holzmarkt 1937, Nr. 267, 268.

20) Der Einfluss der Zellstoff-und Papierbedarfs auf die Zielsetzung der Forst-und Holzwirtschaft. Der Papierfabrikant, 1938, pag. 201.

19) Wirtschaftliche Standortskunde als Grundlage einer neuzeitlichen Gestaltung der forstlichen Wirtschaftslehre. Silva, 1937. Pag. 363, 371.

21) Forstliche Betriebswirtschaftlehre. Ein Lehr-und Handbuch. I. Band: Die wissenschaftliche Grundlegung. Berlin: Parey, 1939. Vol. al II-lea se află sub tipar.

22) Numeroase alte articole în legătură cu feluritele probleme forestiere puse de împrejurări, abundă mai ales în ultimele 20 de volume anuale ale revistei săptămânale Silva.

La aceste puţine şi incomplecte rânduri despre personalitatea proeminentă a Profesorului V. Dieterich, să fie îngăduit foştilor săi elevi şi cetitori români a adăuga cele mai bune urări pentru o îndelungă şi tinerească viaţă de muncă şi creiaţie ştiinţifică.

Ilie C. Demetrescu

Administraţia forestieră franceză sub starea de războiu.

Potrivit spiritului actual al legislaţiei privitoare la organizaţia naţiunii pentru timpul de războiu, s'au adus anumite simplificări faţă de trecut, în sensul participaţiei mai active şi directe a administraţiunilor şi organelor civile la conducerea treburilor de războiu. Astfel, în timpul războiului mondial, a funcţionat o „Inspecţiune generală a Serviciului Lemnului", ca, instituţie militară, suprapusă Serviciului forestier civil. Astăzi, acest dualism a fost înlăturat. Administraţia Apelor şi Pădurilor a devenit Serviciul militar al Lemnului de războiu, care are îndatorirea să se îngrijească de îndestularea cu lemn atât a populaţiei necombatante şi a serviciilor publice, cât şi a armatelor franceze şi aliate, care luptă în Franţa. In principiu, aceasta este singura centrală unde se îndreaptă toate cererile de lemn.

Războiul a făcut ca cererea de lemn de toate sortimentele să se intensifice mult. Preocupări deosebite ridică nevoia de lemn de hârtie, ştiut fiind că obişnuit abia 10% din consumul intern era acoperit din producţiunea naţională.

In ce priveşte preţul lemnului în pădurile particulare, autoritatea competentă a arătat că vânzările sunt libere şi că nu s'a acordat nici-un monopol negustorilor însărcinaţi de Centrele pentru lemnul de războiu să găsească lemnul trebuitor armatelor şi populaţiunii necombatante. Pentru pădurile supuse regimului silvic, s'a desfiinţat sistemul normal al vânzării pe cale de licitaţie. Fixarea preţurilor în atari cazuri s'a făcut de către o comisiune anumită, compusă din reprezentanţi ai comerţului, industriei forestiere şi ai proprietarilor de păduri comunale şi particulare. Tariful are caracter trecător.

In anumite împrejurări, lemnul din păduri particulare poate fi rechiziţionat, însă numai pentru nevoile armatelor.

Faţă de nevoile mari de lemn şi dată fiind situaţia grea ce s'a creiat prin regimul de cumpărare forţată, se prevede o sleire a capitalului lemnos din pădurile Franţei.

(După Revue des Eaux et Forêts, 1939, pg. 1008/10).

Desfiinţarea Şcolii superioare de Silvicultură dela Reichstadt.

In legătură cu aplicarea planului de raţionalizare a învăţământului superior şi de integrare a noilor provincii cucerite în Reich-ul german, şi-a închis porţile la sfârşitul semestrului de iarnă ultim (15 Martie 1939) şi Şcoala superioară de Silvicultură dela Reichstadt (Regiunea Sudeţilor), după o existenţă onorabilă de 85 ani. (A se vedea şi recenzia lucrării „Forstliche Hochschule Hann.-Münden, 1868—1939" din R. P., 1939, pag. 451). In locul său, a luat fiinţă o şcoală de forestieri.

Intemeierea şi întreţinerea multă vreme a fostei şcoli se datoreşte iniţiativei private şi anume celei mai vechi societăţi forestiere din Austria: „Böhmischer Forstverein". In primii săi şase ani, a fost întreţinută prin contribuţia membrilor societăţii. Din 1862 şi până în 1925, când a fost statificată, întreţinerea Şcoalei a trecut în sarcina unei organizaţiuni speciale, ad hoc, a proprietarilor de păduri din Boemia, subvenţionată, în oarecare măsură, şi de Stat.

Programul de învăţământ a fost croit, mai întâi, pentru doi ani. In 1895, Şcoala a fost ridicată la rang superior, cu trei ani de învăţământ, iar din 1923, cu patru ani.

Rostul acestei şcoli a fost de a pregăti elemente pentru administraţiile silvice particulare. Absolvenţii, după timpul de practică cerut puteau să se prezinte şi la examenul de stat.

Dintre personalităţile, care au ilustrat catedrele numitei Şcoli, sunt de amintit: Robert Micklitz, Friedrich Judeich, Franz Baur, etc.

In total, Şcoala a avut 2440 absolvenţi, dintre cari unii au fost străini (astfel, şi 12 greci).

(După „D. Deutsche Forstwirt., 1940, pag. 228). (119)

● Urmările iernei geroase 1939/40.

Iarna 1939/40 este socotită, ca şi iarna 1928/29, între iernile grele şi pentru vegetaţia forestieră. Urmările gerurilor excesive, cu deosebire dela sfârşitul lui Ianuarie şi începutul lui Februarie nu se vor lămuri, în întregimea lor, decât mai târziu (A se vedea şi nota cu titlul similar dela „Cronica forestieră externă", R. P. 1939, pag. 97).

Anumite semne ale vătămărilor respective s'au ivit, însă, chiar de pe acuma. Astfel, după împărtăşirile de curând ale unui silvicultor german, ele consiau, în păduri de răşinoase situate la 800 m altitudine (Thüringer Wald), din roşirea şi căderea în masă şi deodată a acelor de brad şi molid. Au suferit vătămări de completă uscare, în primul rând lujerii de un an şi foarte adesea şi cei de doi şi trei ani. Mulţi arbori s'au roşit cu totul. Locurile cele mai vătămate au fost cele expuse loviturilor nemijlocite ale vântului: marginile de arborete, ale tăerilor, etc.

Ar fi interesant de urmărit efectul gerului din iarna trecută şi în pădurile noastre. Cei interesaţi pot afla amănunte în publicaţia: „Der Deutsche Forstwirt, 1940. Caetul 27/28, pag. 227. Deasemenea, la Institutul nostru forestier.

● Militarizarea personalului de pază a pădurilor în Germania.

Către începutul anului acestuia a fost emis ordinul Generalfeldmareşalului Göring de a se constitui un corp militarizat al personalului de paza pădurilor. S'au luat măsuri grabnice, mai întâi, cu privire la Guvernământul general (Polonia). Recrutarea s'a făcut pe cale de voluntariat, apelul îndreptându-se către lucrătorii de pădure germani. Răspunsurile au depăşit nevoile. S'au asociat acestora şi numeroşi silvicultori de toate gradele spre a servi ca conducători (Führer) şi ajutoare (Unterführer).

Pregătirea primului corp s'a făcut sub comanda Oberforstmeister-ului Boden, în împrejurimile oraşului Oppeln. Ea a constat mai întâi dintr'o temeinică instruire militară cu mânuirea armelor de foc portative şi poliţienească, atât în sens teoretic (legislaţie, etc.), cât şi fizic (gimnastică, sport potrivit, etc.), cărora li s'au adăugat instrucţia de specialitate (ştiinţa muncii, a instrumentelor de pădure, etc.) şi educaţia politică (weltanschauliche Erziehung).

Cu spiritul de organizare şi muncă disciplinată caracteristic germanilor, lucrul a putut fi gata în 2½ luni. In Aprilie, autorităţile superioare, în frunte cu Generalforstmeister-ul Alpers şi Guvernatorul general Dr. Frank, au asistat la exerciţiile şi defilările trupelor, care ar fi produs o deplină satisfacţie şi uimire.

(După D. Deutsche Forstwirt., 1940, pag. 293).

Ilie C. Demetrescu

MERCURIALE

PIAŢA LEMNULUI ROMÂNESC

Cererile din afară depăşesc posibilităţile noastre de export.
Preţurile sunt ferme şi prezintă tendinţe de noui urcări.

In noua atmosferă creiată de conflictul armat din Nord-Vestul Europei, piaţa internaţională a lemnului a suferit modificări radicale.

Dintre cele 12 ţări europene exportatoare de lemnărie, au mai rămas astăzi numai România şi Jugoslavia. Dacă la sfârşitul lunei Martie a. c., după încetarea ostilităţilor dintre Finlanda şi U. R. S. S. se mai sconta în reluarea exportului lemnului finic, astăzi însă, situaţia s'a clarificat în mod definitiv: piaţa nordică a lemnului a fost suprimată complectamente.

Poziţia României, în compartimentul comerţului european de lemnărie, apare excepţional de bună, fiind o consecinţă a faptului că tot exportul european de lemnărie s'a redus la piaţa lemnului românesc şi iugoslav. In prezent România are cuvântul hotărîtor pe piaţa internaţională a lemnului.

Noua orientare a exportului forestier al României.

Lemnul românesc a fost exportat:

a) cca. 45% pe calea uscatului, spre Ungaria, Germania, Elveţia şi Anglia (via Danzig).

b) cca. 55% pe calea maritimă, prin porturile Galaţi, Brăila şi Constanţa, spre ţările din orientul apropiat, Grecia, Italia, Franţa, Africa de Nord, America de Sud şi Anglia.

In ultimile luni, exportul forestier al României spre Ungaria a scăzut considerabil, din cauza funcţionării defectoase a convenţiei de plăţi cu această ţară, cât şi din cauza sistării complete a exportului lemnului de foc. Deasemeni a scăzut şi exportul lemnului spre Germania, cu toate că contingentele de export pentru această ţară au fost mărite considerabil în acest an.

Datele statistice pentru lunile Ianuarie-Martie a. c., ne arată că exportul nostru forestier s'a deplasat în ultimile luni spre ţările din bazinul Mării Mediterane şi în special spre ţările cu devize forte (Siria, Palestina şi Egipt).

Siria, Palestina şi Egiptul reclamă cantităţi masive de lemnărie pentru nevoile armatelor franceze, engleze şi australiene cât şi pentru consumul intern. Ultimile transporturi de lemnărie, cum au ajuns la Alexandria sau Beyrouth, au fost distribuite armatelor direct din vapoare. Se cer orice fel de dimensiuni. Vechile specificaţii au fost desfiinţate.

Grecia, vechiul debuşeu al lemnului românesc, care în ultimii 2 ani a preferat lemnul Jugoslav, cere cantităţi mari de lemnărie pentru nevoile interne. Comenzile pentru Grecia constau din mărfuri de calităţi bune. Sunt în curs de livrare comenzi importante pentru această ţară cu care avem o convenţie de plăţi ce funcţionează destul de bine. In portul Galaţi se aşteaptă cca. 1500 vagoane cu cherestea şi cioplitură pentru a fi exportate în Grecia şi insulele ei..

Italia, care în ultimii ani a mărit cotele de import de lemn românesc, necesită în acest an cantităţi şi mai mari de cherestea de brad, lemn de celuloză şi lemn de mină. S'au livrat prin Constanţa partizi mari de lemnărie pentru această ţară şi coloniile ei (Abisinia şi Libia). Sunt în curs de pregătire partizi numeroase cu lemn de celuloză. Se pare că în acest an se vor plasa cantităţi mari de lemn de celuloză în Italia, la preţuri bune (cca. 1.400 lei/un stoc fob Galaţi).

Franţa, ne mai având posibilitatea să se aprovizioneze cu lemn suedez şi finlandez, reclamă deasemeni orice cantitate de lemn românesc, căruia îi acordă, după atâţia ani, regimul preferenţial de care se bucurase în 1934—1936, lemnul austriac.

Spania poate absorbi cantităţi mari de lemnărie, pentru refacerea oraşelor distruse. Exportul în această ţară nu poate fi reluat însă în mod normal, din cauza lipsei unei convenţii de plăţi ce-ar trebui încheiată în timpul cel mai scurt. Se trimit partide izolate.

Anglia, deşi este aprovizionată cu lemn canadian, face toate eforturile pentru a restabili relaţiile cu România şi a importa cât mai mult lemn românesc. In timpul iernii s'au încărcat câteva vapoare cu lemnărie cu destinaţia Hull, Liverpool, Bristol, Londra, etc. Lipsesc însă vapoare pentru Anglia, deşi navlul ce se plăteşte este de 100 Lstg.

Africa de Nord şi America de Sud, avizate la singura piaţă a lemnului european, au angajat cantităţi importante de lemnărie din România.

Turcia are angajamente în România pentru cca. 30.000 m^3 cherestea şi brad şi cca. 20.000 m^3, lemn de mină pentru care plăteşte preţuri bune. Se susţine că Turcia ar fi încheiat o partidă de 20.000 m^3 cherestea de brad din Slovacia şi la preţuri mai mici; nu vedem însă posibilitatea de livrare.

In situaţia actuală avem importante şi variate cereri de lemnărie pentru toate ţările din bazinul Mediteranei, Europa de Vest, Africa de Nord şi America de Sud.

Preţurile lemnului la export.

Din cauza scumpirei mânei de lucru, a materialelor de uzină, sarcinelor fiscale şi majorarea tarifului pe C. F. R., preţurile lemnului de construcţie au suferit în ultimile patru luni majorări destul de mari. Aceste majorări reprezintă cca. 30% din preţurile cotate în Decembrie 1939.

Prețurile diferitelor sortimente de lemnărie destinate pentru export, sunt fixate de către Asociația Industriilor Forestiere din România — Secția Forestieră (U. G. I. R.). Ele au fost revizuite ori de câte ori condițiunile conjuncturale s'au schimbat. Ultima revizuire s'a făcut la începutul lunei Martie a. c., când s'au majorat prețurile fixate la 11 Ianuarie a. c., pentru a se îngloba în ele:

a) majorarea tarifului pe C. F. R., intrată în vigoare cu începere dela 1 Aprilie a. c.;

b) noua taxă de 5% pentru export;

c) majorarea taxelor de timbru fiscal și aviație;

d) aplicarea taxei cifrei de afaceri de 1%;

e) majorarea cheltuelilor de exploatare, scoatere din pădure a materialelor de uzinaj, etc.

Dăm mai jos prețurile fixate prin listele de prețuri minimale din 11 Martie a. c., pentru principalele sortimente de lemnărie exportate în țările din bazinul Mediteranei:

Egipt:

Cherestea de brad — specificație 4 m.	76 sh (3.230 lei/m^3)
Moralli 4 m	74 „ (3.140 „ „)
Marfă lată $4^{1}/_{2}$—6 m	74 „ (3.140 „ „)
Scurtătură 1, 1/2 — 2, 1/2 (8—30 cm)	60 „ (2.550 „ „)
„ $3—3^{1}/_{2}$ (8—17)	65 „ (2.810 „ „)
„ $3—3^{1}/_{2}$ (19—30)	70 „ (2.975 „ „)
Cioplitură 8/8—12/15	64 „ (2.730 „ „)

Siria:

Cherestea de brad — specificație de 4 m —	74 „ (3.140 „ „)
Moralli	76 „ (3.230 „ „)
Cherestea de stejar dela 2 m în sus	200 „ (8.500 „ „)
„ „ fag dela 2 m în sus (dela 12)	105 „ (4.460 „ „)
Tei, lemn rotund	85 „ (3.600 „ „)
Plop	80 „ (3.400 „ „)

Palestina:

Cherestea de brad — specificația 4 m —	76 „ (3.230 „ „)
Moralli 5—6 m	78 „ (3.320 „ „)
„ peste 6 m	80 „ (3.400 „ „)
Frizuri 38 și 48 mm. (15 și 17 cm)	76 „ (3.230 „ „)
Inguste 12—24 mm 4 m	72 „ (3.060 „ „)

Grecia:

Cherestea de brad cl. IV-a lată	19 sh (3.160 lei/m^3)
„ „ „ cl. V-a lată	18 „ (3.420 „ „)
„ „ „ 34—48 mm 15 şi 17 cm	18 „ (3.240 „ „)
„ „ „ cl. IV—V-a înguste	17 „ (3.130 „ „)
„ „ „ Madrieri de Pireu	17 „ (3.130 „ „)
Cioplitură de brad 4—8 m	13 „ (2.470 „ „)

Italia:

Cherestea de brad — tombantă 17—40 mm	475 lit (4.510 „ „)
„ „ „ cl. IV-a	415 „ (3.940 „ „)
„ „ „ cl. V-a	390 „ (3.700 „ „)
Lemn de celuloză m. ster.	150 „ (1.425 „ „)
Cioplitură mercantilă	280 „ (2.660 „ „)

Turcia:

Cherestea de brad — specificaţie (cl. V-a)	75 sh (3.140 „ „)
„ „ „ cl. IV-a	82 „ (3.480 „ „)
„ „ „ tombantă	100 „ (4.250 „ „)
„ „ „ loride (12 mm)	90 „ (3.825 „ „)
„ „ „ dulapi 28 cm, 56 mm	90 „ (3.825 „ „)
Lemn rotund — tei —	85 „ (3.600 „ „)
„ „ — plop —	80 „ (3.400 „ „)
lemn de mină	38 „ (1.615 „ „)

Preţurile de mai sus se înţeleg fob porturile dunărene. La ele se acordă 2—3% comision. Pentru vânzările în Grecia, Italia şi Turcia se acordă şi 2—3% sconto, dacă plata se face la încărcare în România.

Clauze noui pentru executarea contractelor

In situaţia actuală, când preţurile sunt supuse la majorări continue, provocate de nouile taxe şi majorări de transporturi, mâna de lucru, etc., Asociaţia Industriilor Forestiere din România a luat câteva măsuri cu totul salutare pentru a pune la adăpost pe exportatorii ce nu sunt orientaţi asupra mersului pieţii lemnului şi a împiedeca pe importatori şi intermediari de a specula conjunctura lemnului. Faţă de majorările continue ale preţurilor, contractele de vânzare ce se încheie astăzi, se vizează de Asociaţia Industriilor Forestiere, după următoarele norme:

1. Plata în dolari liberi;

2. Preţurile sunt valabile pentru vânzări până la 15 Mai a. c., şi pentru livrări până cel mai târziu 31 Iulie.

3. Preţurile sunt fixate pe baza:
   a) de Lstg. = 852 lei,
   b) taxa de export de 5%,

c) cifra de afaceri de 1%,

d) tarif de transport în vigoare la 1 Aprilie a. c.

Dacă aceste elemente de prețuri se vor modifica în plus sau minus, sau dacă se vor mai înființa taxe noui până la epuizarea contractului, exportatorul e obligat să adaoge în factură în plus sau în minus diferența respectivă.

Această clauză face parte integrantă din contract.

4. Pentru contractele existente vizate de U. G. I. R. până la 9 Martie a. c., și executate după 15 Aprilie a. c., s'a luat dispoziția de a fi facturate la prețurile listei din 11 Ianuarie a. c., majorate cu 15%. In aceste prețuri sunt cuprinse toate sarcinile survenite după 1 Ianuarie a. c., până astăzi, plus majorarea de fracht ce se va aplica dela 1 Aprilie a. c..

5. Contractele se închee sub rezerva aprobării organelor în drept din România.

Obligațiunile contractuale de mai sus, impuse de Asociația Industriilor Forestiere din România, sunt mai mult decât necesare, deoarece:

a) dau posibilitatea fabricanților, care nu au putut prevedea conjunctura favorabilă a lemnului, să beneficieze în parte de nouile prețuri urcate;

b) împiedecă pe importatori și intermediari de a achiziționa mărfuri la prețuri reduse pentru a le exporta mai târziu când prețurile se vor urca din nou.

In rezumat: prețurile sunt ferme, prezentând tendința de a se majora, ca o consecință a cererilor mari ce vin din afară. Fabricanții de lemnărie, în interesul lor propriu, nu trebue să accepte a vinde decât cantități mici de lemnărie, în termene scurte de livrare și numai la prețurile zilei și cu prevederea în contracte a clauzelor de mai sus.

Vasile C. Filip

RECENZII

CĂRŢI

SMOLIK, LADISLAV:
Natural ferromanganiferous Concretions as remedy for chlorosis.
(Concreţiuni feromanganofercase naturale ca remediu în contra clorozei)
Stockholm, 1939, Verhandlungen der vierten Kommission der Internationalen Bodenkundlichen Geselschaft, pag. 95—98

Un studiu comprîmat la 2 pagini, dând în esenţă rezultatele unor experimentări interesante, după cum vom vedea, şi pentru silvicultori. In adevăr, e vorba de boala numită cloroză, pe care noi o legăm totdeauna de numele de salcâm, căci la noi se vorbeşte în deosebi de cloroza salcâmului.

De unde vine această maladie? Ştiam din Enculescu (Zonele de vegetaţie lemnoasă din România, Bucureşti, Cartea Românească, 1924) că, în general, carbonatul de calciu a fost considerat ca provocator şi anume atunci când era absorbit în cantităţi anormale. Această absorbţie anormală a fost lămurită, după cum menţionează Enculescu, de Arkadij Dementief (La chlorose des plantes et les moyens de la combattre, Ann. Sc. agr. fr. et étrang. Tom. II, fas. 1, Paris 1904) care a arătat că absorbţia anormală se întâmplă când perii absorbanţi sunt distruşi parţial sau total şi deci numai atunci când planta nu-şi mai poate regla absorbţia cantităţii normale de carbonat. Aşa dar, nu carbonatul de calciu în sine mai mult decât o funcţiune deranjată a plantei. Tot Enculescu menţionează şi alte ipoteze ca aceea formulată de Roux (Traité historique, critique et expérimental des rapports des plantes avec le sol et de la chlorose végétale, Paris 1900), după care cloroza s'ar datora acţiunii unor microorganisme, lipsei ferului, etc.

In sfârşit D-nii Petcuţ şi Chiriţă (Impăduririle în sprijinul agriculturii din Sudul Basarabiei, Bucureşti, 1937, Referate, Comunică ICEF., Seria II, Nr. 17), constată prezenţa clorozei la salcâm chiar la vârste tinere, fără a-i da însă o explicaţie.

In studiul, pe care-l semnalăm de data asta, autorul trece în revistă diferitele cauze presupuse de diferiţi cercetători ca provocatoare a clorozei la plante şi anume cantitatea anormală de Fe, Mn, Cu, Ca, Mg, N, Zn, etc. în sol, dar dă în special rezultatul unor experimentări făcute în Sudul Moraviei (fosta Cehoslovacie, actualul protectorat al Boemiei şi Moraviei), unde s'a constatat de asemeni cloroza la meri, peri, pruni, salcie, salcâm, paltin.

Ocupându-se cu cartografierea solurilor din această regiune aparţinând Şcoalei de pomicultură dela timp spre a se stabili volumul arboretelor. Autorul se ocupă în acest articol de erorile și greșelile ce se fac pentru determinarea volumului.

Dr. habil. E. Rohmeder:
Zur Nachzucht der Wildrosen.
In legătură cu cultura răsurei.

In anul trecut în Germania s'a căutat a se răspândi cultura răsurei pentru considerentul că este un foarte bun arbust pentru marginea pădurei și pentru faptul că fructele sunt foarte bogate în vitamina C. Autorul dă câteva învățăminte asupra germinării semințelor și asupra butășirii răsurei cu ajutorul hormonilor.

*

Caietul 3, 1 Martie 1940.
H. Thiem:
Über die bisherige Leistung der Maikäferbekämpfung mit staubförmigen Dinitro-ortho-Kresol.
Despre rezultatele de până acum în combaterea cărăbușului cu Dinitro-ortho-Kresol în pulbere.

Acest preparat se dovedește a da foarte bune rezultate, are o mare putere de otrăvire. Este puțin desavantajos din cauză că este vătămător pentru multe alte plante: pomi roditori, zarzavaturi.

Ing. Hans Schwarz:
Die Standorts-und Waldniederung (Landschaftsgliederung) von Niederdonau.
Clasificarea stațiunilor și pădurilor din ținutul de dedesubt de Dunăre (Austria)

Autorul analizează stațiunile și pădurile caracteristice ce se găsesc în acest ținut.

Dr. Jakale Nojziger:
Bodenuntersuchungsergebnisse zum Kalkdüngungsversuch I.
Rezultatele cercetării solului în urma îngrășării cu calcar.

Cercetând aciditatea solurilor în parcelele îngrășate cu calcar, autorul găsește că pentru determinarea nevoii de calcar este destul să se cerceteze stratul superficial.

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 1, January, 1939.

Editorial.
John Evelyn: un precursor.

John Evelyn a fost un englez (contimporan și prieten cu Robert Boyle și William Harvey) care a scris în 1662 o carte „Sylva or a discourse of forest trees“. Patru ani după apariția ei s'a notat că milioane de arbori au fost plantați.

Acesta e faptul.

Redactorul șef al revistei pornește dela această constatare pentru a ridica o chestiune, poate de ordin sentimental dintr'un punct de vedere, dar foarte importantă și semnificativă totodată.

Subliniem ideea centrală: e vorba de un trecut și de o origină.

El spune: toate profesiunile și științele mai vechi și-au stabilit fundamentele istorice respective, iar membrii acestor categorii de intelectuali își cunosc trecutul profesiunii și sunt mândri de el. De ex.: orice fizician știe cine a fost Galileu, Newton, J. Clerk-Maxwell, Sir W. Thompson, Volta, Faraday etc. Orice fitopatolog cunoaște lucrările lui Fabricius, De Bary, Kühn, Brefeld.

Koch, Sorauer, Marshal Ward, E. F. Smith. Orice medic învaţă despre Hippocrates, Paré, W. Harvey, E. Jenner, O. W. Holmes, Pasteur, Osler. Care chimist nu ştie de Lavoisier, Sir H. Davy, Dalton, Mendeléef, Liebig, etc.?

De aceea şi silvicultorii trebue să fie familiarizaţi cu trecutul lor (al silvicultorilor) şi să fie mândri de realizările noui John Evelyn, Zanthier, Georg Ludwig Hartig, Cotta, Hundeshagen, Heyer, Duhamel, Lorentz; Huffel, Schlich, etc., — chiar dacă aceştia nu vor fi fost la înălţimea chimiştilor, fizicienilor, medicilor, botaniştilor, etc., dar ale căror fapte nu sunt mai puţin importante.

In această ordine de idei se vorbeşte mai departe despre trecutul silviculturii, care trebue să urmărească o maturitate intelectuală. Aceasta se va ajunge atunci când marile nume din această categorie de intelectuali vor fi cunoscute şi respectate ca şi proeminentele figuri de medici, fizicieni, chimişti, etc. Silvicultorii trebue să desvolte bazele istorice ale profesiunii ca ştiinţă şi practică. E o chestiune de demnitate şi prestigiu a silviculturii.

In ceea ce îi priveşte, ei încep prin înscrierea lui Evelyn în lista precursorilor, chiar dacă şi alte categorii de intelectuali l-ar considera printre înaintaşi.

Conrad H. Hammar:

Extinderea controlului statului şi amenajarea terenurilor împădurite fără cumpărare.

Suprafeţele care trebuesc amenajate sunt foarte întinse. Lucrul merge greu pentrucă sunt foarte mari cheltuelile, întrucât în sistemul lor de până acum, americanii cumpărau proprietăţile particulare. Autorul are alt plan: autorităţile de stat să exercite controlul şi să facă amenajamentul, proprietarii rămânând mai departe stăpâni. Venitul provenit din vânzarea lemnului ar urma să fie împărţit după un aranjament prealabil, iar autorităţile locale ar primi anumite subvenţii. In felul acesta controlul şi amenajarea ar costa mult mai puţin.

Richard Toole:

Relaţiuni între prezenţa maladiei acelor în plantaţiunile de Pinus taeda şi anumite proprietăţi fizice ale solului.

Un articol interesant pentru fitopatologii forestieri, prin metoda statistică aplicată în materie de maladia arborilor.

John F. Preston:

Rezultatele programului de plantarea arborilor şi arbuştilor al Serviciului de conservarea solului.

Serviciul de conservarea solului a plantat circa 350 milioane puieţi pe o suprafaţă de circa 217.500 acres. Mare parte din această întindere are condiţiuni staţionale vitrege pentru plantaţiuni şi se admite pe altă parte că s'au comis pe alocurea greşeli în alegerea speciilor. Totuşi pe circa 80 mii de acres din cele 110 mii cercetate, plantaţiunile sunt mulţumitoare.

A. B. Recknagel:

Silvicultura particulară în Statele din NE cu specială referinţă la partea N din New York.

Se descrie progresul industriei forestiere din NE şi se discută posibilităţile pentru un progres similar în NW, exprimându-se opiniunea că pentru o industrie forestieră în NW conjunctura e favorabilă.

Nelson C. Brown:
Progresul în pădurile comunale.

Acum câţiva ani s'a manifestat un deosebit interes pentru creiarea şi desvoltarea pădurilor comunale.

Mai târziu ideea a scăzut în intensitate. Totuşi sunt realizări care trebuesc continuate cu atât mai mult cu cât prin aceasta se alătură mişcării şi alţii: inginerii hidraulici, edilii oraşelor etc., ceeace are ca rezultat progresul ideii forestiere.

Henry I. Baldwin:
Noui aspecte în certificarea seminţelor.

O problemă foarte complexă, care n'a putut fi rezolvată decât după multe şi susţinute campanii, certificarea seminţelor trebue cunoscută în obiectivele şi posibilităţile ei pentru a se realiza un progres adevărat şi St. Unite. Articolul îşi are rostul tocmai în această campanie de informare şi este un răspuns la cererea formulată în Congresul din 1937. Două comentarii semnate de E. W. Littlefield şi Hardy L. Shirley urmează articolului.

Michel Afanasiev:
Efectul acidului indolebutyric asupra formării rădăcinilor la câteva esenţe foioase.

Svend O. Heiberg:
Solul forestier în legătură cu silvicultura.

Se accentuează asupra importanţei însuşirilor fizice şi biologice ale solului pentru producţie în raport cu caracteristicile chimice. Se discută de asemeni influenţa diferitelor metode de tăere, a diferitelor esenţe, a păşunatului, focului, etc., asupra solului forestier.

Frank J. Hallauer:
False interpretări în tendinţele de consumul lemnului.

Consumul lemnului a necăjit pe mulţi silvicultori. Mulţi s'au întrebat chiar de necesitatea diferitelor activităţi forestiere când betonul şi oţelul au câştigat atât de multe domenii de întrebuinţare. Se dovedeşte însă că lemnul n'a pierdut din importanţa lui şi că există tendinţe pentru o întrebuinţare şi mai accentuată.

*
* *

Relaţiune între compoziţia arboretului şi securitatea recoltei.

Titlul acesta este al raportului Comitetului pentru Silvicultură al Secţiunii din New England a Societăţii silvicultorilor americani. Comitetul relevă că există două şcoli în ceea ce priveşte această problemă. Una e de părere că trebue să se copieze natura. A doua, că trebue să se cultive amestecul care aduce cele mai mari şi sigure profituri, iar acela care se realizează în condiţiunile naturale. Opiniunea comitetului este că asociaţiile ajunse la stadiul de climax trebue să servească ca ghid pentru lucrările forestiere în materie de compunerea arboretului.

Elmer M. Bacon:
Intrebuinţarea celulei fitoelectrice pentru măsurarea luminii în arborete.

Celulele fitoelectrice au fost foarte mult folosite pentru măsurarea intensităţii luminii în arborete. Autorul crede că suprafaţa plină a celulei e cauza multor erori şi deaceea propune încorporarea celulei într'o sferă. Rezultatele obţintue cu această modificare sunt prezentate în două forme: prin înregistrări continue şi măsurări pe timp limitat.

*

Nr. 2, February 1940.

Editorial:
Marea raţiune de a fi a Societăţii.

La începuturile ei, mai acum vreo patruzeci de ani, relaţiunile profesionale dintre silvicultori erau dintre cele mai simple. Mai toţi făceau parte aproape din acelaşi serviciu, iar numărul lor era destul de redus. Cu timpul însă situaţia a evoluat în sensul că silvicultorii au ajuns a fi despărţiţi la mai multe şi diferite întreprinderi de stat şi particulare deşi într'un fel se poate spune că în ultimă analiză toţi au acelaşi stăpân: publicul, şi deci unitatea e păstrată. Numai că nu toţi sunt de aceeaşi părere. Ca dovadă se poate cita conflictul care există între silvicultorii din Serviciul federal, Serviciul de Stat, sau înăuntrul aceluiaş Serviciu atunci când jurisdicţiile şi câmpurile de acţiune respective nu sunt definite.

Situaţia aceasta o relevă redactorul şef al revistei în editorialul de care ne ocupăm, întrucât a constatat-o la Congresul silvicultorilor din Dec. 1938, şi ale cărui lucrări sunt publicate în numărul pe Februarie 1939 pe care-l recenzăm acum.

Problema mai gravă pe care o atacă redactorul este aceea a SOLIDARITĂŢII PROFESIONALE pe care de fapt o pune în discuţiune însăşi **natura relaţiunilor dintre membrii Societăţii.** Reflectând asupra acestei probleme se întreabă dacă se mai poate spera într'o solidaritate profesională când atâtea forţe eruptive şi centrifugale se manifestă cu vigoare. Şi totuşi poate că tocmai aci să stea **marea raţiune de a fi a societăţii silvicultorilor: să întărească şi să desvolte spiritul de solidaritate al membrilor**, căci ce altă asociaţie ar putea svârli poduri, pentru a face legătură, între diferitele grupe? Trebue să se găsească puncte de ataşament, obiective comune, gânduri comune, în ciuda diferenţelor de opiniune existente înăuntrul Societăţii. Căci fără îndoială, nu poate Societatea să gândească la fel în fiecare an. Ar fi un semn de atrofiere. O caracteristică a membrilor Societăţii este tocmai dinamismul concepţiilor, în sensul căutării de drumuri noui, de orientări noui, de exproprieri noui.

Un lucru rămâne însă mai stabil: acesta e **idealul profesional.** E ceva care nu se poate schimba de la an la an. Silvicultorii, la urma urmei, n'au produs încă un Hippocrates, de exemplu, care a fost în stare acum 2400 de ani să formuleze un jurământ, care şi în ziua de azi păstrează o putere călăuzitoare în desvoltarea idealismului profesional la medici. Probabil însă că se va ridica vreodată un suflet de silvicultor care să cristalizeze în câteva scurte paragrafe idealurile silvicultorilor, de unde ar fi ei: din Statele Unite, ori Rusia, ori Tumbuktu.

Nu e vorba deci de a discuta idealul profesional ci anumite probleme, obiective ori apropiate, asupra cărora punctul de vedere trebue exprimat de Societate, cum de altfel s'a şi mai făcut. Trebue însă ca Societatea să-şi păstreze independenţa, nu să fie dominată de vre-un grup oarecare. Singură Societatea poate să scruteze tot orizontul problemelor. Dacă uneori busola se deranjează, nu înseamnă că pilotul trebue schimbat. Societatea Silvicultorilor americani rămâne mai departe în funcţiunea de definire a obiectivelor profesionale.

*

Al 38-lea Congres al Societăţii Silvicultorilor americani s'a ţinut la 15—16—17 Dec. 1938 în Columbia, Ohio. Participanţii au fost mai puţin numeroşi decât în anii trecuţi, înregistrându-se totuşi un număr de 385 de participanţi. Spre deosebire de Congresele precedente, s'au desbătut mai ales problemele silvice de actualitate în regiunile unde agricultura este foarte desvoltată: conservarea solului şi a apei, integrarea vânatului în amenajamentele forestiere, problema formelor de păduri, perdele de protecţie, au fost chestiuni cercetate cu toată temeinicia.

O notă de amănunt, dar care trebue relevată la Congresele americane, e grija manifestată pentru întrebuinţarea timpului Doamnelor Silvicultorilor, care îşi însoţesc soţii la Congrese. Se aranjează pentru dânsele vizitări de muzee şi galerii de artă, biblioteci, universitate, recepţii, etc. De asemeni se dă atenţie banchetului Congresului, cu care ocazie se organizează în afară de producţii muzicale, scenete amuzante (skit) din viaţa silvicultorilor sau anumitor personalităţi. Scopul acestor detalii în organizarea Congresului e evident: strângerea legăturilor dintre membrii aceleaşi familii forestiere.

In cele ce urmează vom da cu titlul de orientare şi indicaţie bibliografică lucrările Congresului.

G. H. Collingwood:
Elementele programului forestier naţional.

Raymond D. Garver:
Patrimoniul silvic naţional.

Charles A. Gillet:
Inceputurile de colaborare în economia forestieră.

William L. Hall:
Progresul şi problemele practicei în economia forestieră particulară.

Clyde Martin, W. J. Damtoft, E. R. Linn, W. M. Oettmeier, B. M. Lufburrow, G. D. Cook, H. Work, S. Moir, J. B. Woods, A. E. Wackerman:
Raportul comitetului pentru economia silvică particulară.

R. W. Hayes, R. P. Holdsworth, E. R. Martell, W. R. Mattoon, R. H. Westveld:
Raportul comitetului pentru învăţământul silvic fermier în şcolile de agricultură.

W. W. Chase, R. T. King, H. L. Shantz, W. P. Taylor, W. H. Wight, N. W. Hosley.
Raportul Comitetului pentru amenajarea vânatului în legătura cu silvicultura.

H. E. Clepper, S. T. Dana, I. T. Haig, H. J. Lutz, H. I. Baldwin:
Raportul Comitetului pentru colaborare cu organizaţiunile ştiinţifice.

Ralph S. Hosmer:
Raportul Comitetului pentru relaţiunile internaţionale.

G. Bates, R. Kilbourne, A. C. Mc Intyre, E. N. Munns, J. R. Pillips, J. Kittredge, Jr.

Raportul Comitetului pentru amenajarea basinelor de recepţie.

C. H. Guise, H. Schmitz, S. N. Spring, Lyle F. Watts, W. Mulford, D. B. Demeritt, H. H. Chapman.

Raportul Comitetului consultativ pentru recunoaşterea Şcoalelor de silvicultură.

E. H. Frothingham, R. S. Hosmer, L. F. Kellog, Thornton T. Munger, G. Pinchot, H. A. Smith:

Raport asupra trecutului comitetului pentru silvicultură.

G. R. Durrel:

Efectele sociale şi economice ale perdelelor de protecţie în prerii în sensul ameliorării solului şi condiţiilor de viaţă.

John P. Shea:

Părerile unui psicholog asupra serviciului forestier.

John T. Auten:

Un program pentru studiul solurilor forestiere în Statele Centrale.

Willis M. Baker:

Locul silviculturii în conservarea solului şi apei în valea Tennesse.

Victor H. Cahalane:

Incorporarea amenajării vânatului în economia silvică în Statele Centrale.

H. R. Koen:

Problemele economiei forestiere în regiunea Ozark.

L. E. Sawyer:

Situaţiunea economiei forestiere fermiere în Statele Centrale.

A. C. Ringland:

Basinele de recepţie şi drumurile apelor.

Myron Krueger:

Ce este învăţământul silvic?

Gordon D. Marckworth şi P. L. Buttrick:

Pentru ce este îmbrăţişată cariera de silvicultor?

John Sammi:

Brevetarea silvicultorilor.

Cedric H. Guise:

Note statistice dela şcolile forestiere pe 1938: înscrieri şi diplome acordate.

T. Bălănică

LESNOE HOZIAISTVO

No. 11/1939 Goslestehizdat, Moscova.

P. A. Răbacioc:

Experienţe practice cu ghinda de stejar.

Autorul contestă părerea, că ghinda de stejar îşi pierde foarte repede puterea de germinaţie şi povesteşte două cazuri, cari dovedesc contrariu.

La începutul lunei lunie 1923 s'a aruncat în coada unui iaz mai multă ghindă (1 Centner) culeasă în 1914 şi abandonată într'o clădire părăsită. In luna Iulie 1923 ghinda a răsărit ca peria.

In acelaşi ocol silvic (guv. Jitomir-Ucraina) autorul a cules în toamna 1927 multă ghindă şi a însilozat-o peste iarnă. In primăvara 1928 o parte din ghindă s'a semănat, iar cca. 15 hl. a fost pusă la păstrare în lăzi cu nisip. Această ghindă s'a semănat în primăvara 1929 în parchetele exploatate în acel an şi a răsărit în întregime.

P. N. Barabanov:
Paltinul de câmp — esență cauciucoferă.

In 1938, complectând un erbar în grădina dendrologică de pe lângă Institutul Agronomic din Belorusia (Rusia albă) autorul a remarcat că seva paltinului de câmp aflată în extremitățile părților aeriene tinere expusă la aer, se îngroașă repede și se întinde, formând fire subțiri, cari se contractau în sensul lungimii, ca și firele de cauciuc.

Procedând la analiza sevei, a frunzelor, semințelor și a lujerilor terminali de 1—2 ani la paltin de câmp și jugastru s'a găsit:

	% cauciuc	% smoală
sevă-paltin de câmp	1.10	17.6
frunze-paltin de câmp	0.20	5.4
semințe-paltin de câmp	0.35	3.7
lujeri de lan de câmp	0.25	2.8
lujeri de lan de câmp	0.07	1.5
lujeri de jugastru	0.05	2.0
frunze-jugastru	0.45	5.6
semințe-jugastru	0.30	2.0

Procentele nu sunt mari; se pot compensa însă prin ușurința cu care se poate extrage acest component. Prezintă interes și smoala, care în industria cauciucului se folosește la amestecuri.

Analizele n'au semnalat prezența cauciucului la alte acerinee.

Experiențele continuă, autorul exprimându-și dorința, ca ele să continue în tot cursul perioadei de vegetație.

V. Lisievici

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

Caietul 3—4, Martie-Aprilie 1940

I. *Studii.*

Swart:
Pflanzenzucht **und** *Pflanzung* **im** *Dienste* **der** *Leistungssteigerung.*

Cultura puieților și plantarea în serviciul sporirii producției.

Se arată rezultatul unor cercetări, din cari reiese că pentru a putea spori creșterea (producția) pădurilor, nu este deajuns să întrebuințăm la plantare puieți proveniți din sământă indigenă de cea mai bună calitate, ci trebue urmărită o selecționare a puieților înșiși, protejând pe cei mai bine dotați și înlăturând pe cei slabi.

B. Schneider:
Untersuchungen über den Einfluss des Unterbaues auf den biologischen Zustand des Auflagehumus im nordwestdeutschen Kieferngebiete.

Cercetări despre influența subarboretului asupra stări biologice a humusului brut în regiunea de pin din Nordvestul Germaniei.

Cercetările de față au urmărit timp de 14 ani înrâurirea pe care o exercită asupra solului subarboretul alcătuit din diferite specii de foioase în pădurile de pin din N.V. Germaniei. Analizându-se litiera s'a constatat că frunzișul de fag, care conține mult acid silicic și puțin calciu, produce un humus slab, pe când frunzișul de mesteacăn, de castan bun, de Prunus serotina și mai ales cel de Sorbus aucuparia (scoruș) dă un humus bun, deoarece conține mult calciu.

S'a mai ajuns la concluzia că pregătirea descompunerii substanței organice se face de ciuperci, în deosebi de Hymenomycete.

Viaţa microorganismelor poate fi mult stimulată prin îngrăşăminte (var nestins, cenuşă de lemn).

III. *Recenzii:*

Handbuch der Pflanzenkrankheiten (Manualul bolilor la plante). Vol. 6. Scos de Dr. h. c. *O. A. Appel.* Fascicola 3, colaboratori: Dr. W. Fischer, Dr. G. Hilgendorff, Dr .H. Sachtleben, Dr. E. Riehm, Dr. W. Troppmann, Dr. A. Winkelmann, Dr. H. Zillig. Berlin: Paul Parey, 1939. Preţul fascicolei 3 17,80 RM.

Recenzent *Liese.*

Lehrbuch der Pflanzenphysiologie (Tratat de fisiologia plantelor) de E. Bünning, K. Mothes, F .von Wettstein. Vol. II: Fisiologia creşterii şi a mişcărilor. De Dr. E. Bünning. Cu 23 fig. Berlin: Julius Springer. Preţul leg. 19,80 RM.

Recenzent *Liese.*

Lindner Erwin: Die Fliegen der Palaearktischen Region. (Muştele regiunii Palearctice), fascic. 122—129. Erwin Nägele, Stuttgart.

Recenzent *H. Baron v. Geyr.*

G. T. T.

INFORMAŢIUNI

— D-nii Ing. Anastase Nedelcovici şi Ing. Dem. Grozescu, au fost numiţi membri în Consiliul permanent al agriculturii; primul în calitate de conducător al Direcţiei Comerciale a Pădurilor, iar cel de al doilea în calitate de conducător al Direcţiei Silvice. (Mon. Of. 97 din 24.IV.1940).

— D-l Ing. Al. Beldie, a fost detaşat dela Direcţia Silvică la Icef. pe data de 1 Aprilie 1940.

— D-nii Nic. Iancov dela ocolul silvic Sudrigiu şi At. Trifănescu dela Icef. au cerut să fie primiţi ca membri ai Soc. Progresul Silvic.

— Legea modificatoare a părţii IX-a din legea privitoare la organizarea şi încurajarea agriculturii a apărut în Mon. Of. Nr .97 din 24 Aprilie a. c.

— In Mon. Of. Nr. 98 din 25 Aprilie a. c. a apărut Legea modificatoare a Camerilor agricole.

— Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti angajează urgent un inginer silvic cu practică la Stat de cel puţin cinci ani.

— D-l Ing. Corneliu Şmighelschi, şeful ocolului silvic Bistriţa din jud. Năsăud a obţinut schimbarea numelui, numindu-se pe viitor Corneliu V. Blaga-Şmighelschi. (Decret Regal. 4404/1939).

— D-l Ing. I. Moga a fost numit director al regionalei Arad, în loc vacant.

— Cu prilejul zilei de 10 Mai a. c. s'au decernat următoarele decoraţii:

A. *Steaua României.*

I. In gradul de Comandor, d-lui:

1. Ing. Horia Lazăr.

II. In gradul de cavaler, d-lui:

1. Ing. M. Petcuţ.

B. *Coroana României.*

I. In gradul de Comandor, d-lui:

1. Ing. Anastase Nedelcovici.

II. In gradul de ofiţer d-lor:

1. Ing. C. M. Bunescu.
2. Ing. Tr. Heroiu.
3. Ing. Andrei Ionescu.
4. Ing. Th. Păiş.

III. In gradul de cavaler, d-lor:

1. Ing. Aurel M. Comşa.
2. Ing. V. Cota.
3. Ing. C. T. Ionescu.
4. Ing. Mircea Romulus.
5. Ing. Dănilă Roşu.
6. Ing. I. T. Şerbănescu.
7. Ing. Eugen Vintilă.

— D-l Ing. Oprea Ştefănescu a fost însărcinat cu conducerea Ocolului silvic Câmpeni (jud. Turda). Mon. Of. 113 din 17.V.1940.

— Prin Dec. Min. Nr. 9233 din 17.V.1940, s'a înfiinţat pe lângă fiecare Ţinut o „comisie ţinutală agricolă" compusă din:

1) Rezidentul regal al Ţinutului,

2) Trei preşedinţi numiţi de către Rezidentul regal, dintre preşedinţii Camerelor agricole din Ţinut,

3) Şeful Inspectoratului agricol de pe lângă Ţinut,

4) Şeful Inspectoratului sanitar veterinar zootehnic de pe lângă Ţinut,

5) Şeful Inspectoratului silvic de pe lângă Ţinut.

Atribuţiile acestei comisii sunt:

a) să coordoneze planul de lucru al Camerilor agricole din cuprinsul Ţinutului,

b) să dea aviz asupra bugetelor Camerelor agricole din cuprinsul Ţinutului,

c) să stimuleze şi să urmărească aplicarea pe teren a planului de lucru, stabilit pentru fiecare Cameră agricolă din Ţinut,

d) să facă propuneri Ministerului Agriculturii şi Domeniilor asupra tuturor problemelor şi nevoilor agriculturii din Ţinutul respectiv.

— In Mon. Of. Nr. 107 din 10 Mai 1940, a apărut următoarea decizie privind, în special, avansările în Corpul inginerilor silvici:

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Având în vedere referatul d-lui director al Direcţiei Silvice dela jr. Nr. 4.029 din 1940;

Având în vedere dispoziţiunile art. 76 din legea de organizare a Corpului Silvic,

Decidem:

Art. I. Inscrierea în Corpul Tehnic Silvic, se face prin decizie ministerială, pe baza cererii scrisă a inginerilor şi a actelor prevăzute de art. 5 din legea de organizare a Corpului silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 141 din 26 Septemvrie 1923, cum şi pe baza dovezii de inscriere în Colegiul Inginerilor, Secţia Silvică.

Art. II. Dispoziţiunile legii de organizare a Corpului silvic, privitor la înaintările inginerilor silvici, nu sunt aplicabile decât inginerilor silvici, înscrişi în Corpul Tehnic Silvic, conform normelor de mai sus.

Art. III. Incadrări în gradele prevăzute de lege, se pot face numai prin înaintări la vechime, cu considerarea vechimii în ultimul grad şi a stagiilor maxime cerute de lege pentru fiecare din gradele superioare, aceluia în care se află solicitantul şi cu judecarea activităţii şi constatarea împlinirii şi a celorlalte condiţiuni legale (diplomă, examen, etc.). Pentru gradele dela subinspector în sus inclusiv, vechimile se socotesc dela data reuşitei la examen.

Art. IV. Inaintările inginerilor silvici, se fac de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, în urma propunerilor făcute de către Comitetul de înaintare.

In acest scop, Direcţia Silvică va întocmi anual tabloul inginerilor propuşi spre înaintare de către administraţiile respective, tablou ce se va publica în Monitorul Oficial, cu cel puţin 30 zile înainte de începutul lunii Octomvrie, timp în care cei eventual omişi pot prezenta contestaţii Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, Direcţia Silvică, care le va supune Comitetului de înaintări.

Inginerii ale căror contestaţii vor fi găsite justificate, vor fi trecuţi într'un tablou suplimentar fără a mai fi nevoie de a fi publicaţi în Monitorul Oficial.

Pentru inginerii reuşiţi la examenul de subinspector silvic, nu este obligatoriu publicarea în Monitorul

Oficial, iar trecerea pe tabloul de înaintare se va face pe baza rezultatului examenului.

Art. V. Inginerii şefi silvici nu se pot prezenta la examenul de subinspector, decât începând cu ultimul an al vechimii minime, necesare pentru avansarea la alegere.

Art. VI. Comitetul de înaintări al inginerilor silvici se compune din: directorul Direcţiei Silvice, directorul pădurilor Statului, directorul I. C. E. F.-ului, preşedintele Secţiei Silvice din Consiliul tehnic, precum şi din directorii altor direcţiuni ce se vor mai înfiinţa, ca membri de drept, şi din câte doi membri din fiecare grad, începând dela gradul de inspector în sus, numiţi anual de către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, după propunerea Direcţiunii Silvice.

Comitetul lucrează sub preşedinţia ministrului sau a subsecretarului de Stat, ori a unuia dintre membrii comitetului, delegat în acest scop.

Art. VII. Acest comitet stabileşte dreptul de avansare la vechime şi la alegere, iar înaintările nu se pot acorda decât în urma propunerilor Comitetului de înaintări.

Art. VIII. Comitetul de înaintări se va pronunţa numai asupra inginerilor silvici, trecuţi pe tabloul de avansare, care îndeplinesc condiţiunile legale pentru a fi avansaţi la 1 Ianuarie al anului pentru care se întruneşte comitetul.

Art. IX. Comitetul lucrează valabil, numai cu toţi membrii săi.

Participarea la lucrările comitetului este obligatorie. Cei care vor lipsi fără motiv de forţă majoră, vor fi sancţionaţi.

Delegaţia de a participa la lucrările comitetului, prevalează orice delegaţie.

Membrul care lipseşte va fi de îndată înlocuit prin decizie ministerială.

In caz de lipsa unui membru de drept, va fi înlocuit prin subalternul său imediat.

Vor fi admişi pentru avansare numai inginerii care au obţinut majoritate de voturi din numărul total al membrilor comitetului.

In cazul când candidatul a obţinut numai jumătate din numărul voturilor, preşedintele decide.

Art. X. Inginerii silvici propozabili la înaintare, nu pot fi numiţi în comitet.

Membrii de drept nu votează la gradul al care sunt propozabili.

In acest caz majoritatea se socoteşte în raport cu numărul membrilor.

Art. XI. Pentru fiecare loc propus la avansare la alegere este necesar să corespundă şi o avansare la vechime, numai dacă sunt candidaţi, care să îndeplinească condiţiunile de a fi avansaţi de drept, adică la vechime. In cazul când lipsesc candidaţi la vechime, vor fi propuşi numai candidaţii la alegere. In ce priveşte propunerile de avansare la alegere, pentru gradele de inspector general şi consilier silvic, ele se vor face numai în măsura în care administraţiile, în cadrul cărora funcţionează aceşti ingineri, le pot da utilizarea corespunzătoare gradului la care respectivii candidaţi sunt propuşi.

Având în vedere nevoile de personal superior în conducerea serviciilor silvice şi necesitatea normalizării proporţiunii numărului inginerilor silvici, în fiecare grad, pentru înaintările pe 1 Ianuarie 1940, la gradele de inginer consilier şi inspector general silvic, se va propune de către Comitetul de înaintări maximum câte cinci candidaţi pentru fiecare din aceste grade.

Art. XII. Inginerii silvici propuşi de comitet spre înaintare, vor fi trecuţi pe tabloul în ordinea numărului de voturi obţinute şi la acelaşi număr de voturi, în ordinea vechimei în grad şi apoi a vechimii în serviciu.

Inginerii propuşi de comitet spre avansare în anul precedent şi neavansaţi, vor fi trecuţi în acelaşi tablou la început, afară de cazul în care administraţia face între timp contestaţie, asupra activităţii şi calificării acestora, în care caz contesteţiile eventuale se supun Comitetului de înaintări.

Art. XIII. Inginerii silvici cu certificat, vor fi avansaţi după aceleaşi norme ca şi cei cu diplomă dacă au trecut examenul de subinspector silvic.

Art. XIV. Inginerii silvici diurnişti, din cadrul de Stat sunt încadraţi şi avansaţi după aceleaşi norme ca şi cei bugetari.

Art. XV. Cererile referitoare la rectificările de vechime în grad şi de încadrări în Corp din partea inginerilor silvici, se supun Comitetului de înaintări, cu referat din partea Direcţiei Silvice.

Rectificările de vechime pentru trecut derivând din calcule individuale, ale fiecăruia, potrivit timpului servit nu se admit, deoarece Comitetul de înaintări şi ministrul actual nu pot impieta asupra propunerilor făcute de comitetele anterioare şi deciziilor date şi neatacate în contencios, în termenul legal.

Art. XVI. Rectificări asupra încadrărilor din 1 Ianuarie 1924, nu se mai pot face, deoarece conform art. 74 din legea de organizare a Corpului silvic, aceste încadrări au fost făcute o singură dată în decursul primului an dela aplicarea legii.

Art. XVII. Rectificările de vechime nu se vor lua în considerare de comitet, decât dacă au la bază omisiuni dela prevederile legii şi dacă se referă la ultimul grad în care se află inginerul.

Rectificările de vechime astfel acordate, se vor adăuga la stagiul minimal, prevăzut de lege pentru gradul respectiv.

Art. XVIII. Nu se admit rectificări la avansările făcute, la alegere şi nici pentru anii în care Comitetul de înaintări nu a propus pe candidat la avansare, la alegere.

Art. XIX. Inginerii înaintaţi la gradul de subinspector pe bază de examen, nu pot cere rectificări de vechime pentru grade sau termene anterioare datei examenului de subinspector silvic.

Art. XX. D-l director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată la 7 Mai 1940.

Ministru, G. Ionescu Siseşti.

Nr. 11.863.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

STIMATE ŞI IUBITE COLEG,

In conformitate cu art. 21 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 54-a Adunare Generală ordinară, care se va ţine în ziua de 8 Iunie 1940, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bul. Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea Generală se va ţine irevocabil in a 8-a zi liberă, adică **Duminică 16 Iunie 1940**, la acelaş oră şi în acelaş loc, cu orice număr de membri prezenţi, fără o nouă convocare.

Programul Adunării Generale este următorul:

ZIUA I — 16 IUNIE 1940.

1. Cuvântarea de deschidere a Domnului Preşedinte.
2. Cuvântările invitaţilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pe anul 1939.
4. Aprobarea Bilanţului şi Contului de Venituri şi Cheltueli, încheiate la 31 Decembrie 1939 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe 1939.
5. Aprobarea bugetului pe 1940.
6. Alegerea a 6 membri în Consiliul de Administraţie pe 4 ani, cu incepere dela 1 Ianuarie 1941, conform art. 28 alin. 5 din Statute, în locul D-lor: C. M. Bunescu, Ilie C. Demetrescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, D. A. Sburlan şi Eug. Vâlceanu, al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1940.
7. Alegerea pentru 1940 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

ZIUA II — 17 IUNIE 1940.

Prezentarea referatelor şi discuţiuni asupra problemelor:

1. **„Promovarea economiei forestiere privată".**
   Raportor: d. C. Horia Lazăr.
   Coraportor: d. Ion Zeicu.
2. **„Economia forestieră de războiu".**
   Raportor: d. Dem. Grozescu.
   Coraportor: d. Ilie C. Demetrescu.

Pentru ca desbaterile și discuțiunile Adunării Generale să poată avea loc in cât mai utile condițiuni, Consiliul a hotărît următoarele norme:

1. Referatele se vor prezenta la secretariatul Societății până cel mai târziu la 10 Iunie, după această dată ne mai putându-se lua in considerare;
2. Referatele vor trata numai câte o latură bine definită a problemelor respective și într'o cât mai concisă formă.
3. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată (Format A_4 297×210 m. m.);
4. Rapoartele generale vor fi astfel desvoltate, încât să ocupe cel mult 20 de minute de citit;
5. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la Adunarea generală, înainte de deschiderea ședințelor;
6. Publicarea lor în volum, împreună cu lucrările adunării generale, se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;
7. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;
8. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe de probleme, neputându-se vorbi mai mult de 10 minute.

Intervențiunile incidentale nu vor putea depăși 5 minute.

Nu se poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în același chestiune.

* * *

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că veți participa la desbaterile Adunarii Generale din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă camaraderie.

Președinte, Secretar general,

Prof. M. DRĂCEA I. ZEICU.

CERCUL DE STUDII

(Conferinţe)

VII. D-l Ing. DEM. TEODORESCU: *Pădurile Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti şi administrarea lor.*

— 27 Martie 1940 —

Conducerea cercului de studii al Soc. Progresul Silvic a voit ca conferinţele din anul acesta să se încadreze într'un ciclu care să aibă ca temă: „Gospodăria în marile administraţii forestiere altele decât Statul". Nu s'a răspuns însă decât în parte la acest deziderat.

Una din conferinţe încadrată în acest ciclu a fost aceea a d-lui Ing. Dem. Teodorescu care a vorbit despre pădurile Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, conferenţiarul fiind conducătorul actual al pădurilor Eforiei.

Conferenţiarul a început prin a face un istoric al Instituţiei, istoric care a interesat tot aşa de mult ca şi restul cuvântării. Trebuie să ne ducem cu 250 ani în urmă ca să descoperim origina marei Instituţii de asistenţă socială care este Eforia de azi.

Intre ani 1695—1714 Spătarul Mih. Cantacuzino fratele domnitorului Şerban Cantacuzino ridică Mânăstirea Colţea şi pe lângă ea înfiinţează şi primul spital din Ţara Românească cu 24 paturi.

Intre 1735—1750 Grigore Ghica al II-lea zideşte Mânăstirea Pantelimon şi pe lângă ea creiază două spitale: unul cu 12 paturi pentru boli obişnuite şi altul pentru ciumă şi lingoare (tifos).

In jurul acestor două ctitorii, prin daniile urmaşilor fondatorilor şi a altor donatori şi miluitori, s'au închegat Fundaţiile Colţea şi Pantelimon.

Pe la 1813, alt grup de boieri în frunte cu Marele Ban Grigore Băleanu, înfiinţează al treilea spital cu 20 paturi; acesta este Filantropia, numit pe atunci Iubirea de oameni. Către acest spital au mers mai cu seamă daniile negustorilor.

Aceste spitale s'au gospodărit separat până la 12 Aprilie 1332, când printr'o decizie, Generalul Kisselef le uneşte, creind Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, instituţia de azi.

De atunci şi până azi, administrarea ei a trecut prin diferite stadii.

„Cu toate greutăţile de tot felul pe care vremurile şi oamenii le-au ridicat de atâtea ori în Calea Eforiei, ea reprezintă şi azi nu numai o generoasă tradiţie naţională, dar şi cea mai importantă instituţie de asistenţă publică românească". In plus ea este aceea care „a închegat în spitalele sale şi învăţământul medical românesc" pentru care a făcut „toate sacrificiile ca să facă posibilă o cât mai utilă colaborare cu Facultatea de Medicină".

Azi în spitalele, sanatoriile, dispensarele, azilurile, leagănele şi căminele aparţinând de ea sunt 3059 paturi.

Averea Eforiei constă din: 63.721 ha păduri (în care se cuprind şi poieni); 26.651 ha domeniu arabil (în care se cuprind şi bălţi); rente şi acţiuni cari însumează 320 milioane lei; 2.438 ha terenuri petrolifere; imobile şi hoteluri (numai în Bucureşti are 29 imobile) în valoare de 200 milioane lei; uzina electrică şi canalizarea dela Sinaia; colecţii de tablouri; etc. De reliefat că Eforia a fost atinsă şi ea de expropriere luându-i-se 121.424 ha terenuri arabile, în schimbul cărora a primit 300 milioane lei în rentă. Deasemenea i s'a expropriat şi din suprafaţa păduroasă.

Domeniul păduros actual de 63.721 ha (din care 2.837 ha goluri) se repartizează: 7.475 ha la câmp, 12.934 ha la deal şi 43.312 ha la munte. Din total 24,3% (15.488 ha) sunt tratate în crâng sinmplu şi 75,7% (48.223 ha) în codru. Din punct de vedere al compoziţiei masivelor are: 13.186 ha (18%) răşinoase pure; 37.343 ha (52%) fag pur sau fag cu răşinoase; 4.530 ha (%) şleau; 15.456 ha (22%) stejar pur sau stejarul predomină şi 2.650 ha (2%) specii moi altele decât răşinoasele.

In 1937/38 pădurile au adus un venit brut de 14.884.369 lei, cheltuelile însumând doar 3.195.460 lei; deci un venit net de 199 lei pe an şi la ha. In anul 1938/39 acest venit net a urcat la 295 lei pe an şi ha.

Exploatările pădurilor se fac în regie, în antrepriză, dar mai ales în asociaţie cu particularii şi cooperativele. Conferenţiarul descrie sistemul asociaţiei pe care-l socoteşte bun pentru Eforie în stadiul actual al administraţiei forestiere.

Conferenţiarul a vorbit apoi de lucrările de regenerare, de amenajare, de ridicare în plan, de deschidere de drumuri şi de şanţuri.

Pentru ascultători, conferinţa a avut un efect reconfortant, căci au putut să vadă că în afară de Stat, Eforia Spitalelor Civile, această mare instituţie de asistenţă socială, deţinătoare a unui important domeniu forestier, şi-l gospodăreşte cu îngrijire, veniturile din păduri contribuind cu o cotă importantă la marea operă socială pe care o întreprinde.

La sfârşitul conferinţei au luat cuvântul d-nii Mişu Florescu şi prof. M. Drăcea cari au felicitat pe conferenţiar pentru interesanta sa expunere şi au lăudat Instituţia pentru opera ce întreprinde.

At. Har.

VIII. Ing. ANDREI MĂLĂESCU: *Pădurile U. D. R. şi administrarea lor.*

— 10 Aprilie 1940 —

Societatea privilegiată de căi ferate Austro-Ungare (pe scurt St. E. G.) a luat fiinţă la 1 Ian. 1855 prin cumpărarea Uzinelor, Minelor şi Domeniilor din ţinutul Caraşului (Banat) dela Statul Austriac, cu un capital social de 110.000.000 florini, repartizat în 550.000 acţiuni à 200 florini.

După războiul mondial, Banatul revenind Statului Român, Ministerul Industriei şi Comerţului este autorizat prin Decretul Lege Nr. 2455 din 8 Iunie 1920 să înfiinţeze, împreună cu alte persoane sau Societăţi, o Societate românească pe acţiuni, pentru exploatarea domeniilor, minelor şi uzinelor din Reşiţa, proprietatea „Societăţii Privilegate Austro-Ungare de Căi Ferate de Stat".

Noua Societate s'a constituit în Adunarea generală constitutivă ţinută la 10 Iunie 1920 în Bucureşti în baza statutelor publicate în Mon. Of. Nr. 56 din 13 Iunie 1920, având firma socială „Uzinele de Fier şi Domeniile din Reşiţa" Societate Anonimă (pe scurt Soc. U. D. R.).

La finele anului 1938 capitalul social al acestei Societăţi se ridica la 910.000.000 Lei în acţiuni de câte 500 Lei.

Prin reforma agrară, Societăţii U. D. R. i se expropriază o suprafaţă de 31.206 ha din domeniile sale, astfel că astăzi suprafaţa acestor domenii este de 95.803 ha, care se repartizează după cum urmează:

Pădure	92,0%
Case şi grădini	0,5%
Arătură	0,5%
Fâneaţă şi păşune	5,0%
Improductiv	2,0%
Total . . .	100,0%

După descrierea situaţiei geografice a acestor domenii, conferenţiarul face o scurtă descriere a factorilor mediului, insistând asupra climei (climă cu caracter oarecum mediteranean, regiunea fiind bântuită foarte frecvent de vântul dominant „Coşava"), şi asupra solului, arătând că solul forestier al pădurilor U. D. R. se repartizează pe clase de fertilitate după cum urmează:

6,7%	cl. I.	(foarte bun).
69,8%	cl. II.	(bun).
19,9%	cl. III.	(mijlociu).
3,1%	cl. IV.	(slab).
0,5%	cl. V.	(foarte slab).

Trecând apoi la descrierea esenţelor forestiere, arată că arboretele pădurilor U. D. R. sunt compuse procentual din următoarele esenţe:

Fag şi carpen	62,3%
Gorun, stejar, cer, gârniţă	16,8%
Paltin, frasin şi alte foioase	8,0%
Teiu	4,8%
Răşinoase	8,1%
Total	100.0%

Arboretele acestor păduri se repartizează pe clase de vârstă după cum urmează:

1— 20 ani	20,6%
21— 40 „	19,8%
41— 60 „	24,1%
61— 80 „	15,5%
81—100 „	20,0%
Total	100,0%

Insistă asupra eforturilor pe cari le fac silvicultorii cari conduc destinele acestor păduri pentru a spori procentul bradului, prin măsuri culturale adecuate scopului urmărit şi arată că într'o perioadă de 40 ani, care s'a scurs dela întocmirea primului amenajament, s'a reuşit să se sporească procentul bradului din cuprinsul Ocolului Anina dela 12% (în 1885) la 24,2% (în 1926). Arată apoi că silvicultorii actuali ai Reşiţei preconizează şi practică metoda înfiinţării careurilor de brad de câte ¼ ha, în mod artificial, prin plantare şi sămănare sub masiv, în păduri pure de fag în vârstă de 30—40 ani, careuri cari se marchează pe teren şi se supraveghează cu atenţie evoluţia lor. Aceste careuri au menirea de a forma nişte nuclee de răspândire naturală a bradului în arboretul viitor. Pentru crearea acestor careuri se preferă crestele de deal, de unde vântul poate împrăştia cu mai multă uşurinţă sămânţa de brad. Aceste buchete de brad fructifică la vârsta de 50 ani, când masivul înconjurător de fag are vârsta de 80—90 ani. Timp de 10—20 ani, până la tăierea definitivă, răspândeşte cu ajutorul vânturilor de toamnă sămânţa (de brad) care încolţeşte uşor în litiera foioaselor, producându-se sub scutul pădurii bătrâne un seminţiş bogat de brad.

Vorbind despre amenajamente, arată că prima ridicare în plan a pădurilor U. D. R. s'a făcut la 1860, iar la 1864 s'a întocmit şi un plan al tăierilor, mai mult cu caracter informativ. La 1874 s'a întocmit un alt plan al tăierilor bazat pe lucrări detaliate de estimaţie, adoptându-se, pentru regimul codrului, revoluţia de 80 ani, iar pentru regimul crângului revoluţia de 40 ani.

După ce se pune în vigoare Codul Silvic ungar din 1880, se întocmesc amenajamente noui între anii 1884—1905, în cari revoluţia pentru regimul codrului se fixează la 100 ani, iar pentru crâng la 60 ani (în vederea transformării lui în codru, ceeace mai târziu s'a şi întâmplat).

Amenajamentele actuale s'au întocmit în conformitate cu prevederile Codului Silvic Român între anii 1924—1930, adoptând regimul codrului cu metoda de tratament a tăierilor succesive. Revoluţia de 100 ani cu 5 perioade. Posibilitatea pe suprafaţă şi volum.

S'a lucrat după metoda de amenajare a claselor de vârstă (fără afectaţii delimitate pe teren).

Pădurile U. D. R. sunt împărţite în 57 serii şi 14 amenajamente (câte ocoale erau la data întocmirii amenajamentelor). Conferenţiarul se declară pentru un amenajament unic al întregului Domeniu (sau cel mult pe bazine).

Hărţile generale de amenajament sunt întocmite la scara 1 : 25.000.

Volumul lemnos total al pădurilor U. D. R. a fost estimat la 15.561.000 m³.

Posibilitatea anuală teoretică s'a stabilit la:

87.000 m³ lemn de lucru.
242.000 m³ „ „ foc.

Total 329.000 m³ din tăieri principale.
136.000 m³ „ „ culturale (rărituri).

Total general 465.000 m³.

Creşterea medie anuală pe ha a pădurilor U. D. R. este de 3,7 m³ (a masivului principal), lemn plin comercializabil (corespunzător consistenţei medii de 0,8 a pădurilor U. D. R.).

Regenerarea se face pe cale naturală, iar golurile neregenerate, cari se ridică anual la circa 20% din posibilitate, se complectează prin plantaţii. Astfel în 1939 s'au plantat:

831.550 buc. pueţi de foioase.
1.768.100 „ „ „ răşinoase.

Total 2.559.650 buc. pueţi de 1—4 ani.

Plantaţiile se degajează regulat de buruienile cotropitoare şi se apără de păşunat cu garduri de sârmă ghimpată.

Vorbeşte apoi despre frecvenţa incendiilor şi a delictelor silvice, arătând că în perioada de timp dela 1934—1937 s'au înregistrat 73 cazuri de incendii de pădure, iar delictele scad mereu numeric. De unde în 1932 numărul cioatelor rezultate din delicte era de 21.000, în 1939 acest număr a scăzut la 8300.

Incasările anuale ale Domeniilor U. D. R. din delictele silvice se ridică la o medie de 700.000—800.000 lei.

Trece apoi la descrierea căilor de transport, arătând că Domeniile U. D. R. sunt traversate de 285 km şosele publice şi 745 km drumuri impietruite forestiere proprii.

Pădurile U. D. R. mai sunt traversate la Nord de o reţea de canale de 70 km. lungime, iar la Sud 25 km. lungime.

Căile ferate silvice U. D. R. au ecartamentul de 700 mm, o lungime totală de 101 km, un parc de 13 locomotive de 8—10—12 şi 18 şi 22 tone greutate şi un parc de 10 vagoane închise (pt. cărbuni) 136 vagoane platformă şi 62 truckuri pentru buşteni.

Pe şosele, transporturile se fac cu camioane proprii. Costul transportului cu camioanele se ridică la 13—14 Lei/t.km. sau 20—21 Lei/km.

Zece camioane înlocuiesc circa 130 căruţe.

Costul plutitului pe canale variază între 23—35 Lei/m. st. pe reţeaua dela Nord şi 30—70 Lei/m.st. pe reţeaua dela Sud, după cantitatea transportată anual şi după distanţă.

Costul transporturilor pe C. F. S. variază între 1,8—3,8 Lei/t.km., în raport cu cantitatea şi distanţa de transport.

Pădurile U. D. R. sunt administrate de o Direcţie Silvică cu sediul în Oraviţa, condusă de un director şi subdirector, ambii ingineri silvici.

Direcţia este împărţită în 5 servicii centrale (Personal, Exploatări, Amenajări, Desfaceri, Contabilitate), 9 ocoale, 2 depozite mari silvice şi o administraţie pentru căile ferate forestiere.

Suprafaţa unui ocol variază dela 6.500 până la 17.000 ha.

Fiecare ocol este condus de un inginer silvic, ajutat de personalul de birou necesar, iar la exterior de 2—4 brigadieri şi de un număr corespunzător de pădurari.

Intregul Domeniu este împărţit în 127 cantoane de pădurar, având fiecare o întindere de 400—1.400 ha (în medie 800 ha) şi în 23 brigăzi, cu o suprafaţă de 3—7.000 ha, sau în medie 5.000 ha. Legătura dintre Direcţie, ocoale şi cantoane este facilitată de o vastă reţea proprie de telefoane, însumând o lungime totală de 480 km.

Ocoalele în afară de păduri mai administrează: vii, pometuri, păstrăvării, fierăstraie, cariere, vărării, mărunţitorii, lacuri, etc.

Toate exploatările se fac în regie. La fel şi desfacerea produselor.

Efectivul personalului technic şi administrativ al Domeniilor U. D. R. a fost la sfârşitul anului 1939 de 468 angajaţi, iar acela al muncitorilor de 3.901. Totalul zilelor lucrate de aceşti muncitori în 1939 se ridică la 656.978 zile.

Producţia lemnoasă totală a fost în 1939 de 400.000 m. c., din care circa 52.000 m. c. lemn de mină şi de construcţie, iar restul de 348.000 m. c. lemn de foc.

Din această producţie totală 3/4-a parte se consumă de întreprinderile forestiere, miniere şi uzinale şi de muncitorii şi personalul Soc. U. D. R. Numai 1/4-a parte este disponibilă pentru alte pieţe din ţară sau pentru export. Această constatare ne învederează caracterul de strictă dependenţă a acestor Domenii de uzinele şi minele U. D. R. şi ne explică în acelaş timp motivul pentru care aceste Domenii pot avea o gospodărie atât de intensivă şi de raţională.

Conferinţa a fost ilustrată cu numeroase şi interesante proecţiuni (hărţi, diagrame, tablouri, fotografii, etc.).

La sfârşitul conferinţei, a luat cuvântul d-l prof. M. Drăcea, care a felicitat pe conferenţiar pentru interesanta şi mult documentata D-sale conferinţă.

At. Har.

ŞEDINŢELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

PROCES-VERBAL No. 5

Şedinţa din 2 Aprilie 1940

Prezenţi D-nii: Al. Butoi, C. Bunescu, C. Chiriţă, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, At. Haralamb, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Sabău, D. Sburlan, V. N. Stinghe şi I. Zeicu.

Şedinţa se deschide la ora 21, sub preşedinţia D-lui Prof. M. Drăcea, preşedinte.

Se citesc procesele verbale ale Comitetului de Direcţie din 6 şi 27 Martie 1940 şi ale Consiliului No. 3 din 13 Febr. şi No. 4 din 20 Februarie 1940, se ratifică şi aprobă.

Intrându-se în ordinea de zi, după discuţiuni, se hotărăşte ţinerea adunării generale pe data de 9 Iunie a. c., iar în caz că nu se prezintă jumătate plus unul din numărul membrilor, Adunarea se amână după opt zile adică la 16—17 Iunie 1940 când se va ţine cu orice număr de membri.

In ce priveşte subiectele de discutat, Consiliul hotărăşte să se puie în discuţie numai un subiect şi anume: Acţiunea de promovare a proprietăţii forestiere, cu consideraţiuni speciale asupra celei particulare.

Consiliul aprobă apoi:

— Societăţii Cultul Eroilor o subvenţie de 3.000 lei.

— Elevilor Facultăţii de silvicultură de la Şcoala Politechnică din Bucureşti, 10.000 lei pentru organizarea serbării sădirii arborilor, care va avea loc la Brăneşti la 14 Aprilie 1940.

— Consiliul regretă că nu poate aproba o subvenţie D-lui Cezar Cristea în vederea tipăririi unor lucrări ale d-sale, din lipsă de fonduri pentru astfel de tipărituri.

— Ia act de scrisoarea trimisă de D-l Ing. Const. Gheorghe la 27 Martie ct., privind felul cum a înţeles d-sa să organizeze serbarea sădirii arborilor anul trecut la Buzău.

— In urma referatului contabilităţii jr. No. 236/940, Consiliul hotărăşte să modifice art. 4 alin. ultim din Regulamentul de editură al Societăţii, în felul următor:

„In preţul de cost intră şi suma acordată ca drept de autor". Dispoziţiunea luată va intra în vigoare începând cu lucrarea D-lui D. Sburlan „Instalaţii de transport etc.".

Şedinţa se ridică la ora 23, anunţându-se următoarea pe data de 9 Aprilie 1940, la ora 21.

Preşedinte, *M. Drăcea.*

Secretar General, *I. Zeicu*

NECROLOG

† IOAN I. CIUPALĂ

1.VIII.1879 — 6.II.1940.

Activ până în ultimele zile ale sbuciumatei lui existențe, s'a stins din viață inspectorul silvic Ioan Ciupală, omul cu suflet cald, cu porniri generoase şi cu o sensibilitate puțin comună.

Născut la 1 Aug. 1879 în com. Turcheş, jud. Braşov, copil cu mijloace modeste a încercat mai întâi să-şi facă un drum în viață în mediul negustoresc din Brăila, dar mai târziu l-a părăsit pentru învățătură mai înaltă spre care se simțea atras. Luptând cu greutățile, a terminat în bune condițiuni liceul real „Nicolae Bălcescu" din Brăila şi la 1903 intră în Şcoala de silvicultură de la Brăneşti pe care o absolvă printre primii clasificați, în primăvara anului 1908.

La început a lucrat vre-o 7 luni la Institutul geografic al armatei, după care, la 1 Mai 1909 intră în serviciul Domeniului Coroanei unde ocupă postul de şef al ocolului silvic Borca până la 15 Aprilie 1921.

Excelent profesionist, a lăsat de sigur multe lucruri bune în Ocolul condus 12 ani şi în special vor rămâne lucrările de amenajare. Dar firea lui în continuă agitație dorea un câmp de manifestare mai intens, mai variat. El intră în Aprilie 1921 în Serviciul Cooperației care îi încredințează postul de director al celei mai mari cooperative forestiere — „Albina" din Tarcău.

Nenorociri familiare îl silesc în 1926 să părăsească acest post de muncă istovitoare şi să-şi caute de sănătatea mult slăbită.

Dar la 1 Ian. 1928 reintră în serviciul Domeniului Coroanei, care îi încredințează diverse însărcinări, atât în regiunea în care mai activase cât şi în altele. In ultimii 3 ani a lucrat pe domeniul Salcuța din Dolj unde şi-a încheiat activitatea la 6 Febr. 1940 când ne-a părăsit pentru o lume mai bună, mai paşnică.

In vremea din urmă se specializase în lucrări de amenajare pe cari le întocmea cu o deosebită conştiinciozitate şi pricepere.

Munca lui a fost însă remunerată cu sgârcenie; dar el n'a fost un materialist.

Decoraţiile multe pe care le-a primit, Coroana României, Serviciul credincios, etc. i-au adus de sigur numai mulţumiri de ordin moral. Una din ele caracterizează însă pentru posteritate sufletul lui generos: „Răsplata muncii cl. I pentru construcţiuni şcolare". A trăit în mijlocul poporului şi l-a dorit luminat şi cu carte; el aprecia ce mare binefacere e aceasta.

Astăzi se odihneşte pe veci la Craiova.

Un gând pios ne pleacă capetele la mormântul lui. In cinste să-i fie amintirea.

Rev. Păd.

† IANCU MARINESCU

2.I.1899—† 15.IV.1940

In ziua de 15 Aprilie 1940 s'a stins din viaţă în sanatoriul spitalului Colentina din Bucureşti, în urma unei congestii cerebrale, Ing. Subinsp. silvic Iancu Marinescu.

Fiu de învăţător, s'a născut în com. Vişina, jud. Dâmboviţa.

Terminând liceul la Piteşti, a absolvit Şcoala Politechnică în anul 1925.

A intrat în Serviciul Statului la 16.IV.1925, ca inginer ajutor la ocolul Căscioarele. A fost apoi şef al ocolului Novaci dela 15.II.1926 până la 15.IV.1929 şi al ocolului Horezu până la 1.VII.1936 când a trecut ca inspector de control în Direcţiunea Regională Silvică Piteşti, unde din 1939 conducea Serviciul Comercial.

In ultimul timp s'a simţit suferind de inimă, boală căreia, bizuindu-se pe o constituţie robustă, nu i-a dat suficientă atenţie. Insă în ziua de 8 Aprilie 1940, când nimic nu prevestea nenorocirea, a lucrat pentru ultima oară la biurou până la ora 13,30, iar după 2 ore a fost lovit de o paralizie complectă, din care, după 3—4 zile de îngrijiri, părea a-şi reveni.

Nădejdiile, pe care familia şi numeroşii săi prieteni le puneau în vindecarea sa, nu s'au împlinit şi, cu toate îngrijirile date, deznodământul fatal nu a putut fi împiedicat.

A fost un om drept şi de caracter, un bun camarad, un funcţionar priceput şi cu multă judecată care, oriunde a activat, a avut numai prieteni.

Serviciul silvic al Statului pierde în inginerul Iancu Marinescu un element valoros, tocmai când experienţa şi tactul său puteau fi mai de folos ţării. Familia sa pierde un sprijin şi un sfătuitor de nepreţuit.

A fost înmormântat în ziua de 20 Aprilie în com. Alunu jud. Vâlcea, în apropierea imediată a proprietăţii neconsolatei sale soţii, în asistenţa populaţiei întregului sat, a familiei îndurerate, a prietenilor, a unei foarte numeroase delegaţii de ingineri, conductori şi funcţionari din Direcţia Piteşti, a delgaţiei de ingineri din Direcţia Craiova şi a delegaţiei brigadierilor şi păduarilor dela Horezu, în frunte cu D-l şef al ocolului.

In biserică au luat cuvântul: preotul local în numele comunei, Inginer Oprea Rădescu din partea Societăţii „Progresul Silvic" şi a Direcţiunei Piteşti, Ing. Ghica din partea Direcţiunei Craiova, Ing. C. Profir din partea colegilor din Centrul Direcţiei, Ing. C. Coţifide pentru Şefii de ocoale, Pr. M. Chiriţă din partea Cooperativelor Forestiere, Ing. Georgescu în numele personalului ocolului Horezu şi D-l Grigore Opran, în numele nenumăraţilor prieteni, care l-au iubit şi apreciat.

In faţa mormântului său proaspăt, prea timpuriu deschis de sorţii unui destin implacabil, ne plecăm îndureraţi capetele, rugându-ne pentru odihna sufletului bun al Inginerului Iancu Marinescu şi pentru mângâirea familiei sale, atât de crunt lovită.

O. D. R.

† Ing. PETRU FOTOC

Inspector general al Comunităţii de avere din Caransebeş,
deputat sinodal, comandantul cohortei de străjeri, fost deputat, etc.

S'a stins din viaţă în dimineaţa zilei de 15 Mai 1940. Prohodul s'a oficiat de 8 preoţi, la 16.V, în Caransebeş, iar înmormântarea s'a

făcut în comuna sa natală Mehadica, însoţit fiind până acolo de un numeros public.

Petru Fotoc a fost camaradul cărturar al Comunităţii de avere. Cultura lui profundă a impus să fie respectat de toţi care l'au cunoscut. Dotat cu o inteligenţă vie, l-a pasionat trecutul „grănicerilor". Nimenia n'a cunoscut istoricul Comunităţii de Avere mai bine decât el. Studiile făcute în acest domeniu le-a cuprins într'o lucrare întitulată „Monografia Comunităţii de Avere", care a rămas însă în manuscris. A mânuit condeiul cu multă măiestrie. Tradiţiile grănicereşti l-au preocupat mereu. Pentru el cercetarea şi cultivarea lor a fost un adevărat cult, propovăduindu-le în numeroase conferinţe pe care le-a ţinut.

Pe teren spiritual şi bisericesc s'a evidenţiat în mod strălucit. A ţinut mult, cu demnitate, dârjenie şi curaj la tradiţia bisericească din „graniţă" şi destinul a vrut, ca încă în viaţă fiind, să se bucure, de faptul că „graniţa" nu a fost văduvită de Episcopia din Caransebeş, — pentru care cauză a luptat atât de mult. Ortodoxia lui profundă l'a determinat să meargă să se închine şi la mormântul Mântuitorului din Ierusalim. Impresiile acestui pelerinaj, le-a redat cu multă căldură sufletească în lucrarea sa: „Pe pământul făgăduinţei".

In serviciul Comunităţii de Avere a urcat cu demnitatea şi competinţă treptele ierarhice dela practicant la gradul de inspector general. In serviciu a fost întotdeauna ordonat, disciplinat, prezent şi conştiincios la datorie.

Faţă de superiori era prevenitor, iar cu subalternii, autoritar, dar şi cu grijă de adevărat părinte. Doleanţele populaţiei le asculta şi le deslega cu multă dreptate şi echitate, fiind un adânc cunoscător şi înţelegător al păturei ţărăneşti. Pe teren s'a afirmat ca excelent silvicultor; dovadă neperitoare sunt plantaţiile din Valea Slatinei, Valea Timişului, Râul Alb, Igegul, înfăptuite într'un interval de 8 ani cât a fost şef de Ocol în Teregova.

In Centrala Direcţiunei Silvice, în calitatea de şef al Serviciului Administrativ, a scris mult, foarte mult; pasionându-l scrisul, a redactat cu multă mândrie „Gazeta Oficială a Comunităţii de Avere", fără a se afişa ca redactor al ei. Şi nu odată pentru această gazetă făcea din noapte ziuă, numai ca să apară în condiţiunile dorite de el.

In societate s'a afirmat cu modestie şi demnitate. Plin de omenie şi cu mult respect faţă de cei mai în vârstă, dar şi bun sfătuitor şi îndrumător al celor mai tineri.

A luat parte la toate mişcările profesionale, naţionale, culturale, bisericeşti şi întotdeauna se afirma ca fruntaş între fruntaşi. A fost deputat în Congresul Naţional Bisericesc, în Sinodul Eparhiei Caransebeşului, deputat sub guvernarea gen. Averescu, membru în Consiliul Judeţului Severin etc. Prin activitatea depusă, s'a achitat cu prisosinţă de obligaţiile impuse de însărcinările avute.

A îmbrăţişat cu multă dragoste mişcarea şi organizarea străjerească. Era fericit ca un elev de liceu, când îmbrăca haina de comandant de străjeri.

Călătoriile îl atrăgeau. A cunoscut ţara foarte bine, iar în străinătate a călătorit în Austria, Cehoslovacia, Germania, Danemarca, Olanda, Belgia, Franţa, Italia, Iugoslavia, Turcia, Palestina, Egipt, Ungaria. Fiind un excelent povestitor, schiţa cu multă plăcere şi vervă impresiile ce le culegea.

Cu moartea Inginerului Petru Fotoc, s'a prăbuşit un element de cultură profundă, silvicultor de elită şi una din cele mai reprezentative figuri ale grănicerilor bănăţeni, lăsând în urma lui un gol ce nu se va putea uşor împlini.

Pe sicriul lui s'a pus în semn de recunoştinţă, pentru truda sa de silvicultor, ramuri de brad din pădurile plantate şi îngrijite de el.

Noi închinăm memoriei lui tradiţionala ramură de stejar în semn de jale ca simbol al serviciului credincios pentru pădure şi pentru sentimentul lui de bun camarad!

Lumina veşnică să-l cuprindă în dragostea ei!

Rev. Păd.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurei **Cazancea Rozin**, judeţul Botoşani, proprietatea Cecilia Roizn, în suprafaţă de 105 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Blesca, judeţul Vaslui, proprietatea Syrago Paulopol, în suprafaţă de 13 ha. 7445 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 9650/940.

---

a) Amenajamentul pădurii **Platoş**, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Poplaca, în suprafaţă de 2032 ha. 7600 mp. tratată în o serie de codru cu tărei rase, revoluţia 100 ani ani; o serie de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani; o serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică şi una serie de crâng simplu cu revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Coasta**, judeţul Argeş, proprietatea Madalina Marcoiu ş. a. în suprafaţă de 83 ha. 1700 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri rase şi revoluţia 90 ani şi una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Zelta ş. a.** judeţul Cluj, proprietatea Comunei Zimbor, în suprafaţă de 64 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Voroveni, judeţul Muscel, proprietatea Ioan N. Popescu, în suprafaţă de 59 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Vieroşanca, judeţul Muscel, proprietatea Ion St. Bumbenu şi altul în suprafaţă de 2 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Bălţatu, judeţul Râmnicu Sărat, proprietatea Ion şi Safta Tulucescu, în suprafaţă de 10 ha. 1936 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9651/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Gruiu Goia ş. a. judeţul Cluj, proprietatea Composesoratului din Sânmihaiul Almaşului, în suprafaţă de 208 ha. 4700 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9652/940.

---

a) Amenajamentul pădurilor Dârnău şi Pârâul Milei, judeţul Trei Scaune şi Buzău, proprietatea Soc. Anon. Ardeleană pentru Industria Forestieră din Bucureşti, în suprafaţă de 62868 ha. 5500 mp. tratată în 5 serii de codru cu teări rase şi revoluţia 60 ani pentru primele 2 şi 90 ani pentru restul de 3 serii. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Clit, judeţul Someş proprietatea Ioan Iojika, în suprafaţă de 605 ha 2400 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Seleuş, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Seleuş, în suprafaţă de 109 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng compus cu revoluţia 40 ani pentru elementul crâng şi 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chiciora, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Sebeşul de sus, în suprafaţă de 64 ha. 6200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea în anul 1948.

e) Amenajamentul pădurii Ceica, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului din Ceica. în suprafaţă de 60 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Deasupra Satului ş. a., judeţul Cluj, proprietatea Comunei Tuşin, în suprafaţă de 29 ha. 1100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9653/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Cuied, judeţul Arad, proprietatea Composesoratului urbraial din Cuied, în suprafaţă de 130 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoulţia 30 ani, pentru elementul crâng şi 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Greci, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Marin Z. Dobrescu, în suprafaţă de 108 ha 9800 mp. Regim şi tratament crâng simplu şi revoluţia 6 ani pentru ambele serii. Revizuirea după 6 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Căldăraru, judeţul Vlaşca, proprietatea Constanţa Andrei Rădulescu, în suprafaţă de 103 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Darvari, județul Romanați, proprietatea Eufrosina și Elena Darvari, în suprafață de 28 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Amenajamentul pădurii Aluniș, județul Rădăuți, proprietatea Ecaterina Serafesco, în suprafață de 16 ha. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 9654/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Boereasca zisă Rușețu, județul Dâmbovița, proprietatea Aurica Iordache Popescu, în suprafață de 165 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Betfia, județul Bihor, proprietatea Comunei Betfia, în suprafață de 134 ha. 2600 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cicera Câmpul Mare, județul Arad, proprietatea Comunei Pescari, în suprafkță de 100 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Valea Drobului, județul Bacău, proprietatea Iunius Lecca, în suprafață de 49 ha. 1300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Fătuleasca și Veres, județul Buzău, proprietatea Grigore C. Catrinoiu, în suprafață de 38 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Săc, județul Bihor, proprietatea composesoratului din Săc, în suprafață de 37 ha. 1700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Țiba Mare, județul Mureș, proprietatea Familiei Eltetö, în suprafață de 33 ha. 7200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 90 ani. Revizuirea în anul 1948.

Dată astăzi 9 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 9655/940.

---

a) Amenajamentul pădurii Dealul Podului ș. a. județul Someș, proprietatea Comunei Rugășești, în suprafață de 175 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Coșerea județul Someș, proprietatea Gavrilă Zăpârțan ș. a. în suprafață de 56 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Piclava, județul Someș, proprietatea Ernest Hatfaludi în suprafață de 32 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Goleasca I și altele, județul Muscel, proprietatea D-tru Vlădușel, în suprafață de 8 ha. 4138 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 11 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*

No. 9856/940.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Hliboca**, judeţul Storojineţ, proprietatea Dr. Alex. Skibniewski, în suprafaţă de 526 ha. 2200 mp. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Ilva Tăuşor şi Fundături** judeţul Năsăud, proprietatea Comunei Nimigea de Jos, în suprafaţă de 420 ha. 6980 mp. Regim de conversiune la codru cu tăeri succesive şi revoluţia 84 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Stâlpeni**, judeţul Muscel, proprietatea moştenitorilor Sache Dumitrescu, în suprafaţă de 35 ha. 800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Dealul Stejarului**, judeţul Odorheiu, proprietatea Bisericei Unitare din Medişor în suprafaţă de 11 ha 2428 mp. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive cu revoluţia 80 ani şi una serie de codru grădinărit cu termenul exploatabilităţii 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9857/940.

a) Amenajamentul pădurii **Zăvoiul dela Prahova**, judeţul Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafaţă de 151 ha. 2534 mp. Regim şi tratamnet crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Sărata şi Fundoaia**, judeţul Someş şi Năsăud, proprietatea Viorica Hirsch in suprafaţă de 59 ha. 7100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Brătianca**, judeţul Argeş, proprietatea Sita St. Martinescu, în suprafaţă de 54 ha. 292 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Revizuirea amenajamentului pădurei **Cenaloş**, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Cenaloş, în suprafaţă de 49 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamnetul pădurii **Balta Lată**, judeţul Mehedinţi, proprietatea Dr. N. N. Isvoranu, în suprafaţă de 25 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Cearda**, judeţul Mehedinţi, proprietatea C. N. Popescu, în suprafaţă de 18 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Lazul Hotchii** ş. a. judeţul Someş, proprietatea Composesoratului urbarial din Mesteacăn, în suprafaţă de 15 ha. 100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 12 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9910/940.

a) Amenajamentu lpădurii **Călăraşi Lichiresti**, judeţul Ialomiţa, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, în suprafaţă de 184 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Becheanul Lot. II**, judeţul Ilfov, proprietatea S. Munteanu, în suprafaţă de 34 ha. 9027 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Dată astăzi 12 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 9911/940.

---

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cloşani, judeţul Mehedinţi, proprietatea Alexandru, Virgil şi Vasile Alimănişteanu, vândută spre expoatare Soc. Cloşcani, în suprafaţă de 4249 ha. 7970 mp. tratată în două serii de codru cu tăeri succesive şi revoluţia 100 ani. Revizuirea după anul 1951.

b) Amenajamentul pădurii Petre I. Vladnic, judeţul Bacău, proprietatea Petre I. Zamfirescu, în suprafaţă de 436 ha. 5000 mp. tratată în o serie de crâng cu revoluţia 15 ani şi o serie de conversiune la codru prin crâng compus cu revoluţia 96 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Răşina, judeţul Gorj, proprietatea Maria A. Porojnicu, în suprafaţă de 21 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul din mijloc, judeţul Muscel, proprietatea M. C. Manolescu, în suprafaţă de 11 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 15 Aprilie 1940, în Cabinetul nostru,
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) *Dr. Radulovici.*
No. 10268/940.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispoziţiunile legilor; pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se va revizui imediat fie din punct de vedere technic-silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PADURILOR

Redactor-şef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacţie:

P. Ioan
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886
Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE PE 1940

Preşedinte: Drăcea D. M.
Vice-Preşedinţi: Alimăneştianu Const., Stinghe N. V.
Casier: Rădulescu M.
Secretar general: I. Zeicu
Secretari: Al. Butoi, Haralamb At.

MEMBRII:

Bunescu M. C.
C. Chiriţă
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Ionescu I. A.
Lazăr H.
Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
St. Rodoteatu
V. Sabău
Sburlan A. D.
Vâlceanu E.

Cenzori: N. Burculeţ, Vencu Georgescu şi I. Paladian.

Cenzori supleanţi: St. Georgescu, Şt. Predescu şi Gr. Vasilescu.

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	500 lei
„ „ „ „	particulari	300 „
„ „ „ „	membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ „	conductori şi brigadieri . .	75 „
Numărul		25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

AU APĂRUT:

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:
D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

II. SERIA B. — **INDRUMĂRI:**
Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR
(SEMINȚE, PEPINIERE, IMPADURIRI)

166 pagini, 60 lei
EPUIZAT

III. — SERIA C. — **TRATATE ȘI MANUALE:**
Prof. V. N. STINGHE

AMENAJAREA PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 301 PAGINI

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUȚIU BUCUREȘTI